

شرح فصوص الحكم لنفعي زاده

الحكم لنفعي

MILLET GENEL KÜTÜPHANESİ

KİŞİ : H. Ali paşa

ESKİ KAYIT NO. 468

YENİ KAYIT NO.

TASNİF No.

فهرست فصوص الحکم باب یکم

فص حکم الکرمیه فی کلمه آدمیه
فص حکم سبوحیه فی کلمه نوحیه
فص حکم مہربانیه فی کلمه ابرہیمیه
فص حکم عالیہ فی کلمه اسماعیلیہ
فص حکم روحانیہ فی کلمه یعقوبیہ
فص حکم احدیہ فی کلمه ہودیہ
فص حکم قلبیہ فی کلمه شعیبہ
فص حکم قدیریہ فی کلمه غفریریہ
فص حکم رحمانیہ فی کلمه سلیمانہ
فص حکم وجودیہ فی کلمه داودیہ
فص حکم غیبیہ فی کلمه ایوبیہ
فص حکم مالکیہ فی کلمه زکریاویہ
فص حکم احسانہ فی کلمه لقمانیہ
فص حکم علویہ فی کلمه موسویہ
فص حکم صدیقیہ فی کلمه خالیدیہ

فص حکم فردیہ فی کلمه محمدیہ

کتاب الفصوص الحکم
باب اول
فصوص الحکم

بار بصرم عز تو که راه باغشله. یا صدقه بر آه سحرگاه باغشله. لک دل کهری
 قودک بنی دیکل با وی یزید بر دل آگاه باغشله. **دیکر** تن عقدده سنک حتی قریب
 اولدی الهی. وصلت قیوسی یوقداخی باز اولمغه چاره. خالی قودی دل خانه سینی
 اغیاردن اما بولمادی هنوز محرم. راز اولمغه چاره. **نثر** الهی اول بی نشانلر حقیقتنه
 که سر پرده. وحدت که قدم بصدلر. اما هر کز نه پای پیدانه کام. و نه بی هویدانه بیغیانه
 و اول بی سر و سامانلر کرمتنه که بزم عشق و محبتو کون مست و سرگردان اولوب
 خمخانه. کونه بوکونه شیشه. سر نکون اصدلر. لیکن نه می ظاهر نه جام و نه دهن
 اشکار و نه کام **بعد** روی نیاز خاکسار غمز و اعواز قلند قد. یوز حمد و ثنا
 اول صبیحون چای که اولامظاهر اساتیه ده که ماهیات ثابته در فیض قدس ایلده
 ظاهر و هوید اولوب حضرت ظلت غیب دن ذاتی ایلده ذاتنه تجلی قیادی
 بعد فیض مقدس ایلده اظها صفات و اسماء قلیوب. بالجملة جمال جلایه منصفه
 استجلاده سبب هب ریح حب ازلی ایلده حقیقه جامعده در کشف قناع عدم
 ایروب چهره غنا اولدی **رایع منشیه** **الفقر** یارب بنی عاشق دلفکار اندک
 قلبم غم عشق یار ایلده یار اندک. عشقکه یوغ ایلده جمله هب وارم. یوقدن بنی
 عشقکه چون وار اندک **وله ایضا** هب حاصلی کار عشقش هب سرمایه
 روز کار عشقش هب. بن بلزیدک عشق نه ایش اول. هم آخر جمله کار عشق
 ایش هب **وله ایضا** مقصود ندر بوناله و اهدن. آه شب کبری سحرگاه همدن
 یاقن بنی نار اشتیا قکدر هب. صور خالی باری قلب آگاه **وله ایضا** هب
 باشت اشک خوفشام سن سن. قائمه روان تمده جانم سن سن. هب رایع
 در و محنت اندوهم. هم موجب راحت روانم سن سن **وله شعر** الهی وجود من
 یوقدر. بوددن خط و سودن یوقدر. قللم کوه و جود کدر. سمیت غمره

بگو

بگو در یوقدر. دود من غمره ایشور سه نوله. سدر بار یوقد دود من یوقدر
 غلغلی بیری تار و بود امید. مطلق یوقد بن قیود من یوقدر. فیض من چشمه سار
 حقدنر. اوز که یردن و یردن من یوقدر **نثر** محصل قاعده ایجاد که
 تجلیاتک اجمالذین تفصیل انتقالی. و بطورین ظهوره. و غیب دن شهادته
 و فی الحقیقه حضرت حق تعین اولدن تعین ثانی یه. و تجلی اتن تجلی اسمائی
 به نزول و ارتقائی در. بر موجب قول اهل معقولی نتیجه کتک تحصیلند مقدمتین
 محصول ککدر. اول ارادت بحسب العلم بعده قول کن صدور ایدوب ثالثا اثر
 کون و نتیجه وجود پیدا اولدی **مشق منشیه** **الحقیر** تا ایلدی فیض نور مطلق
 موهوم مظاهری محقق هم سر تعینات امکان اولدی سبب وجود اکوان
 کوسر دی طواهر مظاهر ذاتی فی صفات اولدی ظاهر. عین ایلدی ستر
 عین اظهار غیر ایدی صنوب ایدر لرا نکار. اسباب عین لکن ایدن سیر
 پنجون دیر و وجوب بالغیر. که ضندن عین ایدی علت که عینیه عینیه
 دی غیرت. هر مرتبه ده ایدوب تجلی بر ذات و نیجه صفات پید که ممکن
 واجب اولدی. که سرور و کاه حاجب اولدی. خلق ایدی عجب دکلمی بوسر
 جوهر عرض و عرض جواهر. جوهر و در اوله قایم الذات. جوهری اولور حیل
 هیئات. جوق سوله نوعیا سزوک کس. انکار مرتب عدد بس. واحد عدد
 مفایرید. ساری عدد ایچر ساری در. حق دیدی وجود عامه عامی
 بوزلری. مراتب نظامی تنزیه وجود حق تعالی تشبیهات اولمایچه اولی
 اولمایه عطای حق اعیان. هب بر کورنه وجود امکان. حق بوند لسان قاله
 لکن حالیه اولان مقاله کلک هیئات لسان زوق اصحاب. هیئات عباد رب
 و ارباب عارف کوزی کوی غیر ایدر سیر. بر نقطه شک ایلده اولور غیر **نثر**
 بیک صلوة و سلام هدایای ارواح انبیا خصوصاروح پرفتح مصطفی که هر ی
 صفات خدادن صفت مظهریت ایلده آحاد ناسدن مجتبی اولوب قلوب طاهر لری
 اسماء صفاتن برنک نوری ایلده مستنیر و نفوس طیبه لری اسماء افعال دن
 برنک اضافیله تلقی پذیرد اولمش و خصوصاً پیغمبر موز صلوات الله تعالی
 علیه و سلامه هوامده قوت انار و ما غله اکثر اسماء افعالک انوارنه مظهر
 و قوتنه مصدر در ترتیب انبیا صلوات الله تعالی علیهم ترتیب اسماء حسنی
 اوزرنه اولماغین بو کتاب مستطابده دخی اول ترتیب وضو مطهر و موافقتی
 انساب اولد و غیچون رعایت اولوب اولاد کرام علیه السلام مقدم قللم
 که روحی نور اسم ذاتن و قلبی نوری صفة رحن و رحیمن و نفسی نوری
 اسم بریندن ظهور ایشور که بر و ایتن ان الله خلق آدم علی صورته و رواه

سائر
سای

نقل اسان کلمه کلمه و کلمات و کلمات و کلمات
 بین التثنی و التثنی و التثنی و التثنی و التثنی و التثنی
 اما همید الادب کدر یزیدت صراط احدث الشیخ
 و ادق من الشعر

اخبره على صورة الرحمن مرتبتي روح وقلبه اشارت خفيه وانشور وادم حقه
 بديع فطرته اولدغي ظاهر وصوره واحتياج وبيان مستغنى ومقادير
معلوم اوله كتاب فصوص الحكم بين انبياء الامم كه حضرت وارث اكمل ومظهر الم
 وافضل شيخ اكمل عمدة الوارثين الكاملين اب الاولاد الالهيين اول فيض
 نفوس اكرم اول جيش ولايته مقدم اول خاتم خلقه ولايت اول نقش نيك قص
 حكمت اول وارث خاتم نبوت اول شارب مشرب حقيقت اول بلبل كلشن مقدس
 طوطي بيان فيض اقدس لفظ لبي حل مرعوي دنان كره كشاي معني ظاهر ده كه
 مغربي شيدر معنيد مه مشرق عربدر مغربي ايرنجه مروي عطلت ديور
 انز قياصت ساخت چون نور حقيقت اولدي باهر آثار قياصت اولدي ظاهر
 جان مهر نه مطلع اولدي مغرب اولدي وطنه غريب طالب اولمشدي اكر حشمس
 وحدت محجوب حجاب غيب كثر دفع اولدي جوف ظلمت طبيعت كوستردني جاليني
 حقيقت يثربن اول نور اولوب بديدار مغرب كمان اترى اظهار
 يثربن جمالي اترى بجل مغرب كور ندي هب مفضل يعني كه اول نور اول اخ
 مغرب افقند اولدي ظاهر **نشر** يعني خاتم الاوليا والمحمديين محي الحق والملة والدين
 ابي عبدالله محمد بن علي بن محمد بن محمد بن الفريز الطائفي الاندلسي رضي الله
 عنه مشائرنه در خلفاء الهيين دن هر نبي كاهلك زوقني ومشرقي بيانه
 مخصوصه لما على التحقيق والتعريف وارث محمد ومشرقي خاتمي واما غله در غيري
 انبياءك ورثتي وزره دكلر زير اهر نبيك بروارث وليس واردا اولدندركه
 حضرت شيخ قرس الله سره العزيز بوكتاب مستطابله غيري كتابك جلد واحد ده
 جميعين جايز كور مشردر خلا مشرب تحقيق اولدو غيچون اكرچه انبياء مزبوريك
 عليهم الصلوة والسلام مشارب مخصوصه سنه بوكتابه اشارت يسيره واردر
 اما اصل مقصود جمله بني برجهت جامعه ايله مشرب ختميه جمع ووجه ايتكدر
 والاكتابك نفقي امت محمد اصلي وامن اكرچه امت محمد ده دعي انبياء سالفه دن
 مودوث مشارب مختلفه واردر لكن مشرب محمد ي جمله ده غالب حال امتداد
 اولمشدر **والحالته** بو ولايت مغربيه نك سترنه مظهر وكشف انوار مهر مطلعه
 داعي بلكه مصدراول نور مصور وروح منور سلطان سلاطين بحر وبر شاه شاه
 سلطان بن سلطان **نظم** كشور كشاي حقايق ومعاني جامع سور ايات
 معاني رافع رايات صورت مباني پادشاه بالاستعداد وارث عدل وافت
 و داد سلطان سليم خان اوغلي سلطان مراد ادام الله تعالى عمره و دولته الى يوم التصاد
 اولمشدر زير ابو حقير داعي كه عالم معني دن زمان قد يدون نجه مبشرت عبيتيه ايله
 بود دولت عثمانيه نك خدمته سوق اولمشدر جمله دن بري سكوتار سفر دن

مقصود

مقدم سلطان سليمان حضرتني عالم معنيد كوردم بكا سري همايون سيل ترورب
 اخبره الومه بر كنه كتاب صنوب بو كه كيميائي سعادت دير لوديش ايدري مكو
 بشار غيبته ايش كه اول زمانه اول سلطان غاكي عنوانن نجه مبشر
 اولمسه بوقير وقتا كه تقدير حكم تقدير ايله بغداد قضاي ايله تقليد
 اولنوب مشغله سفر ده ايكني مكر جيب جامه غيب دن جلوه كراولجاك
 صورت نقره محضر وارمش كه يكلش بغداد دن دوزديو تقاضاي استعداد
 قديم بني مره سداه ارشاد ايدوب خاصان دركاه مكرت ومحمد سر دق
 سعادت دن اول مجمع مكارم انسر وملك مقرب حضرت سلطنت زيرك اغا
 وساطتي ايله كه بو تاليف مبارك ايكني سبب داعي بلكه عثرت موجب در
 تعليم انبياء پادشاه دين دولت پناهله تشريف قلندم بپر بحسب المعنى
 والصورة ممنون نفق وسرور فضائل كرامتي اولدو غمز حضرت سلطان مراد دن
 بومبشره نك وقوعني مشعر بر فرمان نافذ الاثر ببر وجهله واردا اولدكه مبر
 دروزن نه بحسب الصورة مقرون بحسب المعنى مدفع ومقبر بولندي اكر
 نقصان استعداد وقصور قدرت حاسنه احقا ايتسم المأمور معذور ووزن
 القصور عند الكرام معذور نفه سنه انما زيور ديلر واكوكشف اسرار وجود
 عند البرار ترك ادب بلكه كفر دن معدود اولق مليا سنه التياكوستر سم
 اول كلام مطلق دكل بلكه عروس اكار معاني عرض ديردار نامحرم قلمه مخصوص
 ومقيد ايدوكي منصوص ومحقق در ديوترا نه سانا اولدو وبالجملة صحيفه
 هر كاه عنوان جف القلم وسبق الكتاب ايله معنوف ايدوكي اشكار اولوب بالذات
 افعوال مختار وبالذات وبالواسطه تكليف سلطان كامكاره كم ترجمه وكتاب
 فصوص الحكم رامثال ايدم اكرچه مثالا استمداد تروكم شر وحدث شرح جزئي
 وداود قيصر وشرح الهلج الماخزين مولا ناجاي قدس الله تعالى اسرارهم قالحق
 بحر الهام اهل دول وسلطنت بوكار خطير اقداه قوت سرپرست وسبب جزات
 جيسارت اولدي تاكه جناب پادشاهيدن تسميه **تاليف** **كشف الحجاب من وجه**
الكتاب قلندي والله تعالى ملهم الصواب **نظم** الهي تجني الامم بامداد فيض
 مدلههم بنور جبين مبين رسول بال وباولاد باكرهم ايوب بخش فيض
 كشايش بكا ديلم ايله مرغ فضا ارمه دم قيلم خاتم الاوليا دلم ترجمان فصوص
 الحكم دلم قابل علم ايوب ايله بذري نقش نفود درم **قول** الحمد لله منزل الحكم
 على قلوب الحكم باحدثه الطريق **ممد** من المقام الاقدم وان اختلف الملل
 والنحل لا اختلاف الا ممد وصلى الله تعالى على محمد اللهم من خزائن الجود والكرام
 بالقبيل الاقوم محمد صلى الله تعالى عليه وسلم حضرت شيخ بيور كه جميع خامدرك محمد

X

ازاد بالا قدم حضرت الاحمد

طوالت حق به تفاوت به عايناه
 ختم در طاعت به عايناه
 تفاوت عايناه
 دوام على اذاني

على الاكرم
 نورانية الطريق
 نورانية الطريق

الله تعالى يجوز در که جمیع حکمتی قلوب کلم کلینه و مکملینه که انبیاء مرسلین در
 صلوات الله تعالى و سلامه علیهم اجمعین تنزیل اید بحد در زیر انبیاء علیهم الصلو
 و السلام مظاهر اسم حکیم در و حکمت در مل و حقایق اشیا به عمل در و حکمت کلم شری
 ایل به ملازم می اولد و غیو حکمت شریعت در می در اولد و زیر انزل شرع عجب
 المصالح در مصالحه علم خود عین حکمت در کتاب الله ایل به بحسب التدریج
 قلوب انبیاء مقتضیات مصالح اوزره القا و لنور کلدن مل داعیات
 انبیاء در یخود ارواح در الیه یصعد الکلم الطیب ای الارواح الکامله **معلوم**
اولا که اشیا که مرتبه عنائیه دن صدور نفس رحانی و ساطیل و ولد غیو
 اعیان موجودیه کلمات دیر نفس انسانیدن صادر اولان کلمات تشبیه اول نور
 قل لو کان البحر مداد الکلمات ربی الایه فقیر اید و من فی الحقیقه اول تنفس
 معنوی در که حال بحسب المراتب تنفس لفظی اولش در عارف موجد کو در که
 ادراک اینه بصورت بزرگ و نه همی ایدت بکوش و کاهی نداهی نفسش نام و که صداء
 بعضی که و کن ایل به موجود اولد و غیو کلمات دید لراسم سببیه سببه طاق در
 دیمش بود می کلام علمی در بعد جمیع اشیا کلمه الله ایکن کلمه مواضع قرآنی ده
 عیسایه تخصیص و جرمی بود که حضرت عیسی صلوات الله تعالى علیه غیره نسبت
 بالذات نفس رحانی در لطافتی جصتیه کلمه اولفه مناسبتی غیار نه غلبه
 ایتش در عارف شاهد بیور و تنزیل منور احدیت طریقیدن یعنی جهة واحده دن و مقام
 اقدم و واقم اولش در که اول طریق مستقیم و موصول اگر چه الطرق
 الی الله بعد انفا سخرایق در کثرت سالیکن ایل به متکثر اولش اما قریب
 حضرت جمیع طرق متحد اولد و زیر جهة حق و حقایق النعت در ام فتح هم ایل
 و میم ایل به مستقیم دیکدر یعنی اختلاف شرایع ام حسب ایل به مختلف اولان
 اختلاف طریق که اختلافی از منه عارضه سببی ایل به در ضرر و یرض
 زیر ابونلر تحت نور طریق مستقیم ده مستهلک احدیت اولور و وحدت
 جهة فیاض بونی اقتضا ایدر ظاهر بوند طریق مزبور دن مراد وجه
 خاص اولقدر نیکه نبی علیه السلام لی مع الله وقت لا یسعی فیه ملک مقرب
 و الانبی مرسل یو خبر و یرشد بعد دخی الیهک صلوات اول همتلری
 ارشاد طریق کمال ایل به خزان جود و کرم در قول صدق و اعدل ایل به سمیت
 کماله مد و جذب اید می رسوله اولسون که محمد رسول الله صلی الله تعالى علیه
 در قیل قوم اول قول در که ناطق لسان استعداد در قابل اغراف اولاد **قوله**
 اما بعد فانی رایت رسول الله صلی الله تعالى علیه و سلم فی مبشرة اربتها فی العشر
 الاخر من حرم الحرام سنة سبع و عشرين و سمانه بمحروسة دمشق و بیره صلی الله

في ايامنا هذه وهو طريف

تعالی علیه وسلم کتاب فقال لی هذا کتاب فصوص الحکم خذ وأخرج به إلى الناس
یتبعون به فقلت السمع والطاعة لله تعالى ورسوله وأولی الأمر من أمرنا
حضرت شیخ اولاً اولیاء الله منادن اولوب اذن الهی اولما یخه کشف اسرار
اقد کلر نه تمهید اعتذار ایدوب حمد و صلو ت صکر بیورر که الی یوزیکرم
یدخی حرمک عشر آخر نه محروسه و دمشق مبعشر و هبته دن بر ویای
مبشر ده بنم قصد و نیم و فکر و یتر یوغیکن من عند الله تعالی کورد مکه بنی
علیه السلام حضرت لرنک الله بو کتاب و بو حقیر متوجه اولوب خطاب ایدوب
که بو کتاب فصوص الحکم در اومدن ال و بونی ناسه اخراج و ایصال
قیل که سبب انتفاع علم و باعث ارتفاع جهل اوله بندخی سمعاً و طاعة
امر الله اقتال و رسولنه اتباع قیلم پس بوموهبه و عظمی کسب و تعلدن
میرا عرض نفسانیه دن مقرر اولدوغنه ارادت حق دلیل مطلق اولوب
قوله محقق الامنیة و اخلصت النیة و جردت القیصد و طهرت الی ابرار
هذا کتاب کما حدت لی رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم من زیاده و لانقصان
و سئلت الله ان يجعل فی فی و فی جمیع احوالی من عباد الله الذین لیس الشیطان
علیهم سلطان **:** حضرت بیورر که پس رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم مقصودنی
خارجی یعنی عالم حس و شهادت ده ثابت و تحقیق قلعه اخلاص نیت
ایوب و ذیل قصد و همتی خار علایقدن تجرید قلم که رسول الله صلی الله تعالی علیه و سلم
اندوکی اوزره کما تر بور من غیر زیاده و لانقصان ناسه ابرار و اعلم ان ایتدم
و حقیر بنوال عظمی سؤال و استمداد قلم که جمیع احوالده بن عبادت و سر
نقد اولدم که اوزر لرینه شیطان حکومت و سلطان اولیده نته که بیورر
ان عبادی لیس لک علیهم سلطان **قوله** وان یخصنی فی جمیع ما یرحمه بنانی و
ینطق به لسانی و ینطوی علیه جانی باللقاء المسبوح و النش الحوی
الروح النضر بالنایب الاعتصامی حتی اكون مترجلاً صاعداً لمتحقق من وقف
علیه من اهل الله تعالی اصحاب القلوب انه من مقام التقدیس المنزعی عن الارض
النفسانیة الی یدخلها التبلیس **:** شیخ بیورر و د اخی طلب ایتدم که مراتب
جودک جمیع عند یمن کتاب و عبارة و ذهنا بنی القاء سبوحی ایلده که وجه خاص رحای
دن متنتم اولور نفس در مختص اوله و نقی نفث روحی و تأبید اعتصامی ایلده
قلبی مقصوم و متاید قلوب سایر قلوبده محض قیل تاکه مأمور اولدوغم
معانی مزبور مدن خبر و بر مکده سیر متوجه اولدوب خسه صابر محتکم اولوب
تصرف نفسانی ایلده سویلما یرحتی اصحاب قلوبدن اولان اهل الله بوند مقام
مقدس دن اولدوغم بیلر و اعراض نفسانیه دن منزله اولوب ملبس

اولا و غن کلله **قوله** وارجوان يكون الحق تعالى لما سمع دعائهم قد اجاب ندائي
 فما الحق الا ما يليق ولا انزل في هذا المسطور الا ما ينزل به علي و لست بمجتهد
 ولا رسول و لكنني وارث ولا حزيه جارت **قوله** و دخی بیور که رجایده و مکمل حق
 دعای اسماع اتدو کی چن ده نداده مجیب اوله که لسان استعداد له اولان
 تیر حاجت منزلنه مصیب اولور پس بنسینه القا ایتمدم الایکا حضرت محمد تیر
 ملق اولانی و بوسطوب ده با که منزل و منتری اولانی انزال و القا ایتمدم
 و دایره علم کوزه مشمول اولسون که بنی و رسول دکوم بلکه وارث علم نبوت و خاتم
 امر آخر تم اخرت ملد اهل الله یاننده فنا فی الحق و بقایا الحقی **قوله**
 فمن الله فاسمعوا و الي الله فارجعوا و اذا ما سمعتم ما اتيت به فعوم في الغم
 فصلوا بحمل القول فاجمعوا ثم متوا به على طائبيه لا تمنعوا هذه الرحمة التي
 و سعتكم فوسعوا **قوله** یعنی بیور که پس بتم سره بیان اتدو کم انوار و کشف
 اتدو کم اسرار من عند الله اولوب بتم دایره تصرف من خارج ایهه بوسوز
 الله دن اسماع ایدوک و عند الشماع خارج طاقت فهم اولند و قد نفس کوزی
 حقیقت حقه ارجاع ایدوب بالذات حقدن نقلم ایدوک که بوضوح صده
 مجر سفير و مقبر تعبیر و مسموعات معلوم کوزی حفظ ایدوب خزینه
 حافظه ده تکرر نظری ایلده محلا تنی تفصیل و کلیاتنی جزئیاتنی تطبیق
 ایدوب فروغی اصولندن استخراج ایلده تکیل و بین المراتب اولان شب جمعه
 تحصیل ایدوب بعد طالبی بوعظیه و علییه و رحمة واسعة نک منی و
 توسیع ایلده مشرف قیلوب منع ایلده مکلف اولیه سز که بونفقه جلیله و نا اهل
 منت اهلندن منع و ظنت ایلده قبیح سیرتده فی الحقیقه علی السویه در
قوله و من الله رجوان اكون من اید فتايد و قید بالشدع المطهری
 المحمدی فتقید و قید و حشره نا فی زمرة کما جعلنا من امته **قوله** حضرت
 لسان ادب ایلده بیور که بوحضرت جامعه دن رجایده دنکه بوا مر خیره ده
 قبول ثابیدی ایلده متايد و تقید شرعی ایلده متقید و مقید اولنلردن
 ایتمش اولان و بزی امتندن ایتدو کی کی کندویه مخصوص اولان زمردن
 یعنی اهل الله دن قلنس اولان **قوله** فاول ما القاه المالك على العبد من ذلك
 یعنی اول حکم اسر دنکه عبد له رب اور تا سدره سایر و دایر در اول
 قلبه القا اولنان ستر و حکمت بوایدی **فصل حکمة الهیة** معلوم اولاکه
 قلب عبد القا اولنان نفس فص مزبور دکل در بلکه فص مزبوره حال
 اولان حکمدر پس حکم مزبور بحسب البلا غرة ذکر محل زاد و حال فییلندن
 اولور فص لغتله زین معناسنه و فص خاتم معناسنه ده کلور که

زین لسان استعداد که اولان دعا
 حکم قضاء در دنیا کشف و
 الهامه القا اولور
 مستح

جمله من بوره جمله و سابقه دن که
 فاول ما القاه المالك و خبر در
 اول مبتد در مستح

تخله

انوكله خاتم زینت اولور لعل و یاقوت کی مثل حکمت حقایق اشیا به نفس الامری
 اولور و بی اوزر و علدر و مقتضای سیه عملدر که شریفدر پس شریف بقیه
 حاصل و مشت اولماز و معنای ثانی اوزر و فض حکمت محل معرفه الهیه دیمک
 اولور که قلب در کانه کلمه و آدمیه کمره معنوی سی ایلده که نمونه و عالم کبریا حلقه
 خاتم کی در و قلب حسنوبری که وسطنده واقع اولمشدر فص لعین خاتم
 کی در که محل نور معرفتدر پس زینت لفظ فصک مستقل معناسی اولور و بی
 معنای لا زمده سی دخی و ملق جایزدر **لمنشیة الحقی** ادبی عجوبه و اسراردر **قوله**
 جامع مظهر انواردر **قوله** قلبی مهر مجنون اسرار عشق **قوله** صانکه میم احمد مختاردر **قوله**
 نقش ادم نقش احمد در تمام **قوله** حرف حاششت بهشت اثاردر **قوله** ایتدی چون
 احمد دن ادم حالی ترک **قوله** ادم احمد احده یاردر **قوله** بعد بوقفا صده
 حکمة الهیه لی کلمه و آدمیه به تخصیصک و جسدن غبار شبهه ازاله سی
 و نهال بال سمت یقینه اما له سی بوجهله در که و فتاکه ادم علیه الصلوة
 و السلام صورت حق و خلافت مطلقه خلق اولنوب مرتبه و جامع جمعی
 مراتب عالم اولدی ایهه مرتبه و الهیه به مرات و قابل ظهور جمیع اسماء و صفات
 اولوب و غیر ایچون بمرتبه ده مظهر بیه قابلیت اولدی ایهه نیکه
 دینلشد در سبحان من اظهر ناسوته **قوله** سدر سنا لا هوتنه الشاقب ثم بداه
 فخلقه ظاهرا فی صورق الاکل والشارب **ترجمه لمنشیة الحقی** افرین اول صنع فی
 هتایه که لا هوتنک **قوله** ستر نورن ظلمت ناسوتی اظهار ایلدی نورن اقب اکل و شارب
 عرض ایدوب جمال **قوله** اب و خاکی مظهر انوار دیدار ایلدی **قوله** مشنوی
 الف و الماسه کو عین عدم خلق اولنما زدی عدمدن ادم **قوله** نقطه در اصل
 شرفیله مخصوص قلند محصل کلمه و آدمیه دن مراد روح کلیدر که مبداء نوع
 انسانی و مجاری صورت رحمانید **قوله** لما شاء الحق من اسمائه الحسنی الحق
 لا یبلغها الا حصاء ان یرک اعیانها وان شئت قلت ان یرک عینیه فی کون
 جامع بحر لاف **قوله** مولانا جامی قدس ستره گفته است **قطعه** اوصاف از که
 بشمارند هم در جمله جهان ظهور دارند هم مقصود زحمیت آن در ادم
 آنست که زنک هم برارند هم **ترجمه قطعه مزبور** اوصاف ازل که اولدی
 بی حد و بشمار **قوله** ایتدی اولاری مظاهر حق اظهار **قوله** جمعدن او جمله نک سبب
 آدم و جزده کل و کلمه جز کورنگ هر بار **قوله** حضرت شیخ بوکلا می
 شروع مقصود و شرح شرع وجود موجود در که اولاعلة غایبیه ایجاد
 عالم حق تعالی ذاتی ذاتی ایلده مرات عین جامعه آدمیه رؤیت اتدو کنی بیان

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی سیدنا محمد
 و آله الطیبین الطاهرین
 أجمعین

انفس و صفات
 کلمات حقیقت ادم فص من بورك
 الصفات عین ذات
 و عین باطن وجه
 فی الحضره الاحدیة
 فی الحضره الوحیدیة
 مستح

غیر موقت در لا یبلغها و اعیانها
 سماست
 مراد از اعیانها اعیان ثابته است و آن
 صورت حقایق اسماء الهیهست که در حضرت
 علمیت یا خود نشی اسماء الهیهست
 که از باب مایهات و اعیان خارجی است و آن
 یا خود عین از حضرت احدیت
 که از باب مایهات و اعیان خارجی است و آن

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 و الصلوة علی سیدنا محمد
 و آله الطیبین الطاهرین
 أجمعین
 فی الحضره الاحدیة
 فی الحضره الوحیدیة
 مستح
 سماست
 مراد از اعیانها اعیان ثابته است و آن
 صورت حقایق اسماء الهیهست که در حضرت
 علمیت یا خود نشی اسماء الهیهست
 که از باب مایهات و اعیان خارجی است و آن
 یا خود عین از حضرت احدیت
 که از باب مایهات و اعیان خارجی است و آن

والله اظهر نور البرسم غير اولى به ايله تقابل حال ايله ايسك مراده اولان قال
اهلي ايسك وار امدك قيل قال **قوله** فتم العالم بوجوده . يعنى وقتا كه بكون جامع
اولان انسان وجود خارجي لباسن متلبس وبوشان اولدي ايسه وجود آدم
ايله بناي سري عالم مختتم ومتم قلندي اما نشاء عنصره سنك تاخره انقضا
طبيعت تركيبه دن ماعد اسبب بودر كه چونكه انسان بين ساير الحقايق
حقيقت مجله وجامعه در لا بد حقايق تفصيليه كه بونك مظاهري ومز تبيدي
مقدم صورت اعيانله مصور ومفضل اولقي كركدر كه انسان دنخي بونك مز تبيدي
بحسب الاطوار ساير وروا اولوب تاكه حركته دوريه ايله اجمالكن تفصيله
سفر بول تفصيلات اجمال كن كدر قلوب قطب عالم وجود مكرم اوله معلوم اولكه
علم اوليا تذكري در تفكري دكلر دكلر بومعنايه راخودر يعنى عالم
اجمال كن اخذ اكل كوي علمي بعد النسيان عالم تفصيل ده تذكرايد رديكدر
نوعليه السلام الحكمة ضالة المؤمن ديدوكي بومعنايه اشارتدر بومعني
دكلر كه انسان نشاء عنصريه بر كره كلوب وعلم محضيني بعد النسيان
نشاء اخر دن تذكرايد ها شاكه راي اهاى تناهني اوله **قوله** فهو من العالم
كفص الخاتم من الخاتم اذ هو محال النقش والعلامة التي بها يختم الملك على
خاتمه وسماه خليفة من اجل هذا . سابقا خليفة اولان تسمية نك وجهه
شروعدر حال انساني زوجهتين اولوب من وجه عالمه داخل من وجه خارج اولوب
علاقه بله فض خاتمه تشبيه ايدر نته كه فض خاتم كاه خاتمه جز داخل اولوب
محال نقش در كاه خاتم اوزرنه خارجدر تقبيه اولوب و خاتمه دن آخر عمل اولوب
انسان دنخي حيوان بر نوع اولوب دايره وجود عينيك منتها سي اولقي حسيه
فض خاتم كيمدر وخاتم محال نقش اولوب حافظ خزينه يملك اولدي كي انسان
دنخي محال نقوش جميع اسماء الهية ولما غل ختم ملك كي حافظ خزانه باسماء و صفات
ربانية در اول جلدت الله تعالى خضر تر ندر خليفة سمي ايله مسمي اولمش حرك
اني جاعل في الارض خليفة محاز من سلطتي في خاتمة اسمي ختمه محال كركدر
قوله لانه تعالى الحافظ خلقه كما يحفظ بالختم الخزان فما دام ختم الملك عليها
لا يجسر احد على فتحها الا باذنه فاستخافه في حفظ العالم فلا يزال العالم محفوظا
ما دام فيه هذه الانسان الكامل . شارح قصري لام بقليل تسمية در ديش
فقير ايدرين بلكه تكميل بقليل در زيد وجه تسمية به شروع اولمش در
پس ديمكدر كه زيد امة تعالى استار مظاهري ايله مستتر اولدي في حاله
بوايشان سبي ايله خزائن اسماء و صفات حفظ ايدر نته بوملك صاحب
الختم غايب اولوب ختم ايلمن اين حفظ اولدوغي كي پس ختمك حفظي

هذا هو الخاتم الذي هو محال النقش والعلامة التي بها يختم الملك على خاتمه وسماه خليفة من اجل هذا . سابقا خليفة اولان تسمية نك وجهه شروعدر حال انساني زوجهتين اولوب من وجه عالمه داخل من وجه خارج اولوب علاقته بله فض خاتمه تشبيه ايدر نته كه فض خاتم كاه خاتمه جز داخل اولوب محال نقش در كاه خاتم اوزرنه خارجدر تقبيه اولوب و خاتمه دن آخر عمل اولوب انسان دنخي حيوان بر نوع اولوب دايره وجود عينيك منتها سي اولقي حسيه فض خاتم كيمدر وخاتم محال نقش اولوب حافظ خزينه يملك اولدي كي انسان دنخي محال نقوش جميع اسماء الهية ولما غل ختم ملك كي حافظ خزانه باسماء و صفات ربانية در اول جلدت الله تعالى خضر تر ندر خليفة سمي ايله مسمي اولمش حرك اني جاعل في الارض خليفة محاز من سلطتي في خاتمة اسمي ختمه محال كركدر

اصالة

اصالة اولن خلا فله اولور وما دامكه ختم ملك عالم ايله قايم در ساير حقايق
موجود دن بر حقيقت بونك فتنه جسارت اتمز مكر كنر واذني ايله
اوله حفظ دن مراد ابقا صور النوام موجود ادر خلق اولدوغي اوزر
بكالها اثار كما لا تني ابقا ايله پس بواسم اعظم سبيتي اولماسه كم مرقي
عالمدر باطن دن ظاهره ومعايندن اعيانه بر شئ ظاهر اولن و ظاهر دن
باطنه بر نفس ساير و مسافر اولن اكر چه غلبه حجاب بشريت ايله مزبور
بجسولي دخی اولسه وعالم لا يزال محفوظ در مادامكه انسان كامل عالمن
موجود و حاصل در وبالجملة صورت انسان مرج البحرين يلتقان بينهما
برزخ لا ينفان و حاجز بين بحري الوجوب والامكان **قوله** لا تراه اذ زال وقتك
من خزنة الدنيا لم يبق فيها ما اختش به الحق فيها وخرج مكان فيها
والحق بوضعه بعض وانتقال الاموال الى الاخر فكان ختما على خزنة الاخرة
ختم ابدية . لا يزال قوله بقليل واستشهد در يعنى كور من مسن چين
اول انسان كامل خزانه دن يادن منفك اولسه هر كن حقت صفاتي
خزينة سي سالم وباقي قالميوب واول كون جامعك صورتي جميعا قاسد
اولوب بعض صفاتي بري برينه ملحق ومنضم اوله پس امر دنيا آخرته
منقول اولور ختم مزبور دنخي ختم اخرته منقول اولوب امر مختتم ومتم اولو جون قاء
دنيا شخص مزبورك بقايب ايله مهيار اكر بر نفس عرضه فنا وانتقال اوله
موسما وسير جبال اشكار اولور ارض هنك وكواكب منتشر وشمس
متكور اولوب دنيا ذاهب و عمارت دنيا اخرته منقلب اولور خليفة دنخي
بعينها خليفة اخرت اولور وقران سمايه مرفوع اولور ديمك معنايه
بودر كه انسان كامل خلق قراندر بلكه انسان نفس قران در نتهكه
بيورمشدر **شعر** انا القرآن والسبع المثاني وروح الروح لا روح الاولي
و خبر كلشدر ان الحق تعالى ينزل العلم بانترام العلماء حتى لم يبق
على وجه الارض من يعلم مسألة علمية ومن يقول الله **قوله** فطر جميع ما في
الصورة الالهية من الاسماء في هذه النشأة الانسانية فحازت رتبة
الحاطة والجمع بهن الوجود وبه قامت الحجة على ملائكة . يعنى وقتا كه
انسان ختم دنيا و اخرت اولما غل خليفة الله اولدي ايسه صورة الهية ده اولان
جميع اسماء انسانية ده كه نشاء عنصره ايله روحانيته ما بيني
جامور و ظاهر اولوب جميع كما لا تني بالفعل اولدي نتهكه شارح قصري
ايدر شيخ رضي الله تعالى عنه كتاب مفتاحه بلدر انسان كامل
علامه بودر كه احياء امانته قادر اولوبه اطلاق صورة حقه محازدر

انما الاصل والتمسك الكلي وكذا كورت الشمس
فقط بوعين عينك كورم

بمعنى الامت قياض بودر كه وجه ارض
بمسألة علمية بيلور عالم قالمكه بلكه
روي ارض ده الله دير بسه قلميه

اعتبار اهل ظاهره اما من المحققين حقيقة زيار عالم باسم صورت حضرت
الهيته در محاسبه التخصيص نكته انسان بحسب الجمع و قال صلى الله تعالى عليه
وسلم ان الله تعالى خلق آدم على صورته پس نشاء انسانيه صورت وجود
عيني يجه ايله خاير رتبه احاطه و جمع اولوب و بو خاصيت جمع و احاطه ايله
ملايكه اوزرنه حجت و كرامت اقامت اندي زيلا ملايكه احاطه
ايتدو كي علمي محيط اولدي **قوله** فحفظ فقد وعظك الله بغيرك و انظر من
اين اتق علمي من اتق **عنه** يعني من اين هلك سالكيه مبينه در كه حليه
ارابه متخلى اولوب عند الله و خلفا يه و المشايخ المؤمنين اظهار انايت
و اشعار علم و كمال و اهليت ايله انرك مرتبه سنه تقلى كوسترميه لر زيار
ملاك امر ساكه فناي نفس در بو خود حاصل اولما لاسالك كند و كمالنى غيرين
كوب اوز نفسنه نقصان مشاهد ايتكله اولور بعد تكميل النفس دغى
مادامكه بر مصلحتي متضمن اوليه اظهار فضل و كمال جايز دكلر زيار باعث
مكر و فساد اولور اما روي شخص مصلحته متوجه اولجا و اما ابتغاة
زبك فخذت منظومه امثال ايدوب كشف جمال علم و كمال لازمه حاصل
معني بودر كه اي سالك تحفظ و تأدب ايدوب غير اولان زجر و لعان
نفس و كه نمونه و نصحت ال كه ملايكه كى ايت اعلم ما لا تعلم تويجه
منظر اوليه من و هلاك اولن لر نه سبب ايله هلاك اولور لر نظر اعتبار له
ملاحظه ايلكه بين الاعيان محقر و ابرقاليه **سنة** **لغيره** و لا تك كالقاسوس
يعشق نفسه فيبقى ملوما عند كل الكواهل **المنشأه** **الحقير** آدمي فضل ايله
مسجود ايتدو شرف حكمت لا علما آدمي معرفت نقصاني ايلدو جمع كما لا اله
المنشأه **الحقير** هر ذغ و زغن دفع هوا و هوس ايلر طوطي سخندان في
حبس قفس ايلر **حكمة** بين العوام مشهور در كه كماله رغبت اولمز بلكه
اهله اهانت اولوب و نا اهله نقصاني باعث دولت اولور دير لر
حكمت خفيه سنه عالم اولما يوب بو غصه دن اولور لر كيدر لر اما بلر كه
كامل كماله غره اولوب غاييله غرور ايله رضاي حق دن دور و رتبه
حجاب و انانيت كرتار و مقهور اولور لر خبر لوي يوقدر كه عند الله شكر
عظيم كناه يوقدر بونلر خود شريك باري اولدو غنده اشتباه يوقدر زيار
هر نه مرتبه اير شلسه لر سبين كندو استحقاق زاتي كلوب بيان شكر دن
مقطوع اللسان و روز شب حرص و امله هل من مزيد كويان
حيران و سر كردان اولوب هر دم ذكر خدا دن غافل و سرگردان
كبر ايله مست و لا يعقل اولور لر مادامكه نور تربيت مرشد ايله ظلمت

طبیعی تری تا بیک اولیہ اول فساد ایلہ ہلاک اولور کیدر لر امارا
نقصان جلبی اولوب اخر الامر من عرف نفسه فقد عرف ربه دریم
سند پر تو شمع هدایت ایلہ صفات نفسه فاعطوا لوب شیئہ
قلبی سنک غیرت اقرا زملہ منکسر ایدوب عصیانذت خواب دین ہی ایلہ
طہارت ایدرسہ عند اللہ صلاحتی مقبول و دعائی مستجاب حضرت اولو
زیر اندوکی دعا لسان استعداد لہ اولور کذودہ ہوکی اثر ثنائیت
و عجب نفسانیت قلب عباد و آہ مین رب و ہاب مجیب ایلہ جہۃ
جامعہ نقطہ فنا فی اللہ دہ اول مرتبہ مصیب اولور کہ
قابل و مقبول و داعی و مجیب واحد اولور **لمنشہ الحقیقہ** غرہ اولہ ہوا
علم صقین خاک اول خاک غرت استرسک معرفتہ دولتہ معین اولمز و ارحام
استدولت استرسک **لمنشہ الحقیقہ** عالم مجیب اولہ عاقل سک خلق شیطان
دکلی کبر لہ شہ کبر لہ رتبہ سزنت اندی ملک فلکی کچدی مسکن لہ بشر
و ایضا تم بہو صرف قول صحیح قلبی نفع اولان کمالہ ہوس نوم طواسی باعت
اولدی جمال طولی و نطقی قلبی حبس نفس **قولہ** فانی لہ لیکہ لم تقف مع ملاحظہ نشأت
ہن الخلیفہ و لا تقف مع ملاحظہ حضرة الحق من العبادۃ الزانیۃ ملائکہ زوار
و ملہ و توبخ و عتاب و مظهر تضرع و احتساب اولد قلترین بیان اسباب روق و قوف و مقادیر
شعور معناسند ریفن ملائکہ بو خلیفہ نک نشاء یہ مرتبہ سی اعطا اندوکی تزیین و کمال
لایق ایلہ قناعت اتموب بلکہ حد لر نون زیادہ علو جاہہ فایز اولفہ طالب اولور استقامت
ناقص لر تہ ذیل کمال حایز اولفہ راغب اولور مع ہذا مرتبہ انسان کاملن عالی منصب
یوق ایدوکی و مرتبہ جامعہ ایدوکی بلدر زیر اسمانک کلیسی اسم اللہ دن مستعد انسان
کامل ایسہ بواسطہ مظهر اولوب ہر کہ مدد عاید اولسہ بوند عاید روع ہذا بوند حضرت
حق اقتضای دق و شوق مخصوص لر نہ قضا و اعطا اندوکی عبادتکہ قانع و ثابت اولدر
اول مرتبہ اولان کمال منقاد اولوب اول جالہ قوارکب سکنہ و قار قلم دیر **قولہ** حق
فانہ ما عرف احد من الحق الا ما تعظیہ ذلک ملائکہ لک ملاحظہ بمقتضای حضرت حق ایلہ
و ثابت اولد قلترین تغلیل و اول مقتضای حضرت کہ عبادت زائیدہ انک قنات قلماد قلترین
سبیل و دلیلہ زیر معرفتک عبادت اوزرینہ تقدیمی بالذات در کور مرتبہ من عبد صفات
مرتبہ برسن بیلز مادامکہ عین ثابت از لیس فی اعطا قلز بس عبادت مقدر اولور
قدر بخہ اولور مثلاً انسان کاملک ذاتی جمیع اسما و صفاتک معرفتی اعطا اندوکی جلد
عبادت تامہ ایلہ عابد حق اولدی ملکوک ذاتی نہ قدر اعطا اندی ایسہ عبادتی اولقد
بولدی بس نقصان و کمال استعداد سبب نقصان و کمال معرفت و عبادت عباد
اولدی **تذنیب** حاصل کلام حضرت الہیہ بر عبد عبد استرکہ ذاتہ جمیع اسمائہ عبادن

[illegible]

غالبه پس اول ذات که انسان را مطلقا بر جمیع اسماء وصفات اولی و حیثیتش از اشیاء
 زیر عبادت زائده بر جمیع اسماء اولان عبادت در که عبادت انسان کامل را که جامع جمیع مظاهر
 است جمیع مظاهر عبادت اولان حجر و مدره بلکه جمیع جمادات عبادت اولان زبل هر برهنه
 معبود نیک حقیقت کور و ما را بت شیا الا وراثت لله معدست بولور و نفس
 عارف حق بین و عالم حق البقین قیلور افشای ستر بوبیت بودر اللهم عافنا من سوء
 الادب **قوله** و ليس للملائكة جمعية آدم **قوله** یعنی حال بولکه ملائکه نیک عبادان ثابت لرثه
 اسماء بودر بلکه حق تعالی به بر اسم خاص موثقی حیثیت عبادت ایدوب اول و خصوصیتک
 و راسته تقدی ایتدیلر و علمیه ایر شد و کما سما نیک طریق معرفت کتدر اما دم حق
 جمیع اسماء بتدین عبادت اتدی و راه کمال معرفت کتدی و بالجملة ملائکه حقا اسماء
 مخصوصه بی که اسماء بتوتیه تشبیه در بیلدر و آدم اولان جمیع حدیث کمالیه
 شهود حاصل ایتدوب رعایت ادب خلیفه ده قصور ایتدرا خشا و حسد و نقصت
 بصیرت لرزدن مستور قیلور بسبیل جرح و طعنه عبور قلدر **قوله** ولا وقعت مع الاسماء
 الالهية التي تخصها **قوله** یعنی دانی ملائکه کتدر لرینه مخصوص اولان اسماء الالهیه و تنزیله
 قانع اولو بحد معینه لرند بطور مدلول **قوله** و سبخت الحق بها وقد ستنه **قوله** یعنی اول و حق و
 قناعت کتدر ایدوب اول اسماء خاصه ایلر حق تسبیح و تقدیس بت ثابت اولادر **قوله** و ما علمت
 ان الله يحلله اسماء ما وصل علمها بها **قوله** یعنی ملائکه بلدر الله تعالی حضرتک بعض اسماء مخصوصه
 وارد ملائکه نیک اول اسماء علم و اصل و ملاز و حقایق شهود لر کمال اولان اسماء مزبوره
 خالق و رازق و مصور و سمیع و بصیر و مطعم و بولرک امتا لی نعم و عذاب و موت و حیات
 و سقم و شفا کبی که عالم طبیعت و مقام اجسامه مخصوص اولان ملائکه بولرک بولرک
 زیر اسماء صفات مخصوصه و بشر در **قوله** في الجنة بما ولا قدس **قوله** یعنی پس ملائکه حق اول
 حق مخصوص اولان اسماء مذکور ایلر تسبیح و تقدیس ایتدرا کتدر سوال کلور که مزبوره
 خود اسماء تشبیه در پس بولرک تقدیس یل تغییرک و جری ندر جواب و بولرک
 ملائکه حق اسماء مخصوصه و تنزیله لر نه تخصیص و حصر ایدوب ذات
 حق الحصار دن تنزیل ایتدرا دمک در زیر حق ذات محیط تعیین و تخصیص ایتد
 حق اثبات نفیصه در حق خود جمیع نقایص منزه در اول تقدیر بماء نافیله
 ایلر نفی تنزیله محذره واقع اولور اما مشاکلیه دخی حمل اولور و الحق جاندر **قوله** فلو علمها
 ما ذكرناه وحكم عليها هذا الحال فقالت من حيث النساء ان يجعل فيهما من يقصد فيها
 ويسفك الدماء **قوله** پس مذکور اولان تما و زو عدم و قوف اول ملائکه و زرنه امر غالب
 اولوب حال ایتد ملائکه راسخه مرتبه سن بولوب انداره حاکم اولدر پس اول نشاء
 حاضره لر بولرک طریق اعتراضه و نزاعه الی ایدوب اخر بجمل فیها من یفسد فیها
 فی سنه آغاز لازم و محتم اولدر **قوله** وليس النزاع وجهين ما وقع منهم فما قالوا

بما موجب الفساد هو النزاع
 موقوف

2 حق آدم هو عین ما هم فيه مع الحق **قوله** یعنی اول افساد و سفک دم که آدم
 نسبت ایتدرا امر حقه محض مخالفت و نزاع ایدوب اول نزاع حقا ایدی
 خلیفه ایتد و کتدر واقع اولان اعتراضید پس ملائکه نیک
 حق آدم ایتد کتدر مقاوله انک عینی در یعنی عین نقص
 و مخالفت امر در زیر موجب فساد و سفک دم اولان خود اکثریا
 نزاع در پس سبب موجب بولنایق مستبب دخی بولور با خصوص
 بی شریک و بی منازع ایلر منازعه و جرح آدم عین سفک دم دکلر
 مزبور منازعه آدمک عدم خلقی و عدم ایجاد بی طلب در بوحود
 عین سفک دم در و خصوصاً عرض المؤمن کومه معنای مقرر در
قوله فلو لا ان نشاء لهم عطي ذلك ما قالوا 2 حق آدم ما قالوا وهم لا يشعرون
قوله پس ایدوب اگر بولرک بولرک حجاب منشأ مخصوص لر و علم و جرات لر
 یعنی رب حاکم لر اولان اسمک تقاضای عطا اتمسه حق آدم
 اولان مقالیه جرئت اتمز لر ایدی و بالجملة بولرک بولرک کل اناء و تیر
 بما فیه حکمتی استعدا لر و بولرک سارح قیصر کتدر ستر ایدوب
 بولرک مد تشبیه و اردر که مذکور اولان ملائکه و منازعین ملائکه
 جبروتیه دن بلکی ملکوتیه دن دخی اولیه زیر بولرک غلبه و نوریت
 ایلر مرتبه انسان کماله احاطه و شمول اجمال حاصل اتمشدر در کوی
 کتدر حقیقت و واقف دکلر ایلر ده بلکه منازعین ملائکه و ارض و جن
 و شیاطین در که غالب حال لر ظلمات قریب طبیعت و عشق حجاب جسمانیت
 ایلر اجتناب در اتی جا علی الارض خلیفه قولند دخی ارض تخصیص بالذکر
 اولمشدر اگر انسان کمال خلیفه و عوالم ایلر ده طعن مزبور صادر
 اولمزالا منصب مزبورک معرضند اولمزدن اولور اهل سموات ایلر
 مدبرات عالم علوی در بالذات اگرچه قصد ثانی بالواسطه سفلیاته
 دخی توجه لر اولور سه و بحسب انعام النظر انسان اولان قوای
 مفید هب اندر در فقیر ایدورین شیخ اکبر فتوحاتله یزد و عجب
 مبشره و مشهوره سند مرتبه ملائکه دن سوال ایدوب حضرت رکن
 صلی الله تعالی علیه و سلم تقضیل ملک ایتد و کتدر اگرچه بومعنایه دلایل اما
 اطلاق قول فسترن و مشرب اهل تحقیق و مشرب عین خلافت شرع و تسبیل
 ایدور فقیر ایدورین توجه مزبور اول وقت وجیه اولاد بی که
 بومحل نزاع ملائکه فی الحقیقه قصور و لا یدر بلکه حال مزبور اگرچه
 ظاهر مخالفت امر در اما باطنا مقتضای اراده انقیاد اولد و عی جبرتن

محض کمال در زیر هر شیء کند و نیک ذاتی اولان علمك مقتضای ایله
 عامل در پس ایشان مقتضیت فی نفس الامر از عیان و اطاعت اولور
 و ارض دن مراد ارض عنصری اولوق لازم دکلر ارض حقیقت پنجون
 اولمیه و خلافت کبراده جبر و تیرت و ملکوتیدن پنجون نزع صادر
 اولمیه قصد اظهار حکمت و مصلحت ایچون معلوم اولاکه بومقاوله
 اختلافی عوالم ایله مختلف اولور پس اگر عالم مثاله اولور سه مکالمه و حسیه
 مشابه اولور حق تعالی تجلی مثالی ایله تجلی ایدر اهل آخرت صور مختلفه
 ایله تجلی ایدر و کی بی نته که حدیث تحولی مبین در مکالمه موسی دخی
 بوقیلدندر و اگر عالم ارواحه واقع اولور سه کلام نفسی اولور پس
 کلام بومرتبه ده عین متکلم اولور و بومرتبه ده متکلم ایله قایم بر معنی
 اولور و عالم مثاله اولسه حروف مثالیته دن مرکب اولور و عالم
 حسیه حروف حسیه دن مرکب اولور قاضی بیضا و نیک سورع طه ده
 ثم تمثال لبدنه وانتقل الى الحسن المستوک دید و کی بورادن منظم
 اولور تا مثل اولنه **قوله** فلو عرفوا نفوسهم لعلوا اولور علو العصور یعنی اگر
 زواتی و حقایقنی بله لرایدی کمالات و نقایص لارمه سنی دخی بیلوب
 نزع مع الحق فبمن اکلر لدی و مرتبه انسان کمالی بلر کونی و انشاء
 متحقق اولان اسما و صفات ایله تحقق ایتد کفری بیله لردی آدم
 جم و تعقیب و خلافتی عدم اهلیت ایله توصیف و تلقیب ایدوب
 نفس لونی تزکیه و تحسین ایتک نقصانند عام و سالم اولور لرد
 اما کند و لری بی بلدر و نقصان مزبور دن عصمت و نجات
 بولاد **نظم** هر سینه ده که ظاهر اوله سر من عرف اولور عیوب
 غیر نکاهینه ستر و کف غیبی غیب غیر نظری حجاب ایدر
 قلبن ایدر لالی عرف ایچون صدق **قوله** ثم سلم یقفوا مع البحر مع حق
 زاد وافی الدعوی بما هم علیه من التقدیس و التبییح بعد ملائکه
 بوجهله جبلت لردن اضر ایدوب بلکه عتف و استکبار سبیلنه
 کیدوب و مجتج جرح و طعن ادم ایله اکتفا التیوب بلکه تزکیه نفس
 و فعل تسبیح و تقدیس ده دعوی بی معنی ایتد و اگر حقیقت لونی بیله لرد
 دی و دریجه حقیقتدن عین حق کور لردی فی الحقیقه
 مستبح و مقدس لسان مظاهر ایله مظاهره ظاهر اولان حق ایدر و کت
 بیلور لردی لکن بلادر و شرک خفی به میتلا اولور **قوله** وعند
 آدم من الاسماء الالهیه ما لم یکن الملائکه علیها فما سبخت ربها

بنی و لا قدسه عنها تقدیس ادم و تسبیحه یعنی حضرت ادم قتل اسماء
 الهیه دن بعض اسم وارد که ملائکه اول اسماء عارف دکلر در پس اول
 اسماء رب لرب تسبیح ایتد و نقایصدن تقدیس قلز لرب حضرت ادمک
 جمعی و مرتبه تکلیفی ایله تسبیح و تقدیس محصل بومعنا شریفی
 شول عالمک علم محیط اولور که الله تعالی حضرت کلرینک وان من شیء الا وسیع
 بحمد و لکن لا نفقهون تسبیح قولنک مطالعی مشاهده ایدوب
 کیفیت تسبیح حسیه و مثالی و معنوی لسان حال ایله و استعدادله و احیاء
 و امکانه حسی ایله معلومی اولوب حتی تسبیح مراتب کمال تسبیح مراتب کمال
 نقصانله نظر تو حیدندن احدی المال کورنوب امر حقه ظهور مخالفت
 انسان مقتضای رحمت و غفران اولور و غنی اولور تدبیر الذهبت بکم
 و خلقت خلقا یذنبون و یتستفرون فاغفر لهم حدیث قدسی سنک
 عیان قلله زین سابقا ذکر اند و کفری فعل ذنب و کناه فاعلنه نسبت
 انکسار و آه اولوب آخر باعث مغفرتیه اولور که وجوه ایله ذنبدن
 اشد و اقبح در مقام عدم ذنب و بار ساق اکثر یا عجب و انانیتی مستوجب
 اولور موراسی شرک خفی اولور ذنب خود شرکدن اصلح در قال الذین علی
 الله تعالی علیه و هم یتذنبوا لحشیت علیکم من الذنب الا هو الحب النج
 الحب و حضرت طیفه ادم سیدی قولند یدینت مراد صفات جمالیته
 ایله جلالیته در کور من مسز که قایل و هابیل مظهر صفت جمیل و جلیل
 اولوب مقتضای صفاتی تعظیم ایتد **قوله** فوصف الحق سبحانه لنا
 ماجری لنقف عندہ و نتعالم الادب مع الله سبحانه فلا ندعی ما نحن
 متحققون به و ما وون علیه بالتعقید یعنی وقتا که ملائکه نیک
 حق ادب خلیفه رعایت قصوری ظاهر و هویدا اولری ایسه الله تعالی
 لطفدن برحق ادم ملائکه ایله اولان ماجری انها ایتدیکه ماجری
 مزبور معلوم اولوب عند الله رتبه علم آموزدن تجاوز تو لئیه
 و بین یدی الله مقتضای تادین جاین اولوب حق تعالی ایله بین
 الخلق و الحق درست اولوب تها و اولئیه پس بحسب الاستعداد قیود
 ماهیا آموز ایله مقید قلوب و انارک ایله محقق اولوب و ماوی اولور
 کمالات معلومه ایله تحقق دیواسن ایدوب نفس سوزنه اضافت ائمه و زک
 مستازم عجب و انانیت اولمیه زیر انفس الامر ده جمیع کمالات حق قدر
 نهایت مظاهری اولور و غمز حشیتله بزدن ظاهر و غما باند **قوله**
 فکیف انطلق فی الدعوی فنعم بما مالک لیس لنا بحال ولا نحن به علی علم مقتضی

عبارة فكيف حال الجحش اولو ريعنه بوقته قلديك دعواي عرضي ايوز
 ونفسه موزي حاوي اولدوغني حاله وشامل اولمادوغني علم كماله حايوز
 اولوقدعواسنه منصوب ايديوب ملائكة كي عند الله وعبادة العارفين
 مفتضم ومجوب اولوز **قوله** فهذا التعريف الالهي متاثر الحق به عباده
 الالباء الامناء الخلفاء **••** يعني تعريف اهل الله تعالى نك اديب وامين
 اولان خليفة ربي وقول لا ربي كه حق ايله وخلق ايله بحسب المراتب
 لردر وامانة الله بالاستعداد حامله لردر بونك سبي ايله تاديب
 استدوي شيادن در قصه ايتدوك مقاوله دن غايت وعرض قول لا ربي
 بر معرفت ايله تربيت وتكميل در **قوله** فترجع الى الحكمة فنقول العلم ان
 الامور الكلية وان لم تكن لها وجود في عينها فهي معقولة معلومة بلا شك
 في الاذهن فهي باطنه لا تزول عن الوجود العيني وله الحكم والاثرة كل ماله
 وجود عيني بل هو عينها لا غيرها اعني اعيان الموجودات العينية
 يعني لسان حق من بعد حكايت ملائكة دن رجوع ايديوب حكم الهية افلاكنه
 عروج ايديوب ديور كه علم تحقيق بوني افاده ايدكه امور كلية كه اعيان
 ثابتة ايله معنولردر بونلر وجود خارجي لباسند عاريلر وجود
 ذهني وثبوت علمي عالنده محجوب ومتواريلردر من وجه نظر الوجود من
 وجه اصل الثبوت لردر وبالجملة ذهني عالنده بلا شك معلومات معنوية
 الهية لردر كه موجودات عينية دن تعلقات كسز لر قوله ولها الحكم
 يعني بواور كلية كه تعين خارجي دن حصه دار اولما مشلدر وما شمت
 رايحة الوجود فنيك پرده سن هونر نفحه نسيم اثبات له
 رفع قلم مشلدر اما اعيان خارجيه كه بونلر عوارض كي دشمنشدر
 كيوبحسب الخارج بونلر كه اثار واحكامه معروضات وحيالي واقع
 اولما مشلدر كرك بحسب الكمالات كرك بحسب الوجود اما بحسب الوجود
 اولدوغني زير اعيان كونية معلولات اسما در اسم خود ذات مع الصفة
 المعينة در نفس اعيان كونيه بحسب التكثر صفات له حاصل اولوز اول صفات
 خود كيوعين امور كلية و معنوية در بواجل ندر كه حكما دغني علم واجب
 تعالى فعلي ديور يعني علم علت فاعلية در معلومات معلولات تدريديور
 اما نظر عارفه غلا ومعلومات مراتب حقد كه في الحقيقة واحد در
 اما بحسب الكمالات مظاهر اولدوقل مظاهر در كه عين موجوده نك
 حيات اولسه صفة حية ايله اولمز وساير كمالات تابعة ايله مستوعه
 بيلماز پس امور كلية طبائع خارجيه كه كندولر عوارض در حي و مر يد

اعيان خارجيه حاصل اعتباراتك اعيان
 ثابتة و افعال مشلدر اولوز اما اعيان
 خارجيه افعال مشلدر اعتباراتك اعيان
 حكمت اشرافه ده بواي اعتبار
 ودر مستحق

وعالم وقار در كي حاكم واقع اولمشلدر قوله بل عينها ولها الحكم والاثرة
 اضطرار بديع اول وجود عيني صاحبي اولان اعيان خارجيه بواور
 معقولة نك عيني در زير حقيقت واحد كه حقيقة الحقايق قدر ذات الهية
 مراتب متكثرة در تجليات حسبي ايله متكثر اولوز مغايرت بحسب
 المرتب ريس بومر بديع بعض حقايق جوهرية و بعض حقايق
 ارضية و تابعة اعتبار اولوز بواي اعيان خارجيه تقد و عين وتكثر اعتبار ايله
 كه اقراض شني دن مركب اولوز لباس عرضية دن حقيق صورة جوهرية
 كيشدر نك كه اواخر فص شعبييد بيان ايدر كه مثلا حيوانك جسم
 حشاس متحرك بالارادة در وجسم طول عرض وعمق صاحبي در
 وحيوان بر ذائقه بونلر جامعدر اما حيوانه فجن عوارض اخري
 الحاق انك مثلا نطق وصهيل كي انسان و فرس ايله مستوي اولوز
 ذات واحدة صورة متكثرة و صفات متعده ايله جواهر متكبر اولوز
 وبالجملة جميع سنك اصناف الهية در كه صفات عيني ذاتي در والله
 اعلم **قوله** ولم تزل عن كونها معقولة في نفسها **••** يعني بواي اعيان ثابتة اكر اعيان
 خارجيه نك عيني ايسه ده لكن بطون وخفا صفات ذاتية سبي ولما غلا معقولة
 اصلا زليل ولما **قوله** فهي الظاهرة من حيث اعيان الموجودات كما هي الباطنة
 من حيث معقوليتها **••** يعني بواي اعيان ثابتة نك ايكي حيثي اولوز اعيان مو
 جوده نك كندونك مظاهر حكما ميد عيني اعتبار اولدو وحيث ايله ظاهر
 اعتبار اولوز **قوله** فاستاد كل موجود عيني لهذه الامور الكلية التي
 لا يمكن رفعها عن العقل **••** يعني وقتا كه موجودات عينية صفات كله
 ايله متعقبن ومتقرر اولري ايسه پس موجودات موجودات الهية و علم
 علما واحيا احياء اولما سنده مزبور امور كلية كه كله دن و معقوليت
 زوال احتمال دكلدر **قوله** ولا يمكن وجوها في العين وجودا تزول عن ان يكون
 معقولة **••** و دغني حقايق مزبوره كليتي حيثيت در اعيانله وجودي
 و شخصي ممكن دكلدر يعني بر وجود له كه اول وجود سبي ايله معقوليت زليل
 اولاحاصل كلام بوكليات مزبور اكر چه هو موجود عيني ده عين در اول
 عينيت حقايق متنازه سبي اعتبار ايله در كليتي اعتبار ايله دكلدر زير كليتي
 اعتبار ايله معقول محض در وجود خارجي ايله اصلا مناسبي يوقدر والا
 وحدت وجود حقة خلل كلور اعيان بالله **قوله** وسواء كان ذلك
 الموجود العيني موقتا او غير موقت نسبة الموقت وغير الموقت الى هذا
 الامر الكلي المعقول نسبة واحدة يعني كرك اول وجود عيني زمانه مقترن

لام در اينده عينها الى است
 سبي
 اعيان خارجيه حاصل اعتباراتك اعيان
 ثابتة و افعال مشلدر اولوز اما اعيان
 خارجيه افعال مشلدر اعتباراتك اعيان
 حكمت اشرافه ده بواي اعتبار
 ودر مستحق

اولسون مخلوقات کي مثالہ کرک زمانہ مقترن اولسون مبتدعات کي مثالہ اول
 مبتدعات دخی کرک روحانی اولسون عقول کي کرک جس مانف اولسون
 افلاک کہ بوجہ نیک مقترن بالزمان اولوب وغير مقترن بالزمان اولسون
 اصلا تفاوتی یوقدر مزبور امور کلیہ استادن اخراج ایتم نسبتی نسبة
 واحده درواستناد واحد در **قوله** غیر ان هذا الامر کلي يرجع اليه حکم من
 بحسب ما نطلب حقایق تلك الموجودات العينية **قوله** الا یوقدر وارکمزبور امور
 کلیہ نیک موجودات عینیہ یه ارتباطی ثمره سی ایلہ اول موجودات عینیہ یه وارد
 اولان احکام و آثاره مرجع و ثاب اولور اول موجودات عینیہ نیک حقیقتی
 طلب ایتر و کحسب اوزره **قوله** کنسبة العلم الى العالم ونسبة الحيوة الى الحيوان
 یعنی مثالہ ایلم کلام معقول کلی در عالمه اولان حکم علم کاراجده در زیر عالم
 موجودک حقیقتی حکم حیوة ایلہ مبغوت اولق استر **قوله** فالحيوة حقيقة معقولة
 والعلم حقيقة معقولة متميزة عن الحيوة كما ان الحيوة متميزة عن العلم **قوله** پس
 حیوة و علم کہ حقیقتہ معقولہ لرد در ایکی سیمه دخی بری برنوت بحسب العقل
 متمیز لرد **قوله** ثم نقول في الحق تعالى ان له علما وحيوة فهو الحي العالم ونقول
 في الملك ان له علما وحيوة فهو الحي العالم **قوله** بعد عقده علم وحيوة اثبات ایدو حی
 عالم در یو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة صفتی حقیقتہ معقولہ لردن موصوف
 لردن حی عالم دیو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة اثبات ایدو حی عالم در
 دیو حکم ایدو ایکی سیمه حکم علم و حیوة در **قوله** وكذلك نقول في الانسان ان له
 حيوه وعلما **قوله** یعنی ملک کي انسان دخی حیوة و علم اثبات ایدو روز و اول
 صفتین معقولیتین مقتضای حقیقتین حکم قیلور **قوله** فهو الحي العالم **قوله**
 یعنی انسان حی در عالم در دیو روز **قوله** وحقيقة العلم واحدة **قوله** یعنی یو موصوف
 ثلثه که حق و ملک و انسان در هر برنوت حقیقتہ واحده و نسبتی جمیعسنه متحد
قوله وكذلك حقيقة الحيوة في الكل واحدة ونسبتها الى العالم والحي نسبة واحدة
قوله یعنی علم واحد اولدغی کي حقیقتہ حیوة دخی عالمک و حیثک افراد نیک که حق
 و ملک و انسان در حقیقتہ واحده و نسبتی نسبة مقترن در **قوله** ونقول في كل علم علم الحق
 الله قديم **قوله** ومع ذلك علم حقا جميعسنه وحيوة تنه و سایر صفات حقیقتہ سنه
 قدیم در دیو حکم ایدو در یعنی عدم زمانه ایلہ مسبوق دکل در دیو روز و صفتی
 ذاتک عینی در و جمیع صفات برینک مرتبه و احادیثه عین در **قوله** ونقول
 في علم الانسان انه محدث **قوله** و دخی علم انسانه حدوث زمانی ایلہ حادث در دیو حکم
 ایدو روز و علم و سایر صفات ذاتک غیر یو در دیو روز زیر بوم مرتبه و احادیث
 و کثرت مرتبه سیدر اعیان بری برنوت بوننه ممتاز اولور لردن معلوم

اولسون مخلوقات کي مثالہ کرک زمانہ مقترن اولسون مبتدعات کي مثالہ اول
 مبتدعات دخی کرک روحانی اولسون عقول کي کرک جس مانف اولسون
 افلاک کہ بوجہ نیک مقترن بالزمان اولوب وغير مقترن بالزمان اولسون
 اصلا تفاوتی یوقدر مزبور امور کلیہ استادن اخراج ایتم نسبتی نسبة
 واحده درواستناد واحد در قوله غير ان هذا الامر کلي يرجع اليه حکم من
 بحسب ما نطلب حقایق تلك الموجودات العينية قوله الا یوقدر وارکمزبور امور
 کلیہ نیک موجودات عینیہ یه ارتباطی ثمره سی ایلہ اول موجودات عینیہ یه وارد
 اولان احکام و آثاره مرجع و ثاب اولور اول موجودات عینیہ نیک حقیقتی
 طلب ایتر و کحسب اوزره قوله کنسبة العلم الى العالم ونسبة الحيوة الى الحيوان
 یعنی مثالہ ایلم کلام معقول کلی در عالمه اولان حکم علم کاراجده در زیر عالم
 موجودک حقیقتی حکم حیوة ایلہ مبغوت اولق استر قوله فالحيوة حقيقة معقولة
 والعلم حقيقة معقولة متميزة عن الحيوة كما ان الحيوة متميزة عن العلم قوله پس
 حیوة و علم کہ حقیقتہ معقولہ لرد در ایکی سیمه دخی بری برنوت بحسب العقل
 متمیز لرد قوله ثم نقول في الحق تعالى ان له علما وحيوة فهو الحي العالم ونقول
 في الملك ان له علما وحيوة فهو الحي العالم قوله بعد عقده علم وحيوة اثبات ایدو حی
 عالم در یو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة صفتی حقیقتہ معقولہ لردن موصوف
 لردن حی عالم دیو حکم ایدو روز و مزبور علم و حیوة اثبات ایدو حی عالم در
 دیو حکم ایدو ایکی سیمه حکم علم و حیوة در قوله وكذلك نقول في الانسان ان له
 حيوه وعلما قوله یعنی ملک کي انسان دخی حیوة و علم اثبات ایدو روز و اول
 صفتین معقولیتین مقتضای حقیقتین حکم قیلور قوله فهو الحي العالم قوله
 یعنی انسان حی در عالم در دیو روز قوله وحقيقة العلم واحدة قوله یعنی یو موصوف
 ثلثه که حق و ملک و انسان در هر برنوت حقیقتہ واحده و نسبتی جمیعسنه متحد
 قوله وكذلك حقيقة الحيوة في الكل واحدة ونسبتها الى العالم والحي نسبة واحدة
 قوله یعنی علم واحد اولدغی کي حقیقتہ حیوة دخی عالمک و حیثک افراد نیک که حق
 و ملک و انسان در حقیقتہ واحده و نسبتی نسبة مقترن در قوله ونقول في كل علم علم الحق
 الله قديم قوله ومع ذلك علم حقا جميعسنه وحيوة تنه و سایر صفات حقیقتہ سنه
 قدیم در دیو حکم ایدو در یعنی عدم زمانه ایلہ مسبوق دکل در دیو روز و صفتی
 ذاتک عینی در و جمیع صفات برینک مرتبه و احادیثه عین در قوله ونقول
 في علم الانسان انه محدث قوله و دخی علم انسانه حدوث زمانی ایلہ حادث در دیو حکم
 ایدو روز و علم و سایر صفات ذاتک غیر یو در دیو روز زیر بوم مرتبه و احادیث
 و کثرت مرتبه سیدر اعیان بری برنوت بوننه ممتاز اولور لردن معلوم

من الحكم في هذه الحقيقة المعقولة

اولکم حکم مزبور کلي دکلدر بلکه اکثری مبني در کہ انسانک روحی ایلہ جسمک ایتی
 جمیع سیم مرتبه سنه حاصل اولان علوم در و الاشیخ صدر الدین قنوی حضرت لری بعض
 رساله سنه ارواح کلیہ ممکن وجود لردن عقل اوله مقارن در عیشدر بو
 کلیسی نقص ایدر زید اول جالیه حاصله اولان علوم قدیمه در اقل مرتبه سی کہ
 نفسنه شعور یو در قدیمی مقترن **قوله** فانظر ما احدثته الاضافة **قوله**
 یعنی نظر ایلہ کور که اضافت نه احداث ایدی یعنی امور کلیہ نیک حق قدیمه
 اضافتی قدم اقتضا ایدوب و انسان حادثه اضافتی حدوث ایجاب ایتدی
 زیر مفهوم کلی من حیث هو هو بر قیدله مقید اولن رنک تعلقن حالی
 اولدو حیون ایتاب معین خارجی اضافت انسانک اول معینک حکمی ایلہ محکوم
 اولوب و برینک ایلہ متلون اولور بوازه مصطفک ملکه تعرض ایدو کی زیر صفات
 ملک حروف و قدمنه مطلقا حکم صحیح اولن زیر بعض ملائکه عقل اول کي مثالہ و اولم
 حق ایلہ دایماتد کذلک صفتی دخی اولیلہ در فقیر ایدو برین و امری کہ
 اگرچه بالذات اضافت احداث ایتدی اما اضافت مزبور و دخی حقیقتہ مرتب
 نت لانیة اقتضا ایتدش در زیر مراتب تنزیلیه کثرت و تعدد اقتضا ایدوب
 کثرت دخی نسبت ایجاب قیلوب پس تدریجیه عوالم نسبت و اعتبارات
 و شهرستان مجاز و استعارات زینت و حقیقت بولشد **قوله** وانظر الى هذا
 الارتباط بين المقولات والموجودات العينية **قوله** دخی نظر ایلہ معقولات
 کلیہ ایلہ موجود عینیہ اور تاسنن اولان ارتباطه که طرطا و عکس نه
 حیثیله تحقق ایتدر **قوله** فكل حكم العالم على من قام به ان يقل فيه انه عالم
 پس نیکه علم کول ایلہ قایل و لور سه اکا عالم دیو حکم ایتکن اقتضا ایدی ایسه
قوله حکم الموصوف به على العلم بانه حادث في حق الحادث **قوله** کذلک علم ایلہ موصوف
 اولان موجود عینی دخی حادث اولان علم حقتدر حادث دیو حکم ایتدی
 انسانله علم انسان کي مثالہ **قوله** فصار كل واحد محکوما به و محکوما علیه
 یعنی پس معقولات کلیه دن و موجودات عینیہ دن هر بری بر جهتن محکوم
 و بر جهتن محکوم علیه اولدی پس علم حق قدیم در حکم ایلک قدیم محکوم
 اولور موجود عینی اولان کن قدیم ایلہ حکم ایتکه سبب موجود عینی اولور که حق
 پس بو معنای مزبور له محکوم به اولور اما معنای مشهور له اولان **قوله**
 و معلوم ان هذه الامور الكلية وان كانت معقولة **قوله** و دخی معلوم لردن مزبور
 امور کلیه اگرچه کلیتی سببندن معقول ایسه **قوله** فانها معدومة
 العین **قوله** بتحقيق اول بحسب الخارج معدومة العین در یعنی مقصودا معقول
 ذاتا معدوم در **قوله** موجود الحكم **قوله** اعیان موجوده اوزره حکم جاری و موجود

من الحكم في هذه الحقيقة المعقولة

قوله كما هي محكوم عليها اذا نسبت الى الموجود العيني **قوله** تنه كه اول امور كليته
 قدم ايله حدوث ايله محكوم عليها اولور برحق موجود عيني به نسبت
 اولسه **قوله** فتقبل الحكم في الاعيان الموجودة **قوله** يعني اول امور كليته
 اعيان اوزرته قابل احكم اولور اعيان موجود ايله متحقق اولور حاله
قوله ولا يقبل التفصيل والتجزئ **قوله** ولكن اول امور كليته قابل تفصيل
 وتجزئ اولماز اعيان من كوره نك تقدري وتكثر حسب ايله **قوله** فان
 ذكر حال عليها **قوله** زيرا اول تفصيل وتجزئ امور كليته اوزرته حد ذاتته محال **قوله**
 فانما يند انما في كل موصوف بها **قوله** زيرا اول امور كليته هر موصوف بهاده نفس ذاتي
 وكليتي ايله متحقق در تفصيل وتجزئ ايله متحقق دكلر يعني تحقيق موصوفه
 تابع دكلر زيرا اول امور كليته دن هر موجود عيني ده موجود اولان حقيقه
 خبر دكل در حصه ايسه هر حقيقه تماند عبارت در عوارض
 مشخصه ايله مكلفه اولور في حاله **قوله** كالانسانية في كل شخص من هذا
 النوع فانها لم تنفصل ولم يتعد بعدد الاشخاص **قوله** مثله نوع انسان كي
 كليتي سببي ايله افرادي بيانده محقق اولور وهر برنه على انفراد اختصاص
 وضافتي وارد لكن حد ذاتته منقسم وتجزئ اولوب تقد اشخاص ايله
 متفرد ومتبعض اوليه بلكه بكليتهها وراثا هر برنه اضافتي واطالي وارد
 وبولي نسبتي شمعك مر يابه نسبتي كي در كه جمليه داخل ومله دن خارج
 حد ذاتته مستقل اما اضافته متفرد ومتبعض اولور **قوله** ولا يرتح
 معقوله **قوله** يعني امور كليته وجود تقي دن وجود عيني بيزايل اومان وبقا
 ايتن وجودات عينية نك كوي ايله متكثر اولمن مصنفك رحمة الله تعالى عنه
 امر كل تفصيلي وتجزئ قبول ايتن در وي اشارت در كه حقيقه الحقايق اولان
 ذات الهية ده جميع اعيان موجوده ظاهر در اول اعيان متكثر نك تقدري
 وتكثر دن متفرد ومتكثر دكلر و حد ذاتته سنه عروض كثر مظاهر
 مضر اولماز **قوله** واذا كان الارتباط بين من له وجود عيني وبين من له وجود عيني
 عيني اولمبات امور كليته اور تاسنل ارتباط ثابت اولدي ايسه **قوله**
 وفي نسبة عدمية فارتباط الموجودات بعضها ببعض اقرب ان يعقل **قوله** هر كم
 او كليته نسب عدميه ايكي پس امك موجوداتك بعضك بعضي مابينده
 ارتباط ثابت اولق بطريق الاولوية در وعقله اقرب در **قوله** لانه على كل حال
 بينهما جامع يمتد به **قوله** زيرا هر حال موجودات اور تاسنل جامع معتد عليه
 موجود در **قوله** وهو الوجود العيني **قوله** اول جامع اولان شي وجود عيني در
قوله واما هناك فاما جامع يعتد به **قوله** اما امور كليته اور تاسنل عتقاد اولماز

امور كليته نك اعيان فارض وجودي
 شمعك مر يابه نسبتي سببي در
 پس بومفنا نك اذعان شهود
 سببي در و الله اعلم
 مستحق

يعني كليتي وراثي سببيه نفس
 انك نسبت سببيه دكلر
 ريكلر والله اعلم
 مستحق

صالح

صالح بر جامع حقا معتد به يوقدر **قوله** وقد جزم الارتباط بعدم الجامع في الجملة
 اقوى واثق منه **قوله** پس امدي عدم جامع ايله ارتباط بلو بحق وجود جامع ايله بطريق
 الاولى اولور فقير ايدورين بمقامه اعتراض نمكندر اهل اشراق
 قولنجه زيرا اول امور كليته يكون عالم مثاله وجود اثبات ايدوب انزه
 ضياضي معلقه دير كرتب توتم دير كرتب اشيا در اول تقدير جه مرتب
 وجود دير دن حظي اولور ووجود مطلق بو كه مرابطه قلنور و الله تعالى اعلم
قوله ولا شك ان المحدث قد ثبت حدوثه وافتقار اصله لا يحدث احد ثلا مكانه
 لنفسه فوجوه من غير الذي هو المحدث **قوله** وقتا كه شيخ قدس سره حقا ايله عالم
 اور تاسنل رابطه نك ذكر دن فارغ اولدي ايسه كرو مقصوده شروع ايدوب
 دري وشك يوقدر كه حدوث ذاتي وحدث زماني ايله حادث اولانك
 تحقيقا و حدوثي وحدثنا افتقاري ثابت در موجودنه محتاج در نيز
 ممكن بو ممكن حد ذاتته وجود ايله عدمه نسبتي مشا ويدر اول
 اول تقدير به بر محدث غيرك ايجادنه وفعلة محتاج در زير امر جمع بولنمايوب
 كندون نور سه ترجح لازم كلور اول خود باطل در زير اگر چه مذهبيوز
 ده ترجح بلا مرجح جابر در اما ترجح بلا مرجح تكلف بايد باطل در
 بوجنهك محال تحقيقي مطول اتد **قوله** فهو مرتبط به **قوله** يعني اول محدث
 فتح داله محدثه مرتبط در **قوله** ارتباط افتقار **قوله** احتياج ارتباطي ايله
 محتاج وافتقار استنادي ايله مستند در بوابتباط احتياجر كه مورد محتاج
 افاضه وجودي مقتضي اولمشر پس بوافاضه نمكند واجب اذ واقع
 اولمشر **قوله** غنيا في وجوده على نفسه عن غير مفقتر اليه **قوله** غني
 اولور في حاله غير دن نفسن كي وجودن غير محتاج اولماز و غني
 حاله زير اگر غير محتاج اولوب نفسن مستقني عن العالم اولماز سه
 ممكن اولور واجب اولور **قوله** وهو **قوله** يعني اول واجب الوجود كه ممكنات كا
 مستند لودر اول واجب بكماله مستند در **قوله** الذي اعطى الوجود بذاته
 هذا الحادث **قوله** يعني شول حدوثي وافتقاري ثابت اولان محدثات ممكنات
 اعطا وجود ايدن بذاته لا بواسطة اولديكه احديت جمعيه اسماءه جمعي
 حقايقن ساريد در **قوله** فان نسب اليه **قوله** پس بوحادث اول واجب
 الوجود قبول وجود اذن ايتكه مشب اولدي ايسه **قوله** كان واجبه اول
 محدث علتك وجوب سبيله واجب اولدي
 پس علت واجب مولونه وجود اخطا ايتد كي كي وجوب وجود داخي

مذهب اشعري در
 غفلت اولنمه
 مستحق

يعني مذهب فلك حقيقه واجب
 بوقاصه بوقدر ممكن اولدي
 افتقاري بوقدر واجب ايتد
 مستحق

واجب بكماله وجودي واجب بالذات اولد
 مستحق

اولمشر كسر قوله اسم فاعل
 ومان سبب قوله اسم مفعول
 مستحق

ولما اقتضاه لزامه
 مستحق

ولا شك ان المحدث قد ثبت حدوثه وافتقار اصله لا يحدث احد ثلا مكانه

اعطى ايوب ممكنه واجب بالغير اولدي پس وجود وجوب
ايكي سي داني اثر واجب اولدي پس واجب ايله ممكنه
صبر سنك اخره حكى ثابت اولدي نكه امور كليده ايمان خارجيه دن
صبر نك اخره حكى ثابت اولمش وقتكه شيخ رضي الله تعالى عنه واجب
وكن بيانده اولان ارتباطك بيانده فارج اولدي ايسه حاله ايله
مؤثر وعلت ايله معلول ميانده اولان ارتباط معلولك علتي صورته
اولما سني اقتضا ايتدوكي بيانه شروع ايوب بورد **قوله** ولما كان استناد
الي من ظهر عنه لذاته اقتضى ذلك ان يكون على صورته يعني وقتكه حادث
معلولك كذوي ذاتن اظهار ايدن علتنه استنادك لذاته اولدي ايسه بو
باستناد اقتضا ايتدوكي اول علتدن ظاهر اولان حادث اول علتك صورته
وصفتي اوزده اوله **قوله** فيما ينسب اليه تعالى من كل شيء من اسم وصفه يعني
اول علتك صورتي ووصفتي اوزده اولما سني واجبه نسبت اولان جميع كماله
اسميته ووصفيه ايله متصف اولادي كذا بالفضل والقوة **قوله** ما عدل الوجوه
الذاتي وجوب ذاتن ماعدل فقير ايدورين اخوان الصفا صاحبك كلامي
بومقام مناسبه ديمشدر المعلول صورة العلة والعلة باطنه لانه ممكن
فليس له الا قبول الوجود فالظاهر في مظهر ماهية المعلول كماله العلة
على قدر قابلية وان ظن المحجب انها للمعلول فكان المعلول هي المنة وليس
الا مكية صورة المجازي انتهى پس معلول علتنه بحسب الذات والحقيقة ميان
اولوب بلكه مرتبه مغاير اولما سني معلول علت صورتنك اولق ايجاب ايدر
زير مرتبه غيب ده علت مرتبه شهادت صورت اولور ليس معلوم اولدي كه
معلول علتك صورتي وشؤون بر ستاني ووجهي در محصل
معلول حد ذاتك اعتبار محض در والله اعلم **قوله** فان ذلك لا يصح للحادث
زير وجوب ذاتي حادث ايجوب صحيح اولما سني حادث حادثه نسبت اولمز
قوله وان كان الواجب الوجود اكره حادث ذاتي واجب الوجود ايسه
معناي اعني اوزده **قوله** وجوبه بغيره لانفسه اما وجوب ذاتك بالذات
دكلر بلكه بلكه بالغير دريعني موجودك ايجاب سبيله واجب اولمز خمسة
نفسه وجوبي يوقدر زير ممكنه اكر وجوب ذاتي سيم اولسه ممكن واجبه
متعلق اولق لازم كلور بده شيخ قدس سره العزيز ممكن حادثك صورت
واجبه اولمز عند فارج اولدي ايسه بوكا متقدم اولانه شروع ايتدي كه
حقك كندوي بلكه بزي حوادث ممكنه بظن حواله ايتسيم كه اثار دن
مؤثره استدلال اولونه **قوله** ثم لسلم انه لما كان الامر على ما قلناه من ظهور

صورته

بصورته انا في العلم به على النظر في الحادث **قوله** بعد معلوم اولونكه وقتكه
حال بزد وكوني اولوب حادث صورت حقده ظهور ايتدي ايسه حق
سبحانه وتعالى ذاتك معرفتن صفاتك بلكه حواله ايوب وحوادثه نظر
ايتكه تعليق ايتدي **قوله** وذواته انا اياته فيه **قوله** وذاتي اياتي بيز
حادثه كوسترد وكني ذكر ايتدي نكه سزيم اياتي في الافاق وفي
انفسهم يدي كه اول ايات سببي ايله اثار دن مؤثره استدلال ايوب
ذات حقه علم حاصل ايه **قوله** فاستدل لنا بانه عليه **قوله** پس كند ذات
حادثه موز ايله الله تعالى نك وجودنه استدلال ايتدوك **قوله** فما وصفناه
بوصف الا كذا نحن ذلك الوصف **قوله** پس بزا الله تعالى في بر وصفه صفته
وبلكه الانزاول وصفه متصف اولوق يا اول وصفك عيني اولوق
زير اهر موجود مجموع اعراضن عبارتدركه عين واحد جمع اولمز
سابقا بيان اولد وني اوزده **قوله** الا الوجوب الله الحاصل **قوله** وجوب
ذاتي بغير خاصون غيري حقك هر وصفي ايله متصف اولوق يا عيني اولوق
زير معنای عامي ايله حادث دخی متضدر **قوله** فلما علمناه بنا ومانا
يس وقتكه بز حق بزم سببوز ايله وينم منشأ ايتي ايله بلكه ايسه **قوله**
نسبنا اليه تعالى كل ما سينا البنا يعني بز حقه نسبت ايتدي كه نفسوز
نسبت ايتدوك ومن اوصاف كماله امانقا يصي نسبت ايتدي كه مكرحي تعالى
كند ونفسه نسبت ايتدي كه اوله واذن شرعي وارد اولمش اول مزكي
وقرض كي واستهزا وسخره كي مثله **قوله** وبذلك وردت الاخبار
على السنة التراجيم البنا يعني بز نفسوز نسبت ايتدوك ووصافه حق
نوصيت سببي ايله السنة بانبيا واوليادن بز اخبار طهيه وارد اولد
وبين منتهى اولمز مثله ان الله تعالى خلق ادم على صورته ورضيت فلم
يقدرني وقرضوا الله قرضا حسنا الله استهز بهم سخا الله منهم ورضي الله
فما فعلنا البارحة كي تراجيم مترجمين ديمكدر مراد انبيا واوليادن
بيان اخبار ايد بجلود **قوله** فوصف نفسه لنا بنا **قوله** پس الله تعالى نفسوز
بزم صفاتمزله وصف ايتدي زير اول صفات بزم عين ثابته
عايد اولما سني ايمان ثابته مرتبه سله خود اعتبار وجود يوقدر
ثبوت عيلدر پس لفظ بنا شركت ايجاب ايتمز معلوم اولدي كه محققك
الايمان ثابته ما شمت راحة الوجود دد كاري مقدمه مقوله
اشكالي توجيه ايجوب در حفظ اولوق كر كر **قوله** فاننا شهدناه شهادتنا
نفسنا پس نحن حق كورمسك نفسوزي كرورز زير

بوصفنا على خصلتكم اولد وعلته
اشارتد
يعني خاص الحق
يعني مطلق واجب بالذات
وواجب بنفسه
متنا ولد مستحق
كما لعلم والحق والارادة والقدر
والسمع والبصر والكلام
سبح

ذواتی که این ذات حق در زیر حقیقت مفایرت بود قدر بلکه مفایرت
 مجرد یعنی واطلاق حسبی ایله در یا خود نفسی و اندک کورد که دیگر
 زیر حق بر مرتبه بزم مرات ذواتی که در **قوله** و اذا
 شهدنا شهد نفسنا **قوله** حق سبحانه و تعالی بزی مشاهده ایسه
 نفسی مشاهده ایدر یعنی ذاتی کور زیر ذات حق بزم صورتی
 ظاهر اولشدر بعضی شخصی ده و اذا شهدنا نفسنا شهدنا
 نفسه واقع اولش بوداخی صحیحدر بعد و قتا که کلام شیخ رضی الله
 تعالی عنه واجب ایله ممکن میانند اولان جهت ارتباط موهم اختاد
 اولمانه مساق اولری ایسه ایسه دفعنه شروع ایدوب بیوردی **قوله**
 ولا شك اننا كثيرون **قوله** دخی شک یوقر که تحقیق بزی یعنی خلق عالم
 کثیر و بسیار و زمنا و تلو و شخصو زایله و نو عموم زایله یعنی
 بریزک شخصی برینه مساوی دکلر مفایرت در زیاده و نقصانند
 و تقیر و تبدل ایله تفاوت و ادر نو عموم دخی بویله در زیاده عالم
 حقایق مختلفه و اشخاص متعدد و جامع در سببی بود که روحانی
 ایله جسمانیانند مرکب در و بر حقیقت بر مرتبه ده جنس اولور و بر
 مرتبه ده فرد شخصی اولور جمله سی اما بر حقیقت در اختلاف مرتبه
 و نسبند حاصل اولور **قوله** و انما ان كنا على حقيقة واحدة **قوله**
 و دخی بزم که افراد انسانوز اگر چه بزم افراد مؤثری جامع بر حقیقت
 واحد و مشتمل ایسک **قوله** فتعلم قطعاً ان ثمة فارقاً بيننا و بعضها عن بعض
 بعضها عن بعض **قوله** تحقیق سن بیور سنکه بر حقیقتک اشخاصند
 بر فارق و ادر که اول فارق سببی ایله افراشخصیه بری برندن
 ممتاز و معین اولور **قوله** دلولا ذلك الفارق مكانات الكثرة في الواحد
 اگر اول فارق اولمانه واحد کثرة متصور اولماندی زیاده
 وحدت غالبدر **قوله** فذلك **قوله** پس امی سایر ممکناتک اورتا سنده
 مال بویله اولوب فارق محتاج اولدرسه واجب ممکن اورتا سنده
 یعنی حقله بزم میا نموزده دخی حال الجلیس در که فارق محتاج
 وحدت جامعه اورتا مزده ثابت اولور و غیچ **قوله** وان وصفنا بما
 وصف به نفسه من جميع الوجوه **قوله** اگر چه حق تعالی نفسی وصفه ایدر و
 اوصافله بزی وصف ایدوب اول انصافی بزم اعطا قلدی ایسه **قوله**
 فلا بد من فارق **قوله** پس البته حق ایله بزم اراموزده دخی بر فارق
 لازمدر که اول فارق حقله مشار کتموز اولمانیوب اول حیثیتله

ایمان یافته مرتبه سزاوارت مرات
 صفات اولور زیاده ایمان یافته
 صورت علمیه در وجود خارجدر
 یوقر ایسک ذاتی مستملک
 صفات در اما اسما مرتبه سزاوار
 واحدیت مرتبه سزاوارت
 یعنی صفات مرات ذات اولور
 مستملک

ممتاز اولور **قوله** و ليس الا افتقارنا اليه في الوجود **قوله** و اول فارق که بزم
 مختص اولوب ذاتی بزم غیر مفارقدر دکلر الایزم اکا وجود ده
 و افتقار موز و انشوز قضای بقاده عدم قرار موز **قوله** و يوقف وجودنا
 عليه الامكان **قوله** و وجود موزک امکانندن اکا توقی و ممکنک وجوده
 و عدمه نسبی مساوی اولور و غیچون اندن قزج و وجود موزک توقی
 بزم مختص صفاتدر نته که اندک وجوب ذاتیسی اکا مختص اولور و غی
قوله و غناه عن مثل ما افتقرنا اليه **قوله** و دخی اندک بزم محتاج اولور و غی
 کبلر دن عناسی مثلاً موجدون و مزج دن تراسی اکا مختص اولور و غی
 کبی **نظم** اولاً توصیف اشرا فی ایله توصیف ایدوب **قوله** ممکنات ذاتیه
 تشریک تشبیه ایدر **قوله** ثانياً بروصف خالصه بیه تنزیه ایدوب **قوله** دایر
 مابین تشبیه تنزیه ایدر **قوله** فلها مع له الازل والعدم **قوله** پس بزم
 وجوب ذاتی و غنای مطلق ایله حق ایچون ازلیت و قدوم ذاتی ثابت
 و حقه اسنادی صحیح اولدی **قوله** الذي انتفت عنه الاولية **قوله** ایله
 قدم که اندن اولیت منتفی اوله بعض مسبق بالعدم اولیه **قوله** التي افتتحت
 الوجود عن عدم **قوله** ایله اولیت که انوکون ابتدا وجود عن عدم ثابت
 یعنی مسبق بالعدم اولامکنانندن حقل اول کبی که عدم ذاتیه ایله مسبقدر
 اگر چه عدم زمانیهی یوغسده نته بیغم بیورر اول ماخلق الله
 العقل یعنی موجودات ممکنه دن بعدالعدم وجود ایله افتتاح اولان
 عقله و نته اول ماخلق الله تعالی بوری و اول ماخلق الله القلم
 روایات مختلفه اوزرنه واقع اولشدر معنای برور **قوله**
 فلا ينسب اليه الاولية مع كونه الاول **قوله** پس امی الله تعالی یومعنا
 اوزرنه اولیت نسبت اولمنز زیر علامات وحدون در ناخص
 که مبداء جمیع ماسوی و اول جمهور ممکناتدر **قوله** و هذا قيل ما فيه
 الاخر **قوله** یعنی حق اولیتی وجودک عدمدن ابتدایی معناسنه اولدی
 ایسه حق آخره ممکنات ایله توصیف اولدی **قوله** فلو كانت اولية
 و اول وجود التقید و لم يضع ان يكون آخر المقيّد **قوله** پس اگر حقله اولیتی
 وجود تقیدک اولیتی که اولوب یعنی مقید بالعدم اولان وجودک
 ابتدایی اولیدی لکن مقید بالعدمک آخری اولامز ایدی **قوله** لانه الاخر
 للممكن لان الممكنات عين متاهية فلا آخر لها **قوله** زیرا ممکناتک نشاء
 اخرویه سی حسبیلله آخری یوقدر اگر چه نسبت الی قوردی که نشاء
 دینه و ته سی حسبی ایله اخر اولور پس مطلقاً نشاء ممکنک آخری نیجه

مقصود اولور وحق اكه نيجه آخر قلنور شيخك نظري خود نشا تنه
 نسبتد رسو كلام شيخون قدم عوالم لازم كلز زير عالم شهادتك حدو
 مضرخ به اولور زير عدم ممكناتك عدم انتها سترن عالم شهادتك
 عدم انتها سي لازم كلز **قوله** وانما كان سبحانه آخر الرجوع الى الله اليه
 سبحانه معلوم اولاه حق تعالى لك اخر ممكنات اولور وغي بومر امرو
 تابع بود اودا كا عايدو راجعو ربحانه زير زوات موجودات جميعا
 ذات حقه فاني مطلق وصفات صفات حقه مستهلك وفعالي افعال
 حقه محو نابود در يا ظهور قياصت كبر ايله كه وقتي غير معهود در
 ويا خود قياصت صغرا ايله كه الان موجود در و سهود عارفين ده ايره
 الور و د ب نته كه حضرت جنيد اول عضو ماسوان بي قيد و اول مهر
 بي ظلام وفي يعنه مقالات كان الله ولم يكن معه شيء استماع ايتدكه
 لسان شريف نزن سلك الفاظه جريبات ايون جواهر الان كما كان ايدوي
 دير لر **نظم** ديدم يونغش برد حش عالم امكان بر عارف اشتد ديري الان
 كما كان بر مهر نيجه دزن و سر كشته ده پيدا بروجه نيجه اينده عكس نايان
 بزوات نيجه اسم نيجه وصف مراتب بر بحر نيجه موج و نيجه ابر در افشان
 ذات از اين نه تعهد نه تكثر بحر ابدية نه زياده و نه نقصان نوعي
 بو مثلد سكه يتو عارفه بر كل ياشون شر عشقه خار و حسن و اعيان
 و نص شريف كل شيء الا وجهه ده صيفه باستقبال ايله يهلك ديمد و كنك
 سر ميني الان عالم كون و فساد بر وجه باقي و معاني دايرو اوزر نه صور
 فانيه لك تقاضون عبارت اولور و غيد اعراض سالك حركات
 وجوه باقي لك قوار و ثباتي چشم عارفه بر نهر جاريك عيني و صور
 امواجه بر بحر ساريدن سر و معني در آنا فانا عالم عدم امكان شمس و ستار
 وجود فاني به بر لشكر قونوب بر لشكر كوچمكه و شنا خسار ابدان
 كرو مرغان ارواح دمدوم اوچاق در و مدعايك مزبون شاهد ايكي در
 بلهم في ليس من خلق جديد و حديث شريف و ارد اولمشدر كه
 ان ملائكة النهار ترجع اليها عند النهار و تجزون الحق بافعال العباد
 و هو اعلم بما منهم ظاهر معناسي كيج اولد قل ملائكة نهار حضرت حقه
 عروج ايدوب كندن اولد قجه ملائكة بر ليل خروج ايدوب افعال
 عبادن خبر و يديلر حالا كه حضرت كندوسي ملائكة دن اعلم ايكن اقا
 حقيقت معني قواي عالم كبر بحسب الاوقات تبدل و تغير اوزر اولوب
 مظهر تجليات جديده اولور و غي بيكي عالم شهادت اولان صور تابعي

قدم عالم مطلقا قدم عالم
 شهادتي شمس
 اولان مستك

الان عالم كون و فساد
 بر وجه باقي و معاني
 دايرو اوزر نه صور
 فانيه لك تقاضون
 عبارت اولور و غيد
 اعراض سالك حركات
 وجوه باقي لك قوار
 و ثباتي چشم عارفه
 بر نهر جاريك عيني
 و صور امواجه بر بحر
 ساريدن سر و معني در
 آنا فانا عالم عدم
 امكان شمس و ستار
 وجود فاني به بر
 لشكر قونوب بر لشكر
 كوچمكه و شنا خسار
 ابدان كرو مرغان
 ارواح دمدوم اوچاق
 در و مدعايك مزبون
 شاهد ايكي در بلهم
 في ليس من خلق جديد
 و حديث شريف و ارد
 اولمشدر كه ان ملائكة
 النهار ترجع اليها عند
 النهار و تجزون الحق
 بافعال العباد و هو اعلم
 بما منهم ظاهر معناسي
 كيج اولد قل ملائكة
 نهار حضرت حقه عروج
 ايدوب كندن اولد قجه
 ملائكة بر ليل خروج
 ايدوب افعال عبادن
 خبر و يديلر حالا كه
 حضرت كندوسي ملائكة
 دن اعلم ايكن اقا حقيقت
 معني قواي عالم كبر
 بحسب الاوقات تبدل
 و تغير اوزر اولوب
 مظهر تجليات جديده
 اولور و غي بيكي عالم
 شهادت اولان صور تابعي

بجمل

دخمي متصل كون و فساد و خالي كل در يكد افعال عبادي حقه اخبار
 اتم لوي علمك معلوم تابع اولم لك احكامي در كه اعيان ثابت و صور علمية تك
 از هانله مشروطه اولان احكامي اوقات ليل و نهارك انقضا سي ايله متصل
 اقتضاي وجود و تغير بود و نابود ايدو و هو معلوم معدوم لباس تعين صورت
 كير كجه كا علم قديم تعلق حادث پيدا ايدوب بر بر بازار شهادت جستر
 و قياصت كبراده اولان هلاكون مراد عدم صرف دكلر بلكه انقد اتم تعين
 در قطع لك بحر خاني اولوب جليلك نهره ذوباتي بي در يوخ
 تجليات صفاته حد يوقدر شهود كامل اصحابه بومقاي متصل بخلاوه
 در جاهل في انصاف بي معني و كذا ف مانور و بولامدن حاشا كه
 قدم دنيا لازم كلور صمه كه شيخ نقض فصوصه ديشدر كه يخر
 الدنيا وينقل الامر الى الآخرة و دني ديشدر كه اذال وفك اي الخاتمة
 ينتقل الامر الى الآخرة فيكون ختم ابد يا على خزنة الآخرة يعني انسان
 كامل كه خاتمة خزنة و عالم در دنيا دن منتقل اولسه امر دنيا آخرته
 ميدل اولوب خاتمة خزنة و آخرت اولور ديمكد و السلام **قوله**
 بعد نسبة ذلك الى الاموالين افعو في عينه وليته والاول في عينه اخرته
 يعني امر وجودك كليسي حقه راجع اولق امر مذكور بيزه نسبت اولد قون صكر
 در زير لباس وجود طرز توابع شهود و لا حقه بعد خلقه اليه اولوب
 يس مقتضاي حركه دوريه اوزر كرو خلقدن منسلخ اولوب حقه عود
 ايدو بر حق فلك واحد اوزر دايرو الحاق عيني اوليشدر اخر اولوب
 وعيني آخر بيتده اول اولوب هوية مطلقة به اضداد اور تاسنه جامع اولوب
 جمله ده ظاهر اولور **قوله** ثم لتعلم ان الله تعالى وصف نفسه بانه ظاهر
 يس حق تعالى اوليت و آخرت ايله متصف اولد قون صكر تحقيق سن بلكه
 حق تعالى ذات مطلقة سني صفت ظاهر ت ايله وصف ايتدكه عالم حسن
 و شهادت اولان تجل سيدر **قوله** و باطن داني باطنيت ايله توصيف
 اذ و كي ماور شهادت اولان مراتب وجوديه سيدر **قوله** فاعلم ان عالم غيب
 و شهادت يس عالمين دن هر بر سني صغيري و كبري عالم غيب اوزر
 ايجاد ايتدكي حواس ظاهر ايله ادراك اولنمه و عالم شهادت اوزر
 يار ايتدكه حواس باطن ايله ادراك اولما يوب هر مرتبة لك مستقل حكمي جاري و جمله
 تجلبي به سار اوله **قوله** لذلك الباطن بعينها والظاهر بشهادتها تانك
 مظهر اسم باطن مشاعر غيتمو ز ايله ادراك ايدوب و محالي اسم ظاهر مشاعر
 شهادتية موز ايله بله و ز **قوله** و وصف نفسه بالرضا والغضب و ان في حق

الان عالم كون و فساد
 بر وجه باقي و معاني
 دايرو اوزر نه صور
 فانيه لك تقاضون
 عبارت اولور و غيد
 اعراض سالك حركات
 وجوه باقي لك قوار
 و ثباتي چشم عارفه
 بر نهر جاريك عيني
 و صور امواجه بر بحر
 ساريدن سر و معني در
 آنا فانا عالم عدم
 امكان شمس و ستار
 وجود فاني به بر
 لشكر قونوب بر لشكر
 كوچمكه و شنا خسار
 ابدان كرو مرغان
 ارواح دمدوم اوچاق
 در و مدعايك مزبون
 شاهد ايكي در بلهم
 في ليس من خلق جديد
 و حديث شريف و ارد
 اولمشدر كه ان ملائكة
 النهار ترجع اليها عند
 النهار و تجزون الحق
 بافعال العباد و هو اعلم
 بما منهم ظاهر معناسي
 كيج اولد قل ملائكة
 نهار حضرت حقه عروج
 ايدوب كندن اولد قجه
 ملائكة بر ليل خروج
 ايدوب افعال عبادن
 خبر و يديلر حالا كه
 حضرت كندوسي ملائكة
 دن اعلم ايكن اقا حقيقت
 معني قواي عالم كبر
 بحسب الاوقات تبدل
 و تغير اوزر اولوب
 مظهر تجليات جديده
 اولور و غي بيكي عالم
 شهادت اولان صور تابعي

حق نفسی و زاتی صفت رضا و غضب ایلدیک رضایه تعالی عنهم
 و رضوانه و سبقت رحمتی علی غضبی یوردی **قوله** فاجعل العالم زاخوف و رجاء فتج
 غضبه و یجور رضاه **قوله** پس علم دخی خوف و رجاء ایلد متصف یار ایدی که غضبتک
 اثری خوف و رضانتک اثری رجاء اولدی تنکم رضا و غضب ایلد متصف ایتدی و کی
 کبی زیر که اگر چه نسبت و اضافت ایلد هر یک اثر و آخرت ذوات در امتاحه نسبت
 اولنسه ایکی بیخی آثار در **قوله** و وصف نفسه بانه جمیل **قوله** دخی ذاتی
 صفات جمالیة ایلد متصف قلبیک متعلقات لطف و رحمت و زو جلا لایفی
 صفات جلالیه ایلد متصف ایتدی که متعلقات قهر و سدد **قوله** فاجعلنا
 علی هیبت **قوله** پس حق تعالی موجد بنی دهشت و حیرت اوزره ایجاد ایتدی که
 اول دهشت یزده مشاهد اسماء جلالیه شدن حاصل اولور پس اول
 هیبت یزده من یور اسمانک آثار دن اولور **قوله** و انش **قوله** دخی انشا فزده
 ایجاد ایتدی و کی صد هیبت در ذی النفس رخ دهشت و وحشت **قوله**
 و هكذا جمیع ما ینسب الیه تعالی ویسمی به **قوله** و دخی یو وجه اوزره در حقه نسبت
 اولنان و حقه تسمیه قلنان جمیع اوصاف متقابله متضاده مثلاً هدایت
 و اضلال و اعزاز و اذلال کبی که حق تعالی بزی بونلارک کاه اعیان و کاه آریه
 مظاهر قلم اوزره ایجاد ایلدی **قوله** ففتر عن هاتین الصفتین بالیدین
 پس حق تعالی بوصفات متقابلنک ایکی نوع شاملدن یدین ایلد یقیر ایتدی که
 جلالیه و جمالیة دن هر بر صفتک افزادی انلرک تحتند داخل **قوله**
 اللتین توجهتا منه علی خلق الانسان الکامل **قوله** ایلد ایکی صفة متقابله که ذات
 ظرف دن انسان کاملک خلقه و ایجادنه توجه ایتدی **قوله** لکن جمیع الحقایق
 و مفرداته **قوله** زیرا اول انسان کاملک حقایق کلیه عالمک جمیعسی بلکه اول حقایقک
 مفردات جزئیة سین کلیت ایلد جامود **قوله** فالعالم الشاهد **قوله** پس عالم شهادت
 یعنی انسان کامله نسبت عالم شهود و مخصوص **قوله** والخلیفة غیب **قوله** و خلیفه
 حق که انسان کامل در عالم حس دن غایب عالم شهادتله تلبس و احجاب ایتشد
قوله و هذا الحجب السلطانی **قوله** و خلیفه غیب اولدی و غیر ذلک سلطان محجوب اولور
 زیرا خلیفه و محجوبنک مظهر یدر لا بد مظهر ظاهرند و فرع اصله موافق **قوله**
 و وصف الحق نفسه بالحجب الظلانی **قوله** و بوجاب خلیفه دما اولدی و غی کبی حق ده
 دخی اولور ننه که نفسی ظلمانی حجاب لایله وصف ایتشد **قوله** و هی الاجسام الطبیعة
 اول اجسام طبعیه در کرک جرم سماوی کرک عنصری **قوله** و بالحجب النوری و هی
 الارواح اللطیفة **قوله** دخی نفسی نورانی حجاب لایله وصف ایلدی که اول ارواح
 لطیفه در مثالی اولسون و هائی اولسون تنکه نی علیه السلام بیور مشدر

و
 و

ات الله تعالی سبعین الف حجاب من نور وظلمة ولو كشفها لاحترقت سبحان وجهه
 ما انتهى الیه من بصره من خلقه **قوله** فالعالم بین کشف و لطیف **قوله** پس اول حجب
 اولان عالم حجاب کشفی ظلمانی ایلد حجاب لطیف نورانی اوزر کشفه دایر در **قوله**
 و هو علی الحجاب علی نفسه **قوله** یعنی اول علم رویت حقد غیره حجاب اولدی و غی کبی
 حقدن نفسه دخی حجاب **قوله** ادرک نفسه **قوله** یعنی نفسک ادرکته بکر ادرکله نور
 زیر اثری نفسی ادرکته ادرک زوق و شهود یدر من غیر حجاب که بطریق الوجدان
 در اتم حق ادرکله نفسی و غیر بوجاب و مشدر **قوله** فله یزال العالم **قوله** حجاب لایرغ
قوله پس عالم متصل حجاب تعین و انیت ایلد محجوب یدر بوجاب اذن رخ اولنر
 مکر که تعین مرفوع اوله **قوله** مع علمه بانه متعین متمیز عن موجد بافتقار
 یعنی عالم موجد صفت افتقار له متمیز اید و کنه عالم ایتن و موجدک کذودت
 غناسنی و وجوب ذاتی سنی یلور ایتن **قوله** و لکن لا حظ له فی الوجوب الذاتي
 الی وجود الحق سبحانه **قوله** لکن عالمک حقه مخصوص اولان وجوب ذاتی صفاتند
 اصلا غی و نصیب یوقدر **قوله** فلا یدرک اید **قوله** پس اول جلدن عالم حق وجوب
 ذاتی حجب شدن ذوق و شهود ایلد اصلا ادرک ایتن زیرا اول صفت مخصوصه
 دن ممکنه اصلا رایحه یوقدر تنکم حکم ایسا غیبه دیشد که لا یدرک
 الانسان ما لم تکن انسانا و لا تدرك الحق ما لم تکن جنيا و لا تدرك الواجب ما لم
 تکن واجبا **قوله** فلا یزال الحق من هذه الحقيقة غیر معلوم علم ذوق و شهود
 پس حق تعالی بو حقیقتدن یعنی وجوب ذاتی صفتی حیث شدن ابد علم زوق و
 مشهودی ایلد معلوم و لماز یعنی بو طریق له عدم حلو متیت ذات صفة لازمه اوله
قوله لا یتلا قدم الحادث فی ذلک **قوله** زیرا حادثک طریق علم و وجوب قدم دخی یوقدر
 بجه ادرک و زوق اتسون اگر چه ادرک تصور ایلد ادرک حکم تصدیق
 منطقی یدر سب اولور **قوله** فجامع الله سبحانه لادم بین یدیه الا تشریفا
 پس حق تعالی صفتین یدینک مابین خلق ادم ایچون ایتدی الا دخی سایر
 موجود اذن تشریف و تکریم ایچون ایتدی **قوله** و هذا قال لکانه لا یلیس ما
 معلوم ان تسجد لما خلقت بیدي **قوله** و بوجعیتک با عتی تشریف و تکریم اولدی و غی
 ایچونر که حق تعالی ابلیسه خطاب تو بیخ ایدوب بن ایکی اوماله تحیر و تشوید
 ایتدی و کرم مخلوقه سکانه مانع اولدی که اکا مسجده ایتدی ددی **قوله** و ما هو الا عين
 جمعه بین الصورتین صورة العالم وصورة الحق **قوله** بولنج قدس سر جمع یدینک
 معنای سابقند غیر بومقامه معنای اخر ایوب بیور که و بوجع دکلر
 الا حقا صورتین بنیتی که صورة عالم و صورة حقد انسان جمعک عینی
قوله و هذا الحق **قوله** دخی اول یکه صورت حقک یدینی در که هر بر سی ید قایلله

قوله فلا یدرک الحق
 پس عالم حق کور من

صفت حق احدیت جمع حقایق الهیه
 و جوبه دن عالمیه در صورت عالم
 احدیت جمع حقایق کونیة قابل
 در مشاهد

بنی ادمه اجمال و جمع عالمه تفصیل
 و فوق طریق ایلد دیکر
 سطح

Handwritten text in Arabic script, likely a list or index, written diagonally across the page. The text is dense and appears to be a continuation of the list from the previous page.

مسنه و بصر نه ساري اولونغي کي موجودات عالمي هر موجوده ساري **قوله**
 بقدم ما يطلبه حقيقة ذلك الموجود: اول موجودك حقيقتي طلب ايتدومي قد
 سرايت ايدرا استعداد اذ ليسى وقابليت جبليه بيقد **قوله** لكن ليس الاحد
 بمجموع الخليفة: لكن افراد كائنات عالمي بيرسنه خليفه ايجي اولنك مجموع
 حاصل اولادي زيرا افرادك هر يري بعضى اسمايه مظهر اولو بفضنه اولماز
قوله فافات الابل مجموع: بين خليفه واصل اولماي الابل مجموع واصل اولي
 وزاتني جامع جميع مظاهر اسمائيه وصفائيه قلبي **قوله** ولولا سريان الحق
 في الوجودات بالصورة: اكر وجود حقك موجود انك سريان صورة جمعيته
 اسمائيه اولمسيك **قوله** وما كان للعالم وجود: عالمك اصل وجودي وظهري
 اولماز ايدري زير احوالاتك معدوم در خصوص اعيان ثابتة عدم احوالاتي در
 سريان وجودي اولماسه موجود اولماز **قوله** كمانه لولا تلك الحقائق المعقولة
 الكلية ما ظهر حكم في الموجودات العينية: نتم حقايق معقوله كليته اولماسه
 موجودات عينية ده حكم ظاهر اولماي عيني موجوداتك حكم وجودك ظهورك
 سريان وجود حقه توقفي احكام موجودات عينية ظهورك سريان امور كليته
 توقفه تشبيه ايدر مثلا حيوة وعلم موجودات عينية ده ساري اولماسه وجود
 عيني يه حي عالم ديوكم صحيح اولماي **قوله** ومن هذه الحقيقة كان الافتقار
 من العالم الى الحق في وجوده: يعني بوديقتة ثابته دن دركه موجوداتك حق
 ما بينك در عالم وجودن حقه مفتقد **قوله** شعر فكل مفتقر ما لكل
 مستغني: يعني حقدك وعلمون هر يري آخري محتاج در اعاظم حقه افتقار
 اولافيض قدسه ثابت اولان تعين علمي سنده در وثانيا فيض مقدسه حاصل
 اولان تعين وجودي سنده در احقاق علمه افتقار اسماسك مرتبه
 ظهوري اعتباريله در اثار مرتبه سي ايله اوجه ذاتي ووجودي غني عن
 العللين در ماكل ده مانافيه در مستغني لفظي خبري در مرفوع ولفظي لغوي
 تمجيد وازرينه در **قوله** هذا هو الحق قد قلناه لا تكفى: يعني بودكر اولان
 افتقار كه طرفين دن ثابت حق در واقع مطابق بيز يون صريح سويلر
 كبر لماز وزار شاد طالبين ايجون **قوله** فقد علمت حكمة تشاء جسد آدم اعني
 صورة الظاهرة: يسو كلام سابقك معلوم ايتدك كه جسد آدمك تشاء سنك
 حكمتي ندر يعني صورة ظاهر سنك كه احديته جميعي جمع حقايق مظهرية جسمانية
 عنصرية در و نشأ مزبوره حكمت حقيقتة عالمه انوز اولماسه اولمشد كه
 كنوده مدبر اولان روحك احكامه مظهر در نكده عالم دخی اثار اسماء الهييه
 مظهر اولمشد **قوله** وقد علمت نشأت روح آدم اعني صورته الباطنة: دخی

شما جسدت که حکمتن بلد و کک کمی بشمار و حنک دخی حکمتن بلد که مراد صوته باطنه
 در که احداث جمع جمیع حقایق روحانیه و عقلیه و نفسیه در و حکمت اسماء الهیه
 ظل و انونج اولیای در یعنی نکه اسماء الهیه عالمه متصرف و مؤثر در
 کذلک روح دخی بدین مؤثر و متصرف در **قوله** فلولق الخلق پس دم بوقدر چه
 حق در روح اعتباریله و خلق در جسد اعتباریله نه که نظم در بیور مشدد
 فان تک باطن اقرب وان تکن ظاهر ابعید **قوله** وقد علمت نشأة رتبة وهي
 المجموع الذي استحق به ادم الخلافة دخی من ادم که رتبه شک نشایه
 حکمتن بلد که اول نشایه صورت ظاهر و صورت باطنه نک مجموع ادم
 خلافت اول مجموع استحق و مشدد زید اجهة باطنه ایله مستخلفه مناسب اول و جهة
 ظاهر ایله مستخلف علیه مناسب اول و بر سید مستفیض اثر بر سید یله معیض
 فعل اول و **قوله** فادم هو النفس الواحدة التي خلق منها هذا النوع
 الانساني پس ادم ابو البشر که فی الحقیقت خلق اول و روح مجزیه
 نفس واحد در که مبداء اول نوع انسان در اندن دخی نور مشدد
 بعد اولاد و اولاد اولاد و نور بری بری ارجح بحسب مراتب الزمان
 نور مشدد در معلوم اولاد که مبداء اول ذو جهتین در جهة و جو بنون
 ذکور و جمله امکان در اناث صدور ایشدد در نکه خلق عقول و نفوس
 مبادی عالیله ده بو سلسله اوزرینه مترتب اولشدد در اصل اشراقیه
 و صوفیه بویله در نهایت اصل صوفیه ده بویله تغییر اول نور که حقا اضلاع
 ایسر آدمین خلق اولند که یسار خلق ولی لبن جانیندن که عین
 حق و لبن جانیند پس حوا مبداء طبیعت کلیه در تحقیق شریف معلوم
 اولاد که عقول عالیله و مجزات ابداعات در یونلرک زمانه نسبت لری بوقدر
 تحت زمانه داخل اولن لریس بونلر در کل اعظم و عرش محط عالم
 بونلری احاطه ایتز پس در ماورای عرش در اما در ک بوطر فی زمانه
 متصل در بوطر فی سرمد در سرمد بوطر فی دره و لیل و اما اصلا زمانه
 نسبت بوقدر پس ماورای عالم عرش اعظم و ماورای عرش اعظم در در
 و دره و درایسر سرمد در نه که اساطین حکما دیشدد در نسبة المنفرد الی
 المنفرد زمان و نسبت الثابت الی الثابت هو السرمد پس عرش اعظم
 عالم شهادتیه ثابت اولان جهات شک محدودی و نهایتی در غایت جمیع مؤ
 جوات در بعد در نهایت التهایات و غایة الغایات در بعد سرمد که
 سرمد که انده نسبت عقلیه متصور ککل در نه نهایت اول نور نه غایت
 مقطع اعتبارات عقلیه در احکام عقل و نفس اوریله تجاوز ایتز غیب العیون بدر

این روح است که در این عالم است

یعنی حضرت ملکوتیه در عقل اول و روح محض اعتبار اول نور اقا حضرت ملکوتیه ادم بوالش

قوله وهو قوله تعالى يا ايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة يعني
 ادمك نفس واحدة اولوب مبداء جمیع کثرات اول و غنه دلایل در الله تعالی
 حضرت تباریک قول مذکور بیکه بیور یاینها الناس الایة و ایتک عالم جبروت
 نسبت معنایه اتقا ایدوک اول رتکوز در نکه سزای عین واحدده خلق
 ایدوب که عقل اول در بعد عقل دن زوجین خلق ایدوب که نفس کلد
 اندن صکره بویکی سنک اجتماعدن سایر عقول و نفوس مجزیه خلق ایتک
 دیکلد و عالم ملکوتیه نسبت معنایه سزای نفس کلیه دن خلق ایدوب نفس
 کلیه دن زوجی اولان طبیعت کلیه و خلق ایدوب بویکی سنن نفوس باطنه
 خلق ایتدی دیکلد و عالم ملکوتیه شهادتیه نسبت معنایه ظاهر در که اول
 صوریه یی خلق ایدوب بعد ادمک ضلع ایسر دن یعنی صولایکوسدن
 حوا یی خلق ایدوب بعد بویکی سنن جل و سفارله زریات ذکور و انانی
 خلق ایدوب رجال کند و نسایله عالمی معمر ایتدی دیکلد الله تعالی علم **قوله**
 فقوله اتقوا ربکم اجعلوا ما ظهر منکم وقایة لربکم حضرت شیخ قدس سره
 معانی ایتک مطلق بیان ایدوب بیور بیکه معانی ایت دیکلد که اسادت
 ابدن و مملکه یا باخته دشمنک خذرا ایدوب ظاهر و کوزی که احداث
 جمع روح و بدنکوز در ربوکون وقایه و ستره ایلک **قوله** واجعلوا ما بطن منکم
 وهو ربکم وقایة لکم دخی باطنکوزی رتکوز در نفسکوز و وقایه و الت
 حفظ ایلک زیر سزای خلق ایدوب صور تکوزله اختفا ایتدی سز ظاهر
 اول باطن اولی **قوله** فان الامر ذم و حمد فكونوا وقایة في الذم واجعلوا وقایة في
 الحمد زیبا مقتضای توحید صفات و افعال الله رب اسناد اولان امرایم
 یا مجموع لکن مذاهی قبل طهارة النفس حقة اسناد ایتک مباهی کل صفة در العیاز
 بانه منه بعد طهارة النفس سادت ایدوب پس نقایصه نفسکوز نسبت ایدوب
 ذم ایدوه حقه وقایه و ستره اولوک و کمالات و مدای رتکوزله اسناد ایدوب
 حق نفسکوز و وقایه ایلک تاکه مملکه غرور و انانیته و سلطات
 شیطانن امین اولان **قوله** لکنوا ادباء العالمین تاکه ادبیلر اولان
 و حقیقت امر عالم اولان سز که کوجه فی الحقیقة جمیع امور حقه منسوب
 لکن حقوق مراتب و صفات و مصادر افعال مرئی طوتمسه ارب شریع و احکام
 فورا ولوب خلافت رضایت و اختلال نظام وجود لازم کلور نفوذ بانه
 تعالی **قوله** ثم انه تعالى اطلعه علی ما و دعه فیہ و جعل ذلک فی قبضته بعد حق
 تعالی ادمی خلق و صفایه ایدوب متصف ایدوب ملکوتیه خلیفه قلدره حقیقت
 ادمه امانت تو دخی معارف و حقایق و اسرار الهیه به مطلع قلوب تعلیم

اسمايله مكرم قيلدي واول مودع اولان مغار في قبضتين ادمه كه بري
قبضه و فرق و بري قبضه يجمع در درج و تقبيه قيلدي **قوله**
القبضة الواحدة فيها العالم قبضه و واحد سنه يعني قبضة بري
سنه كه قبضه و فرق در عالم قونلدي **قوله** و في القبضة الاخرى داني
قبضه و يعني سنه يعني صاع قبضه سنه كه قبضه و يجمع در **قوله** ادم و بنو ادم و
اولاد ادم قلندي **قوله** و بين من بينهم فيه داني مرات بني ادم اب شامله يعني
ادم كامله اجمال البيان ايلادي **قوله** و لما اطلعني الله سبحانه في شري علي ما
اورع في هذه الولد الاكبر و قناكه الله تعالى ستر من كه حقيقت ادم
بالا واسطه شول والد اكبره و ريعت قود و غي كمالات و اسرار خفيه يه بني
مطلع اندي ايسه اب اكبره اند و كي كي **قوله** جعلت في هذا الكتاب منه
ما حذلي بنو كتاب فصوصي اول والد اكبره امانت اولان كمالات و
اسرار دن درجي تعيين و تحديد اولاني درج ايتدم **قوله** لا ما و قفت عليه
بوخسه جميع واقف اولد و غم اسراري درج ايلاد مادم **قوله** فانه لا يسعه
كتاب ذيرا اني كتاب و حروف و سطور اولم اكر رقم قلم ايله بيان اولوشه
قوله ولا العالم الموجود الان بالفعل موجود اولان عالم داني صفات اكر كمالات
وجوديه ايله شرح اولونور سه ذيرا عوالم برزخيه و حشرية و جنانية
و جهنمية كه نشاء آدم دامت قونلك تفصيلدر غير متناهيه در پس
بوكتابه و عالم موجوده نجه صفر كه ايكري داني متناهي در ذيرا
متشخص در **قوله** فما شهدته متانوده في هذا الكتاب لاحد لي رسول الله
صلي الله تعالى عليه وسلم حكمة الهية في كلمة ادمية پس بوكتاب فصوصه
رسول الله صلي الله عليه وسلم حضرت تريك تحديد و تعيين ايتد و كي كي
وريعت قود قلم مرت بعض مشرودم اولان در دن در كه حكت كه ادميه ده
درج اولمشدر و سابقا شرح قلمشدر **قوله** ثم حكمة نقشة في كلمة
شيشية ثم حكمة ستوحية في كلمة نوحية ثم حكمة قدوسية في كلمة
ادريسة ثم حكمة مهمية في كلمة ابراهيمية ثم حكمة حقية في كلمة
اسحاقية ثم حكمة عليه في كلمة اسماعيلية ثم حكمة روحية في كلمة
يعقوبية ثم حكمة نورية في كلمة يوسفية ثم حكمة احدثية في كلمة هودية
ثم حكمة فاحية في كلمة صالحية ثم حكمة قلبية في كلمة شهابية ثم حكمة ملكية
في كلمة لوطية ثم حكمة قدرية في كلمة عزيزية ثم حكمة نبوتية في كلمة عيسوية
ثم حكمة رحمانية في كلمة سليمانية ثم حكمة وجودية في كلمة داودية ثم حكمة
نفسية في كلمة يونسية ثم حكمة عينية في كلمة ايقونية ثم حكمة جلالية

نظا

في كلمة حيوية ثم حكمة مالكية ذكر كناية ثم حكمة ايناسية في كلمة الياسية
ثم حكمة احسانية في كلمة لقمانية ثم حكمة امامية في كلمة هارونية ثم حكمة
علوية في كلمة موسوية ثم حكمة صمدية في كلمة خالوتية ثم حكمة فردية
في كلمة محمدية يعني بعد حكمة نقشية در كه كلمه شيشية ده درج اولمشدر
وساير حكمته بترتيب اوزرينه ثم نسبت اولان كمالات درج
اولمشدر در كلمه و تحديه كلينه **قوله** و فصل كل حكمة الكلمة التي نسبت تلك
الحكمة اليها و هو حكتك فصق يعني محل انتقاش و مظهر صورتي شوكلمه
اول حكت كا اضافت اولمشدر اما من داو كلك قلم در بوخسه نفس كليمه بوقا
كله دكلدر **قوله** فاقصرت على ما ذكرته في هذه الحكمة في هذه الكتاب على ما حذما
ثبت في امر الكتاب پس بنوكتابه مذكور اولان حكتلري ام الكتابه يعني
حضرت الهية ده ثابت اولان صدور اوزره ذكر ايتدم حكتلر قصرا ايتدم **قوله**
فما املت ما رسم لي و وقفت عند ما حذلي و لورمت زيادة على ذلك ما
ما استطعت فان الحضر تمنع من ذلك و دخي بكامر سوم اولان امر استال
ايدوب و بنو ايجون محدود اولان دايون واقف اولوب تجاوز قد مجرت
قلم ادم اكر بومعيتدن زباده طلب التسمي قادر اولماز ايتدم زيرا حضرت تحديه
زباده دن مانع اولور **قوله** والله الموفق لارث غير **فصل حكمة**
نفسية في كلمة شيشية شيت لغة غير ايند حكمة هبة الله نفس
لغة عربي ار سال نفس در حق ايله يعني لينت ايله نته كه اضحاب عزائم
وافسون بعد الدنيا استعمال ايدور و اكار قية دير لرا ما بومقابل نفس حجاب
يعني ماهيت قابلية اضافت وجود دن عبار تدري يا خود قلوب مستعدية
اعطاء علوم و هبة دن كناية در كه بوسني سبب احيا بدن و بوسني باحث
احياي روح در و بو حكتي شيشية يه تخصيصك و جري ذيرا الخطيات
مذبوره يه اول مظهر در و علوم و هبة اول مصدر در زيرا شيت
مظهر تجلي وجود دير **قوله** اعلم ان العطايا و المنح الظاهرة على ايدي العباد
وعلى غير ايديهم يعني سن بل كه تحقيق شول عطية لروحه لركه عالم شرا
دتره عباد منفقين الذن ظاهر اولور من دخي عطية مغايرته در فيضه بشر
يا ملك واسطه اولور متعلق معادن حاصل اولان علم كمي و كمليه ملائكة دن
دارواح بشر ته و كامله دن و اصل اولان فيض كمي يا خود عباد الله الى ايله
يعني و ساطيله اوليه نكه حق سبحانه و تعالى عيله وجه خاص ايله تجلي ايدوب
و بالذات اول تجلي مودت علم و معرفت اولد و غي كي **قوله** منها ما يكون عطايا
ذاتية اول عطايا ظاهريه دن بعض در عطايا ذاتية يعني ذات احديت

يعني من اول انبيك روي در
بشيكله در عياله

مهرت
عليه السلام

جمع جميع اسماؤه ناشيه اولان عطايا كه زاتن صادر اوله ذاك صفاتن
 بر صفة خصوصيتي اولدوغي خاله زين ذات من حيث هي اعتبار
 اولسه مصدر عطا اولدوغي زين ذات من حيث هي اعتبار اوله ذاك صفاتن
 حيث الموصوفية بالصفات اعتبارا ولما نك فرجه وارد **قوله** وعطايا اسمائة
 دخی اول عطاياي ظاهره دخی عطاياي اسمائية كه انلا رك مددای صفات
 بر صفة خصوصية **قوله** كما ان منها ان يكون عن سؤال في معین وعنی سوال
 غیر معین **قوله** انه كه اول عطايا دخی بعضه در اول عطا كه بر امر معین ده طلبون
 حاصل اوله طلب علم كي مثلا عین معین طلب در حاصل اوله مثلا سائل
 یارب نیک خیر لوبی ویرد يك كي **قوله** ومنها ما لا يكون عن سوال سائل
 الاعطية ذاتية واسمائية **قوله** دخی اول عطايا دخی بعضه در اول عطا كه سوال
 لفظيون اهل به بر اورد رك اعطية ذاتية اولسون ترك اسمائية اولسون
قوله فالمعین كمن يقول يارب اعطني كذا في معین امر ما لا يحط له سائل **قوله** پس
 معین اولان عطا سائل یارب كذا شوی ویرد یك كي كه اموردن بر امر كي
 تعیین ایلیه مثلا علم وصرف كی انون غیر یك كي بهیغ سنه خاطر **قوله** غیر تعیین
 كمن يقول يارب اعطني ما تعلم فيه مصلحتي **قوله** وعطا عین معین یارب كذا صالحة
 ولا یق نه ایسه یلورن آف ویردین كسندیه ویرلین عطا ویرد یك كي **قوله** من غیر تعیین
 جزئی من ذاتی لطیف وكشف **قوله** اول عطا بلا تعیین اولدوغي خاله ذاك هر
 جزئی لطیفه یعنی روحانیاته كه روح كي وعقل كي وسائر قوا كي وجسمانیاته كه
 دماغ كي وقلب صنوبري كي رسول الله صلى الله تعالى علیه وسلم دعا لرك
 یور مشور اللهم اجعل لي في قلبي نورا وفي بصري نورا الحديث
 پس اجزاء روحانیاته مناسب اولان عطايا فال وولد كي **قوله** والسائلون
 صفات **قوله** یعنی لسان قال یله اولان سائل كرك تحصیل مسؤلوه صرفه یك كي
 ایك صنف در **قوله** صنف بعینه علی السؤال الاستعمال الطبعی فان الانسان خلق
 عجولا **قوله** بر صنفی اولدوغي سواله باعث محو استعمار طبعی اولدوغي خلق الانسان
 عجولا منطقیه قبل خلق الاوان ودخل الامان والاحبال طالب كمال
 ایدر و زمانی كمدین حصول مطلوبه استعمال قلوب بونی خودیلو كه قضای
 عدم امكانی دن وجوده كلك ازهار مقتضای ادوار فلكية ايله وقت بهار
 انهاره موقوف در یك استعداد موافق اولان دعا و وقوع بولورنا موافق
 وقوع بولور **قوله** والصنف الاخر بعینه علی السؤال لما علم ان منه امور عند الله
 قد سبق العلم بانها لا ینال الا بعد سوال **قوله** بر صنفك دخی سواله باعث اول
 طلب اولان امور علم الله دن سوال وطلب ایل مشروطه اولو با ك مسائل سوال

منها
 صنفی
 نورا

سوز نائل واصل اولماد و غیرین بلدو كي اولور **قوله** قلعل ما نسئله ان
 يكون من هذا القبيل **قوله** پس اول صنف دن اولان سائل دیك كه جایز كه طلب
 ایتدو كي مسؤل بوقیلدن اولو یعنی سوال الله مشروطه اولو سوال سوز وقوع
 كلیه **قوله** مسؤل احتیاط لما هو الامر علیه ومن الامكان **قوله** پس اول صنف
 سائل سوالی بطریق احتیاط اولور یعنی سوال فی حیطه امكانه اولان
 امر كي استیعاب ایچون قیلور **قوله** وهو لا يعلم ما فی علم الله ولا ما یوطیه
 استعداد **قوله** فی القبول وسائل مزبورك اول امور كركه علم اجمالی سمی ارسه
 كه اول امور سوال سوز میسر كلك ركن علم الله ده اولانك تفصیلی و اوقاته
 حصولی یاننده معین و مقرر كلك دخی اول امور قبوله مقتضای استعداد
 بی معطی در وقتنی مسؤل مقتضی در و نر زمانه محصول اولور یك
قوله لانه من انقض المعلومات الوقف في كل زمان فزدد على استعداد الشخص
 في ذلك الزمان **قوله** زیرا بر زمان معین ده بر شخص معینك استعداد نه وقوف
 حاصل اتمك معلوماتك زیاده غماضنی بلك قبیلدن در زیر حقه خصوص
 علم بر شیخ علم الله دن یا لوح محفوظه نظر محتاج در كه عقل اول در یا نفس
 كلیه یه اطلاع محتاج در كه كتاب مبین در یا نفس منطیعه یه بقا غه
 موقوف در كه كتاب محو واثبات در و الله علم **قوله** ولوما اعطاه الاستعداد السؤال
 ما سأل **قوله** یعنی كرسوال استعداد سائل سوالی اعطا ایتدی سائل مزبور
 اول سوالی اتمز ایدی ما مصدیه در لولا اعطاء الاستعداد السائل السؤال
 تقدیرن در **قوله** ففایة اهل الحضور الذين لا یعلمون مثل هذا ان یعلق
 فی الزمان انك یكونون فيه **قوله** پس غایه اهل حضور یعنی مراقبه وقت كه بو
 مقوله كلیه مخصوص اولان علم بلزر مبلغ علم لری و نهایت شهود لری اول
 علم كلیه مراقب اولوب حاضر اولدوگر زمانه بلك در یك كمالیه جمع اوقاته
 حاصل اولان علم بونلره وقت حضور مراقبه ده وارد اولی غایت ما یمكن در
قوله فانهم بحضورهم یعلمون ما اعطاهم الحق في ذلك الزمان **قوله** پس اولهاله مراقبه
 واثبات وقت حضور لری وعدم غفلت لری سببیه كوز لركو زمانه
 حق تعالی اعطا ایدو كي حالات وارده یك بلور **قوله** وایهم ما قبلو الا بالاستعداد
 و دخی اولهاله حضور تحقیقا بلور كركه یوحده و ارد اولان خالی بونلر قابل
 اولماد لولا استعداد جزئی لری ایلله كه اول زمانه حاصل اولماد **قوله**
 وهم صفات صنف یعلمون من قبول استعداد **قوله** واول حضور اجمالی
 قسم بر قسمی اولدو كي عطا یك حق قبول لرنده استعداد خاص جزئی
 استدلال ایدوب یلور **قوله** هذا انما یكون في معرف الاستعداد في هذا

بیت علم الغیب در و ما ندی نفس
 مان انكسب علم و ما ندی نفس
 با بی انض توت مسؤل

اگر چه اول استعداد خبیث
 استعداد كلی از لیل و نیمی
 ایستاده مثل

بعضی بوضیف ثانیست علی که استعداد حاصل برین علمه قابل اولد قری عطا یا یه
علم حاصل ایتمکد مزبور بوضیف اهل حضورک معرفت واستعداد نده اتر در
زیر علم مزبور مؤثر دن اثره استدلالدر مؤثر دن اثره استدلال ایسه
عکسند یعنی اثر دن مؤثره استدلالدن اقوی در زیر اولکی سی طریق اهل
ثانی سی طریق مشایین در طریق اشرق جهة وجوب واجبه ونور
توحید اقرب اولدوغی اجلت اقویدر محصل کلام علت وسبب
ومؤثر جانبت قوت زیاده در سترنی بنه اهالی توحید و معرفت
بیلور تقبیر ایلده افاده اولن **قوله** ومن هذا الصنف من سئل الاستحجال
وللا مکان وانما سئل امثال لا مراده ادعوی استجب لکم **قوله** دخی بوضیف
اهل حضور دن بعضی در سؤل سائل که سؤلانی نه امکان وقوی ایچون
ونه استحجال طبعی ایچون اید بلکه ادعوی استجب لکم امرنه امثال قصد این
قوله فهو العبد المحض وليس هذا المدعى هم متعلقه فیما سئل من سؤل معین
او غیر معین وانما همته مصروفه فی امثال او امر سیده **قوله** پس سائل مزبور
عبد خالص در فعلی حظ نفسال مشوب دکلدر ودخی داعی مزبورک قصدی
برمسؤل معینه ویا بر غیر معینه دکلدر بلکه همی تجر سیدنک امثال
او امرنه مقصود در مطالب آخر متجاوز دکلدر **قوله** فاذا اقتضى الحال
السؤال اللفظي مثال عبوديت فاذا اقتضى التفويض والسكوت سكت
پس کومقتضای حال سؤل لفظی اولور سه حق عبودیتی ادعوی استجب لکم
امرنه متابعی رعایت ایدوب طرف لسان لفظدن سؤل ایدوب قالندن
ایتمیه واکرمقام تفویض وتوکل وسکوت اقتضا ایدر سه سؤلانی سکوت
ایدوب امرن الله اصهریه **قوله** فقد تبلى ائوب علیه السلام وغيره من الانبياء
والاولياء وما سئلوا فمع ما ابتلاههم به ثم اقتضى لهم الحال في زمان آخر
يسئلوا فمع ذلك **قوله** پس تحقیق ائوب علیه السلام وسایر انبیاء اولیا اینجه ایلده
امتحان اولدیلر واول مبتلا اولد قاری بلایه برنجه مدت صبر ایدوب رفعتی
طلب اتمدیلر و مرور زمان مقدور دن صکره حال رفع بلای سؤل اقتضا
ایدوب پس دفع بلای سؤل ایتدیلر **قوله** فرفعه الله عنهم **قوله** پس حق تعالی اول
بلای انلردن دفع ایتدی **قوله** والتجمل بالمسؤل فيه والاطاعة فيه للمقدر المعين
عند الله **قوله** دخی حق تعالی جانبتدن اول سؤل اولنان امرن تجمل واثایره عند الله
مقدور معین اولان وقتک کلمسه تابع در وقتدن بر سأت تقدیم و
تاخیر اولنر عیدک دعاسنک انده مدخلی بو قدر علم الله مغیر اولماز **قوله**
فاذا وقع السؤال الوقت اسرع بالاجابة **قوله** پس چن سؤل الوقت مقدور موافق

بعضی بوضیف اهل حضورک
تقسیم اولمشک ثانیست
استعداد وکلمه
قندن اسم
سئل

حکما و مستأنف قوت نظر
فایقه در که تارکانه دن تفکر ایتدی
واجبه سید ایدر عملی بحث و افاده
استفاده ایلده حاصل اولور اما سؤل ایلده
سئل
چن قوت نظریه افاده ایتدی
چن قوت نظریه افاده ایتدی
قناعت ایتدی واجبه مظهر اولوب
ایله اشرق نور و اضافی ایلده مؤثر
واضاح و وجو و وجود
مطلقه و اصل اولور و وجود
نور مطلق ایلده تحقیق بولور
سئل

نسبتله در
اسم بوقامده عند
نفسنک فقیقت اسم
واجب ایتدی
سئل

کلمه

کلمه حق تعالی جانبتدن سرعت ایدر **قوله** فاذا تأخر الوقت اما في الدنيا واما
في الآخرة تأخره الاجابة **قوله** اما چن وقت سؤلدن مؤخر اولسه کمال اول
وقت دنیاده تمام اولسون کمال آخر تد اجابت دخی متأخر اولور زیر
اجابت وقتله مشروط در شرط بولماسه مشروط دخی بولمن **قوله** اي المسؤل
فيه لا الاجابة التي هي لبك من الله سبحانه وافهم هذا **قوله** یعنی سؤل اولنان
شیك اجابتی تاخیر اولدی یوخسه اجابة لبیک که حق تعالی طر فزون واق
اولور اول تاخیر اولما دی زیر احدیت شریف صحیحله وارد اولمشدر
تجر عبد حقه دعا ایتسه حق تعالی فی الحال من غیر تاخیر لبیک یا عیدی دیو
پس اجابت مزبور دن عانک وقتنه موافق اولور اما فقیر بوراده الله تعالی
اعلم بوراده وافهم امرنک سترنی بویلده ظن ایدر که حق تعالی نک علی زمانه دکلدر
قدیم در امان زمان وقوعه معلومنک وجود خارجی سنه اولان تعلق حادث
در که اول تعلق اجابت متأخره در محصل لبیک اول قدیم در لبیک تا
حادث در فقیر ظفر بولور و غم شرو حله بولطیفه مذکور در من عندی حسرت
کستانی ایتدم معذور اول **قوله** واما القسم الثاني وهو قلنا ومنها لا يكون
عن سؤال فانما ارید بالسؤال التكلف به **قوله** اما منع وعطا یا نک قسم ثانسی
که سؤل ایلده اولان عطایا دندک نلش ایدی مراد اوراده سؤلدن تلفظ
طریق ایلده اولان سؤل در **قوله** فانه في نفس الامر لا بد من سؤال اما باللفظ
او بالحال او بالاستعداد **قوله** زیر انفس الامرده طلب سؤلدن لا بد در
بالفظله مطلقا اولایارب یکا عطیة لکون بر سنه ویدیمک کی مثله یا
مفید اولایارب بکاعلم نافع ویدیمک کی ایخود حال ایلده اولامثله فقیرک غنی
ادکنه واروب طور مایه کی مجلسنه ملازمت اتمه سی کی بوسؤل حیوانه دخی
اولور اما لسان استعدادله اولان سؤل مثله اسماء الهیة نک ظهور و کمالا
استدعاسی کی واعیان ثابتة نک وجودات خارجیة سنی طلب ایتمش کی
زیر بوسؤل اولمشیدی صحرا ی عدمدن بر موجود پیدی وجوده کلوب
چقم ایدی زیر اغنی عن العالمین در موجود انک وجودی و عدمی ایلده مفید
اولن **قوله** كما انه لا يصح حمد مطلق الا في اللفظ **قوله** یعنی سؤل مطلق بغیر لفظ
اولما دخی حمد مطلق بغیر لفظ صحیح اولما دخی کی در **قوله** واما في اللفظ
فلا بد ان يعقد الحال **قوله** اما معناه اولان حمدی البتة مقتضای حال مفید
اولن لا زمر در **قوله** والذی یعشک علی حمد الله سبحانه هو المقيد لك باسم فعل
پس یحمد حقه باعث اولان بر اسم فعلی ایلده مفید اولور مثلاً چن مریض اولسک
حق تعالی شفا ویدر که الحمد لله دیسک اگر چه حمدک لفظه الله واقع اولدی

لكن قريته بحالته كنه شفا بعد المضرر سنك حمدك اسم شافي ايله مقتدر وخص
 اولور كاشن الحمد للشيا في ديش اولور سن **قوله** او اسم تنزيه يا خود كالل سنك
 اسم تنزيه ايله تقيد ايدرد مثلا الله تعالى سكا اسم تنزيه تجلي اسمه ستر
 ملا حظه و اغيار دن تنزيه ايدوب الحمد لله ديسك اوجيه حمدك لفظا
 الله تعالى به در اقا كالل قيد اولور سبب الحمد لله للبحان ديش اولور سن **قوله** والاعتقاد
 من العبد لا يشعر به صاحبه داغي عبد حاصل اولان استعداد صاحبه بغير نفس
 عبدك شعوري يوقر مكنوادر كمين دن اوله زير عين ثابت علم موقوف اول
 خود علم قديم نفس جزئية انسانيه سبب سوز و ملان زير عموم اد ميانك
 نفس جزئية خادته در مكنوادر كمين دن اولوب نفس جزئية اوله
 نفس كلي ايسه قديم قديم ايله متصف اولو جايز **قوله** ويشتر بالمال اما
 عبدك حاله شعوري اولور زير حال جاذبه **قوله** لانه لا يعلم الباعث زير عبد
 عبد باعث طلي بيلور **قوله** والباعث هو الحال باعث طلب ايسه حال كند و سدر
قوله فالاستعداد حقي سواله و اما يمنع هو لانه من الشئ علمه بان الله سبحانه
 فيهم سابقه قضاء پس سوال استعداد سوال لفظي و حاله نسبت اخفائي
 اسوله در بول بوسوال استعداد سوال حال صاحب بي سوال لفظية دن
 مانع اولور و اما تونلر شانته حقاك مشيتله اولان قضاي سابقه عملدي
 مانع اولور زير امر مطلوب اكر وقوعه كلي ايسه طلب تحصيل حاصل
 اولور دكال ايسه طلب بلا طائل اولور فعل بلا طائل باطل اولور بسبب طائفة
 طلب تعين مستفيد و مستريح اولور لر حضرت بو مقامه بيور مشدر
 العالم بالقدر يعطى النقيضين پس حد نقيضين استراحه مزبوره در
 و نقيض عاليه مطالب مطالب عاليه عدم استعدادك علمك حاصل اولان
 خسرانك غم واضطر ايدرد **قوله** ثم قد هتوا لحلمهم لقبول ما يزيرو عليه پس بو
 طائفة محلات مهيأ و حضار تشدد و تعلقات فانية و كند تظهير و سوال و
 طلبك نفس ايله حل مزبور و ارادت و هبة و مجليات غيبية قبول اتمك
 ايجون **قوله** وقد غلبوا عن سوال حظوظ نفسهم و اعراضهم حال بو طائفة
 عليه كحقيقا حظوظ و اعراض نفسانية لكون بالكلية غالب اولوب بلكه حضور
 دقيقه و عشقه بوجله دن اعراض ابدل الله بستر لنا ولا خوانا **قوله** ومن
 هو لا من يعلم ان علم الله به ما كان عليه في حال نبوت عينه قبل وجودها
 داغي اول قضاء سابقه علمي سببي ايله طليار دن فارغ اولان طائفة دند
 سؤل عبدك الله تعالى حضرتك كندويه علمي وجود دن اول عين ثابت
 اولان علمك عيني اولور و غين بيلور يعني علم الله صغير و كبير بلكه عالم شهاد

اولان تفاصيل احكام بعينها بصور علميه ده اولان اجمال تفصيل اولور و غينه جازم
 اولور حاصل كلام الله عبدك ثابتة كه معلومات الهيته دند تابع اولور و غينه مشاهد
 ايدرد بملك **قوله** و يعلم الحق لا يعطيه الا ما اعطاه عينه من العلم به
 داغي اولور بيلور كه تحقيق حق اكحا لا اعطا ايتز الا سابقا عين ثابت اولور
 علم اعطا ايدري ايسه اني اعطا ايدري يعني احكام شهادت احكام غيبه موافق
 اولور و غينك سرف بيلور **قوله** وهو ما كان عليه في حال نبوته هو ضري جود
 يعني دني اولور علم يا خود اولورك متعلق شول شي در كه عبد حال نبوتك انوك
 اوندنه مقرر ايدري وجود شهادتي جعفر دن اول **قوله** فيعلم علم الله
 من اين حصل پس عبدك كامل حقاك كند و دانسته و احوال و اوصاف جاريه
 تعلق ايدون علم قديمي نزن حاصل اولمشد بيلور يعني عين ثابت سندن
 هضمر اولان صور علميه نك احكام در كه شفا شفا و رواقات حسي ايله
 ظهور بولمق در و مقتضاي عين ثابت اوزر لسان استعدادي طلب
 ايتدي جواد مطلق فيض و عطا ايتمكه در اول اجل ندر كه بو طائفة سوال
 لفظي به محتاج اولور **قوله** و مانعة صنف من اهل الله اعلى و اكشف من هذا الصنف
 دني بو مقامه يعني كشف من حضرت علميه دماهل الله طائفة سندن كمال
 جهتند بونلردن اعلى و حال محتمد بونلردن اكشف و علم غيبه و قوف
 بونلر اشهر و اوقو طائفة بقدرد **قوله** فهم الواقف على ستر القدر زير طائفة
 عليه ستر قدر و وقلمر و مشاهد و مكاشف در **قوله** وهم على قسمين منهم
 من يعلم ذلك محلا و منهم من يعلمه مفضلا و بوسر قدر و واقف اولان
 طائفة مكاشفين داغي ايكي قسم در قسم اولي اولور كه ستر قدر بالكلية
 وسبيل الاجل بيلور يس اول مقوله علم معرفت قبيلند اولور زير
 معلومات جزئيات فحقيقه بيلور و بو مقوله علم معرفت قبيلند اولور
 زير معلومات جزئيات مستحقنة اولور سايبم و بولر مصون قالو **قوله**
 والذي يعلمه مفضلا اعلى و اتم من الذي يعلمه محلا و دني اول طائفة دن ستر
 قدري قنقسي مفضل بيلور سه مجمل بيلند اعلى و اكمل اولور علت علو
 اكليت اكر چه مستند مسطور در اما فقير ايدورين زير شرف عالم شرف
 علم ايدرد نك شرف علم شرف معلوماتك در بسبب معلومات جزئية بحسب الافاق
 و الايضاح معلومات كلية دن اشرف در و معلومات كلية بيلور معلومات
 جزئية علم ادق و اشدر **قوله** فانه يعلم ما في علم الله **قوله** زير اول
 ستر قدري مفضل بيلور عين ثابت نك احوالي عبدك شانته اولان علم
 الله ده مستحق اولور و غي اوزر بيلور زير علم الله ايله علم عبدك اول مقامه

در عين ثابت و في صور علميه
 دند اقا صور صور
 اولو جايز در
 اهل بيلور
 ممل

معدني واحد زير اعيان ثابتة مرتبه بي در كه صور علميه و اطياف مرتبه بي
قوله اما باعلام الله اياه بما اعطا ماله عينه من العلم يا حق تعالى نك
اول علم مفصل اعلام ايله بيلور عين ثابت حقك كند و به تعلق ايدن
علمي بعينه اعطا ايدن وكي سبب ايله حق قلبه اعطا ايتكله بواسطه بيلور
واسطه كه تحقيق عين ثابت احوال معينه و اقتضا ايدن **قوله** و اما بان
يكشف له عن عينه الثانية و عين انتقالات احوال عليها الى ما يتبع
يا خود اول عبد ايجون عين ثابتة سندن والي غير النهايه موت عمر نه اوز
رنده انتقال ايدن احوال عارضه سندن حجاب بالكلية رفع اولنا علم بيلور
حكايه نك شيخ مؤيد الدين جنيد كه شارح الفصوص صدر شرحه شيخ صدر الدين
قنوير قدس سرهما العزيز نقل ايدن اول دخی خانم الولاية الخاصة شيخ
محي الدين عربيد قدس سره نقل ايدن بيلور مشركه وقتا كه بار ايدن سندن
بحر و ميه و اصل اولدم شويله غريمت اندمكه بحري راكب اوليم تاكه تفصيل
احوال ظاهره و باطنه محي كه مدت عمر نه عين ثابت اوز رنده انتقال ايدن
احوال در مشاهير اقيم بيلور حضور تاملكه جناب الله توجه خاص ايدن بمانه
و تعالى فضل خالصند نكاه جميع احوال ظاهره و باطنه عديت و اخرونه بي
اض عمره و ارجحه كوست و دي حتى بابا كل اسحاق صبيتي و سكره اولنا لفتي
واحوالي و ارنه ايكى و مقامات كوزي و تجلياتكي و مكاشفاتكي و جميع طويع
بيلور و اوز و كه شود كامل حاصل ايدن بحمد الله بحر علم بصيرت و راكب اولدم
والى الان واقع اولان تفصيل احوال و اجمال تفصيل در ديخو و ويردي و وكشف
كيفيتي بود كه مكاشف عين ثابت ازليه سي تحقيق ايدن و عين ثابتة سني كشف
ايله مشاهد ايدوب علمي علم حقه معدن و احداث اخذ ايدن زير اعيان
ثابتة مرتبه سندن تفرقه و حجب شهادت و بعد ظلمات امكانيه يوقد و اشراق اوز و
غالب ريس مكاشف احوال آتية سني موطن وجوديه سندن جميع ماهياتي
و لوازم ماهياتي ايله و لوازم لوازمي ايله و لواحق مرتبه سي و بعيدى الى الله
غير النهايه مشاهد ايدن الحمد لله تعالى بولدتين بوفيقه و اخذ خطب سيراوب
طوركه برتقي مشاهد عنايه الله دن بر مشهد عظيمه كه طقوز يوز طقس
يدي محضه نك او اسطوره يكشنبه كچه سي ايدن روحانيت شيخ صدر الدين
قنوي ايله جمع اولدم صول جابنده او تودر ايدم امر جوان سكرنده
اولمش ما بينده نيه معارف جليله جربايندن سكره عيت واقع اولدي
پس باعث تشويد شرح صدر كتاب و تبليغ و جوي و صور معاينه مشكين
نقاب يعني حضرت سلطان مراد كامل الاستعداد قابل الفهم و الفضل و السداد

درميا

بل مكل الذات و متمم الصفات يله ملاقات ايدن انشاء صحنه بك عرق ايجك
تكليف ايتدي حق خلاص و عناد ايدن آخر سني و بني تنهاده ايجد و كوك بنم معلوم
بندن پنجون كتم ايدن سني محي يا محي مظهر ايدن سني ديوالح ايدوب بالضرورت ايدن
و مقتضاي وجود مجازين كچدم صورة كشف و اسرار معارف در كه ما بينده
الى هذا لان جرباينده وزره در و خمر مزبور شراب اولمايوب عرق اولد و غنك
سري ظاهره در كه شراب حجاب لون و لباس الياس و اردر اما عرق صاف
و خالص در كه خمر حوي لطيفند حاصل اولد و ديور ريس محله مناسب
اولد و زير اعالى حضرت دخی خالص و صرف اولان كلمات توحيد مالايدر
التياس و تلويذن معرسلو در **قوله** و هوا على هو ضمني قسم ثاني يه
راجد عين ثابت كشف حجاب ايله عالم اولانك مرتبه سي من غير كشف اعلام
الحق ايله عالم اولانك مرتبه سندن اعلى در **قوله** فانه يكون في علمه بنفسه بمنزلة
علم الله لا تاخذ من معدن واحد زير اول كشفه عالم اولان نفسه و
احوال نفسه علمه حقك نفسه تعلق ايدن علمي منزله سندن در زير
ايكي سنيك دخی علم معدن واحد در زير اعيان ثابتة معلومات الهية در
پس نك عبيدك عين ثابتة حقك علمي تعلق ايدن سه عبيدك ملكي دخی علمي اكا
بوعنايه الله تعالى تعلق ايدن ريس علمك دخی متعلق و معدن واحد اولد
قوله الا انه من جهة العبد عناية الله سبحانه سقت له لكن اول جهة عبيده
اولان علم وجود شهادت كند دن اول عبد ايجون الله دن اولان عنايت
سابقه ايله اولد **قوله** هي من جملة احوال عينه الثابتة ايله عنايت
سابقه عبيدك عين ثابتك جملة احوال سندن در كه هر چند كه اول عنايتك
تعلقن اقتضا ايدن تعلق ايدن ساير احوال ساريه **قوله** يعرفها صاحب
الكشف اذا اطعمه الله تعالى على ذلك هاضمير عنايه راجد ريس صاحب
الكشف اول عنايتي بيلور حق سبحانه و تعالى عين ثابتة و مطلع الله زير احوال
عنايت جملة احوال سندن **قوله** فانه ليس في وسع الخلق اذا اطعمه الله تعالى
على احوال عينه الثابتة التي تقع صورة الوجوب عليها ان يطعم في هذه الحال
على اطلاع الحق علمه الا اعيان الثابتة في حال عدمها يعني عبيدك عين ثابتة
علمي عنايه الله ايله مسبوقة و اسوز اولمزد يه نك و جبري بود كه زير ايجن الله
تعالى عبيد احوال عين ثابتة سندن صورة وجودي اول حالك اوز رينه باطلشد
مطلع تعلق استسه عبيدك قدر في دائره سندن دكلر كه اول جالده يعني
عبيدك وجودي حالده حقك اول اعيان عدمي حالده كه اطلاع كبي
مطلع اول زير علم حق ازلي در و ابدي در علم مخلوق ايسه مخلوق اولد

استشاد و من نور عبيدك ملكي ايله
حقك علمي فوق ايجون و ارد
اولكشدر سني

هذا ايضا فوق آخر نبي علمي الحق بالاعيان
و بين علم العبد بها
سني

حیثیند بر حال علم خالق عینی اولی احتمال محکوم است که تعلیق در فهم اولی نور
 لا نهانست ذات لا صور له. زیرا اول اعیان ثابت نسبت ذات و شؤون غیبیه در که
 بحر نور ذات غیب و مستحیل در یعنی نهاد و مشمول در اصل صورت علمیه لری
 و نه صورت عینی لری و ارد پس اعیان اولی حاکم حق اطلاق کبری
 اطلاق بیجه ممکن اولی اما حق اول اعیان علم حق تعلیق فلسفه امتیاز علی اصل
 ایدر و اکال علم مخلوق در حق تعلیق ایتیمک در حق جانی اولی و بوجوه مسئله علم خالق مسا
 وات بولور و سبق غایتیک در حق معنای بولور **قوله** فلهذا القدر نقول ان العناية
 سبقت لهذا العبد بهذا المساوات في افادة العلم. پس بومقدار له یعنی حقیق
 اعیان علم عیدیک علمه سبق مقواری ایدر عیدیک علم حق علمه بحسب الافاده
 مساوی اولی غایه غایت حق سبق ایتیمک دیوقایل اولی و یعنی سبق مطلق ایدر سبق
 مقید قایل ذاهب اولی و بعضی از مساوات در معلوم اولی که بعضی مواضع فرا
 نبه ده حق تعلیق حضرت لریک بعضی اشیا به علمه حدیثی فهم اولی و نور متلاذملو
 حتی تعلم المیاهدین منکم و الصابون کبی دانی غیر سبقتناهم لنعلم ان الخیرین لما لبثوا
 امدا پس بولور شکالون خلاص مذهب متکلمین اوزره علم قیوم تعلیق حادث
 دیمکله اولی یا خود علمدن مراد شهود اولی و معنی متی مشهد دیک ایدر اولی
 زیرا اشیا وجود عینی سبقت مقدم ثبوت علمی ایدر معلوم لودر اما عالم
 شهادت ثبوت ایدر بوعین وجودی بولور قن صکره موجود و مشهود
 عنوان بولور ریس علمه شهود حقیقتی بر و مرتبه حسینه معانی بولور
 مقتضای تزلزل اطمینان بویه در بوقدر جحد و ثبوت اطلاق علمه اطلاق لفظی
 لفظی اولی و پس حاصل کلام بولور که معنی اولی ایسه که احوال عیدیک تعلیق ایدر
 علم حق عیدیک عین ثابتند مأخوذ اولی و علم معلومه تابع اولی اصیلی ایدر
 اوزره علم الله معلومدن تاخر ایدر شیخ رضی الله تعالی عنه تاخر
 مزبور قرآن واقع اولی مصحح در دیوبوری **قوله** ومن ههنا
 يقول الله سبحانه حتى تعلم. یعنی حقیق احوال عیدیک علم عین ثابتند
 متوخر اولی و غیبه جبهتند که الله تعالی علم بولور **قوله** وهي كلمة محقة
 المعنى. یعنی کلمه حق بومقامه مجاز دکلدر معنای حقیقت در و ملک
 تاخر و حدیثی امر محقق در نیز بلوی صکره حادث اولی و اوزره در
 اما تاخر و حدیث مزبورین ذاتی در زمانی دکلدر **قوله** ماهی كما يتوهم
 من ليس له هذا المشرب. یعنی کلمه حق معنای تحقیق اوزرینه در مشرب تحقیق
 اولین طایفه متکلمین توهم ایدر و کبی دکلدر که دیشدر بولور تاخر
 و حدیث نسبت تعلیق بولور یوحسه نفس علمک دکلدر و تغیر نسبت

نکته

اضافه

و اضافت فساد دیوقدر محکوم کلام علم قیوم و معلوم حادث تعلیق حادث
 دکلدر کلام مشهور در و حدیث شیخ بولور که اشارت ایدر بولور که **قوله**
 وغاية المنزلة ان جعل الحدوث في العلم المتعلق. یعنی اهل تنزیه
 اولی عقل ایدر حرکت ایدر متکلم منزله غایت سیری علمک حدیثی
 تعلیق اسناد ایدر بولور نفس علمه اسناد متمکدر **قوله** وهو على وجه يكون
 متمکلم فلهذا المسئلة وهذا تفصل عن المحقق من اهل الله صاحب الكشف الوجود
 لولانه اثبت العلم ذی الیالات. یعنی حدیث تعلیق اسناد ایدر بولور
 علمه اسناد متمکدر بولور مسئله عقل ایدر متصرف اولی متکلم اعلاوی و جوه
 و امثل علمدن در اگر صفتی علمی ذاتی اوزره زاید اثبات اتساع و تعلیق
 علم نسبت ایدر بولور ذات اضافت فلسفه زیر علم مادامکه عین ذات اولی
 ذاتک معلوم ماته تعلیق معنای حاصل اولی حاصل کلام شیخ بولور که اگر
 متمکلم عاقل علمی ذاتی اوزره زاید قیوم بعد تعلیق ذات اسناد ایدر بولور علم نسبت
 ایتیمک کلامی محقق کلامه قریب اولی لکن علمی ذات قریب اعتبار ایدر
 و تعلیق ذات اسناد ایدر بولور علمه اسناد ایتیمک پس کلام رتبه تحقیق دن
 بعید اولی و بونک سببی ایدر مقلد فی متمکلم محققین یعنی اصحاب کشف
 انفصال و امتیاز بولور متمکلم مراد بوراده متقدمین اشاعره در
 اما متأخرین مدققین واسطه اثبات ایدر بولور لا هو ولا غیره دیوب صفة
 ذاتک نه عینی و نه غیری دیشدر لکن نیچس بولور معنی معنای فهم
 ایتیمک مختیر المشرد اما ذایل اکابره تثبیت ایدر خیرتدن خلاص
 و بنای معرفت لریه اساس خاص وضع ایدر بولور بحسب العقل یعنی نسبت ذات
 حق بر نسبت عقلیه اولی و اما غله زاید و بحسب الخارج عین در دیشدر و تعلیق
 مزبور حدیثی حدیث ذاتی عد المتشرد و تنزیه طریق صلا الفلح
 کتمشدر در زیر اگر حدیث حدیثی ذاتی عد المتشرد ایدر فساد
 لازم کلمه ایدر زیر اجوده نسبت واقع اولی نسبت خود امر عدمی در عدمه
 منسوب ذاتی عدم در اعتبار اولی و لکن اگر سوال وارد اولی و سبکه و لنبولور
 ایتیمک واقع اولی علم بولورک فعلندن مأخوذ اولی حادث زمانی
 مرتب اولی حادث زمانی اولی پس علم مزبور حدیث ذاتی اسناد
 نیجه صحیح اولی جواب ویریلور که علم مزبوری حدیث ذاتی اسناد
 ایدر علمک مرتب اولی و غی فعل مزبوری ذاتی حدیث ذاتی ایدر
 حادث ایدر پس ایتیمک معنای حقیقی سب کلام ازلی متضمن اولی
 خطاب اعیان ثابتیه وارد اولی اوزره بولور که ای نور غیب دانسته سبکه

جواب اولی و مذکور در تعلیق کلام
 که ان غیله فار با تحقیق
 دیکدر مسلک

اولش در دکه اخذ نما آخر دن ممتاز اولماز اما خراش تله صورت دن حال بويلد
 وگورنم ميکه صورت مرآت اينچنده غايه کور نور و وجه کدر نه قدر
 تبعيد استک غوري زياده و تقريب استک غوري قليل اولور حتم مرآت
 و جھوکه مھاس اولسه اصلا غور قلز صورت مرآتک سطحه ظاهر
 کور نور و بوعلت ايله صورت مرآت نه حال اولور غي ثابت و اشکار اولور لکن بين
 الرائي والمرآة هو اي شفاف ايله مي قايم يوخسه مثال الوجود مدر يعين
 عالم مثال دکلر جوهر بخاري شفافه بي کور نور معلوم دکل در نکل حکماء
 اشراقيدن اکاذا هيلدر مولانا جلاله الدین شرح هيا کل ده ذکر اتمشد
 و مذکور اولان بعينه متن اشراق در و انتفا الى اعلم بالشرع والمخاي **قوله**
 حتى ان بعض من ادرك مثل هذا الذي في الصور المرآتية ذهب الى ان الصورة
 والمرآة بين بصر الرائي والمرآة يعنى بعض اصحاب حکمت که اينده ده کور نور
 صورتک وجهي و عيني ما خطه ايوب کيسی صورت مرآت اينچنده در ديگر
 و کيسی حقه ده ديدن بوسه ماده سوال و جواب مستمر اولوب آخر طایفه
 ثالثه بوسه مرآت در و نه حقه در بلکه دائی ايله مرآت اور تا سنده
 ضياضي معلقه در يعنی اصول معلقه در مکان ايله قايم دکلدر در سايه صور
 خياليته که عالم مثاله موجود لطيف در جرم و شفاف رؤيت نقلقته
 سبب اولور ديگر اصول در يمتک و جرمي بودر که عالم شرا دته موجود اولان
 صور انلر فر و عید در زير عالم مثال عالم شرا دت در مقدمه اعيان
 ثابت نک وجود علمک احکام تنزيحي حسی ايله اول اول عالم حلو که
 اولوب بعد شرا دته صور کشف اولور **قوله** وهذا اعظم ما قدر علم من العلم يعنى علم
 صاحبه نظر عقلی ايله حاصل و مقدور اولان طقائک اعظمی و اعلا سی بوسه در
 لکن بوجه ايله کور مرآت در و کور مرآت در و جعلي الهی ده بنو زهاب
 اولور غنر مذکور نکل متجلي له مرآت حقه کور صور تنزيع غیری نسته
 کور مرآت وجود حقیقی کور مرآت و کور مرآت دخی ممکن اولماز بوجه ايله
 تحقیقا بلور که کند و صورتی مرآت حقه کور دخی حق ايله کند و ما بينه
 کور مرآت بوجه ايله که رؤيت حقدن حجاب اوله بلکه صاحب محجب و حجاب
 بيايد و کور مرآت ظاهر مرآت دخی صورتی مرآت کور دخی بينه و بين المرآت کور مرآت
 اهل اشراق توهم ايندو که کور مرآت وجود له مرآت ميانک فرجه واردر
 زير مرآت مينا صور مشهوره ايله اشتغال در مرآت اولماز لکن صورت مزبور
 دن اعلا مرآت بوسه سمت مرآت اقبال اولسه مرآت کور نور اما مرآت وجود حق
 بويله دکلدر زير من حيث الاطلاق کور غنک اتمالي **قوله** وقد تبيننا هذا

عالم مثال دکلر عالم غيب ايله عالم مثال
 اور تا سنده بين الطيف والكشف
 در دکلر جوهر بخاري شفافه بي کور نور معلوم دکل در نکل حکماء
 اشراقيدن اکاذا هيلدر مولانا جلاله الدین شرح هيا کل ده ذکر اتمشد
 و مذکور اولان بعينه متن اشراق در و انتفا الى اعلم بالشرع والمخاي
 حتى ان بعض من ادرك مثل هذا الذي في الصور المرآتية ذهب الى ان الصورة
 والمرآة بين بصر الرائي والمرآة يعنى بعض اصحاب حکمت که اينده ده کور نور
 صورتک وجهي و عيني ما خطه ايوب کيسی صورت مرآت اينچنده در ديگر
 و کيسی حقه ده ديدن بوسه ماده سوال و جواب مستمر اولوب آخر طایفه
 ثالثه بوسه مرآت در و نه حقه در بلکه دائی ايله مرآت اور تا سنده
 ضياضي معلقه در يعنی اصول معلقه در مکان ايله قايم دکلدر در سايه صور
 خياليته که عالم مثاله موجود لطيف در جرم و شفاف رؤيت نقلقته
 سبب اولور ديگر اصول در يمتک و جرمي بودر که عالم شرا دته موجود اولان
 صور انلر فر و عید در زير عالم مثال عالم شرا دت در مقدمه اعيان
 ثابت نک وجود علمک احکام تنزيحي حسی ايله اول اول عالم حلو که
 اولوب بعد شرا دته صور کشف اولور **قوله** وهذا اعظم ما قدر علم من العلم يعنى علم
 صاحبه نظر عقلی ايله حاصل و مقدور اولان طقائک اعظمی و اعلا سی بوسه در
 لکن بوجه ايله کور مرآت در و کور مرآت در و جعلي الهی ده بنو زهاب
 اولور غنر مذکور نکل متجلي له مرآت حقه کور صور تنزيع غیری نسته
 کور مرآت وجود حقیقی کور مرآت و کور مرآت دخی ممکن اولماز بوجه ايله
 تحقیقا بلور که کند و صورتی مرآت حقه کور دخی حق ايله کند و ما بينه
 کور مرآت بوجه ايله که رؤيت حقدن حجاب اوله بلکه صاحب محجب و حجاب
 بيايد و کور مرآت ظاهر مرآت دخی صورتی مرآت کور دخی بينه و بين المرآت کور مرآت
 اهل اشراق توهم ايندو که کور مرآت وجود له مرآت ميانک فرجه واردر
 زير مرآت مينا صور مشهوره ايله اشتغال در مرآت اولماز لکن صورت مزبور
 دن اعلا مرآت بوسه سمت مرآت اقبال اولسه مرآت کور نور اما مرآت وجود حق
 بويله دکلدر زير من حيث الاطلاق کور غنک اتمالي **قوله** وقد تبيننا هذا

و کور مرآت

في الفتوحات الملية: و تحقیقا بين مرآتله مذکور ده فتوحات مکيه نک الشمس
 او چيني باینده بيان ايوب طور و زير بيور لکه تحقیقا انسان صورتی
 مرآت کورب قطعا بيور مرآت وجه صورت مرآت کند و صورتی در اصل نفسه
 نظر و من وجه اخر کند و صورتی دکلدر بعض عوارض صغير و کيسر حسیله که
 جرم مرآت تابع در پس صورت مرآت کند صورتی اولور غن انکار دخی
 قادر اولماز اخر صورت مرآت دکلدر بلکه بينه و بين المرآت در بيور دخی
 نه صادق و نه کاذب اولور پس تلك الصورة نه در و محلی نه در و مثالی نه در بلوی
 اولور صورتک بقیله اثبات و وجود له عدم و علمه جهل اور تا سنده دایر بر وسطه
 اولور صاحبی عاجز و حایر ایلر پس حقه کور عید نه ضرب مثالی اولور که کند و
 صورتک حقیقتی بلایوب عاجز اولماز حلقه حقیقتی علمه جهل
 بلکه المعجز و اختر اولور فتوحات در شارح نقل اید و کيسی بوسه کور در رانده علم **قوله**
 و از وقت هذاه الفایة التي ليس فوقها غاية في حق الخلق والحال هذا يعني
 سن طریقی ذوق و وجدانک لا سبيل العلم والمراف بوجلي ذاتی فهم اندوکنه
 مرآت تجلیات در بر عاينه و اصل اولر که حق مخلوقه اندن عالی بوسه ربه
 و غایت حاصل اولر اتمالي **قوله** فلا تطع ولا تعبد نفسك في ان تربي
 في اعلى من هذا الدرج: پیرای عارف بالله طمع ايوب بوسه کور دخی دخی
 مقامه تدريج و صور ایتکه نفسو که تعبد و مشقت و بوسه **قوله** فما هو
 اصلا و ما بعد الا لعدم المحض: پس بوسه دخی درجه بوسه مقام تجلی ده اصل
 یوقدر و بوسه درجه جنک ماورای عدم محض در که اندن درجه و مقام متصور
 دکلدر بلکه مقام لا تقين صرف در که اندن نه مقام وارونه کلام لا یعمله الا
 الملك لا علی **قوله** فهو مرآتک من رؤيتك نفسك: پس حق تعالی سنک نفسو
 کور مرآت سنک مرآت اولور **قوله** وانت مرآتة في رؤية اسماؤه وفي ظهور
 احكامها: و سن دخی وجود عینی اعتبار ايله حقه اسما سنی کور مرآت و بعض احکامک
 ظهور در مرآت سنی زير وجود له اعيان ثابت و کما لای ظاهرا اولور و اعيان
 ايله صفات وجود و احکام اسما ظاهر اولور زير اعيان محلی نقوش صفات
 و احکام در نکل رسول الله صلی الله علیه و سلم بيور المؤمن من مرآت المؤمن
 زير امر من جملة اسماء الله دندر **قوله** وليست سوى عينه: اول مرآت حقه
 سنک عینکدر اول عین حقدن غیر دکلدر زير امر ربه یا حدیثک حقه عینکدر
 دکلدر بلکه نفسی در پس حقه نفسی مرآت سن حق نفسی سنک کور مرآت
 نکل حق سنک نفسو که مرآت در سن نفسو که حقه کور مرآت بوسه کاه حق مرآت
 اولر سن دخی اولر که و کاه سن مرآت اولر که حق راي اولر **قوله** فاختلط الامر

والبشرهم **قوله** يسر بوله اذ جاء امر مشكل اولري يعني قادش في ثروت وراي ومرت بكه عبد
وحوي برك برونه منبرهم ومشتبه اولوب اولوب في كوج اولري **قوله** فبما من حلال افعال
المخرج عن ذلك الادراك يسر برونه بمضمون ما بين مراتبي بطريق الفتوق والوجدان
ذوق وتبين ايليوب واطهار عجز ايدوب دركادركون عجز عيون ادراك
درديدلر ذير عجز وجهل امور مدرم دن در درك قعر ومضات معنات مدر
در كج درك ناري **قوله** ومنا من علم فلم يقل بمل هذا وهو على القول: ويزود
بمضمون ما بين مراتبه عالم اولوب ذوق ووجدانه تميز وفوق ايتدي بربومثالي
قوله يعني عجز قولنه قائل الامداد ونفس عجزه متصف قماري خالاق قسمته
قول عجز دن اعلا بوعدي تحقيق مرام بومقامه بودر كه حق عيون انية
وجوديه سند مر تي وار وعين ثابتة سند مر تي وار وكذلك عبدك حقه
مر آيتنر وجود عيني سند مر تي وار وجود على سند مر تي تي وار
اقا حقا انية وجوديه مر تي عبدك ظاهر وجود اعتباريه در اول
تقدير جمر آيتي وراي عبدك اولور ذير نفسي نفسي نفسن كورر بلكه من وجه
رائي ومرت حق اولور اقا عبوده كورر وكذلك عبدك حقه مر آيتي عبدك
وجود عيني سي يا خود وجود عيني اعتباريه در ورائي دمي حقد ركن
صفتك يا اسمك خصوصيتي اعتباريه در كه عبد اول اسم واول صفت
مظهر اولش در و الا باعتبار الاطلاق حق مظهر دن بومظهر معقوده ظاهري اولى احتمال
دكلد كوج جمع مظاهر مظاهر معلوم اولكه سابقا تنك وهو على القول
لفظنه هو ضمير قول بالجزر جودر تنك ترجمه دني اول سمت اودنه قلند
اما جازن كورمش كه مزبور عدم قوله كه عجزه قائل اولما مقدر مع هذا
عجز قولك اعلامي غايبي ايكن لسان مقال ترك ايدوب قائل اولمقدركه
كمال علمك مقتضايه سكوت در اذ ان العقل نقض الكلاب رايحي
ما ريم مقلدن وحضرت شيخك **قوله** بل اعطاه العلم السكوت: قولي بومضايه
مناسبه يعني عالم كامله على سكوت اعطا ايتدي ولسان مقال زبان حاله نقب
اولري **قوله** ما اعطاه العجز: مانا فيدر يعني عالم مزبور على عجز اعطاه مشد
قوله وهذا على عالم بانه: يعني بوعلم سكوت اعطا ايدوب عجز و بومين عالم الله
ومر تب تجلياته وبونلري تميزه عالمك املر سيد **قوله** وليس هذا العلم
الافانم الرسل وما يراه احد من الانبياء والرسل الامن مشكيات الرسول الخاتم
يعني بوصاحبه سكوت افاده ايند علم ثابت دكلد الا خاتم الرسل وخاتم
الاوليا ايون ثابت در وبونلرك ما عدا سي انبياء ورسولن بركسره بوعلي بو
شهودي كورمه مشد وبونوري اخذ انما مشد الامشكوه خاتم النبوه دن

مط
بوقالما وراي عجزه اولان علم
تحقيق واد غفلت اولنسيه
مط

خداوند

اخذ ايتشد **قوله** ولا يراه احد من الاولياء الامن مشكوه الولي بخاتم الرسل
ايضا لا يرونه متى راوع الامن مشكوه خاتم الاولياء: واوليان دن دني بركسه
بونوري اخذ ايتمه مشد الامشكوه خاتم اوليان دن اخذ ايتشد وحق رسل
داخي اوليا اولد قلري حيثي تن بونوري مشكوه خاتم اوليان
اولشدر **قوله** وان الرسالة والنبوة اعني نبوة الشريخ ورسالة منقطعات
معلوم اولكه رؤيه مزبوره مشكوه خاتم اولياي اسناد و قدرك وجهي بودر كه
رسالة ونبوة كه خاتم رسالتك جسته ظاهريه سيدر مراد نبوت شريعه
ورسالت نشر بعيه سيدر كه حوادث اكوانه متعلق اولان احوالي تسليم
بونلريكي سي دني موطن تكليفك انقطاعي بلك رسول خاتمك بوموطن
انقطاع عليه منقطع علورد يسر غير منقطع منقطعه بجه اسناد اولور
اقابوت تحقيق كه بني لك جسته باطنه سي در حقه اسرار ملكوت
وجبروت وعجائبي وشهادت دن خبر در منقطع اولما **قوله** والولاية
لا تنقطع ابدا: حالكه ولايت اصلا منقطع اولما زير ولايت نبيناك
حق ولي لين جسته در كه جسته باقية دايه در ولايتك اكل مظاهر
خاتم الاوليا در حقي بعض شراخ ديشلدر كه نبوت منقطعه داخي اولما
بوعلي كاك اسنادي صحيح اولما زير حقايق ولايت حقايق نبوت بالذات
مفابر در **قوله** فالرسولون من كونهم اولياء لا يرون ما ذكرناه الامن
مشكوه خاتم اولياء فكيف من دونهم من الاولياء: يسر رسولون
اوليا اولد قلري حيثي تن صاحبته سكوت اعطا ايند علم مزبور كورر
الا خاتم الاوليا مشكوت دن كورر لوسب بونلرك مرتبه سي اعلا ايكن
علم مزبور بالواسطه كورجك بونلرك مادوني اولان اوليان كيفيتل بالذات
كورر **قوله** وان كان خاتم الاولياء تابعا للحكم لما جاء به خاتم الرسل
من التشريع: كلام سوال مقدر دن جواب در كه يعني كوج خاتم اوليا نشاء
عنصره حسي يله اولان تابعتي حقيقي حسي ايله مشيوعيه اقتضا
اولد و غموز معنائه كه مرسلين بوعلي كورر مر لرا الامشكوه ولايت دن
كورر لرد كوردر منقض كورر من كلز **قوله** فانه من وجه يكون انزل
كما انه من وجه يكون اعلى: زير اولوي نشاء عنصرية بوجهن دن خاتم دن
مرتبه سي رساله وجمي ايله دني در نكده رسول خاتمك جسته باطنه سي اولد وغي
وجه ايله مرتبه سي اندت اعلى در **قوله** وقد ظهر
في ظاهر شرعنا ما يتر ما ذهبنا اليه في فضل عمر
رضي الله تعالى عنه في اساري بدر الحكم فيهم: حالكه بزم ظاهر

ايون مقام خاندن قار اولما زودني
بوم حاله اذكر ايور وذهب مع

شرح محمد بن ابوزاهب اولدوغوزی مؤید امر ظاهر و لمشدر که فاضل ثابت
 الفضل عمره ظاهر اولدی زیرا ابوبکر فضیل عمر و ذر نه نصیله ثابت ایکن
 اسدی بدر حقه ایکن سی اختلاف ایروب ابوبکر فدیله ایروب اطلاق اولمغه
 زاهب اولدی عمر حضرت یون لرین اورمغه رای ایکن آفرایه کوی زای عمر
 موافق اولوب ضرب الوقاب وارد اولدی **قوله** و فی تائیر الخ دخل دخی مذهور
 خلد دخی ظاهر اولدی که رسول صلی الله تعالی علیه وسلم تائیر
 دخل اوضاع جاهلین اولماغین نهی ایتردی اتفاق اولمغه عتق ویرمد
 اصحاب کلوب خبر ویردکه عامه و مخاطبین ایچوف فضیلت اثبات ایروب
 انتم اعلم بامور دنیا که حدیث شریفین ناطق اولدومعه هذا سید الاولین
 والآخرین ایکن مرتبه لرینه نقص وحلل ویرمیری **قوله** تا یلزم کاملان یو
 له التقدّم فی کل شیء و فی کل مرتبه و انما نظر الرقاب الخ التقدّم فی رتبة العلم
 بلله بجاهه هناك مطلبهم پس کماله لازم اولماز که جمیع اموره جاهله تقدّم
 ایدیه و هر مرتبه ده تفوق کوستر بلکه نظر رجال و غیرت اهل حال رتبه
 علم الله ده واقو اولان تقدّم ده که مطلب عالیه لری اولمرتبه در **قوله**
 و اما الحوادث الاکوان فلا تعلق لخواصهم بها اما حوادث اکوان تائیر دخل
 و انک امثال فی ایسه هم عالیه صاحب لری یا ندره اصلا علم و هنر و معرفت
 معتبر دکلر و بمقوله امور حسیه بیکدن کمال و بیلده مکن نقصان لازم
 کتورمز لرداءت حاله نظر ایدر **قوله** فحق ما قلناه پس سن بیوم
 قولوزی حقیقی ایله بیل یعنی خاتم اولیانک علم الله ده اولان علوتانی و
 سمو مرتبه سنی حقیقی اوزنده اکل و نشاء عنصر لیه حسبی ایله اولان نزل
 سیف شان علمک صار متینه کسراول ویرمد و کن فهم ایله **قوله** و لما مثل
 البنی صلی الله تعالی علیه وسلم النبوة الخ ایط من اللین سوی موضع لبنة و حرة
 و قتالک نبی علیه السلام نبوتی بر کچرد بنا اولمش دیوار تشبیه ایتردی
 ایسه اولدیوار تمامه قریب اولمش الا بر کچیری حاله قالمش اوله
قوله فکان صلی الله تعالی علیه وسلم تلك اللبنة پس یعنی بموضع احدیت
 جمیع وصفات خاتمت ایله اول لبنة و احده اولک اول تلمه و سد و اول
 تقریر و کثیری جمع ایدیه **قوله** غیر الله صلی الله تعالی علیه وسلم لا یرها الا کما قال
 صلی الله تعالی علیه وسلم لبنة واحدة الا و قد و ار که نبی عم اول لبنة یعنی
 بصورت ایله کورمدی زیرا کورمه توجه اینمدی نهایت ستردن لسانه کن
 کلامک لفظی فامور اولدوغی اوزره ذکر ایروب لبنة و احده ویدی
 زیرا بیان سترنه فامور دکل ایدیکه بیان سر و کشف حقایق خاتم الولايت منصبی

31
قوله و اما خاتم الاولیاء فلا بد له من هذا الرویا اما خاتمه ولایه محمدیه یلاذ فک
 بر عیالی لفظک ما و رسته اولان معناسی ایله واقعه سئل مشاهده ایدیه و عالم
 مثاله تجلی ایدیه احکامی تقضیه کور **قوله** فیری ما مثل به رسول الله صلی الله
 تعالی علیه وسلم پس یعنی علیه السلام کمثل ایدیه و کج حایط یعنی دیوار کور **قوله**
 ویری فی الحایط موضع لبنین دخی مشاهده ایدیه و کج حایط ده اول ایکن اول ایکن
 کورج موضع کور یعنی اول حایطک نقصان و لبنین ایله تکلمی فهم ایله **قوله**
 واللبن من ذهب و فضة و اول ایکن لبنة بری ذهب و اولاک صورت ولایت اولو
 فضة دخی اولاک صورت بنوت اولامووم ده که ثابت اولان تشبیه ضیق بو
 مقامه ظاهر تشبیه محسوس اوله تشبیه معقول بالمحسوس و وجه تشبیه بی الطرفین
 بودر که مقدماتی در کمال الجوهر ایسه که قابل تغییر و تبدل دکلر
 ولایت دخی اولیه در مرور دهور ازمانله قبول تغییر و زوال ایتمز اما بنوت
 اولیه دکلر کذران حوادث اکوانله نهایت و انقضا بولورننه که فقه دخی و
 نار اولسه محلل الاجزا اولور و معلوم اولاکه تغییر بمقامه خبیس نبوتیه
 بولمق کفایت ایدر باخصوص بنوت محمدیه دخی اخر الزمان و متغیر اولور اما ولایت
 اولیه دکلر عالم اخرت دخی بیلده سور **قوله** فیری اللبنین بنقص الحایط کما
 و یکمل بهما لبنة فضة و لبنة ذهب فلا بد ان یرعی نفسه فی موضع بنیک
 اللبنین فیکون خاتم الاولیاء بنیک اللبنین فیکمل الحایط دخی اول خاتم
 ولایت محمدیه اول حایط دن کسک اولور و مکمل حایط اولان لبنین لبنة و لبنة
 ذهب کور پس لازمدر که خاتم ولایت نفسی اول لبنین موضع کور
 و اول لبنیک یعنی اولوب مکمل حایط اوله حایط دن مراد بنای عالم شهادت
 خاتم ولایت ایله مکمل در زیر انسان کامل عالم شهادتک روح مقومی مقام سئل
 در بر آن مورد و لسه اولفسر مادم بالکلیه معدوم اولوب شهادت مثاله
 منقلب اولور معلوم اولاکه شیخ فتوحات مکیه ستره عینی ایله بویل رؤیا
 کورب رؤیا سین ختام ولایت ایله تغییر ایدیه بول مشایخ عنصر دخی
 که عرض اتسه بور و یانک صاحبی خاتم ولایت دیو تغییر ایدیه کور صریحا
 حکایت ایدر شرح کتاب دخی نقل ایتمشدر در ادام الله تعالی فیضهم **قوله**
 والسبب الموجب لكونه راجعاً للبنین انما تابع لشرح خاتم الرسل و دخی
 خاتم اولیانک رؤیاده لبنین کورد و کنک سببی بودر که خاتم رسل شرعنه تا
 بودر تنکه ذهب دخی فضیله تا بودر زیر فضة من حیث الوجود ذهب دخی مقدّم در
 زیر مشهور اولان جوهر معدن اول فضة صکره ذهب اخذ ایدر بر زیر
 فضة دخی مجاوره نار ایله تخلیص ایدر امر عجیب و احسان سبوحه قال

معدنية دن جمله سے ترتیب آفتاب کے کمال ذہبیت سے متوجہ لرز و بعضی حرکت
تمام ایدوب آفت سما ویدن خلاص اولوروہ رتبه ذہبیت بولور و پھر یہ
اول درجیہ وارمیوب رتبه و صل و صاصلاہ قالور نہ کوج درکہ برنفس
رتبه انسان اولمش ایکن آفتاب وجود اعظم فیض و نور دن متنور و مانع
ہمت اعیوب غل غش قا لیتہ سن خلوص قلبیتہ منقلب ہما طالب اولیہ یا حسرتہ
علی العباد الغافلین عن الرشاد **قوله** وهو موضع اللبنة الفيضية في اول خاتمة
رسلك شرعی اول کوشی کریم موضعین خاتم اولیانک خاتم رسالہ انبیا علی فلک
ذلك الموضع انطباعد **قوله** وهو ظاهرة في اول خاتمة رسلك شرعی خاتم اولیا
ظاهر بر **قوله** وما يتبعه فيه من الاحكام في اول خاتمة رسلك شرعی خاتم اولیانک
تابع اولور و فی احکام در **قوله** كما هو اخذ عن الله في السرة ما هو بالصورة الظاهرة
متبع فيه نکل خاتم اولیا و باطن و سرہ حق دن اخذ اندوکنہ ظاہر و شرع
خاتم رسالہ اتباع ایدر **قوله** لانه لا يرى الامر على ما هو عليه في رايهم امر اولور و
اوزہ عالم اللہ دہ کور بعینہ **قوله** ولا يبدان يراه هكذا وبويله علم الله ده
اولور و فی اولرہ شیعہ کور مکہ لازم و الا خاتم ولایت اولور **قوله** وهو
موضع اللبنة الذهبية في الباطن و اول خاتمة رسلك شرعی خاتم اولیا و باطن و سرہ حق دن
لبنہ یذهبیتہ نکل باطن دن موضعین در رؤیہ من بور ایلہ تحقیقی موضع
من بور ما انطباعد **قوله** فانه اخذ من المحدث الذي يثاخذ منه الملك الذي
يوجي به الى الرسول في رايهم خاتم ولایت احکام شرعیہ فی شول معدن دن اخذ
ایدر کہ رسولہ سبب و جی اولور ملک اول معدن دن الور و اول معدن باطن
علم اللہ در **قوله** فان فهمت ما استوت به فقد حصل لك العلم النافع يسر
سن بن اشارتی فهم تذکسہ کہ انبیا علیہم السلام اولیا اولور لکی جہت دن و اولیا مطلقا
ایکن یہ دانی حق مشکوہ خاتم الاولیا دن کور در کہ مظهر خاتم الرسول باخو
معنی بویلہ یک اولور کہ انهم تذکسہ کہ خاتم الانبیا بعینہ خاتم الرسول کہ
اولیا بیان احکام شرعیہ اندوکی کی آخر دخی بیان اسرار و قایق ایچون ظهور
ایستدر پس تحقیق سنک ایچون علم نافع حاصل اولور کہ خاتم الرسول کمال
متابعی مضی اولوب و حقیقت ولایتہ کمال تحقیقی متبع اولور **قوله** فكل شيء
من اول آدم عليه السلام ما منهم احد ياخذ الا من فسخة خاتم النبيين وان تاجر
وجود طينة يسر امدي دور آدم عليه السلام دن بودہ کلیمہ ہر بری بلکہ
نفس آدم علیہ السلام بریہ یوقر کہ بنوی مشکوہ خاتم النبيين دن المیہ
اگرچہ مزاج عنصری لری و طینت طبیعتی متوجہ واقع اولور ایسہ **قوله**
فانه بحقيقة وجوده في رايهم خاتم النبيين حقيقي و روحاني ایلہ جمله دن

مقدم

مقدم اولور و غنہ دلیل قول من بور در کہ بیور مستلور در بنی ایدم هنوز آدم کہ
بون عنصری سے کامل ذہبیت زیر اول ما خلق الله توري حکمتہ سابقا عالم اولور
نور محمدی ارواح انبیایہ امام مستدم اولمش در قصہ معرفت **قوله** وغيره من الانبياء
ما كان بنيا بالفعل الاحيى بعث . یعنی خاتم الانبیا نکل نکتہ بنیادید و کی
بالفعل اولان بنو تون حکایت در بنو تون عالم اولور و غنی حالہ اما خاتم انبیا نکل
غیر انبیا بونک خلا فیدر کہ بونک بنوی عالم شہادت کج دن اولور و غنی حالہ
قوت در بونک بنو تون بعثتہ بالفعل بنی اولور و بنو تون عالم اولور و غنی حالہ
مقدم بنو تون عالم کج در زیر بنو تون بالحق در بالفعل کج در حضرت
شہادت دن یوقر اولان حضرت و قوفلری یوقر **قوله** وكذلك خاتم الاولياء
كان وليا وادم بين الماء والطين وغيره من الاولياء ما كان وليا الا بعد تحصيل
شرائط الاولياء من الاخلاق الالهية في الانصاف بها . خاتم اولیا دن خاتم انبیا کج
کہ صور حقیقتہ محمدیہ دن بر صور تدر کہ ولایت خاصہ محمدیہ بونک ختم اولور
ادم و اولیا بین الماء و الطین ایکن بو خاتم بالفعل و لیا ایدی و ولایتہ عالم ایدی
اما بونک غیر سائر اولیا ولی بالفعل اولاری شرایط ولایت تحصیل تمامیم
یعنی شول خلاق الہیہ ایلہ خلق قلیانجہ کہ انلور سوزوی ولایتہ متصف و اما
قوله من كون الله تعالى يسمى بالولي الحميد . یعنی بوا خلاق الہیہ ایلہ انصاف
شرط ولایت اولور و فی اللہ تعالی نکل ولیہ حمید ایلہ مستی اولور و جی اجل دن در خاتم
الرسال من حیث ولایتہ نسبتہ مع الختم للولاية نسبة الانبياء والرسول معه
پس خاتم الرسول ولایتہ مقید اولور و غنی سبب دن خاتم الولاية نسبتی سائر
انبیا و رسلك خاتم الولاية نسبتی کی در یعنی سائر انبیا و رسلك کور و کی
مشکوہ خاتم الولاية کور رسہ خاتم الرسول فی مشکوہ خاتم الولاية دن کور
قوله فانه الولي . یعنی خاتم الرسول باطنی اعتباریہ و لی در **قوله** الرسول . وظاهر حکم
شرعی مبلغ اولور و غنی اعتباریہ رسول دہ **قوله** النبي . یعنی خاتم الولاية و تقریبات
الہیہ دن بواسطہ الملک انبیا اخبار ائمہ سے اعتباریہ تیرہ در **قوله** وخاتم الاول
لیا اولی الوارث الاخذ عن الاصل المشاهد للمراتب . یعنی صفات سابقہ ایلہ کہ
ولایت و رسالت و بنو تون متصف اولور دن ماعدن خاتمت صفی ایلہ
دانی متصف در باطنی اعتباریہ دخی خاتم الرسول در شرعی و احکامی
ایتمک درایت و رسالت منزله سندر در خاتمت اخذ ایدی در واسطہ سوز دانی
اصحاب ارادت نکل مقامات مرتبی عارف در کہ ہر ذی حقہ حقن اعطایہ قادر در
سابقا لبنہ زہد وارد اولان اعتراض بور دن دخی مندفع اولور توجہ
اولونہ **قوله** وهو حصة من حسنات المرسلين محمد صلى الله تعالى عليه وسلم مقدم

بما خاتمة الاولياء خاتم الانبياء في انصاف
بما خاتمة الاولياء خاتم الانبياء في انصاف
بما خاتمة الاولياء خاتم الانبياء في انصاف
بما خاتمة الاولياء خاتم الانبياء في انصاف

وسيد ولد آدم في فتح باب الشفاعة **قوله** يعني اخاتم الولايت سيد المسلمين حسنة
 بوحسنه در ومظاهر ولايت خاصه سندن بر مظهر در انجلیت سيد كه مقدم الجملة
 يعني امام عالم واحد كه ابتداء احوالي در و دخی فاتح باب شفاعت
 اولن سيد ولد آدم در كه اخر احوالي در **قوله** فواتن في سيادته حالا
 خاصا عظم **قوله** پس سيادتني رجال خاصه تخصیص وتعيين استك تقيم ائمه دي
 ذير تقيم ائمه خاتمك جميع حيز بياني اموره تقدم لادم كلور دي وانتم علم
 بامور دنيا كه حديثه مخالف اولور دي **قوله** وفي هذا الحال خاص تقدم على الاسماء
 الالهية **قوله** وبو حال مخصوص جميع اسماء الالهية تقدم اتيك مر آجال خاصه شفاعت **قوله**
 فان الرحمن ماشف عند المنعم في اهل البلاية الا بعد شفاعت الشافعين **قوله** خاتم
 انبيائك سائر اسماء شفاعته تقدمت عليك در كه اسم رحمن فاكم رحمتك في وفاء
 شفقت ايكن اسم منعم ياتل اهل بلاية شفاعت ائمه الا شافعينك شفاعت سندن
 صكم كه بوجه شافعية خاتم رسل مقدم **قوله** فقات محمد صلى الله تعالى بالسيارة
 في هذا المقام الخاص **قوله** پس حضرت سلطان الكونين ورسول الثقلين صلى الله تعالى عليه
 فايض خصال حميده و خاير فضائل جزيله در بومقام خاصه واصل سياده اولوي
 يعني مرتبه و شفاعته سيادت و تقدم شرفي حاصل قيل **قوله** من فهم المراتب
 والمقامات مالم يعرف قول هذا الكلام **قوله** يعني شول كسه كه احديت ذاتك مرتب
 متكشيف ظهوره عالم اولوب و هو موجودك مرتبه سنده سيادته و هو اسمك
 سلطنته عارف اولوب مقوله كلامك يعني وليك ولايتك رسول تقدمت
 ورسولك منصب شفاعته سائر اسماء تقدمت قبولي اكاصب و دشوار
 كلز **قوله** من مفضل اولوركي فاضل **قوله** حایل ولور تفاوت درجات **قوله** احديت درجته
 باق **قوله** محاوله ذات ايجند تاكه صفات **قوله** واما الملح الاسماوية اعلم ان من خلق الله
 تعالى خلقه رحمة منه هم وهي كلها من الاسماء الالهية **قوله** وقتا كه حضرت شيخ تجليات
 ذاته لوز منقذ فارغ اولوي ايسه تجليات اسمائيه بيانده شروع ايدوب در كه
 حضرت الهية دن فايضه اولان عطية لور رحمتك در كه حضرت اسمائيه دن فيضان
 ايدوب **قوله** فاما رحمة خالصة **قوله** پس اول رحمت دخی مشابهة تقدر و تقطع
 رحمتك خالي و خالص لور سه **قوله** كالطيب من الرزق للذين في الدين مثله
 شول رزاق طيبه و الذين كمي كه دنياه ملايم طبع اول **قوله** الخالص يوم القيمة
 و حام يوم قيامته بتبعه و غدا بدن و كدر جزا و عقوبتن صاغ اولابن عيسى الشرح الشريف
 حاد اول **قوله** ويعطى ذلك الاسم الرحمن فهو عطاء رحمان **قوله** و مذكور اولان طبيبات
 از اتي اسم رحمن و ير اسم آخرك مقتضايه اولن رحمانه منسوب و مخصوص در
قوله و اما رحمة مخرجة **قوله** يا خود بر رحمت اولاكه نعمت يله مخلوط اوله مثلاً

رحمة باطنا نعمت اولاطعه ملايم اولوب قلبن لقاء الله دن مبعود اولان اشيا كمي
 جميع مشتميات نفس بويله در يا خود عكسي اولاكه جميع عبادات نفسك مكر و هاتيد
قوله كثر الشرب الزماء الكثر الذي يعقب شربه الراحة **قوله** نته كه دواي كرية
 ايجك في الحال ملايم طبع دكلر لكن ماله تعقيب راحت ايدوب پس بو عطاء
 مخرج اسماء مخرجك حكم اولور اسم واحدك حكم اولوب خاصه كاسيت
 اولن **قوله** فان العطا الاطي لا يمكن اطلاق عطا منه سبحانه من غير ان يكون
 على يد سادة من سدة الاسماء **قوله** عطاء الالهية مقتضات اسماء در دي و كي
 قولك تقليد ربي عطا يلهي نك حقد اطلاق مكن اولان حدام اسماء نك
 النون اولماسه سادت خادم معناسنه در جميع سندن در صيغة مكسدر نصار و نقر
 كي يعني منح و عطا يا حضرت حقدن من حيث الذات فايض اولن بلكه من حيث
 الاسماء والصفات فايض اولان رحمت وجود وحيق بعون سائر صفات در
قوله فادرت يعطى الله سبحانه وتعالى على يد الرحمن فيخلص العطاء من التوب الذي لا يلزم
 الطبع في الوقت **قوله** پس كاه اولور كه الله تعالى عبد يدي الرحمن دن عطا ايدوب
 اولاد طبعه غير ملايم نسته خلطدن خالص اولور **قوله** ولا ينيل الغرض
 يا خود ملا غير ملايم سونين خالص اولور كه عرض مقصود موصول اولن **قوله**
 وما شبه ذلك **قوله** دخی بوايكي سنده بكر موجبات كردن خالص اولور پس عطاء
 رضائي لا يقي بوا ولور كه طبعه ناموافق اولان كدورات طاليدن و ثالثة دن
 خالص ولا **قوله** و تارت يعطى الله على يدي الواسع فيعم **قوله** وكاه اولور كه عبد اسم واسع
 اللزوت وير كه ملايم مكر و هو فام اولور يا جميع خلايقه يا خود معطى له نك
 ظاهره و باطنه شامل اولور **قوله** او على يدي الحكيم فينظر في الاصلح في الوقت
 يا خود اسم حكيم عطا ايدوب كه احيا عطا دن اصلحه ناظر اولور كه مقتضاي
 حكمت اشيا يي مواضعه وضع اتمكر **قوله** او على يدي الوهاب فيعطي الينعم
 يا خود اسم واهب اللزوت وير كه عطا يي مجر منعم و لما غيبي يعني انعام وجود
 صفتني اظهار ايجون ايدوب **قوله** ولا يكون مع الوهاب تكليف المعطى بعوض
 من شكر او عمل **قوله** دخی واهب ايجون معطى له يه بن تكليف عوض مقصود اولن
 مثله مقابلده شكر باللسان يا عمل بالجنان كي پس منعم منعم عليه و جوي
 مجر اظهار عبوديت ايجون اولور يوحسه تكليف واهب ايجون اولن **قوله**
 او على يدي الجبار فينظر في الموطن **قوله** يا خود جبار اسمك النون وير كه ماول
 جبار معطى له نك موطنه و مقام استعداده و استحقاته نظر ايدوب و بر طاه
 لايق ايدوب كه كسرتي جبارير و افتني اصلاص ايدوب **قوله** او على يدي الفقار
 فينظر المحل و ماسوي عليه **قوله** يا خود ير اسم فقار دن وير لور كه واسم فقار

معطی له یه وحواله نظر ایدر **قوله** فان كان على حال استحقاق العقوبة ان
اول محل معطى له یه عطا اولان عبد بر حال اوزرنه ثابت ایسه که اول حال سببی
مستحق عقوبت اوله **قوله** فیستمر عنفاً: پس حق تعالی اسم عطا حسبی اید
اول عبد که عقوبت ستر ایدر **قوله** او علی حال الاستحقاق العقوبة: یا خود عبد
معطی له بر حال اوزرنه اولسه که اول حال سببی اید مستحق عقوبت اولسه
پس حق تعالی انی استحقاق عقوبته سبب اولیاق حاله ستر ایدر **قوله**
فیستمر موصوماً ومعنی به و محفوظاً: پس اول عبد معصوم تشبیه اولور
ومعنی به تشبیه اولور یعنی عنایت اولمش و حفظ اولمش دیوانم ویرور
قوله وغیر ذلک مما یشکل هذا النوع: یعنی بوقیاس اوزرنه ثابت در بونوعه
مشابه اولان سایر عطا یای اسمائیه دخی **قوله** والموطى هو الله تعالى من حيث
ما هو اذا لم عند في خزائنه: یعنی صور مذکوره نک جمیع نزل معطی اسم الله
در که احدیت جمع جمیع اسماء در خزاین علیه نزل ثابت اولان حقایق لوازمی الیه
حازن و جامع اولدی حیثیتن **قوله** فما یخرجه الا بقدر معلوم: پس خزاین
علیه نزل ثابت اولایه قوتن فعله و غیبتن شهادت قدر معلوم ایدله
اخراج ایدر شروط و اوقات و ازمان و استعدادات اعیان مقتضای حقه
قوله علی یوم یوم اسم خاتم بذكر الامر اول امر محزون و خاص اولان اسم بقایه و قیامه
حسبی ایدله **قوله** فاعطى كل شیء خلقه: پس هر شیء اقتضای اوزرنه مخلو
قیتی و عدمی وجوده خروجی وقت معین ده اعطا ایدر **قوله** علی یوم یوم
العدل و الخوة: اسم عدل یدینی مقتضای حقه و سایر اخواتن کذلک مقتضای حقه
کی مثلاً قابلیت ایدر و مقتضای اوزرنه جمع اشیا به عین لرنه مقتضای
استعدادی نه و جمله مخلوق ایسه آن و یردی پس سوال اولن که بو شخص نیچون
فقر اولدیا اول بری غنی اولدی و بو نیچون عامی اول مطیع اولدی و بو
نیچون عالم اول جاهل اولدی و کذلک دینن که بو نیچون انسان اول کلب حیوان
اولدی زید اسم عدلک و مقسطک مقتضای بودر که هر عین ثابت استوار
ازلیه یی و زماستد و کن و بر فله الحجة الباطنة و لو شاء عطفد یکم اجمعین
معلوم اوله که بو فقر ل شکسته یوم مقامک شرح و بیا فی صددنزه ایکن تکام
جناب پادشاه جهان پناهدن بر خط هما یون وارد اولوب مضوی بیان ایدر کی
عالم مثاله ایکی مبارک الزند بر لعل قرائی که جته ده مثال قب و کون کی
بریق المعاده و ارم متصل دوران ایدر و رور و بیت لطیف لسان شریف
لرنه جریان ایدر و در لکه **نظم** انکشت من نموده چو مهر پیبری در دست
من جهان شد جام سکندری بعد مثالن خیاله و خیالون شهادت کلوب

واقع حالی بوینده یه ورقه ایدله اعلام و شیخ الشیوخ شعبان افندی و واقعه
انها و اعلام ایتکه فرمان عالی شان اولدقده صورته حالی عزیزک مرات ضمیمه سعادته
مقابل قلوب بویلیم بقیر یور لکه بادشاهک قلب شریفی جوهره شریفی بینه
داخل اولمش من بعد نفسلر نه غالب مطلق اولمش و واقعا یر قدر و یردینک
برسی فاعله در که و جود طر فیدر و برسی قابله در که امکان طر فیدر و جودین
فیض امکان قبول ایدر و لعلک جته یه قبه کئی اولمش قلب صوبینک شکل در
ولونی دخی نونته عجب مشابه در بیتک معنا یه خود عینیه ایدله قلبک صفی در
جام جهان نادر بوجمله دن ما عذابو واقعه حسته حین ترجمه و فصوصه
واقع اولان عبارت یدینه موافق اولما یه نوادر اتفاقاً قیادندر و مکرر کرامت
علیه لیدر اول سببله تبرکاتو حله کتابت اولدی **قوله** واسماء الله تعالى و انکانت
لا تتناهی لا تنها قلم بایکون عنفاً: دخی اسماء الله که چمتناهی دکل ایسه زیر
کدودن صادر اولان آثار و افعالیله معلوم اولور **قوله** وما یكون عنها غیر متناه:
حالاکه نه محدود اولان اثامتناهییه دکلر پس آثار متناهی اولما یحقی مؤثر دخی
متناهی اولما **قوله** وان کانت ترجع الی اصول متناهییه هی مرات الالهیه که
مذکور اولان آثار و فروغ اصول متناهییه یه دخی عاید اولسه که اول اصول اثبات
اسما با حضرت اسماء نکه مظاهر دخی متناهییه یه عاید اولور که اجناس
وانواع در مع هذا ما تحتل اولان اشخاص غیر متناهییه در **قوله** و علی الحقيقة
فما عه الا حقیقة واحدة تقبل جمیع هذه النسب والاضافات التي یکنی عنها
بالاسماء الالهية: یعنی حقیقت اوزرنه ثابت اولان مقال صدق بودر که مظاهر
موجوده بونسب و اضافات قبول ایدر حقیقت واحدن غیر بر شیء
یو قدر ایدله نسب و اضافات که انلردن اسماء الالهیه ایدله کنایت اولور و محصل
کثرت اسماء و صفات وحدت ذات ضرر و یرمز **شعر** کچو چقدر اسماء
و مظاهر ینه بر در اولان بونلرده ظاهر بری بیک کرم صابک ینه بر در
او بر در صید و عک جب اقل آخر **قوله** والحقیقة تقطی ان یكون کل اسم یطهر الی بیاهی
حقیقت یتمن بها عن اسم اخر: و اول حقیقة واحد که حقیقت حذر اول فی غیر
التهایته ذاهبه اولان هر اسم ظاهر بر حقیقة معقوله متمن عن الذات اعطا ایدر
اسم مزبور اول حقیقة معقوله سببی ایدله زاتن کدو یله مشارک اولان اسم اخر دن
متمن اولور یعنی هر یه بر تعین خاص و یرد که اول تعین ایدله شرف خدایه یول
قوله و تلك الحقيقة التي تميز الی اسم عینه ما لا یقع الاشتراك و شول حقیقة
معقوله که انک سببی ایدله بر اسم اخر دن متمن اولور اول حقیقة اول اسم
ممتاز عینی دیو خسه موقع اشتراك اولان حقیقت مشترک که ذات مطلقه

بعضی نسخ ده عبارت تقطی نقصی
واقع اولمش مثلاً من جمیع شیخ
سببی اما قاشایه چندین
نقطی واقع اولما یکنی بواختار
اولدی مستح

عینی دکلدر معلوم اولکه اول حقیقت معقوله دد و کهور خصوصیت و تقین معنا
 سیدر که جنسه نسبت متنوع اولور و نوعه نسبت مشخص اولور پس نور تقین
 و خصوصیت اول اسم معینک عینی در یو خسه ذات مطلقه نک عینی دکلدر
 اما عند نظر التحقیق بحسب المرتبة المعینة عینی دکلدر دیکدر یو خسه من
 اطلاقله و حضرت مطلقه ده کرو عینی دکلدر **قوله** بتلیسات کثرت و
 حق را من انکار توحد فی الحقیقة دان تقدیر فی ظهور الانکار **قوله** مثلا حقیقة
 حقیقة مطلقه حیوان بقدر و فرس و انسان میانند مشترک در و در حیل
 ایله حقیقة انسان حیوان اطلاق اولمن بلکه ناطق دینلور ماهیت انسانیت
 حقیقة حیواندن اول تقین نظیقه ایله ممتاز اولور سوا و اسما و خصوصیات
 همین بودر که قیاس اولنه **قوله** کما ان الاعطیات یتن کمال عطیة عن غیرها
 بتخصیصها **قوله** اعطیات ضم همز ایله و تشدید یایله اعطیة نک جمیع اعطیة
 کبی یعنی ننگه اعطیاتدن هر بر عطیة غیری غیرتدن متمیز اولور **قوله** وان كانت
 علی اصل واحد **قوله** اگرچه جمله سبب باصلدن متفرع ایسه اول اصل ذات الهیة در متبع
 و مفیض کما لا تدر **قوله** معلوم ان هذه ماهیة **قوله** پس معلومدر که مشار الیه
 اولان اعطیة اعطیة یاخری نک غیر بود **قوله** و سبب ذلك یتن الاسماء و بو
 اعطیاتک اختلا و مغایرتنه سبب اسمانک یتن و اختلا فوات در که اول
 اسما اعطیات مزبوره نک علل و اسبابیدر و اختلاف علل و اسباب تمایز
 معلومات و تقایر مستببات اقتضا ایدر **قوله** فاما فی الحضره الالهیة لانتاعها
 شی یتکرر اصلا **قوله** پس حضرت الهیة متشبه اولوب بیر حد معینه اخضاری
 اولماد و غیوین اند بر شی یتکرر یوقدر اصلا اگر عطا یا اگر علل عطا یا اولان
 اسما هرگز قابل تکرر دکلدر **قوله** هذا هو الحق الی یقول علیه یعنی مذکور اولان
 انتاع تکرر کلام حق در و معتمد و معقول اولمانه البقی در اول جلدت
 در که حق بقا ایکی دفعه بر صورتدن تجلی ایتنر و مذهب تناسخ ایدانه
 طریق قلن زیر کلام صدق و سدید بل هم فی لبس من خلق جدید کتبه جمله
 خلاصه تجدد تجلیات و تقدیر صور و قابلیت ایله متصل لبس جدید ایلان
 و برید اولمقدرد **قوله** وهذا العلم کان علم شیت علیه السلام **قوله** پس یو علم میخ
 و هیات شیت علیه السلامه مخصوص علم اولور دی **قوله** و روحه هو الممد الکلی
 تکلم فی مثل هذا من الارواح **قوله** دخی ارواح کاملیندن اعطیات مزبورده تکلم
 و بحث ایدنلر ممد فیاض اولان روح شیت علیه السلامدر **قوله** ما عدا روح الخاتم
 فانه لا یأتیة الاذن الا من الله سبحانه لا من روح من الارواح **قوله** لفظ ما عدا
 ارواح کاملیندن استثناء در یعنی روح شیت علیه السلامک توسط

فیض

فیض و امدادی روح خاتمدن غیرت سه در زید روح خاتم بود عملک ماده بی
 بالذات معدن فیض اولور و روح غیردن اولماز **قوله** بل من روحه یکوت
 المادّة جمیع الارواح **قوله** بلکه جمیع ارواحک ماده ی روحی روح خاتم رسلدن
 اولور **قوله** وان کان الخاتم لا یعقل ذلك فنفسه فی زمان جسد العنصری
 اگرچه خاتم رسلا اول نفسدن اولان فیض و امدادی جسد عنصری نک ترکیب
 زماننه **قوله** مثل انتم **قوله** فهو من حیث حقیقة و رتبة عالم بدلك کله بعینه من
 حیث ما هو جاهل به من حیث ترکیبه العنصری **قوله** پس اول خاتم رسل حقیقت روحانیته
 حیثیتی و رتبه کمالیه سی جسمی ایله ذلک الامداد ک کلی سنه بعینه یعنی عینی ایله
 عالمدن تنک ترکیب عنصری بی حیثیتله ذلک الامداد جاهل اولور و حیثیتدن عینی
 ایله عالمدر پس یو مقامه جمیع بنی الضدین اولوب حقیقت واحد هم عالم هم جاهل
 اولور حاصل کلام حقیقة مطلقه و رتبه کمالیه احاطه نسبت علم و جهل جمیع
 زیر الیک سنک دخی معرفتی حقیقة مطلقه اولور که احد متقابلین دن بری ایله تقید
 قبول ایتنر زیر علم جهل تجرد و روحانیتدن اولور و جهل حرمت ترکیب عنصری
 اولور و تقدیر جهلین دن معرفتی واحدن تقدیر لازم کلن **قوله** فهو
 العالم الجاهل فیقبل الانصاف بالاضداد **قوله** پس اول خاتم حقیقت مطلقه بی
 و رتبه کمالیه بی جهل ایله هم عالم هم جاهل اولور و اضداد له انصاف قبول ایدر
 ننگه حقیقت مطلقه و عددیة ده زوجیت و فردیت و تاسن و منافات اولماز
 و حقیقة لونیة ده سواد له بیاضک تنافسه بولمان ننگه وجود مطلقه
 حقیقت و خلقت بری برتد نفی اتمد و کبی **قوله** کما یقبل المصل الاضداد
 بذلک **قوله** ننگه انصاف بالاضدادی اهل هوایة مطلقه در و احدیت و واحدیت جمیع
 در اولان قبول ایدر **قوله** کما الجلیل و الجمیل **قوله** مثلا صفات حقیقیة دن جلالت و
 جمال صفاتی ضدین ایکن اصلک مرتبدر و احدیتدر جمع اولور **قوله** و الظاهر
 و الباطن و الاول و الاخر **قوله** دخی صفات اضافیة دن بومز کور کبی و حضرت
 الهیة و خاتم رسله اصل قلدر و بی بودر که خاتم مزبور صفة الهیة اوزده مخلوق
 پس اصل قابل اضداد اولور و بی که فرع دخی قابل اضداد اولور و بی اصل ایل تحقّق
 انسه که مقام بی مع الله در فتوحاتدن منقولدر که ابو سعید خریف دیدر که
 حق ند ایله بدلك دیدر جمیع اضداد له بلدر دی بعد بوایتی قرآت اندم که هو
 الاول و الاخر و الظاهر و الباطن و هو کل شیء علیهم **قوله** و هو عینه و لیس غیر
 یعنی اول خاتم رسل عینی اصل در بحسب الحقیقة غیر دکلدر زید وجود مقید عینی وجود
 مطلقدر قید تعین ایله مقید اولور و بی حاله تعین خود مقیدک سائیر
 تعینات قبولدن قصوریدر و جمیع صفاتله انصافدن ضیق و طارقله

قوله و الظاهر و الباطن و هو کل شیء علیهم ان يقال
 و لعینه حاصل من حیث
 ترکیبه العنصری
 سئل

یعنی من جمیع اصلا کبی قابل اولور
 سئل

ثابت و لمیان معارف القاء اول حالت مقدم المثل موجود اولان اعطیه بری اعطا ایدر
 دایم بر اول صورت مرتبه مرتبه عینی اولور غیر اولان اولان اولان
 معارف واعطا اولان عطا اولان معارف شجره نفسند حاصل اولمش در
 و غره و غرسند دکتور شد اگر حضرت شیخ بکلام مستفاضه و وجهه
 اعتراض متوجه اولور سه اکثر با اهل الله انبیاء ماصیه و الیا و سالفه
 ارواح شریفه سن وقایع مناصات در مشاهده ایدر و صورت حسنه در اول
 مکاشفه علوم و معارف القاء ایدر که هرگز اول معارف اکا سبب ایتیم مشایخ
 صدر کتاب و اقل اولان مبشر و مضمون اولان اولان رؤیه رسول الله
 و فیض معارف و حکم بوقبله دن دکلید دینور سه جواب و بیور که شیخ
 کلامند اول صورت مکاشفه عینی در میگردن مرد عینند حاصل
 اولمش در دیکر یعنی غیب نفسند مستجبه اولان معارف در که بحسب
 الاستعداد الجزئیة شرایطک اجتماعی حسبیله شیخا فشیخا ظاهر اولور پس اول
 مبشر و وضو خانه ولایت جماله اسباب و شرایط در **قوله** کالصوره
 الظاهره منه فی مقابله الجسم الصیقیل لیس غیره مثلا اول صاحب الکشف دن
 جسم صیقیل وزنه منکسر اولوب ظاهر اولان صورت کی اول جسم صیقیل مقابل اولور و یکی
 اول صورت مکاشفه غیر اولوب احوال دکلید **قوله** الا ان المحل والحضرة الیق
 رآه فی صورت نفسه تلقی الیه تنقلب من وجه الحقیقه تلك الحضرة معلوم و لکه
 بعض شجره ده که جنبدی و قاشان نشیخ سید عبارت اولور و الحضره واقع اولمش در
 ظاهر او و عاطف معناسنه در بکوک قاشان و جندی شجره صریح خبر
 بقلب جمله سی در باب انفعال دن ضبط اولمش در بعد جامی لفظ بلع فی
 مضارع مجهول ضبط ایدوب و ضبط مزبور که نشیخه و مصنف نسبت اولمش در
 اما دود قیصری شجره صریح خبران تلقی واقع اولوب و افعال المضارع معلوم
 ضبط اولوب ضمیر مستتر اسم ان به یا معطوفه عاید قلمشدر و بقلب لفظ
 وزنه بقلب تفعلت مصدر در ضبط اولوب و حرف یامع معناسنه
 و حقیقه عبارتند لام تعلیل الحیث قلنوب یعنی تلك المحل یا حضرت بقلب
 اقتضا ایدر و کیون دیو شرح اولمش در اما انقلاب لفظی وزنه شرح ایدر
 صیغه محل الیه یا صیغه حضرت الیه انصباع الیه تعبیر اولمش در و نشیخه مثلا
 جامده من وجه عبارت حرق اولمش و خرق مزبور نشیخه و مصنف نسبت اولمش در
 حاصل معنای توجیه اول دیکر که اگر چه مظهر مقابله ده ظاهر اولان صورت
 شخص مقابل یعنی مکاشفه عینی در لکن اول محله ظاهر اولان صورت صیغه
 محل و حضرت الیه منقلب و منصب اولور تلك الحضرة اقتضا ایدر و وزنه یعنی اهل

حاصل کلام فیض قدس مخزن
 او فیض مقدسه حاصل میسر
 پس سحر نفس فیض قدس
 عزیز اولور و فیض مقدسه
 من جنبه بولور

مورد

صورت کیر و عین در نهایت صیغه مظهر به منصب اولوب من وجه متغیر اولمش در
 و حاصل معنای توجیه ثانی اگر چه مظهر مقابله ده ظاهر اولان مکاشفه الحقیقه
 عینی در لکن اول محل یا اول حضرت اول صورت مکاشفه یعنی بقلب من وجه الیه
 القاء ایدر تلك الحضرة اقتضا ایدر و وزنه فقیر ایدر و توجیه مزبور یک
 یکی سنه دخی بحسب العریبه نوع نفیضه فهم اولور پس جانب اولی تن جمع
 مرصع صاحب الیه فتا جدر اما توجیه مناجای ده بقلب خبرات در بین الامم
 و الخبر رابط اولان ضمیر اسم ان به راجع دکلید بلکه صورت راجع کلام مناده
 مخرج در اما توجیه قیصری قدس ستر تلقی باب افعال مضارع معلوم
 و ضمیر مستتر اسم ان به راجع یعنی اول محل یا خود حضرت صورت مکاشفه القاء
 ایدر بکیر پس مفعول تلقی تلك محذوف بالحمل حذف مفعولک شیوعی و ترک ضمیر
 ند 2 شرح قیصری ده اولویت کو ستر و الله تعالی اعلم **قوله** كما یظهر الشیء البکیر
 فی المرات الصغیره نته که شیء کبیر مرات صغیره صغیره کور نور و مرات
 صغیر حقیقی صورت کبیر له صورت صغیره بقلب اقتضا ایدر الوانه
 دخی حال بویه در صورت محال لونی الیه منصب و متلون کور نور **شعر**
 افتایده هزاران بکینه تافته پس رنکی هر یکی تاب عیان انداخته جمله یک
 نورست لیکن رنگهای مختلف اختلاف در میان این واه انداخته **قوله**
 والمستطیل مستطیل 2 دخی مرات طویل الشکل ده صورت مستطیل کور نور
 سیف مجاز ده کورین صورت کی **قوله** و المخرکه مخرکه دخی مرات مخرکه
 صورت ساکنه مخرکه کورین مره مقوج کورین صورت کی **قوله** وقد تقطیه انش
 صورت من حضرت خاصه و کاه اولور که مرات صورت خارجیه بر محل مخصوص
 اولسه با انشاف کو ستر مثالی قی مرات فوق دسنه اولسه یا خود تحت قدسه
 اولسه **قوله** وقد تقطیه عین مایظهر منها و از اولور که مرات ظاهر اولانک
 عین کو ستر **قوله** فی قبال الیمین من الیمین پس اول منعکس اولان صورتک
 عین لایک عینه موافق اولور یعنی صورتک عکس الیه اصل وضعه بر بر نه
 موافق اولور و و وضع اول حالد ثابت اولور که مرات متعده بولون
 زید الیه د مقابله منعکس اولان صورت کند و مقابله منعکس اولسه اصل
 صورتک وضعک عینی اولور **قوله** وقد یقابل الیمین الیسار و الغالب فی المرات
 بمنزلة العادة فی العوم از اولور که عین یسار مقابل اولور نکل مرات الغالب
 حال مجرای عادت وزنه عموما بولیدر نته که دانی آینه ده کور دوی صورت
 کند و به مستقل کور و مواجه مشاهده ایدر **قوله** و یخرق العادات
 یقابل الیمین الیمین و یظهر الانشکاس و کاه وضع مزبور خلاف عادت

هذه العبارة
 تنقلب الصورة المثلثة فیها
 و یخرق حقیقه تلك الحضرة
 علی الله تعالی

معلوم اوله مرات ظاهر اولان صورت
 ارباب تحقیق قولیجه صور مثالی در
 اول تقدیرجه تفاوت صغیر و کبیر
 سالی هر متوقفا و کذا زید صور
 مثالی صیغ لانی البعث والطف
 الوصف در مقادیر شادی ایدر
 اولمش و صورت کشفیه قیاس
 اولمش علی الله تعالی

اوزرینه جاریم اولوب یمنیمه مقابل اولور من نیک وضعی مرقعات اوزرینه جان
 ایدوب فوق راسه یا تحت قدیمه واقع اولسه **قوله** و هذ اکل من اعطیا
 حقیقه الحضره المحتلی فیها التي تزلنا هاجز لک المراجی **قوله** یعنی شول مذکور
 اولان تنوعات اختلافات صور که بزانی من لک غشیل آتش ایدوک بیست که مر آن ظاهر
 اولان نقش و صورت مر آنه تبعیت ایلد منقلب اولور ایدوک کذلک صاحب تحولات
 دخی صور حضرتی حسی ایلد صاحب الکشفه منقلب کور نور **قوله** من عرف نفسه
 عرف قبوله **قوله** بر صاحب الکشف که عطیات مذکوریه استعداد مفصله
 بیلد قبل القبول و اعطای قبولی دخی بلور زیر علت شیئ علم بالضروری
 معلوله علی الجاه **قوله** و ماکل من عرف قبوله عرف استعداد له الابد القبول **قوله**
 اما هو قبولی بن استعداد علی القبول بل انما هو قبولی بل انما هو قبولی
 مسوق اولی لازم دکل **قوله** وان کان معرفه بحال **قوله** اگر چه عارف قبول استعداد
 قبول قبل القبول اما بلور سه دخی اما تقصیر الابد بعد القبول بیلور **قوله**
 الا ان بعد هذا نظر من اصحاب القول الضعيفة **قوله** استناد در معرفه بحال جمله شدن
 منقطع یعنی لا تحقیقا اهل نظر که بعض عقول ضعیفه صاحب بلور یعنی حقایق
 ممکنای اولی اقلی اوزرینه بل که عقلا رنه استعداد و قوت یوقد **قوله** بیرون
 ان الله سبحانه لما ثبت عندهم انه فقال لما يشاء جوار و اعلى الله سبحانه ما يناقض
 الحکمة **قوله** اول اصحاب نظر بیلد رای ایدر که حق تعالی دن که مشیت تعالی ایدر که
 فعلی تعالی ایتدک ثابت اولی ایسه جائز کوره لرحق تعالی منقض حکمت اولان اشیا
 نک فعلی **قوله** و ما هو الا من علیه فی نفسه **قوله** دخی نفس الامر ده علم الهی رادی
 نه نک اوزرینه ثابت ایسه اما مناقض اولان فعلی جائز کور لرحق تعالی الهی و استاده
 قدیمه مستحق عذاب اولی تنیم و مستحق تعذیب اولان رحمت و نفیم کیمی **قوله**
 حق تعالی اگر چه فقال لما يشاء در لکن تعلق مشیتی حکم حسی اوزرینه در
 حکمت ایسه اشیا بال استعداد فعلی کور مکرر بی موضع ترجمه ایتدک
 و موضع رجمه انتقام ایتدک اما اخبار ده واقع که حق تعالی انتقام رجمه
 و مستحق بالعدل اولوب و اخر تر رسول الله صلی الله علیه و سلم شفیع امت
 اولقدر بوجله استعداد خفیه راجد که عین عیدن مضمر در الله دف
 غیری کسه بلن حاصل کلیم مشیت فیض قدسه متعلق در الم تالی و کف
 مد الظل الی وجود خارجی و لو شالعله ساکنای منقطعا مناهیا کبی
 بعده ارادت فیض مقدسه متعلق در اتمامه اذا اراد شیئا ان يقول لو کن
 فیکون کبی بر مشیت افاضه و اعیان ثابته قبول و ارادات ایجاد ممکنات
 ایدر **قوله** و هذا عدل بعض النظر الی نفي الامکان و اثبات الواجب بالذات

در البیور

و بالغير **قوله** یعنی بوجوه نظارک ضعف را یتدک اوزرینه بعض نظار دخی
 نفی امکانه واجب بالذات و واجب بالغير عدول ایتدک زیر کور در که اول
 رای ضعیفک منشأ اولتا قص حکمت اولان شیک امکان عقل سیدرس
 فساد رای کند و لیه ظاهر اولیاق ابتداء منشأ رای نفی ایتدک امکان
 عقل در **قوله** و الحق یثبت الامکان و یعرف حصر تر **قوله** و بوطایفه نک محقق امکان
 اثبات ایدوب و دخی حضرت امکان نه در و مرتبه سیم نه در بیلور دخی امکان
 اشیا به حضرت غرض اولور که اول حضرت علمیه در بیلور **قوله** و ممکن ما هو
 الممكن **قوله** دخی ممکن بحسب الحقیقه نه در بیلور **قوله** و من این هو ممکن **قوله** دخی
 تقسیم نسبت الهیه دن بو کافقه امکانیه ناشی اولد و غن بیلور **قوله**
 و هو بعینه واجب بالغير **قوله** یعنی اول ممکن بعینه واجب بالغير و بعینه غیر
 سببی ایلد واجب اولمشدر که اول غیر اسباب و شرایط وجود در اما امکان
 حیثیتی مجزئ نفس حیثیتله در اسباب و شرایطن قطع نظر ایلد **قوله**
 و من این صح علیه اسم الفی الزی اقضی له الوجوب **قوله** و دخی عارف اولور که غیرک
 اوزرینه افلاوق اسم غیر غیر صح اولی ایلد غیرک ممکن ایچون وجوب اقتضا
 ایتدی مع هذا وجود واحد **قوله** و لا یعلم هذا التفصل الا العلماء بالله
 خاصه **قوله** حال بو که مراتب وجودک بتفضیلی بلن الا علماء بالله اولان بیلور
 یعنی حق بیلور و مرتبه عالم اولان بیلور لرحق غیر بلن **قوله** و علی قدیم
 علیه السلام یکن اخر مولود یولد فی انواع الاشیا **قوله** و ما که شیخ قدس
 سرم العزیز بوفض شیشیه ده مرتبه مستدای بی بیان ایدوب و بیان مرتبه
 ختم دخی بو که لازم اولی ایسه زیر حرکت دوریه بونی ایجاب ایدر که آخر
 اوله منطبق پس عالم که علی التحقيق مسبوق بالعدم در اخری دخی عدم اولاق
 بحکم العقل لازم و عند العاقل مسلم در زیر بود و رات جزئیته نک جمیع
 شامل برده و کلیه واردر ساید و رات جزئیته به منضیه اولیاق
 اولدوده و کلیه مشتی اولور پس نیک بو عالم آدم بنی به ابتدا اولدی کذلک
 ختمی دخی بدونه منشأ به اولوب براده مائل بنی ایلد ختم اولی ایجاب
 ایدر که حضرت عیسی در ان مثل عیسی عذاته کمال آدم پس نیک شیت غم
 سلسله اولاد آدم دن اول مولود اولوب تجلیات ذاتیه و عطایای و صبیحه
 جامع ایسه اخر مولود دخی نوع انسانیله شیک قدی یعنی قلبی و حقیقی
 اوزرینه حال تجلیات اولسه کور در تاکه دوده و کلیه نک آخری اولان منطبق
 اوله **قوله** و هو حامل اسره **قوله** دخی اول مولود اخر مولود اولانک یعنی
 شیتل جمیع تجلیات اسرارنی حامل و علوم و معارفه شامل ولی کامل

اولسه كركرد **قوله** وليس بعد ولد في هذا النوع فهو خاتم الاولاد **دخی اول**
ولد مزبورك ولد نون صكره نوع انسانه **دخی اول** ولد مزبورك ولد نون صكره نوع انسانه
ودادله سر ولد ظاهر اولوب اول ولد خاتم ولایت اولدوغی خاتم الاولاد
اوله **قوله** ویولد معه اخته فخرج قبله وخرج بعدها **دخی اول** ولد اوله
یظن واحده بر فرداشی دخی وجوده كله واخته ام ابتدای مشابه اوله
نتیكه شیت علیه السلام حال بوموالا وزره ایدي زیر حضرت حق یظن واحد
بر فرداشی تولید ایدي یس اختی اول ولد دخی مقدم خروج ایدي
کند و من مؤخر حق زیر امتزه اخر اولاد اولد یس هم اولد و کر شیت
علیه السلام یونک عکسی اوله زیر شیت اول مولود در یس اول تقدیر چ
اخت دخی مقدم اولد یس کور خوجله **قوله** یكون راسه عند جلیها ویكون
مولود بالقیین ولغته لغة بلده **دخی اول** مولود کور راسه عند جلیها ویكون
رجلین یا ننده اوله دخی مولود صین ده یعنی چین ده اوله صیده مغربی چینی در صین دخی
مرد مجید زیر عربین اولوب یس اولدوغی عنقا و مغربیه مصر در بول یعنی
مولد اولان بلده نك لغتی اوله فقیر ایدي وین ولد مزبورك راسه عند جلیها
جلیله اولد و غنک ستر نه شرا حرن کسه قریشی ایتمه مشرک ترک الاول لآخر حکیمه
لا یخ اولد و کله وضع مزبور بول کخته انصا لانه و اولک اصرع الخاقنه اشارت
اوله و حرکه دودیه و کلیه ده نقطه و خلقه وجودک اولی اخر منبری اولوب
و راس سلسله بود و شهود معروط یای عدم و نابود اولدوغی حکایت ایدي
قوله ویس بعد ولادته العقم فی الرجال والنساء فیکثر النکاح من غیر ولادة
ویدعوهم الی الله فلا یجاب **دخی اول** ولد مزبورك ولد نون صكره رجاله
و نسا یقتم یعنی قصر لیس عارض اولوب ولد شوز نکاح جو غلسه کور دخی زمانه
بی خلقن حقه دعوت ایدي و اجابت انسیه کور کور **قوله** فاذا قبض الله قبض
مؤمنی زمانه یعنی من یقی مثل البهايم **دخی اول** یس یقین الله تعالی اول ولد صاحب ولایت
قبض ایدي و زمانه یعنی مؤمنان دخی قبض الله باقی قلندر صور انسان
حیوانات عجم کما اولوب اظهار کمالات انسانیه دخی بالکلیه غافل و مستقر و اجزاء
کلمات بهیمیه به و سبعیه فقضای طبايع محضه و خالصه و زدن مستمر اولد
قوله لا یكون حلا ولا یختر من حرما یتصرفون بحکم الطبيعة سهوة
محرمة عن العقل والشرع فعلیهم یقوم الساعة **دخی اول** یس یقین الله تعالی اول ولد صاحب ولایت
حلال و حرام عدلیم بلکه جمیع سنن طبیعیه حاکم قیلب شهودی و عقل
و شرع یس قیلور کما یس انک و زدن قیامت قیوم و امر دنیا اخره دخی
زیر عقل و زره ارواح غیب لاهوتک ابدان شهادت ناسوته تعلیق

مرد شریف و فاضل و اولاد و یقین و قریب
لغتی کور عرب اولاد و یقین و قریب
مهدین احقر از یس و سلسله

دعایه اظهار کمال و معارف الهیه اولدوغی معنی بالکلیه فوت اولوب کیدر معلوم اولد
صین اقصابی ولد در دیشلر یولینک اقصابی بلاد معصوم دن ظاهر
اولدوغی دلالت ایدي کدین محمدی کما فی بولک زوالنه قریب اوله زیر
انتشار نور اسلام شرق دن غرب یتشور مقصود تمام اولور منلا حاجی
قدس سر شرحه شیک مرادی یوم مقاصد خاتم اولاد دخی خاتم اولیادیمک دگر
زیر خاتم ولایت مقید شیت زعمیمه کند و سیدر ننه که خاتم ولایت مطلقه
حضرت عیسی علیه السلام در یومضای مواضع معتد بیان امتشدر نصیحا
دیر فقیر ایدي وین و یی مزبورك خاتم ولایت اولدوغی بو محکدن فهم اولدوغی
اوزره دلیل مزبور یی نفی امتز زیر ابداه ننه که ابتدای حقیقی معتبر
اولدوغی کما ابتدا و غزنی دخی معتبر در یس ختمه دخی ختم حقیقی اولدوغی
لازم ختم غزنی و اضافتی یس معتبر اولیه **نصیحه سبوحیه کلمه**
نوحیه سبوح مستمع معنایه اسم مفعول در قدوس مقدس معنایه
اولدوغی و قتا که نوح علیه السلام اقی عبد و اصنام و اهل تشبیه اولدوغی
ایچون غالب حاکم تنزیه حق اولدی ایسه که اقی نه عاج بالصدور مصنف حکم
سبوحیه ایله توصیف ایدي کور مرتبه مبداءیت و مفیضیت در صکره که مرتبه
شیت علیه السلام مرتبه ارواح مجرد اولدی ایسه که شالی سبوح قدر
حکمه نفسیه حکم سبوحیه ایله ارداف ایدي و دخی **قوله** اعلم ان التنزیه عند
اهل الحقایق فی الجناب الالهی عن التصید والتحدید **دخی اول** تحقیق سن بلکه اهل حقه
یا ننده که امور عارف در حقیقتا یصدت و کمالات خلقه دن تنزیه ایدي قبولدن
مطلق بلکه قید اطلاق بیل منزه اولان جناب الهیه نسبت عین تقید
و محض تحدید در زیر حق که بعضی شیان تنزیه ایتمه در ماعدای ایل تقید
لازم کلور **قوله** فالمنزه اما جاهل و اما عالم کما صاحب سواد **دخی اول** یس تنزیه
ایدي اولان کسه ایچون خالی دکل در یا جاهل در که منشأ تنزیهی شریف
وارد اولان بین التنزیه و التشبیه مرتبه سن بلکه یا خود عالمه لکن رعایت
ادب و اصر در السنه و شرا یون تشبیه دلالت ایدي اقولی نوع تاویل ایله
تنزیه ارجاع ایدي **قوله** ولكن اذا التلقاه و قال له **دخی اول** یعنی کنی اول جاهل و عالم
تنی الادب چن تنزیمی مطلق قلوب بعضی ملتب ایله تصید ایتمه
و ایچون دخی بومعه ایله مطلقا قایل اولسه لرچن تنزیمی ملتب الهیه به
تخصیص ایدي و تشبیهی مراتب کونیهده اثبات انسه که اعتقاد لوی و قی
و نفس الامر موافقت ایدي **قوله** فالقائل بالشرايع المؤمن اذا نزه الحق سبحانه
و قد عند التنزیه ولم یخیر لک **دخی اول** یس حکا شرايع قایل اولوب ما جاء من عند الله

نصیحه
کلمه

بایمان کتورن کسسه چنی حق تنزیه استه و عند التزیه توقف ایوب تنزیه در
 غیری مراتب کور میوب تشبیه دلالت ایدنی نوع ثاویل ایل تنزیه در استه
قوله فقد اساء الادب و اکذب الحق تعالی و الرسل صلوات الله تعالی علیهم و هو
 لا یشر و یتخیل انه فی الحاصل و هو فی الفایث **پس تحقیق** اول کسه اساءه قلب
 و حق مرسلینی تکذیب عقوبته سبب اولی حال بوکه اندوکی فتحی بلدی
 زاد فی الطیور نغمه مثلیحه امرزید اولدی و تحیل ایندی که بر اعلی حاصل
 اید بحیر که فوت خیر ایدر **قوله** و هو کمن آمن ببعض و کفوب بعض **اول کسه**
 بعضه ایمان کتور و ایناوب بعضه انکار ایوب کافر در اولان کبی در بعض
 اولان هر مقام تنزیه بعض ثابیدن هر مقام تشبیه در **قوله** لا یتواقلم
 ان الستة الشرایع الاطی اذا نطق فی الحق تعالی انما جاءت به فی العموم علی
 المفهوم الاول **خصوصا** تحقیق معلوم در که الستة شرایع الهیه فی حق نطق
 ناطق اولسه یعنی حق لسان شرعی ایل شرعی کل فیه خطاب ایوب احکام
 ناطق اولسه البته کتور کی احکام عوام خلاقی مفهومی استه اول احکام لفظ
 متطوق به مفهومی اول اوزرینه ترتیب اید و هر سامع دهفته فی الحال اید
 ایوب معنای تایید ثابته محتاج اولماز اگرچه محتاج اولور سه مناسب عوام اولیوب
 کلام حق به بالاحتیاج بولمن **قوله** فی الخوض علی کل مفهومی فیهم من وجوه ذلك اللفظ
 بای لسان کان فی وضع ذلك اللسان **دخی** اهل خصوصیه یعنی عای و لمیان
 علمانک حقده ایراد احکام شرعی اسم ذلك اللفظ و وجوه معتدده سنن منقول اولان
 مفهومات متکثر اوزرینه ایراد اول لفظ قننی لسان و قننی لغت ایل اولور سه
 اولسون اما ذلك اللسان یعنی لغت وضع اوزرینه فهم و لیاق اما ایلد ایلد فی ذلك
 لفظ فیه لفظه متعلق فقیر ایدرین بلکه هو شخصه نسبت حق تعالی مقال معتدده اوزر
 تجلی ایدر نکه بیور فسات اودیه بقدرها فاحتمل السیل زید را بیا و نکه حضرت
 امام جعفر صادق رضی الله تعالی عنه بیور ان الله تعالی تجلی لبادیه کلامه و لکنهم
 لا یعلمون یعنی حق تعالی صفة کلامه منزه عبادیه تجلی ایتشدر لکن اول عباد اول
 تجلی صغایند عاقل در مراتب شناسلقره غیر کامالدر **قوله** فان الحق فی کل ذی
 ظهور خاص **زیرا** حق اچون هر خلق اول خلق استقدار معینه سنه مناسب
 ظهور محض اول خلق کرک عای کرک عالم و کلام منور کرک غیر کرک و لکن کرک
 کرک عری اولسون نوریت کبی **قوله** و هو ظاهر کل مفهومی **دخی** اول حق در که
 هر مفهومی ظاهر اولور و فاهمه انکه تجلی ایدر **قوله** و هو الباطن علی کل فهم **دخی** اول
 حق در که جمیع فاهمه انکه باطن و مستور در هر صفت ظهور شهادت نسبت ایلد
 اولور صفت باطن ارواحه و مثالیاته کون بولنور **قوله** الاخر فیه من قال ان العالم

صورت

صورت و هو تبه **الاشی** قابلک فهمه کوره باطن دکلر که عالمک حقیقت
 یعنی روحی و مثالی و شهادتی هب صورت حق کور نور زیر توحید صریح
 مظهر اولان مراتب حضراتی هرگز کور من کده ذاتن غیر سن همان صور
 حق بیور پس انک یا نند بطون مجر کده حقیقت اختیار ایلد اولور **قوله**
 و هو الاسم الظاهر كما ان الله بالمعنى روح ما ظهر فهو الباطن **یعنی** عالم باطن و
 جمیع صور حق اسم ظاهر ندر عبارتدر نکه حق معنی حیثیت و حقیقت
 جصندن روح عالم پس بوقدیر چه روح اسم اعظم در عبارت اولور
 صورت عالم اسم ظاهر در عبارت اولور و غی کبی معلوم اولاکه اسم ظاهر باطن
 ظهور عالی اقتضا ایدر و اسم باطن بطون استدر پس اگرچه مرتبه
 اعتبار ایلد مقتضی کسر ضار له مقتضا نکه فتح مناطله غیر در رب غیر
 مر بوب اولور و غی کبی حدیث حقیقه حقایق اعتبار ایلد صورت عالم **قوله**
 عین اسم ظاهر و روح عالم عین اسم باطن پس مقتضی و مقتضی
 بیا اولوب **قوله** فنسبته لما صور من صور العالم نسبة الروح المدبر للصورة
 پی اول اسم باطنک ظاهر صور عالمه نسبتی مدبریدن اولق
 روح جزینک بدنه نسبتی کبی در که نکه بیور یدبر الامر من السماء
 الی الارض **قوله** فیؤخذ فی هذا الانسان مثلاً باطنه و ظاهره
 وكذلك کل محدود **پس** وقتاکه ظاهر عالم ظاهر حق و باطن عالم باطن
 حق اولدی ایسه حد انسان مثلاً باطن عالم و ظاهر عالم مآخوذ در
 زیر باطن روحیدر و ظاهر بدن عنصری در انسان خود بو
 ایکی سنک احدیت جمعیسندن عبارتدر و انسانک غیریک سایر
 محدود لوده دخی امر بویلدر یعنی اجزای عالمدر ظاهر و باطنی
 مشتمل اولان هر محدودک حدن عالم بو و جریله داخلدر **قوله**
 فالحق سبحانه محدود بكل حد **پس** حق سبحانه و تعالی هر حدله
 محدوددر و هر حد انک حدن مآخوذ در و مادامکی جمعی
 حدودی جامع اولیه حدی تمام اولماز زیره عاقبت که حد محدود
 اوله حد صورتن بر صورتدر و هر صورتک حدی ذی الصورتک
 ذی الصورتک حدینک تقاصیل اجزا سندن **قوله** و صورة العالم
 لا تنضبط ولا تحاط بها ولا یعلم حدود کل صورة منها الا علی قدر
 ما حصل لکل عالم **دخی** علمک جزئیات صوری مفصلاً حد و حصن
 قابل کدر و حکم عالم اکا شامل دکلر و دخی صور عالمدن هر صورتک
 حدی بلنر الا هو عالمه صور مزبور دن حاصل اولان عالمه سبیلنور که

كنهی ایله معلوم و لماز پر حقك مظاهر یحسی ایله محال اولنا حق كنهیله
 دخی محال اولور **قوله** فلذلك یجهل حد الحق فانه لا یعلم حدوده ولا یعلم
 حد كل صوة وهذا محال حصوله محال **قوله** پس بواجب در كه
 حقك حدی مجرول اولور زیرا حقك حدی صورتك حدی بلفك موقوف
 اولور و بر صورتك حدی مجرول اولنا حقك حدی دخی مجرول اولتی لازم
 بر صورتك حدی محال و حقك حدی دخی محال زیرا جزئیات صور غیر
 متناهیة در قابل تحدید اولماز **قوله** وكذلك من شبهته مطلقا وما
 نزهة فقد قیل و حذره و ما عرفه **قوله** یعنی تنزیه مطلق ایله تنزیه
 اتمه مك كبر و تشبیه مطلق ایله تشبیه ایدر مقام تنزیه ده تنزیه
 اتمه مك زیرا صورت تنزیهك ما عدا سیه ایله حق تعالی و تحدید اتمش اولور
 و حقیقت نفس امریه سیله حق یلمش اولور **قوله** ومن جمع فی معرفته
 بین التنزیه والتشبیه و وصفه بالوصفین علی الاجمال اما هر كه معرفه
 حقك تنزیه ایله تشبیه جمع ایدوب و صفین ایله علی الاجمال توصیف ایدوب
 یعنی جمیع یقینا تذن اجمالا و حقیقة یقینا ایله تنزیه ایدوب جمیع
 مظاهر اشیاء ظهوری و محلا سیه ایله تشبیه ایدوب **قوله** لانه یستحيل
 ذلك علی التفصیل لعدم الاحاطة بما فی العالم من الصور **قوله** لانه اجمالا ضروري
 تعلیلد یعنی وصفین مزبورین ایله بطریق التفصیل حق توصیف محال
 زیرا صور عالمك جزئیاتی احاطیه قوت بشریه مساعد ایتیم بالفعل
 موجوده محاطه اولماز بالقوة بر خود غیر متناهیة در **قوله** فقد عرفه مجرولا علی
 التفصیل كما عرفه نفسه مجرولا لا علی التفصیل **قوله** فاء فقد ما یعدی و من
 جمیع جمله سنه تقریر ایدر لانه جمله بی ما بین ده معترضه واقع اولور
 یعنی هر كه معرفه حقك تنزیه ایله تشبیه جمع ایدوب و صفین ایله علی
 الاجمال توصیف ایدوب تحقیق اولمه حق مجرول ایلدی نفسی مجرول
 بالرویه کی **قوله** ولذلك ربط النبي صلى الله تعالى علیه و سلم معرفه الحق بكانه
 بمعرفت النفس **قوله** و بواجب در كه یعنی نفس انسانیه جمیع مراتب كونه اجمالا
 مشتمل اولور و غی اجلت در كه رسول صلی الله تعالى علیه و سلم حق معرفتی
 نفسك معرفته مربوط اولوب نفسك معرفتی حقك معرفته نسبت و حقك
 معرفتی اكما نسبت قیلدی **قوله** فقال من عرف نفسه فقد عرف ربه **قوله** پس
 در كه هر كه نفسی ایلدی تحقیق رتبی ایلدی **قوله** و تعالى سنویم فی الافاق
 وهو ما خرج عنك و انفسهم وهو عنك **قوله** دخی حق تعالی بیور ریه
 بیزعن قریب اولطاب معرفتموز اولانله كوستوروز اكواند اولان

تجلیات تموزی افاق نفسك خارج اولانور دخی نفسك اولان
 تجلیات تموزی برانله ارادت ایدر روز نفسك مراد حقیقت انسانیه كه
 انا وانت ایله مشارا ایله در اولكم هو افاقه عاید در انجی هو نفسك ایلدی
 ایلدی سید فی فرد اعتبار ایلدر **قوله** حتی یتبین لهم ان لا ظن فی الله الحق
 من حیث انك تصورته و هو و حق **قوله** یعنی حق اول ناظرین و متفكرین
 فی الایة ظاهر و منكشف اولكه اول افاقه مشتمل اولان حقد رشول
 حیثیتك كه سن انك صورتی و اول سنك رو خدر بلكه عالم انك صورتی
 و حق انك رو حی در فردی و جزئی ایله تمثیل ایدوب تاكه كلك داخی
 حكم ثابت اولور **قوله** فانت له كالصورة الجسمیة لك وهو كالجسم لك كالروح
 المدبر لجسدك **قوله** پس تحقیق سنك عینك جمع افاق حق ایچی نسبت قلنسده
 سنك صور جسمیه كوك ذاتك نسبتی و اختصاصی كی در دخی حق تعالی انك
 سكا عینی یعنی عینوكه اختصاص و نسبتی بلكه جمیع افاقه مدبر اولان
 رو حكوك جسدك كه نسبتی و اختصاصی كی در یعنی نكك جسدك عینوكه
 صورت واقع اولمش در كذا سنك عینك داخی حصه صورة دشمن در و حق
 عینك ظاهر در عینك جسدك ظاهر اولور و غی كی مرتبه شهادت
 جسدك داخی عینوكه ثبات دوش **قوله** والجسد یشتمل الظاهر
 والباطن منك **قوله** سنك تقریرك كه ذاتك دلالت نامه سیه اوله ظاهر و با
 طنوكه مشتمل در زیر حیوان ناطق مع التشخیص صورة محسوسیدر
قوله فان الصورة الباقیة اذا زال منها الروح المدبر طالم یبق انسانا **قوله**
 اشمالك لتعلیلد زیرا روح مدبر بدنت تعلقی قطع انسه صورة باقیه ده
 انسانیه باقیه قالمز یعنی قالب فرسودیه حد انسان اطلاق حقیقة
 صحیح اولماز مكر مجاز اوله **قوله** ولكن یقال فیها انها صورة تشبه صورة
 الانسان فلا فرق بینهما و بین صورة من خشب و حجارة لكن اول صورة باقیة
 بو صورة صور انسانه مشابه در دیر بر پسر الحقیقة اول صورة میده
 ایله طاشدن و انجرت دوزلان صورتك هو كز فوق اولماز **قوله**
 ولا ینطلق علیها اسم الانسان الا بالمجاز لا بالحقیقة **قوله** دخی اول صورة
 میده اسم انسان اطلاق اولماز الامماز مرسل طریق اوزر باعتبار مكان
 انسان اطلاق اولور زیرا بدنك حشاس و متحرك اولما یوب نطق باطنك
 مفارق اولسه جمادیتده مجر و خشنون تفاوت قلمز زیرا انسانیت
 روحه در روح ایله حقیقتك حقد كه روح الارواح در پس حقك
 انسانوت بر نفس مفارقتی فرض اولسه انسان انسان اولمز محصل كلام

حد انسانی نه باطنه مقصود اولور نه ظاهر بلکه احدیت جمع روح و
 بدن عبارت اولور نه یا کوز روح مجزئ نه یا کوز بدن مجزئ و مختص
 اولور کذلک حد حق دخی بوقیاس اوزرنه نه ظاهر عالمه و نه باطن
 عالمه مقصود اولور نه تکما اهل تشبیه ظاهر و اهل تنزیه باطنه
 قصر اتمشدر بر حق دخی احدیت جمع صورت و معنای عالم در اما
 حقایله انسانک فرقی وارد زین انسانک روحی جسدن مقارن
 اولسه جسد وجودله باقی قالور بطریق المجاز اکا اسم انسان اطلاق
 اولور اما حقله صورة عالم بویه دکلر **قوله** و صورة العالم لا يمكن
 الحق عنها اصلا: دخی صورة عالمن حقله زوالی اصلا ممکن اولور زین
 صورة عالم زوال حقایله عدم محض در پس بقیاسی بجه مقصود اولور
 بقا خود وجود است اما جسد انسان بونک خلا فیدر یعنی روح زایل
 اولسه کروجسد موجود در بالکلیه معدوم اولماز عدم الروح اولور
 زین وجود جسدی روحه موقوف دکلر که زوال حیو تکه زایل اوله
 بلکه روحه موقوف الحق انسانی در اما حق عالمک موجود نه سبب در
 پس علیک زوالی معلولک زوالی ایجاب ایدر شارح قیصری بوقفا
 ایدر بولکل مدن خاشا قدم دنیا فهم اولما سون یعنی حق قدیم اولما غلصه
 دخی قدیم اولما زاما معنی بویه دکلر بلکه صورة دنیاویه وقتنک با دة
 الله صورة اخریویه به مبتدل اولور دنیا اخرت اولور اما صورة اخریویه
 باقیه و ابدیه در دیر فقیر ایدر وین بولکل مدن نفی قدم دنیا ثابت اولور
 لکن نفی قدم عالم لازم کلدی مدعی خود عامدر پس ثانی کر کدر که صوفیه
 قدست اسرارهم اکثری قدم عرشه قایلدر در حسن جلیو حاشیه شرحه
 یزار و شرح موافقه امام اهل سنت ادمیدن قول وارد و بوعیزیک
 کلامن ابدیت اخرت فهم اولور ابدیت ایسه از لیتی مستلزم دکلر
 قول راجح اوزرنه **قوله** لحد الا لوهة له بالحقیقة لا بالماز کما هو حق
 الانسان یحیى ذالو هیة عالم الحق حقیقه ثابتدر هجا دکلر زین اسم باطن
 اندن زایل اولماز نیک حد انسان دخی اولور و عیالده صورة بدنیة سنه خالق
 حقیقت اولوب عیالده و عیالده **قوله** و کما ان صورة الانسان یتخی بلسانها
 علی روحها و نفسها المذکرها: و تنک صورة انسان لسانی ایله و حرکات
 و ادراکاتی و کمالاتی ایله سبب حیاتی اولان روحه و عقل مدبریه سنایده
 زین اعضا و جوارح انسان اکثری روح اولسه جوامد در فضیلت کمالا نون
 وجود و عطا و کراماتن عاریدر پس روحه بوصفات جمیله یلثاید

معلوم اولکه صورة دنیا صورة انسان
 کامل در و انسان کامل صورة حق
 پس مادامکه انسان کامل نظر
 قوت اولسه صورة دنیا فاسد
 اولوب عالم دنیا عالم اخرت مبتدل
 اولور سر قیامت
 بودر

بویا

بعد بوصفات جمیله نیک جوارح انسانن صدورک لسان حالله شاندر قاله
 دخی کلمه پس لسان بوراده حاله و مقاله عامدر **قوله** کذلک جعل الله صورة
 العالم یستجیح بحد و لکن لا تفقهه سببهم کما لا یخطی بما فی العلم من الصورة
 یعنی ظاهر صور انسان حقیقت انسانه ثنائید و کما یطوهر صور عالم دخی
 انسان و حیوان و نبات و جماد و سایر کما السنه لوی ایل و السنه قوی
 روحانیه و حسیه و مثالی لری ایلده روح حقیقتی اولان حقه ثنائید و
 و نقایصدن تسبیح و تنزیه ایدر لرو لکن بز تسبیح لون بلرز زین لری
 حالت هجا هموزنه تصفیه و باطنی مملک اولما نین عالمه اولان جمیع
 صورة احاطه علمیموز یوقدر که انلک لسان لری نه جاری اولانک علمه مؤدی اوله
 شیخ اکبر فتوحات ایدر حدیث صوامت عامه و علما رسوم قاتندن
 حدیث خالدر اما اهل کشف جماد و نبات و حیوانک تسبیح اذن حسنی ایلده
 عالم جسدن عطق مستکلم استماع ایدر و کبی استماع ایدر لری دیو تصریح ایدر
 و خیالی اولوب حسنی اولور و غنی یقین ایدر **قوله** فالکل السنه الحق
 ناطقه بالشیء علی الحق و لذلک قال الحمد لله رب العالمین ای الیه یرجعون
 الشیء فطوالت و المثنی علیه: پس جزئیات عالمک جمیع لسان حقله
 و هر بری ثنائی حق ناطقه اول اولدر که کتاب کریمک مقام جعله الحمد
 لله رب العالمین دیو بیور مشدر یعنی عواقب جمعی ثنائی حقله راجعدر
 نتکلم مقام تفضیل در هم مثنی هم مثنی علیه در کذلک جمیع در اخیر هم مثنی هم
 مثنی علیه در تنک اهل جنتک آخر کلمه سی الحمد لله اولور دخی بو مضغونی
 کواهدر که و آخر عویم ان الحمد لله رب العالمین مائده و جنت تمام اولور
 صادر اولور **قوله** فان قلت بالتأیید کنت مقیدا: و ان قلت بالتشبه
 کنت محددا: فان قلت بالامرین کنت مسددا: و کنت اما ما غلصه سندا
 حضرت شیخ سلک نظم ساکک اولوب بیور که ای طالب حق اگر قایل تنزیه اولور
 سک مقید اولور سک و اگر قایل تشبیه اولور سک محددا اولور سک موجد
 اولور سن اگر جامع بین الامرین اولوب تنزیه مع التشبیه ایله اعتدال حق کوز
 لری نفسی طریق سدا زایب قیلوب اهل معارف انام مقید اولور **قوله**
 فمن قال لا شفاع کان مشرکا ومن قال بالافراد کان موحدا: پر هک
 قایل شفاع اولوب حق و توفیر ایکن شفع ایدر حق خلقه اثبات ابتدای اول
 اولکسنه مشرک اولور یعنی خلق حق ایلده وجوده مشرک ایدر خلق وجود مشرک
 اثبات ایدر و شولکلا شفاع قایل اولوب بلکه مفرد اولوب و حق وجوده
 مفرد اولوب اولکسنه موحدا اولور **قوله** و یا ک و التشبیه ان کنت ثانیایا یا ک

والتشبيه ان كنت مفردا يعني اي طالب كحقه خلق اثبات ايدوب. **حق اول**
خلق ثاني بلورسك زنها تشبيه دن صاقي خلق حق حد ذاتك حق
كي مستقل وجود اثبات اتمه بلكه خلق حقك صور تجليا اتدب برصور
تابعه بلكه نفسند موجود اوليه واكر مفرد اولب ثاني دكلك زنها حقك
فرد يننه حكك بطريق التنزيه اولما سون بلكه مرتبتين جمع وتفصيله مقدر
بالوجود اولمغ اوزرته اولسون كه بحسب الوجود شهي وتري ثابت اوليه
سايرو وجودن تنزيه لازم دكلر **قوله** فما انت هو بل انت هو وتره في عين
الامور مسر ها ومقيد **س** برين من وجه حق دكل من زين سن مقيد سن اول
مطلق رو سن محتاج سن اول غي در بلكه مزوج حق سن زين في الحقيقة عين وهو
ظاهر سن كور من سن بحسب الذات اعيان اشاده مطلقا غايات او كور
وبحسب التجليات مقيد كور نور تحقيق اينق معلوم اولاكه قول بالثاني
ايكي طريق ايله متصور در طريق اول مذهب تنويه در كه ثاني واول ايكي
سدا في قديمين اولمغ اوزره كمشكدر عامه مشركين داخي بطريق اختيار
ايشكدر طريق ثاني ايكنك اولي واجب قديم ثا في محو ممكن اولمغ اوزرته
واجبدن فايض اوله اما بوجه ايله محدث واجبك وجماع من الوجه عين اولمغه
قابل اوليه مؤمنين ظاهر نيكي متكلمين در و حكماي مجوبي بطريقه سالكر در
ومعلوم اولاكه وجوب ايكي قسمه منقسم در برمي وجوب بالذات در برمي وجوب
بالعين در وانقسام مزبور بر تو بيله عبوديتك امتياز نه دايور بر وجه وحد
صرف اعتبار ايله وجوب بالعين بوقدر هب واجب بالذات در وجوب بالغير
مراتب تنزيليه اعتبار ايله در بعد هو واجب بالغير لان الله ممكن بالذات
وامكانه ايصالي مرتبه شهادته تنزيدي كه امتياز امكاني حاصل اولشدر اما
واجب بالغير ايله ممكنك فرقي بودر كه اعيان ممكنه يه وجود ايله انصاف
حائله واجب بالغير اطلاق اولنور اما قبل اتصال وبعد الاتصال ممكن اطلاق
اولنور بر امكان وجوب بالغير دن اعم اولور ومعلوم اولاكه وجوب
سبب وجود ذات موجود اولور سه موجود واجب بالذات اولور ذاتك
غيري اولور سه واجب بالغير اولور ممكن اولور سه بر وجوب مطلق جميع
موجودات خارجه في علمية في محيط در محتلف في حال بويله در كه كوسب
امتناع مختلف ذات مفروضه يسه اولسه محتلف بالذات دير لغير اولسه محتلف
بالغير **قوله** قال الله تعالى ليس كمثل شي فتنز وهو السميع البصير **س**
قدس سرم العزيز شرفك معناس مضمون آية كرميه ايله اثبات ايدوب كه الله تعالى ذاتي
اول جميع شيان تنزيه ايدوب محالي في اتري بومعه كاف كمله ده زايد اولمغه

بنيان

مبني در بعد تشبيه ايدوب سميع وبصير رديو يكه مخلوقه ثابت ولان قوت سميع
وقوت بصير ايله حق خلقه بكر تنزيه ايشد بحد و كور جيدر ديكله **قوله** قال الله
تعالى ليس كمثل شي تشبيه و شي وهو السميع البصير فتنز واورد **س** بود فعه
آية كرميه مكاف مثل معناسه اولوب ومثلك مثلني في واثبات مثل واثبات
اتمك اوزرته معني ويرلشدر يعني اول تشبيه ايدوب واثبات ايله حكم ايدوب
اثبات مثل حق ايله حق مني قيلدي بود وهو السميع البصير يوب سم ونص حق حصر ايدوب
نير اعلم بلا غلغله ميبين در كه محي ضمير بقدر طوب خري معرفه بالامر اولسه
حصر فاده ايدوب سميع وبصير حق در غير دكلر ديكدر بس تنزيه را ثانيا اولور
اولور بوقدم مقام كماله بولور كه بين التنزيه والتشبيه در **قوله** لوان نوحا
يجمع لقوله بين الدعوتين لا جايوب قد عاها جهار اتم دعاها اسرار اتم قال الله سميع
ر بانه كان خفارا **س** حضرت شيخ مصنف توحيد مزبور كه حد اعتدال در
يه بيان ايدوب بيور سا كچه نوح بغير عليه السلام قومين دعوت تنزيه تشبيه
جمع ايدوب حق اعتدال وحق وسط كورد ورب دعوت تنزيه تشبيه حصر
قوم مزبور نوح اجابت ايدوب كرميه زين باطنك تنزيه مناسب اولون ظاهر كرمي
تشبيه ملازم اولور ايدوب لكن صاحب دعوت بينر ماي جمع ايدوب بلكه فرق ايدوب
اشكال اسم ظاهر و تشبيه دعوت ايدوب و سر اسم باطنه و تنزيه هدايت ايدوب
ايدوب اول سبب فطر بشريه كرميه اجابته مساعده اعيوب وخذمت رسالت
بحسب الحكمة باذن الله مخونه اصابت قلدي اما ظواهر قومك تشبيه ملازمي
بودر كه طائفة مزبور عبد اصنام ايدوب اول اصنام ايكون صفات كماله اثبات ايدوب
كرميه مانفرد هم الا يقربونا الى الله دير لير ايدوب وهم شفا ونا الى الله دير لير ايدوب
واصنام مزبور يه مقرب الى الله ومقرب الغير اعتقاد ايدوب كرميه قريب و
شفاقت خود كاملن صادر اولور بس امدني نوح عليه السلام بوقوي ابتداء
تشبيه ايله دعوت الله مقتضاي طبيعت اوزره مطاوعت ايدوب كرميه
بعد تدريكه تنزيه في قابل اولور كرميه محصل دعوت مزبور ده رعایت
حكمت ومصطفى بولندي ديك استر كرميه ملاك امر مقتضاي علم ارادة الله در
الله اعلم و احكام بر قوم مزبور چون دعوت نوح قبول ايتدوب بود فعه اول قومي
استغفار قوم مزكور نسبت دعوت اوليرن دخی اشد وانكدر زير
استغفار ايدوب ديك وجود كوز صفات ذاكوز وجود ذات صفات
حقه ستر ايدوب ديك در بوا مر خود اعطاء تفرقه دخی اشد واقوي در زين
نفوس اذ خلق وطبعا اعيانك محبسه وطلب و ظهور نده مجبور و مجبور
تقاضاي ذاتيكي ظهور و تقيت در دفعه ترك وجود بسيار و دشوار

بنيان

کوردینور **قوله** وقال دعوت قومي ليلا ونهارا فلم يزد دعائي الا فرقا **قوله** دني
حضرت نوح عم الله تعالى به بطريق بث الشكوى دعوت قومي ليلا ونهارا يعني
كثيرا لوده حقايق باطنه ليرى تنزيه وتكدي لوده مظاهر ليرى تشبيه دعوت ابيدين
امداد دعوتهم هرگز انك ظاهر و باطنك بر حاله زايغ اظهار ايتن الا موجد
ويورث نفرت ومباذت اولور ديور **قوله** وذكروا نوح عليه السلام من قوم
اتهم بضا مواعن دعوتهم لعلهم مما يحب عليهم من اجابة دعوتهم **قوله** دني حضرت نوح
قومند بضا مواعن كندونك دعوتن صاغر لغه اور مق معنا سن نقل ايوب
بويو وليك جعلوا اصابعهم في اذانهم واستغشوا ثيابهم واستكبروا واستكبار
الاية يعنى صوت كلام برينه بر فقلن قول قلن قلوب و ثيابن با شلرن بويور لى
ايدي استماع دعوت اتميلوم ديور اخر امواج طوفان انلري بويوب جميع
حواسن تقطيل ايتدي زيرا استماع ايدي بخر بالطلع اجابت لادم كين عقلايس
فهم ايور لرايوي الكجه ظلمت طبيعيلري حاييل ايدي لكن فطرة سليمة اصلية لري
حقه حاييل ايدي **قوله** فعلم العلماء بالله تعالى ما اشار نوح عليه السلام في حق قومه من
التشابه عليهم بلسان الذم بين علماء راسخين في علم الزمان والا سماك اصحاب كشك
بيد لوكه حضرت نوح عليه السلام لسان بلاغت ايله صورة شريفة قومينه دم ومعناي
حقيقته مدح وثنايه اشارت ايتدي زيرا في الحقيقة مركات استقد ادري بوكماله
ترقية وفا ايتن ايدي پس اذ اننى استماع دعوت الهية دن سدا ايتدر اما
سدمزبور كمال ضدن رده مؤدي اوليكه فتح باب سعادت ابدية در زير حضرت
نوح صخر واضطر له دعا سنده وحقق صفت قهاريت ايله تحتلا سنده سبب
اولري دفعه كمال متوالى كه فطرة ازلية ليرن مركز ايدي حاصل ايله صورة
نقطة بخر عاليله اصل اولور **قوله** وعلم انهم يحبوا دعوتهم لما في صان الفرقان و
الامر قران لافرقان **قوله** بعض نسخ مده وعلم بخلده وعلموا واقع والمشي وضمير جمع سابق
الذكر اولان را سخينه ارجاع اولمش اما نسخة مصنفون مثلا جاي مض
علم نقل ايور و ضمير مستري باعتبار كل واحد عاليله ارجاع ايور اما شارح داود قيصري
قدس سر لفظ علم مفرد اذ كرايور اما ضمير نوح عليه السلام ارجاع ايور فخر كل انوم
اوزر بومقناده رككت اولور زير مقتضاي سوق كلام بود كه معني نوح عليه السلام
بوقومك دعوتنه اجابت ايتد كرينك ستر في بيلا ايدي دني حكمته موافق
وطبيعت ليرن لايق ايور ايدي يعنى تشبيه ايله ابتد ايوب بعد تنزيه ايور
ايديكه مقصود من الرسالة اولان اجابت حاصل اولور ديديك اولاييس بو
معناي علماء راسخين و اولياء مكاشفين بيد لير حضرت موسى ايلونيات مستور اولور
كي نوح عليه السلام دني بومعناك معرفتي مكشوف اولماق جايز در عاده الهية ده

ايتن

ايتن عليهم السلام ظواهر شريعت بيان ايله مامور لير در لونيانه رخصت لري
بو قدر مكران و غنايت اوله وبالجملة **قوله** بونك كيفيتي تقبيروا ولنن
ذوقه داير ديس ضمير علم علماء را سخينه على سبيل البدل راجع اولور دي
تقديره معني ديك اولور كه علماء مزبور نوح قومي حقتد ايتدوي
اشاره بلكه كركي بلكه كركه قوم مزبورك دعوت توجه عدم اجابتك
على دعوت مزبوره ده تنزيه ايله تشبيه اور راسني فرقان يعنى ايرق واري
ير جمع بين التشبيه والتنزيه يو غدي كه دعوت قبول ايله لودي كه طباع
سليميه نفرت كليده ايدي مع هذا امر لري قران در يعنى جمع بين التشبيه
والتنزيه در يو خسه فرقان دكلر يعنى ايكي مابيني فرق دكلر **قوله** ومن
افهم في القرآن لا يصغى الى الفرقان **قوله** يعنى هراول كسه كه بين التشبيه والتنزيه
مقامله قامت اولمش اوله بيزم رسولون كين مثلا اكجه اول اقامة فطرن
اصلية حسي ايله ايسه ده كه عادت ايله زابل اولور اول اصل كستف رقانه
قولا قوتن و فطره في اني قول ايتن **قوله** وان كان فيه **قوله** اكجه قرآن حافل
ده جزه ككل حصو كين زير قران بين التشبيه والتنزيه در فرقان ايسر يا
تشبيه در فقط يا تنزيه در فقط **قوله** فان القرآن ينزل الفرقان والفرقان يتضمن
لا يتضمن الفرقان **قوله** زير اقران فرقان متضمن در اما عكس ثابت اولماز يعنى
فرقان قران متضمن اولمز محصل كل جزه بولنمز جزه بولنمز **قوله** وهذا
ما احتصص بالقران الامجد صلى الله تعالى عليه وسلم وهذه لاقه التي هي خيرة
اخرت للناس **قوله** يعنى جميع مقاماتن مقام جمع بين التشبيه والتنزيه ككل اولور
اجل ندر كه محمد صلى الله تعالى عليه وسلم كه جامع جميع اسما در خصيص اولما دي كه
اقتدر **قوله** فليس كمثل شي بجميع الامر في امر واحد **قوله** يس محمد عليه الصلوة والسلام
نازل اولان لرون بعض آيت كه ليس كمثل ايقر در مقام تنزيه وتشبيه ككل
جمع ايتن ديس محمد رسول الله كمل و كثر في و جمع و تفصيل
وتنزيه وتشبيه بلكه جميع مقامله كه اسمائيه در جامع در قران مجيد كلى
سنه طاق وشاهد در **قوله** فلان نوحا اتى بمثل لايه **قوله** يعنى نوح عليه السلام
ليك كمثل ايتي كي ايتي كتور ايدي قومي دعوتنه اجابت ايور دي **قوله**
فانه تشبه وتنزيه في اية واحد بل في نصف آية **قوله** زير اني عم اية كريمة بلكه
ايتد تنزيه وتشبيه جمع ايتدي كه سابقا ميتين **قوله** ونوح دعا قومه لانه
ليلا من حيث عقولهم ورواحيتهم قائما عيت **قوله** يعنى حضرت نوح عليه السلام
قومي ليلا دعوت ايلادي عقول ورواحيت لري حيثي ايله زير اعقول
وروايات لري حى ايله مدرك دكلر در حى دن غاييلر در

ولی اولاغ مناسبت در **قوله** و نهاده عام ایضا من حیث صورهم و حشرهم: در
 قومی نهاده دعوت ابتدای صوری و حواشی حیثیت که محصل کلام آیه کریمه ایدیل
 و نهاده باطنیه و ظاهریه اشارت اولی **قوله** و ما جمع فی الذممة مثل لیس
 کماله شیء: در حضرت نوح علیه السلام تنزیه و تشبیه میانی لیس کماله شیء
 یکی اتمدی **قوله** فنفرت بواطنهم لهذا الفرقان فرادهم فرار: پس فرقان
 مزبور سببی ایله قومک قلوبی دعوت ایمان نون نفرت ایدوب و نزار
 زیاده اولدی و جمعیتری تفرقه بولدی **قوله** ثم قال عن نفسه انه دعاهم
 لیغفر لهم لا لیکشف لهم و فیه من ذلک صلی الله تعالی علیه و سلم لذلک علوا
 اصابوهم فی اذانهم و استغشوا ثیابهم: بوندن صکره نوح علیه السلام
 نفسند خبر و یروب قومی دعوة مفرغ فی ایچوک اولوب کشف حقیقت
 ایچون اولاد و غین بلدی پس بومعنا فیهم ایدوب قولقرینه هر سبی
 بر مقلرب طوب و ثیابی باشلار نه بوریوب استماع دعوتدن اقتناع
 کوستردر **قوله** و هذه كلها صورة الشرا التي دعاهم اليها فاجابوا
 دعوتهم بالفعل لا لیسک: و بو مزکور اولانک جمله سی صورته سر در کونخ
 اکاد دعوت اتمدر پس قوم مزبور نوحک دعوتنه قولاجات ایدلریعنه
 فعل اضطراری ایله که غرقه بطوفان حلاک در یوخسه قول لفظ لیسک ایله
 اجات اتمدر یا خود فعلک معنایه بونلر ثبات وجود لری و حجت انا نیتلری
 ایذاستار طلبا ایدلر تاکه نیرت حق ظاهر اولوب بونلرک وجود لری
 افتاقیل و ذواتی ذات مطلقدر مستوی و مضمین ایدلر **قوله**
 فی لیس کماله شیء اثبات المثل و تقید و نهاده از ان عن نفسه صلی الله تعالی علیه
 انه اوتی جوامع الکلم فساد غنا تحت صلی الله تعالی علیه و سلم قوم طیار و نهاده از ان
 لیا اوتی نهاده و نهاده از لیل: لیس کماله شیء آیه کریمه سن اثبات مثل و نهاده
 ثابت در حرف کافک زیاده سنه و عدم زیاده سنه بناء و بولیا و جامعیت
 سببی ایله در که نبی علیه السلام نفسند خبر و یروب بکا جوامع کلم ایتا اولدی
 دینی یعنی کلام قلیل اللفظ و کثیر المعنی اعطاء و لنک دیونفة الهیة دن تحت
 ایتد و بوجوامع کلمک مقتضای ایله عامل اولوب نوح علیه السلام کی امینی که
 لیل تنزیه دعوت ایدوب و کاه نهاده تشبیه دعوت ایدوب قلوبه فقره و فرار
 و تفرقه و انکسار و یروم بلکه نهاده لیل و لیلدر نهاده دعوت ایدوب
 و سبیل جمع و صوب عدالتک **قوله** وقال نوح علیه السلام فی حکمته لقومه
 یرسل السماء علیکم مدرارا و هی المعارف العقلیة فی المعانی والنظر الاعتباری
 دخی نوح علیه السلام قومی ایچون بیان حکمتنه بوایتی تاروت ایتدیکه و یرسل

زید افصح لفتل
 سزاغادر
 سزاغادر

السماء علیکم مدرارا و هی المعارف العقلیة فی المعانی والنظر الاعتباری: دخی
 نوح علیه السلام قومی ایچون بیان حکمتنه بوایتی تاروت ایتدیکه و یرسل السماء
 علیکم مدرارا که سحاب کثرتد و در سما مرتبه و اسما و عالم ارواحدر ننگه
 ارض عالم اشباحدر و در مرتبه سیله معارف عقلیة و الهیة در که معانی
 باطنیه ثابتر و نظر اعتباری در که اول نظر سیله ظهورد و بطور است
 و عبور مقدور و میسور اولور **قوله** و یرسل السماء علیکم مدرارا
 ایله فاذالکم الیه رایتهم صورکم فیه: بوایتک مضمون قرائت ایتدیکه و یرسل
 یعنی عالم ارواحدر ارسال معارف و عوالم اشباحدر دخی حقه میل ایدور و حقی
 جواز جمالیة ایله حقه جزئیة مد ایتدیکه هر چند اول تجلیات حبیه و حورث
 جمادیة حقه مجذب اوله سن و صور تکرار مرت حقه بیا شاقیله سن **قوله**
 فمن تخيل منكم انك امة فمن عرف ومن عرف منكم انك امة فمن عرف نفسه فهو العارف
 پس سزدن هر تفکوز که حقه توجهه حق کوردم دیوا اعتقاد ایتدی اول
 کسه عارف حقیقت اولوب کما هو حقه حق کورمدی زیر حق تعالی صورت
 اجل و اعلی در اقا سزدن شول عارف که نفسی کوردم دیوا اعتقاد ایتدی
 اول عارف حقیقت اولدی زیرا ذات حق مرت ممکن در عارف خود عند التوئیة
 مؤاتی کورمن بلکه مرتبه منعک اولان صورتی کوردر اولیکه مکاشف
 متخیل دیر لر ثانیة مکاشف عارف دیر لر **قوله** فلهذا انقسم الناس الى عالم
 و غیر عالم: پس بواجدر تدر که ناس عالم ایله غیر عالمه منقسم ولر اگر چه ایچون
 مکاشف و اهل مشهور در حرف خلق تخیل ایدون غیر عالم و نفسی سبیل عالم
 دن معدود در **قوله** و ولد وما هو انی لهم نظرم الفکر والامر موقوف علیه
 علی المشاهد تبعد عن نتائج الافکار الاختیار: شیخ قدس سره نوح علیه السلام
 بوایتک حکایتنه اشارت ایددیکه رب انهم عصوة و اتبعوا من لم یزده عاله
 و ولد الا خسار یعنی یارب قوم بکا عصیان و استکدار ایدوب موجب
 مشاهد و عیان اولانی قبول اتمیوب بر شیشیه تابع اولور که مال و ولد اول
 متبوعه خسارت زایدن غیری سنه و مفید و مادی متبوعدن مرطابق
 عقل لری و نظر فکر لری و مال و ولدن مراد نتائج افکار لری یعنی نفس لری
 علمی مشاهد و عیان نه مبنی در یوخسه فکر و اذعانه مبنی دکلدر محصل کلام
 علم حقیقت کسب و نظر نفسانی ایله میسر اولوز نظر عین روحانی و عنایة
 رحمانی که در پس انبیا علیه السلام کدو کی طریق هدای عقل حکم ایله اهدا
 استینار خسران مبین ایله خسران اولور **قوله** فارجعوا عما كنتم فاعلم
 مکان فی ایدیم فاکانوا یخیلون انه علیهم: بوایتک قوم نوحک مجازتو ایتدی

ایندی ایستادار تکه رأس مال اند و عمر و استعداد و دخی آنک سببی ایل حاصل
 ایندکری نتایج افکا ایدکریس اول کند و لیرنک مکملری یختیل ایندکری نذت
 الکر نذت اولان نتایج ضایع و زایل اولوب کتری **قوله** و هو فی الخدیتین
 و انفقوا مما جعلکم مستخلفین فیہ: دخی اول ملک مذکور شان محمد بن
 قرآن عظیم بویله مذکور اولدی که ملک الکر اوله و محمد بن خلیفه
 اختیار قیله که نفس الامر دخی بود **قوله** و قوم نوح علیه السلام الا تخذوا
 من دخی و کثیرا فانبت الملائکة و لو کاله فیہ الله: اما قوم نوح علیه السلام خضره آیه
 کریمه بوجمله وارد اولدی که زمر لری اوزره ملک قوم مذکور ایچون ثابت اوله
 یعنی الرزق اولان مال و عمر و استعداد و قوی و الهی بدینته و کمالات جمله
 مملوک لری اوله و حق مملکون بویله اوله غیره و لیه **قوله** فمستخلفون
 فیہ فالملک لله تعالی و حده فیہ و هو و کثیرا و محمد بن ملک ده خلیفه اتحاد
 اولمشور در مستخلف فتح لامه صیغه مضارع لریس ملک یا الکوز الکر
 و الله بونکر دخی قوم نوح کبی و کثیرا بود زبنا ایت محمد دخی فاختار
 و کثیرا حکمی ایله فامور لری در **قوله** فالملک لهم و ذلک ملک الاستخلاف: بر محمد بن
 ایچون دخی ملک ثابت لکن اول ملک ملک استخلاف در زید ملک الکر عید
 ایچون ثابت اولان ملک تبعی در معنای اصالت و تبعیت کشف شری ایله امه
 فمحل مشهور در **قوله** و هذا کان الحق سبحانه ملک الملک ما قال الترمذی: بر
 سبب مذکور ایله شیخ ترمذی قوی اوزره حق ملک ملک اولور یعنی حق و عیدک
 هر برسی ایچون ثابت اولحق که عید ثابت اولان ملک استخلاف در ملک
 خود و کثیرا در نصری عزل و اثبات حاصل اولور برحق ملک ملک اولان لازم کلام
 حاصل کلام سز مقام بود که حق عید کا ملک جزئی عملی در حدیث قدسین
 وارد که من اجنبت قبله و من قتله فعلی دینه و من علی دینه فانا دینته و
 مناجات الی یزید بومضی مفید در که حال تجلید و عید در مکتبی اعظم من
 ملک لکونک لک و انا لک و انت ملک و انت العظیم الاعظم من ملکک و هو انا
قوله و مکروا مکرا کبار: یعنی قوم نوح علیه السلام جواب دعوت عظیم اندر
 ننه که نوح علیه السلام انله مکروه دعوت اینتشار بی **قوله** لان الدعوات الی الله
 تعالی مکمل بالدعوی: زید دعوت الی الله مدعو مکور و بر امری نفس الامر غیر
 اوزرنه کوسر مکور ترغیل و ترهیله مثله **قوله** لانه ما عدم من البدای فثبت
 الی الغایه زید امر دعوت اولان یعنی حقه دعوت اولمش کما مت توجید در بدایت مقدم
 و مفقود اولان دیکه غایته مدعو اولون و اسد و کانه بولنه یعنی فی الحقیقه
 مدعو و مدعو الیه بلکه داعی و مدعو منه جمله شیخ واحد در **قوله** فهذا یعنی

ایک سنده دخی بیک مسعود
 شرح تصدیق انکسور

المکروا بصیرة فنبه علی ان الامر له کله: یعنی دعوت مزبور مکروا بصیرة یعنی
 که قرآن عظیم وارد اولمش و ادعوا الی الله علی بصیرة دیر یعنی داعی بالبصیرت
 عالم بالمراتب دعوت نذر و داعی در دعوت و مدعو الیه و مدعو منه نه در
 پس بوقول یا خود داعی بلینیه ایندی که امرک کل سی الله مخصوص در بدایت
 دخی موجود حقیقی اولور بر مرتبه داعی بر مرتبه ده مدعو در پس حقیقت
 دعوت بر اسمی سم اخر هدايت و سوق اینکد قوم نوح بود حق هدایتی فهم
 انیوب مکروا کفرن ایندی **قوله** فاجابوا مکرا کما دعاهم: پس قوم نوح توحه
 مکروه اجابت ایندی که نوح علیه السلام دخی انله مکروه دعوت ایندی ایدی
 محازات للمثل ایندی لری دخی عن قریب کله **قوله** فجاء المحمدي و علم
 ان الدعوة الی الله تعالی ما هی من حیث هویته النادیة: پس داعی محمدی و بو
 معنای بلدی که دعوت الی الله ضمن موجودات اولان هویت سادیه حقیقه کلر
 حتی بدایت و نهایت حق موجود و هر مرتبه ده عن مقصود در پس نسبت
 دعوت بنیه هاده بجه مصور در دیو سوال اوله **قوله** و انما هی من حیث
 اسماق: و دعوت کلر لا اسماء حیثیله در مثله اسم فاضل اسم
 رافعه و اسم شتقرن رحیمه و مضال دها ری یه دعوت کبی **قوله** فقال تعالی
 یوم یحشر المتقین الی الرحمن و قرا: یعنی الله تعالی بیورد که احداث جمیع
 اسماء سر سوزین رحمانه جمع ایدر **قوله** فجاء بحرف الغایة و قونها بالاسم عرفنا
 ان العالم کانت تحت حیطة اسم الهی: پس حرف غایه کتور دیکه حرف الی در
 و دخی حرف الی اسم رحمانه مقرون قری که محشور الیه در و محشور لری
 متقین ایله تعبیر ایندی پس بوجمله دن معلوم اولدی که عالم البسه قبل
 حشر المحشورین بر اسم الهی تک تحت احاطه سنده در اول اسم انکر اتفاق
 اقتضا ایدر اول اقتضای ایله امور جزئیة خارجیه دن مجر دین
 اولوب بحث احاطه رحمانه با اسم الله او دعوا الله او دعوا الرحمن حکمی
 محشور و مجموع اولور **قوله** فقالوا فی مکروهم لا ترزق الهکم و لا تدرک
 و ذاولا سواک و لا یعوث و یعوق و نسل: فاجابوا قولنه معطوف بر بعضی
 دیک در که پس اول مکروهم قوم نوحک بعضی بعضه خطاب ایدوب
 و الهه لرو کوزک عبادت ترک انکم دیو اول اجمال ایدوب بعد تفصیل قول
 بعینه و ذ سواک و یعوث و یعوق عبادت کوزی ترک انکم کوز دیو نصیحت
 ایندی **قوله** فانه ان ترکوهم جهل و دن الحق علی قدر ماتروا من هولاء: یعنی
 اول معبود لک عبادتدن انکون نمی ایندی که اول قوم معبود لره نذ کلر
 ترک ایدر لسه اولقدر حقان متروکه و بعید اولدی **قوله** فان الحق تعالی

في كل معبود وجهها يعرفه من عرف ويجهله من جهله. **قوله** زيرا حق معبوده
بروجه خاص ثابت در كه اول معبودين اول وجه خاص بلور وجه خاص بلن حتى
بلوب معبود بلين وجه خاص بلين وجه خاص بلين حتى بلن بلن اول معبود
لوي بلين حتى بلن اول اول اول ترك نهي ايتدر **قوله** و جاعلي محمد بين
وقضه ربك لا تقعدوا الا اياما يتي در زيرا كه هر معبوده ده حقه وجه
خاصه اولوب اول معبود اول وجه خاص ايجون معبود اول ماسه حصر منور
صحيح اولمازي وحكم منور واقع مطابق اولمازي زيرا في الواقع الهه
مستكبر عبادت اولنق اوزر در اول اول اول ترك وقضه ربك بيوردي
يعني يا محمد ربك علم از ليد حكيم تقدير ايتديكه جامع ارباب متفرقه اولان
اسم ذات سماستون غيريه عبادت ائمه سنكه الله در **قوله مغربي**
اي كرده تجلي رخت از چهره هو خوب. وي حسن جمال
همه خويان بتو منسوب. در صفه رخساره همراه بيروي. حرفه دو
از دفتر حسنت شده مکتوب. در بلكه ها غير ترمي نيرستد. انا نكه
كنند سجده بر سنك وكل وجوب **ملث** جالك جلوه كراشاده اشياي خيرون
چرا كدره سيد ايلين منع نظر سندن مظاهر وجهه كراشاده و نور كرن اثر
ذرات جهان هب جمله انا لله ولي هيچ بوق اثر سندن **عدي جلي** اولسه
سز شده وجه الله. بت سنكينه در يدي كه. كافر كفر ياد ادي معبود.
مطلق قور ايدر قيوده **قوله** فالعالم يعلم من الذي عبيد في اي صورة
طهر حجب. پس عالم اولان بيلور كه معبود اولان كدر وقتي صورت ظاهر
اولور حتى بود اولور زيرا حتى صورت معبود اولماز بلكه حق مطلق هر معبوده
معبود و هر معبوده عابد در و هر غنله عاندر و هر حجه جاهد بلك صورت
متوانده ده كه فرد واحد در **قوله** وان التفرق والكثرة كالاعضاء في الصورة
المحسوسة وكان القوى المعنوية في الصور الروحانية فما عند غير الله في كل
معبود. دخی صور معبودتيله اولان تفرق و كثرات صور ذات مجموعه و انسا
نيه ده واقع اولان كثره اعضاء تفرق اجزا كدر بيكي رجل كي عين و ذن
وانف كي مثله و دخی كذا صور روحانية و انسانية ده قواي معنوية كدر كه
عقل و وهم و ذكر و مفكره و متخيله در ريسب نكه كثره اعضاء قواي ذات
انسانك وحده حقيقيه سنه ضرر و غير من كذا كثره صور مظاهر حق معبوده حق
ضرر و غير من هر معبوده عبادت اولسه عبارت الله بك غير اولماز زيرا هر
مظهر معبوده ظاهر اولان حقد در منات غزي و لات دينان في الحقيقة ذات
حقد ركني عيني مما تراه كه كشف غطاء شجاعت اوله معبود كم ايدوك مشهود و

معين اولور **قوله** لادني من تخيل فيه الالهة. يعني هر عابد معبودين كني صنف
برسي علامه بيمادني در يادني مرتبه عابد اولور كه معبودن الوهه تخيل
ايد و عبادته استحقاقن اكليله اما و ما نعبدهم لا ليقر بونا الى الله زلفي
ديه **قوله** فلولاه هذا الخيل ما عباد الحجر ولا غيره. پس اكر بو تخيلات
الوهه و استحقاق عبادت اولسه هر كز حجر و شجر و شمس و قمر و عبادتي
ايدري **قوله** ولهذا قال تعالى قل سمعهم. يعني بو معبود لك عبادتي هر بون تخيل
الوهه مصل اولور و عبادت در كه الله تعالى بني سنه الزام كفر بايجون امر ايدوب بيور
يا محمد سويله بونله كه معبود لر ينك اساي نفس الامر ين ذكر ايدوب سونلور سونلور
حقه اظهار في صالح اولور اساي واري **قوله** فلو سمعهم لسمعهم حجرا و حجرا و كوكبا. پس
بو منور معبود كسميه اسلر بويله ايدور زيرا نفس لامر ده اسمار كي مذكور اولان در
غيري حكله پس معبودية صلاح در نجه بعيد اولور **قوله** ولو قيل لهم
من عبدتم لقالوا الهات. و اكر اول عباد اصنام كه عبادت ايدور سكوز بيور سوال
اولسه الله عبادت ايدور روز ديور اما الهه و جزئيه و مقيدة مرد ايدور
زيرا تقيد الوهه ايله عبادت ايدور و حجر حريت شجره جبرهتي ايدور عبادت
اتر **قوله** لكانوا يقولون الله ولا اله. يعني معبود لر ينك الله و الهه دين لر يعني مطلق
كور من لمقيد كور لر جزئي مقيد ايله كل مطلق ستر ايدور لر بوقبله و عبادت
الهه جزئيه اولور اول اول اول كور لر ينك حكم اولور كه كفر ستر مطلق مقيد
ايله ستر اولور قلر بون. والا على ما تخيل بل قالوا لعل الله يبينه تقطيعه
تقيضه و صفين مذكورين دن صنف اعلى تخيل ايتدر و عبادتند خياله تابع اولور
بلكه مظاهر معبودية محلي في الهيدن در و تقطيعي لا يقدر ديور اما عبادتني
مخصوص مقيد مقصر قلن بلكه مقيد ضمننك اله مطلق عابد اولور حاصل كلام
تنزيه مع التشبيه قائل اولور **قوله** فالادني جاهل صاحب الخيل يقول ما عبادهم
الا ليقر بونا الى الله زلفي. پس صنفين مذكورين دن صنف ادني جاهل كه صاحب
خيل در انلر بون اصنام عبادتورن الهه مطلقه تقرب ايجوندر يعني بطريق التشبيه
مشتبهه انقال محسوسه دن معقوله اضا لي حاصل قلماق ايجون بونلر قبله
عبادت ايدور و زير **قوله** والا على العالم يقول انما الهكم الله واحد فله
اسلمو احيت ظهر. اما املاي عالم اله مطلقه حصر ايدوب انما الهكم الله واحد
اله واحد عابدو الهه بر معبودية جاهد اولوب امر اله مطلقه و مظهر بظا
عابد قيلور و مسلم و متقار اولوب مظاهره ظاهر و اسلامه امر ايدور
قوله وبشر المحسنين الذين جنت ناد طبعهم. و قاكه شيخ مصنف قدس
صدر ايتدر اشارت ايتدي ايسه خاتمه و شريف ستر ايدوب بيورديكه و بشر

یعنی مشغول یا محذور محتمل که نارطبیعتی سلوک و مجاهده ایل مرده و افسرده
 قیلوب هرگز آمدن آثار احکام طبیعت را بظواهر و ملوب نفس طبیعت را در
 مظهر بین غیر نیست کور منی بلکه جمع آثار و احکامی اسم ظاهر در بلوب
 حکمی طبیعت اسناد این در مظهر فانی کور در **رباعی** چون صورت خورشید تابان
 گردد از سایه خود دم گزینا کردد زیرا که جو این صورت پر شد تا چار
 رخ این نهان گردد **قوله** فقالوا لها ولم یقولوا طبیعت یعنی اسما الهیه و ذکر
 ایدر و احکام ظاهر امر ظاهر نسبت ایدر طبیعت اسناد این در **قوله** و
 افلا تکره ای غیر هم و تقدیر الواحد بالوجه والقب یعنی الله تعالی تک قولن اشارت
 ایدر که بیور مشرق و قوم نوح حقن که خلق عالم اکثر از ایدر و بلوب محب ایدر
 زیرا و احد حقیقی و وجه نسبت کثیر اعتباریه ایل تکیس ایدر و لا تدر و
 ولا سوا غا و لا یغوث و یعوق دیوب هر بر نه و وجه حق کور ملک ایل و جو
 متغایر بلوب ظاهر و احد ایل مظاهر مقدر و تفریق ایدر میوب
 وحدت حقیقیه ایل کثر اعتباریه و تاسن و محب و عاقر **قوله** و
 غایب و لم یبق نفس حقن سر که غالب اول و وجه حق ایل حق بول سوادن
 ثابت اول **قوله** خط قلبک تکر کردد و وجه الله و راستد و یک که زاهد کرکسه
 راحب اول **قوله** و لا تدر و الظالمین لا نفسهم المصطفین الذین اورثوا الکتاب
 اول الثلثة شیخ قدس سر و لا تدر و الظالمین الاضلاع لایه کریمه سن ظالم معنی
 فتنهم ظالم لنفسه ایل کریمه سن اولان ظالم معنای اخذ ایدر که محکمه بیان
 اول مشد ریب لام عید ایچون اولور ترمید یوف منقولد که نبی علیه السلام
 ثم اورثنا الکتاب الذین اصطفینا من عباده فتنهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد
 و منهم سائر بالجنات ایل کریمه سن تلاوت ایدر و کلیمه منزله و واحده در و هر ی
 اهل جنتون دیو حکم ایدر که دیر یعنی نفس لوی حقن اقا ایل ظالم ایدر ایت
 محذک کریم بلوی که انکه کتاب اعطا اولمشد یعنی مقام جمع و وجود و پر کشد
 طوایف ثلثه نک اولد که ایت معهوده مذکور در کچه بومع اهل تفسیر بیات
 اندک معنای عکس مستوری سیدر لکن حق تعالی در شرف تعظیم ذکر ایل
 مشرق اوله بی و جمله بی نفس اضافه ایل توفیر و اصطفا ایل تقیر قلم بی جمیع
 تأویل مزبور دلیل **قوله** فقدمه علی المقصد و السابق **قوله** پر استقامت ظالم لنفسه
 مقصد و سابق از دینه تقدیم ذکر ایل مقدم قبلد مرتبه تقدیمی اول و عیون
 زیرا ظالم لنفسه فناء ذاتی مقاصد در مقصد ایل سابق فناء صفات و افعالی
 در **قوله** الاضلاع الاخریه و لا تدر و الظالمین قولن مستند در ضلای حیرت ایل
 تفسیر ایل که فقره حق غایت و صور دیر و معلوم و لاکه خیر یکی قسم در

یعنی ظالمه او استمال اولنسه
 یعنی نفع و تدبیر و کمال مقصود
 اولور تجاوز عن الحق
 من اولینار
 من

قوله و احد اولی و اولی
 تفاوت در جان اولی و فاعل کلدر
 بی ظالم لنفسه یک ذکر بی معنی
 خایه کلدر تدرک اولنسه
 من

بر سیم حیرت مذموم در که حیرت نظار در یعنی اصحاب نفوس در که خدمت نفس ایدوب
 کد نظر و فکر له کوشش تحصیل یقین ایدر در نیت منصور حلاج قدس سر بومقامه
 اشارت ایدوب بیور **قوله** من راحه بالعقل مسترشدا اسرجه فی حسن بلوب
 و سار بالکلیس سار **قوله** یقول فی حیرته هل هو ایکنی بی حیرت محوره در که
 حیرت اولو الابصار در توالی تجلیات و تنابع بارقات ذاتیه در ناشر اولور عارف
 قنقسی ایل حقیق ایدر یکی بیل قول آنی بود که ایدر **قوله** قد خیرت فیک خیر
 بیدر **قوله** یاد ایلد لمن خیر فیک و من کتابد مراد مختار آنی در فقر ایدرین مرتبه
 حیرت مرتبه و عجزدن اعلی در زیر عجزده عبد کنه ذاکل من فشدن عاجز اولور
 و قصورین بلوب مرتبه و عبودیتد قالور اقام مقام حیرتد عجز و قدرت میا ننده
 مختیر اولور که بارقه علم الهی محلا اولوب نفسی علم قادر کور در مدرک صانور اما
 اول برق و جوی ذیل اولور عجز امکانی سن مشاهد ایدر پس حیرت عجزک
 و راستد بر تبه اولور **قوله** قال المحب رب زدنی فیک یحی **قوله** یعنی کامل محب حیرت
 مزبورده طلب زیاده لذت اولوب متصل یارب مشوقه صفا نکه اولان کثرت
 تعلقات ذاکل حیرت زیاده ایل دیود عا ایدر روایت ایل بومعنایه اشارت
 اولور **قوله** كما اضاهر مشوفیه یعنی هر چند که انلام نور تجلی بارق اولور اولور
 ضیا سنده مطلوب برینه مصدق اولوب کیدر بر زیر نور مزبور و ابرق لرف افت
 اینتر **قوله** و ذا الظلم علیهم قاموا اما حقن اول برق تجلی اندکی ظلمت عدو القا ایدر
 قلسه بالکلیه حجت انانیتلرون ملخص اولور و هایموت و محب و نور اولوب
 طور در **قوله** فالما برله الدور پس شول حایره مشهور بی حیرت معینه ایل
 متغین اولما مشد رانوک حرکت در و ریه اولور حرکت و ضغیه بی مثلاً قطبک
 حرکتی کچی حرکت حرکتی نسبتی قریا و بعداً مختلف اولما **قوله** و الحركة الدور
 حول القطب لا ینج عنه حال بولکه حرکت دوریه قطبک اهل فتن در اصله
 قطبدر بعید اولما و مرکزدن ایدر و قطب نسبتی قریله بعدله اختلاف
 بولما **قوله** و صاحب الطریق المستطیل مایل خارج عن المقصود اما طریقی مستطیل
 صاحبی که اصحاب خیال و محو بین و اهالی استدلال طریقی در مستطیل و حکما کی مرکز
 اندر راه صوابین معوج و مایل و مقصود حقیقیدن مقصود اولدر زیر ماطلوی
 بدایتدن مقصود و غایتدن موجود و خیل امتداد در مقصودن خارج و بعید
 اولور لوی بودر که مقصودی بحسب الخیال بدایتد قیود کمتلدر در حق ظاهرده
 کور میوب خارج مظاهرده توجه ایدر مقصود کند و لوده ایکنی بیانه کیدر
 اما تغییر مستقیم ایل ایتوب مستطیل دید و کتک جبهتی بودر که حرکت مستقیمه
 حرکت دوریه مقابلندن استعمال اولند و غی کی سلوک راه حق و صواب معنایه دخی

نقص در دین بیکه سالك اول مرتبه
 اعطا ایلد که مکمل سببی ایل اول مرتبه
 عالم و مدک طور من

و بعد و دین ایتا

دخلكور بلكه ظاهر و مشاهد كى بواولور انوك ايجون مستقيم مد **قوله** طالب
ما هو فيه **قوله** صاحب خيال بر شيه طالب و مايل اولور كمال اول شىء كند و ده حاصل اولت
معكم اينما كنتم نكته سندن غافل **قوله** صاحب خيال اليه غاية فله من والى
و ما بينهما **قوله** يعنى صاحب خيال كى غاية سكوت خياله مشتمل اولور زير حق
صوره معتقل سندن و بيكى متخيل سندن بواولور پس صاحب خيال ايجون استرا
و انتها و ما بينهما ده اولان مسافه حاصل در زير طلب حقه البته ده بر
مقام سندن استرايدوب بر مقام سندن استرايدوبشدر كه اولى فقدان و صونى و حبان
اولشدر نكته حركه مستقيم نك مقتضا سندن بود **قوله** و صاحب الحركه الدورى لايى
من ولا غايه في حكمه عليا **قوله** يعنى حركه دوريه صاحبك سيرته بدايت يوقدر كه اكف
مطلوبه دالت ايدر حرف لازم اولاك من در و سيرتك غايه دى يوقدر كه كا انترتايه
دالت ايدر حرف حاكم اولاك حرف الى در زير بخلاي مطلوبه نهايت يوقدر **قوله**
فله الوجوده لايى و هو المولى جوامع الكلم و الحكم **قوله** پس اول حركه دوريه صاحبك
و حبان اتم و ذوق اشغال و اتم حاصل در زير حق ايله دايرد و حقي هوشى كور و نور
و فى ده بولور دى كه جوامع كلم روحاني و حكم رباني اعطا اولور **قوله**
منا خطيائهم غرقوا فادخلوا في التي حطت بهم **قوله** يعنى منا خطيائهم غرقوا فادخلوا في التي حطت بهم
حقنه كشدركه اول خطيه لايى غرقه سوق اشغال يعنى غرق بحر علم شريعت سندن
بحسب العاقبة زير اول غرق بادن انلري جته فلما اينلر نزن و حبس قفس جهاينلر
يعنى سجن طبعى تخلص اشدر مر و در ده **قوله** ففرقوا في محال العلم بالله
و هو الحيس **قوله** پس غرق جنت و حرق ابدانله شيا كشيئا انا ظلمانيه زيل اولوب
انوار روحانيه مبدل اولوب تاكه جمار علم اى مستغرق شعور واحد بين
فانى و محو مطلق اولور اول استغرق و محو عين حيرت **قوله** فادخلوا انا دايى
في عين الماك **قوله** پس اول قوم عين ما ايكن ناره ادخال اولند لول انا اول ناره حقد
منقلب نور اولوب سجات وجه حق حجب انا اينلر نر منسلب و مقهور قلد عيني
ماده اولان غدوبه ايها و لطف ايمان ظاهر و هو يدر **قوله** في المحمد بين انا لايى
سجرت **قوله** يعنى محمد يدر حقد بوايه كرميه كرميه عين ماده ناره ادخال اولنقه دالت
در **قوله** سحرت التور اذا و قد بها **قوله** يعنى سحرت التور ديسن فجن تنوي ياكند
يعنى جمار علم ناره سجات ذالته ايقاد ايدوب حجب تقنيات ازاله و اسقاط استك
قوله فلم يجدوهم من دون الله انصا **قوله** پس وقتا كه قوم نوح عين ماده داخل
اولا ايسه نفس سرنه الله دى غيرى انصار بولور **قوله** فكان الله عين انصارهم
پس الله تعالى انلك عين انصارى اولوب كچه انون اول انصار رن ايدر لردى زير
صوره انصارده متجلي اولوب **قوله** فله كوفيه الى الايد **قوله** يعنى فاني اولور من عاصلا

طبيعت عالمه كدر **قوله** فلو اخرجهم الى السيف سيف الطبيعة لنزل بهم عن هذه
الدرجة الرفيعة **قوله** پس اگر حق سبحانه و تعالى انلري كچه هلاك و فساد سيف
طبيعة تبشركيه ايدوب ايدوب درجه و رفيعه دن انلري انوالا تمش اولور دى
زير لجه **قوله** فناداه استغراق مرتبه سى ساحل طبيعته جيق كى كدر **قوله**
وان كان الكل لله و بالله بل هو الله **قوله** اگر چه مراتب كونه طبايعدن و غيرى
سندن هر يوسره الله تعالى حضرت تبارك ملكى در و حق ايله متحقق بلكه حق
كند و سيد زير احديت جمع ايله جميع موجوداته شاملدر **قوله** قال نوح رب
ما قال الهى فان الرب لما اثبت **قوله** حضرت نوح خطاب الله دن رب ايله خطاب
ايدوب اكه ايله نالندى زير معنای دين ثبوت و ادر رب المكان ديور
حق اول مقامه قديم و ثابت اولسه **قوله** والاله يتنوع بالاسماء فهو كل يوم
في شأن **قوله** اما الله بحسب الاسماء تنوع اولور زير اهران ذات حق بر شان مخصوص
ايله مختص و لفته در اسم رب رب ايله تجله ايدوب كچه ممتد و محي ايله دى تجله
ايدوب عالمه بولورده دوام انا ايجوندر **قوله** فاراد بالرب ثبوت التلويين
پس نوح عليه السلام رب ايله دعوتى ثبوت تلويين سندن زير استعدادات جزييه كه
تبدلي ايله ربوبيت مبتدل اولور پس دوام تجلي و ثبوت رب مطلق
مراد ايتوب **قوله** ان لا يصح الا هو **قوله** زير صورت ثبوتن صحيح اولن الا ثبوت
من يور يعنى ثبوت في التلويين زير ارفع تلويين اولان ثبوت مراد و ما غم حال
يوقدر **قوله** لا تدر على الارض **قوله** يعنى ظاهر عالم اجسامه كه عالم فرقد بر
مخصوص ترك اتمى جمله شىء غرق ايدوب عالم جمعه كندر **قوله** يدعوه عليهم ان
يصبروا في بطونها **قوله** نوح عليه السلام قومنه عارض فرقك بطند اوله كند
ايتوب كه باطن جمعيه دعوتك عيني در بود ما اگر چه ظاهر دعاء عليه در اصا
في الحقيقة دعاءه در **قوله** المحمدي لودليم بحيل الهية على الله **قوله** يعنى محمد يدر
اگر چه جليل رفيق بين ظاهر و صفت باطن ارضه صادر قسكون الله اوزر نه نازل
اولور زير ظاهر ارض خلقد باطن ارض حقد زير فرقك باطنى جمع در
قوله له ما في السموات وما في الارض **قوله** يعنى سوات مدخى ظاهر خلق و مبطنون
اولان حقد ارض ده دى ايله در كاته طرف خلق و مظهر و حقد ارضه حق
طول و اتحاد دن متره در **قوله** فازادفت فيها فانت فيها **قوله** فجن ارض ده
دخى اولنك يعنى موت ارادى ايله باضوري ايله ظاهر دن باطنه داخل
اولنك احدية جمعه و اصل اولور سن **قوله** وهي طرفك **قوله** اول ارضى طرفك
اولور سن مظهر و فاطور سن عيون عالمين دن سنى مسود ايد مظهر طرف
ايتوب كچه **قوله** وفيها يغيد كرم منها خن جكم تارة اخرى **قوله** نكته الله تعالى بولور

مکان عمل اوله و قال قلا استکبرت ام کنت من العالین **دخی حق تعالی حق ملامیکده**
 ایله خطاب ایدوکی زمانه استکبرت ام کنت من العالین ددی یعنی ایلمیس
 استکبار ایدوب بویک کند کی بوضه ملائکه میمندن می اولکه آنلرک
 مرتبه سیمه عالیدر زیر وجودن صنف اوله واقع اولمشدر و سیمه اولمه
 مامور دکلردر بلکه وجود عدم آدمه شعور لوی یوقدر اگر عقل اول و نفس
 کلیه دخی صنف اوله واقع اولمشدر و سیمه آدمه مامور دکلردر لکن بولوی
 حق تعالی مرتبه قیلر و غی تدوین وجود و تکوین بود و شهود مکرم اند و کچین در تنکه
 شیخ قدس ستره فتوحات قدسیه ده بومعنایه تنبیه اینمشدر پس معنای آیه
 کریمه دیکدر که استکبار می استکبر بوضه مائین عالیدنی اولر که حقندن غیری
 ساجد و کمال حق اولکه ستمشاهدا و ملز زبده معنای منوره فسر ملائکه
 کلمه شموله نقیض و اجمعین تاکیدندن متباعد اولمز لر زیر وجود عقلی عالینه
 وارد اولمشدر پس عقل اول و مادون محمل و مفصل تحت شموله مدخل بولوب
 و این کلیه ده سیمه بولور پس کات جمیع افراد مضمی وجود قلنور فجل العلو للملائکه
 پس حق تعالی علوی بعضی ملائکه معبوده ایچون قلر لکه سابق الذکر اولان مرتبه در
 زیر ملائکه معبوده آدمک وجود عدمندن بخیر در قند قلر سیمه برارک
 مرتبه سیمه مامور و ساجد و مسجود ممتاز اولو غی برادر **فلو کان کونهم ملائکه**
لدخل الملائکه بولکهم فی هذا العلو لما یقم فی هذا العلو مع اشتراکهم عرفان هذا
العلو لکانه یس حق تعالی بولرک ایچون علو مرتبه اثبات ایدوکی مجرد
ملائکه اولدقلر ایچون اولسه جمیع ملائکه عالین و سافلین علو مزبورده
داخل اولور دی پس وقتا که ملکیتدن اشتراکری واریکن حق تعالی ملائکه دخول
مرتبه ده قیهم و اشتراک ایتدی سیمه بر عارف اولدق که علو مزبور عند الله مرتبه
عالیه یش و ذلک فضل الله یؤتیة من یشاء و کذلک الخلفاء من الناس
دخی کروکی ملائکه عالین کی خلفاء ناسک علو مکانه در علو ذاتی دکلر فاته
لو کان علوهم بالخلافه علو ذاتیا کان لکل انسان **زیر اکثر خلافت سیمی ایلر ثابت اولد**
علو علو ذاتی اولایدی علو مزبور انسان ایچون ثابت اولور ایدی **فاما لم یعم ذلک**
العلو عرفنا ان ذلک العلو لکانه **پس وقتا که خلفا ایچون عند الله و الناس**
حاصله اولان علو مزبور عام اولما یوب یعنی نفس طبعیه انسانیه ایچون اولما یوب
علاز اید و خارجه سیمه اقتضای ایلله اولدیا سیمه بلر که علو مزبور علو مکانه
ایشو من اسمائیه الحسنى العلی من و ثمة لاهو حال بوکه حقل اسمائیه حقی ذاتیه
سندن اسم علی ریسل سم مزبور ایلله حقل اسمائیه مقتضای سیمه نسبت علویه
کمرک اوزنه ثابت اولور مرتبه محمد خود حقندن غیری موجود یوقدر پس غیری

نسبی نجه متصور اولور فهو العلی لذاته **یس حق تعالی ذلک صفة علوی ذاتی ایچون**
ایتمش غیر نسبت ایلله دکل عیشی **او عنی ما ذی یعنی علو مزبور و علی علیه ذلک غلبه سندن**
اولق و ارتکبه سبق ایتدی علی عنه اذا تقع مع سندن اولق و ارتکبه عنی ما ذی
دیدوکی اکا اشارتدر یعنی ندن استفاد علو ایدوب اذن مرتفع اولدی
و ننوک اوزنه غلبه ایتدی که اضاف اولوب لغیره اوله و ماهو لاهو حال بوکه
اول علوب فرض اولان و مقید علو فرض اولان شی یعنی حقدر غیری یوقدر
عقله لنفسه **یس حقل علو لذاته اولور لغیره اولما ذی و هو ذی اول علو ذاتی**
ایلله موصوف اولان حق من حیث الوجود عین الموجودات یعنی حق تعالی بقیدات عیشیه
ایلله مقید اولو و غی حیثیه لکه موجوداتک عین دریا خود وجود من حیث الوجود
و التحقق عین الموجودات در ماعلم و تعقل حیثیتدن غیر موجوداتدر زیر
مطلق باعتبار التحقق عین مقیددر و تعقل اعتبار ایلله غیر در ماعلم سیمه حرات
هی العلیه لذاته **پس محدث ایلله صمی اولان موجودات علی بالذات اولور زیر**
علی بالذات ایلله بینیه ماده مغایره مطلقه یوقدر و لیست الا حو **حال بوکه اولمحت ایلله صمی**
اولان موجودک دکلر الا عین حقدر فهو العلی **یس حق تعالی مرتبه فرضی علی لذاته**
مرتبه جمعه علی بالذات اولور غی تنکه ذکر مسبق اولوی لاهو اضافه علو اضاف
دکلر زیر ایدوب دکلر اکا نسبت و اضافت اولونه **لان الاعیان الحقیقه عدم لک**
بته فیه ما شئت رایحه الوجود **زیر عدم خارجی ایلله موصوف اولان اعیانکم**
عدم مزبورده ثابته در صلا وجود خارجی رایحه سن شتم اتماشلو **فهری علی حلقا**
فی عدم **پس اعیان عدمیات دایما عدم ثابت اولور لاهو حال اوزنه ستمی برادر**
ثابت اولر لکه وجود خارجی غیر یوقدر که علو ذاتی حقا اکا مضاف قلندر وجودن
دخی فرض اسک کمرک غیر ثابت اولمز زیر صورت تجلیاتدن بر صورت ثابت اولق
لازم کلور اول خود غیری دکلر من وجه عین حقدر مع تعدد الصور الموجودات
یعنی موجوداتده و متکثر و متجدد اولان صور کاینه و فاسله ایلله که هر موجودک
ایچون بر سنک اختصاصی وارد زیر الاعیان تنقلب علیها الاحوال و لکن تنقلب
فی الاحوال فصوله مذکور مقال **یعنی حق واحد مقام بین الاحوال یعنی بین**
الموجودات الخارجه منقلب لکه هر بر ندر بر وجهه متجلی که موجودک ساید
معروض وجود عدم اولما نبلکه عین وجود در که مظاهر سما و صفات ایلله منصب
اولور اما اعیان متعدده حال بومنول دکلر بلکه احکامی اعتبار ایلله معروض
احوال وجود عدم اولور و اوزنه احوال منقلب اولور دکلر بوقول در بر معنی
در بحث نفیس معلوم اولکه اعیان ثابته ایچون ایکی اعتبار وارد بری بودر که
اسماء الهیه به صور اعتبار اولور بر سیمه داخی موجودات خارجی به حقایق

اعتبار اول نور اعتبار اول ايله اسما ارواح اعيان ابدان کي اولور اعتبار ثاني ايله
 عکس اولور یعنی اعیان ارواح اولوب موجودات خارجیة ابدان منزله سنه کور نور
 بعد اعیان ایچین ایکی لطیف اعتبار دخی اتمش لر در بریمه بوکه اعیان اولای
 وجود حق اوله ننگه فیض مقدس در ثانیه سی بوکه وجود حق مراتب
 اعیان واسما وصفات اوله ننگه مرتبه فیض اقر سدر پس عند تحقیق
 خارجیه وجود دخی غیر یی یوقدر و اول وجود عین حق اعیان
 ثابت ایه صور علمیه اولر قلی حاله مستمر اولوب وجود غفار جی اچیر سن
 شتم اتمه مشلر در و هر کز اتمز لر و اعتبار مزبور شهود موجود در که حقی
 غالب و خلق معدوم و منسلب کور اما اعتبار ثانیه که اعتبار مشبهه در
 وجود خارجیه اعیان ذن غیر نشنه کور من لر وجود حق که مراتب اعیان
 خارجیة اولشدر انلره هوکو کور نمز الای مکور و آتتق غیر ترتب و حجاب
 سلب قات جمال و جلالت کور نور حاصل کلیم ایکی طایفه دخی مرتب حلالین
 مزبورینله کور من لر انحق صوة مرتبه یی کور لر لکن طایفه اولینک صوة
 مزبوره یی قدر طایفه ثانیه ننگه اعیان خارجیة در اما تحقیق مشاهد
 لانزال مراتب و صوة مرتبین دخی مشاهد ایدوب صورتی کور و ب
 مرتب صورتی غیب قلن یی شیخ کامل قدس سره العزیز طوایف ثلثه ننگه
 مرتبه لرت جامع اولوب بحر موج کبی هر لجه دن برکنان در حقایق کهر و لای
 لایق و متناسق اخرج ایدوب صلت قان معرفت ایچنده رواج ویرد و هر که
 بو تحقیق لبتنه واصل اولوب بحر توحید دن اعتراف و مترجمک ذوقنه
 اعتراف ایدر اوله و اما بنعمه ربک فحدت و العین واحدة من المجموع فی
 المجموع و عین که مجموع دن تجلی سی من حیث التقیید بالقیود و تدریجی
 نسبت ظهور در اما مجموع دن تجلی سی من حیث الاطلاق در و نسبت
 نسبت بطور در و عند التبیان عین شی واحد در یا خود مجی عند ظاهر
 اولور وجود حق نظر دن مراتب اولانه نسبت اما امری جمع ایدونه نسبت
 مجموع عند ظاهر و مجی عند باطن کور نور فوجود اکثره انما هو الاله اسماء
 پس وجود کثرة اسمایه نسبت ایلدر یعنی کثرة اسماده در یوخسه خارجه
 عین واحد دن غیری شی یوقدر عین مطلق یقین قیدی ایلدر متعین اولور
 و عین متعینه اسم دیور پس نسبت و تقییدات کثیره دن حاصل اولور
 و هی النسب یعنی اول اسماکه خصوصیات مزبور اعتبار ایلدر عین واحد
 عارض اولور نسبت در صور موجودات دن ظاهر اولور حیثیتله و صور مزبوره
 داخل اولور و اعتبار ایلدر و هی امور عدمیه یعنی اول نسبت خارجی نسبت

نور

52
 امور عدمیه در فکر ایچین وجود حق متعین بر وجود یوقدر اگر چه
 بحسب العقل موجودات متمایز بعد اولور پس وجود کثرة امور عدمیه
 و نسبت موهومه دن حاصل اولور حکمانک جواهر اضرادن مرکب اولور
 دکلری بودر و لیس الا العین الذی هو الذات یعنی وجود خارجیه عین
 واحد دن غیر یی موجود یوقدر که اول ذات حق و وجود مطلق در امور
 عدمیه ننگه اضافاتی ایلدر متکثر کور نور و هو العلی لنفسه لا بالاضافه
 تعالی عین کثرتن ایکن علوی لنفسه و ذاته در غیر اضافه ایلدر دکلر
 فاما العالم من هذه الحیثیة علو اضافة پر عالم بدو حیثیت دن علو اضافة یوقدر
 یعنی عین واحد اولوب کثرة عدمیه اولور و غی اجلدن علو اضافة یوقدر هب
 علو ذاتی لکن حیثیة اضرادن یعنی جهة غیر یی در علو اضافة دخی بولشه
 جایز در ننگه بمضایه اشارت ایدوب بیور شددر ممکن الوجوه الوجود
 دیه متفاضله لکن وجوه وجودیه یعنی وجود مضاف اولان اعتبارات
 بعضی بعضدن زیاده در فعلو الاضافة موجود فی العین الواحدة من حیث
 الوجوه الکثیره پر علو اضافة عین واحد در موجود در وجوه کثیر متما
 لفة و متفاضله اعتبار ایلدر بریند لعلی و اسفل در احرهما ابر آخر افضل
 اولوق کبی کذلک نقول هولاهو وانت لانت بواجلذکرک یعنی عین واحد کور
 کثیر و متما لفة ایلدر ظهور دن ایدریدر که حقی بعضی وجوه اثبات و بعضی وجوه
 ایلدر سلب ایدرین مثله هو دیر سن بحسب الاطلاق و غیبت ایلدر تقیید
 ایدر سن و اثبات حقیقه سن لاهو دیر سن بحسب التقیید سلب حقیقه ایدر سن
 و خطابه تقیید ایدوب انت دیر سن جهة تقیید وجوه ایلدر جهة اطلاق اثبات
 حقیقه ایدر سن بعد لانت در سن جهة تقیید وجوه حق ایلدر حق سلب
 ایدر سن قال الخوارزمية الله تعالى وهو وجه من وجوه الحق ولسان من اللسان
 یعنی شیخ مصنف نقل ایدوب بیور که ابوسعید خراسانی که یار مشایخ در بر کیر
 و وجوه حق در وجه و لسان و حق در لسان در و بالجملة مظهر کامل دن
 بر مظهر در و یطبق به عن نفسه بان الله لا یعرف الا بجمعه بین الاضداد فی الحکم
 علیه بها حق تعالی ننگه سببی ایلدر تقیید خبر ویرد که حق تعالی معلوم و مقهور
 فاما حقیقه تعالی و زنده حکم اضراد مابین جمع اولیمه یعنی تضاد جمع اولور
 جهة واحدة و احداثی الجمع ایلدر حق اوزرینه حکم اولیمه معرفه حق
 حاصل اولور یوخسه جهات مختلفه ایلدر حکم اعتبار دخی مشرک و متلاخوذ
 ماسودن شی واحد نسبت متما لفة هم اول و هم آخر هم باطن و هم ظاهر هم
 جایز در اما نسبت واحد ایلدر اولوق حقه مخصوص در و هو الاول والاخر و الظاهر

مثلا دیر سن باطنی اثبات و ظاهری سلب ایدر سن و لاهو دیر سن
 عکس باطنی سلب ظاهر ایدر سن و لاهو دیر سن
 ایدر سن انت لانت دخی بوکه
 قیاس اوله
 مستحق

اگر چه حقیقت بود فی معرفت حق
 دکلر ثبات معرفه فی الجملة
 اوله مستحق

فیهو عین ما ظهرو و هو عین ما بطن فی حال ظهوره و کرم باطنه عین در
 کذاک ظاهر عین اولدوغی کبی و حال اخرتیه و فی عین اخر اولدوغی کبی عین اولدوغی
 و مانده من یراه غیره پس عالم شهادتیه حق حقن عین کور بقدر که حق کا ظاهر
 اوله و مانده من بطن عینه و حق حقن باطن و مستور اولور بر شی یقدر که اول شی
 حقن محجب قاله بر قی عارفین دن بر سنه ظاهر اولسه فیهو ظاهر لنفسه
 حق کرم و نفسنه ظاهر اولور غیر ظاهر و بطن باطن عینه و نفسن باطن و محجب
 اولور غیر دن اولماندیر جاهر محجب بطن باطن اولسه کرم اول جاهر محجب حق
 مظاهر حجابیه سندن بر مظهر بر عین دکلر و هو المستی ابوسعید الخدری عین
 ذلک من اسماء المحدثات یعنی ابوسعید اسمی ایل مستی اولان شخصی و فی عین حقن
 سایر اسماء المحدثات مستی اولور دن کذاک اوانه حقن تنولات حیثیتن عین
 حقن فنقول الباطن لاد اذ قال الظاهر ان یعنی قی اسم ظاهر انیتی ایل ظهور ایلور
 احکام و آثار فی اظهر اقلسه اسم باطن ای نفی ایلور و انی جامع اولمان و کذاک احکام
 و آثار فی ظاهر قادر اولمان و اظهر لاد اذ قال الباطن ان یعنی کذاک حقن اسم
 انادیه اسم ظاهر ای نفی ایلور لادیر محصل سایر اضداد ده هب حال بومنوال
 اوزر نسخ اولمشدر هر ضد ضد اخره مقتضای ذاتی مثبت و خلا فی نایه و جاهد
 در اما بوجه ایل بجموعی حقیقه واحد تحتل مندرج وجهه و جردت الی جمیع
 اولور لور و المستکم واحد یعنی اضداد علی حده اقوال فتنی الف و نقول ایلور لکن جمله
 سده مشکم واحد در احداث عین ایل **جای** یک صورت بد و کونه ایلور بکوش
 کاهی نراهی زبیر و که صد **المرب** مفایر برده لردن بر صدای نغمه و هودر که شاقن
 انما ایلور کاهی محبوسدن نه طرفه جوهری معنی اولور ترکیب انسانی بسطک کوستر
 کفیتن نقض مصور دن بیکر بر رسته ی تقدیر ایلور بکاشانک خیال فل ایلور
 صن عرهی بکرم فل چادر دن جمال شاهیدی کور عارف شاهد شناسر بکن تجلته
 ایلین بر نور در هب جمله مظهر دن که عارف کبی جاهر حق و کبی باطن که می منظور
 که ناظر نظر دن کاه منظر دن و هو عین السامع و فی مشکم عین سامع در
 ذرافق صفت نطق و کلام ایله اشیا ده تحتی اتمشدر پس سامع و مشکم و کلام جمیع
 غیر واحد در یقول البقی علیه السلام و ما حدثت به انفسی یعنی عین و احدهم مشکم
 و سامع ایاغک مثالی تنکه نبی علیه السلام دن حدیث صحیح در که ان الله تعالی
 تجاوز لا قی ما حدثت به انفسی ما لم يتکلم او یعمل یعنی حق تعالی امتک نفسی
 قلبی ایله سوشون دلنه و علنه کور مد و کبی کنه اندن یکشدر و فی المحدثه التا
 معه حدیثها العاملة بما حدثت به انفسی و العین واحدة و ان اختلفت الاحکام پر اول تحدیثه
 ایلور نقوس حدیثی هم سامع هم محدث و هم حدیثه عالم حاصل کلام بر که عین

احد

واحد و در احکام مختلفه در که حدیث و سما و علم در و لا سبیل الی جمل مثل حدیثونک
 امثالک جملنه سبیل یوقدر یمن نفس واحد اولوب اختلاف اوصافله اسامی
 کثیره یی اولق امر و جرنید رجول و مستور اولمان فانه یعلمه کل انسان فی نفسه
 زیرا بود و کور معنای انسان نفسنه مراجعت اتسه علم وجود فی ایل بیلور و
 هو صولة الحق انسان اسد صولة حقن تنکه نبی علیه السلام ان الله خلق آدم
 علی صولة الرحمن و یستدر فاختلط الامور یعنی عین واحد امور متکثره ایله
 مختلط اولور و ستای واحد مطلق امور مختلفه ایله تقید دن کثره استثنایه
 مختل اولور کما ظهرت الاعداد بالواحد فی المراتب المعروفة یعنی وقاله واحد
 مراتب متعدده ظهور و تکرر یحق مظاهر متعدده سن ظهوره مثال نام
 اولی ایله واحد مراتب معلومه و تکرر و عقود مختلفه ده وجود و تقید
 ایله تقییل ایلور تنکه اعداد تکرر واحد ایله مراتب معلومه و مظاهر اولی در
 فاجد الواحد العود و فضل الورد الواحد پس واحد تکرر ایله عددی ایجاد
 ایلر بر واحد متکثر اولمانه حصول عدد ممکن اولمان در عددی مراتب
 حسی ایل واحد یقصد ایلدی یعنی واحد احکامی مثلا اشئی کبی و ثلثه و در
 کبی الی غیر النهایه ممتاز و معین ایلدی زیرا که بحسب الماده مراتب مذکور دن
 هر مرتبه واحد غیر دکلر لکن بحسب الصیة والصوره غیر در مثلا اشئین
 ماده جبرستن و ایلور تنکه ثلثه اوج واحد را قاضیت وحدانیه ایله غیر
 اولمشدر معلوم اولانکه شیخ مذهب اصحاب اعداد دن قول متقدبین و
 مذهب فیثا غورس جیم در که ایل مراتب عددی بر ماهیات متناهیة
 ایلور هر بری ایچون خواص متنوعه اعتبار ایلور عقود عشر و تسع و سیم
 الی غیر ذلک احاد دن مرکب لور جمله سنک حقیقتی واحد دن حقایق
 مختلفه دکلر در عین لور در خواص اعداد و واقف اولمان یوب یا تحت ده
 اولان اسرره مطلع اولمان قلی ایچون و مظاهر حکم العدد الی بالمعدود و حکم
 عدد ظاهر اولمان الامود و له زیر عدد غرض غرقیات ذات اولدوغی جلدن
 لا یدیر موجود بذاته ایله قایم اولور کذاک اعیان ثابتة و اسماء الهیة
 تحت قهر حدیثه مستهلک اولدوغی جصلت متغایرة الاحکام و الآثار و
 الاما هو خارجیه ایله اولور زبیر بر در کرک تلك المظاهر حسیات اولسون
 اعضاء ظاهر انسانیة کبی کرک معدوم فی الحس و موجود فی العقل اولسون
 قوی باطنه کبی و المعدوم منه عدم و منه وجود یعنی معدود دن بعض
 معدوم در عدم حسی حسی ایله بعض موجود در وجود حسی حسی ایله
 تعدد عدم الشی من حیث الحس و هو موجود من حیث العقل بر بعض

مثلا اختلاف قوی حسیل انان
 کامله دیور و مستکم و عالم و بصیر
 دیور عین واحد اسماء متقدده
 ایله معدود اولور مشکم

مراتب عددی واحد عشرات
 و قات و الفکی الی
 غیر النهایه
 مشکم

شمس جواهر ايله كورنه مك ايله معدوم حكمنه اولور حال بوكه من حيث
 العقل موجود در ذيل عقل اني انا حسي ايله ادراك ايدور مثلا نفس ناطقه
 و قواي ياطنه كي بمقوله موجود معدوم نمادير لاما اجساد ظلمانية كه
 موجودات عقلية تلك ظلاله و انوار ايدور في الحقيقة معدوم لودر لكن وجود
 وهمي لري حسي ايله موجود كور نور لري معدوم موجود نمادير لودر حاصل
 كلام عالم مظاهر جميعا حسي و شهادي اولوق لازم دكلدر بوض شهادي
 و بعض غيبي اولوق جايز در فلا بد من عدد و معدود و لا بد من واحد و
 ذلك فينشأ بسببه پس بوند بو عدد دن لا بد در كه و اخري تفصيل ايه
 و معدود دن دخي لا بد در كه مظهر حكم عدد اوله و بو واحد دن دخي لا بد در كه
 ذلك العدد تكراري سبي ايله انشا ايه پس اول علة واحد سبي ايله عدد
 كثيرة موجود اولوب و نشاء وجود و كيفيت بود و شهود بولا قات
 كان كل مرتبة من الورد حقيقة واحدة كالشعة مثلا والعشرة الى اذني
 والاكتر الى غير النهاية ماهي مجموع كمرات عددية من هره مرتبة حقيقة و
 اولوا ايسه مثلا تسعة وعشر هي ادنا سنة و اعلا سنة و اربعة يعني ثمانية دن
 اثنية ايتوب واحد عشر دن مائة و الف و اربعة مجموع من الاحاد اولماز
 ذير اهر حقيقة وحدة نوعيه سي سبيله واحد در پس اهر مجموعه
 من الاحاد اولور واحد در جمع منايه در و لا ينفك عنها اسم جمع الاحاد فاني
 الاثنين حقيقة واحدة والتلاتة حقيقة واحدة بالفا ما يلفظ هذه الاربعة
 وان كانت واحدة فما عين واحدة منها عين مابق دخي مراتب مزبور دن
 اسم جمع احاد منفك اولماز يعني اكر چه وحدة نوعيه تك عروضي حسي ايله
 منفك اولور لكن بحسب الذات منفك اولماز ذير الاثنين حقيقة واحدة
 و ثلثة حقيقة واحدة و اخري دريتسد وكي عدده و اربعة حقايق مختلفة در
 و مراتب مزبور دن اكر چه هو بي براسها حقيقة واحدة در پس احدها تك
 حقيقي حقيقة اخرا تك عيني دكلدر پس بو تقدير چه بر فضل فاروق لا بد
 جنس جامع ايله كه اسم جمع احاد در فالجمع ياخذها عين جمع مزبور من تبتك
 جيمسنة متناول اولور يعني اسم جمع احاد مراتب مزبور و قابل اولور
 يعني مظهر اولور ممتاز و متعين قيلور اثبات ايدور منها يعني امتياز و
 ثبوتات مذبوره ذوات اعداد مزبور دن نايتير اولور في حاله اثبات ايدور
 جمعياتك تفارقي اعتبار ايله پس جمع احاد جنس شامل و تفاوت جمعيات
 فصل فاروق اولوب ماهيات متخالفة حاصل اولور تنك مذهب فينشأ غور در
 و حكم بها عليها دخي جمع مزبور انلك ايله قايم اولان جمعيات احاد معنانه

پس جمع احاد معناني جنس جامع
 و جمع اعداد دن واقع اولان تفاوت
 و فصل فاروق اولور مستلزم

اعتبار اول

اعتبار ايله كور اولور و از در نه فصل عيني ايله مراتب متعدده ديور حكم ايدور تنك حق
 اعيان ثابتة و از در نه استعدادي عطا ايتد وكي احوال ايله حكم ايدور دي حضرت
 شيخ قدس سره العزيز بوراده اعداد حسي ايله اعداد كونيه صور تنك تمثيل
 ايتد في فهمه تقريب و تمثيل ايجون و قد ظهر في هذا القول دخي بو قول و تحقيق
 ظاهر اولدي يعني جميع مزبور تنك المراتبك وجود نه و بعضنك بعضنك امتيا
 ذنه قولنه و اثباتنك ظاهر اولدي عشرون مرتبة يكرمي مرتبة ظاهر اولدي
 فقد دخلها التركيب پس اول مراتب عشر به تركيب داخل اولدي يعني بعضنك
 بعضي ايله تركبي كه مافوقنك حاصل اولاجي ساير مراتب غير متناهيه دن
 حاصل اوله فماتنك مثبت عيني ماهو منفي عندك لذاته پس سن مرتبه ايجون
 لذاتها حقيقة واحدة اثبات ايدور سن مع ذلك جمع احاد معناني جملي
 جنس شامل امتياز ايدور سن بونك بوله وحدة منايه جمع و عدد در حصيل الكلام
 وحدة نوعيه ايله جمعية شخصية متنافيين ايك جمع اولمشلي و من عرف
 ما قرناه في الاعداد هر كه بزم مراتب اعداد ده تقرير ايتد و بو قولنك
 عارف اولدي ايسه و ان تقريبا عيني ثبوتها دخي واحد دن نفى عددية مثلا و
 اثبات عدد دينك عيني اولور و غن يلدي ايسه ذير اهر عدد مجموع احاد در
 مادة و صورة بوجه ايله واحد و عدد دكلدر ديونقي اولور علم الحق
 المنزه هو الخلق المشية يعني يلديك بحسب الاطلاق مشابهة خلقك منزلة
 و عيني اولان حق صورة مظاهر معنوية ده تجسيم جهت دن عيني خلق مشية
 در تنك واحد منزلة عن الكسرة العددية معدودات ضمنند تكرر ظهور ايتي
 حقيقي ايله اعداد مختلفه در و ان كان التميز من الخالق يعني اكر چه تقييد
 اطلاق امكان و جوي حقيقي خلق خالق امتياز ايسه ده فالامر الخالق
 الخلق بربان و حال بودر كه خالق عيني اولان تنك واحد عيني معدود در
 ذير عارف حق بحسب الحضرات مشاهد ايسه فيض اقدس مقام من خلق فيض
 مقدس مقام من مخلوق كور ذير بحسب الحقيقة مقاييس بودر و الامر الخلق
 الخالق يعني كذلك شان بودر كه مخلوق دخي عيني خالق اوله تنك معدود
 عيني واحد در ذير ايتي برهان كي طريقه اثار مخلوقته نظر ايدوب
 حقايق دن تفتيش و تفحص اسك عيني خالق بولور در كل ذلك من غير واحد
 يسه بو مخلوقن و خالقن هر برسي عيني واحد در كه اول عيني واحد ذات
 واجد در بل هو العيني الواحد يعني كليسي عيني واحد دن منتشركلدر كه شئ
 اخر دن صادر اولماق معناني ايدور كه بوهم اثبتدر بل هو العيني
 الواحد بلكه بولور كل جمعي ارتقاء نسبت و اعتبارات حسي ايله عيني

اعتبار ايله
 و موصد اولان
 المذاهب و غيبيات
 ايسه مستلزم

وهو البصير الكثير. دخی بونلک کلیسی نسبت مذکور نك اعتباری سببی ایله
عیون کثیره متعدد در فانظر ما ذاتی بی نظر ایله نه کور رسن یعنی
 مواد کثیره به امان نظر ایله و کور و کور نه در بیل حقیق در خلق میدر
 ثلث تجلای می کور رسن یوحسه مراتب جلوه ایدن صورته دنیا می کور رسن
 یعنی شهود خلق شهود حقد مانع و حاجب اولور می یوحسه بصیر بصیر یک
 حق کور حقد غفلت می ایدر یوحسه ایدها ایدن حجاب اولور می یوحسه
 رعایت مراتب ایدوب حقیق و خلق خلق می کور. قال استی علیه السلام یعنی
استی علیه السلام دیدی بلکه حق لباس صورت استی ایله مستبسی اولوب و صورت
ابراهیم اوله دانی نفس حقد خطاب ایدوب دیدیکه یا ایت یعنی ای آنا که صورت
مرتین عین حق سن و مرتبکه بنم نفس در اول دخی عین حقد کچم مرتب جلیل
خیر ایه اعلی صلوته فعله کتور هر که علم از لیدر بالقوة مقدور سکاء عالم مثال
 مصور در یعنی ما مور اولدوغک ایش که بنم نفس حیوانیم ذبح و نقش جلدانیم
 سلخ ایتکدر اشله که درویش سر تسلیم رضا پای قصاب قضا ده الوده خاک حقد
 اولوب باشنه کلشن و حقد کل صوفقد و دماغ بر سر و سلو تدن
 بل قوتقد نظم جمالک عیدنه قربان اولان عاشقک قانی قیلور تشریف
 ایدوب کل کجبین خود و غلامی زمین قطره سینک قطره سی ایات رحمت
 عجمی اولسه جاری حقله باطلره فرقای. والولد عین ایه ولد خود عین
 والد در حکم اتحاد حقیقتله زیرا والد که حقیقه جزئییه سی اجزای ولد
 جمیعسنه ساریدر نهایت مغایرت تعین و تشخیص حسبله در نکتة لایحه
 مسن لفظ والد و ولدن تفاوت بر حرف در که اول حرف الفقد والد ایله
 ولاده اصل کل فرع بعضی و جز در اول سبدن در که احد ایلد احمد دن اصانه
 فله حرف اولد و ولد ایلد ولاده کثرت. فما رای بزج سوی نفسه پر ابراهیم
 نفسدن غیر ییشخ ذبح ایدر کور مدی یعنی ذبح ایتد و یک نفسک عینی ایدی
 لکن نفسی صورت استی ده کور دی و فراه بذبح عظیم یعنی حق تعالی استی ایچن
 بر عظیم قربان قور دی ایتد ذبح کسره الله مذبح معناسنه در یعنی نفسی ذبح
 عظیم صورتنه قربان ایتدی قطره صورت کثرت منظره صورت قربان
انسان یعنی صورت کثرت مظاهر اولدی عالم شهادت عالم مثالده صورت انسانده
 ظاهر اولان و صورت ولاده مظاهر اولان شی. و ظهر بصوت ولاد لایحه کم ولد
من هو عین الوالد یعنی صورت ولادن ظاهر اولدی بلکه حکم ولاده ظاهر
 اولدی عینی والد اولان شی یعنی حق صورت مزبور ایلد بختی اولدی شیخ قدس
 لفظ ایلد اضراب ایتد و کتی تقابیل نصریح ایچن در. و خلق منها زوجها یعنی صورت

حق

نفس واحد دن صورت نفسی آدمی سزک صور مختلفه کور ده ظهور و انشایله سنی
 ایجاد ایدن مزبور صورت نفس واحد دن اول زوجی خلق ایتدیکه حوادر فمانک
 سوی نفسه. پر آدم نفسدن غیره نکاح ایتدیکه بلکه نفسک عینه نکاح ایتدی
زیرا زوجی حقیقه مطلقه ده جمع اولد قلی جرتدن عین آدمدر فمینه الصاحبه
والولد بی حصة نفس آدمدر بعضی اولدی صاحبه یعنی نفس حوا اولدی
بین الذکر والانثی والامر واحد فی الوجود یعنی معدود صور کثیره ده که آدم و زوج
 و اولاد دن ظاهر اولان واحد کی که عقود ملتبس ساریدر. فمن الطبيعة یعنی وقتا که
احاد میانده ظاهر اولان عین واحد غیر متفدا ایه پر قوایل عالمی خاص
و جامع اولان طبیعه ملکوتیه که جمیع اجسامه قوه ساریدر وجود حقد
اول قیتی ایلد مؤثر اولمش در بطریق الاستفهام وجود حق ایدو کتی بیان در
ومن الظاهر دخی طبیعتدن ظاهر اولان افراد جزئییه خارجیه نه در اول
 تعین کما ایلد متعین اولوب ثانیاً تعینات شخصیه ایلد متعین اولان وجود
 دکمیدر. وما رانها ناقصت بما ظهر منها ولا ذات بعد ما ظهر دخی بزاو
 طبیعه ساریه مظاهر اولان افراد ایلد ناقص کور مزور دخی اول افراد ک عدم
 ظهور ایلد زاید دخی کور مزور زیرا اول ظاهر اولان اشیایه امر کلی نك نسبی
 کما نك جزئیانه نسبی و یوحسه کلک اجزاسنه نسبی دکدر پس نه جزئیات نك
 ظهوری و افراد ایلد اول طبیعه کلیه ناقص اولور و نه رجوعی ایلد تراید بولور
وما لای ظهر غیرها دخی اول طبیعتدن ظاهر اولان طبیعتک غیری دکدر
 مطلقا و ماهی عینی مظهر. دخی اول طبیعت کزودن ظاهر اولان افرادک
یعنی کلک لا اختلاف فی الصور بالحکم علیها اول طبیعتدن ظاهر اولان صور طبیعت
 اوزرنه حکم مختلف اولد و عینی طبیعت ایه نفسدن واحد در حقیقتدن
 اختلاف یوقدر و حکمده دخی اختلاف یوقدر پس طبیعت اول ظاهر اولان
 صور صور مختلفه نك عینی اولفه قابلیت یوقدر. فهذا باب مر یا بس پس سؤل
شی بارد یا بس در یوحکم ایدر روز یعنی شی ک صورت طبیعت اوزرنه
 برودتله و بیسله حاکم اولوب لسان معنوی ایلد و هذا خایا بسی دخی شی
 صورتی طبیعت حرارت و بیسله حکم ایدر. فجمع یا بسی و ابان بغیر ذلک پس
 صورت حاکم شیین مابینده حکمده بیسله جمع ایتدی و غیر یله حرارتله
 مثله فرق ایتدی. فالجامع هو الطبيعة پس بصورت مختلفه الاحکامی
 جمع ایدو طبیعتدن که من حیث الذات وحدانی النعت در لایعین
 الواحد طبیعت دکدر جامع عینی واحد در. فعالم الطبيعة کما بصورته ثلث واحد

غیری ندر یعنی وجود تعدد تعین کما ایلد
 متعین اولوب نك القابل

فقید ایدو بی بیسی ایلد جمیع کما
 بود که نظم طبیعتک بحسب الدور
 اضرع که ارض و صور مذکور
 و بارد و یا بسد بیسله سبب
 قویدر پس اول جلد شیخ قدس
 بمقامده بارد و یا بس ایلد تمیل
 ایتدی مسلح

یعنی بود که اول صفات وجودیه و نسب عدمیه عادتیه و عقلا و
شرعیه مجموع اولسون که بوجه یه نسبت مذمومه اولسون مذموم و محمده
که حق صاف است و کنی وجه ظاهر در زیاده اضافه مزبور که کانه کسب الیه
حقیقت نقصانی منقلب کمال ایدر فی الحقیقه حق مضاف اولان
حقیقت هدام در که نفس الامر ده صفة مذموبت منسلخه بلکه صفة
محمده ایلد متلبس در حاصل کلام صفة مذموبت احکام موصوفه بهما ظاهر در
سریت ایدر عدم ملائمت سببی ایلد اما حق نسبت وجود خیر محض در
مظاهر نسبت ایلد شرعی اولور سه مثلاً حقیقت ذائقه سهو ته نک
کمال اولور و غی حسیله خیر اولور و انقطاع نسل انسان و وقوع فتنه مؤدی
اولور و غی هر تنه شر اولور پس هر محمده صفت خیر امر ذاتی و شر امر
خارصی در معلوم اولو که مکرر برای کون جناب سعادت دنیا نیت
تقدیر معهود اولور غنی بر غریبه کنه و رش ایدی مطلع بود در **شر**
نولدر کول نسیم سر در اثری یوق اول کذا رنجی بهندن خبر می یوق
دل خسته لک می و ایتقدم بسته لک نه در **شر** لانی ده کن صور می یوق
الحی جوابته **ع** یا من خبر ندارم یا اوشان ندارم مصرع حافظ دن تملیک
ایتد لوبو کتابد دأبوز احیاناً اول ساحه غلیان و ارد اولان خط
ها یونی مقال نه محله منتهی اولور کایسه اول خلاصه اذخال و ملایین خط
مزبور بورایه الحاق اولور و ارد اولان بومز کورد که **شر حافظ**
جان بی جمال جانان میل جهان نه دارد هر کس که این بدارد حقا که آن ندارد
باهیج کس نشانی زان دلستان ندیدم یا من خبر ندارم یا اوشان ندارم
فقر ایدر جمائی کورمین جان بر نفس میل جهان ایتمز جهان نه جان کورت
عارف جهان کور سه زبانی ایتمز حجاب اهل جهانده دلستان نزن نشان
کور نشان نزن خبر صورین اوشان نه نشان ایتمز **فتنوس زبانی**
نسبت ایدر که هر نسته که وارد جان وارد انکم جان و ارکان وارد
بله هر کور در هر شید جانی انک جان نه بوقدر کمالی عالی حضرتک مرتبه معرفتی
کرچه بار سال اولان کلا منوب بر تودر کنی بومحله بطریق التزل حسب
حال عدایتش در زید عارف محقق جمال ظاهر فی مظاهر و نکودر و مظهر
ظاهر و رتبه سن فرقه قادر اولور و مرتبته تمیز ایدر اما موحده مشاهد
حیوت و تجرد خلاص اولما زید بصری کاه مرات واحده یعنی وجود
صور متعدد و اعیان مختلفه کورد که حق مرات و اعیان مرتبی اولور و غی
مرتبه در و کاه مرای متعدد صو و واحد کورد یعنی مظاهر و اعیان اولان

وجود حق کورد که واحد در بومرتبه اعیان مرتبی وجود حق اولور و غی مرتبه در
پس موحده بوراده مختیر و عاجز قالور زیر ظاهر ایلد فطری بری بر نرت
تمیزه فایز اولما زید مقام عالی عارف محقق کلام در که طرفین میاننده
مین اولوب هر موحده کی مختیر و عاجز اولیه نکه شیخ بیور شد در سابقا
و من عرف ما قلناه لم یجز **نسبت الفقر** نقاب حیرت اصوب لطفه جمالیته
همیشه دلبری جهلیله اضطراب صالری شعاع نور جلالت حجاب عزتله
کهی ترابه کهی ماه افتاب صالری نه و جهله کورینور سه بلورانی عارف
ولیک چهره و عرفانی حجاب صالری بولکلام نهایت بولنی مقصوده مر
اولور و لیس ذلك الالمستی الله تعالی خاصته و بومز کور اولان علو ذاتی
و کماله مستغرق لفظه الهی مستی بی اولان ذات جسته و وجود مطلق مخصوص
و اما غیر مستی الله خاصته مهابت کولی له اما الهی خاصته نک میزی
اولان که اول مستفای خلصه جلوه کاه اولان و وجود خارجی ایلد متمیز اولان
مجا لیدنه اولور و غی حالده اوصو رة فیله یا خود صو رة اسمیه اولوب اول مشاهد
حاصله اولور و غی حاله که ذات انک پیک سببی ایلد مستغنی اولاهو لا صو رة
مستغنی اولور و غی کنی فان کان محلی له مستفای حقک یعنی الهی غیر کما ذکر ذات الله
محلی اولور سه قینفع التفاضل لایمن خلک بینی بین محلی و محلی بوبو محلی ایلد
محلی ای اخر و تاسند تفاضل واقع اولور یعنی فضل و تفاوت بولنور
بونرت زیاده بر نده نقصانله و تفاضل مزبور دن بد و مفارقت اولما ز
البست لازم مهابت اولور و ان کان صو رة فیله فلیک الصو رة عین
الجمال الذاتی اگر مستی الله غیر مستی الله صو رة اسمیه اولوب
اولور سه صو رة مزبور عینی کمال ذاتی اولوب جمیع کمال مستغرق اولور
لا تمایز عینی مظهرت فیله زیر صو رة مزبور جلوه کاهی اولان مظهرت
وجود و تحقق حسی ایلد عینی در اگر چه بحسب التقفل غیر اسمیه ده فالزه
مستی الله هو الله تلك الصو رة بر هر صفت که مستی الله مخصوص اوله علو
ذاتیدن و کمال مستغرقن تلك الصو رة ایچون دخی ثابت اولو جیدر کن
لا یقال هی هو لکن بوقدر وارد که تلك الصو رة اسمیه مستی الله
عینی در دیو حل جمیع اولما ز مستی الله موضوع و صو رة اسمیه محلی
قلنر و لا غیره دخی صو رة اسمیه مستی الله غیر دخی دیو حل اولور
زیر بحسب التقفل بنهاد مقایرة ثانیه در اگر چه بحسب التحقيق اتحاد
وار سه فقد اشار ابوالفهم قشیه فتح قاف و کسر سین و تشدید یله خلع
نولین اولو کابند بومعنا یه اشارت ایتدی بقوله بوقولی ایلد که ان

كل اسم له تسمي بجميع الاسماء الالهية وينعت بها تحقيق هر اسم الهى بحسب
 سر التوحيد جميع اسماء الهية ايله تسمى ايدو يعنى جميع اسمائه تسميه
 قبول ايدو وجميع اسمائه متصف ومنعوت اولور. وذلك ان كل اسم
 الهى يدل على الذات وعلى المعنى الذى يسوق له ويطلبه. بونك بيان يعنى عموم
 شتى وعموم صفاتك بيانى بودر كه تحقيق هر اسم الهى ذات محته دلالت
 ايدو ودفى شول معنائه دلالت ايدو كه انك ايجون سوق اولمشدر يعنى انك
 ايجون اسم وضع اولمشدر واول معنائه طالع ايدو انك سببى ايله ساير اسمادن
 متميز اولما ايجون. فمن حيث دلالت على الذات له جميع الاسماء ومن
 حيث دلالت على المعنى الخصوص الذى يفرده متميز عن غيره كالرب
 والخالق والمصور الخ غير ذلك. بين اول اسم الهى ذات مطلقة دلالتى جشيدون
 جميع اسمائك ايجون ثابت وكا منتسب اولور اما معنائه مخصوصه دلالتى
 جشيدون ايله معنائه مخصوصه كه اسم مزبور انك حسبي ايله اطلاق تقيده
 وانقراد بولور غير بون تميز حاصل ايدو مثلاً اول معنائه مخصوص رب كى وخالق و
 مصور كى. فالاسم عين السمع من حيث الذات وغير السمع من حيث ما يختص به
 من المعنى الذى سبق له. بين هر اسم بحسب الذات مستانل يعنى در موضوع له به
 اولان معنائه مخصوصه اختصاص حسبي ايله غير بون. واذ اجمعت ان العلم
 ذكرناه. وقفاكه من علوديه اولان بونم ذكر ايدو كوز معنائه ايدون هم كوكسه كه جميع
 كماله مستغرق وجامع اولان كمال انك ايجون ثابتدر. علمت انك ليس علو مكان
 تحقيق من بلدك كه علوديه علو مكان دكلدر ودر كل ايدو كى ظاهر ومبتادر در
 فلا علو مكانه. دغى علو مكانت دغى دكلدر ناصبك نصب ايدو كى منصبى ايله
 حاصل اولور. فان علو مكانه مختص بولاة الامر. يعنى نيجى علوديه علو مكانه
 وعلو مرتبه كى دكلدر ذير علو مكانت امور مسلميه والى اولان مخصوصه ديالغله
 بيا نصب اتفاق جماعة ايله. كالسلطان والحكام والوزراء والقضاة وكل ذى
 منصب. مثلاً سلطان كى وحكام ووزراء وقاضى كى وهر منصب اهل اول
 نايلدو مير و مير مير انكر كى. سواء كانت فيه اهليه ذلك المنصب. برابر دوك
 بونلر منصبونه لياقت واهليت اوسون حكام سلف كى. اولم يكن كوكسه
 اولماسون ابناء زمانه كى پس علو مكانه قابل الزوال در عزل ايله مثلاً
 والى بالصفات ليس كذلك حال بونكه صفات مخصوصه سببى ايله حاصل اولان
 علوديه علو مكانه كه ولاه امر مختص دكلدر پس زوال دغى قبول ايتمز ذير
 حد ذات صفة در اعتبار معتبر ايله دكلدر. فانه قد يكون العلم الناس بحكم
 فيه من له منصب بحكم مع كونه اجهل الناس. ذير اذا اولور كه اعلم ناسه بحكم

طالع
 ايدو

بحكم ايدو مع هذا اول محكم اجهل ناس ايك. فهذا على بالمكانه بحكم التبع ما هو على
 نفسه. بين اول منصبى بحكم صاحبى ولان اجهل ناسك علو مكانه ومرتبه تبعت
 واذافنه ايدو در حد نفسند علو بوقدر و بحكم دغى اول مرتبه اضافتدر
 فاذا عزل زالت رفعتة والعالم ليس كذلك. ذير اول مرتبه دن عزل عازل ايله
 اولسه محكمه قاد اولور وهو كوز علو رفعتى قلن اما عالم بويله دكلدر ذير منصب
 دنياده قابل زوال اولميو بايدي وباقي اولور وندون ماعدا اخرته دغى متعدي
 ومترقي اولور **فصل حكمة** مهميته في كلمة ابراهيمية فض مزبور حكمة مهميته
 كلة. ابراهيميه بيانن در مهميم سم مفعولر تفصيل بيانن افرط عشقون
 حاصل اولور نشاندر نكه عشق افرط محبتون بيانن اصل ايجاز ووجود جان
 وجهاندر وهمان بر صفتدر كه صاحبى يقين خاصته تعلقون منع ايدو بلكه
 محبوب جاننه ميل ايدو. راه مطلق به الى كيدر يعنى حمة امكانى ايله مشغول
 ايتمز حمة وجوبه بكر **الحقير** مايل دلم بسوي تو تو بسوي دل. ايجون
 هر دو ديد و آرزوي دل. جوابي دوي عين مكران بسوي غيبي. ان غيبي بسوي غيبي
 تومينات روى دل. مست خراب باده عشق توام دريغ. كريتكني بسنك علامت
 بسوي دل. انما سمي الخليل لا تخلكه وصره جميع ما انصف به الذات الالهية
 يعنى حضرت ابراهيم خليل ديو تسميه اولندى بو تو صيفك وجه ذات الهية
 متصف اولور ودى صفاتك جميعسته تحلل و دخول ايدو ب جمله سحر واستجاب
 ايتد وكيدر بر وجهه حصر و احاطه كه صفات مزبوره نك بر فردي حيطه خطه
 دايوه سنه خارج قلبه اما صفات مزبوره نك اندن ظهورى بروجله اولاكه
 حمة اطلاق وحقية حمة تقييد وخلقينه غالب كوروز. فالشاعر
 مزبور وجه تسميه شاعر ك شعر مذكور بون ظاهر در. **وخلقت الروح**
ميت. يعنى افاقه محبتك ايدو باريك روحك جمله سنه دخول وجران
 انك وقوى واعطادن هوجز مه سران قلدر. و به سمي الخليل ايله حال بونكه
 ذات خليلك دغى خليل ايله سمي اولماسنه بو معني سبب و دليل و بواسم جميل ايله
 مشرق قلما سنه بونكه طريق وسيل اولور. للشيخ الحسن الشاذلي حبيب
 حبه بيني الحشاشان يشا عيشي على عيني مشى روحه روي و روي روحه
 مايشاشيت وما شئت شاشيت **الحقير** سود كوشيله بر يدركه اكود عوت ايله.
 كوكسه دل خانه سنه ديدو كويانه بصر. نجه عرض ايدو متاعيني جهانك كه دل.
 اوجود اول حركته قد من جان بصر. كما يخلل اللون المتلون. شيخ قدس سر
 تمثيل عقلى ايله اكتفا اتيوب توصيف ايجون مسال حتمى ذكره شروع ايدو ب
 لون عرض جوهر متلون حلول و سر يا نى ايله طول اتم سينه مثال كنوديكه حال و محل

ابراهيم
 عليه السلام

ایک سید انی شیخ واحد کورینور. فیکون العرف بحیث جوهر ماکول کماکان و الیکن
 پس عرضت اجزا جوهر ایل قیامی و اجزایه طول جائزه اولان وجودی متمکن
 مکان ایل اولان وجودی کبی کلید یعنی متمکن مکانده اولان حلول کبی دکلر
 زیر متمکن مکانده حلولی جوارید را قاعرضت اجزای جوهرده حلولی
 سربانی در. اولخلل الحق وجود صور ابراهیم علیه السلام. یا خود ابراهیم خلیل
 دیو شسمیه نک و جری حق وجودی ابراهیم ده یعنی عینی خارجی سنن تخلیه و دخوله
 و فیکل حکم یصیح من ذلک. دخی وجود ابراهیم ده صادر اولان حمله حقل تخللی
 و دخوله یعنی مظهر صفات الهیه اوله سی دخی وجه شسمیه در شارح فیصر
 ایدرجت ابراهیم دن اولان تخلل نتیجه و قرب نوافل در جهة حق دن اولان
 نتیجه و قرب قر ایضد یعنی کنت سمعه و بره و کبی. فان کل حکم مظهر
 زیر اهرمک بر موطنی بر محلی وارد اول موطن سببی ایل حکم من بود ظهور بود
 و متقین اولور. لا یبقی ذلک. اول حکم موطنی آخر تقدی ایتمز یعنی اول موطنک و دانسته کن
 مثلاً احکام مذموم منک موطنی نشای دنیوتیه در شای دینه و روحانیه موطنه
 تقدی ایتمز و نشای احرویه دخی کمنز الا نوری الحق یظهر صفات المحذات
 شیخ مصنف قدس سره حق وجودی خلقه تخلل ایدر دید و کبی کلامه تنویر
 ایدوب بیور که کور من مسن حق قوال صفات محذات مظهر ظهور ایدر عین عبد له
 تقاین حیثیت دن ایل صفات که حق دن اول صفاتک ظهوری نشای دنیوتیه ده
 ممکن اولور اخرت تجاوز ایتمز. و اخیر ذلک عن نفسه. و اول صفات محذات تله
 ظهور ملاسه سی ایل حق تعالی نفس دن خبر و یور که الله یسخری بهم و مکراته
 و مرضت فلم تقدی دیو بیور. و بصفات النقص و بصفات الذم صفات
 محذاتک عطف تفسیر ید یعنی صفات نقص و ذم ایل ظهور ایدر که اول صفات
 ذم حق نسبت ایل ذم و نقص و لمن مخلوقه انصاف ایل اولور. الا نوری الحق یظهر
 بصفات الحق من اولها الی آخرها. شیخ قدس سره عبد که وجود حقه بحقی حکم
 تنویر ایدوب بیور که کور من میکه انسان کامل و خوب ذاتی دن غیری اولان
 صفات حق ایل من اولها الی آخرها خلق و تحقق ایدر اما و خوب ذاتی ایل خلق
 ایتمز و کبی زیر صیغه و خوب قدیم در حاد تک ایسه قدیمه قدم راستی بود
 و کما حق له. دخی صفات حق کلمسی مخلوق ایچون تا ستر یعنی انسان کامل ایچون
 ثابت در. کما هی صفات المحذات حق الحق. نکه صفات محذات حق ایچون ثابت اولور
 کبی زیر نکه محذات حق سون در که کل یوم هو فی شان کاتنبیه و شاندر
 صفات محذات دخی حق صفات دن بعض در. الحمد لله فرجعت الیه بحاجه عوق
 الشاء یعنی هر جامدیت و محذاتیت شامل اولان حمد الله تعالی به مختص در و ملکی که

زیر اوجا الی وجود فنن اولان فعل را
 و جب الی وجود بود اما عمل طر فنن
 توبه فی فعل اما الی الیه وجود بود
 بقی فی فعل اما الی الیه وجود بود
 قرب فی فعل اما الی الیه وجود بود
 اولان فی فعل اما الی الیه وجود بود
 نوافل فی فعل اما الی الیه وجود بود

حاصل کلام عبد و لدی سید
 در که نوافل ایدر یکل پس جنت عبد
 حاصل اولان قرب قرب ایدر
 اول ایلدن نوافل دیر

غیر متجاوز دکلر برر جمیع شانک عواقب حقه راجع در اگر چه استرای حقه
 تعلق انیوب غیر تعلق ایدر سه ده بلکه فی الحقیقه و عند الکشف غیر
 یوقدر غیرت بحسب المراتب. من کل جامد و محمود یعنی هر جامد در
 واقع اولان محمود دن اولان محمودیت حقه منتهی در و الیه
 یرجع الامر کله آیت بو که اشارت در. فعم مازم و ماضی. یرجع اولان امر
 مزبور امور مذمومیه و محمودیه عام و شامل اولدی. و ماضی الامور و مذموم
 واقع ده ایسه اول موجود اولان امر یا محمود یا مذموم در پس ایکی داعی حق
 راجع اولور. اعلم انه ما تخلل شی شی الا کان محمود لا فیه. شیخ مصنف قدس
 سره وجه شسمیه ده تخللین مذکور دن بیان ایدوب بر شی نتیجه و قرب
 فرایض و اخر نتیجه و قرب نوافل اولما سنه اشارت ایدوب بیور که تحقیق
 بر شی شی و اخر ده دخول ایتمز الا اول شی ده محمود اولور یعنی صیغه
 فاعل ایلد متخلل اولان صیغه و مفعول ایلد متخلل محمود اولور دیر
 فالمتخلل اسم فاعل محجوب بالمتخلل اسم مفعول پس متخلل که کسر لامه اسم فاعل
 فتح لامه اولان اسم مفعول اولان اسم مفعول مستور در فالمتخلل هو
 الظاهر و اسم الفاعل هو الباطن المستور پس اسم ظاهر در و اسم فاعل
 باطن در مفعول ظاهر ایلد مستور در مراد اسم فاعل دن و اسم مفعول دن
 مستألری در که بری مرتبه و خلق و عبی حق در مثلاً عالم طبایع و
 صورت ایلد هیو لا کیدر. کما یو یخلل الصوفیه فترتسرو تسع
 شیخ قدس سره مثلاً محسوس ایدر ایدوب بیور که مثلاً اول فاعل
 متخلل صوکی در که صوفی خلل اجزا سنه تخلل ایدوب دخول ایدر
 و صوفی متخلل اول ما سببی ایلد زیاده اولوب و اطر فی مدد و واسع
 اولور کانه نشو و نابولور. فان کان الحق هو الظاهر فالخلق مستور فیه
 یعنی اگر عبد متجلی له نک نظر من فعل و ثایر حیثیتی ایلد ظاهر اولان
 حق اولور سه و بحسب التوحید و افناء النفس جمیع احکام و ثایر حق
 مستد ایدوب نفس کور میحک اولور سه. فالخلق مستور فی الحق یعنی موجد
 متجلی له حقن مستور اولوب عبد بحسب الحفل و الثایر مستور و حق ظاهر
 و محجوب در. فیکون الحق جمیع اسماء الحق من جمعه و بصره و جمیع نسبه و کله
 بر خلق که اول عبد متجلی له در حق جمیع اسماء سنه مظهر بلکه عین اسماء
 و صفات اولور و محض نسبت و اضافات و عین ادراکات اولور مثلاً حق
 سمع ایلد و حق بصر ایلد بصیر و حق ارادی ایلد مرید و علم ایلد عالم اولور
 الی غیر ذلک و نتیجه و قرب فرایض حصول بودور. وان کان الحق هو الظاهر

یعنی اگر عید متجلی که اول استناد احکام سببی ایله ظاهر اولورسه فالق مستور
 باطن فیه: پس خلق حقده مستور و باطن کور نور و عبدک نظر نه حقده بر
شیء مستور و منزه الالهیه ایله مستور اولور. فالق سمع الخلق و بصیر و یبصر و
 رجله و جمیع قواه: پس بوقامده حق خلقک سمعی و بصری و یدی و رجلی
و جمیع قوا سه منزله سنه در و بومذکور قلب کامل نتیجه بوقرب نوافل
بیور کما ورد فی الخبر الصمیم نکه خبر صحیح و وارد اولدیکه لایزال العبد
 یتقرب الی بالنوافل حتی احبته فاذا احبته کنت سمعه و بصره الذی
 یسمع و یبصر: ثم ان الذات الالهیه لو تعرفت عن هذه النسب لم تكن الهة
پس تحقیق ذات الهیه نسب مذکوره دن مجرد و عاری اولسه آله او مانع
لایق و حری او مانع زیرا نسب مذکوره که ذات الهه اعیان عالمه و استعدات
اعیان قیاس ایله لاحق و لان صفات و اسماء دن عبارت قدر الهیه ایسه نسب
مذکوره نکه احدیت جمیع دن عبارت و اول مرتبه ایله تحقیق کنایه
پس اگر نسب مذکوره که تقدیر اسماء و صفات دن مقید اولسه ذات بحت حق
باقی قلور که وجوه کثرت بر وجهه قابل اشارت او مانع و مرتبه الهیه
صلا حیثی قائم: و هذه النسب احدها اعیاننا: دخی نسب مذکوره
احداث اتمدی الا بزم اعیان موجوده موزا احداث اتدی زیرا نسب تحقیق اولور
و جو متبیین ایله تحقیق بلور پس طرفین اعیانک تحقیق نسبتده امدخلی اولور
مستقل دخی دکل ایسه و اعیان بومعنایه احداث نسبت قیلور که اولیایانک
ثبوت عملی اولسون کون وجود خارجیلر: فمن جعلناه بالو هیئتنا الهه
پس بزاو الی حق بزم فالو هیئتو نسبتی ایله آله ایتدک یعنی بن عبد فالوه
اولما سق اول رب آله او مانع دی: فلا یعرف الحق من حيث مرتبه حتى تعرف
پس حق سبحانه و تعالی مرتبه الهیتی حیثیت دن معروف و معلوم او مانع
حتى بزم مرتبه عبودیتو زایل معروف او مانع یعنی حق عدم معرفت
بزم معرفت نفسی ز منتهی اولوب معرفت نفسی معرفت حق مبتدا اولوب
قال صلی الله تعالی علیه و سلم من عرف نفسه فقد عرف ربه: بواجل در که بیغیر
علیه السلام بیوردیکه هر که نفسی بلدی تحقیق ربتک معرفت داخل اولدی
و هو صلی الله تعالی علیه و سلم اعلم الخلق بالله: حال بوکه بواکلام فایق قابل علم
الله اعلم و اعرف لا یقدر: فان بعض الحكماء و انما حامدا دعوا یعرف الله
من غیر نظر فی العالم و هذا غلط: بعض حکما دن مراد ابوعلی و اتباعیدر
ابو حامد امام غزالیدر یعنی جماعت مزبوره دعوا اتد که عالمه نظر قلمادین
معرفه الله میسر اوله یعنی ظاهر حال که انا ممکنه دن مؤثر وجهه استدلالدر

خلاف

خلاف فی جایز کورب دیور که مؤثر واجب دن اثر ممکنه استدلال قابلدر و بومرتبه
 مرتبه و مشهوره دی علامه در غالباً باقیه: خواجه کازک وجه خاص ده کلویک
بومعنا در معلوم اولو که طریق شایعات که سبیل استدلالدر ایکی مسلک
منقسم در مسلک اول برهان اثباتی در مسلک ثانی برهان لمی در برهان اثباتی ده
مؤثر دن اثره تنزل ایدر و برهان لمی ده اثر دن مؤثره تدبیر و تدریج
قیلور پس براسک که قدم معرفتی طریق اوله مواطات اید فی الحقیقه معرفت
حقده نظر و استدلاله محتاج او مانع اول اولدند که اهل استدلال یا نند
بومعنا صعب بلکه محالدر اما طریق ثانی نظر و استدلال یولیدر غیری
احتمال یوقدر مسلک اوله اشارت قرآن عظیم ده اولم یکف برتک انک علی
کل شیء شهید ایتی در و مسلک ثانی بیه دلائل سنه بصر یا تیات
الافاق و فی انفسهم معنا سیدر: ثم یعرف ذات قدیمه ازلیه لکن لا یعرف
انها آله حتی یعرف المالحق و هو الدلیل علیه: یعنی بلی ذات قدیمه ازلیه تعریف
من حیث هی نب و نفوت و اسماء و صفات دن اطلاق و تعرف حیثیتی ایله
معرف اولم جایزدر یعنی الهیه و فالو هیئت نسبتی وقوعه اولور و غی
حاله ادر اک جایزدر دیک اوله فقیر ایدورین بومرتبه معرفت و ادر اک
نسبتی ایتدک رخا و وسر اولور که ادر اک معرفت نسبت و اضافت قیلند
درین نسبتک رفعتی تصور اولسه بومقامه برنام قومی مصورا و لوزیرا
تقدیر یوقدر مدرک و مدرک و عارف و معروف و معرفت هب بلوط
مکر بومقامه مقام رفع و تعین دیور که رفع و تعین اثبات ذات مطلق اولور
نوع معلومیتدر و بالجمله بویرد و غی و زره ذات قدیمه من حیث هی بلنور
اما الهیه فی مرتبه سه بلنور حتی مالحق بلنمایجه یعنی نسبت اثریه معلوم
یعنی نسبت الهیه و مؤثریه معلوم او مانع زیرا مدلوله دلیل دن انتقال اولور
دلیل سوزجلا او مانع: ثم بعد هذا فی ثانی الحال یعطیک الکشف ان الحق
نفسه کما عین الدلیل علی نفسه و علی الوهیة یعنی بومرتبه دن صکره
فالو هیئتک ایله الهی بلوب و کلیتک ایله توجه خالص حاصل اتر کن صکره
ثانیاً عین بصیر نور کشفله منفصل اولوب و بواکشف که جمع بعد الفرقه
مرتبه سیدر سکا اعطای دیکه حق تعالی حصر تکرینک نفسی نفسک والی
هتیک اوز رف غیر دلیلدر یعنی صوت تعینات اعتباریل دلیل اطلاق
مقتوی سه اعتباریل مدلولدر پس نفسه دلائلی فیض اقدس ایله و الوهیته
دلائل فیض اقدس ایله در ثانی اولون: وان العالم لیس الا الله
تجلیه فی صور اعیانهم الثانیة الیه یتحیل بوجوه ابدونه و تسووع و یصور

یعنی معرفت سوزجلا ذات من حیث
 ذات اولم حیثیت دن در
 خود حیثیت ثانی ایله حاصل اولور
 معرفت در ثانی اولون
 سوزجلا

حقایق هذا الامعان واحوالها: دخی معرفت مذکوره صاحبیه عرفان من بوردن
 صکر بطریق الکشف والعیان معلوم و نمایان اولور که وجود عالم خلق و کلام
 التجالی وجه حق در که ملایکی صور اعیان ثابت و ظاهر و هویدا اولور
 ایل اعیان ثابت و احوال که خارج و وجودی اول تجلی سن محال در
 یعنی الحق بر آن تجلی در فارغ و لسه اعیان خارج در اثر نمایان
 قلل و فیض چشمه سان ظهور کرا و لسه باغ وجود و بر قطره نم اولور
قطر بحر وجود ساکن پیغوله و عدم جری ریاخ ظاهر ایدر موج بی شمار
 بر تو صالوب مظاهر بر جوهر لطیف هر اسم قیل و منظر شکلی اختیار
 دخی معرفت مذکوره صاحبیه ظاهر و هویدا اولور که حق تعالی صور اعیان
 ثابت و حقایق مختلفه نک لتوئی سببی ایل متنوع و مختلف اولور **قطر**
 بر شمس منیر و غنچه ثمرات مظاهر بر بحر عظیم و غنچه احوال در افشان بر باد
 والوان زجاجیل ملوک: بر جام بی ایل کی مست و طی حیران: و هز بعد العالم
 به منانه که لنا یعنی کشف سابق الذکر نوم حقه الهیه اعتبار ایل یعنی اسماء
 وصفایه حسنی ایل علموزدن صکر: و نیز ما دام که بزم ایچون بر اله اولور
 بلیه انک اول اعیان ثابت مقتضای اوزر اسماء و صفایه و وارد و غنچه
 اعیان اول اسماء و صفاتک فحل سلطنتی و مجاری ظهور ایتدی هرگز منور
 اولان اعیانک مزایای صورت و مظهر اولان حضرت حق ایدون
 بلنک هیست اولان: **فرمانی** الکشف لآخر فیظهر صور باویه فیظهر بعض البقی
 الحق فیعرف بعضا بعضا و یتبین بعضا بعضا: یعنی کشف اول که کشف مقام
 جمع ایدی بو کشف کشف مقام فرق بد الجود و جمع الجمع مستی قلنشد در جمع
 الجمع صور اعیانک ثمرات حق ظهور ایدر که بع اعتبار ایل حق مشهور خلق
 اولور که حق غیب اصلی سنده مخفی قالود که اعیان را لجه و وجوب تمایز
 مشهور و بی عدم بوم تبه دن عما ایل تغییرات مشهور که حضرت علمیه در و
 نفوسدن بری بر موز میانشده جریان ایدر تعارف ازلی و تناکر قدیمی
 اول اول عالمده ثبوت بولور بر بوعالمده ظاهر اولان تعارف و تناکر
 اول تعارف تناکر سابقک تخمذن غمدر و مقدماتدن نتیجه بود که الارواح
 جود تجنبد: **فما تعارف ایتلف و ماتکوا مختلف فمات من یعرف ان حق الحق**
 وقعت هذه المعرفة لنا بنا و من اجل هذا الحرف التي وقعت فيها هذه المعرفة
 بنا اعود بالله ان اكون من الجاهلین: یعنی بزدن بعضی بولور که بومر که
 بعضی بعضی بله سید حقک حضرت علمیه سنک مژنده ثابت و بوعلمده
 ظاهر اولان معارف اول معارف سابقه دن در مقتضای مناسبات و لوزم

و

حکمی ایل اما بعضی آخر مذکوره فواشی نشأت عنصرتی مرآت معرفت لرنه کرد و ظلمت
 و بر مک بومعنا بلنر و راکر جابده جاهل و نور عرفانده غافل قالور لر
 طایفه اولی محیی بان که واهالی کمال و جمال و طایفه اخری محیی بانظمت
 جهل و جلالت که طریق سداد معرفت ضالین اولوب مستحق و عید اعود بالله
 ان اكون من الجاهلین اولور: و بالکشفین معامای حکم علینا الالبنا: یعنی سابق
 الذکر اولان کشفنک معینتیه بله حق بزم اوزر و مونه حکم ایتنر الالبنا حکم
 ایدر یعنی حکم بزم عین استعداد من و استعداد عین من اولور: **لا بد من**
حکم علینا و لکن قیه: شیخ استدر کله نفی ایدر: بیورر که دکل در یعنی حکم نفس
 الامر حق دکلر بلکه نفس من ایل نفس موزده حکم ایدر رز لکن ذلک الحکم ذات
 حقه و نفس وجود مطلقه ثابت و لذلک قال الله تعالى فله الحجة البالغة
 و بواجل ان اوتو در که حق سبحانه و تعالی بیورر که حق ایچون خلافت محیی بوز
 حجت بالغه و حکم غالب و ثابت و مستحکم در: **اذ قال الحق لم فعلت بنا کذا و کذا ما لا یوزن**
اعراضهم فیکشف عن سابق الامور و هو الامر الذي کشفه العارفون هیا فیروپ
ان الحق ما فعل بهم ما ادعوه انه فعله و ان تلك منهم فانه ما علمهم الا هم علیه فیض
محتم و یبغی الحجة لله تعالی بالغة: یعنی اول حین ده که روز جزاء احوال و ثبوت
 ختعلی بوقی قایل اولدیکه محیی بولور غرض نفسان لرنه ملازم اولمیان احکام
 مجازات ظاهر اولور که حق سؤال اعتراض ایدر سن بزم ایچون بوسی ایتدی
 بز خود سنک قدره شامک مختصه مغلوب انکر استطاعة فعلی سن عطا انشدک
 اول فعل در که بری بوشد ته القا ایتدی دکلر نه حق تعالی سابق امر دن یعنی
 اصل حکم معصود در عارف لرنه دنیا ده بالروکی امر در پرد و شبهه بی زاله
 ایتدی که محیی بولور قدره کامله کور بله کریم اولحق ایتدی دیوایه
 ایتدی که افعال کبذ و استعداد لرنه تقاضای و جبلت لرنه مقتضای در حق
 اینه مشد حق انلری اول استعداد اوزر بلشد علم خود معلوم تا بعد بلکه
 حق دن بولر تقاضا ایدر طلبکار و مشد در پس بولر که نفس لرنه واقع و
 کند و لرد ظالم کند و لرد رسته که فاعلمهم الله و لکن کانوا انفسهم یظلمون
 بومعنا ده وارد در پس محیی بولر که حجتی باطل و زایل و حق حجتی غالب و بالغ اولد
 نته که حضرت ابراهیم دن حکایت اولان آیه کریمه که بل فعله کبیر هم هذادر بومعنا
 اشارت و ایما در که اصنام لسان استعداد لرنی ایل طلب خراب فناء و جود ایل
 مشد در فان قلت فما فائدة قوله تعالی ولو شاء لهدیکم اجمعین قلنا انصرف
 امتناع متناع فما شاء الا ما هو الامر علیه معلوم اولکه حضرت شیخ سؤالی
 و جوابی بومعنا ستر قدری بیان و اعلام در تقدیر ی بودر که چون حکم اولان

هوایی جلیله و ضلالت جلیله دن مراد
 اصلیه در غرضیه کل در شقا عرینه
 گاه اولور که سعادت مبتلا اولور غرض
 دخی بولر در تنگ اهل ظاهر السعید
 قدر شفی و الشقی قدر سعد و بدو
 بومعنا ایل مقید در مسرت

اعطای آنرا و کجی حسب اوزره وارد اولوی کشف عارفین اعطای آنرا و کشف مطابق اولاد
 زیبا جمیع مخلوقات استعدای کشف معرفت و فایده خلق اکثری خواهی غفر
 ایله محو بلر و احکام طبیعه سلفیه به مغلوب در سیر اعلای علیین دن محو
 اولویت دیدار نوردن محسوس در بلکه اکثری تاب تکلیف شرع در و اولاد
 دماغی خام و اوصاف احکام لایقه لای ایه اولیک کالاف نام در **الفصل الحقیق**
 قوی کند تصور معانی لو کشف قوی در کوفتار مطهر و حجاب قوی
 شسته بر جبریت کند سر رفع حجاب حق اهدا میدفح باب زاهد بقای طلب
 می هفتا در نزد اهل عشق هم سابق از حساب و کلام اکثری موصوف و قل
 اعارقون اصحاب الکشف دخی بواجل ند که خطابات الهیه نک ظاهر متبادر
 نه تصدیق و ایمان کوشش بار مراد الله واقف و حجاب ظاهری کاشف اولان
 عارفان اکثری در قلوب و اقل و ایت در لکن اصحاب کشف اولی ایل مرتبه
 لریم مؤمنان در برتر و و اما الله مقام معلوم یعنی برتر هر برتر علم الله
 مقام معلوم و مرتبه متعین و در اول مرتبه دن تجاوز ایتن پس شونکه
 حسیق غفلت عکس آتش در ابتدا و اقامه محسوس و تر در جاذب مایوس
 قالور و اولکه متسع کشف ده توطن قلیت در ایماد رخ مراقبه در
 اولور هرگز محو بلر کیه تحت تدبیرده اسیر اولن بلکه لایزال منقاد زنجیر تقدیر
 اولور محو قاندر بر سنه اعتراضی با قیاط قلیت اگر چه بحسب الظاهر مروه
 حکم شرع اوزره مدعی قایل ولور لکن **شر** لا شکر و الباطل فطوره فانه بعضی
 ظهوراته نکته سنود غافل اولن الحمد لله انی هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی
 لولا ان هدانا الله **الفصل الحقیق** ای طالب جویند اسرار قدر از سر قدر هیچ مگو
 چیست خبر غرق است درین سفینه لفظ و معنی محو است درین خربطه نقت
 بیک از هندسه بیرون و مخالف بقیاس از خوش خرد برتر و عالی ز نظر و هو
 ماکت بدی ثبوتک و طهرت به وجود ک یعنی مقام مزبور اولور که سن انکله
 ملیس و متصف ایرک اعیان ثابت مرتبه سنه ایکی که حضرت علیه درود فی
 انک ایله ظاهر اولور که وجود کرده معنی وجود خارجیه که عالم شهادت در دنیا
 شهادتک حضرت علمه مطابق لا زور و هذا ان ثبت انک وجود یعنی هم مزبور
 اول شرطه صحیح اولور که وجود خارجی سنک ایچ و سایر اعیان ایچ ثابت اول
 مرات حق ظهور حکم ایله فان ثبت انک الوجود الحق لا ک یسیر و وجود خارجی
 مرایای ایمان ظهوری حسب ایله حق ایدو که ثابت اولور سنک کل ایدو که حق
 اولور و الحکم لک بلا شک و وجود الحق بر حکم سنک مرات عینک ایچ ثابت اولور و خود
 حقه اعتدای اولور و غیره شکیور زیر و احد حقیقی در قابل

حاصل کلام علم ظاهر تصور محسوس و علم
 انفعالی تقدیر یقین در کتب بسط
 کتب مرتب علم کلام و الهی و هیئت تصور
 خود تقدیر فی ظاهر و

بعضی معلوم مطابق در هر یک ظاهر
 تا بعد از بعضی مطابق در معلوم جانی
 اصل در زیر علم معلوم ظاهر
 می آید مثل

بعضی نسخ و تدوین یا مشد
 کانی اید تصور اولی
 وقت نظر اولی
 اولور

تقدیر اولی تقدیر من بای ایمان حاصل اولور معلوم و لاکه ان ثبت لفظن در
 ان شک و تردید ایچون دکلر بلکه وجود ک مراتب ظهوری بیاند و ان ثبت
 انک الوجود فالحکم لک بلا شک یعنی وجود حق مرات اعیان و خصوصیات احکام
 محکوم علیه اولور و غی اوزره سنک موجود ایدو که ثابت اولور سه حکم سنکدر
 یعنی وجود که حکم عین ثابت ایله سن سن پس یکی صورت بل حکم سن لکن صوة
 سابقه وجود حق اوزره حکم اولور سن صور تا اینده کد وجود حکم
 اولور سن فان کان الحکم الحق فلیس له الا فاضیه الوجود علیه و الحکم لک علیه
 یعنی اگر حکم حق اولور که حکم مقام جمع حسی ایله مقامات تفصیلیه اوزره وقوع
 بولور حکم محو ظاهر اعیان اوزره محو فیض وجود اولور ایله فیض وجود که
 صور علمیه خارج مشهود قله تقدیر و افاضه وجود داخی ایمانک لسان استعد
 لریم اولان طلبی سبی ایله در پس فی الحقیقه حکم ایمان اوزره نفس ایماندر
 فلا تجد الانفسک ولا تلم الانفسک بر چون خیر و شر مقتضای عین نشانک
 اوزره مقرر در بر جمله بی سنود وارد جمله سنک حکم و جزایه سکا ایدو در اوصاف
 محمده صدور ایدر سه حمدی سکا راجع و یا صفات مذمومه و رود ایدر سه
 ذمی سکا تابع پس افعال مقابله سنه بت ثمرات و مکافات و جزا و ثواب اگر چه
 نفسو که مرتب اولور و در و مایق الحق الا بعد اضافة الوجود لک لک لک
 دخی حق ایچون باقی قلز الا سنک عین ثابت کلا فاضیه وجود اتو لک حدی باقی قلو
 زیر اول افاضه وجود حقه مخصوص در سنک عینو که دکلر زیر بر شیک که
 نفسن وجودی اولیه غیر بجه فیض وجود و اعطای وجود ایدر فانه غدا
 بالا حکام و هو غطا و ک بالوجود پس حق غدا ای سن ظهور احکام سبی ایله
 دخی حق سنک غدا کدر فیض وجود سبی ایله بوراده غدا اطلاق مجازیدر تنک غدا
 مفتدی حقی اولور سنه حقه محو فیض اولوب احکام ک ایدر بر سن و ان ظاهر
 اولور و دخی حق سنک غدا اولور یعنی سنه فیض وجود ایدر بر حق حقی و خلق ظاهر
 اولور تشبیه مجازیدر بر جی ظاهر در فقیه علیه ما تعین علیه فالا مرئیه الیک
 و منک الیه پس سنود حق اوزره حکم متعین اولور حقد سنک اوزره متعین
 اولور یعنی کیه یعنی حقه غدا اولور و ک کیه حق دخی سکا غدا اولور حقد وارد
 اولان حکم سنک اوزره که فیض وجود اولور و سنود حق اوزره وارد اولان
 عین ثابتک لسان حاله اعطای اقتضای اولور غیر انک تسبی مکلفا و مکلفک الا
 ماکت له کلفی جماک و ما انت علیه و لایستی مکلف اسم مفصول کانه سوال متوجه
 اولور که حق ایله عید میانتن بوجهله مشارکت تا به اولی حق پس جبه امتیاز بجه
 متصور اولور جوابویدیک سن مکلف اولاد غدا غنا ز اولور سن که فتح لامک سن

ایضا حکم لک بلا شک
 الوجود حسب عینک کذا قال
 الشارح فیص

مفعول در حق تعالی سکا تکلیف آمدی لسان حال ایل و نه نیک اوزرنه ثابت
اولدک ایسه ائک ایل که استعدا کدر تکلیف طلب اتمکله تکلیف اندی حق ایسه
مکلف اسمی ایل مستی قلتم بلکه اسم مفعول عبده مخصوص در حق ایل عبده
اشیای بونک ایل منصوص در **شعر** فیمدی واحده و یعدی و ایدیه برحق
بکا حد اید و افاضه وجود ایل که کند و صورتی اوزر خلق و ایجاد در حق بی
بجی طبیعتن خلاص و کمال لایقه ایل اتمه ایل شایق و ایدیه بکعبادت ایدر
یعنی بنم طلب و ایجاد فی قبول وجود و خانی و جسمانیکن مر ایتله کرک علوی
کرکه سفلی اوسون بن دخی عبادت حق ایدیه رینی هم ظاهره اقامت حدود و شرعیه
باطنه تجلیات ذاتیه سن قبول ایدیه و ائک احکامی اظهار ایل **قوله** ففی حال قرینه
و فی امانا **الحسن** پس مراتب الهیه ده بنم اوزرنه خلاصه حالند انکار این رین
زیر مراتب الهیه فی منافی اولد امر له متصف اولد و عین کات تیجک بوکلاهی
لسان حال مجنون ایل در بوضه صاحب مشهور و عارف خدا این حق هر شیه کورد
و مقد و مدخن اولورننه که دیشلره **قوله** رقی الزجاج ورقه الخمر فتشابهات و تشاکل
الامر فیعرفه وانکره و اعرفه فاشهره یعنی حق تعالی جمیع موطر و مقامات نری
بلور اتم بن حق جمیع موطر و مراتب بلور بلکه بعض موطر و عالم و بعض مقامات جاهل
زیر مراتب و الهیه دن مرتبه احدیت و غیب هویت مکنونات معلومی اولد کریم مرتبه
و احدیت و صفات بویه کلید لکن استار حجب مرقعه قلنسه ذات و صفات حق عارف
اولوروز و حجابی تفضلیته ده شهود عیانی ایل ساره واقف اولوب پورده و اثباتی
کاشف اولوروز **شعر** کشف حجاب غبر ایدوب باطنک ایل عین حق ایکی لکی بر این لم
بوکوزوب یاقن ابراق عین بقا کوردی هیچ یوملای حق فنا کوزین ای نظر ایدر نفس
جان کوزناج یوزومه باق خانه خلوت ایل لم کثرت و حریت اید لم سولست لوم
زبان سوزا سوزا دین فی ورق سولشا لوم ایتد لوم کوز لیا لم کوزینا لوم اولد
اداده دهان بلکی زبان کوز و قوق **قوله** فانی بالقیه و انلا ساعده و ساعده
یعنی حق بزدی غنایه مطلقا حق مصور اولور حال بوکه ظهور اسماء و صفات
کمالند برحقه مساعدا اولوروز زین قابل یاد ایل که فاعله فعلند قبول ایدیه
مساعده اویه فاعله ظهور کماله تمام و ملارد فی حق کماله لاتی بر اسعاد ایدیه روزی
بلطون ظاهر خارج ایدیه روزی کرم حق بحسب الذات غنی عن العالمین در
لکن ظهور کماله صفات مساعده و قوا ایل موقوف در نتکم الله تعالی بیور
ان تصور الله نیصر مملوم اولد که حضرت شیخ بومقامه وقتا که ظهور کماله اسماء
بحسب الظاهر بنم اعیان غور سبب ایل ایسه اسعاد و مساعده بنم استاد ایدیه
اگرچه فی الحقیقه نظر توحید و عرفانله یا قلنسه حق نفسی نفسیه ایل اسعاد ایدیه و کی

ظاهر و نمایان اولور لذلک الحق اوجده فاعله و اوجده یعنی حق بی ائک ایل ایجاد ایدیه
بن حق بل دخی انی جمیع مظاهره ایجاد و اظهار ایدیم تاکه می بلو ذات حق بله و ایدیه
و حدیثی کلمه کرمه جامع ایدر یعد و لمرکه اوجده دیک ایل ممتلایه بن عینی فی
العباده دیک اولدک ائک ایل و الله کانه ترا حدیثه اولان موطر خیال مقصود اولد
الله اعلی بن اجماع الحدیث بنا و حقق فی مقصده یعنی حدیث قدس در حق بنم بوموتا
اوزرنه وارد اولدیکه کنت کنتا مخفیاً فاحسبت ان امری در حق حقک مقصود
بزده محقق و موجود اولدیکه اول مقصود مظاهره حبت ظهور معرفت در و لیا
کان الخلیل علیه السلام هذه المرتبة الی سبب اتمی خلیل لذلک سن القرین یعنی قفاکه
خلیل علیه السلام بومرتبه ثابت اولد ایسه که اول مرتبه ذات الهیه نیک جمیع مقف
اولورون جمیع در و جمیع سنه تجلل خلیل اسمی ایل مستی قلندی و بومرتبه و سبب
خلیل اولد و بومرتبه صاحب اولد و یخوندر که خلیل ضیا فی نسبت اندیکه اولضیاق مر
زوقله در حق ایصال در و تجلل از اقدر و جعله ابن مسره مع میکا تملل از راق
دخی بوسبب ایل در که شیخ عارف و محقق ابن مسره و جلی که اکابر طریقتن اولد و عینی
فتوحات مسطور در خلیل علیه السلام ایصال از راق مرز و قیه قرین میکا تمل
قلدی سنه که دم علیه السلام موکل صور اولمقره قرین اسرافیل و حضرت محمد
موکل ارواح اولمقره قرین جبرائیل در و کشفله خبر و یودی الله اعلی و بالادراف
یکون تودی المرو و قین مال بوکه مرز و قینک تقریبی از راقله اولور فاذا تجلل
الرزق ذات المرو و قین لا یبقی فیها شیء الا تجلل فان الغناء یسری فی جمیع اجزای
المعنی کلها یعنی رزق ذات مرز و قین تجلل ائسه بوحیثه که مرز و قینک اجزای
بر جز قلماسه الا کاندق تجلل ائسه زین غن بوجمل سبب ایل جز و مقتدر بنم
سرایت ایدر و ما هانک اجزای فلا بد ان تجلل علیه السلام جمیع المقامات الهیه
عنها بالاسماء فیظهر ذات جلاله و علوه یعنی جناب الهیه خود ایدر یوقر زین ارتکین
مقدس و عارف ایدر لازم اولدیکه خلیل علیه السلام جمیع مراتب الهیه و مقامات تحقیق
متجلل و سلاوه اولد ایل مقامات که انلورن اسم ایل تقییر اولور حق خلیل علیه السلام
متجلل اولوب متصف اولد و عینی مراتب اسمائیه سبب ایل حق ذات مظهر
خلیل ایل ظاهر ایل فی حق که کما تبت ادکتنا و نحن لکنا یعنی بوجمل ملک یوز اول بنم
رب ما لکوزد زینکه کند و اعیان غورک مملو کوز اعیان غور بنم حاکم در نیکه دلایل
کشفیه موز بنم شاهد و ظاهر در و لیس له سوی تویی فمضی له کشف بیا
یعنی حال بوکه حق بزدن غیر مظهر کامل یوقر که تمام المشابهة اولایا خود حق
بکا افاضه وجود دن غیر نیست سی یوقر دیک اولد کون وجود معنا سنه
اویغ اوزر بنم مظاهره موجود اولان اعیان غور حیثی ایل حق ملک یوز اول

بر سحاک و نیکه بکند و من عینی ثابت یوزایله کام و له و غموز کی فلی و جهانی هو و انا
 و لیرله انایانا پس بزم ایکی جهتموز و ارد در برسی جهت
 وجوب و هویت مطلقه در و برسی جهت امکان و انانیت در
 بیت الواجب و الممکن مایه الامتیاز در اما حق ایچون
 انانیت زاید و مایه الامتیاز یوقدر یعنی امتیاز و تقیوت انایه محتاج کل بر انانیت
 و متقیوت در و لکن فی مظهره فلیس له کمال انانیت یعنی حق ایله بزم فرمود و واجب
 ممکن امتیازی بود که بر حق مظهر یوز اول زده ظاهر بر بوعبارت بقدر
 و تکرر و امتیاز حاصل اولور بر مظهر وجود حق و بنایوز و اولو اکی در به
 قریبه ایله اما که شیخ مؤید الدین جندی میورد **شیر** بقولن الما لوف انارک
 انا الان من جاءنا به بلا لوف یعنی مایه مذکور که جمعی مقام کثرت در اما و حق
 مستمکن جمیع سما منقصر در نه تقدیر عدد در ظاهر مظهر بل نه وحدت
 کثرت و الله یقول الحق و هو یهدی السبیل **الحق** در مجلس عشاق نه جامست و نه
 جم بصوت نغمه در نه شادی و نغمه نه عیش نو کوسی نه لوح نه قلم غرضت در ان قلم
 بی بن عالم معلوم اولکه چون انجام کلام بوقامه منتهی و جولان کیمت اقامه بود
 منتهی اولی ناکاه مشرق معارف حضرت سلطنت فایدن بویج بیت که بنایع حکم و اسرار
 و خمسه و بحر که متجذبه و افکار در بوعبد حقیر خطاب طالع و نمایان اولوی
 پیر و اب سالتغی و اوزره اول کوه کمران مایه و سکل محله منسلک قلم ای از انی کوردم
 بعد خطاب مستطاب بچو بن طبع قاصرین صادر اولان پیلوری ذالند تعلیق ستمند
 سالتک و لوم که ذکر اولور **فموده و حقیقت یاز** **عالمینا** ای عالم زمهره و عشاق اولی
 نور غیث و قوس شاق اولان کات لوح اولوی قلم و چکم ایذی نواع رقم و چکم یاز مفر
 حاجت نوله ارقام قادر اولان کند و چو فاهامدن لوح قلم نوله مقصودنه ای کون
 اولورینه مقصودنه شرح علم شکل در اقرار و یوحسده نه و ارعالم ببارد **قلت و الحق**
 ای شه دانشور فرخنده ری عارف اسرار هدی خدای شاه فلک و در ملک اشیان
 شاهها سایه هایون نشان رازی و ارسن اکامرم دکل سازه و ارسن اکامرم دکل
 بن ندیم ساک شهابی دکل ساک سوادش اولیمز عقل کل مندر کنش بزم اولان در در
 نستموز کشت ایله تره در تاکه نقاضای ظهور اندی حق علم الاسماء و اوقفدی سبق
 فاحه و رحمتله اوردیم لوح قلم اولی یوز لری رقم حرف بخارجون اولوب نکاد
 صوت هو الفضل بولدی قرار بولدی تقیوت کلمات کلم اولوی هویدا علم فاسقم
 حامل غش اولو ارکان شرع بر بزم اولوی سند اصل فرع هجره اولوب اندی حرکت کف
 ذان صفتل تکم متصف اولوغ بولید حروف سبب نقطه بیایله الف اولوی آب
 باعث ایجاد نه در فیض وجود عرض کمالات و جمال شهود **شیر** ظهور کینه اصلی

خود

ظهور نور معانی و حور عین نور علت و معلول که اولین و شهاد صوتی علت در
 اولان اشکار غرض نه در صورت ملک خدا مرتبه و جسم روح و غذا حامل اول
 ملک و اولور سکون شرح ایزه لم طالم اولانله نه بزم امر اولان صورت تکمیل ایله
 آدم ایش صور اسرافیل ایله حامل روح اولغده ای و الیقین احمد و جبریل اولور یعنی
 حضرت میکائیل ایله خلیل هر بریه حامل رزق جلیل مالک که رضوان که بدید اولور
 محتمل و عدو عید اولور نطق خدا در یز یلو کائنات لوح وجود اوزره و الیقین
 نطق خدا صورت حق سن چوسن ستره عروسی حقده جواهر نه دن صوتی حق ایسک
 ای بیس سنده ده بوجوه معنا تو در **فصل کلمه حقیه فی کلمه اسما حقیقه** قدای
 بنی ذبح القربان فرامصد در لفظ بنی به مضاف اولشد مبتدا در ذبح فتح ذالله
 مصدر در مبتدا نک خبری در بوعملق معنایسنم در کسر اللام بوعملق حاضر اولان
 حیواندر جمله جمله استغفرا مایه در افدا و تقدیر نه در هجره مخدوفه در تعجب طریقی
 اوزره ذیل فداییدک انسان بر مصیبتن حفظ اتمکرم مقابله سنده بوجو طایف قربان
 اتمکرم که کابد اوله بوماده کبشی انسان بهیجه ایکن بخه بدل اوله بلور دیو نقیبه
 و ابن نواح الکبش من نوس انسان بعض نسخه ده و این محله و این واقع اولشد
 مراد تعبد امر و یعنی غم صوت یا نند انسان صوت قتل دیمکر که ایکی صوتی
 بری بری سنده نسبت و مشابهنه بعید قلمدر نوس سوق ایله یعنی دو کون
 استعمال اولان صورت در نواح صوت کبش در فو که قوج ماسیدر اولکی سی
 خاصیه ثانیه خاصیتی کبش پس معنی دیمک اولور که اوزره لری بری برنه
 بکو میجک ذاتی بری برنه بدل و معادل و طاق قند و الی ناکه احدها خردن
 یعنی انسانن فدای اولغده قابل اوله نکه جنایات حیل قرابن متقا و نه تفاوت
 جنایاتله مقدر اولایک بی و نوس دن مراد بوراده اسحاق که عند الذبح اولحق صورتور
 و بالحق بوقامه حضرت ابراهیم علیه السلام واقع سنی عالم مثال کورد و کی قدر
 ابقا ایوب تاویل و تعبیر اتمد و کنگ نیم قدس سر عذر بیان ایدر که ظاهر
 حال اوزره بهیجه انسان بدل مساوی او لامر زین خاصه و زات النبوی و مشابهنه
 یوقدر که احدهای خیال کورب حال یقظه در اخر عبور و انتقال ممکن اوله
 اصحاب بقبر قاعده سیم اوزره مکر الله تعالی دن و حی نازل اوله نکه بوجمله
 حال بویه و لدی بعد ذیح اسحاق و طاعه طایفه بر مسکن اکثری و یهود طایفه
 ذاهبای در و اکثر مفسرین ذیح اسماعیل اولوغ سبیلنه ذاهبای در اما
 شیخ مقتضای مبشر سابقه اوزره موزور در و الله علم الحقایق الامور
 و عظمه الله العظیم عنایه بنا اوبه لم ادر من ای میزان و عظمت ده و احوالیه
 در یعنی الله تعالی اول کیشی تعظیم اندی بوقدر عظمه ذاتی ایلمکه و فریاده بزم عظیم

اسحق
 صحره
 اسحاق

ربه شوقان بود که بودیغ انک
 انصاف ایدر بوجو ان اصم بد لیک
 ایله بوجمله کجوان مبتدا اولای
 اندی عدد حاصل و لکانه بدل اولای
 تدبیرنک فراغت ایدوب بوکما
 و ت ایدیه اگر چه قادر فاضل
 بیزن الله احتیاج بوقدر اما بطریق
 العان جاز در حق مقصودنه
 غایت یوقدر مسلک

ردی غایت ایدون اگرچه استعدادند مساعدی یو غسره بعد لفظ بناده ضمیر
 متکلم اشادی معتبرنی آدمه اهل اقلی دخی اخلد و لا ادره کتفا بالکس
 بالحد و قدر بعد بلان قتی میرانند در بنی طرفه یو قظیم را ایتدی یو خسه کیشی
 که بهیه ایکن انسانه ضوایی بدل مساوی ایتدی. ولا شک ان البدر العظم
قیمه و قدر تلت عن ذبح کبش لقربان و احوالیه در بدن ضم با و سکون دالله
جمع بدند در فتح باود الله مرادنا و یابقر در که مکده بوغز نور مصنف کیش
غایت تعلق آتو دخی اثبات ایدوب بیور که سکه یو قدر که بدن کیش د
اعظم در قدر و قیمت یونند اول بطور که بیور بیو اضمیه بر نه قایم
اولور جالا که ذبح بدتک قریبان مرتبه یو ذبح کیشن سطح وادون
در زیر کیش بدل بیو اولدی بدنه اولمادی و یالیت سوری کیف ناب براته
تخصیص کیشن عن طیفه رحمان پس نولیدی بیلده بیو که براته و شخصی بر کوچک
 کیش و حقیر شخصی خلیفه بر جانند نجه نایت اوله بیور شیخ مصنف بو بیت ده
 سرتو حید اشاعه خفیه ایدر که اگرچه فداعالم صورتی کیش جفر و مفید غنه
 خلیل خلیل در لکن ایکن سده دخی جلوه بر وجود مطلق قدر دخی حق قدر مقدری
 غنه دخی حق قدر الی توان الامر فیه مرتب و فاء لادیا و نقص الحسرات
 یعنی سن کورمن سن که امر اهل و شأن حق که وجود در انده حال مرتب یعنی
 ترتیب خاص اوزرنه و اقور پس بعضی امور موجوده که وفاء و تمامیت بولنه
 تجارتی مرغ اولور و بعضی اخره نقص و ناتمامیت بولنه تجارتی خسران اولور
 محصل و قایم یو رخ و نقصان و مورث دیو خسران اولور فیه ضمیر امر
 را جود را وجود در مرتب لفظا مرفوع خیران در وفاء لفظا مرفوع مرتب
 لفظیک فاعلی در معطوفه حاصل کلام موجودات اور تاسل کمال حنکله
 تفاوت در یک اولور اما بعضی قولی فیه ضمیر فدایم ارجاع اتمش
 پس معناد یک اولور که بعضی فداده کمال و فای عهد سابق وارد ایدیم
 و اسحق به واقع اولان اطاعت و انقیاد کی که فیک بلوب و محو انیت حاصل
 ایتدی و شاه راه شرف اصیلی و نه کتدر اما بعضی و فای عهد انی و وفاق
 میثاق قدیمی بولنم ایدوب مقتضای استعداد لوجی تراحم قیود کوبینه ده
 منفس و تراکم حب شهوانیه ده مختص اولور پس بولنم نقصان خسران
 مرتب اولوب غواشی ظلمه حیران قلدر فلا خلق اعلا من جاد و یعد
 نبات علی قدر یون و اوزان و قتا که مراتب متکثره وجود واحدی
 اظهار ایدوب و تفاسلی مراتبی و تفاوت درجات مظاهری جانب حق
 نسبت قرب و بعدله بیان قلده ایسه پس مراتب کونک قله بسایط و عدم

یعنی قیوتو بین قوت قربان ایتدی
 قربان معتبر اولان جمله اید
 مستطاع

ظاهر کیش قیوتو بین بدنه ذکا اولسه
 مفرد قیوتو بین اولوب صرا
 حاصل اولور دخی دعیات و وزن
 ایکن مع کوردی مستطاع

نضاعف

نضاعف وجوه امکانیه ایلد قنفسی حقه اقرب و قنفسی بعد و نسبت ایلد قنفسی
 افضل و قنفسی احسن در سینه شروع ایدوب و دیکه مولداته جماد دت اعلی
 خلق یو قدر زیاده بولنک فطرت لری معرفه الله اوزرنه در و جمادده اصلا
 تقین فطرت یو قدر و ما بعد جمادات در مقدار نوعی اوزرنه دخی اوزنی
 یعنی اقدار معینه یو حکمیه اصناف و اسخاص قیله مثلا جماده قوت
 نامیه ضم اولنسه جسمی تنوع ایدوب و جسم نامی حاصل اولور بعد
 نامیدن دخی اصناف حاصل اولور مثلا نبات ذی ساق شجر اولور غیری
 ساق اعشاب و کله کی اولور بولنک دخی اصناف وارد الی غیر النهایه
 ضم قیود ایلد تصرف طبعی زیاده اولنجه بساطندن بعید ذات تحت دت
 دور و مصلح و مطر و دقا لور و ذوالحق بعد انیت و اکل عارف بخلاقه
 کشف و ایضاح برهان یعنی ترتیب معهود اوزره متسافرا نباتون صکره
 حیوان حیات در و بولنک جمیع حیاته و علمه متصف لرد و روت الارباب
 مستحی لرد و کشفله و برهان و اضرایله چون کشف مکاشف غیره تحت
 اولف صالح اما از مصنف برهان و اضیح ضم ایتدی که دلیل یقینی در کونک عقلی که
 نقلی بوراده ذکر اولمادی اما محله مذکور اولور و اما المستحی اما تقید
 بعقل و فکر و قله ایمات یعنی حیوان حیاتن نظقله تنوع اولنات
 که ادم ایلد مستحی در مرتبسی ترتیب معهود اوزره حیوانن اسفل وادنی در
 اول دخی عقل جزئی ایلد مقتید و مشوب و غشاوه و هم و فکر ایلد محجوب
 عروج عالم علویون و اما نه در اهل نظر و استدلال ایسه تراحم فکر و خیال
 ایلد محجوب اولور اگر تقلید ایمانی ایلد مقلد و مقتید ایسه غایله تغیر و زوال
 ایلد متروک دقا لور هیچ برسی ذوق غسل عرفاندن سر انکشتنی تر قلمای
 میسر اما از و بحر نظر نون کف دستیله اعتراف متضرر اما از و اخر الامر
 عجز نه اعتراف قلاسه بو و رطدن معاف بد اقال سهل و المحقق مثلث
 لانا و ایا هم بمنزل احسان یعنی شیخ بیور که اهل معارفون سهل استری دخی
 بساط معرفه حقه مرکباتن اقرب اولور غنه ذاهب اولمش در دخی بزم
 کی نلر دخی منزل احسان یعنی مقام کشف و مشاهده ده قایل لور دخی
 شهید الامر الکی قد شهید به یقول بقولی فی خفاء و اعلان یعنی هر که حقایق
 غیبیه و نیم مشاهده ایدو کم کی مشاهده ایدر ستر و علامیه بن قومی قایل اولور
 و لا تلق قولی الخ قولنا و لا یتور السماء فی ارض عربین دخی القات ایلد
 بزم قولوزه مخالف اولان محجوب لور قولنه که اصل نظر و استدلال دریا مقلدین
 جهالک در دخی عدای روح اولان دانه یکنیزی عامیل و بی بصر لور لا ستر

که که زیر آنکه ارض استعدادی حاصل و بر مروز زمین شور و سبیل بر مروز
 هم الصم و البکم الذین اتی بهم لاسماعنا المصوم فی نفس قرآن یعنی اول فرد
 عمیان شول قوم در که کلا حقا نطقند و قول و صدوه استماعند
 محروم در که کذب و معصوم اولان بنی علیه السلام انکه بزه و اوصاف
 نص قرآن در که اندی صم بکم نمی فهم لا یجوعون در که کردن مراد قرآن در
 اعلم ان الله و آياته ابراهیم الخلیل قال لابنه اتی اری فی المنام انی
 اذبحکم و المنام حضرت الخلیل و لم یعبوها یعنی حق سبحانه و تعالی سزوی
 ادر که حقایقه مؤید قلسون معلوم اولسون که حضرت ابراهیم خلیل
 او علی اسحق حضرت قرآن در که حکایت اولد و غی و اذره یورد که تحقیق
 بنما مده سینه یوز لری کور و رین منام که حضرت خیال عقیده در وجود
 شفا در که شاند در ذاتن متمثل اولان صورتی تعبیر اتمک
 یعنی معانی مقصودیه عبور اتمک حضرت ابراهیم ایسه عبور اندی نیک صور عالم
 مثال مطلقن المنه معنادی بونی داخی اکا قیاسا یتدی زیر مثال
 مطلقه کورین صورت حق مطابقت محتاج تاویل و کلام و کان کثر قهر
 فی صور ابراهیم فی المنام تصدیق ابراهیم و ما حال بود که منام ظاهر اولان
 کثر ایدر کثرت استحقاق کورن بنی صمد مناسبت استلام و انقیاد ایدر
 بر مراد الله کثر ایدی ابن ابراهیم کل ایدی بر حضرت ابراهیم صورت مرتبه تحقیق
 و صورت حسیه و خارجیه تطبیق ایدوب ذبح اسحق اقدام و مقدمات
 ذبح مباشرت قیلدی ففدا ربه بر امتحان تمام اولوب و ستر انقیاد و کمال
 اسلام متبیین اولدی ایسه حق تعالی ابن ابراهیم کثر فدای کورن و بجزین
 خلاص ایدی من جهة و هم ابراهیم علیه السلام یعنی یورد که ذکر فدای مقام حقیقه
 حال کلد بلکه حضرت ابراهیم ظن و خیالی جهندن در دیر بالذبح العظیم
 الذی هو تعبیر دویاه عند الله یعنی شول ذبح عظیم ایدر التوبیک عند الله
 حضرت خلیلک تعبیر دویای اولیدی و هو لا یشر بک یعنی حال بود که حضرت
 ابراهیم علیه السلام اکا شعوری یونیدی دیر فقیر ایدوین شیک بود که من
 بعض علما سوء ادبیه حمل نمشدر و یفضلو انبیادن بو مقوله حال واقع اولان
 کلمش در بر نظر یزدکی ته متصدی اولمش و اما بویه اما بویه امر مظم و خطیده
 بنجین نفس خطیر مجرمت حکومته لایق اولمز خصوصاً بو مقوله مشکوک اندی
 صدر کتاب مذکور اولان مبحث ایدر بیان اولمش در و قول مزبور عام مکرر و
 در نتیجه فکر و نظر کلد اما مناجای ایدر حضرت ابراهیم منامه کورن
 مقدمات ذبح ایدر که اتی اری فی المنام اذبحک دیری بو خود حال یقظه و مع

کلیه

کلدی ذیر او غلنی اضیاع ایدر و چنین خلقوم خیره سنه امر قیلدی واقع دخی
 کورد و کی اتی بویای قطع راس کور مستدی بر عزیمت تمام اولدی ذبح تمام
 اولان حاجت قلمادی و چون ابتلا و ن مقصود امر انقیاد ایدی حاصل اولدی
 حق بقا رحمتن فدای ایدوب کورن دیری بو تقدیر چه رویای خلیلک تعبیر
 احتیاجی مرفوع اولدی و منصب خلدن احتمال ظن و خیال منقطع اولدی دیو
 بیور سا کرم توجیه و حیه و کلام لطیف و بلیغ در کلام شیخ وارد اولن
 شبهه نکه ماده سن قاطع اولمز خصوصاً بوجیه اوزره تدارک فدای حضرت
 اولور الله اعلم فالجلی فی حضرت الخلیل المحتاج الی علم آخر به یورد که ما اذ الله تبارک
 الصورة یعنی حضرت خیال عقیده اولان بخاری صورتی علم آخر محتاج در که
 اکا علم تعبیر دیر معرفت نسب مناسبت موقوف در که لغت حبیبی ایدر و کاه
 صفت و حرفت حبیبی ایدر اولور کاه دفان و مکان کاه ضد و کاه غنی سبیل اولور
 یعنی غنی دن ضد و ضدن غنیه عبور واسطه سیه ایدر مغیر معطالوع ایدر علم فراسه
 قریب علم در که حق تعالی دل و کن اولصور معکوسه ایدر بل در حاصل کلام غیبیه
 شهادت اور تا سنده جریان ایدن معانی جوهر خیال صورت بغیر خیال ایسه
 حکایت اوزرنه مجبول در اند صورت بوند نطق اولور مقدمه بیوت و علم
 حقایق اشیا در الاثری کیف قال رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم لای یزید فی غیر
 رویا صبت بعضاً و اخطیت فسله ابو بکر ان یعرفه ما اصاب فیه و ما اخطا
 فلم یفعل رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت شیخ قدس سره صورت خیال الله
 محتاج اولد و غن حدیث شریفه ایدر تنویر ایدوب بیور مکر اصحابون بر سر واقع
 کور رسول الله نقل اند که حضرت ابو بکر تعبیر ایدر دینی دیو رسول الله دن
 صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت لری دخی اذن و بر مشلو واقع بود که اول شخص
 خوابد کوردیکه بریان سحاب سماء ظاهر اولور که باران روغن و غسل
 خلق اذن تناول ایدر لرو اما بعض قلیل اخذ ایدر بعض کثیر سوی آسمان دن
 بر سیمان پیدا اولور و رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم اول سیمان یا شوب
 آسمان عروج ایدر و عقبنه بر کشتی دخی تشبیه ایدر سایه چقر بع
 شخص آخر یا شوب در سیمان فریلور و تکرار اولمش در لرو اول دخی عروج
 ایدر بر حضرت ابو بکر تعبیر ایدر که اول سحاب فله اسلام در و اول روغن
 و غسل قرآن در که هر کشتی قدر استعداده اخذ ایدر کمی قلیل و کمی کثیر
 و اول سیمان که سعادن ارضه پیوسته در دین مستقیم حقد در که اول
 رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت لری تشبیه ایدوب حقه عروج ایدی بون
 بر سر داخی بعله ثالثک بر مقدار استعداد دن نقصان اولما غیب

مثال سوریه قایم ایدر حکایت ایدر
 و اما شیخ سوره روایت ایدر خلافت
 اولد و غنی یا شوب سوره زهاب
 سفر الیه تعبیر ایدر سحر جل کورسه
 حال نه اولور دین یا شوب جلیله
 کیدر دینر جمله سیه واقع مطابق
 اولور

تخلف و توقف واقع اولوب آخر كتاب الله سبقت ايدوب اول دافى و اصل حق اولوب
 ديوب بعد رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ايتدو كى بغير ك صواب و
 خطا سن سوال ائدو بيو مشركه اصبت بعضا و اخطات بعضا بونه حضرت
 ابي بكر رضى الله تعالى عنه يمين و ديوب صواب و خطا سندن بيان رجا بيو مشر
 رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم جواب سندن امتناع ايتدو فقير ايدوب رين في
 الحقيقة تنوير مذکور منامات محتاج بغير اولدوغنى افاده ايدوب علم بغير
 رؤياي اعظم معضلات و اتم مشكلات ايدوب كى كوستور علم غيب كى مشاهير صا
 كند و اشراق نور بنو كنه توقف بيو ره لمعنى مهور اولان مسائيل دت
 ايدوب كنده شبهه مي خالور كنى اشرف اصحابي تحظه برون حضرت ابراهيم عليه السلام
 جواز اسناد و هم فهم اولور مي ثامل لطيفه محتاج در معلوم اولاكه علم ايفاهه
 كثره الله تعالى في الاول و الاخر بومقامه نتيجه اعتراض ايدوب حضرت ابراهيم
 اسناد و هم سوء ادب در مشهور بيو و جهل جوابه جرعت اولور كه مذهب اشاعه دد
 مقرر دكه امور ديني برون نفس اولين محله اجتهاد در سول جايز اوله مذهب
 اكابر اصولين در نظر آتية ايله اثبات اولمشدر كتاب عضديه نك او اخر نظر
 اولونه بعن المجتهد قدح خطي و نصيب حكمي موجب حضرت مقتضاي بشرت
 اوزون اسناد خطا بيه جوا امتشدر خصوص مذكوره مثلاً غنى الله عنك لم ذنتكم كي
 و عيسى و توفى انجازه الاعمي كي و اسلاي بدره راي عمر تصويب اولدوغي كي الح
 غير ذلك بر جوده كيش ضامن حضرت اسحاقه ظاهر اولوغي بغير لازم ايتدي
 و چون بغير ايتدي و ظاهر نه عمل ايتدي اخر اجتهاد نه خطا ايتدي ديور الله علم
 پس موجب و هم ايكه طرف موجود در ذبح واجب اولدي و حق تعالى هم و شفقتي
 ذبح عظيم اسحاقه فد ايتدي بر حسب ايله دعا لانصاف كلام شيخ ده سوعادب
 قلما دي با خصوص حكم بشرت انسان ضعيف صولة و هم مغلوب اولمقدت
 نقصانله موصوف اولمذير حق تعالى بر امر مجهولي عباد نون بوسنه كرك ابراهيم
 كرك خليل كرك جبريل جليل اولسون مادامكه اسباب علمون بر سيم ايلدور كه ارا دي
 تلقى آتية اول امر بنو بعون حضرت صلى الله تعالى عليه وسلم ايو بكر رضى الله تعالى عنه
 خطه بيه بعون ايو بوفظا و صوابك سيني بيان رجا ائدو كه امتناع علم سيم ظاهر حضرت
 سرور صلى الله تعالى عليه وسلم حاضر ايكن بغير جبروت ايله ترك ادب ايتدو و كيدر اولاكه
 غرور ايله بغير بيور لري الله اعلم و قال الله تعالى لا ابراهيم عليه السلام ناداه ان يا ابراهيم
 قد صدقت الرؤيا و ما قال قد صدقت في الرؤيا اياك لانه ما غير هاه بل اخذ
 بظاهر ما راي و الرؤيا طلب بغير صدقة لفظك اوكى سي تشديد د الله
 ثابته تخفيف ايله در بعون الله تعالى ابراهيم ذرا ديوب بيو ريكه سن تحقيق منامه

بگویند که اینها را که در این کتاب است از حدیث است و اینها را که در این کتاب است از حدیث است و اینها را که در این کتاب است از حدیث است

در حدیث

كودد و كوكى صادق قلوك يعنى مقدما تله ذبحه اقدام ايله ظاهر واقعه كي واقعه
 واقعه مطابق ايلدو كحال بوكه رؤيا ده صادق اولدو و ذبح او غلكر ديمكر
 رؤياي بغير ايتدي كه صادق اوله بلكه كودد و كنى ظاهر حمل ايتدي رؤيا
 خود موطن خيال دن ايتدي بغير محتاج ايتدي و كذلك قال العزيز ان كنتم
 للمرؤ يا بغير و البغير الجوا من صورة مادا كالى ملخر و بواجل دن
 در بعون رؤيا موطن حب ايله بغير است و كي اجل دن كه عزيز مصر كند و كود
 د و كي واقعه سنه معتبر طلب ايتدي و اكر سن بغير رؤياي قادر ايسه كوز و
 قعه مي بغير ايدو دي بغير عبودن مأخوذ در تجاوز و كود
 مناسبه در خيال كودد و كي صورت دن لازم نه تيا و ز ايدو رياض دن كدر
 ايدو يا خود مناسب كچر و فكانت البقر سيني في المحل و الحبيب يعنى صولة
 بقرة عزيز مصر واقعه سنه كور مشدي مراد سيني سبع ايتدي محله و حصيد
 يعنى ايتدي بقرة في نجاف يري قحط و فلا و يدي بقرات سمان ايتدي بيل خبيب
 و رفا ايتدي فقير ايدو رين بقرات سمان مراد سنه و حصيد اولمق لازم مظهر
 انتقال درياسيدن سبيه تجاوز و ارحال در زير اسنه و حصيد سمن جوا
 لازم در خصوص صا كه قشر سنبله و بتن جنطه و شعر بقر دن كول حيوان يوقدر
 و سبب علاقه سنگ و جمعي اكثر ايدو و حنطه نك ذبح و انبا الله بقر ائدو
 و بقر سمن و قوت حسن ذراعت سبي ايله حصاد و حنطه نك بلكي جميع حيوانك
 كثر و فرتنه دلالت ايدو اما بعضا ز كيا و شرح بوراده اشتقاق كيو قولا دي
 و بقر ايتدي قاريت لفظنه عبور ايدوب و سنبلا ايتدي قلب ايله سنه بلا صدور
 ايتدو مش كم تركيب ايله قاريت سنه بلا اولمش اولور شكرا الله سوية لطافت دن
 حالي دكلر و فلو صدق في الرؤيا بالذبح الله پس اكر ابراهيم رو يئنه صادق
 اول ايتدي اول صورة نفس لامر ده صورة و لذي و اولادي البتة و لذي ذبح ايدو
 دي زير مثال نازل اولان صولة نفس امر نه وقوع دن تخلف ايتدو و اما صدق و
 في ان ذلك عين و لن و مكان عند الله لا الذبح العظيم في صورة و لره يعنى ابراهيم
 عليه السلام رؤياي تصديق ايتدي الامر و لان مولدك عيني در ديو ضيق
 ايتدي حاله بوكه ذلك المرفى عند الله ذبح عظيم دن غيري دكل ايتدي
 يعنى كيش ايتدي اسحق صورت دن فقده لما نبخ و مع في ذهن ابراهيم م
 برحق بجان و تعالى و لدا ابراهيم ذبح عظيم فد ايتدي زير ذهن ابراهيم دن
 مرفى او غلى اولمق و وقوع دن اتوري ماهو فداه في نفس لامر عند الله يعنى
 نفس لامر ده و عند الله ذرا دكل ايتدي بلكه عند الله ابراهيم اكا فدا اطلاق اولدي
 يعنى ابراهيم اخذ نه نسبت فد اولري زير حيا امر و لان كيش اولجا ق

بگویند که اینها را که در این کتاب است از حدیث است و اینها را که در این کتاب است از حدیث است و اینها را که در این کتاب است از حدیث است

وقوع كل ذي عين كثر اولور مغايرو مسأوي اولور فراده خود مغايرت
لازمدر. فصو الحس الذبح وصور الحيات ابن ابراهيم برحق مشترك
كيش تصوير ايديكم خلاف مراد الله ايدي اضر واحد ايكي صورتم متحد
اولري فلوراي الكيش في الحيات لغيره باينه اوبا واملر. يسو حضرت
ابراهيم خيالده كيش كوره ايدي غالبا اوغلي ايد تغيير ايدري يكيشه مناسب
برام خرايه تعيين ايدري اصول تغيير اوزرنه ثم قال الله تعالى ان هذا
طوا ليلهم المدين بين الله تعالى حضرت ابراهيم امور مذكوره وكوسو دكرن
صكرن لسان ابراهيم دن بيورديك تحقيق بولتصويري يعنى كيش اين صورت
ايد بصورت قلوب بلا و ظاهر در يعنى الاختيار في العلم انه هو اعلم بفضيه
موطن الرويا من التغيير ام لا. حضرت شيخ قدس سره بنفسه بلا في تفسير
ايدوب بيورديك يعنى اول بلاي ظاهر علمه امتحان اهل در كه ايا ابراهيم
موطن روي غالبا اقتضا ايدوي تغيير بلوي بوجسه بلزمي لانه تعالى
يعلم ان موطن الحيات يطلب التغيير. زيرحق تعالى موطن حيات كيشي ستوي
بلور ففعلها او في موطن حقه وصدق الرويا لهذا السبب. يعنى بين ابراهيم
عليه السلام تغيير رويادف غفلت ايدوي و موطن خياله تمام محقق ويريد
وبوسيدك اوتري در كه يعنى موطنه حقه تمام ايفا ايدوي ايجو ندر كوشاي
تصديق ايدوي يعنى ظاهر سبيلده كند معلوم ولاكه حضرت ابراهيمك از لوف
عين ثابتن بوامر مكنون ثابت ايدوي لكن عالم صورته بواوضا على صدورنه
اردت تعالى ايتشدي اكرحق موطن ايفا اولنده هر كز افادي اختيار بولنوي
وترتيب ومكمل نفس وسيم مقامات ومن لب نبوت اولنوي بوضيحه
بولنوي نقيصه ترتيب ايتن ونفس نبوتك بوقد كدر ايد صفا وعذوبتي كتمز
واصحاب ظاهر حضرت شيخ نسبت سوي ادب انكاري في سوي ادب
اولور بلكه نلوه ساين اخت خالك يمكه سبب اولور كما فعل تقى ابن محمد
الامام صاحب المسند سمع في الخبر الذي ثبت عنده انه عم قال من اداني في المنام
فقد راني في البقعة فان الشيطان لا يتمثل على صورتي فراه تقى ابن محمد فسقاه
البيح صلي الله تعالى عليه وسلم في هذه الرويا البنا فصدق تقى ابن محمد استعافقا
لينا ولو غير روياه كان ذلك الكبر على الله اكثر على قدر ما شرب يعنى
تكم تقى ابن محمد كه امام صاحب مسند در بوفعل غفلتي اسلوي ورؤياي تصديق
ايدوب حق موطن ايفا ايدوي حضرت ابراهيمك مجموع فعل تقى ابن محمد مجموع
فعله تشبيه در ورايت اولور كه تقى ابن محمد واقعه سنه كورد كه حضرت سلطان
انبيا كا لينا ايجو در بين روياسني تغيير ايتوب و ظاهر نه حمل ايدوب لبني قصده

مسند فتح نواله اسم كتابه كه عتيق
در حلاله من سبب و سكون شقيقه مغا
سنة بعض نسخة ده فتح لام
مسند ده الله
سنة
حاييله و كرو الله
في شهر

تقيايد زير بوحيت املك ياننه ثابت ايديك حضرت بيورد هر كم بني ايجو كوره
اويانك كور مش كيم در زير شيطان بنم صورته متمثل اولور زير حضرت صورته
هوايتو شيطان ايسه صورته ضلالتديس اكلولا اهداينه متمثل املاق مكن
اولري ام حداثت مختل اولور ايدوي فقر ايدوي غلبا ستر في لبني حديث
شريف واد اولان عدم متمثل معنا كفتيقت ايتك ايجو ندر اول الله اعلم
امام بيورد روياسني تغيير ايدوي لبني مزيور علم اولور ايدوي زير اخذ ايتشدي
در لبني غداي اجسام اولور في كي علم غداي ارواح در برحق تعالى امام مزيوري
اولجود كورن مقداري علم كيشون محروم ايتدي فقير ايدوي بن بلكه في الحقيقة امام في
سببي ايد علم كيشون حاصل اولري كه معاني حديثه يتقن حواله قال الله تعالى
صلى الله عليه وسلم في في المنام بقدر لبني شمس بنه حقه خرج الروي من اظافير
اعظمت فقل عمر قيل ما اولته يا رسول الله قال العلم وما نركه لبنا على صورته
لعلمه موطن الرويا وما يقتضيه من التغيير جانب شغل قدس سره لبني صورته علمه
اولور غنه بيسته قامت انكدر زير حضرت رسول صلى الله تعالى عليه وسلم لبني علمه كوشاي
وجه توكيل سابقا بيان اولنا ندر بعد رى طر نقل مرث يقديدي وكي كمال املا
ورنا بلقدف كن ايتن ركه موع طعامون استيفاء خط الله اطرافه سرت ايدوي
واطرافدن خارجه تفاطرايد رويان و توريق ايدوي بغير عليه السلام لبني صورته
لبني ايفا ايتدي و علم ايدوي تغيير ايدوي زير علم تغيير واقف ايدوي و قد علم ان صورته
البي عليه السلام التي يشاهد بها الحسن انها في المدينة مدفونة وان صورته روجه
و لطيفته ما يشاهدها احد من احد ولا في نفسه كل روح بهذه المدينة في جسد له
روح النبي عبد في المنام بصورة جسد كامات عليه لا يحرم منه شيا و هو محمد عم
المكي من حيث روجه في صورة جسدية تشبه المدفونة. يعنى في كاشه حقا مولود
صورته بي عليه السلام كه نرم حسون كه مشاهدي اطمانه قابل اوله اما مدينه موف
نذر حالا كه صورته روي و لطيفه اسمائيه بي هو كز اولور كسه نك محسوس مشا
هدي بلكه درائي كركه شخصي اخر اولسون كركه نفسك عيني اولسون هر كز محسوسه
ككدر و جميع ارواح بو مثابه ده در يعنى هيچ بر سنك محسوسه شافدن دكدر بين
امدك روح بني عليه السلام بزم مجسد اولور يعنى عالم مثال رايي به متمثل اولوب
كور بيور اول صورته جسدانية ايدكه اخر نفسك روح رسول الله ايد بولنوي انك بوشرفنده
مدفون اولري يعنى اولون مدفونة مشابه جسد ايدك كور بيور اول جسد دن بر شي قطع
اولنوي مستقيم و متمثل امان معلوم اولكه لفظ جسد بوطايفه اصطلا و حلاله وضو
مثاليه به مخصوص در و لفظ لا يحرم لا يقطع ولا يتغير معا سنه در لا يمكن في
شيطان ان يتصور بصورته جسد صلى الله تعالى عليه وسلم حصه من الله تعالى في حق

رد اید یعنی حق کور را یکی انکار اید برهان عقلی سببی اید که اول برهان مشابه
 و ملازم است اید زیرا عقل مقتضای تنزیه در زیر علو و در تنزیه و تشبیه
 اسمی حق ایسه بحسب الذات تنزیه و تشبیه دن معر اگر چه بحسب الاسما یکی سبب
 دخی موصوفه و یقبل مجالی العقول و فی الزی یسمی خیالاً و الصبیح التواظر
 یعنی حالاکه حق بجدای مجلای عقول مقبول اولور زیرا عقول بکلی اولور
 مرتبه مقام تنزیه در دخی شول مجلاد مقبول اولور که اول مجلای خیال دیور که
 مقام تشبیه در اقا قول عقول اولان مرود خیال و مقبول خیال اولان مرود عقول در اقا
 شریک و یکی سن دخی جامع اولان شود و نواظر در مضایف و حذف اولور اوزرینه
 تقدیر کلام و الصبیح شهود التواظر در و نواظر من قرآن کریم مذکور اولان
 در که بیور لم یشر و جوه یومئذ ناضر الی ربنا نواظر یعنی یوم اخر تر عارفی
 جمیع مجالید حق کور کور که حسس که مک مثاله که بحقله **قوله** بقول ابو یزید
 هذا المقام لو ان العرش وما هو له مائة الف مرة في زاوية من زوايا قلب العارف
 ما احس بها یعنی حضرت ابو یزید که اصحاب قلوب میا نند اهل قبول و فرید در
 بومقامه یعنی قلب و سعیتی و شمولی و احاطه سن افاد ما تا سنده بیور که
 اعظم اجر که عرش فی لایام و خاوسی که سیکه منتهی سیر علم علا اقر قلب
 عارف که کوشه کوشه یوز کوشه یوز کوشه یوز کوشه عارف اندر فی خبر
 اولور زیرا منتهای غیر منتهای نازل و ابترا اولور **شعر منشی** کذرات
 اولی عرش و کسیدت و سفت قلب عارف بالله بو یزید ایندی عارف الحقین
 سرحل من مزید بولد و غیبه **قوله** و هذا واسع ابو یزید فی عالم الاحسام یعنی بزرگو
 اندو کوم ابو یزید عالم احسام در نسبت قلبین و سعیت در فهم مجوینده
 تعریب ایچو که قصاری افکار لوی سیر عالم احسام در نسبت سفت ارواح ترقی
 اینتر لواما حضرت شیخ قدس سره نسبت ترقیس بیان ایدوب بیور که **قوله**
 اقول لو ان ما لا يتناهى وجوب بقدر انتهاء وجود مع العین الموجد له فی زاویه من
 زوايا قلب العارف ما احس بذلك فی علمه بلکه بنی ایدوب شول وجود غیر متناهی اولان
 موجود آن متناهیست تقدیر و فرض اولنسه عین موجد بیله بوجه قلب عارف که کوشه
 سنده بولنسه عارف آن کند و علمنده و احاطه سنده اولور و غن حس امتیه غایت
 و سعندن او تری بویل قلب مجلای اسم و علم اولور و جمیع ممکنات
 و سندن این فنا و قلا شریب جستن علمی اید بقید اینتر فائز قد ثبت ان
 القلب وسع الحق ومع ذلك ما انتصف بالزوايا فلو امتلاها رتوک مدعی سابقه
 دلیل دیعنی اهل کشف یا نند ثابت که حق تعالی قلب عارف کلور بوجه اید قلب
 عارف قانع و ممکنی و لما زید محتملی و لسه مر تو عا و لور ایدی ارتوی صودن

غیر موجود در تعین اولور که
 موجودات الیه موجود در
 سبب

سینه

مستغنی و لغه دیور **شعر منشی** نشد قانع دعارف زانوار شود همچنان مسق
 عطشان ز دریای سفید ساق و بزم محبت با ده میوز بخاک میکشد بر چرخ
 عاشق نغمه بر محل من مزید **قوله** و قد قال ذلك ابو یزید یعنی ابو یزید دخی بو
 مرتبیه و اصل اولوب و بومقامدن دم اورمش ایدی لکن عالم احسامی تخصیص
 بالذوات و کی اصحاب مجابه نسبت اید ایدی تنکه محی بن معاذ حضرت لریک
 کونرد و کی محبت نامده سکر من کثرت ما شرب من کاس المحبته دیور و کونرد
 جوابند با یزید یزد و عی بو ایکی بیتک معناسی اول پرده دن اغا ذات و کی ظا
 هر در **شعر** عجب من یقول ذکر ربی فها انسیه فاذ کرمانست شربت الحب
 کاسا بود کاس فها نفاذ الشرب و لا روت ولقد نبتنا علی هذا المقام
 یقولنا یا خالق الاشیا و نفسه انت لما تخلفه جامع خلق ما لا یبتاه کونه
 فیک و انت الضیع الواسع یعنی دخی بین تحقیقا بونظم تشبیه اید مقام مذکور
 تشبیه اتوک که ای جمیع اشیای یعنی اعیان ثابت سنی علمند تقدیس ایدی که
 علم عین ذات در و عین ده فیض وجود ایدی که خارج علمد و غیر ذات در و
 بوسب اید من مخلوقاتک جامع سن و محیط سن بحر مواجی شامل و محیط اولور
 کبی بون بیت ثانینک معناسی بود که سن علمده و عین ده وجود غیر متناهی و
 ذات که خط اید کن پس بوجهال ضیق سن بوجهاله واسع سن ضیق اولور و غل مو
 جودات مقیدن ظهورک و تقیدک اعتبار اید در واسع اولور و غل ظهورک
 مقید اولور بول بلکه جمیع مقیداته واسع اولور و غل ایچون دریا خود ضیق
 احدیت مطلقه دن تعین اولور واسع احدیت جمدن **قوله** لو ان ما خلق الله العالم
 بقای فجن المساطع یعنی اگر حقک جمیع مخلوقاتی قلبه ممکن اولسه لره که اندر
 قلبه نور وجودی ظاهر اولیه یعنی خفاء عدم اصلیک مستهلک و تحقیق قله من
 وسع الحق فاصاق عن خلقه فکیف یاسمع یعنی بزرگه جمیع اسماء و صفات اید حق
 واسع و شامل اولور خلق ضیق اولور یعنی طارلز بر غیر متناهی واسع اولور
 متناهی دن مضایقه بولن پس سفته قلبک امری و حالی نه کیفیتله اولور ای سامع
قوله بالوهم یخلق کل انسان فی قوه خیاله ما لا وجود له الا فیها و هذا هو الامام
 یعنی هر انسان که اول شیک قوه خیالیته دن غیری محله وجودی اولور **قوله** و العارف
 یخلق الله ما یکن له وجود من خارج محلی الهی اما عارف کامل متصرف فی
 الوجود بومفاده عامه خلق اید مشترک ایکی مرتبه بخلق خصوصیتی وارد که قوه
 حق و فرط تو جری اید اسم خالق اید تحقیق حینده جمیع قوی نفسانیه بیلد مسلک
 اولسه وجود خا جیسیم اولانی دخی خلق اید محل هتک ایکی سنده دخی یعنی بحر خیل

خلق ايتونكه اول شعور و سيميا مقوله سيد بلكه نفسنه بل خلق ايتونكه عارف متصرف
 صفيته اولويو حسه امور حيايه نك ايجاد صفت عوامر و لكن لا تزال الهمة
 تحفظه ولا يودها حفظه اي حفظ ما خلقه **بمعنى** كن همة عارف متصل اولوي
 جودك حفظا يرد في همة عارف اول خلق ايتونكه موجودك حفظي ثقيل كن **بمعنى** ثقل الوجود
 غفلة عن حفظ ما خلق عدم ذلك الخلق **بمعنى** كونك عارف اول خلق ايتونكه موجودك
 دك حفظك في نور و كلال كلوب غفلة طاري اوله اول مخلوق في الحال منعدم اولوي
 زير علت بقايه كمنصور عارف و توجه خاطر مكاشف بر آن منقل اوليه
 علتك زوالي معلوك زوان ايجاب ايتونكه **بمعنى** ان يكون العارف قد ضبط جميع
 الحرف الخمس **بمعنى** الا مكر عارف متصرف سعة قلبه حركات خمسك جميعه ضابط
 و شامل اوله اول حضرتك اولي حضرت معاني ايتونكه حركت ارواح او حنجري حضرت
 مثال مطلق و مثال معتقد و حضرت حس و شهادت و **بمعنى** وهو لا يعقل مطلقا **بمعنى** وقال بوجه
 اول جميع حضرت ضابط اولان عارف مطلقا جميع حضرت غافل اولان **بمعنى** بل لا يتلها
 من حركت ايتونكه **بمعنى** بلكه اول عارف حضرتك بر سندن البته غيب و مفارقت اتمز
 فادخلوا العارف همة ما خلق وله هذه الاحاطة **بمعنى** عارف وقتا كقوة همتي ايله
 مخلوق خلق ايتونكه و حضرت في احاطه بيه تحقيق اولوي **بمعنى** ظهر ذلك الخلق بصورة
 في كل حضرت و صادة الصور تحفظ بعضها بوضا **بمعنى** ذلك الخلق صورة حاصه بيه ايله
 هر حضرت موجود و متحقق اولوب و صور ك بعض بعض حفظ ايتونكه **بمعنى** زير اهو
 حضرتك بر صورة نوعيه سي و اورد و جمله بي بر صورة نوعيه **بمعنى** في
 كلية تحتله داخل در بر بونك غفلة آخر حضور في مستلزم اولوب هر آن
 حضور في فاذع اولان عارف يافته سوزي منكشف اولوي **بمعنى** فاذا عقل العارف
 عن حضرت او حضرت وهو شاهد حضرت ما من الحضر ما قطع ما فيها من صور خلقه
 الحفظت جميع الصور تحفظ تلك الصورة الواحدة في الحضر الى ما غفل عنها **بمعنى** في
 زير عارف متصرف حضرتك و يا حضرتك مطلقا بر حضرتك حاضر بولون بولون حضرتك
 بر صورة خلقه سن حفظ ايتونكه اول صور كك حفظي سببي ايله جميع صور تحفظ
 اولوي زير حضرتك بر صور كك سي و اورد اول صور كك سي ايله حضرتك صور في جامع
 اولان ايله جميع صور تحفظ اولوي معلوم اولان كك خالق خالق وار و خالق خالق
 اكرجه في الحقيقة خالق بود را ما برب بالذات و برب بالواسطه در اقامه حيشه
 الاثر بينه ماده فرق معتبر بود كك خالق خالق عارضه بر غفلة بوقدر لا
 تاخذ سنة و لا نوم در و لا يوده حفظا و لا يشغل شأنه عيشان و لا يعزب
 عن علمه مقال في الارض و لا في السماء اما خالق خالق غفلة و تصور
 فتور مكانيه مقرر در حاله اوليه سده مستقبلة حاضر در لان الفلة ما تم

بمعنى موجودات عينية خلق ايتونكه
 خارجي نك بولون متعلق ايتونكه
 اما كن معتقده حاضر اولوي و قضا
 عباد الله ايتونكه بولون كسيفانك ايتونكه
 لطيفه سندن بولون مثال مكتبي خلق ايتونكه
 و روح مناسب فيض ايتونكه
 عارف منكر و عارف دكلد متصرف
 عالم اوله كن متصرف اوليه كك عارف
 مراد حضرت كك بر شهرد و خلق و اكر
 اولوي يا خود حضرت كك سي و ساو و يا
 حضرت خلقه و عرضي ايتونكه و ايتونكه
 مثلا بر صورت اولان حضرت عالمه و بولون
 حضرت خلقه بر عالمه و بولون و بولون
 بعد سها و بولون و بولون و بولون

لا في العوم و لا في الخصوص **بمعنى** زير غفلة عموم اوزنه دكلد بولون جميع حضرتك
 غفلة ممكنه دكلد عموم خلايقه و نه حواس انا سندن زير البته بر عباد متوق
 هر آن مظاهر سماويه دن بر مظهر ايله مشغول و مقيد در كوج ما دامكه عارف بالله اوليه
 ايتونكه اولوي **بمعنى** امر احاد مظاهر دن بر مظهر ايتونكه بولون
 و اصل زير بولون فروغند بولون شيخ فتوحاتيه بيورد كك ابدال دن بعض
 وارد كك بر موصوعه قن جسم كشفه مفارقت الله لرواصت ايجاب
 ايتونكه كك و صور كك محسوسه لري اوزنه بر شخص ايتونكه ايتونكه هر كك
 اولوي بولون عيني صافور مع هذا عين دكل شخص روحا نيدر بوقيله دن
 در كك شخص معين آن واحده ممكنه و متعدده نمايان اولوي و معلق الاول
 و سودة الكوي اولان بيوته داخل اولوي الي غير ذلك **بمعنى** و قد وضعت هنا سر
 لم يزل اهل الله يقاسون على مثل هذا ان يظهر لما فيه من مدعوهم اتم الحق
 فان الحق لا يغفل والعبد لا يذل ان يفعل عن شيء دون شيء **بمعنى** بولون تحقيق
 بولون مقامه بر سر في ايضاح ايتونكه كه اهلافة بولون سرك ظهور دن غيرت
 ايتونكه بولون بولون سرك ظهوري انك دعوي انا الحق ايتونكه رديدر زير احق
 هر كك غفلة صدور ايتونكه نك و لا يوده حفظها اول معاني ايتونكه
 ايتونكه اما اهل الله كك حق ايله تحقيق ايتونكه انا الحق دن دم اور مشلدر
 قيد ايتونكه خلاص اولان بولون حق مطلق اولان مشلدر زير عبد بر شي
 حاضر اولوي بر شي دن غافل اولوي هر زمانه صورة مخلوقين حفظ
 ايتونكه بولون غفلة سببي ايله عبد حقن متميز اولوي **بمعنى** فمن حيث الحفظ
 لما خلق له ان يقول انا الحق ولكن حفظ لها حفظ الحق و قد بينا الفرق **بمعنى** بين
 عبد مخلوقه حافظ اولوي اهل الله الحق ديكه لائق اولوي لكن عبدك صورة
 مخلوقه حفظي حقك حفظي كي دكلد حال بولون تحقيق بولون حفيظيك
 فرق بين ايتونكه عبد على حق حاضر مطلق در ديك **بمعنى** قوله ومن حيث ما عقل
 العبد عن صفا و حضرتها **بمعنى** دني بر عبدك حضرتك حاصل اولان صور بولون
 و حضرتك مع غفلة ايتونكه فرق ايتونكه **بمعنى** قوله فقد يتميز العبد من الحق
 بر تحقيق عبد حقن متميز اولوي ايتونكه جمل برب عروفي و غفلة
 ثانيا كك مخلوقك عندم الخف اظي فقير ايتونكه بلكه غفلة دني كي قسم
 اولوي بر شي صور بولون غفلة بر شي جلدن غفلة كك حضرتك بر حضرت
 ولا يزان يتميز مع بقاء الحفظ لجميع الصور تحفظ صورة واحدة منها
 في الحضر التي ما غفل عنها فقد حفظ بالضمين **بمعنى** بولون بولون
 عبدك حقن فرق و يتميز اما ديه شروع ايتونكه بولون بولون بولون

کرو عبدک حقون تمیزی بوجمله دخی لا بد در که عبدک دخی حتی کبی جمع صورت
 حفظی باقی ایکن اول حفظک بقا سنی بر غافل اولادی حضرت در حالت اولان
 صوته واحد نک حفظی زمیندن جمع صوری می افشا ایدر اول خلقت امتدی
 حضرت ثابت اولان شمولی و کلیتی و ساطه ایلد اما حفظ حق
 تضمینی دکلر بیلکه مطابقی در ننگه ذکر اولور **قول** و حفظ حق ماخلق
 لیس کذلک **حال** بو که حق صوته مخلوق سنی حفظ بویله دکلر **قول** بل حفظ
 لکل صوته علی تعیین **بلکه** حق حفظی هو صوته مخلوق سنی بالذات علی تعیین
 تعلق ایدر و هذه مسئله اخبر انه فاسطرها احدی کتاب لانا ولا عین یفید
 الا فی هذا کتاب معلوم و لاکه بو مذکور اولان مسئله بکا الهام لکی در الحیالات
 بر کسسه بو کتابه بونی تسطیر انما مشدنه بن و نه غیره مکرر بوضوح حکم
 ملهم و لکن اول **قول** فی شحمیة الوقت و فزیده و ایاک ان تغفل عنها **پس** مری
 بوفیض ملهم بیتی و حق یعنی صدف زمانه در بر مکان در و فرمود یکدانه
 در زنجار بوندن خلقت و مساهله اتمیه سن **قول** فان تلك الحفرة التي سبق لك الخوض
 فيها مع الصور مثلها مثل الكتاب الذي قال الله تعالى ما فطنا في الكتاب من شيء
 زیر اشول حضرت که سنک الله صوته مخلوق کله حضورک و تحقیقک باقی در اول
 حالتک و شانک مثلی شول کتاب جامع مثلی کبی در که انک خنده الله تعالی فطنا
 فی کتاب من شیء بیور مشدنه که یعنی بز اول کتابد بر شیء اکسل قوادق و میشتدر
 پس اول حاله جامع هر شیء جامع و ملهم حضرت قرآنه مشابله اولوی
قول فهو الجامع للواقع و غیر الواقع **یعنی** اول کتاب مذکور جامع در هر فاضی ده
 و هر حاله اولان امور واقعی و غیر واقعی که زمان مستقبله اولاد
 وقوعه کله جکر کذلک تلك الحفرة دخی صور واقعه می و غیر واقعه فی الحاله و بعد
 محصل الکلام موجود فی کل حکمی هر حضرت در ما فوقین اولان مرتبی و ما
 تحتی اولان مرتبی و ترک اثری و اثری مؤثره علاقی کبی علاقه ایلر جامع **قول**
 ولا یعرف ما قلناه الا من كان قرانا نفسه دخی بزم بود و کوز معانی بالذات
 مکرر کسه که قرآن کبی جمیع ضایق جامع اولاد هر امری صمیمه خاطر بنه اقویه
 فان التقی الله یجعل له فرقا **پس** هر ساد طریق تقوی و اثبات سوی دن معرفت
 اوله حق تعالی قلبه انک بر نور لایح ایدر که بیان حق و باطلی فرقانه قادر اولور
 ننگه بیور مشدنه ان تقی الله یجعل لکم فرقا **زیر** حقیقه اتقا عبدک حتی جمیع
 افعاله و صفات دن ذات و قایم ان سید **نظم** صفت حق و اصف موصوف
 اولان حق **استند** انی ایدر فقال مطلق **حقیقت** بوق بر کثرت نسیدر
 نسیدر جمع فرق ایدر محقق **قول** وهو مثل ما ذکرناه فیما یتیم به العبد فی الوق

وهذا الفرقان رفع فرقانا **یعنی** اول فرقان که ثمره و تقوی در ذکر اولان
 فرقانک مثلی در عبد در بدن متمیز اولو و فی مسئله ده و بوقرآن ارفع اول
 فرقاندر زیر اچون حق تعالی صوته عبده ظاهر و صفت خالقیت اوزر
 نمایان اولوی پس میان خلق و حق و عید و رب مشبه اولوی لا بد بو شتبله
 رفیعی ایلد فوق مذکور اجل فرقانات اولور زیر فرقان حقایق الهیه و کونیه
 مابیندن اولوق و اظاهر فرق اول اجل و ارفع در زیر فرق اولاسه جمیع
 مفاسد کثیری باعث اولور عیاذ بالله **نظم** قول فوقا یكون العبد رباً بلا شک
 و وقت یكون العبد عبداً بلا افاک **یعنی** پس کاه اولور که مقام فنا فی الله ده
 عبد کامل رب اولوب یعنی صفات الوهیت و نفوت ربوبیت اکتساب ایدر اکر چه در
 عبده نسبت امر عرضیدر ذاتی دکلر و کاه اولور که مقام بقا بعد الفناء ده
 عبد ملازم مجز و تصور و بشریت اولور که عبد نسبت امر ایدر و مقام بقیوت
 زیر اجهت امکان عبدن بالکلیه زایل اولور پس عبودیتند دخی افاک و افترا
 اولور اقا شایبه ربوبیت کم مقام اول در افاک و افترا **قول** فان كان عبد
 كان بالحق واسماً وان كان رباً كان فی عیسه ضحک **یعنی** اکر عبد صفت عبودیت
 ایلد متصف اولور سه البتة تم حق ایلد واسع اولور یعنی حقک حول و قوتیله ایلده
 تصرفه قادر اولور و اکر خلق صفت ربوبیت ایلد ظاهر اولور سه ضیق معیشت
 قالور زیر لوازم عبودیت و ضعف امکان مابالذات لایزول بالعرض
 حکمی کنه کند و دن زایل اولما غله مطالبه صفت کمالیه ایون نفوس یاننده عجزی
 ظاهر اولور و ضیق حیوة و تنک معاشرت حاصل ایدر اما دعوی عبودیت
 من بته سنه کسسه انون طلب صفات کمال یتیم که عینی و قصوری کرونه **قول**
 من تونه عبد ایدر عن نفسه و یتیم الامال منه بلا شک **پس** عارف عبد اولوی
 حیثین و نفس عاجزه نک عین کور پس مال املین دخی یونک عبد اولو و فی
 جهتدن و سفت حاصل اولور زیر عین عید مر جعت ایتیم عین حقن است
 پس املتک ماملاتی و سعتله حاصل اولور **قول** و من کونه رباً بری الخلق کله
 یطالبه حضرت الملك و الملك **دخی** عبد کامل رب اولو و فی جهتدن جمیع خلق کور
 کند و دن مطالبه امور کونیه ایدر لر عالم ملک و ملکوتدن خلیفه اولو و فی سبت
 و یجی عما یطالبه بذاته لذاته بعض العارفین به ییکی **قول** فکن عبد رب لا کن
 رب عبد **فتذهب** بالتعلیق فی النار و الشک **یعنی** حال بولکه اول عبد عجز ایتیم
 سببی ایلد خلقک مطالبه سبت مساعده دن عاجز اولور و اجد ندب کم
 بعض عاجز بو معنادن اتری اغر کور در سن پس امیدی چون عجز حال ممکن بولم
 در اگر عاجز مرتبه عبودیت قبلی ایلد که اشرف مقامات و اسلم من الافات در

وكل ما يفعل المحبوب محبوب. وكله مرضي لانه لا فعل للمعين بل الفعل الربانيها يعني مرضي
 مرضي ولان محبوب. در بعض محبوبي ربي صاحب رضايه نسبت ايله در زيار رضا و ارادت
 حكم منوره متعلق ايد و چون تمام افعال اسمايه منسوب در واسما
 كمالات ذات احدث در پس اسما و افعال جميعا محبوب ذات احدث در جميع
 افعال مرضيه در زيار افعال في الحقيقة اعيان ثابتة دن حاصل اولماز بلکه
 حقيقتا فعل ارباب اعيان ثابتة ايجون در كم اعيان استعداد لونه كونه
 ظاهر اولور قوله فاطمات العين ان يضاف اليها فعل فكانت راضية بما يلزم فيها
 وعنها من افعال ربه و مرضية تلك الافعال. بر عيني ثابتة ساكني ومطمئن در
بعني كذويه واقع اولان اسناد موزني و اضافت در پس راضيه در بتقدير
كذويه ظاهر اولان و كذويه صورته صادر اولان افعال ربه اولافعاي
تمكين ايتروكي جسدن و تلك الافعال حقا مرضية سيمه داني اولدي قوله لان كل فاعل
 وصانع راض عن فعله و صنعته فانه وفي فعله و صنعته حق ما يرضي عليه. زير اهر
 فاعل وصانع اشد و كذا فعلن و صنعتن راضيه در زيار صنعتن اولور و كذا
 تمام حقن و يرمشدر بعد شيع قدس سره حكم موعاي ثابته ايجون الله
 كلامن اقباس ايروب بيور در كم. اعطى كل شيء خلقه قدره هدي يعني هر
 شيك حق تعالى شبيه ثبوتيه سنده خلق و تقدير ايتدويك شئيه وجوديه
 يه كتوري يعني علمن مقدرا و لا ينعينه جبري ديكر بور دن معلوم
 اولور كم صوفيه نك قدس الله تعالى اسرارهم اعيان ثابتة و صور عليهم و كذا
 اطلاق شريف كلام الله دن مأخوذ ايش بعد اتم هدف عبارتن مراد بيان
 هدايت و خلق هدايت ايدو كذا اشارت ايدوب بيور قوله اي بين انه
 اعطى كل شيء خلقه فلا تقبل ذلك الشيء النقص واللاياتة. يعني شيك
 خلقه شئيه ثبوتيه سندر قدس در نك فعل هدايت و صلاحته دني و مفايد قدرن
 استعدادات قديمه يه راجع در پر فعل اعطاد في مسوق بالعدم دكلدر
 مكر عدم ثبوتي اوله اول تقديره اعطائين ايله تفسير اولدي تاكه احداث
 عطائوهم اولينه معلوم اولاكه فقها نك قياس مظهر در مشيت دكلدر دكلدر
 بر تحقيق ختم اولور الله تعالى هدايت ايدرسه پس تحقيق منور او زره
 هر شئيه مشئيه ثبوتيه در تقدير اولنان مقدار دن ذره قدر زياده و نقص
 قبول ايتدويك قوله وكذا اسماعيل عليه السلام بعثوه على ما ذكرنا عند ربه مرضيا. دني
 اسماعيل عليه السلام بومذ كوره يعني كل اشيا حقا مرضي اولور و غنة اطلاي
 اولور و غني جسدن ربي قاتنه مرضي اولوب سعادته مرضي اولور و غني
 كذا كل موجود عند ربه مرضي. يعني حضرت اسماعيل ربي قاتنه مرضي اولور و غني

يعني فعل اعطاد بوقدرت بيان راز
 اولور نك بيبا الحلاية
 مسلح

فقهائ قايست قايست
 قايست قايست قايست
 قايست قايست قايست

بكي هر موجود ربي قاتنه مرضي در. ولا يلزم ان كان كل موجود عند ربه
 مرضيا. على ما بيناه ان يكون مرضيا عند ربه عبد آخر سؤال مقدردن
جواب در تقدير سؤال بودر كم هر موجود ربي قاتنه مرضي اولور و لجا
پس شاريك بيور و غني احكام سعادته و شقا و مظهر حجت و نايه متميز
اولور جواب بودر كم هر عبد معين ربي معين قاتنه مرضي اولور و مقدن عبد معين
اخر كم ربي معين اخر قاتنه مرضي اولور و لزم كلن كم سؤال مذكور
متوجه اوله لانه ما اخذ الربوبية الا من كل الامن واحد فمما يقين له من اكل
 الاماينا سبه و ما يناسب استعداده فهو ربه. زير هر موجود يا خود اسماعيل
عليه السلام كه ضمير ايك سنده خيلايد و لوق جايز در ربي ايك كل مجموعين اخذ
ايدو كم اول كل مجموعي ربي الارباب در واحد معين دن اخذ ايتدويك مجموعين
متقين اولور الا اخذك استعدادن مناسب برام معين اولور و اول اخذ ممكن
استعدادن مناسب برام معين اولدي ايسه اولر متقين انك ربي اولور
ولا يافذ اخذ من حيث احدية دني احد واحد دن اخذ ايتدويك كني كندو
احديتي حيثيتدن اخذ ايتدويك بلكه اهيته مبه سندن اخذ ايدو زير احدية
نفي جهت ايدو و نفي جهت اخذ ماني اولور محصل طرف ما خود منه احدية
منفية اولور و غني كني طرف اخذده دني مبرو كندر قوله وهذا من اهل الله تعالى
 الخ في الاحدية فانك ان نظرت به فهو لظاهر نفسه فما زالناظر لنفسه بنفسه
 وان نظرت بك فزال الاحدية بك وان نظرت به فزال الاحدية ايضا لان
 الضمير الثاني نظرت به ما هو عين المنظور فلا بد في وجود نسبة ما اقتضت
 امرين ناظر و منظور فزال الاحدية وان كان لم يزل لنفسه بنفسه و معلوم
 هذه الوصف ناظر و منظور. يعني بواجل دن در كم يعني هر شخص ربي مطلقدن
 استعدادن مناسب اولر في قبول ايدوب و انواع ربوبيات دن جميعسن قابل
 اولما و فيجودر كم اهل الله مقام احدثن طلب جلي انز لزيار جلي نسبت در
 طرفين اقتضا ايدو يعني متجلي و متجلي استر كم عيني اثبتنه در و اثبتنه
 منافع احديته در زيار سن فجن مقام قرب فوايضا حقه نظر استر و انما
 ايله مشار اليه اولاني ارادن رفع ايدوب انز كذا استر نسبت طرفين بواجب
 ناظر منظور واحد اولور و حق كند و نفسه جلي ايدوب كند و كني كور و اكر
 سن حقه سنك ايله ناظر اولسك مثلا قرب نوافل ايك احديت سنك زيار اولور
 و اكر حقه هم حقه و هم سنك نظر ايك بعني اعتبارين اور تا سنك كم قرب فوايضا
 و نوافل جمع استر كم واحدية زيار اولور زيار نظرت كلفظدن

و اشاعه نك قايست قايست
 بوقفا مكنه غلام اولور
 مسلح

بمعرفه ربك سؤالند عرفه الاشياء بالله بيور مشرور معرفه اولي معرفه واحده
 ناقصه در كه حجره عبد فقر و عجز و بلب و رتبك وسعت غناسن فهم انكدر معرفه
 دكر و معرفه نفسه خود اتمك يوقدرم فتكون صاحب معرفتين معرفت به
 من حيث انت و معرفه به بك من حيث هو لان انت شيخ قدس سره كلام سابق
 تفصيل ايدو بيور كه پس بوقدرم چه من ربكي بلكه ايكي معرفت صاحب اولي
 بر سه ربكي بلكه نفسك حيثي ايدو بر سه ربكي و نفسكي بلكه ربكي حيثي ايدو
 نفسكون قطع نظر بلكه شراخ قيصري ايدو بر سه لفظن بامو صغرين در در خصله
 در كلك سببت من حيث انت لفظن عبدك ربك تيمني و مغايره وجوديه
 اعتبار اولي مشرور من حيث هو عبادت عبدك غيبتي و عدم مغايره
 قصد قلبي مشرور لا من حيث هو عبادت عبدك ربك و عدم مغايره قصد قلبي مشرور
 لا من حيث انت معنای مذکور تا كيد در عين سنك امتياز و مغايره مقصود
 اولي مشرور بحسب الاعتبار و اربكي **شرف** فانت عبد و انت رب لمن له فيه انت عبد
 و انت رب و انت عبد لمن له في الخطاب عهد بيت اولك معنای به ديك در كه
 پس اسم كلك محكم اولو و غك اعتبار ايدو عبد سن و بعينه اول عبد محكم اولو و غك
 اسمك ربكي احكام خاصه سيني قبول و تربيد ايقك ايدو و كمال لايقه سن نفسكون
 اظهار قلمه مصرع ثابته تفوير كلام لمن انت عبد و فيه در كه ضمير من موصول
 عايد و فيه ضمير من عايد و من موصول وجود حقدن عبادت نور ذير هو موجود
 وجود حقدن ظاهر و متحقق در وجود حق كات موجوداته فطره اقسام مايشند
 اولان طرفه و مظهره سرور دكلر و محذور و اجاب ايدو بلكه رايه معنای به و قابليت ثابته
 معنای به ديك در كه سن من و در ب سن سندن ظاهر اولان هو انت اعتبار ايدو و من
 وجه عبد سن يعني شول خطاب الست بر كم ايدو مخاطب اولو و اجاب بلي ايدو ربوبيته
 اعتبار و قلد و غك ربك عبد سن بود قيقه نك علمد لا بد در كه رب ايدو عبادت از سنده
 واقع اولان عهد سابق كلي اولي و از جزئي اولي و از عهد كلي شول عهد در كه اسم جامع
 الهي ايدو عباد و از سندن اولي و از كمال و اولان هر اسمك حسي ايدو اول اسم جامع عبادت
 ايدو اما عهد جزئي اسم احكامه جزئيات ايدو عباد جزئيات او را سندن جاري
 اولي كه بو عهد جزئياتك بحسب الوجود لفظه ممكن اولان اما عهد كلي
 نقص تربيت ايدو بر غوافي طبيع مجاي ايدو نفس طاقه فطره اصليه سندن محكي اولي جايز
 نك بيان سر قضا و قدوده بو حكم معتبر هو توب لوح محفوظ كيكه مغاير لوح جزئيات
 و فلان صور محو و اشبات مشرور محصل كلام احكام عالم جزئيات عالم كليته مخالف
 ظهور اتمك جايز در نفوس مجو بينه و اقوام قاصر بينه نسبت ايدو قيا سات كيكه نك
 انتا جند مطلق توقف و تخلف محسوس اولان در قضی ربك الاتقيد و الايات

الانست ان تقع ليعرفه و
 من حيث انت كذا
 علم فهم

قد اريد اي فلكه والو و قد و
 انما علم و فلكه انت عبادي
 من حيث انت عبد و
 ملكه صلبه

نص في اشتباهه و در جميع مخاطبين كه عباد الله در اسماء حكاه لحيه
 ارباب جزئيه به عايدو بحسب الاسباب و الوسايط جمله به ربك كلي به
 عايدو در معلوم اولك احكام جزئيه ميايند اولان خلاف و شقاق
 كليته و مرتبه علميه ده اولان اتفاح در كه منافذ دكلر اشاعه نك مثلاً
 الشقي شقي بطن امد و د و كي عهد كلي به نسبت در كلام قدر و فقيه
 نك و ما ترديد نك الشقي قد يسعد و د و كي عهد جزئي به نسبت در و عام
 شهادت حكيدر بود في كلام قدر من بتسي حسي ايدو پس احكام مراتب
 رعايت ايدو و شهود كامل و عقل كفايت صاحب اولان عارف لونه
 ما ترديد به مرید و نه تابع شعور اشعري جمله دن اوده و هر شيدن
 بوي اولو و **م** فكل عهد عليه شخصي من سواه **ش** پس هر عهد جزئي
 كه او فو بالمهورده اولان عقد معنا سندن مأخوذ اولي باهر
 عقيد و اعتقاد كه اشخاص سندن بر شخص جزئي انك او زرنه
 صلاه زمره اول عهد جزئي حل ايدو اول شخصك غير سندن حاصل
 اولان عهد جزئي آخر يعني بر عهد جزئي بر عهد جزئي آخر مخالف اولو
 بخلاف كل ايدو تغيير هم مقتضاي نظم ايچون هم معنای عقد مناسبت ضدية
 سيني ايچون اولي بخلاف فاعل عقد اولو و من حرف جرا اولو اما من موصوله
 اولو و بحال به فاعل و ملق و في ظاهر در اما تقديره محتاج در كه بحال من له
 عقيد و غيرها اولو و زره **م** فرضي الله تعالى عن عبدك فهم مريضون
 و رضوعنه فهو مريض **ش** يعني من حق تعالى قولك من راضي و خوشنود اولي
 زير مقتضاي اسماء و احكام صفاتي اندون ظهوره كلي و رب خاصي ايدو
 اولان عمر و و ميتاق مورد حصوله بيوسته و موصول اولي بر قولك و دحي
 مريضون اولو بر حق دحي مريض اولي زير مستعد اولو قلبي مطلوب بلن
 حقدن استدرك و حق دحي و يروي اگر چه امر كليفي جه سندن رضاي حق بولغايد
 ولا يرضى لعباده الكفر مكي و ارا اولو اتمام ديشنه قدس سره بو مقامه رضاي
 امر ارا دي جه سندن اولان رضاد را مرتزيع جه سندن اولان رضاد كذا نقص خلاف و بود
 سابقا مذكور اولو و كذا عهد جزئي اعتباري و استعداد قديم و حادثه بلا نظير ايدو
 مقوله شهادت غايه منكشف و مرتفع اولو و كيدو شرح شريفه بونك امثالي عقايد
 اسلاميه به حقي غايت و نمشدر ايدو در كه عند الله و العارفين مشكور اولو
 فتقابلت الحضراتان تقابل الامثال و الامثال اضداد لان المثلين حقيقه
 لا يجمعان ان لا تمايزان و مائمه الاهتم بر حق راضي و عبد مريض و لحيق
 حضراتان متقابلان اولو و يعني حضرت ربوبيت ايدو حضرت عبوديت بر ربون

و بولند که تکرار و تکرار
هر یک از اینها را در
اولا کورید

ممتاز و متعین بولند تقابل امثال متقابل اولو امثال ایسه اضداد
زیرا مثلاً حقیت جمع اولماز و زیر مجتمع اولسه و متمایز اولماز حالاکه
بومرته ده ایسه متمیز دت غیره بوقدر حاصل کلام حضرت ربوبیت و عبودیت
وجود الحقیه محیی زرد و شلیک جنسند متحد اولو قلوبی اما عوارض
مشخصه لری اعتباری ایله امثال مختلفه اولور و فاعله مثل فاعله وجود مثل
فما فی الوجود ضد و قفاله مرتبه ربوبیت ایله عبودیت متمیز دت
غیوشی اولما یحقی بومرته ده مثل اولماز پس اول تقدیر چه وجود ده مثل
اولماز مثل اولما یحقی ضد فی اولماز **م** فان الوجود حقیقه واحده و الشیء
لا یضاد نفسه **ع** زیر وجود نفسده حقیقه واحده در لخصی بحث بود که
وجود یک اعتباری وارد اعتبار اول و حده و جامعه در که هرگز ثنائیل
و تضاد بوند معتبر اولماز اعتبار ثانی کثرت و اثبته در که تماثل و تضاد
ربوبیت و عبودیت بوند مرعی و میستور اما امرین من یورین عارف یانده
مرع طوکلور ربوبی سنه دخی انکار اولما مق کر در ایمان سالک خلل و نقصان
کلیه فایده **ا** لا الحق لم یوکلانی **م** فاعله موصول و ماعله باین **ع** یعنی چون امثال من تقع
و انکال و اضداد منقطع اولری و حده وجود حق حاصل اولوب نه موصول قالوب
نه واصل تماثل مانی بالکلیه و مصلح کورندی زیر عین و حده کله اجزاء
مستملک و فانی اولری و عین حق باقی و من غیر ثانی قالری **م** بداجا و بها
العیان فماری بعینیه الاعمیه اذا عای **ع** یعنی ذکر اولمان و حده صرفه سینی ایله
برهان عیان و کشف غایان اولری پس کوردم عین بصرم و عین بصیرتم
ایله الاعمین معاشیه و احدی کوردم **م** دکل من خشی ربان یکن هو لعل
بالتیم **ع** منت ایت مقام فوق دت درنتکه منبع بحث شایق مقام جمعون
ایری یعنی بواثبات تقابل و رب رافی و عهد رضی و لغ ایله و عکسی ایله حکم شول
سالک ایچوندر که رتبن خشیت قله و ثبات قدم انقیاد و عبودیت اولاکه
هرگز خاطر نه اظهار در ربوبیت کلیه و لسان انالحق سولوب شطاحلر
زمر سنه ملحق اولیه زیر رب ایله عباد و ریاسته تمیز علی اولو غیون
و عید بالکلیه رب محض اولما و غین بله و کیمون بعد شطاحله تحقق میانشه
فرق بود که تحقق مقام ربوبیت قایم اولماز الا حینا بعد حین یعنی حیانا
غلبه حکم و حده ایله حق ثانی اول مقام کندی اعطاء ایدر تا تحقق اولان اول
حاله انت رب دیسه ربوبیت اقرار امتز و عبودیت انکار ایتن بلکه اول
مقام در رجوع کوستر اقا شطاح رجوعه قادر اولماز و عبودیت اقرار
سقط مغلوب حکم مقام اولور **م** دلتا علی کبیر عمل عین فی الوجود عالی به عالم

یعنی ادب بی دبلردن مکتسب اولور و بی سبیله در که اعیان موجود اتون بعضنک
مرتبه وجود ده جهلی بزم وجوده عالم اولماز و عالم علی بله موزه دلالت
ایدر یعنی رب ایله عینک تمیز رعایت اول مقام دقیقک ادب حقیقت عادت
اترک اول مقام ایله تحقیق عین عاینون اخفا و نظر عینان ناپیدا طوئدق
الحمد لله الذی اذهب عنا الجهل و سوء الدرب و ازاله الظلمه الغرور و الرتبه حتی
ما فقدت رتبه العبد و رتبه الرب **قوله** فقد وقع التميز بين العبد فقد وقع
التميز بين الارباب بوراده تکریر جمله و استلزام ایچون در کانی وقوع تمیز
قابلک محسوسید که ذکر نف نذرت الورد یعنی چون جاهلک جهلی بزم هادی
سبیل معرفت اولری پس بین العبد تمیز که معلول تمیز ارباب در دلالت ایتدی
اربابک تمیز که علل عبید در و اختلاف معلول اختلاف علل ارباب ایتدی
کمی عکسی دخی بولمده که اختلافی علل اختلافی معلولات اقتضا ایدرم **و لم يقع**
التمیز کفست الاسم الواحد للی من جمیع وجوه بما یفسر به الاخر **ع** یعنی اگر بین لا
باب که اسماء حکم در تمیز واقع اولما ایدی اسم واحد لقی جمیع وجوه اسم آخر
تفسیر اولور و غی معنی ایله تفسیر اولوب هرگز بین الصفات تقایر مشاهله اولور
ایدی **م** والمعز لا یفسر بنفسه المذل الی مثل ذلک **ع** کلام سابقک مثالدر که اسماء
لطیفه در تجریدی آخر که معنایه ایله تفسیر اولور و لکن عکسی دخی بولمده در امثال دخی بولمده
قابض مثال باسط اسمی ایله تفسیر اولور **م** لکنه هو من حیث الاحدیة **ع** لکن اسم
معر غیر مزل و احادیث حیثیتدن کم ذات **م** کما نقول فی کل اسم انه دلیل علی الذات
و علی حقیقه من حیث هو **ع** نه که هواسنده قابل دیمک قابل در بوا اسم ذات مطلقه
اوزرنه دلیل در حقیقه مخصوصه سنه دخی دالدر زیر سایر اسماد امتیازی
اول حقیقه اختصاص جهتدن در و اول حقیقت اولور و غی حیثیتد در **م**
فالمسمی واحد فالمعز هو المذل من حیث المسمی و الذات **ع** پس جمیع اسماده
مسمی بر در کوچ که اسماء نفسده خصوصیت حسی ایله کثیره در پس معز عین
مزل در مسمی ذات حیثیتدن **م** والمعز لیس المذل من حیث نفسه و حقیقه **ع**
و معز عین مذل دکل در نفس حقیقه حسی ایله که مفهوم خاصه در **م** فان
المفهوم یختلف فی الفهم فی کل واحد منهما **ع** زیر مفهوم اسماء بحسب العقل یختلف
اولور یعنی عقله هر بر سنک مفهوم آخر مفهومه مفایر اولور بحسب الخیال و متحد ایکی
قوله فله نظر الحق و تفریه عن الحق و لا تنظر الحق و تکسوه سوا الحق **ع** پس حقه
لباس خلقدن تجریدی حالی ایله نظر تم که تنزیه صرف اولور و خلقه دخی حقون
مجر و حقه مفایر اولور و غی حاله نظراته بلکه حقه خلقی کور و خلقه هی
کود و حده کثرت و کثرت و حده کورب احدها کثرت و کثرت آخر

فی الف کورمه و تنزهه و شبهه و تم فيه مقعد الصدق و كن في الجمع ان شئت وان
 شئت في الفرق **ش** يعني مقام حدیثه و تنزیه ایل و مظاهره فی بحر ایل و مقام
 واحدیتک تشبیه ایل مظاهر ایل ملبس و محظوظ کور و نور تنزیه ایل تشبیه او تاس
 جمع ایل مقعد صدقه قایل اول مقعد صدق دیکه وجه تشبیه بود که بمقام
 هرگز شایسته ی کذب یوقدر محال اعتدال **قوله** تجزیا لکل تبدی قصب السبق
 یعنی بمقامات الهیه سببی ایل سن قصب سبقه حایز اولوسن اگر بمقامات
 جمیعاً حاصله اولور سه بعد اعراب بحر جزم در امر سابق جواب اولغ اوز
 ولفظ قصب مضروب مضروب لفظ تجزیر سبق بحر و مضاف ایل قصب
 قصب سبق اکل معاسنه درم **قوله** لا یبقی یعنی یبقی حقیقتک سببی الیسن
 فانی اولز سن اما تعیناتک اعتباریکه سور و تحقیر یا فی قلز سن زیر اکل یوم
 هو فی شأن در شیخ صدر الیقین قنوی نصوصنه بیور که الحق تنقلب فی
 الاحوال و الاعیان الثابتة تنقلب علیها الاحوال یعنی حق واحد من کل الوجوه
 احدیون منقلب و اما احوال جهاند صورت قد ذکر و بر صورت در صورت
 اخریه منقلب اولور **قوله** الحق بر جوهر پاک صافه الون کثوره نمایان **یک** پسر
 جسم خفته بر جان یوز آینه بر جمال تابان اما اعیان ثابتة ایل و کدر ذیر انفسند
 مستعد در احوال انحرک اوزرینه منقلب اولور هر بر سیم براسه ثابتة اولور
 حاله که بونلر حق کی مجال کثیر ده تجزیه قاده و کلد مکر عنایت حق اوله
 اما حق مجلای کثوره به تجلای ایدر و بر تجلای مجلای اخر منقلب اولور
 مثلاً اعیان ثابتة که حق شوق و صور علمیه بیور و بر صور علمیه نک حکای
 ماهیات و صفات خارجیه در حق بونلر منقلب در بلکه کل آن فی شأن
 حکمیه حقایق کونیه نک هر بر نلر مجلای و منقلب اولوب اسما و سمیات اعتباریه
 یا مستمای واحد اسما و سمیات کثوره متجلی و اما غله عارف زوقه و شربونه
 کوره اما ماهیاتک وجودات مستقله سیم یوقدر که حالن منقلب در دیه و
 بلکه من وجه کدو و شوقه و احوال در مثلاً بر ماهیت بحسب الما طوار عالم
 کلنج اوزرینه نقدر احوال منقلب اولور بولر شهادتک در فی اطوار خلقت
 و بود الوجود اطوار قدر در حاصل معنی دیکدر که معنی قدر تجلیات جلاییه
 ایل و مبقی در حق قدر تجلیات جلاییه سیم ایل عبدک الحق مظهر حق و ارد و هر
 اند و اثباتی مدلول حقیقتی ثابت در و لا یلیق علیک الوجوه غیور و لا یلیق در
 سنک اوزر که وارد اولان و جمیع غیر دکلر بلکه اولغی حق و ارد اولمش در
 ذیر حق سنک موجود در بلکه سن حق و ارد قدر و دخی سن اول و ی ربوبیتک
 ایل غیر القا اتم سن بلکه حق القا ایدر سن ذیر عبارک کلیسی نک مظهر حقیقتک

سن معام جمیع سکل نشان کامل ایل **ش** التنا بصدق الوعد البصرق الوعد و تقاک
 حوایجانه و تقالی اسماعیل اوزرینه صدق وعدله ثنا الی ایسه مصنفه حکمتی بیات
 لازم اولوب دیکه ثنا محقق اولمان الا صدق وعدله یعنی واعدک موعودی
 احضار تمسبی ایل اما صدق و عیدله صاحبی سن او و ثنا اولمان ذیر بقلا و عید
 مصدر مضرات اولان ثنا اولمان اما بولکل صمد بحث وارد و بمعنایه نظر عید
 و الحفره لاهیه تطلب الثناء المحمود فی ثنی علیها بصدق الوعد الا بصدق الوعد
 و حضرت الهیه عبادنی عدمدن وجوده اخراج اندوکی صفة جمیله مقابله انور
 دن ثنا محمود طلب ایل بر حضرت الهیه اوزرینه صدق وعدله ثنا اولور اما صدق
 و عید ایل اولن یعنی جن و سادات و مکافات سینه مقابله ثنا یوقدر دیکدر
 بالانجا و زجاء و زغفور کذا هدی که دیر بر بر معنادیکه که بلکه حضرت ثنا
 موجب و عید و غراب اولنن تجا و زسیبی ایل اولور و اول تقدیرج تناصر
 و عید ایل و لمر زب سبب وقوع حکم و عیدک ذب ایدک معدوم
 اولر بر یس ممکن احد طرفین مرجح دخی معدوم اولوب و عدم علت عدم معلوم
 ایجاب ایتدی و یحتمل که فایک خبر و عید خوف و اتقاد اولسه
 قال الله تعالى وما من ملایات الا تخوفاً و جایز در که خوف و اتقاد حاصل
 اوله قاموس داید الحدیدین بمقامه سوال مشهور و متوجه اولما سون
 ایچون که تجا و زعن السیاد و عید دلالت ایدر اخبار صادقیه مناقض
 اولوب و مناقضه مذبوره کذب عن الله تعالی محذوری ایجاب ایدر و مشلای
 ذیر خبر و عیددن مراد خبر حقیقی و لمق لازم کل معنای انشائی تجا و زائمک
 یچون جایز اولیه مثلاً تلخیص و عید و کثرت **ش** فلا تحسبن الله یخلف وعده
 دسله و لم یقل و عید **ش** شیخ مصنف قدس سره العینر کلام سابقه ایتی
 شهادت ایدر که یعنی حق تعالی حضرت بری سز سول بر نه ایتد و کی وعد
 مخلف اولور و نلر نک دخی یعنی مقام شاده نفسک ذکر فی خلاف و عمل تحقیص
 و قصر بری و عیدک نفسی ذکر اعدی معلوم اولسون که بمقامه سابقه
 کور اولوغی اوزر امر ایدی به و مقتضای استعداد نظر اولور سه صد
 و عید دخی ثنا ایجاب ایدر ذیر حضرت شیخ قدس سره سابقاً بیور مشد یکم
 فرضی الله تعالی عن عید فهم مرضیون و رضوعنه فهو مرضی بر بمقامه
 قایل دیک قابل در که مستحق و عید اولان عباد مستحق اولد قاری مطلوبون
 الیملی جصه لایحی حق ثنا اتمه روح تعالی بونلر مطلوبون اعطاء الذکر
 بجلدن یحی ثانی لایق اولیه لمر مکر الهم جواب بویل سوئی اولن که مقام سابقه و یلی
 امر تریو جستن اولمیا و زامر ایدی جستن اولور و یی بمقامه دخی

و به نظر اولد که احوال شوقه فی عباد
 نسبت ایل در و الاضرف نسبت
 یوقدر الله تعالی دخی امر
 اضافه اخذ ایل
 و مسحت

اول حالیه جمله و مذبورده جمله
 سابقه حقیقت ایچون و معانی بیان
 ایچون در علتی اظهار
 ایل سکت

حال بود و کس و لور و بنا واقع و لور سه امر را در جبهت شتاب لایق ایسته ده
 و بالجملة شتاب و لور سه تاء محم و اولماز بی شتاب محم و قید لایق احترازی
 بو تئادن احتوازا و لور محصل کلام بمقام سوزن نظر و تشبیه و انویشه
 اعمال ایومک بود و حال اولمده و الله تعالی علم بل قال ویتجاوز عن
 سیئاتهم مع انه توعد علی ذلك یعنی قراند خلاف وعیدی نفی امتدی بلکه
 ویتجاوز عن سیئاتهم یعنی مؤمنان کنا هر دن کجی و دردی پس
 بودند خلاف وعیدی لازم کردی زیرا که سیئات اوزرنه وعیدی
 تهدید اتمش ای پیس تجاوز عن التوبة وعد سابقه خلف اقتضا آنی
 لکن جواب بنه جواب سابقه فانی علی اسماعیل علیه السلام بانه صادق
 الوعد یعنی وقت آنکه تاء محم و وعد مخصوص اولو فی ثابت اولی ایسه
 الله تعالی اسماعیل صادق الوعد و یوشا اذی صدق الوعد و الوعد دیدی
 صادق الوعد اولو فی المست برکم ده اولو فی عهد سابقه اظهار کمالات
 لایقه ایله و فائمه سید م و قد زال الامکان فی حق الحق من طلب المخرج یعنی حال
 بکه تحقیقا وعیدی امکان و قوی سی زایل اولی الله تعالی حقده زین فاعل
 وعیدی که حقد و حکم وعیدی و قورندن بر حج طلب ایدر زیر طرفین مساوی و لا
 حکم بر حج دن لا بدر که احد طرفین وقوعه تخصیص اولونه مرجم وعیدی
 ایسه بولده سیئات اولسه کرک ایدی سیئات تجاوز و غفله مضیل
 اولماق امکان و قوی داخل زایل اولوب حکم عدم اصلی اوزرنه باقی قال یعنی
 وعیدی که فایده بیه تحریف و اتقا اولور که حکم مظنون و اولو هم یقونند م
 بقی الاصادق وعد و حق یعنی بر سبب وعیدی زایل اولماق یا لکون حق وعد
 باقی قالی قول و ما الوعد الحق یعنی تعالی یعنی حال بکه وعیدی حق ایچون یعنی بای
 یوقدر زیر مغفرت ایله زایل اولور یعنی حق تعالی عاصیانده مغفرت ایله و کفارة نسبت
 انقلاب عذابله زوال بولور زیر اعراض غیر فارة الدوام در فاند خلوا دار
 الشفاء فائمه علی لزه فیها نعيم مبین یعنی اگر اول وعیدی دار شفای که
 نادر داخل اولسه بر پی کوا اول اهل وعیدی اخر کتاب بر لزه اوزرنه کانی
 بود که اول لزه نعيم مبین حاصل اولور پس نعيم مبین مبتدایه مقدم خبر
 م نعيم جنات الخلد فالمراد من لفظ نعيم مبینک معقول ضرر یحذر یعنی اول دار
 شفا ده اولان لذته حاصل اولان نعيم جناتک نعيمنه مغایر بود که بر کوا امر
 واحد یعنی نعيمنه اتحاد مقرر در زیر صاحبانه لذت و یاد دفع الحاصل المکره بر لزه
 و نعيمه عند التلی بتانی یعنی حال بکه نعيمین اور تا کنون محلی حال نعل
 تباعد صوتی ثابت در زیر نعيم اهل جنت حور قصور در که بالفصل

اندن لذت و سرور حاصل در ما نعيم اهل نار صوته و بالفعل مبنی در اگر چه
 تطاول زمان ایله نوره منقلب اولور سه نکه شرح ایدم یعنی عذابا من عذوبه
 طعمه یعنی نعيم اهل ناره و لا عذاب تشبیه اولور یعنی ما لا عذوبه طعمی
 اولور و فی اولدند م و زک که القشری القشری صانی یعنی اول تشبیه
 عذاب اولو که قشری در قشرا یسه لینی صیانه و حایه اوزرد یعنی نکه
 قشرا لهر لینی افادن صاین و سائر در کزک لفظ عذاب دخی معنا سنی و
 حقیقتی ادراک محجوبین دن ستر و حقا ایدر معلوم اولو که خالین فی النار
 ایچون شتاب کلام مقتضای سیخه حالات ثلثه وارد حال اولو که جین دخول
 ظاهر باطنی و ابتلاه عذابدن اضطراب کلور تحقیق عذاب طلب ایدر کلور
 و یا خلق جدید ایله دنیا به غود و رجوع استدکلی و اول مطلوب مستعدا
 مجاب اولماشدر حاله ثانیه ده دعا لری مستجاب اولور و غدن نفس لری
 راحت یاس نعيم و توطن عذاب نار و جیم کوب و باطن لری تاب عذاب
 مرفوع اولما سیدر و حاله ثالثه مضی احقایله الف عذاب حاصل اولوب
 و مورد سنین و شهو رایل تقد اذی و سرور تسلیم و رضا مشاهد
 اولما سیدر حتی تمثال اولور که اگر اهل نار اوزرنه نسیم شیمحت متسم
 اولسه هرگز تلذذ اتمیوب بلکه مثالم اولور نکه جعل رایحه و وردله متا
 زی اولور و فی کیم حق بمانه و تقالی بزی و سایر احوان مسلمینی بومرته دن
 مصون ایدر یعنی **فصل حکم** در حقه فی کلمه یعقوبیه روح ضم را یله
 اولحق و اد صاحب الفکوک دد و کیم زیر حضرت یعقوب علیه السلام
 عالم انفس و ارواح ایدی یا خود فتح را یله اوله شول مناسبت ایله که
 لایبسا سوامن روح الله و عذیبی اشتیاه انلک لسان شریفون حکایتد م
 الدین دنیان **ش** دین لغه عربیه ده اوج معنایه کلور انقیاد و جزا و عادت
 و شریعه منقول اولور دن صکن دخی بو مؤاینک اعتبار دن خالی
 اولماز بر یور لروغی اوزره دین شرعی ایکی نوع دخی دن عند الله و عند
 عرفه الحق تعالی یعنی نوع اول اول دین در که حضرت جمع الهی دن
 صادر اولان و مقام جمع مقرب و ثابت قلا یا خود حقا و حی ایل
 تعریف ایدو کی انبیایه قاتنده یا خود ورثه و انبیایه قاتله ثابت
 و متعین اولو که بر پی و سابط رساله بر پی و سابط رساله ثابت اولو
 و مدین مراد علماء ائمت محمد در که کانبیاء بنی اسرائیل شرح ایله تشریف قلن
 و دین بنی ایلوک ایدرین و مجذوا و لور و دین عند الخلق یعنی نوع ثانی
 اول دین در که حضرت تفصیل الهی دن صادر اولوب عند الخلق مقبولا و لا

یعقوب
 علی
 کلام

یعقوب علیه السلام
 روح ضمه را یله
 اولحق و اد صاحب الفکوک
 دد و کیم زیر حضرت
 یعقوب علیه السلام
 عالم انفس و ارواح ایدی
 یا خود فتح را یله
 اوله شول مناسبت ایله که
 لایبسا سوامن روح الله
 و عذیبی اشتیاه انلک
 لسان شریفون حکایتد م
 الدین دنیان **ش** دین لغه
 عربیه ده اوج معنایه کلور
 انقیاد و جزا و عادت
 و شریعه منقول اولور دن
 صکن دخی بو مؤاینک
 اعتبار دن خالی
 اولماز بر یور لروغی
 اوزره دین شرعی ایکی
 نوع دخی دن عند الله
 و عند عرفه الحق
 تعالی یعنی نوع اول
 اول دین در که حضرت
 جمع الهی دن صادر
 اولان و مقام جمع
 مقرب و ثابت قلا یا
 خود حقا و حی ایل
 تعریف ایدو کی
 انبیایه قاتنده یا
 خود ورثه و انبیایه
 قاتله ثابت اولو
 و متعین اولو که
 بر پی و سابط
 رساله بر پی و سابط
 رساله ثابت اولو
 و مدین مراد
 علماء ائمت محمد
 در که کانبیاء بنی
 اسرائیل شرح
 ایله تشریف قلن
 و دین بنی ایلوک
 ایدرین و مجذوا و
 لور و دین عند
 الخلق یعنی نوع
 ثانی اول دین در
 که حضرت تفصیل
 الهی دن صادر
 اولوب عند الخلق
 مقبولا و لا

شیخ قدس سره دین عند الخالق بیا نه شروع ایوب یسور که دین خلق الله
 تعالیٰ تک قولند و ارد اولان رهبانیه و که راهبرانی اختراع ایتدو مراد
 زها دامت عیسی علیه السلام در بعد اول رهبانیه توامیس حکمت در که
 آنی عند الله بر رسول معلوم کتور ما مشور که حق عامه و ارد اولش اولو
 طریق خاصه انبیاء معروفه ایل صدور بولش اولاکه طریق و حیجی در
م فلما وافقت الحکمة والمصلحة الظاهرة فيها الحكم الالهي في المقصود
 بالوضع المشروع الالهي **ش** پس وقتاکه تک التوامیس ده ثابت و ظاهر اولان
 حکمت و مصلحت حکم الاهی بر یعنی دین عند الله وضع مشروع الھیدن مقصود
 اولان امرده موافقت الھدی ایسه **م** اعتبارها الله سبحانه اعتبار ما شرعه
 من عند **ش** حق تعالیٰ اول توامیس حکمت ده بنفسه مقام جمودن اولان دین
 مشروع عدم اعتبار ایتدو کی بجای اعتبار ایتدی **م** و ما کتبها بھا الله علیہم **ش** حال بوکه
 اول توامیس حق تعالیٰ اثره فرض ایتدی زیر احوال لطف و شفقتن بلدی که طریقه خاصه مخصوص
 اولان ریاضات مجاهدت طاقه تحلی تجر خاصه نصیب اولمشدر عوامه انون بهره
 یوقدر **م** و لما فتح الله قلوبهم باب الغاية والرحمة من حيث
 لا يشعرون **ش** وقتاکه حق تعالیٰ اول رهبانین مرتاضینک قلوب ایلکند و میانند
 باب غایت و رحمتن کشاده ایوب و شعور لوی اولدو و بی وجه خاصه ایل
 انور متوجه اولوی ایسه **م** جعل في قلوبهم تعظيم ما شرعوه يطلبون بذلك
 رضوان الله تعالى غير الطريقة النبوية المعروفة بالتقريب الالهي **ش** یعنی قلون
 اول مشروع ایتدو کی دینی معظم قیلدی اول دین مشروع ایلد رضوان الله طلب ایتدو کی
 حالد طریق معروفه ایل ایتده اولان دینک غیری اولمغ اولور معلوم اولاکه
 اول دین مبتدع اگر چه ظاهر تقریف الھی ایل معروف دکدر اما باطن حبسی ایل
 اقرب طریق حقدر که وجه خاصه مستری اولور مثلاً اول طریق بتلیل شرب
 طعام و کثرت صلوة و صیام و اجتناب عوام و قلة منام و کلام و ذکر علی الوقار
 در **ش** صمت و جوع سهر و عزلت و ذکر بود و ام **م** ناتمامان جهان بکند کار تمام
م فقال تعالى فما رعبها **ش** بر الله تعالى بیوردیکه اول رهبانیه مبتدعه **م** رعایت
 ایتدو **م** هؤلاء الذين شرعوا **ش** شونلر که رهبانیه شروع ایتدو و متبوعین
 اولدو **م** و شرعت لهم **ش** دینی شونلر که رهبانیت ایلرک ایچون مشروع قلندی
 و تابعین اولو حق رعایتها الا ابتغاء رضوان الله اول رهبانیت حق رعایت
 ایل رعایت ایتدو الا طلب رضوان الله ایچون **م** ولذلك اعتقدوا **ش** یعنی طلب رضوانه
 ایچون اول دین اعتقاد **م** فاتبنا الذين امنوا بها منهم **ش** پس اول طایفه و
 رهبانیه دنی و صوفیه دن مزبور دینه مبتدعه و عبودیه ایمان

توامیس حکمتن در شولش
 حکمت الی اقتضا ایتدو
 مصلحت

یعنی دین عند الخلق
 عند الخلق دینی مترب
 اولدی مصلحت

لورن

کتورنلر اجرین اعطا ایتدو **م** و کثیر منهم فاسقون **م** حال بوکه انلورن چو غی فاسقون
 اولدو **م** ای خارجون عن الانقياد اليها والقيام بحققها **م** یعنی اول دین اعتقادن
 خروج ایتدو و حقن اقامتد اعراض قلدر **م** ومن لم ينقذ اليها لم ينقذ اليها مشرقة
 بیاوضیه و هر که اول دین ختصره انقياد ایتدی اول دینک مشروعی یعنی اصله وضع
 ایچیسر اکا انقياد ایتدی یعنی اعطاء خیر و ثواب ایل انی رضا ایتدی زیر عبودک
 دین انقياد عبادت ایل اولور و رتک عید انقياد دینی مجازات ثواب ایل در **م** لكن الله
 يقتضی الانقياد **م** لكن شأنه و عاقبة و بانی مشرتک انقياد ایتدو اگر رضایله فی
 اولور **م** و باین ان الکلف منقاد بالموافقة و اما مخالف والموافق للقطع لا كلام فيه
 یعنی بیان سخن بودر که حال مکلف ایچون خالی دکدر یا منقاد امر اولور طاعة و موافقت
 ایل یا مخالف امر اولور بر حال مطیع بیا نه محتاج دکل واضح بین بنفسه در **م** و اما المخالف
 فانه يطلب بخلافه الحاکم علیه من الله تعالى احوالین اما بیان حال مکلف فی الفیور که
 مخالف مزبور مقتضای استقدا دنی اوزره بنفسه حاکم اولان خلاف
 و عنادی سببی ایل حقدر ایکی امرک بوسن طلب ایلرین اما التجاور و القفو
 یا اذوکی خلاف دینک و عفوایتک طلب ایلدر اسم عضو غفور حکم ظهور ایتدو کی
م و اما الاخذ علی ذلك **م** یا خود خلاف مزبور اوزرن طالب مواخذ و انتقام اولور
 تاکه کمال اسم قهار و مستقم ظاهر اولد و لا بد من اهدا لان الامر حق فی نفسه حال بوکه
 بو ایکی معنادن مضارقت یوقدر زیر ایکی سندن برنی اقتضا ایلر امر که مکلف مخالف
 استحقاق قدر استقادیدر نفسنده حق ثابتدر بر مقتضای حق حقدر **م** فعلى كل
 حال قد صرح انقياد الحق الى عبده لا فعالة و ما هو عليه من الحال **ش** پس بر تقدیر عبید
 مخالف من حیث الباطن رب حاکمه منقاد در شول معنایه که عین تابتک اقتضایه
 در بر چون عبید مخالف ربینه منقاد اولوی حق دینی عبید منقاد اولور افعالی
 سببی ایل و متصرف اولور و غی جالی واسطه سیله زیر اشیا حقدر استقدانک
 حکمن استحقاق تعالیٰ فی استد و کتک حکمن اعطا ایلدر پس مطلقا امر الھی انقيادن
 جالی اولماز اگر چه هر تکلیفی جالی اولور سه ده حاصل کلام امر بونی امر قدیر الھی در
 البته مقارن انقياد در بلکه مستلزم فالحال هو المؤثر پس حال عبید مؤثر در
 حقا انقيادنر یعنی استوداد عبید متقاضی اولور و حق تعالیٰ معطی **م** فمن هنا
 کاف الدین جزاء ای معاوضه بیاست بما لا یست **م** پس بوراده ظاهر در دینک
 جزا اولور و غی و معاوضه اولور و غی زید عبید منقاد حق اولوب و حق منقاد
 عبید اولمق مجازات و مجازات معنایه در و بوجو کاه عبید شاد اید بیجی برنک سببی
 ایل و کوه اول شاد لوق عبیدک موافقت صورتن اولور سه ظاهر و باطننا جنته
 و ثواب کی اولور اگر مخالفی صورتن اولور سه عفو مجازه عن السيئات اولور

اگر چه بحسب الظاهر
 بحسب الظاهر عید ک عدم انقياد
 بحسب الظاهر انقياد اقتضا ایتدو
 حقیه امر و شأن انقياد در
 مصلحت

دگاه جزاعیده مورد غم و حسن اولور دهنسته سببی ایل اولور صوة خلافه اعلان
مواخله و عقاب کبی نهاییست یعنی الله عنهم و در ضواعتنه هدا جزاء بما یستدر
ومن یظلم منکم غدا بکثیرا هدا جزاء بما لا یستدر و یجوز عن سبب هدا جزاء
بی مستدرت و بی سبب سببی ایل جزاک حق عباد نزن و عبادی حدیث رافیه
اولمقدر بوات جزاء سار دلیل در بعد ظالمه عذاب کبیر طائفه و روز یک
ایتی مالا یستدر ایل یعنی مستدرت و بی سبب غم و بی سبب سبب ایل جزاء دلیل در بعد
مجاوزه و عضو عن السیئات یعنی تحت الفتنک کنه اهل نزن بحکم دینی مایستدر
ایل یعنی مستدرت و بی سبب ایل جزاء ندر مکه بعد مصنف بخا و زکریا اولور غنی صریحا
حکم ایتدی جزا اولور و غنله نوع خفا اولور و غنی اما قسم اولور یعنی مایستدر قسمند
اولور اما نصیح اتمدی ظهور در بنی جزا ایتدی مقرر اولور اما مایستدرن اولور
ظاهر در **فصل فی الدین هو جزاء و کما ان الدین هو الاسلام و الاسلام مرعین**
الانقیاد فقد انقاد الی مایستدر و الی مالا یستدر و هو جزاء **بی تحقیق صحیح**
اولور که عین جزاء در دینی تنگه دین عین اسلام اولور و غنی ثابت اولور ایل
حال بوکه اسلام مشروعا عین انقیاد در سبب حق تعالی دینی بنقاد عبد اولور
گاه مایستدر العبد و کما مالا یستدر العبد انقیاد من بود ایلکه بی دینی جزاء در
هذا لسان الظاهر فی هذا الباب و اما سر و باطنه فانه جل جلاله مرات وجود الحق
یعنی مذکور اولان معنایه احدی احوال آخر جزاء قلمدر بویا ایل یعنی بیان جزاء
لسان ظاهر در و اما سر جزاء و حقیقه باطنه سیم مرات وجود حق تعالی
جل جلاله سدرت عبادت در **فلا یعود من الحق علی کمکات الا ما یعطیه و انهم**
احوالها **بی ممکناته** عاید اولور الا کمکاتک احوال مختلفه سیم اوزر منقلب
اولان زواتک اعطا اندوکی امر عاید اولور **فانهم فی کل حال صوره** زیرا
ممکنات یخونه حال بر صوة وجودیه ثابتدر که اول حاله مناسب در و سایر احوال
لنده و لکن صورته مخالفه صورته مختلف صورته الاختلاف احوالهم **بی صور ممکنات**
مختلفه اولور اختلاف احوال جلیج **فیقع الاثر فی العبد بحسب ما یکنون** پس اثر نزن
تغذبات غیبه واقع اولور تجلی وجود حق تعالی صور احوالی ایل بولند و غنی
حسب اوزر اوزر یعنی اگر صور ملازم اولور ایله جی اولان سه شرف **فما اعطاه**
الخیر سواه و لا اعطاء غیره **بی ممکنه خیر** که روز نزن غیری و بر مری
نتیجه ضدی خیری دخی و بر مادی هر برنده دهش و داد مقتضای
استعداد اولور بعد شتر ضد خیر له تغییر ایدوب شتر مید و کتک نکت سیم
بودر که سبب بالذات من حیث هو سبب قابل وجود دکلدر بلکه خیر نسبت ایل
یعنی نسبت تضادی سببی ایل موجود اولورم تبیین الاشیاء بالاضداد

حکمی اوزر **بل هو منقسم ذاته و موز بها فلا یزمن الا بنفسه و لا یجدن الا نفسه**
بی ذات عیده نعمت و بر جی دخی عبد اولور عذاب اصابت اندور جی دخی عبد اولور
بی نفسنه ضد خیر اصابت الله زم اما سون و خیر تا ایل اولسه مدح اتسوف
الا نفسنه زیر خیر شدن هر بری صوة حالیدر که مرات وجود حق تعالی
اولش در علم حق سببی ایل که ذاته و احوالنه تعلق اتمش در و علم حق دخی
معلوم ملک نفس الامر سببی اوزر تعلق ایدوب **مسره الحجة الباقیة علیهم**
علمه بهم اذ العلم یتبع المعلوم **حق تعالی اعیان ممکناتی استعدادات قدیم لری اوزر**
بلکه علی انلرک اوزر نه حجة ملزمه اولور که سر نفسنه بویله اولما سکوز بی
نزی بویله بلما زدم دیر بودر و سکوز صور علمیه مرتبه سیم در که بمقام
علم معلوم تابع در احوالات تحت مرتبه سیم صور علم معلوم و مضی اعتبار اولور اوزر
معلوم علم تابع در احوال مرتبه سیم مرات صفات و مرتبه صفات مرات ذات در کلام
اولنه فیض اقدس تا فی سنه فیض مقدس دیر بر غیر اعتبار لطیف در اهل بیور **ثم سألهم**
فوق هذا فی مثل هذه المسئلة ان الممكنات علی أصلها من الودم و لیس وجوده و وجود الحق
بصور ما علیها ممکنات فی انفسها و اعینها **بی بوسر لطیفه فوقنده** واقع
اولان سر شریف بوسر مسئله مثله بودر که تحقیقا ممکنات یعنی اعیان ثابت
عدم اصلیه لری اوزر نه مستمر و دایم و مشا ملوی هنوز شیم برنج وجود دینی
بسر و بحر عد مشاری تنسم شیم هیئت من نامتلاطم در دخی هرگز اندر
وجود مشرود دکلدر الا ممکناتک حد نفسلرند و اعیان ثابت لرنه منقلب
علیها سیم اولان احوالک صوری ایله تحلا ایدن وجود واحد حق و نور فایض
مطلقدر **فقد علمت من یلتذ من یتالم و ما یعقب کل حال من الاحوال**
یعنی معلوم ملک اولور ایلکه که خارج لباس صور احوال اعیانله متلبس اولان
وجود حقدر غیری دکلدر بر تحقیقا سبب بلرک که نفیم ایله قتلز اولان کمدر
و نفیم مثاله اولان کمدر و احوال متعاقبه دنی هر حال تعقیب ایدن کمدر
نه در یعنی جمله سیم وجود حقدر که اعیانله منقلب اولور صدر الدینک
نصوحنده الحق ینقلب فی الاحوال و الا اعیان تنقلب علیها الاحوال
دو کی بومر تیر در زیر احق تعالی ذات واحد وجود متفرد در شئون ثانویه
متبدله سیم وارد در بولرک ایل متلبس و بولنده منقلب در قال الله تعالی
کل نوبم هو فی شأن بعد قوله کل من علیها فان و یقی وجه ربک ذو الجلال
والاکرام کل یوم ندرن مرادانات سیاله در شاندن من حالات متعاقبه در
که چلر ندر و به حق مستمر و باقی احوال کاینه و فاسد متزاید در و متزاید
مراد فساد و تیرد سبب صوة اضری اولور وجه دن مراد ممکنات

حيث وبهوني در حق ولي لم **م** وبه سمي عقوبة وعذابا **م** ديونسمية اولدي بي
 معلوم اولديك عقاب عقيدت فاخوذ اتمش **م** وهو سائغ في الخير والشر في ان
 العرف سماء في الخير ثوابا وفي الشر عقابا **م** يعني استعمال عقوبت وعقاب
 خيره وشره شايد در كن عرف وعادة تخصيص ايدوب خيره ثوابا
 وشره عقاب سمية اتي فقير ايد جزاده دني بومعنا واردر زير مجازت
 مثلن ويرمكد خيره وشره جزيان ايدر لكن عرف عوامد خراسن نولدي
 دير شره استعمال ايد **م** ولها اسمي الدين بالعادة لانه عاد عليه ما يقضيه
 ويطلبه حاله فالدين هو العادة **م** يعني هر حال جزايه اولان حال آخره
 تعصب ايد وكنون او توري جزا اولان دينه دني عادت تسميه اولدي
 يا خود عادت ايله تقسيم اولدي زير دينه يا خود صاحب دينه حذف
 مضاف ايله حالتك اقتضا ايدوكي وطلب ايدوكي عايد اولور بي ديني عيني
 عادت اولدي **م** وقال الشاعر كدينك من اقم الحوريت قبلها اي عادتك
 شاعر ك شعرك ايله دين عادت معناسنه اولور غني اثبات اتي ودين عادت
 ايله تفسير اتي **م** ومعقول العادق ان يعود الابعينه الى حاله **م** يعني عقلا
 عادتون منفرد اولان بامر ك اوله عودت اتمه سير **م** وهن اليسر
 فان العادة تكرر **م** كالله بومعنا جزاده يوقدر عادت تكرر اقتضا ايد
 وجوده ايسه تكرر يوقدر بلكي حال حال اولي عقيل حال اولك اقتضا
 حسي اوزوله **م** لكن العادة حقيقة واحدة معقولة **م** يعني عودت ايدن امر
 حقيقة وجودي حقيقة واحدة موقوله در كه هرگز انز متقدد و مكر
 يوقدر لا مكر صور مختلفه **م** شخصيته ده ظهوري جنسند **م** و
 التشابه في الصور موجود **م** يعني اگرچه حقيقة ده تشابه بوعسه صور
 ميانده تشابه واردر زير هر يري حقيقة واحدة نك صور شخصيه سيم
 اولدوني اعتبار له اشباه در تشخيصا اغيار ايسه ده بوله تكرر اشباه
 متعدده مابه التشابه واحدا اعتبار ايله عود در بلكه حقيقة واحدة نك
 صور متشابه ده ظهوري عود در **م** فحين فلكم ان زير عين عمر و انسا
 نية وما يماذق الانسانية اذ لو عادت لتكررت وهي حقيقة واحدة والواحد
 لا يتكرر في نفسه **م** يسي بزيلاوردنك تحقيقا زير انسانيته مقتضى عمرو
 درودني معلوم در كه انسانيته نفس عايد و راجع املادي زير عايد
 اولسه مكر اولور دي زير هر عود بر شخص استر تشخيص **م** قد
 بولور انسانيته ايسه بر حقيقت در كه هرگز متقدد اولم يسي بو
 حيثند تكرر وعود بولم **م** ونعلم ان زير ليس عين عمرو في

ديونسمية اولدي بي
 معلوم اولديك عقاب عقيدت
 فاخوذ اتمش وهو سائغ
 في الخير والشر في ان
 العرف سماء في الخير
 ثوابا وفي الشر عقابا
 يعني استعمال عقوبت
 وعقاب خيره وشره
 شايد در كن عرف وعادة
 تخصيص ايدوب خيره
 ثوابا وشره عقاب
 سمية اتي فقير ايد
 جزاده دني بومعنا
 واردر زير مجازت
 مثلن ويرمكد خيره
 وشره جزيان ايدر
 لكن عرف عوامد
 خراسن نولدي دير
 شره استعمال ايد
 ولها اسمي الدين
 بالعادة لانه عاد
 عليه ما يقضيه
 ويطلبه حاله
 فالدين هو العادة
 يعني هر حال جزايه
 اولان حال آخره
 تعصب ايد وكنون
 او توري جزا
 اولان دينه دني
 عادت تسميه
 اولدي يا خود
 عادت ايله
 تقسيم اولدي
 زير دينه يا
 خود صاحب
 دينه حذف
 مضاف ايله
 حالتك اقتضا
 ايدوكي وطلب
 ايدوكي عايد
 اولور بي ديني
 عيني عادت
 اولدي وقال
 الشاعر كدينك
 من اقم الحوريت
 قبلها اي عادتك
 شاعر ك شعرك
 ايله دين عادت
 معناسنه اولور
 غني اثبات اتي
 ودين عادت
 ايله تفسير اتي
 ومعقول العادق
 ان يعود الابعينه
 الى حاله يعني
 عقلا عادتون
 منفرد اولان
 بامر ك اوله
 عودت اتمه سير
 وهن اليسر فان
 العادة تكرر
 كالله بومعنا
 جزاده يوقدر
 عادت تكرر
 اقتضا ايد وجوده
 ايسه تكرر
 يوقدر بلكي
 حال حال اولي
 عقيل حال اولك
 اقتضا حسي
 اوزوله لكن
 العادة حقيقة
 واحدة معقولة
 يعني عودت
 ايدن امر حقيقة
 وجودي حقيقة
 واحدة موقوله
 در كه هرگز
 انز متقدد و
 مكر يوقدر
 لا مكر صور
 مختلفه شخصيته
 ده ظهوري
 جنسند و التشابه
 في الصور
 موجود يعني
 اگرچه حقيقة
 ده تشابه
 بوعسه صور
 ميانده تشابه
 واردر زير
 هر يري حقيقة
 واحدة نك
 صور شخصيه
 سيم اولدوني
 اعتبار له
 اشباه در
 تشخيصا
 اغيار ايسه
 ده بوله
 تكرر اشباه
 متعدده مابه
 التشابه
 واحدا اعتبار
 ايله عود در
 بلكه حقيقة
 واحدة نك
 صور متشابه
 ده ظهوري
 عود در فحين
 فلكم ان زير
 عين عمر و انسا
 نية وما يماذق
 الانسانية
 اذ لو عادت
 لتكررت وهي
 حقيقة واحدة
 والواحد لا
 يتكرر في
 نفسه يسي
 بزيلاوردنك
 تحقيقا زير
 انسانيته
 مقتضى عمرو
 درودني
 معلوم در كه
 انسانيته
 نفس عايد و
 راجع املادي
 زير عايد اولسه
 مكر اولور
 دي زير هر
 عود بر شخص
 استر تشخيص
 قد بولور
 انسانيته
 ايسه بر حقيقت
 در كه هرگز
 متقدد اولم
 يسي بو حيثند
 تكرر وعود
 بولم ونعلم
 ان زير ليس
 عين عمرو في

فقير اولدي زير
 دين عايد
 بومعنا
 واردر زير
 مجازت
 مثلن ويرمكد
 خيره وشره
 جزيان ايدر
 لكن عرف
 عوامد
 خراسن
 نولدي
 دير شره
 استعمال
 ايد ولها
 اسمي الدين
 بالعادة
 لانه عاد
 عليه ما
 يقضيه
 ويطلبه
 حاله
 فالدين
 هو العادة
 يعني هر
 حال جزايه
 اولان
 حال آخره
 تعصب
 ايد وكنون
 او توري
 جزا اولان
 دينه دني
 عادت
 تسميه
 اولدي
 يا خود
 عادت
 ايله
 تقسيم
 اولدي
 زير دينه
 يا خود
 صاحب
 دينه
 حذف
 مضاف
 ايله
 حالتك
 اقتضا
 ايدوكي
 وطلب
 ايدوكي
 عايد
 اولور
 بي ديني
 عيني
 عادت
 اولدي
 وقال
 الشاعر
 كدينك
 من اقم
 الحوريت
 قبلها
 اي عادتك
 شاعر
 ك شعرك
 ايله
 دين
 عادت
 معناسنه
 اولور
 غني
 اثبات
 اتي ودين
 عادت
 ايله
 تفسير
 اتي ومعقول
 العادق
 ان يعود
 الابعينه
 الى حاله
 يعني عقلا
 عادتون
 منفرد
 اولان بامر
 ك اوله
 عودت
 اتمه سير
 وهن اليسر
 فان العادة
 تكرر كالله
 بومعنا
 جزاده
 يوقدر عادت
 تكرر اقتضا
 ايد وجوده
 ايسه
 تكرر يوقدر
 بلكي حال
 حال اولي
 عقيل حال
 اولك اقتضا
 حسي اوزوله
 لكن العادة
 حقيقة واحدة
 معقولة يعني
 عودت ايدن
 امر حقيقة
 وجودي حقيقة
 واحدة موقوله
 در كه هرگز
 انز متقدد و
 مكر يوقدر
 لا مكر صور
 مختلفه
 شخصيته ده
 ظهوري
 جنسند و التشابه
 في الصور
 موجود يعني
 اگرچه حقيقة
 ده تشابه
 بوعسه صور
 ميانده
 تشابه واردر
 زير هر يري
 حقيقة واحدة
 نك صور
 شخصيه سيم
 اولدوني
 اعتبار له
 اشباه در
 تشخيصا
 اغيار ايسه
 ده بوله
 تكرر اشباه
 متعدده مابه
 التشابه
 واحدا اعتبار
 ايله عود در
 بلكه حقيقة
 واحدة نك
 صور متشابه
 ده ظهوري
 عود در
 فحين فلكم
 ان زير عين
 عمر و انسانية
 اذ لو عادت
 لتكررت وهي
 حقيقة واحدة
 والواحد لا
 يتكرر في
 نفسه يسي
 بزيلاوردنك
 تحقيقا زير
 انسانيته
 مقتضى عمرو
 درودني
 معلوم در كه
 انسانيته
 نفس عايد و
 راجع املادي
 زير عايد
 اولسه مكر
 اولور دي
 زير هر عود
 بر شخص استر
 تشخيص قد
 بولور انسانية
 ايسه بر حقيقت
 در كه هرگز
 متقدد اولم
 يسي بو حيثند
 تكرر وعود
 بولم ونعلم
 ان زير ليس
 عين عمرو في

الشخصية

الشخصية فتشخص زير ليس شخص عمرو مع تحقيق الوجود الشخصية في الاثنين
 يعني دني بزيلاوردنك زيد شخصيته عين عمرو كذا يعني ويدك شخص
 عمروك شخصته معا يورد بونك برله شخصيته اثنين ده متقدد اولدوني
 بينهما ده شبه ومماثلة صلا **م** فنقول في الحسنة عادت لهذه الشبه ونقول
 في الحكم الصميم لم تعد **م** يعني بجز حال ثاني حال اولك مثلي اولم اعتبار ايله
 شخصيت عودت اتي ديور زير اخو حقيقت عودت اتي ديور بومعنايه
 عودت اطلاق ايد رور اما عند العقل كم صميم ايله حكم اتسك وحدت حقيقت
 اعتبار ايله عودت اتم ديور **م** فمماثلة عادت بوجه و ثمة عادت بوجه ثمة عادت
 بوجه **م** يعني بومعنا من وجه اعتبار عودت بوقدر وحدة حقيقت اعتبار ايله دني
 وجه اخر ايله عودت واردر صوت شخصيه دن ثاني اولان كنون اشتباه وخصوص
 اعتبار ايله **م** كما ان ثمة جود بوجه ومماثلة جود بوجه **م** يعني نك من وجه
 واعتبار بوراده جزا ثابت اولدوني كي حال بونك بوراده جزا غير ثابت در
 پس كاه متحقق اولوب كاه اولما مقدره عادت وجزا متشاكلات در
 فان الجزا ايضا حال في الممكن زير جزا كه حال ثاني در و حال اول حال
 ثاني مستلزم اولدوني جود جزا ثابت اقرار اسها عين ممكنه
 حال اخر اولما يجهتند غير ثابت در زير اجليا نك اولي اخره معاير در
 پس جزا دني من وجه متحقق من وجه غير متحقق در ثمة كم عود دني
 بويله معلوم اولك غرض بونفاصيل دن اثبات وحدت وكثرت اعتبار ايد
 زير اجري احكام سراي كه اجريه وعقوبات در اقتضاي تكليف ايد
 وتكليف دني كوت اولور وبوكوت صور كي اگرچه عايد شسب يعني
 موحد حقيقي بكون امر اعتباري در لكن اصحاب حجاب به اضافت ايله امر على
 يعني كثرة حقيقي وحدت اعتباري در العارف بكيفية الاشياء **م** وهذه
 مسئلة اغفلها علماء هذا الشأن اي غفلوا ايضا حقا على ما ينبغي لا نهم
 جهلوا فانها من ستر القدر المحكم في الخلايق **م** يعني بومذكور اولان مسئلة
 بر مسئلة در بوشانك علماي بومسئلة **م** مذكور نك على ما ينبغي اصله
 اغفال اولدونه انك بومسئلة **م** بلمية لر زير بين الخلق مستحكم اولان قدرك
 ستردن بعض در زير بر مخلوق بوقدر لا تحت حكم قابلية اصلية ده
 مجبور در كي كذا تابع اولور علماء شاكك ايسه قابليتي حكم اتمدي
 والسنة استعداد لوي قائل اولما دي بومسئلة على ما ينبغي الاضاح اوله
 اما بيان شيخ اشارت ايدوكي اوزره بودر كذا اولور **م** واعلم انهم كايقول
 في الطبيب خادم الطبيعة كذا يقال في الرسل والورثة عندهم فاراد اولور

الاطباء في العوم معلوم ولاكم اطباء في خاد طبيعت و دكلوي كني انبياء وورثه سنه
 دخی امرای خاد ملوی دیو لو عاده عموم خلا بقره بویل در یمن عرف عام در
 و هم فی نفس الامر خاد مو احوال امکانات و خدمت من جمله احوالهم التي علم بها
 في حال تبوت انما هم . حال بوجه بواپنا نفس الامر و احوال ممکنات
 خاد ملوی در راه خیر ارشاد ایدر لر و شر و فساد و منع و زجر ایدر لر
 و بوقدمت و ارشاد انبیا و ربه سنه جمله یا احوال الذن و اولو که اعیان ثابتة لر و استعد
 لری بواحوال اوزر فیض اولمشد . فانظر ما العجب هذا فی بصیرت اید
 نظر اید که بواحوال نه عجب حال در یمن اشرف لرا حسن لر خاد و اولمشد و
 امر خود بر عکس کر کدی . الا ان الخادم المطلوب هذا انما هو واقف عند سر و
 مخدومه اما بالمال او بالقول فان الطبيب انما يصح ان يقال فيه خاد الطبيعة
 لومش حکم المساعده فان الطبيعة قد اعطيت في جسم المريض من جازا خاصا به
 منی مرضا فلو ساعدها الطبيب حذمة لراد في كمية المرض بها ايضا حکم سابقون
 استشاره که خدمت در مطلقه دن خدمت من جميع الوجوه متبادرا و باق بومعا یدفع
 ایدر . بیور دیکم خاد من بوز بومقامه مند و منك یقین ایدر و حکم و زور
 واقف و منتظر و لو باللسان حاله مثلا طبیعت و لان حاله کبی باللسان مقالله
 مثلا امه انبیاء و لان امر کبی بعد خاد من مراد قادم مطلق اولمشد و تفهیم
 ایدر . بیور که طبیعت خاد طبیعت دیکم اولوقت میله و لور که طبیعت اولان طبیعت
 ساعده یم اوزر حرکت ایدر مع ذلک حال بویل دکلدر که طبیعت جسم من یضرب
 مزاج خاص و یروشدر که مرضی صفیه یم متصف اولمانه اولمزاج خاص سبب
 اولمشد و طبیعت خاد طبیعت مسایله ایدر حاک او لور سبب مقتضا
 مرضی اوزر خدمت ایدر مثلا مستقیع طبعه بالذکر مساعده ایدر مقدار مرضی طبیعت
 سببی یم زیاده ایدر و طبیعت واسطه یم ایل از الله و مرض و حفظ حقی ایدر و
 کبی زبر طبیعت مرضی و مرضی جهنده هر که مؤثر یوقدر الا طبیعت و طبیعت
 هر که تأثیری یوقدر و الاسباب و السلام و انما یردعها طلبا للصحة و الفی
 من الطبيعة ايضا بانشاء فزجا آخر مخالف هذا المزاج فادن ليس الطبيب
 من ادم الطبيعة بل طبیعت کیه مرضی طبیعت سببی ایل امر زاید قیلر طبیعت
 عوارض غریبه واسطه سبب مقتضا از دوع وضع ایتن الا عادت صحت ایچوت
 ایدر و صحت بعد المرض دخی طبیعت ناسیه در مرض کبی مزاج سابقه مخالف
 مزاج خاص اخر انشاء تمک ایل یم بویل طبیعت دایما مطلقا خاد طبیعت اولمشد
 و اما خادها من حیث الله یصلح جسم المريض ولا یفتر ذلك المزاج الا
 بالطبیعة ايضا . اما خاد طبیعت اطلاقه وجه عام بودر که طبیعت خاد

طبیعت

طبیعت اولمشد بوحیثیت در که جسم من یضاد صلاح ایتن الا و طبیعت واسطه سبیل یم
 من و وجه خاد من وجه اخر غیر خاد اولمشد تنکه مزکور اولمشد حقها یسعی من وجه
 خاص غیر عام لان العوم لا یفهم في هذه المسئلة كما الطبيب الخادم لا احاد من اعني
 للطبیعة . یعنی یم طبیعت حق طبیعت سبب و خدمت وجه مخصوص در در طریق
 عامر دکلدر زبر بوقوله مسئله ده عموم صحیح اولمشد طبیعت طبیعت ایچون مرضی
 خاد و وجه اخر در خاد دکلدر . کذلک لرسول و الورثه في حذمة الحق و امر الحق و امر الحق
 في الحكم في احوال المكلفين فيجزي الامور من العبد بحيث ما يقتضيها ارادة الحق
 و متعلق ارادة الحق به بحيث ما يقتضي به علم الحق و متعلق علم الحق على حسب ما اعطاه
 المطلوب من ان في اظهر البصيرة فالرسول والورثه خاد الامر الاطبي بالارادة لا خاد
 الالاد قیلر سل و ورثه سل و فی کذلک یعنی طبیعت کبی خاد مطلق دکلدر و بلکه ایکسینک
 دخی خدمت لری احوالی مکلفینه حکم ایدر و وجه اوزر یم جاریدر که وجه اول
 امر و که مأمور یم که وقوع خلاف مراد اولو دس اول امر مطاع مقبول و امر ثان
 عصیان و نامعقول دس امر که جانب عید در جاری اولو ارادة الله مقتضای
 حسی ایل اولو و ارادة الله مقتضای مزبور و زینر تعلقی ایدر علم الله مقتضا
 اند و کبی حسب ایل و علم الزکر معلومه تابع در تعلقی ذایه معلوم استعدادی و بودر که
 حسی اوزر اولو دس معلوم ظاهر اولمانه الا صورة علمیه یم و عین ثابتة یم
 اوزر ظاهر اولو دس رسول و ربه رسول خاد امر لکی تکلیفی در
 ارادة حسی ایل دیو خاد ارادة دکلدر زبر ارادته اکثر یا امر تکلیفی یم مخالف
 واقع اولو رسول و ارث رسول ایسه خاد تکلیفی در خاد امر راوی دکلدر
 زبر اگر خاد ارادت اولسه هر که کافی یفزون و شریک یفزون منع تومر
 ایدی . فبویر علیه السعادة المكلف و بوقدمت وجه رسول و ارث رسول
 مکلف اوزر نه تکلیف شرعی مخالف و لان افعالی رد و در ایدر لمر مکلف سعادتن
 طلب اولمشد و الا و فی حکم بالظاهر و الله يتولى التسلية و حکم کبی اولمشد
 عالم اولمشد سعید و لسوف کبی شقی و لو خدم الارادة الالهية ما نفع الا بالاعية بالارادة
 یعنی اگر رسول و وارث رسول ارادة حقه خدمت ایدر لودی مکلف هر که نصیحت
 ایتن لودی اگر نصیحت ایدر لوسه لودی ارادة ایل ایدر لودی که ارادة علمه تابع و
 و علم معلومه تابع در معلوم خود اعیان ثابتة ممکنات در که لا تبديل لکلمات الله
 یعنی بونلرا یحی مسوقدر دیو فالرسول والوارث طبيب اخر في النفوس و
 رسول و وارث رسول هر که بر یمن نفس مکلفنک طبیب اخر و یحی که در که امر ض
 روحانیة سن از الله ایدر و صحت فطریه سن حفظ ایدر و مضاد فطرت
 اولان اخر ملک از الله سنه علی الاطلاق و اجتهاد ایدر لور . منقاد لرا الله تعالی حیث

امره فينظر في امره تعالى وينظر في ارادته فيراه قد امر بما يخالف ارادته ولا يكون الاما
 اريد في اول وارث رسول رسول جين امره واولان تكليفه امره متقاد ولور لكت
 اول امره نظر ظاهره اليه نظر ايسر بعد ارادته عارف اولور پس كورد كه حق تعالى
 بعد مكلف ارادته مخالف امره في وقوعه كلفك مرادي اولما مشي واما في خلاف
 مرادي وملتزم وهذا كان الامر في وقوعه واما اراد وقوعه ما امر به بالما مور
 فلم يقع من العبد الامور يعني وقوعه كلفك ما يري اولوب خلاف مرادي وقوعه كلفك
 كلفك اولور كلفك امره كلفك وقوعه كلفك زيرا ارادتي فخرج امره تعلق اقتضايي
 واقع اولور وما امره بك وقوعه اراده اتمامش ايدي واقع اولما في معنى عبد الامور
 مكلف اولور وغي فعل ما موربه وقوعه بولما في فيسمنى مخالفة ومعصية بولما موربه
 مذكور عدم وقوعه مخالفة ومعصية شبيه اولنبي معلوم ولسونك عبد
 مذبور كلفك ثابتة مع ايض حضرت عليته ده ثابت اولان استعداد تكليفك يعني
 مكلف اولما في حاضر الخشدا اول اجل نور كلفك عبد نور كلفك متوجه كلفك اولور كلفك
 وقوعه بولور ما اتيان ما موربه ايض استعداد ثابت اولما مشي كلفك فعل ما موربه
 وقوعه كلفك من عبدك مخالفت ومعصية لازم كلفك اولور كلفك الله تعالى كلفك
 علمه مخالفت تكليفك نه فائده بيم وار حكيم عاقل فعل خود لغوا ولمز واهم كلفك
 عاطل قلز جواب ويولور كلفك فائده بيم استعداد قبول ايله عدم استعداد قبول كلفك
 در كنه تاه سعادت وشقا ميمز ومن له السعادة والشقا متعين اولاف خير اديوين
 فائده بيم نور كلفك علم الله نسبتي وارادته تربيتي يوقدر والا فائده عد اولان فائده
 بلكه عباد متمنه ايض ثابت در كلفك اقامت تحت جزا ومكافات التملك اوزنه مدفعه
 الحجة الباقية الاية حاصل كلام فائده تكليف عالم شهادة ثبت ايل بولور
 والا عالم علم ارادته نسبت ايله فائده يوقدر اول عالم جزا ومكافات دكلر
 زيرا اول عالم تقرر واشتغاف يوقدر عالم ومعلوم ومريد ومرد ومكلف مملوك
 عيني واحذورات منفرد در عارف اولان بيلور فالرسول مبلغ وطهر قال
 عليه السلام من شيتني سورة هود واخوانها لما تحي عليه من قوله
 فاستقم كما امرت پس بوقدر اوزره رسول مبلغ احكام برالهي اولور وغي
 در كه سور يهود وسور يهوده نك ايتالي يور وضعه ايتالي ديور اول
 حضرت اظهار عجز وخيرت ايتالي زير سور مشتمل اولور وغي او امرن برسي كه
 فاستقم كما امرت در كنه هو حقه امتثال اولور امر مشكل در كلفك كلفك
 فانه لا يدر يهل ام بما يوافق الارادة فيقع ام بما يخالف لا ارادة فلا يقع يي
 بواجب در كلفك رسول صلى الله تعالى عليه وسلم وكلم يي بكمز ايتالي كما امرت
 لفظك كلفك زير حضرت بلز كه ارادة ازلية سنه موافق من كلفك اولور كلفك

٢٤

واقع اولور ومعصية ايله متصف هي اولور بوايكي امرن مياننده عاجز وحيور آفقه
 ايله بروناتوان اولور ولا يعرف احد حكم ارادة الابد وقوع امره حالا حكم ارادة
 بر كنه عارف كلفك كه مامور به تعلق ايتالي يا غيوره ي توجه قبلدي تا اول مراد
 وقوعه كلفك بجه وعالم شهادة نازل اولوب مامور به كلفك عيني مدر نقض ظاهر
 اولما بجه الامن كلفك امة عيني بصيرته قادر ك اعيان امكانات في حال ثبوتها
 علم ما في عليه في كلفك كلفك بيم اراه نفي سابقا استناد ريعنه حكم ارادتي كنه
 بلز الامر كنه حق تعالى غير بصيرتون حجاب كثر في رفع ايدو اعيان امكانات حال
 ثبوتنه حضرت علميه در اولور وغي اوزره بيله وهر احوال واحكام لازم بيه
 حال ثبوتن وقوعه كلفك كلفك كورد وكي وبلور وكي اوزره حكم ايدم وهذا يكون
 للحاد التماس يعني ادراك مذكور وكم مزبور از اولور كنه احاد تاسي يي ثابت اولور
 ايله احاد كلفك كلفك انبيا اوليا در رضوان الله تعالى عليهم اجمعين مجموعا سه
 ميشي اولما في اوقات مخصوصة لا يكون مستحيا واول اعز ك اوقات مخصوصة
 شرفيه لطيفه سنه واقع اولور اياما اولما جميع اوقاته اولما قال مادري
 ما يفعل لي ولا بكم فخرج بالحجاب ننه كنه بني عليه السلام امته خطاب ايض بيلور
 مشدركه بن بلز حق تعالى بكانه فعل سيمونه فعل الشرب يسر حضرت بولورده حجاب
 تصرح ايتالي بيم كلفك كلفك كلفك زير بلز بيم كلفك علم لوني شي بكم مكشوف
 دكلر بعض شينه ده قال قل ما ادري واقع اولوب صرح صيفه امر اولم اوزره
 قل لفظنه عطف اولنبي اما شينه ده قل لفظي مذكور اولما بول صرح فعل ما في ابلغ
 اوزره قل لفظنه معطوف اولدي وليس المقصود الا ان يطلع في امر خاص
 غير حال بول كلفك كلفك كلفك كلفك مقصود دكلر الا عبد مكاشفك بامر خاصه
 مطلع اولما سيد كنه الله تعالى نك اول عبد ك اطلعه ارادتي تعلق امش در
 غيري دكلر نك بيلور ولا يحطوف بيشي من علمه الا بما شاء اكر سوال اولور
 كه بني عليه السلام كنه حديثه نك علم الاولين والاخرين در وكي عموم
 دلالت اتمز جواب ويولور كنه معلوم كنه حقه علوم اولين والاخرين خاص در
 بعد التسليم جواب قابل در كنه حديثه مذكور اولان علم تفصيل در كنه مقام
 قبل در و الله اعلم **نص حكيم** نوريه في كنه يوسفيه حكمه نوريه دن مراد
 علوم ومعارف در كنه مثاله تعلق وارد ديور عالم مثال عالم نور ايتالي كنه
 يوسفيه دن مراد تخصيصك وجهي بولور كه حضرت يوسف عليه السلام صور
 مرتبه مثاليه دن مراد الله عالم اولما في موفق من عند الله ايتالي صور ومعاين
 مياننده اولان ملا زفاته ولازم من ولامر ولامر ولامر لازم طريق
 انشا لانه واقف ايتالي وبوعلم خاصك باي بعناية الله تعالى كما فتوح ايتالي

يوسف
 فضل حضرت
 عليه السلام

و هو که یوسف بن صکر بومضبه منصوب اولدی و زاته ایلد مشوب اولدی
 و روحانیتدن استمداد اولدی **م** هذه الحكمة النورية انبساط نورها
 على حضرة الخيال **ب** یعنی بر عالم مثاله متعلق اولان علوم و معارف او کلام یوسف بن
 نقطه و نور تک صحیفه و حواله انبساطی و حقیقه تکلیف تک حضرت خیالده اولان مطلق
 یا خیال عقیددر انبساط نوردن مژد اول نورک صورت مثله که مراد الله اطلاق
م و هو اول مبادی الوحي في اهل العناية **ب** یعنی انبساط مذکورکه علم عالم مثاله
 اطلاق یعنی علم بقیومی رؤیا در مبادی و جزک اول مرتبه در اهل العناية
 کبری یعنی زمره انبیایه میسر اولور بعد شیا فشیئا تر قیاد لر یعنی نور
 کورد کبری که یقظه ده دخی کور مثال مقید و قوفله زمان حسن ایلد غیب
 حستک یا لر نره هیم تفاوتی اولور قور مکافات ایدر شوق صفایه نور
 قیلوب و الجذاب في الجملة باعث فیض معانی عالم غیب اولور حاصل کلام نزول
 و حی نزول ملک ایلد اولور و ملکوک اول نزول عالم مثاله مطلق بعد خیال
 در که مثال مقید در بعد حضرت حسیه در پس مشاهده و ملک ایدر کسسه تک خیال
 منور اولوب مشرک ظلمت اولماق کورد که ملک خیالده کوره و واسطه خیال
 ایلد مثال مطلق کورد حکمتی حسیه کورد **م** تقول عايشة رضي الله تعالى عنها
 اول ما نزل به رسول الله صلى الله عليه وسلم من الوحي الرؤيا الصادقة **م** حضرت
 عايشه رضي الله تعالى عنها بيورد لکه و هي قسم من رسول الله صلى الله تعالى عليه
 و سلم اول انبدا اولان رؤياي صادقة ایدی منصب رسالتی تشریف ایدر کوردن الی
 مقدار رؤياي صادقة ایدی منصب رسالتی تشریف ایدر کوردن الی
 مقدار رؤياي صادقة ایلد عمل ایدر نزول اجبریل امین صکر و واقع اولدی
 اجلون در که حضرت رسالت بیورد که الرؤيا الصادقة جزء من سنة و اربعین
 جزء من النبوة و هي خبيب المؤمنين منها الحديث یعنی رؤياي صادقة نبوتک
 فرق التي من نون بر جز در سایر احادیث مؤمنینک دخی نبوتن یوسف
 نصیب یوسف در یک در معلوم اولاکه بوحديث شریفه بومضاي لطيف و ارد
 اول معین بود که بی علیه السلام سن اربعین ده تاج رسالت کیوب بند نشین
 نبوت اولدی بعد بقای مقدور لوی دار فناده اصم اقبال اوزده یکرم
 بلدر لکی ای که رؤياي صادقه ایلد عمل اتمشدر در اول بقا و مقدور مزبور
 فرق الی بلوکنک بر بلوکیدر حساب اولد **م** فكان صلى الله تعالى عليه وسلم
 رؤيا الاخر جت مع مثل فلق الصبح **ب** یعنی م بر رؤیا کوردن یزید الا کوردن
 رؤياي معتمیر ایلد بیاض صبح صبح کیم واضح و اشکار حضرت طاهر اولور
 ایدی **م** تقول الاخفاء بها حضرت شيخ قدس سره رؤياي حضرت علیه السلام

درم

فلق

فلق صبح تشریفک معناسنی تفسیر ایدر **م** ديكر عايشة بيورد که اول رؤياي صادقه ده
 هو كرخفا واستار و لما نزل به بو تقدیرم قول مزبور تمة بكلام عايشة و لما ن
 تنکه مثلا جاي بويله اخذت مندر **م** قوله والحي هنابلع عليها لا غير یعنی مبلغ علم
 عايشه رضي الله تعالى عنها بومقام منتهی اولی که بومله یقظه می تمیز ایدی غیر تجاوز ایدی
 و کانه المدله في ذلك ستة اشهر و ما الملك یعنی رسول الکرم رؤياي صادقه ایلد
 و حی احمید مة مفر و سه الی ای ایدی پس بوزن صکر ملک نازل اولدی یقظه
 حاکمه حضرت مثاله یا خیالده نزول ایدی **م** و ما علمت ان رسول الله صلى الله
 تعالى عليه و سلم قد قال الناس ينام فاذا ماتوا استهوا حال بوجه حضرت
 عايشه رضي الله عنها بی علیه السلام بوحديث شریفک معناسنی بلدی که
 حضرت رسول عوام ناس حال یقظه ده او بخوده عذاتی و بیوردیکه ناس
 الان ناملر در اول کبری و قن او بیوردی و بوعالم حسد ظاهر اولان
 اوضای عالم خیال صایدی زیر نومده اولان صور مرتبه و محتاج بقیاد اولور
 کی عارف محقق یا ند بوضوح حسوسه دخی بقیوم محتاج در حقایق باطنه سنه
 عبور ایتک ایلد و حضرت رسالت جمیع مراتب اطمینان کونیه عارف اولور و چون
 در صور حسیه بی نظر نشه عالم مثاله اولان معانی متفصلیه انتقال
 ایدر ایدی مبادی عالییه و ارجحه نسبة ماضیه ایلد تنکه صور مثالیه دت
 حوادث مستقلیه انتقال ایدر و کی و بالجملة مترادف مبادیه و مبادی درت
 منتهایه سیر قوسیتومر که دوتیه ایلد واقف اولور ایدی تنکه حقیقت
 رسالت دخی بود **م** و کل ما یرى في حال النوم فصور من ذلك القبيل و ان
 اختلفت الاحوال **ب** یعنی نرم یا نمورده مقدمه معلوم در که هر حاله نومده
 مرئی اولان بوقیادت اولد یعنی بی علیه السلام اول الف ایدر کورد و کی
 قیادت اولاکرچه احوال نوم مختلفه ایسه ده که بعضی حال نوم مزبور مشوب
 اولوب نوم حقیقی اولور و بعضی آخر حال نوم حکمی اولوب حکم شرع و حدیثه
 نسبت قیلونور که الناس ينام قضیه سنه منقاد اولان حکم در خمضی
 قولهاسته اشهر بل عمر کله فی الدنیا بتک المشابه انما هو نام **م** منام
 یعنی حضرت عايشه تک مبلغ علمی اوزده قولی مده مخصوصیه منتهی اولدی
 یعنی مقول قولی الی ای منتهی اولدی یعنی الی ایدر اونه سی انک علمده اولدی
 بلکه یقظه اولدی مع هذا علم تحقیقی بود که حضرت رسولک صلى الله علیه و سلم
 مده عمری دنیا ده مثابه نومده کجده بلکه جمله منام اندر منام ایدی زیر
 دنیا ده متوارد اولان صور متعاقبه بر مداخله فی الحقیقه منامات متعاقبه
 در که عارف محقق متصل بونور صور نزن حقایقه عبورده در پس نظر

یعنی حضرت عايشه کلام مندر
 بعد از کلام مندر و کلام مندر بوجه
 انکه در اول کلام مندر و کلام مندر
 بوجه الفاظ لاخفاء کلام عايشه در کلام
 مندر

مکاشفتی ده جمیع حوادث عالم رسل الهیة در که هر سائت و هر دم مبلغ رسالات
بدت بیک لحظه بیک سائت بیک دم در کون می شود احوال عالم و کل ماورد
من هذا البقیل فقصو المسمی عالم الخیال یعنی جمیع واردات الهیة که وارد اولور
معتبر عنها در بر عالم خیال ایله مسمی در و بالجملة عالم کون و فساد جمیع خیال
و سائر که جمیع حقایق الهیة به نقاب در تنگه قابل بود در اما الکون
خیال و هو حق الحقیقة کل من یفهم هذا السیر الطریفة و هذا یعبر یعنی
جمیع مکنونات عالم خیال ایله مسمی اولور و غیبی در که معتبر عنها اولور در
ای الامر الذی هو فی نفسه علی صورة کذا فی صورة غیرها یعنی شیخ قدس سره
سین معتبر عنها اولور و تفسیر ایدوب بیور که تعبیر تمک در که بواسطه حقیقت
بوصورتی ایدی لکن بوصورتی غیر صورته ظاهر اولدیکه اول ظاهر اولات
صورته اولر و صورته نفس الامر به عبور اولدی فیجوز العا بر من هذه الصورة
التي ابصرها التایم لی صورة ما هو الامر علیه ان اصاب بی عبور اولان تجاوز
ایدرایم کورد و صورته نفس الامر به اول صورته تجاوز ایدر لکن اگر عبور صابت ایدر
یعنی معتبر غیر نزل کر یک اولور **قوله** کما هو العالم فی صورة الذین فیر فی التاویل من
صورة الذین فی صورة العلم مثلاً من اهل علم صور لینه ظاهر اولور پس معتبر رسول
علیه السلام در لینه حقیقة علم عبور ایدر و کی فقاوی ای قال مال هل
الصورة المبنیة فی الصورة العلم یعنی معتبر که بنی علیه السلام در صورة لبنیة نیک
ما فی صور علیه در دیوب ظاهر نون حقیقت در جوع ایدر ثم ان الله صلی الله علیه
و سلم کان اذا اوجی لیه اخذ عن المحسوسات المتعاقدة فیجی و غاب عن الحاضری
عنه بعد تحقیق اول حضرت هر چی و می نازل اولسه محسوسات معتاده دت
اخذ اولور دی یعنی عالم امر که انجذابی باعث تعطیل حواس ظاهر اولور و یل
اکل و شرب و سائر منقطع و قوای جسمانیة اعمال اند و واقف اولور ایدی لکن
تعطیل حواس غیر محسوس اولور ایدی **قوله** فاذا سر فی حق چن نزول و می رفع الهیة
ینه محسوسات معتادیه عود و روح اولور دی فیر ایدرین حصار مجلسه
غایب و مستور اولور ایدی در و کی غالباً حضرت که اوایل حالته کوره اولور که
صلصله و جرس و ثقله عارضه حضرت غایبش دن منقولدر اما بعد اعتبار
الوحي ملک و حی رسالت و رجعت ایدر ایدی حضار مجلس واقف اولور ایدی اما
هر حال و حی حضرت خیالون اخذ اولور و ننگم بیور **قوله** فما ادر که الا فی حرة
الخیال الا انه لا یسمی بر حضرت رسالت هر چی اولان معنای اخذ اتمز
ایدری الا حضرت خیال مطلقدن یا خیال مقیددن اخذ ایدر ایدی لکن اول
حاله حال نوم اطلاق اتمز اولر و الله متصف اولان زاته نایم تسمیه قلندر

زیرا

زیرا نوم انسان بر عارضه در که سبب امر مزاجی در الهی و کلا در انجرتک و ساغده صعود نند
اولور اما و صیک افند سبب فیضان روحانی در که قبله نازل اولور عالم امر جذب ایدر غیب
حواشیه سبب اولور **قوله** و کذا لک ادعیتک الملك رجلاً فذلک من صفة الخیال فانه لیس
برجل و اما هو ملک قد خل و صورة انسان صیغہ الناطق المارف حتی وصل لی صورته
الحقیقة فقال هذا جبریل انکم یعلمک ما مدینه **قوله** و کر و کچی کی در که چن ملک برجله غفلت
اولر غفلت عالم خیال دن و صفة مثال دن در عالم مسدن و کلا در زیر حقیقة ملک حقیقة برجل
برد کلا در مغایر در لکن ناظر عارف ان صورة حقیقة ایله کور و در و صورة انسان ان کس
عارف ایدر و کس بلو و صورة حقیقة سینه حکم و اشارت ایدر و دیکه شوله کورین
جبریل در سن تعلیم دین اسلام اچور و خدن رسالت کلاش در دی **قوله** و قد قال له
رد و اعلى الرجل و حضرت رسالت تحقیقاً اصحابه و دیکه رجلی و ندر دت کتور که اصحاب
یوقلا در لولما در **قوله** فاما الرجل من اجل الصورة التي ظهر لهما فتم بها پس بنی عم
شخص جبریل برجل تسمیه ابتدی زیر اکایه مزبور یعنی تسمیه در تداکی یعنی صورة
مثالیة بی که حضار مجلسه اول صورته ظاهر و لیس در صورة رجل و لما غیب برجل و
ذکر ایدی **قوله** ثم قال هذا جبریل فاعبر الصلوة التي سأل هذا الرجل الخیال لیه **قوله** نور
صکره یعنی شخص برجل دیور ذکر اند که در صکره کر و حضرت رسالت هذا جبریل دیور و
ایله تسمیه ایدی پس بر مقامه برجل تخیلک مالی اولان صورته اعتبار اندیکه ملک
مهور صادق فی المقالین صدق للمعین فی المعین الحسبیه و صدق فی ان هذا جبریل فاق
جبریل بلا شک **قوله** پس اول صفة ایکی مقال سند به صادق اولدیکه صورة مرثیة
برجل دیدی زیر اصار برجل ایدی ثانیاً غیر بصرة ایله هذا جبریل در دی صادق اولدی
زیرا بلا شک اولر بر حقیقت جبریل ایدی **قوله** وقال یوسف علیه السلام انی رايت
احد عشر کوباً و الشمس و القمر رايتهم لی ساجدين فرأی اضره فی صورة الکواکب لکان
الا هدا بهم و برای اباه و خالته فی صورة الشمس و القمر **قوله** کلا شیخ قدس سره العزیز
حکایت یوسف عم شروع ایدر و دیکه قصه یوسف عم بر و یاسنده باباسی حضرت
یعقوب علیه السلام منقول ایدر و دیکه اون برعد کواکب و شمس و قمر کور و دیکه
با که سجده اندیلر بی برادر بر بی صورة کواکبه کور دیکه انلرک فی الحقیقة سبب
هدایت اولد قلدر بر زبر آدیار عزیته انلرک سبب ایله دشویدر قرب وصلت یاره
باعث ایلدر و غل رفیت ایله نفسی ذبور انک و اخک افترایله مقید مسجون
اید و ب آخر اوج کمال عزت ارتقا و اغتلا به رفیع اولر و سائر در عنایات الهیة
اسباب علل و روابط مستبانات و شروط و مقدمات مسلم مدارج نتایج عالمیات در
وجه و کثاف قدر و الطاف مبشر و لما ز بعد بلبلانی شکل شمس ده کور و کی زیر قرک
و سائر کواکبک مآخذ النور شمس در هر بری نور ایدر استفاده ایدر لر **قوله**

هذا من صفة يوسف عليه السلام مضمون حكمة مذكرة دندركه رؤيا في بصر صورته ليدري
 ابله حضرت يوسف استعداد عينك اعطاي سبي ابله قوه ضيا لندة نمايان اولدي الكوجه
 مقارن شعور وارادة دكل ايسه زيرا حضرة يوسف تعبيرة بعد الوقوع متهدي اولدي كيه
 هذا تاويل رؤيا ددي اما يعقوب عليه السلام تعبيرة محجوب دكل ايدى • ولو كان من
 المثلث • يعنى اگر رؤياي من برون همه يوسفه مخصوص اولما يوب بلکه مرطط جندک اولدي
 مژنيک شعوري وارادتي سبي ابله اولسه مثلا انبيا به ظاهرا ولا ن رؤيا ده کي ملک کبي
 وساير ظاهرا ولا ن صور صليحي کي • لکان ظهور اخرته في صورة الکراک ظهوري وانک
 وخالته في صورة الشمس والقمر والحمد • يعنى اضرته صورت کراک ظهوري وانک وخالته
 صورة شمسه وقره کور نماسي انکرک معلوم ومرا دي اولما يدي مع هذا دکل در فلما
 لهم علم بما را به يوسف هم کان الاراک من يوسف في خزانة خياله • وقتا کما فقه يوسف
 واب وخالته سنک يوسف عليه السلام رويا کي شعور لري اولما دي ايسه معلوم دکل در
 يوسفک عليه السلام حکم استعدادي ايش که خزانة في خزانة توره • وعلی دکل يعقوب
 عليه السلام ميں قصه با عليه فقال يا بني لا تقصص رؤياک علی اخوتک تیکيد وکک کيد •
 يعقوب عليه السلام رويا فقه يوسفه اولوب اغيارندن اولما دي وغيں بلدي ايدى
 هم رويا لي يعقوب هم مکات ايدى وکي ميں ده شفقة ابوة دآره سي ايلدنيم اولموجنه
 دوشو کي اخوان عيون سويليه سکا صدا يله کيد اولور دي بورآده طالته ذکرا تدويکي قابلا
 فعل صدى اشترکي اولما دي وغندن اولموجنه سدا فوة ديوان قضا ده مکتوب ايدى
 حذر يعقوب فايدى اما دي • ثم بڑا نااه بناءه عن ذلك الکيد والحقیة بالشیطان
 بعد حضرت يعقوب ابنا سني کيد من بوردن بري ايدوب کيد في شیطانه الحاق ايدى
 وليس ذلك الا عين الکيد • شيخ قدس سره ايدى الحاق من بوردن کيدر الا يوسفه
 محض کيد در • زيراف الحقیقة جميع افعاله مصدر الله در بين افعالي اسبابه اسبابه
 ابنا سني نسبت ايدى شیطانه نسبتک نه تفاوتي وآمر مکر الحمد يوسفه برکيد
 لطيف اولاکد بونک سبي ابله مذاقي يعنى برامر نظري بالذات فقه نسبتدن
 تأدب واجتناب ايدوب مظهر اسم مصل اولان شیطانه استاد ايدى واهوانه
 سوء ظني ترک ايدى که ترشيخ مقام نبوت اولور • فقال ان الشيطان للانسان
 عدو مبين • يعنى ابنا سني اول فعل يحدن تبعيد ايدى که تحقيق شيطان انسان
 ظاهر العدوة در زير ايانة لغتده ظهور معنا سني در • ثم قال يوسف هم بعنرک
 في اخر الامر بين واقع يمز بوردن احکام سابقه ومقدمات امر ورايتد کدل
 آخر امر که اخوان مصر داخل وايتد نظري سهول سجود حاصل اولدي ايسه حضرت
 يوسف عليه السلام دکل • هذا تاويل رؤياي من قبل قد جعلها نبي حقا اي ظاهرها
 في الحسن بعد ما كانت في صورة الخيال فقال له النبي عليه السلام الناس ينام • يعنى

لنا

سابقا هم يعقوبه کورد وکي رؤياک حقیقتی ورجعی بواد یکم حق تعالى که برددن اخی حق و
 صدق ايلادي هيني صوة خيالية ايکن عالم صوره اظهار ايد وصوره مستقلا يلا دي پس
 بومردن اقوي دکل کي بني هم نيام ددي يعنى مرتبة حسی داعی قبيل نوم خيال دکل دي
 زير ابوصور ايد بصر مرتبة اضرا دکل وراسته عبور واثوب وثمانی مقابل الحق اولور حاصل
 کلام دیک دکل مشرب يوسفه يه نوم مرتبه احسان اولجا ق مشرب محمد يه سزا آور بود که يوسف
 حقیقت وحن اولان بونک خيال اولوب ورانندن اولان حقایق الکيه يه اول صوغ ايدى
 فكان يوسف قد جعلها نبي حقا بمنزلة قول من راي في نومانه قد استيقظ من رؤياها من غير
 ولم يعلم انه في النوم عنه ما برح • شيخ قدس سره بوردن کي يوسف هم که قد جعلها نبي حقا در
 شول راي نک قولی بمنزلة سني دکل رؤياي ضيا کي کورب وواياند صان نور عوي
 امر سني تعبیر ايد خبري يوقدر که تعبیر في خيال نوميد ربي اول رؤيا کورد وکي نوم
 اجند بعينه رؤياي کور رعبير ايد رکنده سني يقظه ده خيال ايد خبري يوقدر که هنوز
 نومده در عينه لفظ مجرور نومک تا کيد در ما برح لفظي الحاد ليدل در زير ما برح زال
 معنا سني در • فلا استيقظ يقول راي في النوم کذا ورايت کاني استيقظت واولها ليلنا
 يعنى برين اوياسنه ايدر که اخوده شوبل شوبل کوردم کانه دشده اويانغش وکي
 تعبیر انغش مديو حکايت ايدر هذا مثل دکل • حضرت يوسف دفي قولي هان بوردى
 صا صند بکزر • فانظر کم بين اراک محمد صلي الله تعالى عليه وسلم وبين اراک يوسف
 هم في اخر امر ميں قال هذا تاويل رؤياي من قبل قد جعلها نبي حقا • شيخ بوردن کي
 نظر ليعين بصيرت ابله کورادرک محمد صلي الله عليه وسلم ابله کورک يوسف هم تفاوتا
 يوسف هم بوقول نقول ايتد کي ميں ده اخر امر نه ومنتهاي سيرته ايدى فقير ايدى
 حضرت يوسف علم تعبیر خصايصندن ايکن مرتبة نک حقایقده واصل اولما دي
 غالبا مرتبة من برون حقیقة محمد يه يه ومنصب خاتميه مخصوص حالت اولور وکي
 اولور ومنصب يوسف هم نوم مزاجيدن حاصل ولا غفلتده نمايش ايدن صور که
 تعبیر نه شمولي يوقدر اما مقام مخصوصک حقیقی کاهو اعطا ايتد در شهادت قرآني
 ايدى • معناه حسا اي محسوسا واما کات المحسوسا فان الخيال لا يعطى ابدا الا
 المحسوسات غير ذلك ليس له • يعنى حقا لفظک معناسی حسادیک در که صحت
 ظاهرا يله محسوس معنانه زير البش رؤيا محسوس اولور زير اخیال اعطاند وکي
 حسدن افذا اولنا صور در اول اجلدن کيفيال تصرف اند وکي فانه الله کند
 محرونا ولا ن صور حسيه در وصور مزبوره دن غير سني تجاوز قدس
 يوقدر يعنى قوه وجه کي اختراع صور عقليده شانندن دکل در • فانظر ما اشرف علم و
 محمد صلي الله عليه وسلم • پس نظر ايد ورتبه محمد هم کي علمي نه نجب شريف علمد بوقوله
 اسرار غامضة نک الاخي بونله في موصد غيريدن استماع اولموزار قيا سايه

قدس سره

حضرت علی نه مرتبه ده اول معلوم اول که بعضی مقلد سلفیه عوام که ذکر ایلد اضاعت وقت و بلویش
لازم کلور اینک علم لدنی و معارف صوفیه بلد و کند شبهه ایدر لایقین خد لعل الله تعالی و
قد نبی حضرت موسی صلوات الله تعالی و سلاما ایلد حضرت خضر که قصه سی اسرار قدر ایلد حکم شریعتک
امتوا فیه و قدر شریعت مزاجم اولما غنیه و اشارت یحون و آرد اولمشدر یوسف ایلد انبیا
هر بر سنک صبه و لایق وجهه بنوی مکملدر بعضی سنه اولما حالند بعضی علوم منکشف اولما
نقصه دکلدر و بعضی بنیاد حکم سرفضا و سنجیده شرفا غالب حال اولور حضرت عیسی عم نه کم
حضرت عیسی عم سواد صلوات الله تعالی علیه حکام ظاهر شریعت و علم غالب اولدی **قوله** و
القول فی هذه محضه بلسان یوسف المحمدی ما نصف علیه نشأ بالله تعالی بیور که بر عن قریب
معنا کلام الناس نیای بنو صفة فیما لیه ده بسط اسم کرک در قوله واقع اولان الفلام عهد
ایچون در و بسط مزبور بلسان محمدی ایلد اسم کرک در اول محمدی قدم یوسف اوزن سا
اولان و بیان اسم کرک علم عیسا خیال در و صور مرید سی صور خیالی در بر بسط و بیان ایلد
انوک سبی ایلد عام رؤیه واقف اولور سی صفتک مشیت و لور **شعر** انا الکلون خیال و هو حق
فی الحقیقه کل من یفهم هذا صانع اسرار الطریقه **فقول** اعلم ان المقول علیه سویی الحق ان تسمی
العالم هو بالنسبة الی الحق لا الظل للشخص فهو ظل الله **شیخ** بیور برین بزرگای سالک
عارف تحقیقا سنی لکه سوا حق ایلد مقول علیه و لکن موجود انا که مقوله ده جوهر عراض در عالم
ایلد ستمی اولان اشیا در جگه نیک صفة نسبتی ظلال شخصه نسبتی کی در بر عالم اشیا و حقیقه
ظل الله در معلوم اولد که کلام سابقه قوله و علم اعتدلی مذکور اولان کلام بسط و لور
غفلت اولمید حاصل کلام بود در کمال شخصک تا بقیتی یح ایه سالک دخی مقه اولم در بر
عالم ظل الله در و ظلالک نفسند یح وجودی یوغسه بلکه شخصه بتعقی و اضافت الیما یسه
عالمک دخی اولم در نفسند وجودی یوقدر صفة نسبت ایلد در **فقول** یح برین نسبت الی وجود
والی العالم لان الظل موجود بلا شک فی الحسن و لکن اذا کان مدعی یظهر فی ذلک الظل یعنی
عالمک ظل الله اولما سی وجود خارجیتک عالم نسبتک یعنی در یعنی اول نسبت سنک
زیرا ظل متعارف بلا شک حسه موجود در حاصل کلام وجود عالم کو نیک فرادی که وجود
مستقیم در وجود واحد صقیقی به نسبت ظل در اما وجود حقیقی واحد در نه که وجود
اضافه متعد در لکن ظل مزبور و تعدد فراد مزکور تعدد مظاهر در نایثی اولور
ما دام که بوعالم مظهر نور لند ظاهر بولور حتی یوقدر عدم من یظهر فی ذلک الظل
معقول غیر موجود فی الحسن **فقول** حتی مظاهر ظلیه نک اگر بر آن عدمی فرض ایلد سکت هر کز
ظل ظاهر بولم و ظل مزبور مرعقول اولور موجود صیتی اولما بل یكون فی ذات الشخص
المنسوب الیه الظل بلکه ظل منسوب الیه و لکن ذات شخصه بالقوة اولور بالفعل و لکن
قول سابقک تفصیلی بود **فحل** ظهور هذا الظل الالهی السی بالی العالم انما هو اعیان امکانا
بس بوظل الحسینک محل ظهور یک عالم ایلد سیتی در اول دکلدر لا اعیان ممکنات در که

حضرت علییه ده ثابتدر علیها امتد هذا الظل من وجود هذه الذات یعنی اول اعیان ممکنات
اوزن امتد اولمش ظل مزبور ذات الحقیقه نوک وجودند فایض اولد و غنی حالند که وجود
مطلق در **لکن** باسمه النور وقع الی دراک یعنی لکن وقوع دراک ذاتک ایلد نور
سببی ایلد حاصل اولور که فی الحقیقه حضرت علی و عیسی ده اولان اشیا آنوک سببی
ظاهر اولور و امتد هذا الظل علی اعیان امکانات فی صورة الغیب مجهول یعنی امتد
ظل که اسم نور ایلد اعیان اوزن واقع اولور و حضرت علییه ده واقع اولور که اندک
غیب مجهول ایلد تبییر اولور چون اعیان خارجیتک کلور و اول مجرای اولدن مجهول
ایلد تبییر اولد و غنی ظلمه عد متدی اولد و یحون در برین نورک غیب مجهول مرتبه
ظهوری قابل و لکن بر اضیاء حاصل اولما غنیه بین النور الطیف و الجسم الکشف برهم
لطیف کرک که اکاجرم مثالی در لور بعد اجرام شفا فیه شهادت اولور معلوم اولد که
امتداد ظل در مراد ظاهر وجودک احکام و اعیان ایلد صیغ و الحسین و اناری ایلد
تعبیر بولمیدر و بونقیه و تضایغ و سلباتی نفس وجودک مرتبه اطلاقه مرتبه نقیقه
ظل اولور بس ظل مزبور فی الحقیقه عیسی ذی ظل در و برین ماده فرق نقیقه و اطلاقه اولور
الایری الظل المشهور یضرب الی السواد تسیر الی ما فیها من الخفاء **کلام** سابقا استناد
و تنویر در که مجهودک مشهوری اولان ظلال مائل سواد اولم ایلد اعیان ممکنه اولان
ظلمه و خفایه شیردر زیر آهر صوره شهادت معنای غیبی به دلیل در **بقول** لیسنا سبب
و بین اشخاص من هی ظل **کلام** سابقه علة در یعنی ظلال سواد مائل اولد و غنک سبی
بودر که ظل لیل صاحب ظلال اولان اشخاصک ما بینده مناسبت بیدر در نه کم بعد
نسبت به مبالغه اید و **شیخ** بیور **قوله** وان كان الشخص بیض فظلّه فی هذه المشابهة
یعنی ظل صاحبی اولان شخص بیض دخی اولسه ظل کرو بولم در یعنی سواد مائل در
حاصل کلام بعد نسبت که بعد معنوی در ظل ده مؤثر و لحاق بعد صور بر دخی
حال بولم در یعنی بعد مکانی دخی مؤثر اولوب زیر ظل سواد مائل کوسنر
نته کم تنویرند بیور **الایری** بحال اذا بعدت عن بصر الناظر یظهر سواد
او قد یكون فی اعیانها غیر ما یدرکها الحسن فی اللونیه یعنی کور بر من کایما
جیال عظام یح بصرناظر در بعد مکان ایلد بعید اولسه لر سیه کور نور بر طاق
بوکه بولم نفسند حسن دراک اند و کی بوند دکل لور بلکه اکثری از قند
ولیس علة الا البعد یعنی بومقامه رؤیت سواد علة بعد در و علة
مزبور استقر آرد ثابتدر یعنی معنای مزبور یح شخص بیدر متلون اولد و غنی
زمانه اولور تا بعید اولان شی شفاف اولسه سواد محض کور غن بلکه اندک
نوع سواد اولور نه کم بومعنایه اشارت اید و بویور که و کز قند السواد
وهذا ما انتجه البعد فی الحسن فی الاجسام العیز التریه یعنی بعد ایا جاند و کی

لونک برسی زرقة و سماکی در که سواد جبال کبی پی بسواد جبال و زرقة سما
بعدک مسوده انتاج اندوکی در اول بعد اجسام غیر نیریه ده اولد و عجبو حاله
جبال و سماکی زیوا بعد مسافه ایله نور جبر متخلک و فانی اولور کیدر بوسیدر
در که مکان بعید متشخص اولما و انده اولانه اوضاع و هیئات شخصی در که
بصروفا ایتمز ماد آما که بعید اولانه شی و اجسام نیریه ده اولیه اما فیرانده
امر خلافت ملا پی در و کذلک اعیان ممکنات نیست نیریه ده انها بعد و نه یعنی
ننه که جبال و سما نیریه ده اولما و عجبو بعد اندر ده سواد ایجاب ایدر ییدی کذلک
اعیان ممکنات دخی صرف علییه ده ثبوت اعتبار ایله نیریه ده کلام و اجسام
مظالم قیلند در پی اندر ده دخی بعد معنوی سواد و زرقة ایجاب ایدر معلوم
اولا که اعیان مظالم دیک خارج نسبت بعد و نه اولد قلمی در که ممکنات راجحه
الوجود بونلره وصف ذاتی در و اذا الصفات بالثبوت لکن لم یصف بالوجود کات
سوال مقدری دفع در که بونلرک ثبوت وجود و کلمیدر جواب بوجوه در که
بونلر که صرف علییه ده ثبوت ایله متصف لدر لکن وجود خارجی ایله تضاد
لری بلکه هرگز تضاد استعدا لری یوقدر اذا الوجود نور غیره الاله اجسام النیریه
یعطی فیها البعد فی الحقیقه صفه اعیانک وجود خارجی ایله متصف اولما و غنه دلیل
اقامت ایدر که وجود خارجی نور در که امری تعلی اند و کیشیک امکام و انارنده
ظهور در اما اعیان ثابت نیک هرگز خارج نه ذاتی و نه امکام و انارنده صفه ظهور
کلامی اندر و کلمی حد شیخ قدس سره و قنا که اجسام غیر نیریه ده بعدک مؤخر
سواد اولوب و نیریه ده اولما و غنی بیانه ایدی ایسه اجسام نیریه ده دخی بودن
مؤثر اولور یوضه هرگز اولما زین بیان لازم اولوب بیور که اجسام نیریه ده
بعدک اثری صفر در فهمذاتنا فیما فی الوجود فلا یدرکها الحس الا بصیرة الحس
فایضا انها کبیرة عن ذلک القدر و اکثر کمیات یعنی اجسام نیریه ده متصافا عطا ایتک
عبد الجبر تا نیریه ده سوادک غیر پی اجسام تبیریه و غیر تبیریه حتی بری
مسافه بعید در صغیره الحس کورر حد زاننده اجسام نیریه ده اول مقدار
کبیر الحس در و کبیر الک ایاکی لا یعلم بالذلیل ان الشمس مثل الارض فی الحجم ماتت و
وربما و عن قریه و هی فی الحس علی قدر جرم الرأس ننه کم عالم هینده متدال در که
شمس مقدار جرمه یوز الشمس کره جرم الارض قدر و بری و غنی قدر در حاله که
حتی بصیریه بر سیر جری قدر کور نور فهمذاتنا البعد ایضا یعنی من کور اول
صفر دخی اثر بعد در سواد و زرقة کبی ضایع من العالم الا قدر ما یعلم من الظل
و مجهل من الحق علی قدر ما مجهل من الشخص الذی عنه کان ذلک الظل پی عالم که
ظل حق متناهی در اندن معلوم اولما و الا ظلال در و اشخاصه نسبت نه قدر

علم حاصل اولور سر اول قدر علم حاصل اولور مثلا ظل شهود در معلوم اولان اغراض که
اول ظلالک شخص ذی ظله در محدد اولوب و اکا وجود نه تابع اولوب و اوضاع
خارجیه سی ایله متصفه اولمیدر کذلک عالم در دخی معلوم اولان حقیقه استند
و وجود نه حقه بتعینی در و صور آسمانی نه سنک نمایشی در که شخصک اوضاع
متخلف سی متناهی سنده در و حقدن جهلی دخی بویله در یعنی نه کم شخصک ظلمی
بلک ایله ماهیتی بلخز ایدی حقدن دخی عالم بلخز کله کله ذاتیه علم حاصل اولور
اسما وصفه بلنوب هر پی سبی ایله قول فی حیث هو ظل له یعلم و من حیث
ما یجهل ما فی ذات ذلک الظل من صور شخص من استند عنه یجهل من الحق پی
ذات حق نفا عالم انک ظل اولد و غنی حیثیت ایله بلنور تا ظل الظل که عالم در انک
حد ذاتیه اصل متبوعنک صور شخصیه سنک حقیقه مطلقه ذاتیه نه جهلی
ایله بلنور تا ذلک الظل که عالم در آنرک حقدن دخی کنه حقیقت مجهول اولور
فلذلک نقول ان الحق سبحانه معلوم لنا من وجه مجهول لنا من وجه پی بواجله ندر
بزریر حق تقابل نه من وجه معلوم و من وجه آخر مجهول در زیر اظلال اسماء ظهور
سیندن معلوم در اما فانتک اطلایه و تجلیاتک عدم تناهیسی حقدن در مجهول
ننه کم متداعی من بوز دلیل اقامت ایدر وجوب بیور الم تر انی ترک کیف مد الظل
یعنی رتو که نظر انر من که نه کیفیت ظل وجودی مد و انشدر زیر وجود خارجی
اضافه در که ظل الهی در اسم ربک تجلا سندن مستفاد در خطاب رسولون در
ظل مد و د عالم در شمر سایه و خود کرد بر عالم نثار کشت چندین خلق عالم اشکار
صوره خلقان عالم سر بر سر سایه و اودان یقین ای بی خبره کربدانی که ظل کسیتی
فارغی کر مرد کر زینتی قول ولو شاء لجمله ساکنای یگون فیه بالقوه یعنی اگر
شیت حق تعالی عدم ظهور عالم و عدم عالمه تعلو ایدر ایدی ظل مذکور ظلمت علی
ثابت و غیب ممکنه مستمر و غنی فالور ایدی پی دیلید ساکن تیلور ایدی
قوتن ابقا ایدر و فعله اهر آج و الجا ایتمز ایدی لکن تقاضای حق ظهور
قوتن فعله سرور و صد و س ایجاب ایدی و کور دری عالم یگون بولدی
دیک در یقول ما کان یحیی بیتی للمکنات حتی یظهر الظل فیکون کما بقی للمکنات
القی ما ظهر لها عین فی الوجود آیه سابقه تفسیر نک تمهیدر یعنی الله تعالی
بیورر که حق تعالی اگر دلسر که ممکنات تجلی ایلمز ایدی ظل وجود ظاهر
اولما عجبو ممکناتی کم عدد مد یعنی ثبوت و سکوتن ابقا ایدر ایدی
پی سایر اعیان ممکنات متناهی نیک بقا و سکوتن نه ایسه که هرگز انلا رتک عجبو
وجود عینی ظاهر اولیه بلکه دایم من استشمام انمیدر اولیه اولور ایدی فقیه
پی تقدیر کلام لوشا و ما کان الحق لیجلی دیک اولور و قنا که متوهم یعلم ساکنان

پی خارج محسوس اولان خلق قائمه
اشنان نفس المارده خلق ظلال
ربیع الال نه ظل حقدن و نه کور
اولان ظل مرئیه حاصل اولور
و مرآت دخی بونلر قابل در مثال
اولور سیر

فولنه احدث سکون توهم اندی ایسه ایضا معنای سنه اولدوغی بیان ایتدی
 ثم جعلنا الشمس علیہ دلیلاً. ثم عطفه در الم ترالی ترکیب کیف شد الظل جمله سنه تقدیر
 کلام دیمک در که اسم نور که وجود در ظلمت است و اندک صحن بر اسم نور
 یعنی شمس کا دلیل قلدق زیرا ظلال مقوله یا اظهار ایدن شمس الوهیت در شد
 اولان بجلای نوریدر بعد شد لفظند در صحن جعلنا غیبند در کلمه التفات
 وهو اسم النور الذي قلناه لفظ هو شمس راجع در یعنی اول شمس حقک اسم
 نوریدر که برای سابقا ذکر اتدک اول مین در که لکن یلمع النور وقع
 الادراک دیدک پس نور وجود و صفه غبار قدر که الله نور السموات والارض
 در و شمس له تحت فات الظلال لا یكون لها عین بعد النور و شمسک ظل دلیل
 مظهر اولما سنه صحن بصری شهادت ایدر زیرا ظلال محسوسک وجود عینی سی
 عدم نور ایل ظاهر و لما زبلک شمس اولما سنه ظلمه محضه ظل کور نور فقیر ایدر
 یومقاصد نور قمر و ظلال لیاالی ایل سؤال اولمذ زیرا نور قمر دخی شمس در شمس
 ثم قبضناه ایضا قبضاً سیراً. بوند در صحن ظل نور که عالم در برآنی آسان
 لفته کند و زاتون قبض ایدر روز زیرا آمد نسبت بر و قبض آسان در زیرا
 مذ که اصلد در تجاوز در امر قمری در فعل قمر غیر در اما اصلد رجوع و عود
 امر طبعی در فعل طبعی قمر نیه نسبت سیر بر فقیر بویل دیر مناجای ایدر
 شد اجتماع شرط کثیر لازم در استماع شرط و ط قلیله کاف در و بر تأمل اولو
 و انما قبضه ایل لانه ظلمه فنه ظهر و ایلد بر جمع الامر کلمه یعنی اول ظل مد و دی
 معنای زانت قبض ایددی الا اندی زیرا ذاتنک ظل در پس چونکه ذاتند
 ظاهر و لمشد کروز ذاتند راجع و املا و نور کل شئی و بر جمع انی اصله صحن بولور
 فهو لا غیر. پس وجود اکوان جمله سی عین هویت حقدر من حیث الحقیقه فکل
 ما قدر که فهو وجود الحق فی اعیان ممکنات پس هر شئی که سی اخص بری ایل
 یا بصیرت ایل ادراک ایدر اول مدرک اولان وجود حقدر بلکه نظر طیل
 اول مدرک وجود حقدر که اعیان ممکنه ده ظاهر و لمشد هر برت ذاتنه
 مظاهر قلمشدر اعیان ممکنه لون وجود ایل ملون در وجود در نک غنا ایل
 بری اتد و غی کبی جمله سی تقاضای احکام اتحاد در که الوان مختلفه کوسستور
 مثلاً انهار بهاری کبی که صفت الله در و سایر صفت خلا ایل اولان
 صفة الرآن کبی. فمن حیث هدیة خلق هر وجوده من حیث اختلاف القویة
 هو اعیان ممکنات. پس هر تیه هو حیثند در جمع عام وجود حقدر و عالم
 اولان اختلاف صور مینند در اعیان ممکنات در مثال سخن بودر که عالم
 من وجه عین حقدر من وجه غیر حقدر پس نه عین در و نه غیر و هم عین در

هم غیر **لنت** اشیا و کلی حقایق حقدر بقوب بر ذاته. قوصفت معلوق در هم تعیند له سؤال
 اطلاقه حق. و لمرده بوسئله محقق در هبت. **وله** سمعی سمع خدا اتد و کسد و کسد غیر سوز
 سوز بر اولور. نا طلق نطق حقک چون حقدر حق سوز سنکرا اولان کافرا اولور.
 نکا لایزول عند باختلاف الصور باسم الظل كذلك لایزول عند باختلاف الصور
 اسم العالم و سوزی حق پس نتد کم مریای اعیان در واقع اولان اختلاف صور ایل هرگز
 اسم ظل زایل اولمذ کذلک اسم عالم و اسم ما سوزی حق دخی صور مزبور اختلاف ایل
 زوال بولمذ یعنی اعتبار نیک ایاکی سی ساقط اولما زهر بر اسم مدار احکام اولور و
 وجود عدا و لنور و بالجملة تعدد صفة عالم در و حقه صفة حقدر بولمذ ایل و حقه
 و تعدد موضوع واحد ایلد قایم اولور و عالم محقق نظرند بری برند مزاج اولما ز.
لنت یک آفتاب تافتد و عکس بشما راند اخته هر ایلد بای صد هزار یک نور قشای
 ملوت بسرخ و سبز هر عکس شد بصیفة یک شمس آنکار. فنی حیث اهدیه کوند ظلاله
 الحق پس هر ممکنات ظلمتک احدی حقند در عین حقدر زیرا نفس طلیتی تعدد
 صور حقند در زیرا اختیار صور زایل اعتبار اولن کثرت کیدر یعنی ظلیت
 کیدر و آحاد اولور. و من حیث کثرة الصور فیه هو العالم و غی ظل مزبورده
 کثرة صور اولد و غی حیثند در عالم در نطق و تحقق ما او ضحکک پس ساکله ایضاً
 اند و کم مناجی بلکن زبرک کک ایلد و صقیقی ایلد فم ایلد. و اذا کانت الامر فی ما ذکرته کک
 فالعالم ماله وجود حقیقی. و قنا که حاله ساکه ذکر اتد و کم منوال اوزن اولدی ایسه پس
 عالم اولدی که آنوک اچون وجود حقیقی و لید زیرا وجود حقیقی حقدر و عالم دیدد و کم
 صور متوجه در پس عالمک قیامی وجود حق ایلد در بنف ذکال در مجبور بیلد و کم
 و هذا معنی الخيال ای تخیل کک انما امرنا ید قایم بنفس خارج عن الحق اشته مناجی
 خیال بودر یعنی سکا شویله تخیل اولندی که بوعالم وجود حق اوزن نه بر امرنا آید
 اولد بنفس قایم اولد مناجی حقدر قطع نظر ایلد بونک وجود مستقل اولد و بر
 حقدر خارج اولد و پس الامر کذلک نفس الامر کلاکه امر واقع بویلد رکل در
 زیرا نفس الامر وجود واحد در و حقه و اطلاق اعتبار ایلد حضرت حقدر کثرة اعتبار
 یعنی اعیان ممکنات کک احکام و اناری ایلد بلیستی اعتبار ایلد عالم در و ما سوزی حقدر
 ظل وجود بری هر که عوام کبی عالم اچون وجود حقدر منابر وجود مستقل
 نفس الامری تخیل ایدر و هم خیال اولور صیفة حاله و نفس الامر مطابق اولما ز.
 الا تراه فی الحس حال کوند متصلاً بالشخص الذي استند عنه لتخیل علیه الانکساک
 عن ذلک الاتصال تنویر دعوی ظل شخص ظلمت پذیرا ایلد و لعل صحن تعبیر
 یعنی بیور که سن کور من سن که اول ظل ظاهر محسوس که بر شخصند در شد
 اولور کما متصل اولد و غی حاله هرگز اول اتصالد در وجود ایلد انکساک محال در

ذوق اولوند حق قوه ذاتقه ورنه لانه يستحيل على الشئ ان انفكاك عن ذاته
 زیرا شئی و ذاتند انفاکائی محال در کرک اول ذات در دگون ذات حقیقی
 اولسون کرک چکی پس شخص مزبور اگر چه حقیقت ذات ظل دکل ابدی یعنی
 لسان محققه اما ذات دینامز ابدی اما کر و ظلت ذات کیدر اول ظل شخص
 مزبور ایلد قوتند و انسون عدم تحققه نته کم لسان شکله معتبر در بری
 عرض بری جوهر در اما مشیت اولان ظل که عالم در وقتا که ذات شخصه
 حقد ریح وجه عینی اولدی ایسه شیخ بو مقامه عبارة ظلی تشبیه مبالغه
 ابراد اندی حقیقه ابراد اندی فا عرف عينك ومن انت وما هو بينك وما
نسبتك الا الحق وبما انت عالم وسوي وغير ما شاكل هذه الالفاظ پس ای
 عارف الحق س عین ثابته که واقف اول و بل سنک عینک ذات حقک صور
 معلومیت بر صورت و شون ذات ایلد ملقب بر صفة در که س عین خارجیتک
 حیایلد وجود حق سنک احکام و آثار عین ثابته ایلد منصفه س دخی بلکه عین
 ثابته اولان هویت ساری نه در و عین خارج که اولان نه در که اولی حضرت
 علیه ثابته حضرت شهادیه در و دخی بلکه حقه نسبتک ظلت شخصه و مقیدک
 مطلقه نسبتی در دخی بلکه س من حیث الحقیقه و الاطلاق عین حق س و س
 حیث التعدد والیقین عالم س و سوي و غیر س و بوالفاظه بگزرنه و ارسه
 و فی هذه ایتفاضل العلماء فی عالم و اعلم یعنی عرفات مزبورده علماء حقیقه
 متفاوتلر در بعض عالم بالله و آرد که اسو رک بعضه عالم بعض آفر نه جاهل در
 مثله کثره نقتی ای و تقیاتی کور و و باطل ایلد حقدن مجرب اولور فلقدن
 دخی کور که نور استعدادی و فا ایتقر یا خود مظا هر خلق وجود اهدی النقی
 مشاهده ایدر غیر بری کور مزبور مقوله عالم مقام قتا و جمیع صاحب هاله اولو
 لکن فرق بد الجمع مرتبه سنه و اصل اولوب اهل کمال اولمز اما بر عارف
 اعلم و آرد که اسو مزبورون نک جمیع سنه عارف اعرف اولور مصحف و بعد
 خط قتا ایلد مصحف و تضعیف فقل ایلد مضفف قلوب خلقن حق و مقیداند مطلق
 مشاهده قلغ الی شهر و کاسل حاصل ایدوب بزم خاص فرق بعد الجمع ندیم
 و بقا بعد الفتا مقامه ثابت قدم و مستقیم اولور اللهم یستره لنا بلطفک
 العظیم و فیضک العیم فالحق بالنسبة الى ظل خاص صغیر و کبیر و صاف
واصفی پس حق تعالی اعیان ظله در هر ظل مخصوصه نسبت ایلد صفات
 مختلفه ایلد تجلی ایدر مثلاً صغیر و کبیر و کثیف و لطیف و صافی کیدر و اصفی
 کی زیر امات اجون ظهور مرتبانه احکام مختلفه ثابته در مثلاً مرات صغیر
 مرتی صغیر و مرات کبیر و کبیر و کدرده مظلم و کثیف و صافی در نورانی و لطیف

نمایش ایتد و کی کبی بعد ثرات بساطته قریب اولسحق غایت صفا و انجلال ده
 اولور اعیان مجردات کی ظهور و احکام دخی قوه وضعفه متفاوتتا اولور
 مثلاً ممکنه احکام واجب ظاهراً و لایکی مذکور اولان لک عکسند
 تجلی ایدن صور احکام معکوس بویکه در مثلاً اسفل سا فلین ایلد موصوف
 تا بل هم اضل ایلد معروف اولان لک کی کالتنور بالنسبة الى مجاهبه عن النافذی
الزجاج يتلون بلونه وفي نفس الامر لا لون له حقت ظل خاصه نسبتی کی
 ناظر در نفس حقیقتک رؤیتنی منع ایدر زیرا نور لون زجاج ایلد متلون
 اولور نفس الامزی لون و بی رنگ ایکن لانه نورانیست لون مجبور
شد ملون و بی بلون زجاج نگشت نسبت حقیقت نور چشم حق بین را سکورا
 کور و ایکن هذا نراه ضرب مثال تحقیقک بربک یعنی لک مذکور اولان
 نور ملون بالزجاج طق ایدر دینک سکا نوع مثال اولد تربک ایلد حقیقتک
 میانند مثلاً نور کبی رنگ در زجاج ایلد ملون و انک رنگی ایلد ملون
 اولور حق دخی بی لون در سنک صیفه و ماهیتک اکا کون و تقین و یر
 فان قلت ان النور نه اضر لخصه الزجاج صدقت و شاهدک الحق بی
 اگر نور مزبور لون اضر ایلد ملون کور و ب اضر دیو حکم ایدر ایسک
 قولک صادق س و صدق دعوا که حسن بصر شاهد و موافق در حق
 ان قلت انه ليس باضر ولا ذي لون كما اعطاه لك الدليل صدقت و شاهد
النظر العقلي الصحيح اگر نور مزبور اضر در کل در بلکه مطلقا ذی لون دکل
 دیسک دیلی عقلی مقتضایی اوزرنه کرو حکم صادق س شاهدک
 نظر عقلی در شاهد صدق و عدل در فهذا النور ممتد عن ظل هو عین
الزجاج فهو ظل نوري لصفايته پس نور محکوم علیه ده کاه اضر در کاه
 دکل در دیو حکم ایتدک اعتبارین ایلد اول نور بوظل دن ممتد اولس
 نور در که اول ظل کرو عین زجاجی ظل ایلد تعبیر اند و کون جزای عالم
 اولد و عینون در که اول عالم ظل حقد ریح زجاج مزبور ظل نور
 نیدر و نور انتی صفا سندن در زیرا نور بری عجب و منع ایتقر
 کذاک الحق متا الحق بظهر لصفایه صوره الحق قیه اکثر نما بظهر
 غیره بنی شول زجاج کی صفا جوهرندن حاجب نور اولیه بزدن و
 شول عارف که حق ایلد متحقق اولما و لصوره حقت این ظهوری غیر
 محله ظهور زده اکثر اولور زیرا اکثر سناسبت کثرت قربت اتقنا
 ایدر صوره حقدن مراد اسماء صفات در پس اسمای ایلد حقیق فی الحقیقه
 اخلاص حق ایلد حقه در که عارف بالله بوندن یوجه مرتبه اولماز قنمان یکن

الحق سمع وبصره وجميع قواه وجوارحه بعلاجات قد اعطاها بالشرع الذي يجبر
 عن الحق پس بردن بعض در اول عارف بالحق که غلبه قوت روحاني ايله سمعي
 سمع حق اولور و بصري بصري حق اولور بلکه جمعي قواي روحانيه سمعي وجوارحه بصري
 حقه قوا وجوارحه اولور اما بر علاجات سبي ايله که انحراف محض حق اولور
 شرع اعطا انحراف اولو تا اول علاجات بواجب عيني سيند دلالت ايله بومر تبه
 حق ايله تحقيق اولور بعدک ذاتند که حق صفات حقه ظهور بدير وحديت
 قدسي پياشاخت عاليه در که بصر حق در لا ینزال العبد يتقرب اليه بالنوافل حتى يقب
 فاذا اجبته كنت سمعه وبصره والحديث وقتا که حق سبحانه وتعالى عبدک سمعي
 وبصري بلکه جمعي قواي حراجه اولور و الحاق هم اولوندیکه عبد بالکلیه معدوم و فاقه
 اولور جمعي بوجوه باجمعي قواي حراجه اولور و حق دفع ایدو بوجوه دیگر
 ومع هذا عين الظل موجود فاقه الضمير لموجود عليه وغير من العبد ليس ذلك
 و بود و کزن معنا ايله عين ظل که عبد بتحقيق بالحق ایکن موجود و بارة در زیر اسم
 و بصر ضمیری عبد مذکور عاید در اگر معدوم اولور و جمع ضمیری اولور و در
 و مذکور اولور عبدک غیري عبيد بر یله دکلدر زیر اصوات حق بوند بکلی ایدو
 کی انلره امتز قنسیه هذا العبد اقرب الى وجود الحق من نسبة غيره من العبيد
 پس بوجوه بتحقيق بالحق وجود حق نسبتی اقرب در سایر عبيدک نسبتند
 زیرا اقرب نوافل مرتبه سنده و اصل اولو مشلدر در و اذا كان الامر على ما جرت به
 وقتا که نفس الامر بزم تقریر موزا و زنه اولور ایسه که عالمک حق نسبتی ظلمک
 شخص نسبتی کی اولور ظلمک وجود حقیقی سمعی اولمیه فاعلم انک خیال و جمیع ما
 فاقول فيه ليس انا خیال پس تحقیقا بلکه من خیال من یعنی منک عینک و جمعی
 ادراک حسی ایلما دراک ایدوب نفسک در غیري بن دکوم دیو حاکم اند و کورت
 اغیار که در خیال و ظلال در قالو وجود کله خیال فی خیال پس بوجوه در کات
 ممکنه کور و وجود کونی در خیال اندر خیال در قالو وجود الحق انما هو الله فاصلة
 من حيث ذاته وعينه من حيث اسماؤه یعنی وجود حق که ثابت و تحقق و نفس
 و ثبت و تحقق لغیر اولو دکلدر اولو وجود لا الله در انجی لکن ذاتی و عینی
 حیثند در اسمای حیثند در دکلدر یعنی بواجب خاص ذات کور در اسمایه
 کور دکلدر نتم تعلیلند فهم والنور لان اسماءه لثامد لولات زیرا اسمایه
 اجمعی ایکی مدلول تضمینی وارد در المدلول الواحد عیند بر سبی حق عینی در
 ذاتی در و هو عين الحق والمدلول الآخر لا يتبدل عليه فافضل عن هذا
 لاسم الآخر و يتميز و حق لول مدلول واحد عین سبی در که آنوک ایلما اسمای
 برندن ممتاز و منفصل اولو از زیر اسمایه جمیع صفات در بعد مدلول آخر

بر صفة در که اسم اول صفت دلالت ایدر و اول صفت شمول صفات در در که آنک
 سبی ایلما بر اسم اسم آخر در منفصل و متمیز اولور یعنی مدلولات متفاین سبی
 اسمای متفاین در حق برندن متمیز اولور و فایق الغفور من الظاهر والباطن و
 الاول من الآخر پس بتاین مدلولات ایلما معلوم اولدیکه غفور قنده ظاهر و باطن قنده
 و اول قنده و آخر قنده اما مدلولاتک ذات واحد و اهتمامی اعتبار اولور و هر کز
 احدها آخر در ممتاز اولماز فقد بان کک بما هو کل اسم عین الاسم الآخر و بما هو
 عین الاسم الآخر یعنی وقتا که سابق الذکر اولان مدلول اسمای بلدک ایستفا
 سکما ظاهر اولدیکه هر اسم قنم مدلول ایلما اسم آخرک عینی اولور و تفریق سبی ایلما
 آخرک غیري اولور زیرا مدلول اسم ذات صفت در مرکب اولو باجمعی اسمایه
 الذات متحد و بحسب الاسماء متمیز اولور بر بما هو عینه هو الحق و بما هو غیره هو الحق
 الخجل الذي كما بعيد بصدور پس بر اسم که بر وجه اعتبار اولونه که اول و وجه ایلما اسم
 آخرک غیري اولو اول وجهه الحقیقه حق تخجل در که بر آنک بیان و صدرند بوزیر
 اسمای ذات خارجیه جمیعاً ظلالة ذات الهیة در ظلالات ایسه خیالات در که انلرک
 اجموع انتخای اوزره دلالت وارد در پس بونلر باعتبار الحقیقه عین ذات الهیة
 اما باعتبار البقین غیر در قول سبحانه من علیه دلیل سوي نفس ولا یثبت کونه الالبینه
 پس تنزیه ایدر رب اول حق که ذاتند غیري ذاتنه دلیل بر قدر حق نفس وجود
 ثابت اولما زالاعین وجود ایلما زیر اعتبار ثابت به خارجیه که حق اوزره دلالت کسب
 الحقیقه عین حق اولو باجمعی دلیل و شمول اولور و حق کون خارجیه ثابت
 اولما لا اگر عین خارجیه ایلما ثابت اولور خارجیه مراد نفس الامر در
 ح جود نباشد غیر دانش هیچ کس پس دلیل و هم از آن و پس فافیه الکوون
 الامة لک علیا لحدیة و ما فی الخیال الامة لک علیا لکثرة پس حقیقا وجود
 یعنی نفس الامر یوقدر لحدیة دلالت اند و کج مدلول وارد در کمال مدلول
 حق تحقق دید و کج در در خیال برشی یوقدر لکثرة اسمایه دلالت اند و
 صور خیالیه در پس کثرة خیال اولان صور مختلفه متکثریه دلیل در واحدیه
 ذات کون حاصل اولان زوات مختلفه تک بر کندن دلیل در نفس وقف مع اکثر
 کان مع العالم ومع الاسماء الالهیة و اسماء العالم پس هر که مقام کثرت و قوتند
 طوری نظر صوری تنزیه اولدی البتة و لکشی عالم ایلما اولوب کما یالهیه
 ایلما اولور و اسمایه عالم ایلما اولور اسمایه الهیة در مراد شمول اسمایه صفات
 اطلاق اولونه عالم کی قادری متلا و اسمایه عالم در مراد صفات کونیته در
 ممکن کی حادث کی متلا و مع صفات الهیة کان مع الحق من حيث ذاته
 الغنیة عن العالمین لاس من حيث صورته و هر که مقام احدیه ذات و آق

و ثابت اولدي ايسحق ايله واقف اولدي حقك ذاتي چيئتيدن كه عالمردن غنيته
 صورتي چيئتيدن دكل در كه اول صورت كثره نسبت به اسمائيه در و صقيقت نظر
 يتدر و اذ كانت غنيته من العالمين فهو عين غناها من نسبت اسماء اليها لان
 اسماء كما تدل على سميات آخر حقيقت ذلك اثرها و في وقتا كه حقك ذاتي عالمردن
 غنيته اولدي ايسحق اول غنا بعينه اسمائك ذاتي نسبت غنا او لور زيرا اسماء
 نفس ذات دلالت اند و كي كئي سميات آخره دغي دلالت ايدركه اول سميات مفرم
 اسماء داخل و ذات مفايرا و لور نند كه بمقايرتي اثر اسماء كه عالم و احوال عالم در
 حقيقت ايد و روز زيرا اختلافات انار مفايرت سميات دلالت در پس عالمه
 غنا نك عيني اولور كه مطلوب در **نظر** مولوي در مشوي فرموده است حق
 مطلق و ايمان خوده است گر نبي ياي تو و را روز و شب نيت او كم جت نقصا
 در طلب حق جل و على نك ذاتي سميات و ايجاد دغي اولد و غنه دلالت
 ايدند در بوقوتي كه قل هو الله احد زيرا ذات مفايرت اسماء اولئان احد
 ماسوي سندن عيني غنا در من جت عينه احد دغي عيني و ذاتي جهتند
 امر آخر اعتبار لسون الله الصمد من حيث استنادنا اليه صمد بزم يعني عيان
 ثابت موزك و جردن و كمالات و جردن اسماء و نسبت جهتند زيرا
 صمد اولد كه هواي حق اكا قصد و ترقه اولور نه پس احد دغي جهتند و صفت
 صمد يتد دغي منزله در لم يلد من حيث هو بيه و صفي يعني اولما صمد
 هويت واجبه سي چيئتند و بزم هويا تكميل غنيته تندن زيرا مفايرت
 نسبت ولادة متصور اولما در اولما و لم يولد كذلك دغي والدا و اكار
 كي مولود دغي اولما ري حيث سابقه دد او تدرجي و لم ياك له كفوا احد
 كذلك دغي حيثيت مذكور دن او تدرجي كه مكنات دن اكا بزمي كفوا و صمد
 و ند نماثل اولما دي و هر كن اولما زيرا بين المكن والواجب كفاءت مامنا
 فقير ايد بوسون شريفه نك لطايفندن در كه آخر دن بوايه كريمه اجمال
 بعد التفصيل و حاصل بعد التفصيل در زيرا نفى كفاءت نفى والدية و مولودية
 موجود و اثبات احدية و صمدية مقصود در فصل اتمه بس سون بكر محمد دن
 مذكور اولان لغوت تنزيهيت ذات حقك نعتند و فاقدر ذات بقوله الله
 احد و ظهر لكثرة بنفوت الملوقة عندنا بس حق سبحانه و تعالى ذات مفايرت
 افراد ايتدي احدية موضوع فلم ايله تا كثره ظاهرا و لد دغي بزم قهوزده تا
 اولان لغوت معلوم سبي ايله دد كبر سون بزمي ملة و لولد و نك سندن
 ايله و نك كفاءت بفضا بعض بس بزم و لدية متصف اولور و مولوديت ايله
 متصف اولور و سلاجي ايد در و هو متصف ايضا فينا بها منها من لغوت و نك

يعني

يعني الله تعالى دغي بزم حقيقتوز اولوب و بزده موجود و ثابت اولد و نك چيئتند
 لغوت بزم بزم ايله متصف اولور بس عجب توحيد در كه لغوت بس بزم بزم بزم
 حقك صفات سلبية سندن بزم بزم ده صفات ثبوتية سندن اولور سستقاده
 و دغي حال بويلد در احدى ذات اعتبار ايله مستند ايله در صيغة مفعول ايله اما بزم
 حقيقتوز اولد و نك اعتبار ايله مستند در صيغة فاعل ايله كفاءت دغي حال بويلد
 اما عارف بالله مراتب ذات و صفاتي فرق ايد و بزم بزم نك حقه اعطيا
 ايتك كوك در و الا كرههم مراتب نكتي زيد دغي عزيز طريق اسماء بين السرة
 و التثبيد در الله تعالى توفيق و ير شاه راه حقيقت و شريف كونه كي ظاهر
 ايك مرشد هادي يولن قيوب و ادي زنده و الحادي طور سرك و من يظفل
 الله قاله من هاد و هذا الواحد منزلة عن هذه النفوت فهو غني عنها كما هو غني
 عنا دغي واحد حق احد دغي چيئتند لغوت بزم بزم ده منزله در بس اولد
 غني در و اندر محتاج دكلدر اگر چه مراتب كونه ده ظهور چيئتند انلك
 ايله متصف ايسده نند بزم دغي غني در بس لغوت بزم بزم ده معلوم دغي
 و بزده دغي اولما اسماء الفية دغي غني اولور و ما للمعني نك لاهذ
 السورة سورة الاخلاص و في ذلك نزلت يعني حق تعالى ايجون نك بوقوت
 الاسورة و بزم بزم و ار در كه سون اخلاص در زيرا حقك بيان نبي نزيه
 عن التبع در سون و بزم بزم ايسه بيايه نيك نازد در يعني نزيه نيك
 و بوسون اخلاص سخي اولد و نك خالصه الله اولد و بزم بزم در زيرا مكر
 بني عليه السلام سوال ايد و بزم بزم دي كوك نك بيان ايله دد كلفن نازد
 اولمشدر و حضرت نسب دن تنزيه اتمشدر فاحذية الله من حيث اسماء
 الاحقية التي تطلبنا احدية الكثرة بس حق تعالى انوك اسماء الاحقية هي شي
 ايله اولان احد دغي كه اول اسماء الاحقية بزمي طاب لدر در جاليموز و لمع اجلي
 ايجون اول احدية كثره در و كثره كثره نسبت اسماء بزم بس
 اصطلاح صوفية ده مقام بزم بزم مقام جمع واحد بزم الجمع و واحد بزم دغي
 دبرلر و احدى الله من حيث اسماء الفية غنا و عن اسماء احدية العيان
 و دغي دبرلر و دغي ذات اهلك بزدن و اسماء سندن غنا سي چيئتند
 اولان احدى العيان دبرلر و جمع الجمع دبرلر و كلاهما يطلق عليهما اسم واحد
 يعني بوايكي مراتب نك هر بزم احد اطلاق اولور اما تبه تبه ثابته
 اطلاق اكثر در فاعلم ذلك يعني بس بل بوايكي صيغ ايله عقلت ايله
 ديك در فما وجد لك سبحة الظلال و جعلها ساجدة تنفئة عن الشمال
 و اليمين الا لا ليل لك عليك و عينة بسحق سبحانه و تعالى ظلال محسوسة ايسا

فلا جاي ايد بزم اول غنيته ثابت
 اولد و نك بزم بزم صفات مذكور دن
 اعم قولا و زقير ايد بس صفات مذكور دن
 رن بفضلك كرج اخلاص صفات
 كونه دن در كك بس مقصود در غله
 فدر سلب و تنزيه مقصود در غله
 تا اولد و نك جاي نك نك در غله
 فظا اول الله اعلم سبحة

شخصیت در مدد ایدوب وقت آمدن ساجد و متذلل قلوب و شخص ذی
 خلقت کاه جهه شمالند کاه جهه یمینند ذاتنه منقلب و راجع قلدی
 الاسکاد لایل حاصل اولوب وانوک سببی ایل احوالک استدل الایدوب
 حقیقه امر و قوف بولاسن دیور ویدلس دیور که حق تعالی ایل نفسی وجود
 و کمالات شهود کچ پنج تابع سن مثلاً خارج ذلک شخصی ذی ظله
 یمیناً و شمالاً نسبتی که نه وجهله ذات مقه مقیه و راجع سن و دخی
 حق اوزرنه اسمایی و صفاته جهتمند دخی استدل الایدوب و بیکلکه
 سنک احوالک اختلاف حق تعالی نک شئونند تعالی سببی ایل در ندر که
 نصوتند ر کبیر سور که الحق بقلب فی الاحوال و الاعیان ینقلب علیها
الاحوال لتعرف من انت و ما نسبک الیه و ما نسبته الیک حتی تعلم
من ایح او من ای حقیقه الحقیقه الصفت ما سوي الله بالعفو الکی الاله
 و بالفقر النبی یا فتقار بعضه الی بعض حتی بومذکور سببی ایل سنک
 ذوات که حصول معرفتند انور یکد سن کس اکلید سن یعنی عین تائیه
 کوک طی ظلی اولد و غک بلس و ظاهر وجود اوزرنه واقع اولد و غک و احوالی
 ایل تصفاید و کوک بعد عین تائیک دخی حقک ذاتک ظلی اید و کس بلس ذات
 حق شونی ایل ملبتی اولد و غی حاله و دخی بیکلکه سنک حق سببک افتقار لیل
 و انک سکانبتی غناید در مثلاً ذلک شخصه افتقاری و شخصک ظله غنا
 کچی اگر چه ظهور سمان افتقاری تائیت ایل سده شخصک ظهور من ظله
 افتقاری کچی حق بوجله دن صکر کاه اولاسنکه ما سوي الله ذات الله
 نه مرتبه و نه حقیقتند فق کلی ایل متصف اولدی یعنی جمع امور فتد
 بچون محتاج مطلق اولدی بوندن صکر بچون فقر نسبتی ایل متصف اولدی
 بعض ممکنک بعض آخر افتقار ایل تائیت اولور مثلاً بعض ما سوانک بعض آخر
 شرطی ایل تائیت اولان و معدنی ایل اولان کچی و بونک اشای اسباب
 جزئی نه و ارس و حتی تعلم من این و من ای حقیقه انصف الحق بالحق
 الناس و المعنی عن العالمین و بوجله نک نهایتند بیکلکه حق تعالی نه تقابل
 و نه حقیقتند انوری ناسدن غنی ایل متصف اولدی بلکه مالوردن غنا
 امتیاز بولدی حاصل کلام بواحتیاجک منشئ و بوفق ک سبب عیبوت
 نه که غنا نک باعنی ربوبیت اولد و غی که اگر چه بعض اسباب خارجه
 سببی ایل ممکناتند بعض آخره محتاج و فقیر در لکن احتیاج نسبتی
 صیقی دکل در یعنی همه عبودیتند دکل در زیرا همه عبودیتند عبادی
 حق محتاج در اگر چه محجوب بلر بلر ایل سده شروط و سببیه نظر انک ایل

والتصف

و اتصف العالم بالحق ای یعنی بعضه عن بعض بن وجه ما هو عین ما افتقر الی
 بعضه به دخی بوندن صکر معلوم ایل سنکه عالم نه حقیقتند غنی ایل متصف
 اولور اول وجه افتقار ک عینی اولیه مثلاً اجزای عالم ک ماکبی که بوند
 یعنی بروده کیفیات حاصل انما ک نفس دن غنی در لکن حراره عزیزیه
 کیفیات حاصل انما ک شمه محتاج در پس وجه غنا وجه احتیاج سغایر
 اولدی بعد شیخ قدس ستر ما سوانک مقه افتقار کلی سنی و بعض
 ما سوي نک بعض آخر افتقار جزئی سنی بعد لاجال بیان ایدوب
 سور که فاته العالم مفتقر الی الاسباب له سببیه الحق و لا سببیه للحق
بفتقر العالم الیها سوي الله ما له الحق زیرا عالم کلیات و جزئیات
 ایل اول و وجود نه بعد بقا سندن شکسوز سببیه محتاج در و احتیاج
 امر ذاتی در زیرانفتد لکن در و اسباب عالمک اعظمی مقدر که حقیقه
 سبب الاسباب در زیر اثر حقیقی وجود اشیا ده ذات مقدر سغایر
 اسباب مظاهر ثیرات اسمایی در حقیقتند دکلدر الاسباب اسماء
 زیرا ذات من حیث هی نه سببیتد منزله در بلکه سببیتد من حیث الاله
 ذات احدیت ایل عالم اور تا سندن نسبت موجود سببیتد و اسماء
 الالهیه کل اسم بفتقر العالم الیه من عالم مثله و غیر الحق و غی اسماء الالهیه
 هر بر اسم در که عوالم بر عالم اکا محتاج اولد عالمیتد انوک مثلی اولد و غی
 حاله یا غور عین مقدر اولد و غی حاله که شئون ایل ملبتی اولد فهو
 الله لا غیر پس هر اسم که عالم اکا محتاج اولد الله در زیر اسماء الالهیه
 دن در اسم ضرور من حیث الحقیقه سمانک عینی در غیری دکلدر مکرر
 من حیث التلقین اولد و لذک قال الله تعالی یا ایها الناس انتم الفقراء
 الی الله والله هو الغنی الحمید اول ایلدن در که حق تعالی بیور بر مؤمنله
 خطاب ایدوب که ستر که الله محتاج سگوز خاصه غیره محتاج دکل
 ستر اگر الله در غیری محتاج ایلد حقیقی اولسه تخصیص بالذکر اغز
 ایدی بعد غنا مطلق صفتد دخی ذاتنه تخصیص بالذکر ایدوب
 بذات غنید و بفضل صمد در دی و معلوم ان لنا افتقار من بعضنا
 لبعضنا فانتما وانا اسماء الله اذا الیه لا فتقار بیلانک و معلوم در که بزم بعضک
 بعض آخر سوز افتقاری تائیتد پس بزم بعض اسماء الله در اکا احتیاج
 اولد و غی جهتمند و اقتضا بودر که اول محتاج الیه اولان نه سمان اسم ایل
 سمان اولد و اعیاننا فی نفس الامر طله لایعین فهو هویتنا لا هویتنا و بزم اعیان

فصل فی شرح
علیه السلام

معلوم اول که اول اقدیه ذات مرتبه
سید عالمی اقدیه اسماء و صفات مرتبه
سید عالمی ثالث اقدیه افعال در مرتبه
دآیه الهی اقدیه بنام صیغها ان مرتبه
علی صراط مستقیم حقیقت تصدیق اقدیه
اشتراک در بود که مقام اقدیه ربیبیت
و دیگر کلمه هدیه ربیبیت مقام

ثابته سوز نفسی الامره ظل مقدر غیر دکل در پس بقضای حال اوزن حق بر حسب
الحقیقه هویت و زور انما حیث التعلیق دکل در و قدیر هدایت السبیل فانظر
یعنی حق تعالی جمیع شیانک حقیقه و اجمال ده عینی و قیاسی و تفصیل غیره اولاد
طریق واضح و شد دکل و سبیل مستقیم کوستر دکل پس نظر دقیق ایل و فکر جمعی
ایل تفکر قیل تا که جمیع شیان عین و احدک تجلس تا شایده سنگه شاه راه حقیقت
بود غیر سبی او هام و ضیال قدر **فصل** اقدیه در کلیه هودیه و حق که کلام
شیخ رضی الله تعالی عنه آخر کلمه یوسفیه ده اقدیه ذاتیه و اقدیه اسمائیه و
سبحان ولدی ایسه انی اقدیه فعلیه ایل موصوفه اولاد حاکمه هودیه ایل ایل را
ایل یک سابقا لامی مناسب و ملاحق اوله زبیرا هر علیه کفایه و کند وز
قومی اقدیت فعلیه به دعوت ایدر ایدی ان الله الصراط المستقیم ظاهر
عین حق و الخیر یعنی اقدیه جمیع اسماء اجزای صراط مستقیم نابتدیه جمیع
طرف اسماء و مستقیمه اکانتیجی در و جمله سنه جمیع در پس جمیع اسماء که نسبی
و توبه جمیع و استقامت و جایت توفیق در متن مضمون مدید اولاد
مستقیم حدیث من السیف و دقیق من الشعر در فنظر به حقیقت در که کلمه نیست
آنک ظل مد و یدر و صراط من نور علوم خلا یقظ ظاهر در حق و مستور و کلمه
یعنی ظلال و احکام اسماء اشکار و بریرا در اگر چه که بعضی خلا یقظ ظهور زدن حق
کور نشه بعید صابا انما ذوی البقاع کونه دکل در زبیرا هر کاه که حقیقت نظری
اولد و حق می اند کور و قبل کاه وجود در زبیرا هر کاه که حقیقت نظری
و علم یعنی غنیه سبی و هویت ذاتیه سبی ایل هر کاه که حقیقت نظری و صغیر کت صور تند سار
و دخی هر چه اول امور و عظیم امور ده موجود در و لهذا وسعت رحمت کل شئی
من حقیر و عظیم یعنی ذات دقت جمیع شیا ده سر با نی اجلند ان نور هدیه که
رحمت وجودی اشیا به و آسع و شامل در ایل وجود که غیر حق معبود در
ما من دآیه الهی اقدیه بنام صیغها ان مرتبه علی صراط مستقیم و بردایه توفیق در
وجه ارضه تکریم بالاراده اولاد الهی سبحانه و تعالی هودیه سادیه سبی ایل ایل نا صیه
سند ان اقدیه در پس حاکمات و سکونی تابع حق و حق آنک تصرفی اسوزن در سبوع
مطلق در ناصیه شخصک و ارفند کنا تیدر و وجه که پس اول رتب اخذ که مرتبه
اشیا در صراط مستقیم اوزر و تکریم در بلکه صراط مستقیم عین حق در پس اکان تابع اولاد
حقیقه مطلوبه سنه راجع و عاید و لور فکل ماش فعلی صراط الرب المستقیم فهو غیر
مغضوب علیه من هذا الوجه پس هر شئی صراط اولان الله تبارک و تعالی صراط مستقیم در
ماشی در یعنی رتبه ک علیه مواحق حرکت ایدر پس رتبه کند و که صراط مستقیم اوزر
ماشی اولان رتبه ک بوجه د ن مغضوب علیه سبی او نماز زبیرا رتبه ک علی ارا

و کلمه

قدیم سبی مقتضا سجه شئی ایتشدر حقون مستحق غضب رب اوله اتا و چه خردن
کند و رتبه ک دعوتنه مخالف در اگر چه رب آخرت دعوتنه مخالف دکل ایل ده مغضوب
علیه و لور و ما هو ضال یعنی کذبت اول ما شئی مغضوب علیه و لما د و حق که ضال
دخی دکل در بود و نسبت ایل اگر چه وجه اخذ د ضال ایل ده نه که غضبه مذکور
اولدی و کما کان الضلال عارضاً کذبت القصب لآلهی عارض و نه که ضلال
امر عارضی اولدی غضباً لآلهی عارضی اولدی زبیرا ضلال ک سببی در یعنی غضب
الهی ضلال عبد د ناشی و لما غلبه ضلال کاسب اولور بوضه حد ذاتیه
هر مولود فطره اسلام اوزر نه دلادت ایدر هودیه و نصرانیته و مجوسیه یونیسنه
بتبعیت ایل حاصل و لور **فصل** و اما الی التوبه الی وسعت کل شئی و هو التوبه سبی
غضب و ضلال عارضی و لیا ق مائل و مرجع رحمت اولور ایل رحمت که جمیع اشیا به وسعت
ایل دکل موجوده سبقت ایتشدر اگر سائل محقق سؤال اعتراض ایدر که کلمه مولود بول
علی فطره الاسلام ایل استعداد از لیه و مخالفه غیر محموله نک میانند بی توفیق
اولتوب جواب بحسب مدق کلام اهل الله و مشهور بر قیل آگاه افاده ایتد
اوزر بود در که فی الواقع جمیع ارواح فطره اصلیه ده طالب سعادت و قابل
هدی در نه که خطاب السمت بر یکده جواب بلی بومعنا به دلیل ظاهری
و هویداد در لکن عروض و ضلال استعداد جزئی و بی سببی ایل اولور که
اول استعداد عین بشریه و علمیه مرتبه سند ایل که ظلمه ظلالیه سبی نور سیدار
ذات صفاتی ایل مختفی و مستور اولور زبیرا انوار قاهره و بقایه نک توفیق
انوار ضعیفه و ظلماته متناسفه نک تواریدی زیاده اولد چه اول استعداد
باطلم رنگ وجود بولور لیکن اعراض ایل ظهور و مشهور مقتضا سنه با شلر
معلوم اول که سبقت رحمتی علی فضیله ده سبق رحمت غلبه رحمت معاسته
زبیرا ذوق اکابرده جلال و جمال صفاتی مساد یان در متفاو تان دکل در
افراد مظاهر لری دخی بویل در زبیرا تجلیات عوام غیر متناهی در و فرهم
اول که نفوس ناطقه انسانیه بعضی علامه قدیم موصوف بالقدر بعضی
علامه حادث مسبوق بالعدم در دکلری بعون الله تعالی توفیق نمکند در حقیقه
نفسه قدیم دیک مرتبه و حضرت سبی ایل در که استعداد کلی را بر سبی در
وهو ناول مرتبه ده نفسک یعنی ولون وجود ایل نلوزی توفیق در نه که
حادث دیک استعداد جزئی و یعنی و ظهور لوزی کونی مرتبه سند در که نفسی
ناطقه اول طبقه ده رنگ وجود ایل نلوزی و قیاسات کونیته ایل تنفیر و
ستکون اولور نه که ارا و کلمات مرتبه اشیا کلمه کلمه مقدم کند و ظهور
ادراک ایدر و ترکیب عنصرینک بنیادی سبی تریتنه میانشرا ولور دیر الله اعلم

وكل ما سوى الحق ذاتة روح وروح. وفتاك دأية دن مظاهر وبتاد
 صبرانات مرفوا ولدي ايسه كشوف عارفينه فالحا ولما عين تنبيه حجاب اولون
 بيورد لركه جسم مطلق تختلج داخل اولان ذي العلكه ما سوي مقدر لركه كبرياتا
 ونباتات وركه جماد دأية در زير وآن من شى في الاستبحر بحد ولكن
 لا تفقهون تسبيحهم. حكيم جلد سى زوار واج وهر برى مساق اولد وحي
 غايه مطلق به سطرط مستقيمده متوج ورتاح در وما عمن يدب
 بنفسه وانما يدب بغيره. دفع ما سوي مقدره موجودات عينيه ورفيقه
 يعنى كند وزاتند وحرکت يوقدر بلکه زير واسطه سيله يعنى اعيان عليها لركه
 ايدرس بونلرك حرکاتى بتقيت ايله اولور اصلانده اولماز وعلله سکر حرکاتى
 بالواسطه مقدره رآصد مثلا حضرت حسي ايله كذا قول حق تعالى زاتي ايله زانده
 تجلى ايدرس بعد اسمائه تجلى ايدرس وانترجلى برا سمك صورته حاصل
 اولور كه اول صورة صورة عليه وعين تابت دير لربعد اول اسمك صورة روية
 سنده بعد نفيته سنده بعد مسيحه سنده تجلى ايدرس بر تجليات وحرکاتك جماعى
 حق عايد اولور مبداء لباري حق وصوره ساير توابع مطلق در تهودي بحكم
 النفسه للذي هو على الصراط المستقيم فانه لا يكون صراطا الا بالحقى بس اوله ما سوي
 رتب برتر به بتقيت ايله حرکت ايدرس كه اول رتب صراط مستقيم اوزن شى يله كان يثنيه
 معترضه اولور كه حق عين صراط ايكه في ماشى على الصراط اولور ازاله سى بودر كه
 صراطك صراط اولما سى شى يله ثابت اولور ورتب اجود شى على الصراط لسان
 هرر عليه السلام ايله ثابت در كذا رتب على صراط مستقيم دير نفي ماهيت صراطك
 تيق شى ايله ثابت دير بوض صراط مستقيم عين مقدر رتبه خاصى يوقدر و
 ثبوت شى كرو صر صفات ما شيب سى نفي فطاهر صفاتى واسما سى سيله در
 صفات ايسه في الحقيقة عين ذات در حاصل كلام رتب تعالى كاه عين صراط كاه
 ماشى على الصراط اعتبارا ونور عارف سوجد بومعناي شاهد در اذبان
 لك الخلق فقد دان لك الحق يعنى قبح خلق ساكه مطيع وطريق انقياد اوزر نفي
 ايدرس براناصيه خلقى آخذ اولوب انلري صراط مستقيم اوزن يكرالته كند ورفي
 صراط مستقيم اوزن بالذات ماشى اولور نفي كه ناغز اولنلر بالبع ماشى اولور
 وان دان لك الحق فقد لا تتبع كحق يعنى هر كاه كه حق تعالى ساكه تجلى ايدرس وصوره
 دير لركه ظاهر اولوب ساكه اسداسي كشف وهر بلة قله كاه خلق ساكه تابع اولور
 مناسب روحا نيه سببي ايله مثلا مؤنكرات وديا يه بتقيت كره مؤنكرات انبياء
 انقياديكه وهر كاه تابع اولماز بلکه انكار و ابا اوزن اولور لركه كاه عوامه
 مؤمنين دن اخطا با سكر ركبى حق قولنا فيه فقولي كذا الحق

غافلكون

غافلكون موجود تراه ماله نطق پس بزم قولوزي حق وصدق سيل قول
 من بورد اولد وحي حاله يعنى انقياد حتى مستلزم مدرد وكموز قولوزده
 پس بزم قولوزي سيمه حقدروا اعتراض بليس دن منز و مطلق در تنك صدر
 كتابده اشارت اولنلر بس عالم كون وشهادتله بزموجود يوقدر كه انوك
 ايجون نطق اوليه ومعلوم اولكه نطق دن مرآد لسان حال ايله اولان نطق
 وكل در تنك محمول ايله ظن ايدرس بزموجود يوقدر يا خردشود
 ناقص در و مدعايه شاهد حد يثله وارد در كه بيورد لركه مؤذنك صداسيه
 ايشد وكي موضوعه دكلو رطب يابس يابس لسان قال ايله شهادت ايدرس وعاظر
 ايشد لرو وشمع فتوحاتله بيورد كه بز تسبيح ايجاري لسان نطق ايله اولد وحي
 سمع ظاهري ايله استماع ايدرس روز واما نموز متر ايد اولور دير وما
 خلق تراه العين الا عينه حق ولكن مودع فيضه از صورته حتى يعنى عيني انساك
 شعاع بصري يعلق اندوكي اعيان عالم شهادتله بر محلول يوقدر لركه انك
 غير ثابتي وحقيقة باقية سيمه حقدروا ما بصرديد كون بلور ولفظ برآتة نظر انكده
 نور بصري نقش صورتون نافذ اولوب عمق مراتل حقيقة كوره بلة تنك شعر
 من بورد اولد وشمع لطيف بومعناي شرفي مشر در
 لفظ خوش ومعنى ظاهر درو. ايت مصفاست جوامد درو. زير ابوطا يفسه
 مظهر دن الفاظ كلمات ايله تغيير ايدرس لرحايق ظواهر دن معاني ايله تفسير
 اولد وحي كيمي پس حضرت شيخ قدس سره اشياء من حيث الحقيقة عين حق
 اولد وغمه صراع اولد اثبات ايوب ومن حيث الصور غير حق اولد وغمه
 صراع ثابته دلالت ايتدي صور جمع صور تدر وحق جمع حقه در ضم حاييله
 ايكه بيمراضى تمر وتمر كى يعنى حق خلقه ابداع اولنلر جوهر منزله سنده در
 معتمد مطلقه وديعت اولد وحي كيمي حقيقة جوهر وصوره حقه ليه بكنر در
 تحقيق شريف معلوم اولكه بومقامله تحقيق زويع بودر كه اعيان مشر
 دولان ذات حقه دكلد يعنى من حيث الذات دكلد بلكه من حيث اللاهوتيه
 بومقامله وجود عام في اطلاق اولنور يوخسه وجود تحت بصيرت ايله كور غز
 بوحقيق نيه شينك كمال سوز استفاضه اولنلر زويع وشمع وشمع شاهد
 بختك شهودي علم اوزر نيه مقدر بلكه ذات مشر بود اولور معلوم اولماز
 اما الوهه معلوم اولور مشر بود اولماز معناي اولك عكس در و بومقامله
 معلوم در وكي الوهت مرتبه سيد الله تعالى اعلم **قوله** اعلم ان العلم بالحقنة
 قية الحاصلة لاهل الله تعالى مختلفة باختلاف القوى الحاصلة منها مع كونها ترجع
 الى عين واحدة. معلوم اولكه حضرت لقيه دن ومرتبه وجود عامي مستفاد

من جمیع

تحقیق شریف

تحقیق شریف

علوم کشفیه که اهل الله ایچون حاصل اولور و کشی بو علم ماسوادی تقریر قلمی و سؤ
حقه توجیه دل ایلده واصل اولور علم منور مظهری و علی اولان قوای مختلفه
اختلاف ایلد مختلف اولور اگرچه بو علوم قوایک جمله بی عین واحد راجع و متعلق
منفرد یه عاید و که ذات احدیت در زیر احواس خسته ظاهر نک علم منور
هر یونده بر کیفیت حاصل و که اول خاصه نک خاصه لازم یه کی در که اکرده بولمن
مثله بصیر حاصل اولان کیفیت علمیه سمع اولان عکس فی بویه کذلک خواست
باطنه نک عین ظاهر یه نسبتی افراد حاسه سنک بری برینه نسبتی کی مغایرتی
متضمن در نته که مظاهر لر نه در خی حال بوموال اوزر جاریدور **فان الله تعالی**
قال کنت سمعه الذی سمعه به و بصره الذی بصر به وید الذی ببطش به و اوله
الذی یسمع بها فذکر ان هو تبه هی عین بجوارح الی عین العید قاهویه و احد
و الجوارح مختلفه علم منور عین واحد رجوع نک تقلید نک بیور یعنی الله تعالی
دیر که فی عدم بکا تقریب الله یعنی نفس الاورده مقر تدبر لکن تقریبی ادراک
ادراک الله بومعنا ظاهر اولور که بن انوک سمعیم بنم سمع ایلد ایشور و
بصریم که اول بصیر کور ویدییم که اول بید ایلد بطش و لکذا ایدور و جلییم که
اکله سچی و حرکت ایدر پس عشای غفلت عیندن ذایل و عشای غفلت
مضج اولور صبح حقیقت طالع و رخشان و شمع معرفت لامع و تابان
اولمانله تدارک ایدر که هویت حق جواهر سیکر و جوارح منطبعه اولان
قوی و قدر که عین در ایلد جوارح که عین عید ایدی عین عید عین حق
اولوب مقید محض مطلق اولباق هویت دخی هویت و احد کور نور غایه الام
جوارح قوای منطبعه یه ایلد مختلف و مستعد نمایش ایدر لکن هویت مذکور عید
اولمانله عین واحد اولور و رنگ واحد بولور بومقدمه لردن نتیج حاصل
قرین اولور **و لکن جوارح علم من علوم الارواح یخصه** دخی هر جوارح
و قوی ایچون علوم از و قرن و کشف لر بیاندن اول قوت فارجه مختص بر
بر کیفیت علمیه ظاهر اولور که اول کیفیت ظاهر سایر مظاهر ده بولماند
ذیرا هر جوارح و قوی بر اسم مخصوص لک نور و اسم من بولماند سبب سوز
قوله من عین واحد مختلف باختلاف الجوارح یعنی علوم منور نک جمله سنک
فیضی منبع واحد و عین منفرد دن اکر کیفیات مظاهر ایلد متکلیف
و بر کیفیت کیفیه اخری یه مخالف اولدی زیرا انسان مجمع جمیع اسم اولمانله
کوک روحانی کک جسمانی مغایرة امکانات و مخالفه القوی اولدی اول
سبدن عالم کیری ایلد مستقی قلندی نته که مزعای مزبور دلیل ایچون
معقول محسوس ایلد تمثیل ایدر و بورد که **کالماء فانها حقيقة واحدة**

تختلف

تختلف في العلم باختلاف البقاع فمنه عزم فراق ومنه ملج اجاج وهو ماء في
جميع الاصول لا يتغير عن حقيقة وان اختلاف طعمه **شعیر** یعنی تنکه جوهر حقیقه
واحد ایکن طعمنک کیفیتی غذویه و ملووه ایلد مختلف اولور زیرا بقاع
متغایره نک کیفیات مختلفه یه ایلد متکلیف اولور مثله رؤس
جبالدن متولد اولان ماغذب قرات اولوب شاربندن ازاله یعطش ایدر
اقا ساحل بحر موج و اراضی شور و دق حاصل اولان میاه ملج اجاج اولوب
طبعندن اولان عشر مضطرب سیی ایلد قاطی بندن مزیل عطش اولمن بلکه
مزید اولور لکن جمیع احوالده مایه ما اطلاق اولور حقیقه متمم بدل
اولمن تغایر و تبدل و عوارض و نبدن حاصل اولور تنکه حقیقه علمیه دخی
واحد در اضافات قوی و جوارح ایلد متقد اولور **وهی الحکمة من علم الارجل**
حکمت مشار الیه لک اخذ نواصی اولان ذات معبود ک احدیت شهود در علم
ارجل قبیلندن در یعنی سعی و سلوک ایلد حاصل اولان علم ندر و قنانه
سلوک ظاهر ایلد اولدی ایسه سلوک باطنی دن دخی ایلد تغییر لیدور
بنیماده مشابهت اشارت ایدی **وهو قوله تعالی فی الاکل لمن اقام کتبه**
لاکلو امن فوقهم و من تحت ارجلهم یعنی علم ارجل حق تعالی نک اقامت کتب
ادله حقنده اشارت ایدور کی معنی در بیور که شونکر که حق کتاب الله ده
نقاطی ایدوب طهر معانیسته معرفت و بطن حقایقنه اطلاع کشف حاصل ایدور
مقتضیات ایلد حق علمی رعایت ایدر لرا اول طایفه مافوق لر نه تقدیر
ایدر لر یعنی روح لر نه علوم عالیه و الهیه فایض اولوب و عمل
مکسوب لری نک نتیج صحیح سینه فایز اولور لردیم کن کنایت ذیرا ثمار
اثمار که عطای اسمانی در و علوم الهیه یه ضمنا مشیه واقع اولمشد
زراعت ارضیه ایلد مکسوب اولان نعمت کبی دکلر ذیرا هر سده عمل جید و محج
اولمن تحت ارجلده اکل بویه دکلر صاجی عمل جید اتمسه آج اولور محض
کلام مافوق دن اکل علم و جوی و ماتحت دف اکل کبی روحی دخی کک
کیفیت عمل متعلق اولسون کک قبل العمل الهامله اولسون عامدر اگر حجب
الظاهر اقامت کتبه مرتب قلندی ایسه ده ذیرا محج اجتماع و مقارنت علت
و مسبب اولمانی موجب اولمان **فان الطريق الذی هو النظر هو المسکون علیه**
والمتی فیه و الشی فیها لا یكون الا ارجل یعنی حکم منور علم ارجل دن در و کور
علی و سببی بودر که ذیرا طریق در و کور که نفس طر در محل شی و مورد
و مسکک زهاب و عبور در مادامک مقام صورتن اولانده مشی و عبور
ارجل ایلد واقع اولور پس چون سلوک معنی مشی صورتیه یه ضمنا تشبیه اولدی

مشنيه به ايجون اجل اثبات قلندك فلا ينتج هذا الشور في اخذ النواصي بيد من
 من هو على صراط مستقيم الالهة الفتن اخاف من علوم الارزاق يفتنه وقتا
 سلوك مفويدي حاصل اولان علم من بوره علم ارجل اطلاق اولدي ايسه
 بل اخذ نواصي ده شهود احديتي مستبح اولما زيعنه صراط مستقيم اوزره راسخ
 القدم اولاف اخذ النواصي نك احديته كه شهود ظاهره ومعلم قلما ف الا
 بوقن خاض جليل الشان كه علم ارجل ورويونك لتيان لديش لب وودناي
 ذوق ايله ماق اولان اهل عرفانكه مظهر عقل كل در بعد چوف قايد
 خلايق كه مستقيم ده حق ايدون بلردي ايسه بسايقو دي خرايق معادلا
 يقه حق ايدون مقتضاي توحيد حقاني اوزره ذكرايدون بيوردي وتون
 المجرمين وهم الذين استحقوا المقام الذي ساقم اليه بريح الزبور التي اهلهم
 عن نفوسهم بها ينع حق تعالى بيوردي اول مجرملر كه استعداد ازليه لرب
 مستعدا سبخ اولان صراط مستقيم ده مظهر هوا ومصدر فساد ويوردي
 اولوب كاسيهيت رديه وظلمانية و صفات ذميمة و شيطانية و طغ ايله مستحق
 اولاد قلبي مقام كه دايره به حكم مضل در كا داخل قلماق ايجون سورديعنه
 سبب يرخ ديور ايله انلري اديار دن يعنه بها يبركي ايدر كوزدن سورر
 صفة ديور جهة خلقه به ظلمانية در اهل اك تعزيدر زيرايح حار صوة
 نادر فقير ايدوب فقر نك لطف و بلا غتته نكران اولكه كان كروه مسلمين
 نواصي وجوه من قبول كي جدا كه دحمته يكلور ديور بغير ايدور قوم
 مجرمين اوليك كالانعام بل هم اضل او كانهم هم مستغرق فرقت من قسوة
 اردن دن عصاي شتان راغي ايله مزاج عذاب القا اولور كي ديور بغير
 ايدر كوجم فرقتن دعي اخذ ينة نسبت كدر كا مستقيم دن يجر و دست
 استعدادي صوندوني جا مك شرابن ايجر اول وجه ايله سكران اولان
 مستحق عذاب اولماز مكر وجه اخرون اول نسب اسما عروضند حاصل
 اولان كيفيات ايله نكه سابقا مذكور اولدي لاحقاد جي مسفورا ولور
 انشاء الله تعالى فهو الاخذ بنواصيهم والريح تسوقهم وهي عيني الله تعالى
 كانوا عليها الى جهنم يرفقه عصاة مسكينك ناصية وجود دن اخذ يني
 وصراط استعداده مير يلج حقد و ديج طبيعة هواي نفسانية دخول جهنم
 سوق ايدر حال بوك اول ريح ضلال شول هوا لك عيني در كه دنيا ده
 مركوب مرتيالي و مبتوع ماوي لوي ايدوي عبيادة دعي دخول جهنم
 عيه وصول اولور وهي البعد الذي كانوا يتوهمون يعنه اول جهنم دد كلوي
 مقام شول بعد موهم در كه انلر اول بعد نفهم ايدر لرايدي زير حقيقة

حق و حاطه به وجود مطلقه عمل لري حاصل دكل ايدوي حال بوك بعد نفق الامري
 زات حقدن امر بعيد در اشيا به حقدن قرب يوقدر و بجني اقرب اليه من
 حبل الوريد بو مدعا به شهيد در قلما ساقمهم الى ذلك الوطن حصول
 في عين القرب فزال البعد فزال مستحق مجيهم في حقهم وقتا كه حق جل وعلا
 صورة اهو الركي اولان ربح دايله انلر يمحون مزبور سوپ واسم
 مستقيم موزر سنين و شهور ايله انلردن و فور تعذيب و ايلام ايله حق
 انتقام الكوب و اول مقام دعي حق اينا انكره مقتضاي نفس لرب دن
 خلاص و نجات بولور بود وهي قرب حقيقته و نار عارضي نور اصيليه مبتدل
 و حكم جلال صفة رضاي عبده عين جلاله مقول اولوب فزاوه مفرق تلي
 غسل مصفى توحيد له خلاصه حاصل ايدوب ذالوف عين قربم كورد اولور
 بعد موهم نار بود و مضجى اولدي مستمالي جرمه قالوب اسم جهنم زابل اولدي
 باية نعيم رضوان و روح ربحان قالدي ففاز و ابغيم القرب من جهة الاستحقاق
 يسي اول مجرملر نعيم قرب استحقاق و استعداد جهنم و اصل اولدر
 زيراق تعالى بمقام لذني انلر من و اعطى طريق دن و يرمي بللكه مكافاة
 جزا سيلدن و يوردي پس عمل و كسب ايله حاصل اولما غل نعيم مزبوره من غير
 عمل و كذا اولان نعمت دن طائلو كوزدي نكهم معناي مزبوري مذكورة اول
 حق عبادة شرفه متضمن در بيورر قما اعطاهم هذا المقام الذي يري
 اللذين من جهة للجنة و انما اخذوه بما استحقوه حقايقهم من اعمالهم التي
 كانوا عليها حاصل كلام عطاياي الهي عبادته ايكي نوع در نوع اول محض فضل
 و منته در كه مقابلة بعمل و عبادته اولن نوع ثاني اجر جزا در كه كسب
 و استحقاق ايله اولور مجرملر و يورني نوع ثاني در اول دكلدر و كانوا في
 السعي في اعمالهم على صراط الرب المستقيم لان نواصيهم كانت بيد من له هذه
 الصفة يعنه حال بوكه مذكور مجرملر انك لري سعي و عمله يعنه متابعه هوا
 و ذلله رب حاكم نك الله ايدوي كه اول رب حاكم استقامة على الصراط ايله
 متصف در قما متوابعوهم و انما مشيهم كالمجرمين ان وصلوا الى عين
 القرب يري مجرملر موطن جهنم كذا و اذ تلي ايله كتمان در بللكه حكم جوقس
 ايله كندر زير انلري اول مشيتة ناصية لرب دن اخذ ايدوب جبر اتدي تا كه انلر
 عين قرب و اصل اولوب بعد وهي لري زابل اولنجه و نحن اقرب اليه منكم
 ولكن لا تبصرون يعنه حقا عموم قرب حضرت به ايتله استدلال ايدون كوز
 اول ميتة سوزن اقربور سزا حيا ايكن الله قور بوز كوز موزن و انما هو
 يبصر لانه مكشوف الفطاء فبصر حديد دعي اول ميتة صاحي قرب اول جلون

زير اعمال كسب ايله اولان ده حالن حال انتقال اولور
 انتقال ايله تليد و انما غل نعيم مزبوره من غير
 حاصل اولور و انما كسب ايله اولان
 انتقال حال بقدر مستحق
 منادر مستحق

قریب حق مشاهده اید که پوده و بصری مکشوف در بر عین بصیرتی کشاده و شوند
 و نور حقیقی نافذ در اما سن و راه مجامد مستور و مقطعا سکون انوک
 صفات و زعم کور من سن. فاحص میثاق میت ای ماحص سعید اخ القرب
 من شقی و نحن اقرب الیه من جبل الوری. پس حضرت حق نسبت قریب میت
 میت آخر دن تخصیص اتمه دی یعنی شقیون سعید میاننی فرق اثیوب بلکه
 تعیم اقرب ایمن و نحن اقرب الیه من جبل الوری و ما خص انسانا من انسان
 فالقرب الالهی من العبد لا خفاء به في الاخبار الالهية فلا قرب اقرب من ان
 یكون هویتة عینی اعضا و الهی و قواه. پس نیمه و قریبه ده انسان دخی انسان
 اخر دن تمیز و تخصیص اتمه دی بلکه تعیم اتری اول سبب اندر که عید نسبت
 اولان قرب الهیه عبید من کور که شقی و کور سعید هر که بعد و خفا
 یو قدر اخبار الهیه ده حق مستوفادر زیرا مثلا عید که هویتی عینی اعضا
 عید و عین قوای عید اولمقدن اقرب بونسبته قریبیه متصور مد که
 حقه خلقه دخی نسبت قریبیه سی هویتک اعضا به نسبتی مشابه در
 مثلا حقیقه خلقه هویتک من له سده و خلق دخی هویتة حقه اعضا و جوارح
 مرتب سده در لکن حاشا و نشان من حلول و اتحاد و فعل و قبول که چاهل
 ذوق نسبت بومعنا کونن روشن و هویدادر اما محجوب بر کور سواد لیلان
 اخفادر و لیس عید سوه هله الاعضاء و القوی حال بوه مسمی بالعباد مشار الیه
 اولان اعضا و توانک غیره دکلر. فهو حق مشهور في خلق متوهم. پس حق عین قوای
 عید و الحاق اول عید حق مشهور اولور خلق متوهم صورتی که اول صورت ظل
 محتیل در خلق معقول بر خلق امر معقول ادراک اولنیز العقل و خیال الیه بلی
 وجودی یکی نه خصوص در مراتب کبی که حق کوسور کور نمر و الحق محسوس
 مشهور عند المؤمنین و اهل الکشف و الوجود و ما عدا هذین الصفتین بر حق قائل
 خلق ظاهر محسوس در مؤمنان اعتقادند که انرا بنیایه مقلد در درشت حضرت و
 صلی الله علیه و سلم احسان بیانند بیور مشددان تعقد الله کانک تران و دخی اهل
 کشف و شهود و مجردان قائلند حال بویلدر اما بوا یکی صنفک ما عدا سده که
 بونلک نظر فکری نه تابع و سلور در حکم و شکی و عامه خلق کیمونلرده امر بالعکس
 فالحق عندهم معقول و الحق مشهور یعنی حق و نلی قائلند معقول در خلق محسوس
 زیرا بونلر حق و نلی خلقه بر امر معقول تصور اید لر و خلقند بالکلیه
 تنزیه اید لر. فهو بمنزلة الماء الملح الاجاج. پس طایفه مذبور نک علی شول
 اب شور یعنی طوزو صوبی در که اچکه تشنه کی و عطش زیاده اولور شایب می شود
 قدر مزبور دخی علی زیاده اولرجه تشبیه لر اریق اولور و الطایفه الاولى بمنزلة العذ

الهات السالغ به لشاریه دخی طائفه اولاکه مؤمنان و اهل کشف و وجدان در
 انلرک علی شول طلو صوبی در که شایب قاند و برفع عطش ایدر زیر علم
 کشفی تمیز احتمال خلا فی قطع ایدر. فالناس علی قسمین من الناس یشی علی طریق
 یعرفها و یعرف غایتها. پس کلام سابق سباق اوزره ناسک بعض محجوب بعض
 مکاشف و الحاق شیخ قدس سره العزیز تقسیم ایدر بیورد که ناس یکی قسم
 بری بر طریق سالک اولور که اول طریق حقیقت و غایتین بیلور که هکدر تقیم
 قریبدر محقق اولوب الم بعدد ف خلاص اولور. غیبه فی حقه صراط مستقیم
 اولر عابیه مطلوبه اکا صراط مستقیم اولور و من الناس من یشی علی طریق کمال
 و لا یعرف غایتها و هی غیبه طریق الی عرفها الصنف الآخر دخی ناسدی بعضی
 شونلر که سالک اولر قری طریق حقیقت و حقیقتین بلیه لر و غایت مطلوبه حق
 اولور و غن اکلیه لر حال بویکه بودی صنف آخر بیلور و طریق عینی نهایی مطلوبه سیه دخی حقل
 غیره دکلر بلکه فرق مابین معرفه و جهالة سالکین الیه حاصل اولور معنی در
 فالعارف یدعو الی الله علی بصیرة. پس عارف بالله اولان سالک الله بصیرت
 اوزرنه دعوت ایدر بر وجهه که داعی و مدعو و مدعو الیه و طریق جملیه شی
 واحد ایدر و کز بیلور یعنی جملیه عینی حق اولوب مفایرت مراتب و اسما حبیبی الیه
 ایدر و کز مشاهده ایدر و کور که بر اسم اسم خری بر غیر اسم مدعو ایدر و وصفه
 جهتند. غیر العارف یدعو الی الله علی التقلید و الجهالة. اما عارف اولوب
 جاهل محجوب. اولان دعوتی حجاب جهالت ایدر مراتب الهیه دن اکاه اولمان
 عینی حق غیر کور در وطن ایدر که حق بدایتی مفقود و نهایت موجود و لا فخر
 یوقدر که بدایت و نهایت جملیه مراتب حقایقه در. فهذا علم خاص یاتی من اسفل
 السافلین لان الارجل هی السفل من الشخص و اسفل منها ما تحتها و لیس الا
 الطريق. پس مذکور اولان علم کشف وجود و معرفت و مشهور بر علم خاص در که
 اسفل سافلین دن حاصل اولور زیرا ارجل شخصک اسفل اعضا سیدر و اسفل
 ارجل ما تحت در و ایفوک التند اولان سالکوک اندوکی طریق در پس سالک
 علم اسفل سافلین دن حاصل اولور زیرا تحصیل کمالات جمیع مراتب و مقامات مرور
 واحد هادن اخر عبور الیه اولور تشک الله تعالی بیورد و لقد خلقنا الانسان
 فاحسن تقویم ثم ردناه اسفل سافلین فمن عرف الحق عین الطريق عرف الامر
 علی ما هو علیه فان فیہ جهل و علی بسلك و یسافر. پس شول عارف که حق عین طریق
 اولر کسبه امری نفس الامری اوزره بیلور زیرا اول عارف حقه سالک اولور
 و حقه مسافر اولور و لفظ فیده ضمیر حقه عاید در که فعل سلوک و سفره ظرف در
 زیر سفره الآثار و الصفات سفره انه مشحون در. اذ لا معلوم الا هو و هو غیر السالک

والشفا في روبر معلوم بوقدره عيني حق اوليه زير امر بظهور ايد معلوم خود
عيني ساكن و نفس مسافر در فلا عالم الا هو پس بر عالم بوقدره لا عيني حقد
نتكه بر معلوم بوقدره لا عيني حقد. فمن انت فاعرف حقيقتك و طريقتك پس
اي ساكن عارف اكاه اولكه انت ايله اشارت اولان سن كس و ماهية وجودك
نه در و موصل الى المطلوب اولان طريقتك نه در يعني بونكر جمله سيم حق ايد و كني بيل
فقد بان لك الامر على لسان الترجمان. پس تحقيقا سكا نفس الامر ظاهر اوليك طريق
وسالك و مطلوب و طالب و عالم و معلوم عيني حقد و غيري معدوم مطلق در
سان ترجمان بيان ايد و كني اوزره و ترجمان دن مراد يا نفس شيخ در ياني در
ان فهمت فهو لسان حق يعني بونماهر و مترجم اولان معنای فهم انكه مهدي
اوليك ايسه و اكلا دك ايسه اول لسان ترجمان لسان حقد. فلا يفهم الا من فهمه
حق پس بومعناي فهم الا فهم حق اولان فهم ايد و نتكه سمع سمع حق و بصري بصري
حق اولان كني فان الحق تسيا و وجوها مختلفه زيرا حقل نسب متعده بيه
و فاضل مختلفه سيم و اورد كه بعضايله لسان اولوب دلد و كني ترجمه و بيان ايد و عرض
ايله فهم اولوب يعني قوه فاهمه اولوب معنای فضيلة بي سبب و از عان اولوز الا
ترى عاد اقوم هو كيف قالوا هذا عارض مطرنا و ظنوا خيرا بالله وهو سبحانه
عند ظن عبده به فاضل فهم الحق عن هذا القول اول و غنى بيان ايد و بيورد
لكه كور من سن قوم عاد كه امة هود در انك صوة سجادة غدا بنازل اولوق
كورد كل ريكي بوكن عارض مطر در يعني سحاب باران در ارض و هود حق احسان
اندي و ديلر والله تعالى لا بد حسن ظن اندي حق تعالى خود عبادك ظن حسبي ايله
عمل ايد و سترى بود كه هونقي استدعاء استعدا قدي استدعاسن ايد و تقاضا اول
خود اكانست عيني رحمتك تقدير و قضاء اولمشد پس حق تعالى بوقول
اعرض ايد و اوسلوب حكمت اوزره نسبت الم و انفع اولان قوله شروع
اندي و بيورد. فاخبرهم بما هو الم و اعلى في القرب فانه اذا امطرهم فذلك خط
الارض و سقى الجنة فيها حق تعالى انله نسبت قريبتة قنغيس الم و اجل
بلكه نفى معجل ايسه انون خبر و يردى زيرا امطار مطرا ايله ارض نصيبه نصيب
اولوز امداد حياية و نفوس ايجون ارض بدند مكث و ثباته سبب اولوز
بو خود عيني تعدد در نتكه بومعنا شرح حله بيورد كه فلا يصلون الى بيتي
ذلك الظن الا ان بعد من قوم مزبور انك كرى من ظنك حكمتك و اصل اولوز
و مطلوب اصل ان حاصل بنظر ان زمان بعيد ده قلوب اولاجلان حضرت
شيخ بيورد فقال لهم بل هو ما سئل به به ربح فيها عذاب اليم. پس سبحانه
و تعالى اول قومك ظن مامل لردن اظرب و عدول ايدوب و ديكه سزول

ظن ايدوب. عجله استد و كوز سحاب مطر و كلد و بلكه ربح در كه اندك عذاب
اليم و اورد دى پس معنای مذكوره كثرت نسب و اختلافات وجوه
ظاهرا و لادى فجعل الريح اشارت الى ما فيها من الراحة لهم برحق تعالى لفظ
ريح ايله قوم مزبور ك نفوس ايجون معنای رجليه اولان راحيه اشارت قيلد
فان هذا الريح يريح ارواحهم من هذه اليها كل المظلة و المسالك الوعد
و السدف المدحمة. زير اويح سبي ايله حق تعالى اول قومك ارواحي هياكل
مظلة عنصر تيدن و مسلك تنك و دشوار دن و حجاب ليله و ظلمات دن
خلاص ايدوب طلوع تياشير صبح و انوار و اشراق تجليات قرب ديد ايد و منور
و مشرق قلوب سدق فتح سين و ذاللة ظلمة در و قناء مراد رجب حایل
معناسنه جمع سدق كلور ضمتين ايله و عرف فتح و او كس عيني ايله ضفة در
صعب و قايه خصاسنه و في هذا الريح عذاب ابي امر يستعذبونه اذا ذاقوا الا
انهم يوجعهم في الحسنى لفرقة المالكوفات دخي بور حيله اول قوم عذاب
حاصل ديعني بر نسبه و اورد كه انله روحانيتك حسي ايله حين ذوق
اول عذاب عذب و شيرين كلور اكوچ داد مزدن اول حست حسناي سبي ايله
تلخ و نا قبول كور نور ايدى زير فرقة مالكوفات و حسرت اولاد و نبات
و ابا و اقرباات انكرك قلب لونه و جوع و يور ايدى اما بعد الوقوع ملاحظه مثال
و ظهور كمال ايله عذاب غديه و محنت لدنه انتقال اتدي. فيا شرم العذاب فكان
الامر اليهم اقرب مما تخيلوا پس حق سبحانه و تعالى اول قومك غذا برونه
اولوب و اول توقع انكرك عارض مطر دن كند و لره انفع و اقرب اولان امر
ظاهرا و لكه هلاك هيو لا تيد. قدمت كل شئ بامر ربها فاصبحوا الي
الامساكنهم و هي جنتهم الى عمرتها و احصم الحقيقة پس اويح دبور
قوم مزبور ك ظواهر متعلق اولان اشياي افنا و اهلاك و روح حرف و اخ
برنيه ذن ياك اندي بروجه كه اندي خاليه اندي غيري نسبه كور نزل و لك
جنت لرب مساكين ايله تقبيرك و جبري مكر و ولاك اولاضيفة انسانية
نوك عالم امكانه اوطاني ابدان در بعد سنك ايله ابادان اولان
بيوت و مساكن صور ابدان در بالذات حقيقة انسانه مسكن دكلر
و مساكن دن مراد شول حته بود كه ارواح حقة لري آني تقمير انمشلر
ايدى ملائكتك سمواتي تقميرك و روح مزبور ك حق نسبتي قرب
جهتند در كه عجله رب اور تا سنده واسطه در قيد حقيقة روح حيواني
احتراد در معلوم اولكه بومقام شريفك شرح حله اول ميدان معرفت احديت
و مصاف صف و احديت جري سنده حركت حضرت داود قيصري بيورد كه پس

عارف که بصیرت عینه و عین بصیرتی ما و را بقیل و قال در معرفت مال الله کمال او
اوله شهرت کور که عالم با سرها عباد الله در اول عباد معبود و وجودی
وصفیه و فعل و حول و قوه لیس الایات در جمله سی محتاج رحمت رحیم رحمت بر بوند
ضعفا و توان در حاشا شمشاد بوضافت حمیده ایله متصف بزدات سابق
الرحمة و اسع المغفرت حاوی فحوی الرحمن علی العرش استوی هر چه قادر و
قوی و توانا کنی هرگز بوندت موصیتدن متجاوز و لما یوب بر بوندت
ضعفا محبوس مقیم و عذاب الیم و بالکلیه و ما یوس و محروم رحمت و نفیم ایله
خصوصا اشتیاق مزبوره جرمینه عالم اولوب عبد مینب او اه اولالو و طلب
غفور و کنایه قلمقدن امت محیب المضطر اذا دعا به لوبکه عبدی مجر القاء
ناردن مرادی کمالات مقدره سده ایصال و سعادت رحمت سابقه سیه ایله مسعود
ایتمکد ننگه نهب و فضیه و عرض ناردن مراد غشت کدورت و توت خالی
و ازاده قلمقدن دیو بوبیت ذکر **نظم** و تقدیمکم عذاب و سخطکم رضا و قطعکم
وصل و جورکم عدل مذکور اولان قول قیصر نیک حاصلی در فقر مقصر
ایدر که اگر چه بومقال خلاف نص در سوال اولنور سه حضرت
شیخ قدس سره فتوحاتر ما خود اولان جواب بود که آیه قرآنییه ده
ظونک نظر عذاب دکلدر ناردن نظم شریف خالین فیها در خالین فیها
دکلدر با خصوص کتب اسمانیة دت نوریت و انجیلده مستور اولان خود
عذاب دکلدر بلکه نفیم جنتی بودیو قدر تجلی آخره انتقال وارد در
ایمه و هذان دیندن امام غزالی بتمتیه جلی عیان توری بویله
نقل اتمشدر که ان اهل الجنة یکتون فی النعیم خمسة عشر الف سنة
نظم بصیرت ما فیکه وان اهل النار کذا و ازیدن بصیرت شیاطین
و انجیلده مذکور اولان خود حشر روحانیدر محشر ستای ملل و
خلقه نصاری دت بر قول روایت ایدر مای بود که ناس بوزخ ملکوت
وارد فته بیک یل مقداری اکل و شرب و تناسخ ایلده لر بعد نعیم روحانی
صرفه و اصل اولالو که عالم نور و لذت بهجة و سرور در و انوک
اهالیسی کل و شرب و نکاح و بوی و دور در کتب سماویة میانند
خود خلاف اولماز و بالجملة نقول مذبوره افاده قطع اتمزه باری
محرمک عرف و احتمال و ظن ایدر اول تقدیر چه خلود منور مکت طویل ایله
تاویل اولسنده حق محذور اولماز کیمی با خصوص موی شیخ محمد الدین عوفی
اوله کفر و جروت حد انصافدن تجاوز در با خصوص عذاب توحید
بونی اشرب ایدر که تجلی صفت و اسما بر مرتبه ده باقی و مؤبد اولمیه

شارحن بعض مشایخ و او دقتیصریه اشارت ایدوب دیشکه سابقا مذکور
اولان کلام کلام صدق در لکن بوندک بلد و کی بعض عباد الله وارد که انوک
مقتضای عینی ثابتی ثابید فی العذاب در دیشک فقیر ایدوب فی معترضا
کلامنده نوع تناقض اولدوغندف ما عدا عموم و سبقت اسم رحمن ضایع
اولور بعد صورت عذاب خلود صحت مقتاده کفایت اتمزی دینلسه
اولنمی زیر جمیع اسما سب و اضافات دکلدر سابقا بیان اولنما دی مکتب
بر شخص نسبت عذاب الیم شخص آخره اضافت ایله راحت رحیم اولور مثلاً عالم
شهادت بومقوله ازل ناس چوقدر که دنیا فتملث کفر قدیمدن اولان
راحت مقتاده سده ویرمن زیر مقتضای کشف و شهود اهلنه بلکه اشبه عوامه
ظاهر و هویدار حاصل کلام سرمدیه عذاب عرف اتمالی قطع ایدر نفس و قدر
دیو خالین فیها بی لابثین فیها احقبا معناسنه ارجاع ایدر امام غزالی
وحکم برمدی کتابلرند نیز مشلدر که اهل جهنمک جهنمه مدتی اقامتی بدی
بیک میل اولا اما بیان مکتبه قلمشدر در و امام غزالی بوقول بعض سائلند
منقولدر که نولید بونوقت قوی بندن صادر اولمیا ییدی تاکه مالموات
جواهر و معروفات مشاهیر مخالفت بولنمیا ییدی و لکن امر الله قدر اتمدور
دیش اوله فقیر مدته مذبوره عدد مخصوصه قصر لیلیت بر رساله ده بویله
بویله کوردم دیشلر که مدته دور سنبله که نوع انسانک زمان بقا سیدر دیو
اگر اتفاقا نوعک بقا مقدور یو قدر اولسه بعید یوندی که بعضی افراد هم
نوع اعطا اولنوب و مدت عذاب بوندک ایله تقدیر اولنه زیر اشیا و خبیثه
اشقیانک نیستی که مدت بقا سنده تصمیم اعمال سیه ایدی عذاب مجازاتی
دخی نوعک بقا مقدور یو قدر اولسه لا یقدر الله اعلم فقیو ایدونوعک بقا
مقدور یو قدر اولماز و غی تقدیر چه وجه مذکور وجیه اولماز اما بویله تعلیل
اولسنه معقولدر که عدد الف که منتهای حقوق اعداد در زیر بوندک ماورای
تکرار ایل حکایت اولنور پر مکت طویل بونکله تقدیر اولنمی مناسبدر اما
تکریری سبعة مقصود الله نک وجه عددی سبعة جامع جمع اعداد اولدوغی
اولا زیر اعداد یاز و جدر یا فرد ایکی سیدخی بوندک مندر جدر خصایص سبعة
حقدر لکن محله مناسبی یو قدر انوک بونقدر ایلله الکف اولندی اما
منتهای مدت یا لک الف اولسه دخی عقلا بعید اولمن نه که تنفید نصاری
الف ایله توقیت نقل اولمشدی مذکور اولان ملا یات عقلیه در اما کدو
عصرینک شیخ الاسلام ابن تیمیه و خیلکی که محمد بنی اهل سنت امام در بو حدیث
شریف بویله نقل اتمشدر قال رسول الله صلی الله علیه و سلم و انک نفس

محمد بن یونس علیهما السلام زمان تصفوا ابوابها و تنبت فی قعرها الجرجین و هذا حدیث مشهور فی آخره کوجه ابن یسیمه فی ریحی علم ادبی کتابی در بطنی ذکر استیلا در کتب ابن یسیمه تقویة ایدوب و تصحیح سند استدر و منع اجماع و نفی تو انراستدر و حضرت عمر بن خطاب بمضمون حدیث آخر نقل استدر و الله تعالی لحقایق الامور بمسئله ده مسمو عموزی شرح ایلله ما مور اولد و نموزی بومر تبیه جرمات اولور و المامور معذور و قدالت حقیقه هذه النسیب الخاص و بقیة علی هیکلهم لحيات الخاصة بهم من الحق الذي ينطق بها الملوذ و الايدي والارجل وغذبات الاسواط والافراد پرستخامة نكتم من داروا و مخصوصه بالابدان در حقیقتی ذایل اولدی یعنی حصول فراج ایلله مشروط اولان روح لرك ابدان مخصوصه تعلقلری مضمحل اولوب و بونلرا چون شول هیکل منالیه اوزرنه مخصوصه اولان حیات ساریه و عاقه و ابدیه باتی قلدی که اولعیانک امتزاج عناصر احتیاجی یوقدر مقک اسم حی ایلله جمیع موجوداته تجلایک ساریسدر رسول مده حصات یوحیاتله ناطق در و روز قیامتله نطق شهادت اولان جلود و جوارحک نطق ایه قرآنیه ده موجود در که قالوا لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق كل شيء الاية تنكم روشن اسواط السند و نطق اولوب انکله ظلم صاحبک تمرضی شهادت لری و فحاک حسن تذکری افعال مخصوصه و مکاتیلری حدیث شریفه مسطور و مضبوط در سابقا مذکور اولان فصوصندن بعض عزیز که داود قیصری حضرت لری تحصیل استدر بومحلک غذبات عبارتتی جمع غذاب اولق اوزر غذبات استخراج ایدوب و شرح شریفه بویلله تغییر و تاویل بیور مشکه و یذوق المیت بها غذبات الاسواط و الاغذاء فی القبر الی اخره معنای و مرادیک ظاهر در فقر ایدوب و جزای سنیة سنیة مثلها استقید بالله من هفوات لسانت اذکره کسناخ اولدوغنک و جهی رعونة نفسانیة ککدر الله اعلم بلکه بزم کی ضعفانک دخی غفلت و بسان کور لکرم تجاوز اولونه دیودر بالله العفو القصور با خصوص اختلاط رمانه و فتور مزاجیه مبتلا ایکن امر بادشاهی مطاوعت قصد اولور المامور معذور و قدورد النص الاطی بهذکله الا الله تعالی و صف نفسه با لغیر و من غیر ته حرم الفواحش یعنی بومزکور لک جمیعنه نص الاطی وارد و لسان جمیع فرق ایلله واردات شرعیته ناطق و شاهد در لکن بوقدر وارد که حق تعالی نفسنی غیوت ایلله و صفایتشدر که کاهی لسان حق لا احد غیر من الله و کاهی لسان رسولان ان سعد العصور و انا غیر

من سعد و الله غیر متا بیور مشدر و جمله غیر متدن بعض فواحش حرام اندو کیدر کورک فحش ظاهر کورک فحش باطن و لیس الفحش الا ما ظهر یعنی فحش دکلدرا الا ظاهر اولاندر نکتله لغه شاهد در اما نفیم قرآنیة نوك و جهی ذکر اولونه جقدر که بیور و اما فحش باطن فهو لمن ظهر له و اما فحش باطنی اولد که انک فحش هر که ظاهر اولسه اکا نسبت ایلله اوله یعنی فحش نفس الا میری اولمیه فحش اضافی اوله پس کرو استثناء سابق ثابت و مستقر اولدی قلنا حرم الفواحش ای منع ان تعرف حقیقه ما ذکرنا پس وقتاکه حق تعالی فواحش حرام ایدوب و مذکور اولانک حقیقتنی بلک منع اتدی ایسه و هی انه عین الاشیاء مال بویه حقیقه مذکور الله تعالی که من حیث الحقیقة عین اشیا اولد و غیر فسر با لفریر برحق تعالی اول عینی محجوبین و واجب الشر اولان حقیقتنی غیوت ایلله سترتوکی پس جمله لایه جواب اولدی و هوات الفیر غیره مذکور سنک انا نیتو ک وجود معانک و توفیق خاصک حسبی ایلله حقه مفایر سن اگرچه اضافه و توفیق دن قطع نظر ایلله غیره یوغسه ده فالعین یقول السمع سمع زید و العارف یقول السمع عین الحق پس محجوب عن الحق و لا سمع زید نسبت ایدوب مثلاً زیدک فلا غی اشتدی دیو حکم ایدوب سمع ظاهر دن غیری کورد و کی اعتبار ایلله زیدک بیور اما عارف بالحقایق سمع عینی حق بیور غیره مضاف اتمز یعنی محجوب بر صفات الطبی ذاتک غیره کورد اما عارف موجد صفات عینی ذات کورد زید انک مرات شهودند غیر بوقدر اما متکلم نه عین در نه غیر در دیوب سلب نفیضین ایدوب مدار حکم اولور بر سنه کوردنغی اما محقق که مراتب و حضرات اثبات ایدوب اولور مرتبه یغیب هویت صفات و اسماء عینی ذات در دیر لرا اما مرتبه ملک و ملکوت در غیر در دیر و هکذا ما بقی من القوى و الاعضاء فما کل احد عرف الحق فتفاضل الناس و تميزه المراتب فبأن الفاضل و المفضل یعنی سایر قوی و اعضاء دخی بوقیاس اوزرن که عند العارف عین تقدر و جاهل قاتند غیر در که زید و عمر و مضاف و خالده و بشیر و منسوب قلنور صفات زاید در معرفه حقه هر نفس بر دکل بلکه ناس متفاوت و متفاضل در و مراتب حسبی ایلله فاضل مفضلون متباینند و اعلم انه لما اطعنني الله تعالی و اشهدني اعیان رسله و انبیائه کلهم البشر تبیین من آدم الی محمد صلی الله تعالی علیه و سلم فی مشهادت فیہ بقرطبه سنه ست و ثمانین و خمسماية حضرت شیخ قدس سره بیان بیور که وقتاکه الله تعالی نبی و

سر شریفه واقف اید و ارواح رسل و انبیای بشرته لودن حضرت آدم علیه السلام
 دن محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وکم حضرت کلجه بر مشهور عظیمه هجرت یک یوز
 کسن آتی سنده بکا اشهاد و احضار آیدی ایسه که مشهور مذکور واقع اولقل
 یز بلا دق طیه شهر نه اقامت اولمش ایدم ما کتی احد من تلك الطائفة
 الا هو علیه السلام اول طائفة ارواح کمالین دت هرگز برسی
 بکا خطاب ایدم تکلم آیدی الا هو علیه السلام مکر شیخ اکبر ایله بینماده
 شرب و ملائمت ذوق حاصل ایدی فاته اخبر فی سبب جمعیتهم زیار روح
 مذکور هو علیه السلام مذکور ارواح انبیانک مشهور مسعود جمعی
 خبر و یردی بعضا جمعیه سبب حضرت شیخک قدس سره خاتم ولایت
 محمدیه اولما سنده تمسیه ایدی دیمشرا اند عالم و رایت رجلا ضعیفی الرجال
 حسن الصورة لطیف المفاو و عارفا بالامور کاشفا لیسور که حضرت
 هو دشو دمن کور دمه بنی الرجال بر رجل جسیم الخلقه کونجک یوزلو
 صاحبی طالع و عارف بالله و الصفات خلال مشکلات و دلیل علی کشف
 لها یعنی حضرت هو دك امور مذکور و کشف و شهود ندر لیم قرآن
 بوانتد که ذکر اولنور قوله توانی و ما من راتة الا هو اخذ بنا صیبهان
 ربی علی صراط مستقیم و ایت بشارت الخلق اعظم من هذه واقعا هو علیه
 السلام مک حقایق اشیا به معرفته بوانتد کفایت ایدر و خلقه بوزن
 اعظم بشارتی اولور که منتهای سیرت مبتد کوره و درکات بعدی درجات قرب
 بولازیر هویتة الهلاقیة ده مجال بعدا ولمان ثم من امتنان الله علينا ان وصل
 الينا هذه المقالة عنه فی القرات بعد حق تعالی نک بزم اوزر و من امتنان
 و احساندن بعض در که بزه بومقاله قراند ایصال اندیکه مقام جمع ایله
 متصف و امر حقایق صبیح و کاشف در ثم تمسها الجامع للکمال محمد
 صلی الله تعالی علیه وکم بما اخبر به عن الحق بلغة عین السمع والبصر واليد واليد
 و اللسان ای هو عین الحواس بعد بومنت غفای حضرت جامع کل محمد علیه السلام
 حقدن خبر و یردی حکم ایل اتمام و مکمل آیدی حکم مذکور حق ذاتی و صفات
 تنک عینی اولور و غن قرب فرائض و قرب نوافل ذات حق عین
 سمع و عین بصر و عین ید و رجل و لسان اولور و غن بیان در که حواس
 ظاهر نک عینی اولور و غن بلور دی مع هذا باطنه نک عینی در بلکه اول
 زاته اقرب در تنک بیان اولنور و القوى الروحانية اقرب من الحواس حال
 بوکه فحوائد روحانية سواد هیولانیة دن مجرم اولما غله حقا اعضای جسمانیة
 اقرب در فالتی بذکر لا بعد المجد و من الاقرب المجدی الحق پس حضرت محمد

علیه السلام ابود محمد و دك ذکری ایله اقرب مجهول الحدک ذکونک انکفا ایدی
 حق ابود عینی الحق عین اقرب اولمق بطریق الاولی ثابت اولور فتر صم
 الحق لنا عن نبیه هو علیه السلام مقالته لقومه بشری لنا یو حق تعالی
 نبیه هو علیه السلام دن قومی ایچون اولان معال سنی بزه تشبیه ایچون
 خبر و یردی فتر صم رسول الله صلی الله علیه وکم عن الله بشری لنا و رسو
 لمحمد صلی الله علیه وکم دخی حق جل و علا نک هو علیه السلام دن قرآن
 یکمقاله سن بن مشتغ ایچون خبر و یردی فمکمل العلم فی صدور الدین اولنور
 العلم و ما یجی دیا یاتا الا الکافرون پس بوشارت ایله علم الله الک
 صدور نه علم کامل حاصل اولدی و بوايات بشارة جاهد و منکر
 اولنور لا شول کافر ساتر کر که حجاب طواغیر ایله محجوب اولما عین شریع من
 عند الله ستر ایدر فانه یسترونها وان عرفوها حسدا منهم وانفا سه
 وظلم زیرا مذکور محجوب طنة تجلیه لی وظلمه سبیه لی سبیه ایله شمس
 نریع و نور حقیقه بیلور ایکن سحاب حید ایله مستور و غبار بخل ایله بیلور
 ایدر لم معلوم اولاکم کلام سابق یعنی اتی الذکر اولان بحث سابق الذکر اولان
 کلامی تاکید در تنک بیور و ما رایننا و ط من عند الله فی حق تعالی فی آیه
 انزلها و اخبار عنه اوصله الینا فیما یرجع الیه الا بالحدید تنزیها کان او
 غیر تنزیه یعنی من عند الله اصلاح حق تعالی نک شاننده وارد اولان نصوص
 و یا و سابط انبیای ایله اولان اخبار ده بزه ایصال اولمشد ذاتنه عاید
 اولان امور صفاتی ده کور مدرک الاخر خیر منزلی ملبس بالحدید کوردک
 کرک اول منزل اولان خبر صورة تنزیه ده اولسون کرک غیر تنزیه ده
 اولسون اوله العباد الی هو اه ما فوقه و ما تحته هوا و کان الحق فی
 قبل ان یخلق الخلق در کاهه فی عماه الی آخر اوله یعنی تخدیرک اول مرتبه سیه
 شول سحاب رقیق در که ما فوقه هوا و ما تحته هوا اول سحابک فوقنر
 و تحتند هوا یوقدر یعنی ماده عنصریه یوقدر و کان الحق فی قبل ان
 یخلق الخلق و حق تعالی اول سحاب قیق ایدی مخلوقاتی خلق اتمزدت
 مقدم لفظ عما القتل بر سحاب دقیق در که نور افتای فی الجملة ساتر اول
 اما اصلاح ده جامع جمع نقیبات اولان مرتبه دو که اکا نقیبات اول دیر لیر
 ثم ذکر استوی علی العرش فهدا تخدیر ایضا ثم ذکر انه ینزل الی السماء الارضا
 فهدا تخدیر بعد قراند مذکور اولور و غنی اوزر که الرحمن علی
 العرش استوی بیدمش در صفته استوی تخدیر در زیر عرش محد
 جهات در محدده مساوی اولان محد در که کسر داله و هر محد

اولاد محدود در فتح داله بعد لسان نبی سندن علیه السلام سماء دنیا به نزلون
 ذکر اتمشدر بخود یعنی تدبیر در بلکه اول دن ادوند. ثم ذکر آنه فی
 السماء وانه الارض. یعنی بر وجهه دخی تدبیر خاص ایل تفصیل ایدوب
 الله تعالی بویصدرد. وهوالی فی السماء فی الارض وانه معنا اینها
 کتا الی ان اخرنا الله عیننا ونحن محدودون فما وصف الا بالحد. یعنی
 مقیدله تحدید ایدوب وهو معکم اینا کنتم دیوبور مشدر واجب ممکن
 تحدید اتمشدر تا که حدیث پیغی بر دن صلی الله تعالی علیه وسلم ذاتی بجان و تعالی
 بر زمینون اولاد و غندن خبر ویر مشدر که کنت سمعه و بصره دیصدرد و اول
 حد بز محدود اولاد و غموزی بلدر مشدر بر حق تعالی ذاتی حدیث
 غیر ایل وصف اتمشدر علی کل شیء محیط کی. و قوله لیس کماله شیء
 حد ایضا. یعنی قول مذکور که تنزیه ده مبالغه در بودنی تحدید در. ان کان
 الکاف زایده لغير الصفة. کما کاف زاید اولوب صفتیه افاده اتمسه یعنی
 لیس مثله شیء دیگر ایل اولور پس اکا محامل ما سوادن بر شیء اولیا جو ماسوی
 محدوددن متمیز اولور. ومن تمیز عن المحدود فهو محدود و بکونه لیس
 عین المحدود فالاطلاق عن التقييد یقید و بر شیء کم محدوددن متمیز اول
 اول محدود در زیر محدود که عینی اولیا مقید در و بر شیء یقیندن
 اطلاق اتمک اول شیء اطلاقه مقید قیاس در. والمطلق مقید بالاطلاق
 لمن فهم و حال بود که مطلق که مقید مقابل ذکر اولونه البتة قید
 اطلاقه مقید ملاحظه اولور زیر اصناف اطلاق اولیا مقیددن ممتاز
 اولماز پس هو که فاهم معنا اوله مفهوم مطلق قید اطلاقه ما عدا سترن
 مطلق ایدوکن بیلور بخسه جمیع قیوددن منزهدردیمز. وان جعلنا
 الکاف للصفة فقدناه اگر کاف زاید اولیا یوب صفة ایچون و تشبیه ایچون
 اولور سه پر تحقیق حقی تحدید اتمش اولور زیر ملک مثلنی نفی اثبات
 مثل یجاب ایدر و الا اجتماع نقیضین لازم کلور اول خود محال و موجب حال
 اولان محال پس اثبات مثل غیر تحدید اولور. وان اخذنا لیس کماله شیء علی
 نفی المثلیه تحققنا بالمفهوم و بالخیال الصمیم انه عین الاشياء والاشياء
 محدوده وان اختلفت حدودها یعنی اگر آنه تعالی نک لیس کماله قولی مطلقا
 نفی مثل وزونه اخذ اتسک کرک کاف زاید اولسون اول تقدیر چه معنا ظاهر
 اولور کرک مثل معنا سنه اولسون اول تقدیر چه جواددن کنایت اولور
 مثله لا یخجل کی یعنی سنک کی کسه تخیل فی اولور دیر لر مع هذا تشبیه
 و تمثیل تخیل اتمز بلکه سخی ذکایت ایدر پس مفهوم لفظه و اخبار

صیحی ایله حق تعالی عین اشیا ایدوکی معلوم اولدی اما مفهوما اولدو غی مثل
 مخم اولما غله در و خبر ایلله اولدو غی کنت سمعه و بصره حدیثدر اشیا ایسه
 جمیعاً محدودده در اگر چه حدود مختلفه ایسه ده خبر محدود و محدود
 پس حق تعالی هو محدود که حدی ایلله محدوددر. فما یحدثنی الا وهو حد الحق
 پس اشیا دن بر شیء تحدید اولنمزالا اولحق بجان و تعالی نک حدیث واقع اولور
 فهو الی فی مسمى الخلق. پسر شیک حدی حق خدا و الحاق حق تعالی جمیع
 مخلوقات مسبوقة بالزمانک مستأخذ ساری اولور هو تیر مطلقه سمی ایلله و
 المبدعات یعنی مده و ماده ایلله مسبوقة اولمیان مخلوقاتله دخی ساریدر
 ولولم یکن الامر كذلك ما صح الوجود یعنی اگر امر سر بیان بویلله اولما سه یعنی
 یعنی جمیع اشیا به عام اولما سه حقایقندن هر حقیقتک وجودی صحیح اولماز فی زیر است
 سر بیان بیت اولیا حق وجود بجه متصور اولور. فهو عین الوجود فهو علی کل شیء
 حقیق. پس وجود حقایق سر بیان وجود حقه اولیا حق عینی وجود اشیا
 اولور پس حق تعالی اشیا بی انعدامدن حافظ در بذاته اقتضای ذاتی سبی
 ایلله بجه سید زیر علت وجود اولیا حق علت بقاء وجود دخی اولور مقتضای
 فیض وجودی ایلله لذاته حفظه دخی هرگز بر شیء حفظی اکا بقب و
 ثقلت ویرض زیر مقتضای ذاتی ذاته زحمه اولماز. فحفظه تعالی للاشياء
 کما حفظه لصورة عن ان یکون الشئ صورته. و قناکه اشیا الله تعالی نک
 صورته اولدی ایسه یعنی اطلاقه که کونتنک ظهوری سبیلله مجموع اشیا بی
 انعدامدن صقلا یسه بعینها ذاتک صودتنی صقلمقد یعنی صورته حق
 غیری اولمقدن حفظ وصیانته تکرر بر حقک اشیا بی وجه خاص اوزره
 حفظ اتمه سی صورته ذاتی حفظی مستلزمدر زیر حقک ذاتی عین اشیا و صورته
 عین صور اشیا در لا موجود الا هو ولا مشهور الا هو لا باطن الا هو ولا ظاهر
 الا هو کما لا اول الا هو ولا اخر الا هو. اولک اولی هو ظاهری هو ظاهری
 هو باطنی هو بوقلک بوقلک بوقلک بوقلک و اولک اولی هو باطنی هو باطنی
 و اولی هو صوفی نوشتادی شکست اولدی سونر سوقالیدی کورینوده
 نه هو جلق اتدی کل توحیدی خدایک بوکند نه او قالدی نه بو. ولا یفتح
 الا هذا فی ذوقیلم صاحبی اولان عارفه بوندن غیر معنای صحیح
 بجه اتمز که صور اشیا عین صورته خدا اوله غیری اولیه خلا فی اولور سه
 نفوذ بالله شرک غی بلکه فاحش اولور سالک شرک نفوذین اولوب سلوک
 شاه راه توحیدی حقا صده پایسته قیلور پس وقتا که اشیا مقید صورته
 ذات مطلقه اولوب و صورته من حیث الحقیقه عین ذات اولوب و من حیث

التقيت غير اولي ايسه شيخ بيور كه فهو الشاهد من الشاهد المشهود من المشهود
 برحق بمانه وتعالى جميع موارد ومظاهر في ظاهر ووارد جميع شواهد مشاهد
 مشهود وشاهد در فالعالم صورته وهو روح العالم المدبر له برزات حقيقت
 حق كانه معني وعالم وجميع الاخر كما صورة وحق روح مدبر وعالم بر بركه ضعيف
 وقاصر وحق عالم سوز عالم حق سوز مشهود اولمان نكه جان تنسوز وتن
 جانشوز وجود بولمان فهو الانسان الكبير بر بركه تقدير جرم عالم انسان
كبير و انسان صوة رحمان در فهو الكون كله وهو الواحد الذي قام
 كوني بكونه واذا قلت يقدر بر بركه تقدير جرم حق تعالى مجموع كون در
 ووحدة ذاتية بمرزات واحد قيوم در كه بنم وجودم وجميع كايات
 انوك وجوده قائم ووجود در اول اجلان در كه بزم وجود من كما غي
 مرتبه سنده در كه انك ذاتي قائم مخفي وفايي اولور قام كوني
 بيور بياي متكلم وحده ايله ذاتك انسان كامل اولوب عالم كبري
 ايدوكنه اشارت اندي بعضي شراح عالم كنكنايتل ديتر ظاهر دكل در فوج
 غداق وبه غن ختدي بر بزم وجود من سبب ظهور اولمقره كاغذ اكي
اولوب اول ظاهر ومغذي اولوغي كي كنك بزد في وجود حق ايله مقندي اولوغي
غذا سبب وجود بقا اولور بزم ايله ظاهر موز حق ايله موجود ومستقر
اولور و **نظم** ظهور بويست وجود من اذنو ولست تظهر لولاي لم كن لولاك فيمنه
 ان نظرت بوجه تهوره بر وقتا كه اشيا من حيث الحقيقة عين حق اولو ايسه
برحقن كمودقة تهور ايدرون اطلاق وجمع بوزن نكه رسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم بيور صذر زغوزيك منك بوج لطفند توني مض
ايله دن عوض در تقدير كلام ان نظرت بوجه الاطلاق والجمع در تعني اي
كلو هو قد اكر سن اطلاق بوزن نظر ايدرسك حال بولمدر هذا الكون تفسر
التفسير الحقن يعني تو كوب اجلدن در كه مجموع كون ذات حقه كامن ومنحد في
توال تنفس ايدري ونفسي اسم رحمانه نسبت قلدي يعني لسان رسولدن آني لاجد
نفس الرحمن من قبل اليمين بيور دي نفس وتنفس انبساط وجود عالمين عبار
هياكل موجودات صور اعيانك بسايط مركباته هياي مثبت كبريوشان
اولور نكه سنده املا غصه دن كرب تنفس ايله مندرع اولوغي بجه لانه
رحم به ماطلبه النسب الالهية من ايجاد صور العالم التي قلنا هي قلها الحق
يعني حق تعالى نفسي كخلاي ظهور در رحمان اسمنه نسبت قلدي و غنك عيني بودر كه حق
تعالى بسايطه نك اذو كن كه ايجاد صور عالم اسم مزبور اعطا ايدري ايله طوره
بر كا ظاهر حق ديور اذهو الظاهر وهو باطنها اذهو الباطن يعني صور عالم ظاهر

ديدوكنك سببي بودر كه في الحقيقة ظاهر اولان حقن غيري دكل در غيري
اولور سه شرك اولور وكذلك باطن عالم دفي حقدن نيك في الحقيقة باطن اولان
دفي ظاهر كه حقن غيري دكلدر وهو الظاهر والباطن كوجي تعين اعتبار ايله
 غير ديسك جازم و مطلق ومقيد مرتبه سي ايله سوي دينلسه لايقدر وهو الاول
اذ كان ولاهي يعني حق تعالى اول در زير حق تعالى موجود ايدري صور عالم هنوز
 حقل موجود دكل ايدري نكه حضرت پيغمبر بيور كان الله ولم يكن معه
شيء وهو الاخر اذ كان عينها عند ظهورها واخر دفي حقدن زير حق تعالى
 حين ظهورند عيني صور عالم اولدي يعني صور عالم موجود اولمقره حقل
 ظهور و شهودند عبادت اولدي بي برزات وصفه ظهورنك عيني
اولمان بي محصل كلام حق عالم ايله ظاهر وعالم حقل وجود بولور فلاخر عيني
الظاهر والباطن عيني الاول بي اخر عيني ظاهر در نزول اعتباري ايله
زير عالم شهادت ظهور اخر مراتب الهية در و باطن عيني اول در زير
اول بطون در اخر ظهور در اما ترقه وصعود اعتباري ايله خلقن حقه
سفر در اخر عيني باطن وظاهر عيني اولور وهو بكل شيء عليم حق جميع
اشياي عليم در زير نفسه عليم در ونفسه عليم عالمه علمك عيني در زير
عالم اشياي عيني صورة خدادر وصورة خدائفي خدادر برحقك نفسه
على اشياي عليم در و اشياي علم نفسه علمد نكه شيخ فتوحات مكية سنده
بودر ان الله تعالى علم نفسه فعلم العالم فلما اوجد الصور في النفس وقتا كه
حق تعالى صفة فاعله بولمدر صور اشياي عالم روحانياي وجسمي
نياتي نفس رحاني بده ايجاد اندي ايسه ايله نفس رحاني كه هيو لا
قابله عالم روحاني وجسماني در نكه نفس انساني صور و حروف
وكلمات وكلام هيو لا قابله اولوب حروف وكلمات فاعله اولوغي كي
بر ذات واحد نك وجه فاعل ومن وجه قابل اولمقره وحدة ذاتية سنده خل
ويرمز وزيل توحيد زال ونقصان ايرمز وظهر سلطان النفس المعبر
عنها بالاسماء وسبب مذكور ايله اسما اقتضا ايدوب اسما مستميات
 مختلفه استدعا ايدوب عالم ايجون نسب الهية صحيحه اولدي يعني عالم حقه
انتسابي خالقية ومخلوقة ويروب وربوبيت وزانقيت ومرزوقية ايله تحقيق
بولدي فانتمسوا اليه تعالى فقال اليوم اضع نسبكم وارفع نسبي اي اخذ عنكم
انتسابكم الى انفسكم وارذكم الى انتسابكم الي بي اهل عالم بالهية حقه نسبت
اولوب الله تعالى ديه كه بوكون يعني يوم قيامته بن سرك نسبكوزي وضع
ايدوب يعني تنزيل ايدوب وكند ونسبي رفع التسم كرك در ديه

سلطان و حرة ظهور و تجلا ايدوب و حكم كثر نسب اسمائيه محو و فنا بول
 ذوات كوزي عين ذات و صفات كوزي نفس صفات و افعال كوزي عين افعال
 كوزوب بندي غيري نسبت اتميه سز روي حقايق دن نقاب كثر مرفوع
 و قناع نسبت مكشوف اوله فقير ايدوب عارف صاحب همت بودر كه
 بوكون چهره و حدتدن كشف عطاء كثر قيلول بومرتبه و مذكوره
 تحصيل و استخراج و اول كونكه فلا انساب بندهم بوميتد و لا يتساءل
 يوميدر اول وقتن اكا تا خيرايميه امين يا مجيب السائلين اين المتقون
 اي الذين اخذوا الله و قايه لا نفسهم يعني متوقيلو قنله در كل سوندر
 ظاهرا و سوندر و متقيلو انلوردر كه حق ذاتلر بيزده اتمشوردر كه حق
 غيري انلورده نسبه كورنن فناي ذات ايله تحق اتمشوردر قنده قالري
 فنا صفات و افعال فكان الحق ظاهرهم پس حق تعالى بونلرك ظاهر
 اوليكه ظاهر اولان صور علميه لرونك و صور عينيه لرونك عيني اولري پس
 ظهور عينيه صور علميه و باطنه سنه نسبت ايله اولري اما ظهور و صور
 علميه شون ذاتيه و عينيه نسبت ايله اولري زير صور علميه نفس
 ظاهر كلدر بلكه عين شهاديه نسبت ايله فني در لكن شون عينيه به
 نسبت ايله ظاهر اعتبار اولور بولجه فهم اولنده اي عيني صور هم الظاهره
 يعني متقيلرك صور ظاهر سنك عيني اولري مر صور ظاهر دن قواي
 ظاهر و باطنه به عامدر بلكه اعيان ثابتيه دخی زير جميع قواي اعيان ثابتيه
 نسبت ظاهر در بلكه اعيان ثابتيه دخی اسما و اهلته به نسبت ظهور
 بلكه اسما دخی غيب ذات مجهول الفته نسبت ظاهر در و بالجمله حق انلرك ظاهري
 اولري عيني نفس لرونه و قايه يعني ستره ايدوب حقله ستره كلرك در بلا تشبيه
 ليس بكيه بر صورتك حق كورنور انسان كورنور سن نتيجه و قرب نوافل
 كه كنت سمعه و بصر حديثك مذكور در و هو اعظم الناس دخی متقيلرك
 اثبات حقايقك قايه اولم ايله بقاء حقايق حاصل ايدوب حق بذاته شاهد
 و جمال بعينه مشاهد در ناسك انلوردر و مرتبه جهنندن اكثر و قرب
 وجوديونندن اخفي در و اقوام دخی صفة و فعل يونندن انلر ناسك
 قولوردر و قد يكون المتقي من جعل نفسه و قايه الحق بصورته
 و كاه اولور كه متقي معنای سابقك عكس و زدن اطلاق اولور كه نفس
 صور محسوسه مشهوده ايله حقه و قايه ايله ل اذهوتيه الحق عيني
 قواي العبد زير اذهوتيه حق كه عبد اول حقه صورتي ايله اولهوتيه و قايه
 اولور عيني قواي عبد در يعني اولهوتيه عبدك قواي باطنه سنك عيني در

پس بوقدیر چه عبد عيني هوتيه حق اولان قواي باطنه ايله اذهوتيه حقه بجه و قايه
 اوله بيلور اول اجلد ندر كه صور مشهوده ايله و قايه اولور ديونقصر بچ اولور
 شك شوخ اولور و فجعل سمي العبد و قايه سمي الحق پس ليس في الحقيقة مسماي عبد
 مشهوده ايله سمي حقه و قايه قلند كه صكره اول مستاي حق عيني قواي
 عبد در يعني عبدك قواي باطنه سنك عيني در يعني عبد اضافه اولور در
 مرتبه در ديك در يوحسه اول مرتبه دخی نفس الامرده حقه در بولم
 اولور على الشهود يعني بومذكور اولان اعتبار اتخاذ و جعل شهود اوزر نه مبني
 اولور دخی زمانه در يعني كشف و مشاهد ايله در و ذوق و وجدان عارف
 ايله ثابت در يوحسه استقلال و تقليد ايله ثابت اولور معنا كلدر و الله
 شاهد بذلك و اعلم حقه تميز العالم من غير العالم قل هل يستوي الذين يعلمون
 و الذين لا يعلمون بولكه م مبناي شهود نايددر و ديك در كه مزبور جعل و اتخاذ
 اول اجلد شهوده بنا اولور كه علم شهودي ايله عامل اولان عامل مكشف
 وجه مزبور اوزر نه عالم اولمياذن مما تا اوله تا كه مضمون ايت قرينه مكشف
 و بازا و لكه نبي سنه لسان حق صورة استقام انكاريد خطاب ايدركه
 جميع عالم اكبر ايله جاهل ابتر بر ابر اولور عيني اولمياذن و نته كه عالم
 مراد ظاهر و باطنه شامل اولان عالم حقايند كذلك جاهل دن دخی مراد مقلد
 و مستدل شامل اولان در كه ايكي سيمه دخی عالم رباني يا نند جاهل در دنير
 اشرف نور هدايه حق ايله اولمياوب كسب عيده اولان علمه و نور اولور
 بنم روم عزوم ففتاح علوم سكاك سكاك باب مصباح انوار اتم **نظم**
 خاطر كمي رقم فيض بيزوت هيات مكر از قش بر كنند ورق ساده كني لب
 الميا به معرفه فايز اولماغه هدايت كرك علم هدايت دخی بدام دن كرك
 غايه دف نهايه دف اولماز و بالجمله استعداد فطري لازمدر و عنده
 مفايح الغيب لا يعلمها الا هو يسر سكاك بر تجمك كرك كه لسان الغيب
 ايله مفايح الغيب اوله **مشت** اجمع راز دي بر عارف اكاه يوق بر عجب
 ياد ايلله دوشدك بولمزدل بيلور اما علم غيبه دخی ايمان كرك و الايمان
 ايمان و الحكمة يمانية و من يوت الحكمة فقد اوتي خيرا كثيرا و قد كان ما كان و ذهب
 ما ذهب و جفت العلم و لما ينفع الندم والله اعلم انما يتذكر اولو الالباب
 يعني مزبور عالم غيبي اولو الالباب تذكر ايدر فقير ايدر تذكر ايله بغير ايدر
 يعلم ديد و كند نكه و بليغه وارد در يعني ديك در كه بوعلم انك لوح دكونه
 و عين ثابتك مركوز و مضمون كرك در بوعالم شهادت كرك انك اني
 تذكر ايدر علم حادث كسب مطلوبه باعث اولماز ديكدر بوريد كرك ديد و كي

محل تکلیف اولدوغی بوند و افعا بوقدر حجب ظلمانیته نک ماوراسندن نور
 بصیرت ایلده صور علمیه ازلیه تذکره کلفت و مشقت مقرر در وهم
 الناظرون فی لب الشیء الذی هو المطلق من الشیء یعنی اولالباب دن
 مراد شواطیفه درکه صور کونییه دن تصفیه قلوب و تخلیه بقوالب
 انکرن صکره نظر کشف و شهود له هو شیک لبته نظر اولدو کرم اولد
 شیدن مقصود و مطلوب حقیقی اولدر مراد مقتضای اسماء درکه
 صور علمیه مرتبه سندن مظاهر دره ناسق مقصر جحد کذلک لایمان تل جبرید
 یس بوقدر جبر یعنی اولوالالباب لب اشیا به ناظر اولوب حقایق اشیا بی نظر
 شهود ایلده مشهود اتدکری اوزره هر مقصر اولان مجد اولانه سقت ایتد
 مقصر دن مراد ارباب تحصیلدن نظر عقل ایلده حرکت ایدن اهل استدلال
 در جحد دن مراد اصحاب اشرف و صوفیون درکه تصفیه باطن مجاهدت
 نفس ایلده حقایق اشیا به اطلاع حاصل ایدر لر بونجیلین درکه اجرة ایلده
 طولان اجر عبودیت عیله شبیه و نظیر اولمز زیر اجر اجرتی
 السه فی الحال احتیاج منقطع اولما غلبه باب مستاجر دن منصرف اولور
 اما عبودیتک خلا فیدر که هر کز باب سید ذرف متباعد اولما ز پر اجرة
 نفیم و یا نجات نارنجون عامل اولان مقصود حاصل اولسه باب معبود
 منفصل اولور اما علاقه عبودیت مربوط بالسبب دکلر حاصل محرم علل
 و اسباب عالم کثرت و شهادت احکامند در روحانیاته نسبی بوقدر پس سباب و علل
 مربوط اولمیان اشیا شبیه بقا و بود فهم اولنور و اذا کان العبد وقایة
 للعبد بوجه والعبد وقایة للحق بوجه فقل فی الکون ما شئت یعنی وقتا که حق سبانه
 و تقال من وجه عیله وقایة و سوره اولوب یعنی عیدک ظاهریم اولور و من وجه
 اخر عید حقه و ستر اولدی ایسه حقک ظاهریم اولمز اوزره پس امدی سن
 موجوداته کاینه نک حقندن حکم اتمک در ایتک ایلده ان شئت قلت هو الحق اگر
 در ایتک موجودات کاینه به خلق اطلاق ایلده حقک ظاهریم اولور و غی اولدی
 اعتباری ایلده ذوق و شهودک مقتضاسیم وان شئت قلت هو الحق و اگر در
 ایتک موجودات مزبوریه حق اطلاق ایلده اگر شهودک حق ظاهر کوروب
 خلق باطن کور ایتک وان شئت قلت هو الحق الخلق مرتبه اولی
 مجویانه نسبت حق بولور مرتبه ثانیه موزانه نسبت اولور و مرتبه
 ثالث محققانه نسبت اولور مرتبه یثینی بلکه مراتب ثلثه و جامع اولور و یثی
 معنی دیمک اولور که اگر در ایتک حالت واحده اعتباری ایلده عمل ایدوب
 موجودات کاینه به هم حقله هم خلقله حکم ایلده وان شئت قلت لاحق من کل وجه

ولا خلق من کل وجه بومرتبه دخی مرتبه ثالثه نک تفصیلی و تحقیقی در لکن مرتبه
 رابعه اعتبار اولمشدر یعنی دیمک درکه اگر در ایتک دیر سنکه عالم من جمیع
 الوجوه حق دکلر زیر وجه آخری خلقدر و من جمیع الوجوه خلق دکلر زیر من
 اخری حقدوبو ایکی مرتبه مذکور که مشهد اطلاق در و مشهد حق در
 منتهای مراتب و قوای مطالبدر الله تعالی جلد موزه بومقام ایلده تحقق
 میسر اید فقر اید بومقام ذکر مشیت دالت ایدر که عارف بومراتی
 سیر ایدر و جمله سن حق کورد لکن وجه استعدادی قنقی مرتبه ایسه مشیتی
 اکانتق اید پس سوال مقدر مندفع اولور شیخ قدس ستر بعض
 مواضع مرتبه تحقیقی مرتبه عاجز دن تقدیم ایدر بومقام ایسه ترتیب
 منضم اولان مرتبه عجز منتها مراتب اولمقدر پیر وجه اندفاع سوال
 بودر که شیخ وقتا که کلامی بومقام مشیت ایلده مقید ایدی ایسه
 بین المراتب تسویه کوستر دی وقتا که شبه ارتقا عجز بولوی وان مشیت
 قلت بالحق و اگر در ستر ما بین ده حیرته قایل اولور سن و بین الوجوه
 تمیز دن عاجز قالور سن پیر استمساک فتراه العجز عن درک الادراک ایلد شتی
 و توقف بولور سن فقد بانت المطالبة بتعینک پیر مالک عارفک بحسب
 الاستعداد سیر و تعینی ایلده مطالب مفضل ظاهر و ممتاز اولوی که اگر
 ساکن قرب نوافل مرتبه سیه ایلده تحقق ایسه عالمه خلق اطلاق ایدر
 اگر قرب فرایض مرتبه سنده ایسه عالمه حق اطلاق ایدر اگر مرتبه و جمع
 قایلر ایسه هم خلق و هم حق اطلاق ایدر که اول مرتبه تحقیق در ایتک نهایت مرتبه
 تحقیق و اصل ایسه مراتب الهیه و خلقیه میانینی فرق ایدوب من کل وجه حق اولد
 غنی دخی سلب ایدر من کل وجه خلق اولد و غنی سلب ایدر فقیر مرتبه اولایه مرتبه
 تحقیق مرتبه ثانیه مرتبه تمیزین اطلاق ایلده دین اگر چه ثانی اولک نهایت
 اولوب ایکی دخی فی الحقیقه مرتبه واحده ایسه ده سلسله معنای اطلاق و ثانی
 بعض مشارفنا بومقامه تحقیق صفای بولور الحق شهود کامل ایدر
 بعد شیخ قدس ستر صدد بیاننده اولد و غمز معنای بونکله تأکید ایدر که
 جمیع ماورد من عند الله تحذیر ایلده وارد اوله نکه بیور و لولا التحذیر
 ما اخبرت الرسل بخول الحق فی الصور یعنی اگر نفس الامرده تحذیر واقع اول
 میایدی رسل علیه السلام حقک صور مختلفیه بخولدن خبر و یومیا یدر که
 حدیث شریفه وارد اولمشدر که حق قال یوم جزا ده صور منکرده مجتهد ایدوب
 منبر استغلا دن انار بکم الاعلی دکر اهل تما شا نغوذ بالله منک حاشا و کله
 دیر لر بعد بونلرک صور مقتضای لباسندن ظهور ترکده خضوعی حضور له

ساجدون اولوب انت ربي وحق بمجاك منتظرون ديدلر ولاصفته بخلق القلوب
 عن نفسه ما اخبرت قوله معطوف قدر يعني ان نفس الامر ده متحد اولماسه
 بغير لحي خلق صور ايله توصيف اتميه كرايدر فلا تنظر العين الا اليه پس
 وقلنا ان صر محدوده ظاهر وهر مشهوده شاهد حق سبحانه وتعالى وليه
 هر كز عين بصر و عين بصيرت مظاهر صوريه دن و مجالي معنويه دن بر مظهر
 و بر مجاليه نظر اتم الا انده حق كور و حقه نظر ايدر پس حق وجود بيا توصيف
 الله لا وجود الا هو دير ظاهر ايله صفتلسه لا ظاهر الا الحق دير الي غير ذلك
 ولا يقع الحكم الا عليه وهر حكمه حكيم هون حكما له اولور سه اولسون اول
 مظاهر و مجاليه ظاهر و جلوه كراولان ذات حقا اوزرنه واقع اولور ظاهر
 ايسه عين مظهر دن وجه اكره من وجه غير ايسه تنكه ذكر اولندي فحق له
 و به في يدية وفي كل حال فاذا لايه يعني بن حق ايجون عبود و زوانك
 سبيي ايله موجود لرون و قائم لرون و انك يد قدر تنه ماسور و اول
 قادر و بزمقدور و بزمده دل و كمي كي مقرر در و هر حاله تحمولوز و
 انقلا بموز اكا در پس انوك قاتنه حاضر لرون و اول بزدن منقطع اولماز
 و بزانن منقل اولماز زنتكم بيور و هو معكم اينما كنتم و هذا
 ليكن و يعرف و ينزه و يوصف يعني صور مختلفه ده ظاهر اولور و عيون
 ذكره مظاهر منكه ده كور نور زيل جاهل صور مختلفه ده ظاهر اولور و عيون
 دركه مظاهر منكه كور نور زيل جاهل صور معتقد سنه مخالف كور
 معرفه توحيد اولمايوب انكار ايدر و كما هي صور معروفه ده كور اعتراف
 ايدر و كما تنزيه اولور مثلا اجسامله كور سنه ليس بجسم
 و لا جوهر دير و كما توصيف اولور مثلا سميع و بصير و كل يوم هو
 في شأن فمن راعى الحق منه فيه بعينه فذلك العارف پس شول كسه حق
 حقدن كوردي و حق كوردي ايله كوردي و حقه كوردي راي حق و مرئي
 حق و عين حق اولدي حق حق حقه كوردي اشته عارف بانه حقيقتل بودر
 زير احق جمع اعتبار ايله كور مشدر حجاب اغيار بودر و من راي بحق منه
 فيه نفسه فذلك غير العارف و شول كسه حق كوردي حقدن
 حقه كوردي يعني راي حق و مرئي حق ايدون بلدي اما عين رؤيتي
 نفسه اضافت ايدري و بويله توهم ايدريه حق كورن كوز كند و
 نفسك اوله حقا اولميه اول كسه حقيقتل عارف بالله اولمز
 زير جميعي حجب اغيار مرفوع اولماز و من لم يرا الحق منه فلا فيه و انتظر
 ان يراه بعين نفسه فذلك المجاهل و شول كسه حق حقدن كور من

و حقه كور من و آخر تن دني عن نفسه ايله كور مكنه منتظر اولور و كسه
 جاهل در زير من كان في هذه انمي و هو في الاخره انمي حكيم حق بوشاده
 كور من نشاء آخر تن دني كور من زير عين حق كوره جني بكنز و بالجملة
 فلا بد لكل شخص من عقيد في ربه يرجع لها اليه و يطلبه فيها
 حاصل كلام هر شخص سالك ايجون ربي حقتل بر عقيد خاصه دن
 لا بد دركه اول عقيد سبيي ايله دنياه و آخر تن حقه سفر و رجوع
 ايد و دني حق طلب و اول عقيد ده طلب ايد و ان جلي له في
 غير هانكه و تقو ذمده و اساءه الادب عليه في نفسه و اكر حق سبحانه
 و تعالى اول سالكه صور معتقد سنه غيري صورتل كور سنه اول
 صورتي انكار ايد و بيلميه بليكي اول صورتي ربي اعتقاد امكن استغلا
 ايد و ترك ايد نفسند بي ايكن نفي و انكار ايد و بيلميه كه اول صورت
 دني حقا بعض صور تجليا ايدر و هو عند نفسه انه ثابته معه فلا يقيد
 معتقد الها الا بما جعل في نفسه حال بوكه اول سالك نفسند حق ايله ثابته اتم
 ظن ايدر كه اول صورتي صور حق ظن اتمشدر پس محمولدن بر معتقد
 اعتقاد اله اتم الا اول نفسند محموله بيه اولان اهي اعتقاد ايدرو صوة
 مزبور حق بيلور و سايرني باطل كور ربي حق تعالى اعتقاد مقيد صاحبه
 اولان محمولر اسماء مقيد بيه حسبي ايله تجلا ايدر كه اول اسماء ايمانك رب
 حاكميد و الا بحسب الاطلاق حق كور نمز مكر بر آخر معنا مراد اوله اول اولان
 دركه حق تعالى كلام قد يمدك سترون ريكم ديدي سترون رب المطلق ديدي
 زير احق من حيث الاطلاق اعيان مقيدك بر سنه نسبي يوقدر
 قالاله بالاعتقادات لا يكون الا بالجمل فساد و الا انفسم و ما جعلوا فيها
 پس اعتقادات محجوبي دن اولان كه اله محموله اولور پس راي
 محجوب كور من الا انفسني كور نفسند يعني ذهندن جعل ايدوب و
 عقد صور ايدوب حقيقتل جزم اتدوكي صوة معتقد مي كور و
 پس صور مزبور اكره جعل و تقلد اصنام متخذ كيه ايسه لكن حق
 سبحانه و تعالى سعة رحمتي ايله و اول صور روح حقيقتل به نفي ايدوب
 لكن عايد لرينه فيض و رحمت ايدر و اول عايدنك حقه معامله تري اولوب
 و درانيت حقه و حقيقتل رسولنه صدق و اقرار تري اولور و عيون پس
 ساير عيده اصنام مزبور كر خلافه ملا بسدر كه نه تجلا دن خبري
 و نه اطلاق و تعيد دن اكا هلي و اردر اولئك كالانعام
 بل هم اضل فانظر مراتب الناس في العمل بالله هو عين مراتبهم في الروية

يوم القيمة بين الله علم مراتب ناسه نظر ايله كورك بونشاء شهادت
 حق بلكه و كورك مكره مراتب اعتقاد لوي بجه ايسه يوم قيامتله دخی بعینه
 اويله در پس شونلر كه رؤیه دیلور بجه صورة متخذه لونه قصر و حصار ايله
 قیامتله دخی اول صوره مرتبه لر نه حصار ایدر لور اما شونلر كه اله متخذه
 قصر امتیوب بلكه هر مظهر ده حق كورب طوا هر مظاهر ده عموم
 بولور سه قیامتله دخی بومنون اولور اول علم اول عالمه اولان رؤیتك
 الموجب لكك یعنی بوعالمه حاصل اولان علم اول عالمه اولان رؤیتك
 عینی اولور و غنك سببی و موجب بن سكا بادر دم ایدم كه علم عینه متد
 اوله حق صورتله قصر مقرر در فایك ان نقید بعقر مخصوص و تفكی بلسواه
 فیفوتك خیركثیر بی امري جذر ايله اعتقاد مخصوص ايله مقید اولمقدن
 و ماسوی سنه كا فوا ايله سینی قلیل ايله خیركثیر فوت اتماسون
 یعنی بر صورت مقیده ايله یوقد مظاهر كثیر ده ظاهر اولان حق مطلق انكار ديك
 اول بل یفوتك العلم بالامر علی ما هو علیه بلكی سنی نفس الامر ده حق حقیقی
 و حقیقی اوزره علم فوت اید یعنی حق حقیقی اوزره علم حق و مقلان
 زیرا وجود حق سنك قید جعلكیده مقید و محصور اولم بلكی شامل كلدر
 الكمل في الكل موجود در فكن فی نفسك هیولی لصور المعقده كلها فات
 الاله الحق تعالی اسمع و اعظم من ان يحضر عقده و عقده پس اموی سن
 نفسكه هیولاكی اولكه صور معتقداتك هر بر سن قابل اولان و هر صوركه
 وارد اوله و دائیه سن كه حقك ظهور نون غیري ظهور یوقد باطل دخی
 اولور سه لانتكروا الباطل فی ظهور فاته بعض ظهوراتك اكره كود اولان
 حصر و تقیددن تحذیرك وجهی نه دیر سنك زیرا كه حق بر ذات اوسع
 اعظم در كه جمیع موجودات محیط و موجودات انده محاطه دیفدایش
 وجودنده و فلك فیض جودنده عالم داخله در پس بر شئی محاطه محیطی و محصور
 حاصر بنی بجه حصر عقده ایدر كرك علمك كرك وجودله هر كز نامیشدر
 فاته تعالی یقول فایما تولوا فتم وجه الله و ما ذكر انیامن این وانتم وجه الله
 زیرا الله تعالی فلك وجودك و سعیتك و عظمتك اشعار ایدوب بیورر كده
 نه جهته وجه اولدنه اول جهته وجه الله ثابت در غیر تخصیص یعنی بر
 جهته اضرایه حقك اختصاصی و بر مكاندن مكان اخر اختصاصی یوقد
 زیرا حق تعالی هر كز وجهی بر جهته و بر مكانه مخصوص قماری مثلاً
 وجه الله بومكانه در اول مكانه دكل دیدی بلكی جمله شامل و جلدن مستغنی
 و كامل كوستردی و وجه الشی حقیقه حالكه هر شئیك وجهی حقیقی و

ذاتی معنا سنه در پس ایه كوی مقتضای حقك ذاتی جمیع امكنه ده موجود
 و حاضر ایش و عارف عابد نظر معرفت ايله نریه متوجه حقك ناظر ایش
 متنبه بهذا القلوب العارفين لئلا يشغلهم العوارض في الحیوة الدنیا
 عن استحضار مثل هذا پس حق تعالی بوقولی سببی ايله قلوب عارفینه
 و اذهان قاصرین تنبیه اندیکه حق تعالی هر آن ده ظاهر و هر عینی ده متجلی
 و حاضر در هوالاول و الاخر و الظاهر و الباطن تاكه حیوة دنیاده
 اولان عوارض مستر و بارز وجهی بورك استحضار نون شغال و خارج
 اولیه ننگه نظر اولسه لر حق كوره لر لا یشغله شان عن شان سرنون
 نشان وید لر الله ازرقنا فاته لا یدری العبد فی ای نفس یقبض
 زیر عید بلن كه انفس عمر نون قنی نفسله قبض روح اولور پس وجه
 مزبور ی هر نفسله استحضار كركدر كه فیض روح دم حضوره موافق
 اوله زیرا كز بعض اشانه غفلت و مشغولیت واقع اولور سه فقد
 یقبض فی وقت غفله فله یستوی مع من قبض علی حضور پس از اولور
 كه قبض روح وقت غفله مصارف اولور و اول حضوركه قبض او
 لنان نفسله مساوی اولم بلكه اكما مخالف اولور زیرا غفلتله اولان
 وجهی غیر حق اولدو غی حاله محصور اولور و عذاب بعدله مذهب
 قلنور اما حضورله مقبوض اولان سعادت قرب ايله مستسعد و مقرب
 اولور ثم اننا العبد الحاصل مع علمه بهذا لا يلزم في الصلوة الظاهرة و الحالة
 المقيدة التوجه بالصلوة الى شطر المسجد الحرام بوجه عید كامل بومعنا لر
 عالم ایكن یعنی وجه حقك این فاضله عدم انحصارین بلور یكن صور
 ظاهرده و حاله مقیدده یعنی صلواتنه یه فولو اوجوهكم بضته اتباع
 ایدوب شطر مسجد حرام متوجه اولور ظاهر شرعه و طریقه سلوكه بر دینه
 انقیاد ایدوب نیه كم صاحب كلش راز بومضمونی روشن و ابراز ایدوب
 بیورر **نظم** تمام انكس بود كواز تمامی كند باخواجه و كار غلامی
 و یعتقدات الله تعالی قبلته حال صلواتنه دخی معتقد اولور كه الله تعالی
 حال صلواتنه قبله سنه حاصل در كنن مزبور مختص امتقا امتز و هی
 بعض مراتب صوة الحق من اینما تولوا فتم وجه الله یعنی عارف مزبور
 قبله و صلواتنی ظهور وجه حقك بعض مراتب در كه اینما تولوا قولنده
 منضم اولور فشرط المسجد الحرام منها پس سمت حرام اول مرتب بعض
 مرتبه در فقیه وجه الله و لكن لا تقل هر ههنا قط پس ادراك ايله كه
 شطر مسجد حرام وجه الله و حقیقه حاصل در كنن بومرتبه مختص

و اینست که در این مقام
 از آنکه در این مقام
 از آنکه در این مقام
 از آنکه در این مقام

دکل و نیت که لا تقال در و ک نفی اشارته اشارت ذکر که اشارت حسیه حصاره
 ایدر قرآنکدایسه حصیر و دالت یوقدر ننگه شاعر و میسر **شعر**
 لا تقال دارها بشری عذ. کل مجد للغاية دارم. بل قف عند ما مادرت
 فالزم للذب في الاستقلال شطر المسجد الحرام. یعنی بلکه کتاب الله دن ادرک
 اند و کون مغانده واقف اول طور ماوراسنه بخاور ایلمه پس
 شطر مسجد حرامه متوجه واستقباله ادب شرعی ملازمت ایله و
 الزم لادب فی عدم حصر الوجه فی تلك الاينية الخاصة دخی ملازم ادب
 اول وجه حق مکاتبة خاصیه حصرا تمکده ننگه اول عدم حصر اینیاتو لیا
 فتم وجه الله ایتدین ادرک انت ایدوک بل هی من جمله انبیات مآتوکی
 متول الیها. بلکه اول اینیه خاصه شول اینیاتری بعض در که متوجه
 اکا توجه ایدر یعنی آیین منورین دن هر بر سنک معناسنکند
 رعایت ایله کمال بوند حاصل در. فقد بان کک عن الله انه فی انیت کل وجه
 برای عارف تحقیقا سکا الله تعالی جانبدن بوایه سببی ایله ظاهر
 اولدیکه حق تعالی هر وجه اولنان مکانوک مکاتبتن حاضر در
 یعنی هر متوجهک توجه ایتدوکی محل متوجه الیه ده حق تعالی حاضر در اما
 ظرفیه خاصه و مظهریقه خاصه حسینی ایله دکل. و ما شمه الا الاعتقاد
 فاکل مصیب. پس هر حصرت انیتنه توجه لرد کدر الاجرته وجه الله
 اولفه اعتقاد لودر این دن مراد جهت در که کول مصوب کول خستی
 وجهه منوریه توجه عقد قلب در که اعتقاد در زیر توجه حتی
 توجه مصوب لازم در پس جمع معتقد لاعتقادنل مصیب لودر
 زیر اجمالی سابق سوقتقریراهی در. و کل مصیب مأجور و کل مأجور
 سعید و کل سعید مرضی عند ربّه. پس هر مصیب مأجور در و هر
 مأجور سعید و هر سعید عند الله مرضی در معلوم اولسونک مذکور
 اولان معنا حکم کلی مقید بالشرع دکل در بلکه استعداداته نسبت ایله در
 تفصیل فضی اسماعیلیته ده مذکور در اجمالی بودر که هر موجودک رب
 خاص وارد پس هر شیء موجودک فعلی رتبه نسبت مرضی اولور
 زیر ربک کند و فعلیدر بخون کندویه نسبت مرضی اولیه زیر ایدک
 عین ثابته و معنویه سنک فعلیدر که صوره عبده ظاهر اولور
 پس سعید عدا اولور رب خاصنه نسبت ایله اگر چه رب آخر نسبت
 سعی دخی اولور سه مثلا عبد اسم مصل اسم هادی قتل در مرضی
 اولان اگر چه رب مصل قاتل در مرضی و سعید ایه ده حاصل

کلام هر فاعل صیغه سندن راضی اولمش اولور بعد هر موجود رب خاصنه
 نسبت اولور و غنک ستری بودر که حضرت نبی علیه السلام رایت زنی
 ددی رب العالمین دیه دی احذیر رب الاربابه دخی نسبتی واریکن و
 سایر عوامه ستوده ربکم ددی رب العالمین دیه دی پی اعتقادات
 مزبوره سبب رضا و سفادت و المعه مطابقت شرع لازم اولان اما
 اعتقاد مطابق شرع اولماسه بحسب الشرع مأجور اولان بحسب
 الاعتقاد اولور زیرا کلام مؤمنه و کافیه عامدر پی شیخ
 بیورد و غی اوزده کفار مخلد فی الثاب مشاهد به رب ایله تلذذ و
 نیتنه و اولور بعض مواضعل نصیر یح اولمش در. وان
 شیخ رمانا فی الآراء لافرق اگر چه بعض ازمنه ده یعنی دار آخرت شرع دخی اولور
 زیرا بعض ازمنه ده شقاوت سعادت مطلقه و منافی اولان فقد مرضی متالم
 اهل الفایه مع علمنا بانهم سعداء هلاق فی الحیوة الدنیا. زیرا تحقیق بودر که
 اهل عنایت اللهک سعادت لری و حقانیت لری معلوم من ایکن حیات دنیا
 مرضی و متالم اولور پس بعض ازمنه ده شقاوت لری ثابت اولور پس حیات
 آخرت دخی متالم اولسه لربعید اولور ننگه ذکر اولور فمن عباد الله من
 تذکرهم تلك الامم فی الحیوة الاخری فی دار تنجی جهنم. پس عباد الله دن
 بعض در شول که حیات آخرت دخی اول الام جسمانیة اندل یتشور شول دارم بود
 که اکا جهنم دیورلر. و مع هذا لا یقطع احد من اهل العلم انک کشفوا الامر علی ما هو
 علیه انه لا یكون لهم فی تلك الدار نعيم خاص بهم. بونک برله که دار جهنمک
 حقیقتن بلن اصحاب کثوفی بر اهل علم قطع ایله بلز که اولورک ایچون دار جهنمک
 بر نعيم خاص یوقدر که اهل خستة تجاوزا یتوب بونلر مخصوص اوله. بفقد
 الم کانوا یجدون دار ترفع عنهم. یعنی نعيم مزبور که دار جهنمک اندل مخصوص
 اوله حالی دکل که یا الم سابق و جانی نك ارتقا عندت حاصل اولان لذة
 اولاکه بعض حکما مذمونه لذة و الم اضافیدر فقدان الم لذة اطلاق ایدر
 م فیکون نعيمهم راحتهم عن وجوان ذلک لا لم یس انلرک نعيم و جران الم
 سابقک فقد اندل حاصل اولان راحت اوله. او یكون نعيم مستقبل زاید
 کفیم اهل الجنان فی الجنان والله اعلم. یعنی یا خود بون نعيم مستقبل زاید
 اولور اهل جنانک جانده ثابت اولان لذت لری کبی بومقوله علم الله
 علم ممکنه غالبدر پس علم اکا حواله صایدر حاصل کلام رحمة خالصه و ارکه
 احکام شرعیة مقتضا سنجه عاید و اولور اول اهل جنانه مخصوص رحمتدر و
 رحمة مختصه و ارکه مقتضای استعلا دیله اولور نته که سبقت رحمتی

علی غضبی کلای ایله وسعت رحمتی کل شیء مفرومند و عموماً رحمتک اثبات
 اقتضا اید پس ابدیه غدا به دلالت ایدن نصوص قاطعه که کفار حقند
 وارد او شد در رحمة خالصة دن مانع اولور سه رحمة مزوجه دن مانع
 اولان مثلاً بر کسه حیوة دنیا ده جهاد کفار حقند وارد اولان نصوص
 افاده اتد و کی رحمة اعتماد ایدوب کفار له جنک ده مجروح اولسه
 بلکه بر عضو فاقد اولسه کمال ایله متالم ایکن راحت مزوجه اید راحت
 و نفسنه تسلیه بولور کذلک حیوة عقابده دخی معذب بالتار اولان
 کافر لفاعل عذاب کم اید و کن بلمک ایله راحت مزوجه حاصل اتک جایز در
 و بوم تبه ایله تخفیف عذاب بولنیمه که لا یخفف عنهم العذاب نقضه اضطرار ویره
 زیرا اسباب عذاب ثابت در پس منظور دن دخی اولمز پس میان نصوص
 تعارض لازم کلز زیرا نصوص عامه تک عموم استعداده مبین در خاصه
 تک شرع مبین در و بالجمله معرفة کامله بود که جمیع مراتب رعایت اولنه که اهل
 اعتقاد بوجبه وارد اولان احکام شرعی به منکر اولان و نه مشایخ عظامک
 ذوقدن عاجز و مستحیر قاله وزیر اهل الله دخی اعتقاد مزبور و عموم
 نصوصون اخذ ایدوب میزان و جوازله سنجیده قلمش در من عند انفسهم
 سولمز و اول عموم سببی ایله رحمة مزوجه مرتبه سه قایل اولوب اهل
 کل ذی حق ایله عامل اولمز در تنگه شیخ صاحب الکتاب فرعون اطهار
 توقف ایدوب فض موسویة و آخرین دیشی در که **لعمریک** انا نقول
 و الامر فیه الی الله لما استقر فی نفوس عامة الخلق شفاؤه و بالجمله جانب اهل
 رعایت اتمش در توقف خود مقام اعراض در اعراض دخی بعضی مراتب کم اولور
 و علی الاعراض و حال الایة خصوصاً حوار و وقوع و وقوع لازم کلز و ساک
 عارف و عارف محققه لایق بود که مفعول عصر اولان مثلاً فصوص
 و واردات حرق بالتار اتسه اول عالمک علنه و کماله انکار اتمیه زیر اهر
 بجهت طاقه مقداری بر لزوجه مله مکلف و منتهای مبلغ علمی ایله مأمور
 و موظف در نفس الامر علم واجب دکلز زیر اولوسع بشرده دکلز ما
 تحت قدره الله در مثلاً است قبله ده مصالیه لازم اولان بحر فی فقط
 اولور و غی کبی تحقیق شریف بعض عارفان بومقامده بویه تحقیق مشهور
 افاده اتمش که وقتاکه الله تعالی ملایکه الی جاعل فی الارض خلیفه طایفه
 اندی و اول بیتک امانه معنویة سن انسان کامل حامل ولوب و ذر بیتدن
 اوج بولک طایفه خلفاء حق اولور بر بعض طایفه امانتی بکمالها حامل ولوب
 هم حقن هم ملایکدن خلافة ایدوب مرتبه جامعیه مظهر اولدر

بجز

انبیا و ادرین که بعضی حقن خلیفه اولدر اولیکه بعضی لایکون ملا
 یکم دن خلیفه اولدر اولیکه ظاهر کی کثر الله تعالی امثالهم بر مقام اولیا
 عضو و ستر و نظر جهه حسن کمال و سمت و عیب و نقصان دن احوال
 اولیکه تخلقوا باخلاق الله مرتبه سید اما خلیفه و ملا یکم علما و شریعت
 و امانای دین در انک و وظیفه لی التحمل فیها من یفسد فیها حکم اعتراض
 دن ظاهر اولور و غی او ذره سمت تنزیه و تقدیس اولوب نقص و کمال
 و عیب و هنر و نبی حکم و حسن و قبح شرع مستقیم ایله بلور دیوب
 مراتب احکام دینی اظهار و تبیین ایدور اما مقام انبیا که مقام جمعیه کبر
 در بولر هم ظاهر هم باطنی و هم حقیقی و هم شرعی جمع ایدر ایکن مرتبه
 ایله متخرج و معتدل اولمز در و بولر و نه سیه که محققین اولیا در
 تحصیل صرف در تحقیق کوز ایدوب جمع در فرقه و فرقه در جمعه سفر
 ایشلر در الله رزقنا مقام مهم پس مراق معرفت اصحاب بشارات
 کفایت ایدور و السلام علی من اتبع الهدی **نص حکمة** فاحیثه
 فی کلمه صلیحیه لفظ فاحیثه مکتوب اولور و غی او ذره در فتوحیه دکلز
 زیرا لفظ صلیحیه لفظنه مناسب در خصوصاً فضک سایر اخواتن مناسبه
 لفظیه مرغی اولق مطر اولما سیه بومرعا یه شاهد در یعنی شراح قولیخه
 فتوح امر غیر متوقعه استعمال اولنق معنی جهتدن انسیت لیلجاب
 اتن زیر پیغمبر در بونک امثالی خارق عاده توقع اولنی کلمش در کلام
 خود احاد ناسه نسبت مذکور دکلز نته که قرآنه نسبا حو نه حاقو
 لنه نسیان یوشع بعض مفسرین دلیل سوق ایدوب حوت
 متوین ایجاز سبیل فالجر و انک امثالی موسایله یوشع نسبت
 خلاف عادت دکلز دیشلر و دیک جایز در که اگر لفظ مزبور متوحیه
 اولسه معنای معروف مقصود اولوب ابتدا انفتاح حسبیله دلالت
 اتن ایدر و جهمی ظاهر در حضرت صلیک خود اشهر
 معجزاتی انفتاح جیل اولما غله فضتی فتح ایله معنوت قلمش در بول
 معجزه ی صالح علیه السلام رکابیدن اولما غله شیخ کلامی رکابت ایل
 مصدر ایدوب بیوردی **شعر** من الایات آیات الرکاب **ناقه** معجزه
 صالح رکابیدن اولما غله بو مظلومین نظم ایله ابتدا ایدوب
 و معجزه که انفتاح جیل در رکابیه اضافت اتدی نسبتیه حسبیل
 و مزاب ایله رکاب میاندن تناسب شعریه کوسردی یعنی معجزاتدن
 بعضی در رکابیه منسوب اولان معجزه که فتق جیلک ناقره ی صالح

حضرت صالح
 علیه السلام

نسبت در که صالحه دعا سی ایل ظاهر و شایسته پس نایه و جبلتیه صالحه
 مخصوص معجزه اولدوغی کبی براق معراج دخی بزم رسولونه منسوب در
 م و ذلک اختلاف فی المذاهب یعنی رکاب ایا تن اولق و معجزه قلنق
 اختلاف معجزاتله در اختلاف معجزات سبب اختلاف افترا حاتر و
 اختلاف افترا حات مفتوحینک اختلاف استعدا دانتون ناشیدر
 مصرع و للناس فیما یستقون مذاهب م فمهم قایون بهاجتی و فمهم
 قاطعون بها السباسب یعنی وقتاکه مذاهب ناس مختلفه اولری ایسه
 پس عباد الله یعنی امر حق ایلد رکابیند یعنی نفس حیوانی سنه قایم
 وثابت و اهل تمکین اولور لر زیر استعدا دلینی شهود حق ایلد کوروب
 ظلمه جهل جبلتیه نور یقین بولور لر و بعضی آخر نفس حیوانی سنه متابعت
 ایدوب صحرای وجودنده ثاب و متحیر اولور لر و متلون رنگ تلون
 اولور لر فاما القایون فاهل عین و اما القاطعون هی الجناث
 یعنی طایفه اولیکه حق ایلد قایم لر در اهل غیر و صاحب قرب مشاهد
 در اما قاطع سباسب او هام و خیالات اولور لر معرفت حق در و رب
 و مهمی بر کرد که مراد اشدن مؤثر حرکت ایرن اصحاب استدلال لایزال
 جمع جنبه در مراد مبعودون و محجوبون دیمه در و کل منهم تاپه منته
 عیوب من کل جانب شیخ قدس بر مقامه اوج توحید صریحه عاریج اولوب و
 میان مکاشفین و محجوبین فرق اثیوب دیو که طایفه تیزدن هر پیغم
 الحقیقه حقون بعید دکل لور در بعدلری بحسب المراتب بود اعتبار ایدر
 پس نفی مراتب حسب ایلد محجوب صایلی عینی کشف ده مبعود اولان
 محض قرب در پس طایفه مقربین و محجوبین دن هر پیغم حقون
 و رب مخصوصون فیض فتوح غیبیه پیجمیع جوانبندن ایر شور زیبا فتح
 غیبیه عطیه و تقاضیه درجه و احدیه مخصوص اولن بلکه جمیع جهات
 کلور من فوهم و من تحتهم و سایر الجهات السبب زیر معطی کریم ذی
 جهة دکلر لکن جمیع جهات شامله فقر ایدر اگر شراح منهم ضمیمه
 طایفه قایمین بالحقه ارجاع ایدوب مذکور اولان معنای معنای مرجوح
 عدا تمسلا قافیک دیدو کی شیخ اکبر ذوقه مناسب در ظن ایدو دین
 الله اعلم اعلم و فقل الله ان امر الایجاد مبنی علی الفردیه یا فنی حق
 تحقیق علوم ایچون توفیق و یرسون معلومک اولسونکه امر الایجاد نفسده
 فردیه اوزرنه مبنی در فقر ایدورین بوکلامک سن ذوقیسی بود که
 صفة ایجاد فردیه لایدر که صفة الوهیه عارفان سراسما قاتله

176
 فرد و فاح اسنانک مفا تجندوز و بعضی عارفان اسماء عدد دیشکر
 فاح ایلد صالح اسمند اولان عقدینک ثلثه ده اتفای سراجاد در یعنی
 فاح لفظند عقد عدد فایله عقد عدد تامر تبه بر آحاده ثمانیه واربع
 اولور که جمله پیرون ایکی در عشر احاد مرتبه سنه واحد اولوب واحد
 ایلد اثین ثلثه اولور کذلک صالح ده عقد عدد صاده عقد عدد لام
 مرتبه سنه تسعه ایلد ثلثه اولور تسعه ثلثه اثین عشر اولور عشر ایسه
 کور مرتبه احاده واحد اولوب واحد ایلد اثین ثلثه اولور فقیر ایدورین
 مزبور اسم عیبیه ده دخی موجود در زیر لفظ عیبیه ده واقع اولان عقود
 مرتبه یا احاده اون بش اولور عدد مزبور ایسه عدد شصت تحلیل
 قبول اتزان عدد فردیه تحلیل اولنسه بش کمره اوج اولور ستر فردیه
 بولنشن اولور مراد ایسه فی دیتیک اعلی مرتبه سیدر حتی لفظه الله
 و دسمه امر ظاهر که اتما منه اشارت در دیشکر الله تعالی علم ولها التثلیث
 فمی من التثلیث فصاعدا یعنی فردیه ایچون حکم تثلیث ثابور پیغم فردیه مزبور
 ثلثه دن ابتدا اولنشدن مافوقه متصاعدا اولور و غی خالده معلوم اولکه
 حکمیه رسمیه ده مرسوم اولان عدد یازوج در یا فرد در عدد فرد
 اولور که متسا و بینه انفسایی قبول اتزان انقسام شانندن
 ایکی وزوج اولور که متسا و بینه منقسم اولور و فردک متالی ثلثه
 زوجک متالی اثین اولور پس واحد حده عددن خارج و متباعد قالو
 بعضی قولر اول افراد ثلثه اولور و غی کبی اول زوج اربعه اولور اثین اولور
 زیر خارجدن مرکب اولان خارج حکمندن اولور پس عددک اول مرتبه
 اثین اولور و معلوم اولسونکه ایجاد کونده اشیا ثلثه دن لایدر که
 بری فاعل بری قابل و بری قایل کن اوله بوجله دن نتیجه حاصل اولسه
 پس اتحاد کونیه ده اولان مراتب ثلثه یه اشارت ایدوب بیورر که فالثله
 اول الافراد و عن هذه الحضرة الالهية وجد العالم فقال تعالی
 انما امر الشیخ اماردنا ان نقول لاله کن فیکون فیه ذات ذات و ذات
 ارادن و قول پس ثلثه اول افراد و سبب ایجاد اولری زیر حضرت من
 بور دن که فردیه الهیه در عالم وجود بولری و معلوم در که ایجاد کونده
 اول ذات مطلقه و حرکت صور علمیه مرتبه سیدر بعد ذات مع الارادات
 بعد قول کن بعد فیکون نتیجه مرتبه سیدر و بتکه حرکت فکریه
 انسانیه حرکت دوریه در اول تصور مطلوب بوجه ماکه العالم حادث
 بعد صفی در که صور علمیه در بعد صور معلولیه که فالعالم حادث

مرکز نظم کلام غریبه آیام در لفظه
 الالهیه ابتدا و انتهای سبب الف در
 و هادر عدد پیغم به اشارت
 اولنسه اولاد در امر
 نظر باری امامت
 مستح

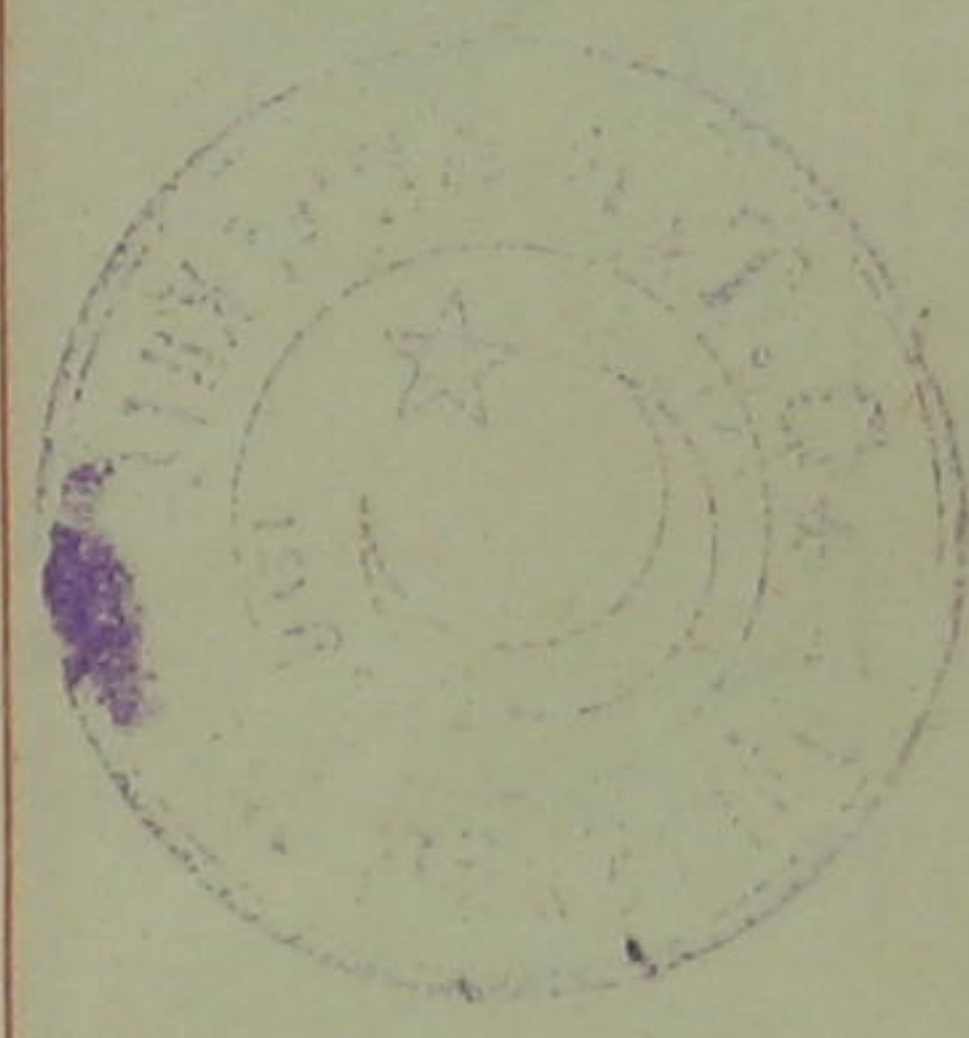
اکثره بوملندن مراتب متعدد
 ذات واحد در
 مستح

پس منتهی عین ما مبدء اولود و لكن نسبة خالقیه و مخلوقیه دخی بویله دخی
 بینهماده واقع اولان حرکت حرکت دوریه اولوب مثلا خلقه و وجوده حرکت
 ایلده آخر عین اول و حادث عین قدیم و ممکن عین واجب اولور و ایه کرمیه ده
 مذکور اولان شئی این و شئیینه ثابته وجودیه در پی اتما امرنا الشیخ شیخ
 ثابتدر اذادناه ان نقول له کن لفظنله استماع قول و امتثال امر ایدر
 شیخ دخی ماهیات غیر محموله و ثابت ایدر که انلک ایچون صلاحیه سماع
 قول کن حاصل در پی فردیه تکلیف دخی ایدر بر پی شوق و بر پی وجودیدر
 بر ایه کرمیه دخی سر فردیه شامل در که اول تصور مذبی بغیر الحکم
 ثانی مع العلیه که اذادناه ثالث مع الملولیه که فیکون در پی عالم عدم
 ذهنی دن وجود خارجی به حرکت ایجاد ایلده حرکت اتمک ایجاب ایتدیکه
 نتیجه در یا خود اذادناه ماده مرتبه سیه اوله ان نقول له کن فیکون
 صورت مرتبه سیه اوله حاصل کلام قول که شئیینه بنوئیه تعلقی اتدی
 ذات مع الارادت شئیینه وجوده حرکت ظهور له حرکت ایدوب استقار و
 عاقل و صفة قابل و امر بر پی بوندن ممتاز اولدی و تعبیر آخر ایلده ذات
 مطلقه ارادت صفة ایللمجلی اتدی مرید اولدی قول ایللمجلی اتدی قائل اولدی
 و قامون لها اولق صفة ایلله واسم مخلوقیه ایللمجلی اتدی عالم اولدی
 والعین مطلق بر پی ای بکل عین واکل و احدیجلی بکل شان
 فالهذه الذات و ارادتها و هي نسبة التوجه بالخصيص لتكوين امرائیه
 قوله عند هذه التوجه کن لذلك الشیخ ما کان ذلك الشیخ بر اکو بذات
 حق و وجود مطلق موجود اولیای ایدی و صفة ارادتی که نسبة توجه سید
 مکنونان بر امر که تکنونیتی تخصیص اتمیه ایدی و نسبة مزبوره ایللمجلی توجه
 تکنونین در و اول شیه خطاب قول کن و ارد اولیای ایدی اول شیه موجود
 و مکنون اولماری **م** تم طهره الفردیه الثلاثیه ایضا ذلك الشیخ
 بوندن حکم فردیه و ثلثه مزبوره مکنون ظاهر اولدی فتح و اوله
 و بها من وجهة مع تکنونینه و اتصافه بالوجود و فردیه مزبوره سبب ایل
 ذلك الشیخ تکنونین اتمک و وجود ایللمجلی متصف قلل صحیح اولدی مصدر
 مفعوله مضاف در فاعله اضافت احتمال بعید در بلکه احتمال دکلدر
 مناجای قایلک تکنونین ده مدخلی اولق ملاحظه سیه ایلله فاعله اضافت
 بعید اولمزد میشلر فقیر ایدر بومقام مقام امتیاز و تقد در که وجود
 اتصاف محلی در لکن مقام شئیینه بنوئیه مقامی اولسه تمامینز عقلی
 محض اولور ایدی و احتمال مزبوره مسامح بولنوردی بوندن ایه تازی

صافی
 ایدی

خارجی در توجیه مجازی خود احتیاج یوقدر یا خصوص ضمیر مزبور مفعوله
 عاید در تکنونین سابقک مضاف الیه اولان امر در بر تقدیر چه فاعله ضا
 فتل کمال بقدر و هي شئیینه و سماعه و امتثال امر مکنون یا لا یجاد و اوله
 فردیه ثلثه نک بر پی شئیینه بنوئیه مرتبه سیدر کم اوچی بیام مکنون
 امتثالی مرتبیدر **م** فقال ثلثه ثلثه بین معلول طرفین اولان فردیه
 ثلثه بی علت طرفین اولان فردیه ثلثه به مقابل قیلدی **م** ذالک الثابتة
 حال عدمها في موازاة ذات موجودها و سمایله في ارادة موجد و قبول
 بالا مثال لما امر به من التكوين في موازاة قوله کن فکان هو ذات ممکنک
 حال عدمک اولان تعین بنوئیه ذات موجود مطلقه سیه مقابل سند
 قیلدی و امر کن سماع صفت ارادتی مقابل سند قیلدی بر پی فردیتین
 ثلثتک مقابل واجتماع عند ذلك الشیخ که عالم کوندر کاین و موجود
 اولدی **م** فثبت التكوين لیه فالولایة في قوة التكوين من نفسه عند هذا
 لقول ما تکنون **م** بر حق تعالی فعل تکنونین مکنون مذبوره نسبت اتدی و اوله
 زیرا که مکنون مذبورک نفسندن قویتی تکنونینی اولیای ایدی قول مزبور استماع
 حیندر تکنون اتمد ایدی و اول فیض اقدس مرتبه سند ثابت اولان قوه عند
 میله فیض فعل موجود بولمزا ایدی که استعداد غیر مجموعک تقاضا سیدر
 و معلوم اولکه حکمت رسومیه دن تر صبح بلا ترجیح امر اختلاف قید معتبره
 ایلله اهل سنت خلاف اتمشدر در اما **م** تر صبح بلا مرجح بالاتفاق باطل در زیرا
 ثابت اولسه ابطال صانع لازم کلور فما وجد هذا الشیخ بعد ان لم یکن عند
 الامر بالتكوين الانفسه **م** بر پی مزبور مسوق بالعدم تکنونین ایتدی الا
 نفسی تکنونین ایتدی معلوم در که تکنونین دن مراد بومقام سند **م** شیک
 تکنون و ظهوریدر و الا مکنون و مکنون شیه واحد اولم غایت لقی
 تعالی ان التكوين الشیخ نفسه لا الحق والذي الحق فيه امر حاصه **م** بر حق
 تعالی تکنونین شیک نفسی ایچون اثبات ایتدی حقه نسبت قیادی و حق کاندو
 دانه تخصیص ایتدی و کی تکنونین ده **م** و کذا الخبر عن نفسه في قوله تنک قرآن
 عظیمه و قول کریمند نفسندن امر له خبر و یردی و تکنونین مقابله
 امره مکنون نسبت ایدوب بیوردی اتما امرنا الشیخ اذادناه ان نقول له
 کن فیکون فنسب التكوين لنفسی ذالک الشیخ عن امر الله وهو الصادق
 في قوله **م** حق تعالی خود قولنده یعنی نسبة تکنونین ده و امر نفسه مضاف قلمقد
 مخبر صادق بر پی ایجاد موجودات و تکنونین مکنونات صرکات دوریه فلک
 ایلله مع الامر و الاراده اعیان ثابت اتمک ذوا بای کتم عدمدن صحرای جو

بروب و ظرهور لوند عبارت دور و هذ القول هو المعقول في نفس الامر . بين
 امر كه قوله انحصار و تكوني شيك نفس شيه نسبي منقول اولد و في
 كيه نفس الامر ده امر معقول در زير امرها مرثا مور زدن صيف و امر له فعلك
 مبدع و اشتقا قيه طلبا يبد تنكه بو تمثيل اجليل ايضاح ايد و كما يقول الامر
 الذي يخاف ولا يعلو لعل . مثلا برامير امر كه شانين خوف اولونه وزاته
 عصيان و خلاف رواك و عليه بو قولك قيامه مراد ايدوب تم لطف ايله خطاب
 انسه فيقوم العباد امتا لا لامرسيده فليس للسيد في قيام العبد سوى امر
 له بالقيام والقيام من فعل العبد لا من فعل السيد فقام اصل التكون على التثنية
 اي من التثنية پس اول عبيد تيدنك امر نه امتا لا قايم اولور پس نظر اولنسه
 سيدك قيام عبده تم لفظي ايله امرنك غير مدخل اولور پس قيام عبيدك
 فعل خالص اولور سيدك فعل اولور پس اصل تكوين تثلث اوزر نه قايم
 اولور يعني تكوين ثلثه دن مسني اولري من الجانبين من جانب الحق
 ومن جانب الخلق كلام من نور من التثنية لفظتون بدليت اوزر نه وارد
 اولور يعني اول جهات ثلثه كه امر الجاد انكه تمام اولور برى جانب حقد
 فالجادر و برى جانب خلقت كه مفعول قابل يد يعني بهي جهة
 وجوب و برى جهة امكان در امر قول كن ايله مجموع و مكون اولور فتح
 و اوله بعده كيفيت ايجاد اعيان و بيان اولوب كيفيت ايجاد معاني به
 شروع اليوب بيور دي . ثم سرى ذل في ايجاد المعاني بالادلة فلا بد من
 الدليل ان يكون مرتبا من ثلثه على نظام مخصوص و شرط مخصوص و ح . ينج
 لابد من ذلك . يعني بعد ايجاد الاعميان بواسطه ايجاد معاني به دخلى سرى
 ايد برى هر دليل كه مثبت حكم اوله اكما مقدمات ثلثه دن لابد اوله بر مقتد
 مسى موضوع برى محمول برى دخلى حذ اوسط مكرر و نظام مخصوص در امر
 تكر حذ اوسط و شرط مخصوص در امر اد شكل اوله ايجاب صفر و كليت
 كبرى پس بو تقدير اوزر كه امور مزبوره موجود اولد دليل منبج اولور
 و انتاج دن عقلا بر و مفارقتا حتمال اولور و هو مثل ان يوكب لنا ظر
 دليله من مقدمتين كل مقدمة تحتوي على مفردين فيكون اربعة واحد
 هذه الاربعة يتكرر في المقدمتين لربط احدهما بالآخرى كالنكاح . و اول
 تركيب مخصوص مناظر ك دليلين مقدمتين دن تركيب اتمه سيدر هر مقدا
 به مفرد شامل اوله برى موضوع برى محمول اولوب امور اربعه حاصل
 اولان اول امور اربعه دن هر برى مقدمتين ده متكررا اوله احدى
 المقدمتين مقدمه برى اخرى به مربوط اولماق اچيون امور محسوسه دن

مثلا نكاح كيه كه ذكر كر امرى و طى و مشتمل كه ابوين در و ولي عاقد و شرط شو
 در و هو بر سبب الة تناسل شامل و لما غله واحد متكرر ي حاصل اوله . فيكون
 ثلثه لا غير تكرر الواحد منهما فيكون المطلوب . پس تكرر مزبور ايله ثلثه
 حاصل موجود اولور زير واحد متكرر اولور پس مطلوب د فى موجود
 اولور . اذ اوقع هذا الترتيب على هذا الوجه المخصوص و هو احد المقدمتين
 بالآخرى بتكرر ذلك الواحد الفرد الذى به صح التثنية . يعني قى ترتيب
 مزبور وجه مخصوص اوزر واقع اولسه كه اول وجه مخصوص مقدمتين كيه
 سندن برى اخر اير ربط اتمكدر واحد متفر دى تكرار اتمكلم مفرد كه تثلث
 صحيح اولور بعد تكرار صفر ده محمول كبرى ده موضوع و لما غله اولور بعد
 اوسط وجه ديوشيه اولور زير كيه اصغر اچون توبته وجه و علت اولور
 ذهنته فقط اكر برهان اتي اولور سه و هم ذهنته و هم خارجيه وجه اولور
 اكر برهان لمى اولور سه . و الشرط المخصوص ان يكون الحكم اعم من العلة و مسا
 لها و ح صدق . يعني شكل اولك ضرب نتيجه سنك شرط مخصوص بود كه كبراه
 حكم علتنا عم اوله نه كه مثلا زيدا انسان در و هر انسان حيوان در پس
 د فى حيوان در دىو حكم لازم كلور زير كه علت كه حذ اوسط در كبريه اوله
 حكم كه انذ انم در پس اصل اچون ثابت اولان حكم بالضرورة اعم اچون
 ثابت اولور يا خود حكم مزبور كه علت بر ابر اوله مثلا هر انسان ناطق در ديتسه
 زير ناطق در ديك لازم كلور زير مفهوم ناطق مفرد انسانه بر ابر در پس
 تقدير به نتيجه صاده كلور يا خود يا خود قضيه صاده اولود . و ان لم يكن
 كذلك فانه ينتج خمسة ينتجة غير صادقة . يعني حكم مزبور بويله و لما سه و هم
 ايله حذ اوسط مياست نه نسبت عموم و نه نسبت مسا و ات اولسه بلكى نسبت
 خصوص و يا مبانيه اولسه مثلا زير حيوان در و هر حيوان فرس در زير فرس
 ديسك كذب اولور . و هذا موجود في العالم مثل اضافة الافعال الى العبد
 معارة عن نسبتها الى الله . يعني دليل نتيجه به غير صادقة و منبج اولق بو عالم
 شهادت امر موجود و محقق در مثلا افعال ممكنه بر عبد مضاف ايدوب
 حقه نسبت دن مفر اتمك كيه كه متكلين دن مذهب معتزلى به اشارت در . او
 اضافة التكون الذي نحن بصددده الى الله مطلقا . يا خود صفة تكوني كه بن صدر نه
 و ذكر نه اولور و غير معنادر اتي مطلقا حقه نسبت ايدوب عبده نسبت دن
 مفر اخذ اتمكدر كه متكلين دن اهل سنة مذهب تقيض در . و الحق اضافة
 الى الشئ الذي قيل له كن . خالاق تعالى اول صفة نسبت اتمدي الا شئ
 مكنونك عيشه نسبت ايدك . يعني كن ديد و كي حين ده حقد صادر اولان

مجرد امر کن اید می توانی من بود مکنون ایله قایلر اولور صفة ایدی بر قیاس برین
 منبج اولادی الانتیجہ و غیر صادقہ زیر افعال عباد مزوج عبده ومن وجہ
 حقہ منسوبدر کہ من جہۃ الخلق حقہ ومن جہۃ الکسب عبده اضافت اولور
 تکرین دخی تذکرک امر اولور و غی جہت حقہ و تکرین جہت عبده نسبت
 اولور تنکک تمثیل ایدوب بیورد و مثاله اذ اردناه ان تدلالت وجود العالم
 عن سبب فنقول کل حادث فله سبب و فمعناه لحادث والسبب یعنی
 نتیجہ و صادقہ منبج اولان دلیلک مثالی بود کما اولان در کہ قیاسی بر اولور
 مناظر اوزره وجود عالم ممکن سبب مؤثره محتاج اید و کله دلیل قامت
 اتک دلسک بود و جمله سوق کلام اید روز کہ هر حادث ایچون سبب لازم در
 بزم کلام مزایله لفظ حادث و سبب موجود اولور تم نقول في المقدمة
 الاخری و العالم حادث فکار الحادث في المقدمة متین بر تقدیم کبرای اصالة
 انتاجه دلالت و نتیجہ تک اند بالحق انداجنه اشارت در صکر بر اید و روز
 مقدمه احزاب یعنی صفراء علت قیاس پیدا در کہ العالم حادث در بر خازن
 مقدمتین ده تکرری اولری پس حادث بر واحد اولیکه بونک نسبت ایلہ مقد
 متینک احدها سبب ایلہ مرتبط اولری و امر تثلیث تحصیل بودری کہ
 اول حادث و ثانی ان له سبب و الثالث قولنا و العالم یعنی امور ثلاثہ انما
 لیخ العالم لفظیدر موجود و مرتب الحاق فانتج ان العالم له سبب بر پوشامل
 تثلیث اولان دلیل منبج اولیکه عالم ممکن ایچون سبب مؤثر دن لابد در
 و نتیجہ مزوره اول نتیجہ و صادقہ در کہ انتاج نظام مخصوص و شرط حاو
 اوزرنه واقع اولمشد و فظہر فی نتیجہ ما ذکر فللمقدمة الواحدة وهو السبب
 بر کبری ایلہ مسمی اولان مقدمه و واحدیه اجمالاً مذکور اولان نتیجہ ده
 تفصیل ظاهر اولادی و اول سابقاً مذکور اولان و بعد ظاهر اولان شی
 سبب در فقیر اید و برین اجمالی ذکر ایلہ و تفصیلی ظهور ایلہ بقید و بلای
 ظاهر در معلوم اولاکه شکل مزبور اشکال منطقیه دن شکل را بعدر کہ
 بواسطه اوزره سوق اولونه مثله العالم له سبب لانی کل حادث فله
 سبب و العالم حادث فالعالم له سبب یعنی وجود عالم سبب مؤثر محتاج
 اید و کله دلیل سوق اتسک دیور کہ هر حادث کہ ممکن مسبوق با عدم اول
 اکاعله کن و مسبب وجود دن لابد در عالم خود حادث برین عالمه سبب لازم
 اولور فالوجه الخاص هو تکرر الحارث بر سابقاً علی الوجه المخصوص بودری
 اوزره وجه خاص لفظ حادثک مقدمیتند تکرر دن عبارتند کہ تکرر مزبور
 سببی ایلہ حکم قیاس اکبر دن اصغر تعدی اید بر وجه دن مرحد و وسط

اولمزلکه اول حادث مکرر در بلکه وجه دن مراد حادثک تکرری اولور پس داود
 قیصر بنک تکرری خط اوسط ایلہ تفسیرند مسامحه اولور زیر انفسی تکرر
 وجه خاص دکرر بلکه وجه خاص اولان محمول قضیه در کہ موضوعک
 و جوهندن بر وجه و نسبتدن بر تنیه در کہ حادث لفظ در قیصر
 دخی بویلہ توجه انتشار و الشرط الخاص هو عموم العلة و دخی سابق
 و الشرط المخصوص قولند اشارت اند و کی شرط خاصه دن دخی مراد عموم
 علتدر لان العلة وجود الحادث السبب زیرا حادث ممکن وجود خار
 جلیسته علت مؤثره سبب در و هو عام فحدوث العالم عن الله تعالى دخی
 سبب مذکور عالمک حقدن حد و ثنله و ذهندن و خارجدن ظهور دن عام
 یعنی مفهوم ماله السبب محمول عالم اولان جمیع افراد حادثه شاملدر کہ
 کونک حادث زمانی کونک ذاتی مبدعات و مخلوقات کیمی اعنی الحكم سابق
 الذکر اولان ضمیر هونک تفسیر در یعنی حادث ایچون سبب نا بتدرید و کوم
 نسبت ابقا عیة یا خود محکوم به دلون دیک در فحکم علی کل حادث
 ان له سبباً سواء كان السبب مساوياً للحکم او یکون الحکم اعم من فیدخل
 تحت حکم فیصدق نتیجہ بر بر حادث اوزرنه انک ایچون سبب نا بتدر
 دیو حکم اید روز کونک ایلہ اول سبب دید و کوزشی که کار وسط ایلہ کاه
 علت ایلہ تغییر اولور حکم اکبره مساوی اولسون کونک ایلہ حکم مزبور
 اول سبب دن اعم اولور صوة اولی ده حدوث دن مراد ذاتی یه و ثانی
 عام اولور صوة ثانیده حدوث مراد زمانی اولان در بر بر تقدیر وجه
 محمول کبراکه فله سبب در موضوع دن اعم اولور کہ کل حادث در برین
 تقدیر محکوم علیه محکوم به کحت حکمند داخل اولور پس نتیجہ و صادقہ
 اولور کہ العالم له سبب در فہذا ایضا ظہر حکم التثلیث فی ایجاد المعانی
 ای نقص بالادلة بر ایجاد معانی دخی ایجاد ایمان کیمی تثلیث اوزرنه
 قایلر اولور و غن بیان ایدوب بیور کہ مذکور اولان حکم تثلیث در کہ
 ادله ایلہ اکتساب اولان معانی تک ایجادنده ظاهر اولری کلام مزورده
 لفظ هذا مبتدا حکم التثلیث خبر در و قد ظہر معترضه در بعضی شرح
 کلام ده تقدیم و تأخیر وارد در پیشلر در و کلامی بویلہ تقدیر انتشار کہ
 فہذا حکم التثلیث بیان و بدل در پیشلر یا حکم تثلیث خبر و قد ظہر استینان
 و قید در پیشلر هر برینک و جہی وارد را ما بعضلر خبرین محذوف
 تقدیر انتشار یعنی فہذا ایضا قام علی التثلیث دیکر در پیشلر تأمل اولونه
 فاصل الکون التثلیث و ہذا کانت حکمہ صالح علیہ السلام الیہ اطهر اللہ تعالی

في تأخير اخذ قومه ثلثة ايام وعدا غير مكذوب. پس كلام ساقط ظاهر
 اوليكه اصل كن تثليث در و قيام كون تثليث اوده اولدو عيني در كه
 حكمة صالح عليه السلام كه حق تعالى حق تعالى اني قوم صالحك اخذ عذابي ايام
 ثلثة في تأخير انك اظهاري ايدي اوليكه عدد غير مكذوب اولدي فابنح
 صا قاي بر تثليث مذکور صدق مستبح اولدي يعني نتيجه صادق كه وعد غير مكذوب
 وهي الصيحة التي اهلكهم بها فاصبحوا في ديارهم جائعين. واول نتيجه صادق
 بر صيحه در كه حق تعالى اول صيحه سبيي ايله انلي يعني قوم صالحك اهلك
 پس كند ولي ساكن اولدولي موضع لرده قاعدتي اولدو بوجوه
 كه قيامه استطاعتلي بوعيد. فاقول يوم من الثلثة اصفر وجوه القوم
 وفي الثاني حمرت وفي الثالث اسودت. پس ايا ثلثة نك يوم اولدو
 قوم صالحك بوزلي صار دي واكبي كون ووزلي وادج كون ووزلي
 فلما كنت الثلثة صبح الاستعداد فظهر كون الفساد فيهم في ذلك
 الظهور هلكا. وقتا كه ايام ثلثة كامل اولدي هلكا كه استعدادلي صبح اولدي
 وتحقق فساد انلره واستعداد لرده ايدوكي ظاهر اولدي يا حق كون
 فنا متين اولدي ديمك اولان بر اهر فساد بركون مستلزم كون فساد
 دد كوني تواند تجليات در و تحت دصفا در كه بلهم في ليس من خلق جديد
 بظهور مذبونه هلاك تسمية نك وج ظاهر اولدي وتثليث ايجاب كون
 اندوكي شهرت بولدي زير وجود شهاديد حركت و خروج ايدوب وجو
 بر نفي بي داخل اولم محض كون اولدو هلك اولان. فكان اصفر
 وجوه الاشقياء في موازنة اسفار وجوه السعداء في قوله تعالى
 وجوه يومئذ مسفرة من السفور. پس اسفار وجوه اسقيا اسفا
 وجوه سودا موازنة سنده اولدو كه قرانه وجوه يومئذ مسفرة واقع
 اولمشد سفورون در كه ظهور معناسنه در مراد تقابل صفاتيه كوستر مكد
 كه بعضا كابر مظاهر جمالية ايله مظاهر صفات جلالية بر ابر مشاهد
 امثلدر و اكثر يا صفات مياننده تقابل و موازنة كوز تمشدر و كما كان الاصفر
 في اول يوم ظهور علامة الشقاء في قوم صالح. يعني اسفار وجوه سودا يوم
 اولدو ظهور و علامة سعادت اولدي نكتم اصفر وجوه يوم اولدو قوم صالح
 علامة شقا اولدو نكبي. ثم جاء في موازنة الاصل بالمقاييم به. بو
 مذکورون صكه قوم صالح ايله قايم اولان اصمر وجوه مقابل سنده قول
 اني الذكركم لکن قوم صالح ايله قايم اولان عرجي حمرة بطيئ ثلث وال
 وضك سرور سبيي ايله حاصل اولان بونك خلا في سر ايج الزوال ايدوكي حمرة در

وجنا در نه عجب پتر كچر زوق و سرور اياي هر ساعت زوال و موافقت عرفي
 نفسند و ملايمت طبائع و مقدر اوله الله تعالى اعلم. قوله تعالى في السعداء
 ضاحكة فان الضحك من الاسباب المؤلفة الاصل والوجوه فهي في السعداء اظهر
 الوجبات. يعني اشقياده اولان اصمر وجوه كه صفة جلاله دن ناينه در انك
 مقابل سعاد حق وجوه يومئذ ضاحكة قول كدي زير ضحك ملايم
 طبع اولان اشيانك حسند حاصل اولان تجت اينسالي نفسند نايه
 اولدو و ضحك اينسالي و خارجي توجهي سعاد اصمر وجبات اقتضا ايدرم
 ثم جعل في موازنة تقدير بشرية الاشقياء بالسواد قوله تعالى مستبشرة
 وهو ما استر السور في بشرتهم كما اثر السواد في بشرية الاشقياء بعده
 بشرية الاشقياء سوادله. تقدير مقابل سنده سعاد حق تعالى مستبشرة
 قولني قلبيكه اول استبشار بشرية سعاد سرور قبيلندن حاصل اولان
 اترد بشر اشقياده عمومون حاصل اولان اسر سواد كبي. وهذا
 قال في الفرقين بالبشرية اي يقول قولهم يؤثر في بشرتهم فيعدل بها
 اي لون لم تكن البشرية تصنف به قبل هذا فقال في حق السعداء يبشرون
 ربهم برحمة منه ورضوان و قال في الاشقياء فلبشرهم عذاب اليم.
 يعني بشرية فرقيين دن حاصل اولان تاثير اجلندن در كه حق تعالى حق
 فرقيين ده شري قول قائل اولدي يعني بونلر بوقول مؤثر قائل اولدوكي
 بشر لرده اثر ظاهر اولدي پس عيد حقك بشري مذبوره سبي
 ايله حال مستمر دن بر لون آخر عدول اديكه بوجوه و رودندن
 مقدم بشري اول لون ايله ملون دكل ايدري ضمير عدول عدول قومه
 دفي كتمك جايزد ريعني قومك وضع و ظالني تقدير اديديم كاله
 پتر كاله مدن منفرم اولدوكي خبر بشارته بشارت دد كاري كسر بايله
 قلبي تاثير دن بشرية بشر ده علامة طبعية شيه ظاهر اولدو عيني
 ايمش بر حق سبحانه و تعالى سودا يبشرون برهم برحمة منه و رضوان
 ديوا سباب بشارتي تفضيل ايدري و حق اشقياده سالك سبيل لحكم
 واستهزا اولوب فبشرونهم بعذاب اليم ددي. فان في بشرية كل طائفة
 ما حصل في نفوسهم من اثر هذا الكلام فما ظهر عليهم من خواهرهم
 الاحكام ما استفرغ في بواطنهم من القهوم. پس هو طائفة نك بشر لرده
 تاثير ايدري لاهذا الكلامك نفس لرده و طبع لرده حاصل اولان
 اثر تاثير ايدري بر خارج لرده ظاهر و نمايان اولمادي الا باطن لرده
 مضمر و موكوز اولان مفهوم لرك احكام كورندي. فما استر فيهم سواه

شهرستان عالم امکانه مشابه و شمس تاباندر **م** اعلم ان القلب الخلق قلب العارف بالله
هو من رسته الله وهو واسع منقادته وسع الحق جل جلاله **م** اي عاقل حقيقا
سن يملكه قلب عارف بالله كرم رحمة الهية و نصادرا ولور بوجه ايله فلك
قلب صدر دن وسع مقامات محيط و داير دور و حامل امانه الهية اولان در
نجه محصور و مفتاحي اولور كه جوهر نظم شريف قرآن انا عرضنا الامانة على
المستوات والارض والجال فابين ان يحملنها واستغفقت منها وحملها
الانساندر **م** وبوجه انسانيان من در قلب در كه قابل جمعيت صورت
رحمن در **م** و رحمة لا تسع **م** رحمة حق خود ذات حق واسع اولور نير اصفية
ذات صغير و لسان عموم ايله معروف ديندار **م** وهذا لسان عموم من باب الاشياء
فان الحق را حمليس بمحوم **م** يعني بزم رحمة طه حق واسع اولور نير اصفية
لسان عموم در يعني اكثر علما قولي در لكن علمانك بو قولي اشارت قبيلند
نصريح دكلور نير حق انور قاتندر را حم در معروف دكلور پس بواعقاد صريح
به دن اشارتكم فهم اولور كه رحمتك حق سعة اوليه نيك بيور **م** فلا حكم
لرحمة فيه **م** يعني بر رحمتك خدو حكم حاصل دكلور و رحمتك حق اثر و اصل
دكلور پس نجه اكوا وسع اولور فقير ايدور پس قلب رحمتك صادر اولور
حقيقة معنای مقتضای صفة رحمة ايله كمون نميدن ظهور كمشد
ديك در زير قلب مقام قبض اقدس در قديم در كه تقاضاي اسم ظاهر ايله
طلب ظهور اتمشد و تقاضاي صفة شميم رحمن ايله فيض عقدس مرتبه
سند نور وجود بولشد و اصطلاح قوم قلب جاهل قلب الهلاق اولور
زير قلب عوام قديم ايله متصف اولور انك نفس نفوس حادث در كه
امتزاج عناصر در صكره ظاهر اولور نيك دينلشد **نظم** دل يكي
منظر نيست رباني خواننده ديوار چمن دل حقاني **م** انكه دل كم كوده بهجات
رو به بيتي سكان كوي انداز **م** و اما الاشارة من لسان الخصوص اما لسان
خصوص ايد اشارت كه الله تعالى نك فلك رحمتي قلبه واسع و شامل اولور
فان الله سبحانه وصف نفسه بالنفس زيرا الله تعالى نفسي لسان بني سذات
نفس ايله متفكر كه نبي عليه السلام بيور دي اني لاجد نفس الوحي من قبل النبي
وهو من النفس يعني نفس تنفسدن مأخوذ در تنفس نفع كروب
قلوب در كه كروب و غصه كروب جمع در و هر متفكر اتمز الا تنفس ايله
باطنندن دفع كروب و عاقبتن حاصل اولان راحة طليا چون ايد زير ان
تنفس باطنه داخل اولان هواي حار دن كروب حاصل اولور و هواي مزبور
تنفس ايله هواي بار چكيد و وصولدن راحت بولور نيك كستان اولور

نفس نعلان مرد و بيقي قساوت
حديث الهية ايند كماله صورت
نسيم الهية اولور نيكه فلق آدم
الكلية نظم اولور نيكه فلق آدم
كلية صورت و
كلية صورت ايد
كلية صورت ايد

نور

شيخ سدي بونكة بيان اتمشد در جناب الهية اول تنفس سما الهية نك
تقاضاي ظهور نك و حقايق كونيته نك طلب وجود و صدقندن مرتب اولان
كز در دفع انچه ندر پس تنفس اسماء نفع ذلته سبب و باعث تخلص عن الكروب
و تنفس مزبور نك نيم رحمتك پس نفس رحمة اسماء شامل و اكون
حقايقن اوسح و لجاقت مستان دن وسع اولور كرسوال اولسه كه طلب منشأ
اسمادت ذات من حيث هي دكلور پس رحمة ذاتي نجه مستوجب و محيط اولور جواب
بوقر كورد كه **م** وان الاسماء الهية عين المستحق وليس لاهو **م** يعني حال بوجه اسماء
الهية عين مستاندر بلكه دكلور الاسماء حق عين حق در كلام مزبور مكرور
مؤكدر اكر ليست اكثر شخه اولور و نيك ايله مكتوب اولور سه اما نسخة
مصنفة كيك تاسو ذ اولور سه كلام مكرور اولور نيكه نيكه نيكه نيكه نيكه نيكه
الله اعلم **م** و اما طالبة ما تقطيه من الحقايق **م** يعني طال بوجه اسماء الهية طالبة در
اعطا اندو كي حقايق ايله حقايق كه علمه ناسر در عين ده موجوده در يعني
خضره ثابته و مرتبه واحد ين اولان اسماء الهية حضرت ثالثه صاحب اولان
ارواح و حقايق معطو در من الحقايق لفظن من بيانته مانك بياندر و ليست
الحقايق التي تطلبها لاسماء العالم **م** و اول اسماء طلب اندو كي حقايق كونيته
دكلور الا علمدر ايله عالم كه اجناس و انواع و اشياء منقسم در اسماء نيكه
منه مجالي و آثاره مظاهر در و املا حكم و آثار مزبوره بالذات اسماء نيكه
بالذات اعيان ثابته نيكه و لكن اسماء سوى ذات مشاعر اولور نيكه
اما اعيان ثابته ماسوي خدا عد اولور لير بوجه ايله اعيان مزبوره نك
وجود خارجيت نصيب نيكه اولور نيكه قدم ايله انصاف نيكه ضرر و ير من
فالاوهية تطلب المألوه **م** پس الوهية كم حضرت اسماء و صفات و افعال و جويته
و اكو انده مؤثره در البتة مألوه استر ايله مألوه عالم شهادت در و مظهر لوازم
واحكام الوهية در زير نسبت طرف متبئين سوز حق اولور و مجاز سوز
صورت بولاز پس وقتاكم الوهية معنای اسم فاعل مؤثرات اولور ايسه
مقابلن ملاق مشتق قلندي كه متأثر معناسنه در پس مخالف معنای الوهية
مأخوز اولور اصطلاح دن اولور **م** و الربوبية تطلب المربوب كذلك
ربوبية دن مربوب طلب ايد در ربوبية حضرت جامع اسماء و صفات
و افعال در مربوب علم در بعد الوجود لاحق اولان صفات شهادت
اعتبار ايله و الا فلا عين لنا الاله وجودا و تقديرا يعني اكر نسبت الوهية
در ربوبية مألوه و مربوب اقتضا اتمسه تلك النسبة هر كز تحصيل بولاز
ايد و مألوه و مربوب موجود اولور دي پس الوهية و ربوبية عيني

ان بولور كه وقت يكايك
اندر و خبر نيكه نيكه نيكه

و في شرح مقال الفضايل
مقدم على ما من مست
و سبق الرحمة على الضيق
من صلب الضيق
من صلب الضيق

بوقدر العالم سببی ایله کرک غینک وجود وجود ذهنی اولسون کرک خارجی
 تقدیر دد وکی هنوز عله اولوب خارجه کلیند **۲** والحق من حیث ذاته غنی
 عن العالم والربوبیة ما لها هذا الحكم **۳** یعنی سابقا مذکور اولان حقلک
 اسمائیه حیثیتی ایله اولان اقتضاسی در افاضات من حیث هی اعتبار ایله
 حق عالم لردن غنی مطلق در اثار ربوبیت ایچون بوحکم بوقدر زیاده صوب
 احتیاجی ضروریدر و حکم من بودک بوبیتند یعنی الوهیت دت
 نفی مستلزم اولماین حکم الوهیت ذکر اولمادی **۴** فبقی الامر ایوایی ما
 یطلبه الربوبیة و بین ما یستحقه الذات من الغنی عن العالم ولیست
 الربوبیة علی الحقیقة والاتصاف الا غنی هذه الدوات **۵** پروقتاکه
 حق من حیث الذات غنی مطلق اولوب وصفه ربوبیت اضافة ایله محتاج اولوب ایسه ز
 جهتین اولوب پس حال بین الامرین دایر اولوب ربوبیتک مر بوب طلب
 اتما سیله ذات من حیث هی مستحق غنی اولمایی میانشده و حال بودک علی شرط
 الحقیقة والاتصاف ربوبیت نفس الامر ده یعنی ذات در بلا خلاف ربوبیت
 نسبة عقلیة در خارجده موجود اولان زاتدر غیر بوقدر **۶** فلما تقاضی
 الامن بحکم النسب ورد فی الخبر ما وصف الحق به نفسه وقتاکه امر ذات حکم
 نسب و غنا و احتیاج و لطف و قهر ایله متعارض و مختلف اولوب صرافه غنا
 اوزده باقی قلمادی ایسه خبر نبوی ده حق تعالی نفسنی عبادی اوزده شفقت
 ایله وصف اندوکی وارد اولوب **۷** والله رؤف بالعباد قوی در پر معنای شفقت
 امراضا فی اولور رحمت اولدو غنی سیدن عبادده نقلت اندوکی کیم کرب
 اسمان تنفیس اولدو غنی جسدن حقه دخی نقلت ایدر **۸** قال الملک
 عن الربوبیة بنفسه المشوب المحن بايجاد العالم الذی یطلبه الربوبیة
 بحقیقتها **۹** برحق تعالی نک صفة ربوبیتند و جمیع اسمای الهیة دن
 اول تنفیس که رحمانه منسوب اولان تنفس سبیلده واقع اولمشد حقلک عالم
 ایجاد سببی ایله واقع اولدو ایله عالم که صفت ربوبیت حقیقتی ایله انوک
 وجودنه طالب ایدی یعنی مر بوب اقتضا اتمشد **۱۰** فثبت من هذا الوجه
 ان رحمة وسعت کل شیء فوسعت الحق فی اوسع من القلب بر وجه مذکور
 که لسان خصوصیه ایله تکلم اولمشد ثابت اولدوب حقلک رحمتی جمیع اشیا
 واسع اولدو کرک حق اولسون کرک خلق عین اولسون کرک اسم پس بوقدر وجه
 رحمة قلبدن اوسع اولوب زیاده حق و هم قلبه شامل اولدو **۱۱**
 حق تعالی من حیث الذات هم راحم هم مرحوم اولوب **۱۲** او مساویة له فی السعة
 یاخود وسعتده و صفة قلبه مساوی اولوب **۱۳** هذا مضی یعنی رحمت و صفتده

اولدو

و وسعتده کلام تمام اولوب **۱۴** ثم لیعلم ان الحق تعالی کما ثبت فی الصحیح یقول
 في الصور عند الخلق یعنی کلام من بود تمام اولدو دن ضکره حقیقا حدیث
 صحیحده ثابت اولدو کبی معلومک اولسونکم حق تعالی نک یوم قیامتده
 تجلی ایدر اول تجلی صور مختلفه ایله واقع اولور بوحیث لسان قومده غالباً
 حدیث تحویل دیکله معروضدر و تجلیه تجلی کتب در بود **۱۵** وان الحق تعالی
 اذا وسعه القلب لا یقع معه غیر من المخلوق **۱۶** دخی حقیقا بر قلب که حق ایله مالی
 اوله اولحقک غیری مخلوقا دن خالی اولور پس حق صفده و غنی و عایه خلق
 خلق صفین و معلوم اولدو که قلب ذوالوجهین دکلر پس قلب ویدانی الوه
 صویتی متوجه اولماسه غیردن منقطع اولور پس رفع مساوی قلب عارفدن آسان
 معنی در حکمتی قلبی کور مکده و قلبه کور مکده در فکانه یملأه برحق سبحانه
 و تعالی قلبی ملأه ایدر کبی اولور و غیر برحق حکمتی حروف تشبیه و تحذیر
 زکونک و برمی بواولدو که امثلی حق فی مقدار یا نند و اجسام ده مستور
 در حق تعالی مقدار دن منزله در **۱۷** ومعنی هذا اننا اذا نظرنا الحق عند
 تجلیه له لا یکن هوان یظهر الحیرة **۱۸** یعنی معنای مذکورک ایضا حی بودر که
 قلب که وجه فقه متوجه و ناظر اوله نور تجلی فایض ایکن هرگز غیره توجه
 قادر می اولور سطوات نور جالده بوجهاله مستملک و مقهور اولور که
 غیر توجه دکل خطر نه غیری خطور ایدر **۱۹** دل یار عزیز ایکن اوزن خوراک
 نزدیک وصال محض ایکن دورا خطور **۲۰** مستملک اولور و حذر بوجهاله
 کم **۲۱** مستملک مقهور ایدر و کن روز کلام و قلب العارفین فی السعة کما قال ابو یزید
 البسطامی قدس الله تعالی شمع لوان العرش و ماحوله مالف مرخ فزودته من زوا
 قلب العارف و ما احسن به حاله که قلب عارف و سعت و اطلاق قلبه بر مرتبه در که
 آتی یازید بسطامی ذکر اتمشد بوقول ایله که عرش و دخی محوئی اولان
 کرسی و سموات و ما فیها و فرش ارضین و کل ما یدب مایذب فیها و فرش
 ارضین و کل ما یدب فیها یلکه یوز بیک کرم بونک مقداری اشیا و ایای ساری قلعه
 برکوشه سنده داخل اولسه عارف تفاوت حسن ائمه زیاده صفات و زاتدن تجلیات
 غیر متناهیة به نسبت امور مذبوره ایچون قدر محسوس حاصل اولماف زیاده
 امر متناهی غیر متناهیة در نسبت قدر بولماز **۲۲** وقال الخیر رضی الله تعالی
 عنه فی هذه المعنی ان المحدث اذا قرن بالقديم لم یبق له اثر و بومعنا کشف حضرت
 جنید عارف رضی الله تعالی عنه بیوردی که تجن محدث قرین قدیم اولسه سطوات
 نور ذاتله مستحکم و عیدم اولور اثر باقیستی قلن و قلب یسع کیف محسوس
 المحدث موجود ذات قدیمه مجازی قابل اولان قلب محدثی بجه موجود حسن ایدر

ننه که بحر مسئله عاقله حقیقه مراد مستفاد اولور والله ولی الرشارو
 بحر هذه المسئلة دخی بوسيلة مشار اليها نك بحري بر تقدير ايله طایفه
 اشارت ايتروكي معنایله بشارت ايتروكو من معانك ميانين توفيق ميسر
 اوله بودركه ان الله تعالى جليلي من جلال غيب تحقيق الله تعالى ايجون ايجون
 واردر بر بر جلاي غيبی درك انك سببي ايله حضرت عليه ده اعيان ثابته
 واستعدادات قديمه حاصل اولور و مرتبه بر مزبور اكره ما تحت نبت غيب
 عد اولور اما فوقه اضافت ايله حضور در زیر جلاي عين ظهور در
 و جلاي شهادة ايجوني سبب جلاي شهادت درك بونك سببي ايله اعيان ثابته نك
 اثار ي خارج موجود اولور پس اعيان مزبوره نك علم حضور نشود بولر
 شهادت حضور و وجود ديرو و حق تعالى شهود مزبور سببي ايله عباد
 بجلاي ابو عباد مزبوره نك دنيا ده و برزخ و آخرت و وجود لرون صكره
 پس حق نشود سببي ايله مشاهد ايدركه كانه شيخ رضي الله تعالى عنه
 مزبور جلاي شهادي ايله بر جلاي عام دلایكه هم وجود شهادي افاده ايدركه
 بعد وجود الشهادة جلاي اخر افاد ايدركه اكا تحول ديرو و جلاي كشيپ ديرو
 فمن جلاي الغيب يعطى الحق الا استعداد الذي عليه القلب برحق تعالى جلاي
 غيبی ندرن قلبك مجول عليه اولور و غي استعداد از ليسن اعطا ايدركه جلاي
 مزبور حضرت غيبی و افق اولور وهو الجلاي الذي الغيب حقيقة
 دخی اول جلاي غيبی بر جلاي درك غيب انك حقيقي در هرگز اندك
 منك اولمز بواجلن اكا غيبه هوية ذائبة اطلاق اولور وهو الهوية
 التي تستحقها عن نفسه يعني غيب مزبور بهو يتدر كحق كالفنسنون بالذات
 مستحق اولور وجوب ذاتي كي هو ضميري يستحق لفظك فاعلي در
 بعض نك بقوله عن نفسه واقع اولمشك معنایله ظاهر دكلر اولجلن
 اكثر نسبه ده مترو كدر بلكه بعض نسبه لوده كه مناجاي شرح ايدركه وهو الهوية
 التي جملة سي هو لفظه و ارجه متروك در غايبا حسب المعنى احتياج يوق كيم تامل
 اولور فلا يزال هوله ايدركه جلاي غيبی هرگز غيبون منك اولمز فاذ حصل
 له هذه الاستعداد بجلاي الجلاي الشهودي في الشهادة پس حق قلبا ايجون
 حضرت علمیه ده بوا استعداد كامل اولسه حق اكا جلاي شهودي ايله
 جلا ايدركه در ذيل قرآن تعريف بومعنايه دليلد فرأه فظهر
 بصولة ما بجلاي له كما ذكرناه پس قلب حق كور در صورتن بجلاي اديايسه
 و يردو كاستعداد مقداري اول صورتد كور پس قلب دخی حقل
 جلا ايتروكي صورتك مقدارنده ظاهر اولور فضل يه و نقصاني اوطان

غيبه لفظك
 علمية عبارة
 دخی صحیح
 اصل نسخ
 بولر كدر

بلكه

بلكه مقداره و شكله مساوي اولور شكك مذكور و لمشدر فهو تعالى اعطا
 الاستعداد بقوله اعطى كل شئ خلقه فهم پس حق تعالى اول قلبه و الاستعداد
 كلي قديم اعطا انديك حضرت علمیه ده واقع اولدي ثانيا استعداد جلاي حادث
 و يرديكه استعداد كلي نك قرعي ريس حدوث استعداد جزئي استعداد كلي نك
 تعين خاصند و جن بيتن عبارة اولدي ۱۲ ي ثم رفع الحجاب بينه و بين
 عبده يعني اول خلق و تقدس اعطا انديك استعداد كلي و جزئي عبارت
 و لوح قابليت در قوم صور عينية و شخصيه نقش فيضند كناية اول
 فيض و عطا كه صور اثار و فعلند بلكه شوته فايض و مستفيضند
 اقتبس و راكم در بعد ثم هدي ديدو كي عيده رب ميانند اولان
 قناعك ارتفاعي درك جلاي غيبی شهادي ايله بجلاي ايدوب مشاعر ده
 ظاهر و بادي اولدي ديمك در فرأه صورة معتقد فرعون اعتقاده
 پس عيده حق صورة معتقد سنده كوردي بوقديره عيده مرئي
 اولان صورة حق عيده صورة اعتقاديه سنك عيني اولور و اول صورة
 اعتقاديه ده جلاي ايدون عيده اعتقاديه تابع اولور و جن جلاي ده قلب
 دخی جلاي اوزر اولور ضيق و سع ده ننه كه سبق اشد ريعه
 بود و كور معنایله عيده جلاي له بر اعتقاد حاصل مقيد اولور و غي
 تقديره در اقام عيده مزبور كه عارف بالله اولور بر اعتقاد حاصل مقيد اولويه
 بلهيو لاني الوصف اوله اولمقوله جلاي سنك بر صورة خاصة به اختصاص
 قلب دن خارج امور حسي ايله اولور اوقات و احوال و شرايط كي فلا
 يشهد القلب ولا العين ابد الا صورة معتقد في الحق پس بوقديره
 قلب جلايات معنوية ده مشاهد ايترو و عين جلايات صورتية ده مشاهد
 ايترو ايدركه يعني نه دنيا ده نه آخرت الاحقلا واقع اولان صورة معتقد سني
 مشاهد ايدوب و بومعنايه قلب عارف و عاقي بر ايدركه فالحق الذي
 المعتقد هو الذي وسع القلب صورته وهو الذي بجلاي له فيم فرأه
 نري العين الا الحق الاعتقادي پس اول حق كه حاصل در اول حق نك قلب
 انك صورتني واسع و محيط اولمشدي پس عند الجلاي عين كور من الاتق
 اعتقادي سني كور يعني قلب محيط اولور و غي صورة معتقد يي كور و
 جلاي مزبور در مرد جلاي اخر قدر و لا خلاق في تنوع الاعتقادات
 حال بودركه اعتقاد لرك تنوع شبيه بوقدر يعني قيود مختلفه
 و اعتقادات جزئية حسي ايله زير تنوع استعدادات و تخالف قابليات
 اعتقادات شخصته نك تخالف اقتضا ايدركه مناجاي شرحند تنوع

شوق اعتقاد ای بحسب الاطلاق والتقييد **دیو** تفسیر تفسیر فیروزین ای
بحسب الاعتقالات بحزبیه والقیود المختلفة **دسه** برنم شرمه اولی ید
من قیده انکره من غیر ما قید به واقف فیما قید به **پس** هر که حتی صورتی محصوره
اعتقاد تفسیری اید قید اید اصحاب عقول جزئیة بیکه اگران تجلاده تجلیاتی
کنند و صورتی معتقد سی و زره اولور سه حقه اقل را بدوب و غیرک صورتی
مقید سینه انکار اید **ومن** اطلقه عن التقييد لم يذكره واقربه فكل
صورة يتحول فيها واصحاب قلوبهم هر عارف بالله و کامل اهل تنباه که
حقوقی و دن مطلق مشاهد اید هر صورتی که در سه بیلو و هر حال تحول آید
انکار اید و قدری و قدری و منقلب و **لما** یامن بداجالک فی کل ما بدا
بار هزار جان مقدس ترا قدر **المنشأ** یک جوهر صدف پیکو یک
پیکو صدف از مرتب هر لحظه بخلق ایست ظاهر یک نور و صدف و ذرات
یک صورت صدف از جامه در جام صدفات یک ذرات دل باید و دین ما
ببیند حق را بهزار جلوه هیئات و یعطیه من نفسه قدر صورتی ما
تجلی له فیها الاما لایتنای **وعارف** بالله و وقف من رب صور اولان اول
حقک تجلی اندوکی صورتی مرتبه و قدری و نفسی و اعطاء و تقیید و اجزای
قلوب مرتبه سینه حق آنها و اما اید زیر صور تجلیات دن هر صورتی که انقضای
حاصی وارد که تقیید و اجزای دن نوع خاص و قدری و معین ایجاب اید رنگش
مؤلفک شیو خند ابو مدین مغربی بیور مشدر **قطعه** لا تنکر اباطل
نی طور **فانه** بعضی ظهوراته و اعطاه منک بمقدرات **حتم** تو حق اثباته
یعنی عارف مراتب انسک حقه منکر و اما و غمک کی باطله دنی منکر و اما که
اولانی مظاهر جلاله دن بر مظهر و که ذات حق بر صفی اید ظاهر و
دخی اول باطله مقدار تقیید اید تا که حق اثباتک تمام عهد سنون
کلینی و صور من یور بحسب الانواع منحصرو متناهیة ایسه بحسب
الاشخاص غیر متناهیة در اول تقدیر بحسب تقیید دخی صورتی شخصیته به
منحصرو اما از بلکی الی غیر انتهاییه **ذهب** اولور کیدر و بو معنا فاعلمه و
منفعل حاصل اولور و بو مضمونی حضرت شیخ مصطفی دخی نظم تشدیک بیور
شعر لقد صدق قلبي قايلا كل صورة فرح الخزلان و دیر رهبان و بیت
لا وثاق و كعبه طائف و الواح تورية و مصحف قران **فان** صورتی تجلی
ملک انصافه تقف عندها **زیر** صورتی تجلی ایچون نهایت یوقدر که تجلی
اول غایتی حرکتی و اقف اول و من بود عارف طلب تجلی
اضر دن فارغ و متصرف **فالا** و لذلک العمل باسما له غایة فی الفارغین تقف

تجلی

عندها **شکر** علم الله عند الفارغین غایت یوقدر که اول غایة معبوده تمام
اولوب **فالا** بل هو في كل زمان يطلب الزيادة من العلم به **بلک** شان عارف
هر زمانه لسان استعدادی حقه علمک زیاده سن طلب ایدوب **رب**
زدنی علما شکر فی مکور املکن حالی اوله مکدر **رب** زدنی علما
زدنی علما **رب** زدنی علما **کلام** من یور اینه کریمه دن اقتباس در که حق
تعالی سلطان انبیایه امر ایدوب بیور که قل رب زدنی علما **پس** نه که طلب
الهی طرف حقین غیر متناهی در ثامودیر دخی که تجلی علی و در طرف حقین
انک دخی طلب غیر متناهی در نیکه بیور **فالا** من لا یتناهی من الفارغین
پس امر علم طرف حق و نه عید دن متناهی اولان نه عید حال طرف دن
قالور و نه حق دن فیض تجلی منقطع اولور **نظم** طلب عارف نه غایت وار
نه تجلی سینه نهایت وار **بحر** ذات محیط موج صفات متفاوت و تعدد درجات
عن وضو کد و مصالحید **جمله** ذات صفات من یور **کرم** بیک در لوقیل
قال اولوی **بر** لکن اکملی محال اولوی **مجتهد** حقه اولمادی ذاهب
کاه مخطی تور زنی کاه صایر **سالك** راه مستقیم خدا کوزلمز نسبت صواب
و خطا **هذا** اذا كنت هناك خلق و حق روح حضرت شیخ نال کتافو
حله و فافرضه عدم مل بتدرب فارغ و قید دن اطلاقه راغب و
کثر ترن و حده منجذب اولوب بیور که بو مذکور اولان معنائیک من
قب حکم مراتب اولور و **واذا** نظرت فی قوله تعالی کنت رجلا **الشی**
شعی بها وید الی یبطش بها ولسانه **الشی** یبکل به الی غیر ذلک من
القوی و محال الی الی اعضاء لم تفرق **فین** که سن الله تعالی نالک لسان
نبی سندن تعلیم توحید ایچون مقام قرب نوافل دن بیور و غنی کلامه نظر
انک که عید خطاب ایدوب بیور مشدر **سک** شعی و سنی و سنی و سنی و سنی
رجلک و بطش اخذ اید و کوی و تکلم اندو کوی لسانک اولدم و سنی و سنی
کل و اخطا ایچند حاله اولان قوی و مشاعر کوی جمله سنی عینی اولدم
دیو حکایت مشاهده سنی میان مرتبتی فرق امتزایدوک **تجلی**
واحد بیور و حرت و کثر نشب و اعتبارات اید و کن ذوق و حران
و قبول و اذعانله شهود اید **فقلت** الحق امر کله او خلق کله فو
بنسبته و هو حق بنسبته **پس** سن دیر ایدک مقام نفس الیهی و وجوده
بنم کلاموز الان دوران اید جمله سنی هدر جهة وحدت اعتباریه
یاخوذ دیر ایدک جمله سنی خلقی در جهة کثر اعتباریه **پس** نفس الامر
نسبته اعتباریه یا به خلق و نسبت اعتباریه **اخری** الیه حقد رتبة

اولی کثرة واضحه و جبهه و حد و درم و العین و اجزیه . حال بوی که عین اختیارین
 مزبورین ده بیده شیء واحد در . فمیین صورة ما مجتلی . بی ذات مجتلی نیک
 صورتتک عینی . عین ما قبل ذلک المجتلی . ذلک التجلی قابل اولان مجتلی آنکه
 عینی در کون مجتلی شهادی کونک شهودی . فوالمجتل و المجتله . بی ذات
 حق تعالی عین التظیر و التشیب من وجه مجتلی و من وجه آخر مجتلی در . فانظر
 احب امر الله من حیث هو شیء . بی نظر ایله عین بصیرت ایله ای عارف و جود
 شأن الله من حیث الهویة . نه عیب در که فر حد ذاته صد و احد آنکه نه کثرت
 متصوره عدو در زیاده وجه من نور ایله عوالمون غیبه مطلق و بحر غیب عینا سدن
 مستغرق در من حیث نسبت الی العالم فحقایق اسمائه الحسنی و حقایق اسماء حسنی سده
 مندرج اولان عوالمه نسبتی حقیقی ایله متکثر و صفات اغیار له متصف و متفا
 یور در حاصل کلام معنی واحد بالذات کثیر بالاسماء و الصفات در **نظم**
 بوالعبد رشون ذات خدا . احدی حد غیبه بد اسماء . ذات له کون اسماء ظاهر
 کنه ذاتی مظاهر سائر . امر ذاتی هویتیه کون . مقتضای ظهورت اتم شئون
قوله و من ثمة و مائة و عین ثمة هو ثمة فمن قد عمة خصته و من قد
 خصه ثمة . بعد حضرت شیخ بیان دایره وحده و کثرت و زوج و کائنات حیده
 عروج ایدوب اول لفظ من ایله ذوی العقول و ذلک استفهام انکاری
 قصد ایدوب سوال ایدر که بوقضای وجود و صلی نفس الامر نه نایز اید
 اناس ذوی العقول تأقیما ذوی العقول که لفظ ما انله اشارت در بونلک
 ماهیتاتی نه در موجودات مستقلة میل دکلید ظاهر مراد لری استقلال و جود
 وجود انکار ایدر که کلام سابق آنی مستلزم در بعد و عین ثمة هو ثمة دینوی
 بعد الانکار اثباتی نه یعنی هو عین که نفس الامر نه موجود در بعد فمن قد عمة
 دید و که یعنی پس عین که مزبور یقیم ایدوب . قیود دن مطلق و منزه کوردی
 کون من وجه اض اطلاقه تخصیص و تنزیه عقلی ایله معتقد قلبی و دنی
 هر که حتی تخصیص قیود له معتقد و مخصوص اتری کون اطلاق ذاتی نه حکم
 اتم دن خالی اولماری و مقابل بقید اولان اطلاق دن تنزیه قلبی فمیین هو
 عین قنور عینه ظلم فمن یفضل عن هذا یجد في نفسه عمة یعنی اعیان دن
 بر عین موجوده یوقدر که آخرک غیره اوله بلکه عینی ته بحسب الظاهر در
 لکن فی الحقیقة عین یوقدر بر عین موجوده یوقدر که انوک باعتبار الحقیقة
 ظلمه عینی در اگر چه بحسب حکم الاسماء نه غیر ایسه ده هر که بود و در که
 معادن غافل اوله اول قلند غم جصل بولور که غم ضم عین ایله قلند
قوله و ما یعرف ما قلنا سوى عبد له حمة . و بومر کور اولان معنای دقیق

تو حیدر کونست که عین حق تعالی
 نوافل اولان اولند و عین حقیقت
 در تندن ظاهر در که لا ینزال العبد
 الحق بالقلب فلیس ببولک فقای اولان
 نسبة تو حیدر که عین حق تعالی
 تقریبی نسبتی در کلام حق تعالی
 اطلاق اولند و مشابه قصد ایدوب
 بعضی ذات عین نقل و زیاده اعتبار
 اولند و عین در وجه در سائل

مفرد

و مضمونی اینقی استقصا اتم الا سوال سائلک صاهیه که مجرد ظهور علوم ایله
 مانع و مألوف اولمز و مبلغ علم علماء رسومه و وقوف قلین بلکه حرف قنای عادات
 و دفع حجاب قیود و تعلیقات ایدوب . مضغ قشور ایله دماغ جان تلذذ و ملز
 بلکه بلغ لب لباب قلماسه حوصله بر صریحی قلی اولماز نه که الله تعالی بورد . نه
 و ذلک لذكری لمن كان له قلب . یعنی قرآن ناطقه که اندر حق ایچون امور متخالفه
 اثبات اولمشدر تشبیه که و تنزیه که مثلاً ذکر ی و اورد که ماهو الحق تذکره در
 یعنی حق ایچون نفسله ثابت اولان ثقلب في الشئون تذکره و اورد در کتب
 تذکره من کوردن صاحب قلب ایچون ثابت در اما صاحب عقل ایچون ثابت
 دکلدر زیاده ثقلب في الشئونه ینه صاحب قلب بیلوم که قلبک بین الاشقیاء
 ثقلبنی ادرک ایدر که الحق یثقلب في الاحوال فحواشیه تنکه حق واحد من کل
 الوجوه در شئون متکثره دن منقلب اولور که کل یوم هو شأن فحواشیه
 مقاله برهان در قلب دخی کذلک احواله منقلب در . لتقلبه في انواع
 الصور والصفات . یعنی تذکره قلبه تخصیص که حسی قلبک انواع صور و صفات
 متخالفه ده اختلاف تجلیات ایله منقلب اولور و غیبی در که یز در کون عین
 واحدی صور کثیره مشاهده دن عبادت در . ولم یقل لمن كان له عقل فان
 العقل قید . یعنی الله تعالی کلامه لمن كان له عقل دیمه دی وجه تنصیح بودر که
 عقل الخلق و حقیقت قید در لفظ ظاهر اما حقیقت ذی عقل صاحب نظر
 و فکری مؤدی اولور و غیبه محله قید ایدر ما و راسنه متما و ذوالمان . محض الامر
 في نفسه واحد و الحقیقة تابعی الحصر بر عقل وجه مزبور اوزره قید و لحاق
 امری صفة واحدة حطر بر حقیقت جامع خود نفت واحد حصر دن
 ابا ایدر فی نفس الامر یعنی نفس وجوده و حقیقة حاله حصر و حد
 مستبعد در . فما هو ذکره لمن كان له عقل . پس قرآن نفس الامر بیان
 اولور و غیبه حیثیت دن اولعنه اول عقل صاحبنه ذکره اولماز و نظر فکری
 فحواشی مؤدی قلنم . وهم اصحاب الاعتقادات الذین یکفر بعضهم بعضاً . یعنی
 عقل صاحب لری شول اعتقادات جزئیة اهالی سید که بعضی بعضی آخرین
 اکفا ایدر زیاده بونلک فکری انوک فکری مؤدی اعتقاد مخصوصه مفایودر
 اول اجل دن بری برینی کفر نسبت ایدر لری زیاده بونلک معتقد مخصوص
 اخر منکر کلور اما نفس الامر ایکی سید دخی حقه مطابق اولمق جایز در
 و یلعن بعضهم بعضاً . دخی بونلک بعضی بعضی آخری لعن ایدر . فما لهم
 من ناصرین . یعنی اول اصحاب اعتقادات جزئیة ایچون زمان عجور و احتیاج
 لرندن اول الله به معتقد لرندن مدد یوقدر و نفس یوقدر زیاده مثلاً

انما العدل ثقل منقلب اولان بیواحد
 من کل الوجوه در اما اعیان بایته اول
 ربه احوال منقلب اولور محله کورد

زيوک آله معتقدینک عمر وک آله معتقدینک حکمی جریانی که خرمه اید به بلذیر
 نصره دفع مکاره در بر شیک هرگز حکمی ثابت اولسه بجه تصرفه قادر اولی
 حق ایه اول معتقدان جزئییه دفع منزه در شخصیه ایلد معتقد اولدقلی اعتبار
 اگرچه بحسب الاطلاق جمله نک عین ایه ده نکه مضمون سابقه بوی رب فان
 الاله المعتقد ماله حکم فی الاله المعتقد الاخر تحقیق بود که ارباب عقاید خاضع
 رب ماصول بعد مریو بلذیر نصره اتمک جاین در زیر وکل وجهه هوولیه
 حکمیه هر بریک وجه حق در مریو بیته فیضی وارده اما عمر مریو یک رب خاص
 آخر ایلد مریو اولان ذیر نصره اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک
 معتقدانی تصور و تعلی ایلد آله اتحاد اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک
 قادر ایلان نکه سابقا مریو اولدی و معلوم اولد که بمقوله الاله مجموع
 الذین دیر اتمک اصنام معبودیه محمول فی الخارج دیر اتمک صاحب الاله
 عتقادینک عنه ای عن الامر الذی اعتقده فی الاله وینصره وذلک الاله
 الذی اعتقده لا یصره بر صاحب اعتقاد اولان الهه اعتقاد اتمک
 حکمیت دفع مضرت قادر اولد و معتقدین نصره اید اتمک اتمک اتمک اتمک
 اعتقاده نصره اید من فلهم لا یکن له اثر فی اعتقاد المنازع بواجل
 یعنی بضرة اید من فلهم لا یکن له اثر فی اعتقاد المنازع بواجل
 یعنی نصره عدم قدرت در که اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک
 ظاهر یی یوقدر و لا المنازع ماله نصره من الاله الذی اعتقاده فصالح
 ناصرین کذلک مانع فی اعتقاد جزئییه سلف ثابت اولان اتمک اتمک اتمک
 نصره یی یوقدر ماله نافی لاه نافی لاه مؤکد در پس اول اعتقادات جزئییه
 صاحبیلرک هرگز ناصر یی یوقدر فنقی الحق سبحانه النصره عن الاله
 الاعتقاد علی انفراد کل معتقد علی حده پس حق تعالی الاله مجموع و اعتقاد ایلدن
 علی الانفراد یعنی باشقه باشقه معتقدین دن هر بر نه نصره نفی اندیک
 والمنصور المجموع والناس المجموع یعنی و ماله من ناصرین دن مراد منقرض اولد
 اوزده هم ضمیرک مرع منصورون اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک اتمک
 ایچون نصره ثابت اولایوب اسم ذات مستجمع الصفات ایچون اولدی که قلب
 مطهر مؤمن عارف اکا واسع مطهر در فالحق عین العارف هو المعروف الذی
 ینک فاعل المعروف فی الدیاهم اهل المعروف فی الاضره برحق تعالی شول عارف
 یانده که حق قلبیک بین الصوره والصفات قلبی ایلد بیلور و اول شول
 حق مریو قدر عارف کور من بر صورت منکر اولان ذیر عارف اقتضای توحید
 ایلد بیلور که صریح وجود ایچنده سائر افلاک شهود ایچنده دیر سائر

و ابر اولان موجودات باطن و ظاهر صوره حقد غیر یی یوقدر پس دیناده معروف
 آخرتیه دخی اهل مریو قدر یعنی موطن دیناده معرفه حقه اهل اولان
 آخرتیه دخی اهل اولور ذیر صوره تحول اکا هرگز بر صوره منکر کور نمز
 معروف کور نور حق تعالی لطفدن جمله موزه اول اهلیتی اول معرفتی نصیب اید
 آمین قلهد اقال الله تعالی لمن کان له قلب پس معرفه حق جمیع صور دیناده و
 آخرتیه شول عارف مخصوص اولدی ایه که اول عارفک معرفتی قلبی قلبدن
 نایج و نایج اولور حق تعالی کلام منزه لام اختصا صله لمن کان له قلب ددی اشکال
 قلبی اولد و غیچون فاعلم قلبی الحق فی الصوره بقلبه فی الاشکال فمن نصبه
 عرفه نفسه پس اول عارف حق صوره قلبی قلبی قلبی قلبی قلبی قلبی
 قلبدن بلدی پس یوقدر یوقدر یوقدر عارف نفس حق کور و نفسدن بلدی
 که من عرف نفسه فقد عرفت ربی و لیست نفسه بغير هوته الحق
 حال بود که عارف نفسی حق دکلر ذیر هوته حق جمع نفوسه سائر در
 دیناده و آخرتیه و لا شئ من الکنون مما هو کاین و یکن بغير هوته الحق
 بل هو عین هوته فوالعارف و العالم و المقد فی هذه الصوره و هو الذی لا
 عارف ولا عالم و هو المنکر فی هذه الصوره الاخری دخی بر شی یوقدر عالم
 کون و امکان کون کون الان کاین کون موجوده کلجل ممکن غیر مشهود که
 هوته حق غیر یی اول بلکه جمله یی عین هوته حقد پس بر صورتک عالم
 عارف حقد و مریو صور حقد نکه صوره اخری ده غیر عارف و غیچون
 و منکر حقد عالم مقابلند جا هل کی بصر حج اتمک دوی رعایت ایدور شراج
 مقرض اتمک مشر حاصل کلام صور علما و عرفان و صور محجوبین و جهل
 جلوه کور کور حقد غیر یوقدر هذا حظ من عرف الحق من الخلق والشهود
 فی عین الجمع یعنی بونوع معرفه که آتی نکه تعصیب اتمک شول عارفک حظی
 در که حق دیکم صور دن و مراتب مجالید سوره و تجلای طریقی
 اوزده مشاهد اید عین مقام جمعدن متمکن و مستقر اولد و غی حالیکه
 صور تقرق در هر کور مشغول اولیه فهو قوله لمن کان له قلب یتف ع فی
 قلبیه پس اولد و کور عارف ذو حظ شول کس در که حق من کانه
 قلب قوی اکا اشارت در و اما اهل الایمان اما شول ایمان اعتقاد صاحبیلر
 که حق تجلای شهود طریقینون بلادر فاهم المقلده الذین قلده و الاشیاء
 والرسل فیما اخبروا به عن الحق پس انر شول مقلد در که انبیا و رسل
 حقدن خبر ویرد کمری اموره تقلید ایدر عکسته و لیکن نظر ایدوب
 دلیل عقلی استمداد لر تقلید دیو لغت بر شی قلا ده ایدوب بویون

طافخانه دیو بر سر شخص مقلد که سوزین مقلد تابع عنقه قلا ایدوب
نفسه ملازم ایدوب لامن قلا اصحاب افکار و المتولین للاخبار الواردة
یجملها علی ادلتهم العقلية مراد اصحاب افکار یعنی حکمایه تقلید ایدوب کل در اهل
تأویل فی مراد دکلدر معتق که در معتزله اندر که آیات و احادیث دن وارد
اولاندری ادله عقلیه لرینه حمل ایلد تاویل ایدوب و احتمالات بعید از کتاب
ایدوب فصولا یل الذین قالوا الرسل صلوات الله تعالی علیهم هم المراد و
بقوله والقی السمع لما وردت به الاخبار لاهیة علی السنة الانبیاء علیهم
السلام پس بومز کور اولان اهل ایمان که انبیایه مقلدون و معتقدون
اولمشرودر حق کلامه والقی السمع فعلته فاعل اولوب السنة و انبیاء
اخبار الحصة وارد اولوب فی حکامه القای سمع ایدوب اصفا ایدوب مؤمنند
که اکابر اهل سنت در وهو الذي یفیه هذا الذی یلقی السمع شهید ضمیر
هونک مرجع بیاندر یعنی شول مژ کور اولان طایفه که القای
سمع ایدوب کور در حضرت خیال حاضر لور و مسوع لرینه جمعی قوالوب
ایلد ملقب و منتظر لور در دیک در اگر چه ظاهر کلام مدنی تقلید عامی تمام
اولوب کلن تقلید حقه و حقیقت متوجه اولسه عینی معرفه اولور نه که
بویور ینبیه علی حضرت خیال و استعمالها یعنی بوقول بنیینه در یا خود
الله مبتد در ضمیر فاعل بنیینه عاید ایدوب حضرت خیال و حضرت استعمال
اوز دینه تبیین ایدوب در یعنی ملقی سمع اولان مؤمن معتقد لایق
اشدد و کن حقیقت مشتر که دن قوت خیالی سنده احضار ایتک در که تجلیات
مثالیه فایز اوله زیر شهود اصطلاح شیخ قدس سره رویه بالبصر در آمدی
مراد بوده اگر دوبره بالبصر دکل ایدوبه لکن اول حکم اولوب
کوک در حاصل کلام اعتقاد بالغیب شوبه کور که اول غیب حاضر اولوقه
اعتقاده تفاوت حاصل اولیه مقبول اولان ایمان بالغیب
بود که منبع ولایت و عطادن فایز اولان ذلال مقال لو کشف الغطاء
بومعنایه اشارت و ایما در اما اکثر یا بونفست ساده دلکه و صاف مشرب
نضیب اولور عقلا عقل ایلد عقید اولاندر ویرلنر پس اگر چه ایمان صاحب
قلب ایمان عینی در ایمان صاحب سمع ایمان غیبی در لکن یکی سنک دخیل
واحد و نتیجه غیر مستقد در پس اهل سنت و جماعت دن تفرق و تخلف اولوب
کوک ساک کین کیده اهل قلب اولمزه پاریم اهل سمع اولور و طریق حکما
و معتزله دکه ده حقه موافق اولمزه وهو قوله علیه السلام الاحسان
ان تعبد الله کانک تراه یعنی بومز کور اولان حضرت خیال پیغمبر صلی الله

تعالی علیه وسلم احیاناً عبادتی تقر بنیده بیورد و غی قولیدر که احسان عبادتک
حق کور کبی عبادت اتمک لک کور یعنی خضوع و خشوع و رعایت یوغسه
حق خود سنی کور و محصل ساک دکی حقله فکر دن منقطع اولور زیر
حرکات فکریه و هم ایلد محلو طه در ترتیب مقدمات جزئیات و همیه ذنایه
اولور بونلر ذکر منقطع اولمایخه باب خیال و ساری مثال مفتوح و مری اولماز
اما کشف مثالیله حق سنی کور ایتک سنه حق تائشایه بشلوسن یست
بقسک حق اولیخه حق یخون کور من سن یا یخون او تمز سن و منفعل اولماز
مثلا حضور پادشاه اطوارک بخه ایدوب شاهنشاه حضور ندر یخون
زیاده اولماز اما حدیث شریفک آخر نه شبه حایل اولور که حقله رأی اولمایه
ایلم مری اولما سے میانده ملازمه عقلیه حاصل در پس بر عارف که عبد
شهودیله عبدک حق شهودی بیضیه مشاهده ایدوب زیر احقاع
عبدی کورمه سندن مراد در یخه و مظاهر دن مظاهر فی کور ملک ایدوب
عبدی حق مریای مظاهر دن کور کور و کنی بیلور بر حدیث
مزبورده خطاب عالی ایدوبه استشاده فایله اولمزه زیو مستثنای
بلن و اگر عارف ایدوبه مستثنی منه مقید اولمزه حکم منفی هوته شامله
و حقیقه جامعیه کوره اوله الله اعلم وقوله الله فی قبله المصلی و دخی
بنی علیه السلام الله تعالی قبله یصلی و دخی قولي کیم که کاینه لجه اوله
صوره مریته دن لا بد در فذلک هو شهید پس بوشهود خیالی
اجلند ندر که صاحب احسان و مصلی دن هر برسی حق مشاهده لور در
ومن قل صاحب نظر فکری و یقید فلیس هو الذي القی السمع و ان هذا
الذي القی السمع لا یذکر لما ذکرناه و متى لم یکن شهید
لما ذکرناه فما هو المراد بهذا الایة و شول کور که کراهاندر اصحاب نظر
فکری اولان حکما یمشاؤون که اشارت مؤثره استدلال ایدوب رباب
افکار در تقلید ایلد و انلرک نظری ایلد علمنی یقید ایدوب اول فقه دکلر زیر القای
سمع ایدوب نه لا بد در که بزم دد و کور معنای مشاهده ایدوب مراد امکه
بزم دد و کور معنای مشاهده اولماز لمراندری ایه کریمه ایلد مراد و مشار الیه
قلن لمر فالله هم الذین قال الله تعالی فیهم اذا تیر الذین اتبعوا من
الذین اتبعوا پراول اصحاب افکاره مقلدا و انلر شولر در که الله تعالی
انلر حقند بیوردی ذکر ایلد یا محمد شول صی که متبعو علر تا بعلر ندر
تیر ایلر بزم که متبعو عین مزبورین تا بعلر ندر خلاف واقع دعوت
ایتدر بر بونلرک نکال متبعو علر بزم راجع اولجاقت متبعو تابع

تابعلرون ابا اولور. والرسول لا يتبرون من اتباعهم الذين اتبعوهم. اما هات
 سبيل حق اولان رسول وانبيا صلوات الله عليهم متبعون لسان حق ايله
 طريق حق وصدق دعوت ائدرين تابعلرونك شعاع نور هدايتي طرف متبعين
 اشار والماع قيلدري. محقق ياولي ما ذكرته لك في هذه الحكمة القلبية.
 پس تحقيق ايله ياولي نور نظر كه دقيق ايله بوحكمة قلبيه ده سكا ذكر
 ائدوكم حكم و معارف حقده كه كمسه الى الان قناع سري كاشف وموقف
 رفيعنواقف اولما مشدد. واما اختصاصها بتفصيل عليه السلام
 فيها من الشيع اى شعبها لا تنحصر. اما بوحكمة قلبيه نك حضرت شيعه
 يعني كلمه شيعيه يا اختصاصك وجهي وسببي حكمت مذبوره دمكو
 شعب اولدوغيد زير قلبك عوالي وامتقاد ايتي حبي ايله شيعي حقيقت
 پس شيعي ايله مناسبت لغويه ده ثابتر كه بيورد. لان كل اعتقاد
 شعبه فهي شعب كلها اعني الاعتقادات لا ينحصر اولدوغنه علت
 واقوا هر اعتقاد بر شعبه اولماق نفوس لا يحصى ايجون اعتقاد
 لا يحصى ثابت اولور. فاذا انكشف الغطاء لكل احد به حسب معتقده
 وقد ينكشف بخلاف معتقده في الحكم. پس وقتا كه حجاب بدن مرتفع و
 وظلمت عناصر منكشف اولماق هر بر نفس ايجون معتقدي ايله نور
 حق مسترا يكني ظاهر و ايمان بالغيب مشهودي وحاضر اولور و آرز
 اولور كه معتقدك خلاف معتقدي منكشف اولور و اول خلق معتقد
 احكام جزئيه دن اولمق و اول سهل در وهويه ذات مقدسه دن
 اولمق و اول عباد بالله اول قتي مشكدر. وهو قوله تعالى وبدا لهم الله
 ما كانوا يحسبون فاكثرها في الحكم. يعني اول خلق معتقدات اوزدينه منكشف
 اولايه حكايته بوايه كرميه كه بيورد آخرت اول معتقد لرايجون ظن
 ائدكرك حقك خلاف ظاهر اولسه كركدر اول اختلاف فاتي الكثر حكمت
 ثابت اولور نفس هويتيه اولور. كالمعتزلي يعتقد في الله تعالى نفوز
 الوعيد في العاصي اذ امارت على غير توبه فاذا امارت وكان مرحوما عند الله
 قد سبقت له العنايه بانه لا يعاقب و جدد الله عفور رحيا فبداه من الله
 ما لم يكن يحسبه. اختلاف مزبور اختلاف معتزلي كي در كه عاصيه
 نفوز وعيده بطريق لايجاب اعتقاد ايدر بر عاصيه كي توبه سوز اولسه
 على معذب بالنار اولدوسي موجبدر دير پس بويله معتقد اولان بر
 معتزلي عاصيه اتفاق توبه سوز اولسه وعند الله سبقت عنايه ازيليه ايله
 مرحور اولسه يعنى كتاب قد يمدد رحمتي وسعادي مكتوبه بولنور

حكم كتاب الله شفا سندن سبقت الله اول نفس ايجون الله تعالى دن خلاف ظني
 ظاهر اولور والله تعالى حضرت تلي رحيم وغفور بولور نيز اذ اهاب اولدوغنه
 هب حكمتي اعمال سيئه بيه ظن عقوبت وعدم احتمال عضو التجا اتمشي نكته
 معتقد اهل سنت بونك خلاف در كه فاعل مختار ايجون عاصيه عفو جانر در
 اعمال حسنه وسيئه موجب ثواب ونكال اولماز اما في الهويه فان بعض العباد
 يجزم في اعتقاده ان الله كذا فاذا انكشف الغطاء داني صولة موثقه و
 هي حق فاعتقدها واخلت العقده فالاعتقاد وعاد على بالمشاهدة
 وبعد احتداد البصر لا يرجع كليل النظر. اما هويتيه ظاهر اولان خلاف
 معتقد مثلا بعض عباد اعتقاد نده جانم اولور كه هويه حق شوصفته
 وبوصفه ايله متصف اولايي يوم قيامته كم عطاء بدن منكشف اولدوغنه
 معتقده في حق واقع كورر نيز حديث حول حكمت حق تعالى اعتقاد نيه
 تجلا ايدر بر قلبنده اولان عقده حجاب مغل وقود تقيين ضلوك اولور
 ماوراء عقود ونصليات كجرحب قيود ذليل اولور كيدر وبوحده بطن
 صكر عارف مشاهد كوز كليل النظر اولماز زير مشهود جملته تقلاب و
 وتبدل قلنن زير بعد العلم جهل ايجاب با علم تقليد يا تقيين وتقييد در غاف
 ايكي سندن درجيه در. فيبد وبعض العبيد باختلاف التجلي في الصور عند
 الرويه خلاف معتقد لانه لا يتكرر. پس بعض عبيد ايجون الله تعالى نك
 صورده تجلا نك اختلاف سببي ايله حال رؤيتده خلاف معتقدي
 ظاهر اولور زير تجلا يغير مكرر اولور. فيصدق عليه في الهويه وبدا لهم
 من الله في هويته ما لم يكونوا يحسبون فيها قبل كشف الغطاء. پس
 عبدك هويتيه وحكم هويتيه بوايه كرميه صادق اولور كه وبدا لهم.
 يعني عباد الله ايجون حقن هويتيه ظن ائدكركي معتقد ظاهر اولور كه
 دنيان محجوب ايكني اويله ظن ائمه مشردي زير بونلر قبل كشف الغطاء ائدكرك
 وتكرار اختلاف تجليات دن غافلرا ايدر وقتا كه حقك خلاف معتقدي عبيد
 اوزرنه انكشا في بعد الموت باب ترقيدن اولوب وبعضلر بومعنايه منكر
 اولور سه اقامت حجتته شروع ايدوب بيورد كه وقد ذكرنا صورة الر في بعد
 الموت في المعارف الالهيه في كتاب التجليات لنا عند ذكرنا بعض من
 اجتماعنا من الطائفة في الكشف وما اقرناهم في هذه المسئلة فاما يكن
 عندهم يعني تحقيقا بعد الموت معارف الهيه ده صورة ترقيده وجرله ايدوك
 تجليات الهيه دلو بركتا نمون كرايمش ايدوك اول حكايه نك ذكر يصدد نره كم
 عالم كشفده بعض طائفة اوليا سابقه ايله مجتمع اولوق ذوالنق

مصري و جنید بغدادی و سهیل بن عبد الله و یوسف بن حسن و حلاج منصور
 کبیر قدس اسرارهم و بومعارف الهیة و تجلیات متکثره مسئله سنده انلرده
 حاصل اولیان معایه دقیقه افاده اتم و انلر مستفید اولور داود
 قیصری ترقی عام در مخصوص دکل در فقیر ایدر تجلیات نوعه عارف اولان
 نفسه بعضی آخری و افرادی ظاهر اولور و موطنی حبسی ایلر ظهور ترقی در
 و مؤمن محبوب و مشترک کافر دن کشف عطا ترقی در احکام عملک انکشاف
 ترقیدر زیر برانج جصمیه و جنابیه ده حصول ترقی در الی غیر ذلک سوال
 و من کان فی هذا اعمی و هو فی الآخرة اعمی و اضل سبیل اذن جواب بود که
 مرام معرفه حقون اعمی اولان بصیرت شهوده ترقی اتمز دیمک در بوحسه
 ترقی مطلق حاصل اتمز دیمک دکلدر زیر دنیاده حق تعالی متصل جلاده
 غطایه دنیا منکشف اولسه اگر چه بعضی احوال آخره مبتین و ظاهر اولور
 اما عمایه معرفه جوهر کزایل اولماز فقیر ایدرین و اضل سبیل اولک
 معنایه انکشاف سبیل ضلالت در بودنی ترقیدر بعده اذامات ابن
 آدم انقطع عملک اولک معنایه عمل و کسب ایلر اولان فضایلک انقطاع عیدر
 تفضیل و رحمة و عطایه اولان ترقیات منع اتمز و من اعجب الامر انه فی الترقی
 دایما انسانک امرحالات عارضه سنک زیاده عجیبند در که متصل واحد و اکثرا
 فانا بصورتی آخری به ظاهر و باطنا ترقیدر لایشر بذلك الترقی
 للطافه الحجاب ورقه و تشابه الصور و اعجبون انجدر که انسان بو ترقیه
 عالم اولماز و بوتدلون بی شعور در حجابک لطافیه و رقتی اولما غله یعنی
 مانع که بخود صورت در بر وجهه خفی و امر تدبیر کند رقت ترقی
 مشاهده مساعده اتمز یعنی تشابه صورتن تکرر و تفریق حسن و لئیم
 کل یوم هو فی شأن بومدعیایه شاهد در مثله عالم انسان زیدک
 زمان صیادن شیخ اولیحه مستمر اولان صورت شخصیته بی عقل اندر متفکر
 در علم زید اول صورت متشابهک جزئیات متصل وضع خاص ایجاب ایدر
 لکن بحسب الحسب بذات بایه مستمر ظن اولنور مجتد و وضع اولنور اعراض
 ستالیه سرعتون شیء واحد کورند و کی ایچون حاصل دلیل بود که فی
 حکم مایه الامتیا زوج اتحادی سائر اولیه حکم مایه الاتحاد غالب
 و صورتین متشابه و متقارب کورنور ایدر همانک آخری دن امتیازی
 ظاهر اولماز مثل قوله تعالی و اتوبیه متشابهها و لیس هو الواحد من الامن
 لفظ مثل مصدر مخدوفک صفتی در تقدیر تشابهها مثل تشابه اوراق اهل جنت
 اللهم کما درقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به

متشابهها قولنور مفهومی لیس هو قولنور لفظ هو لیس لفظنور مشتر
 اولان ضمیری تاکید در یعنی دیمک در که اوراق اهل جنت دن هر بی بر رزق
 آخرک عینی دکلدر بلکه غیر ایدر بومقوله ضمیر تاکیدک خلاف ظاهر در
 مصنفات شیخک چوق واقع اولور کانه لغه متقارب دن در انلر مخصوص
 قاعده در فان الشبهین عند العارف من حيث انتهى شبهان غیران
 زیر عارف قاتنه شبهین شبهان اولور لای حیثیت دن غیران در
 یعنی بری برنک غیر در زیر برشی نفسنه مشابه اولق احتمال دکل در
 شیخه و مصنفه عبادت من حیث یوقدر الحاق در دیشلر واقعا انسوز
 معنی صحیح در لکن خفی در و مقول علیه در اسلوب شیخه موافق در اول
 تقدیر وجه کلف غیران ات و سابقه و مکسویه نک خبر در و لفظ شبهان
 انهماده اولان مفتوحه نک خبر ایدر جمله و خبریه عارفک مقولدر تقدیر
 الی یعرف انهمادر و صاحب التحقيق یرک الکثرة فی الواحد حال بود که
 تحقیق صافی اولان عارف موجود عالم شهادتله نمایش ایدر کثر و تصور متقدیر
 واحد کور و واحد حقیقی ده یعنی وجود حق مطلق مندر کور نکر قطرات
 و امواج مجرده و ثمار و ازهار یخبر ده کور دکلر کی و رؤیت مزبور رؤیه
 اهل شهود اولور که قبل الظهور اولان وحدت مشهوره قیلور یعنی
 کثرة اعتباریه قوه وحدت اولور کما یعلم ان مدلول الایماء الالهیه وان
 اختلفت حقایقها و کثرت انها عین واحد نکه بومعنی مطلق و مکشوفیدر
 که اسماء اسماء الهیه نک اگر چه حقایق مختلف و مظاهری کثیره ایسه لکن مدلول
 اعتباری ایلر عین واحد در فضل کثرت مقوله فی واحد العین پر بو کثرت
 شهادتیه و تمایز وجودیه عین واحد ده کثرت مقوله بالقوم در و عین
 واحد حقیقه الواجب الوجود در **لش و اخیر** نه عجبات که عین اولور مشهور
 واحد العین کور ذمیر یا باب شهود قوله فتكون فی التجلی کثرة مشهوره
 فی عین واحد پس صور عالم یا صور اسماء تجلی ده عین واحد ده کثره مشهور
 حاصل در کما ان الهیوله توجد فی حد کل صورة و هی مع کثرة الصور و
 اختلافها ترجع فی الحقیقه الی جوهر واحد و هو هیولاه نکه جوهر
 هیولاه صورتک خزنه موجوده اولور و صور مزبوره کثره شهودیه
 و اختلاف مخصوصه بیه ایلر حقیقتده جوهر واحد راجع اولور که اول جوهر
 جلد نک هیولایه در بعد هیولاه صوفیه قاتنه صورله ظاهر اولان شیء
 اطلاق اولنور جوهر و عرضه منسوم و محل اوله جلد سنده عامدر پس
 اصطلاح حکما دن اتم اولور و سابقا وجود مطلقه مذکور اولور و غی

کبی کثره صور هیولاده کثره معقوله در هیولا واحد الیق در وفظ و هیولا صور
کثره مشهوره در مع هذا وجود کبی عین واحد در عرض بالتی الیقض من
التی الذکر در من عرف نفسه بهن العرفه فقد عرف ربه هر که نفسی
بوجهله بلدی یعنی نفسی عین واحد یکی صور معقوله صاحبی ذات قوای
مختلفه کوردی و عین واحد مشاهده کثره قیلدی و قوای اعضا و
نفسا عضای مربوطه سبک رت خاصه نسبت به مجموع عوالمک رت عامه
مقایسه ایلدهم اتدی بومعرفه فی الحقیقه مقید دن مطلقه انقاد ار باب
افکار معرفت کبی اثر دن مؤثره استدلال دکلر بلکه معرفه بالمثال در فائده
علی صورت خلقه بل هو عینی حقیقه و هویت زیر انسان رتیک صورتی
اوزرنه مخلوق در نکه حدیث صحیح منطوق در که ات الله تعالی خلق آدم علی
صورته یعنی خلقه صورتی اوزرنه قیلدی معناده اولدو غی کبی و بعضی وایتده علی
صوت الرحمن و مراد صورتی جمعیة اسما و صفات الهیه در بلکه انسان
حقک هویتدر که حقیقه انسانیته اول هویت تستقیر و یارب انسان
آنی اظهرا تمشدر و اسم جا معیدر که پرتو نور اندن لامع در و هذا
ما عثر احد من العلماء علی معرفه النفس و حقیقتها الا الاهیون من الرسل
والاکابر من الصوفیه بواجل ذر که حقیقه نفس که عین هویت حقد
برکمه علماء و حکما دن نور نظر ایله معرفه و اثر حقیقه مطلع اولمادی
الاهیون یعنی رسل و انبیا که بواسطه الروح الا عظم اخذ علم مبهم ایدر
یا صوفیه اولوری که علم اعلی طریق و حی و کشف دن اخذ ایدر لر نظر و فکر
توسل اتمز لو علوشانلر اخذ سبیل کسب و نظره و سلوک بالارجله مساعد
اولمادی رجال لالتصیر تجارة و لا بیع عن ذکر الله غنای قلب و غنای قالب لونه
دلیل شبهه در و اما اصحاب النظر و ارباب الفکر من القدماء و المتکلم
فکلامهم فی النفس و ماهیتها متافیه من عثر علی حقیقتها و لا یعطوها
النظر الفکری ابدان طلب العلم بها من طریق النظر الفکری فقد استسمن ذورم
و نفع فی غیر ضرر لاجرم اتم من الذن صل سقیم فی الحیوة الدنیا و هم یحسبون
انهم یحسبون صفا اما اصحاب انظار و ارباب افکار که قدما متکلم و فضلا
متکلمن در معرفه نفسده واقع اولان کلاملرین هر کما یچلرنه معرفه نفسده
مطلع اولمش در و وقوف حقیقتنه بولبولش یوقدر مالابو معرفتک حقنه
هر کز طریق نظر فکری اعطا اتمز زین عطایا شاهانه و حامل اولماز الاعطای
شاهانه پس هر کز معرفه مزبوریه طریق نظر و فکری دن وصول و بومطلب
ستی ایچون اولست دینی دن حصول طلبا ایله مثله عله مستفاد دن متوم

اولمش صاحب و بی سمین خلق اتمش اولور و ایقاد نار ایلر که محلی افور ماش
اولور یعنی فعلی و سعیی موضعنه و یوزن سور ماش اولور ضرر اود و طو شد
مق ایچون قود قلی اود و ن خرده لرینه دیر لر چور چوب معنا سنه بومش مشهور
بر عمل محله اصابت اتمدی دیه جک یزده ضرب اولور پر لایدا و ل طریق نظر ایل
معرفه نفسده طالب اولنلر شول طایفه در که انلرک حیات دنیا ده سعی و
دانشلری و طلب کوشش لر ی معروف ضلالت و هیا اولدی من طلب الامر
من غیر طریق فیهما ظهر تحقیقه پس هر که بومطوبک تحصیلنه طریقین کلام
اولامرک تحقیق حقیقتنه ظفر بولمادی وما احسن قال الله تعالی فی حق
العالم و تبدله مع الانفس یخلق جدید فی عین واحد فقال فی حق الطایفه
بل کثره العالم بلهم فی لیس من خلق جدید فلا یعرفون تجدید الامر مع الانفس
وقتا که کلام شیخ قدس سره بومقامه منجر اولدی ایسه که عالم عین واحد ده
کثرته مشهور اوله پس بومقام ایچون کلام قرآنله استدلال مقصود ایدر
حق عالمک عین واحد ده انفس متعدد نک تقدده بتدی ایلله
خلق جدید ده متبدل اولمادن بیوردی نه کوزل مقالی قائل اولدی
حق تعالی زمره اهل نظری بلکه عالمک اکثر حقنه که صاحب تشابه صور لری
مجبوب ایدر بلهم فی لیس من خلق جدید دی یعنی قوم مقصود بلکه خلق عالم
و مجموع موجود هر آنده خلق جدید دن بر لیس جدید ایله متلبس و اولان ذن
بر لون حمید ایله برید و مشهور و لمقدده در کتی بوانفس جدیده در حمانیه
ایله اولن تجدید امر محمول بر عارف اولن لر هو کر نفس الامر و اقق اولن
لکن قد عثر علیها عثره فی بعض الموجوده و هی الاعراض و عثر علیها
الحسبانیه فی العالم کله شیخ قدس سره بوا یکی طایفه نک قولین تسلیم و قبول
ایتمشدر اگر چه فرقه و ثانیته جمهور قائله جهل و خطایه نسبت اولور
و استهزا و نفسیه قلنور یعنی لکن عشاخره که متکلمن دن بعض باینده
اهل سنت و جماعت در بعض موجوداتک یعنی اعراضده بومعنایه واقف
اولدی که العرض لا یبقی زمانین دیدر و اعراض موجود براند موجود
ایسه آن آخره معدوم اولدو غن و بیرنه عرض اخر کلد و کن مشاهده
اترلر و اثباتده دلیل مساعد قیلدی و بومعنا جمهور عقلا قائلده
متفق علیه در وجسمانیته فرقه بی که انلر سو فسطائیته دیر لر انلر
انلر جمع موجوداتند جواهرند و اعراضده تبدله و عدم تقدده مطلع
اولدی لکن اهل نظر قاطیه و حکیم هر کز بومعتقدی تسلیم اتمدر بلکه خلا
فته قائل اولدی و جهلهم اهل نظر با جمعهم دخی اعتقاد من کور دن

بجمله اشعور و فیض وجود فاعل مختاره مفروض اولور بیان عرضیه بویه
 ناطق ذونطق درین ذوعرض در نطق دخی کذلک زیران سید و حیوان
 جسم حیاتی در وحسب ذوحی و حتی ایسه عرض در وحسب مختار در
 متخیز ماله الخیر در تخیر عرض در قابل ابعاد ثلثه ده قبول ابعاد
 اعراض در بواجزاء عرضیه نک جمله سنده منتهای جواهر موجود در موجود
 ذو وجود در وجود ذونبیه عرضیه در پس جمله بی موجوده و موجود
 وجوده و وجود عین حقه منتهی اولور پس عالم اعتقاد صوفیه ده مجموع
 اعراض در که وجود حق ایله قایل در اگر مراتب اعراض مزبور در صوت و هیولایه
 تمثیل اولور ایسه جمله سنده هیولایه حضرت وجود اعظم اولور که لسان حکماء
 جوهر ایله معتبر در وجود حق جلیه هیولای اعلا کی دوش مثلاً صورت
 فیض هیولای ثویه منتهی اولور و هیولای ثوب هیولای غزله و هیولای
 غزل هیولای قطنه و صورت قطن ماده ی بنایه منتهی اولور که موالید
 اتمات عناصر در پس موالید اتمات اتمات عناصر دخی فرعی اصالتیه اصل
 دخی اصل اصولیه که وجود در اکامتری و منتهی اولور و مزبور اولان هیولای
 لکه ما تحتی ما فوقه صورت واقع اولور انواع مسافله کی اولان جلدن بعضی
 ماده ایله و صورت ایله تغییر اولور معلوم اولور که مذهب اشاعره مؤدی
 اولور و غیامی که سابقاً مذکور اولان تناقض حکمین در بعضی مانین ده
 بایج اولمیان شیخ زمانین ده بقایه بنفسه قائم اولمیان کلمه در امر باطل
 اولمیان باطله مؤدی اولان مذهب دخی خطا و بطلان ایله محاسب در ولا
 یسرون لما هم علیه من التبدل و هو لا هم فی لبس من خلق جدید
 یعنی مذکور اولان قصور عنور نفسی نون خارج اولان اشیانوک
 ماهیاتین علمه قصور در مال بویه بونلر کند و نفسی نون نه حال اورد
 مرور انکرونیه و تبدلات صورتیه لرینه شعور یوقدر بونلر خود
 هر نفسده خلق جدید دن بر لبس جدید ایله ملبتی لرد پس حال نفسه
 عالم اولمیان ربی بنجه بیلور و انادی بلین مؤثرین یولدن سفر قیلور
 و ما اهل الکشف فانهم یرون ان الله تعالی یجلی فی کل نفس ذیرا
 اهل کشف و شهود رؤیه بصیرت ایله کورد لکه الله تعالی هر نفسده
 ایکی تجلیله مجتبی اولور بری دفع وجود سابق ایدر آخری افاضه
 وجود لاحق لسان حکماء ده کونفساد دد کبری در که خلوع وجود سابق
 فساد و لبس خلقه وجود لاحق کون و لایتکون الیجلی دخی تجلای
 مزبور متکون اولمق معتقد اولور زیر احد تجلی فنا ایجاب

معلوم اولور که زینهار بویقار مد واجب
 ماده مکنات اولمق شکی نیست
 اولما سون زیر واجب تعالی

ایدر آخر بقایم موجب تغییر موجب تغییر افاد ایدر تکررنی انم
 و یرون ایضا ستود ان کل تجلی یوی خلق جدید او یذهب بخلق قزها به
 هو الفناء عند التجلی والبقاء لما یعطیه التجلی الاخر فانهم دخی مزبور
 اصحاب کشف نفس مزبور موافق شهودله دخی کورد لرد و مجرد نفسه
 مستند و مقلد و لکن هر تجلی بر خلق جدید اعطا ایدر خلق خلق اذهاب
 و افنا قیلور بر خلق اولک ذهاب اول موجب فنا اولان تجلی نک موجب
 اولان فنا و موجب بقا اولان تجلی آخر اعطا اند و کی بقا اولور وقتا که
 وجود لاحق و وجود سابق جنسند اولوب بینهماده فائده اولوی ایسه
 بحولیک خلق جدید شعور لری اولماز اشاعره دد کبری کی محل واحد اوزرینه انراق
 متمایز نک بقا قبیل بر خلق ان تخلل انیوب عرض سابقک شخص
 عرض لاحقک شخصی متفاوت اولماق ایله ناظرون انی عینی واحد مستمر
 ظن ایدر پس فهم ایله مذکور اولان معارف کشفیه تا که بونلرک معارج
 معرفتیه دست و پای همتله عروج و ارتقا میسر اوله آمین وفق
 یا موفق المضلین **فصل حکمة** ملکیه فی کله لوطیه ملک فتمیم ایله و سکون
 لامله شدة در بوحمة لوطه علیه السلام من بتک علی بودر که حضرت
 لوط قوم ارسلند ضعیف البنیف ایدی و قوی او قویای طبیعت ایدی
 و طبیعت لوی کثرت حیا لرینه مؤدی اولماغین هر کون کلام لوط دن متاثر
 اولماز لرایدی و رقت خاطر بولمز لرایدی اولان جلدن زر که شهوة جلیلی
 دخی خلافی سه منساق ایدی و فسق و فساد لرینه هر بری سیر فسخه
 عالمی متفرد و طاق ایدی و حد معاصیدن تجاوز لری جذن مجاوز ایدی
 اولان جلدن سیئه لوی قابل مغفرت و تجاوز اولما یوب لوطک کون شدیده
 التجاسنه و جناب منتقدن بدد عاسنه باعث اولوب بونلری بالکلیه شدت
 نکال ایله استیصال اتدی الملك الشدة و الملك الشدید یقال ملک العجین
 اذا شدت عجنه قال قیس بن الخظیم یصف طعنه **شعر** ملک باکفی فانهرت
 فقیرا بری قائم من دونها ما وراها ای شدت بها کفی یعن الطعنه
 فهو قول الله تعالی عز وجل عن لوط لوان لی بکم اوای الی دکن شدید
 ملک شدت معنایه ایدر کون عریک ملک العجین قوی ایله استدل لال ایدر
 نه کم فصحاءن قسک رخن وصف اتروکی بیتن دخی ایدر معنایه
 بودر که طعنه ایله کفتم حکم و شدید ایدوب و سینده حصن شویل طعن
 اندم که قلب عاشقه طعن رقییدن ارتقا اثر اتدی و قتی طعنه می بویله
 واسع اندم که مطعونک قد امنده طورن ماورسن کور رایدی بون

کشف معنایه در نطق
 جدید مقابله خلق اولور

فصل حکمة
علیه السلام

ربح ايله كتم شديد ادم ديو امر بالعكس تمكه مبالغه وارد زير سوق كلامه
 ظاهر اولان ملكت الرمح بكفي در ملكت بهلكي خلاف ظاهر و اما مبالغه بشمار
 ثامن اولورنه شرح تفتن اتمه مشرور بعد شدت ايله مذکور اولان ملكه
 لسان لوط دف حكايه اتر وكي اية كرميه دف مستفاد درك بيورر بنم سونغاليه
 قدر نم اولسه اول سني لسانله دينر دعوت ايدر ايدم اتر اتم سده سيف
 و سنان ايله شدت قتل و دم و سعم اولور سده چوق قوق جسمانيه ميسر اولماي
 پس كسب قوه روحانيه قلعه ركن شدين همت واليتا ادم و حفره حق پناه
 و سكا فليدم فقال رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم رحم الله افي لوطا لقد كذبنا و
 الى ركن شديد فبنته صلى الله تعالى عليه وسلم على انه كان مع الله من كونه شديد ايس
 رسول صلى الله تعالى عليه وسلم لوط استماعذت برحم ايدوب ديديكه الله تعالى
 رحمتا سون قرنداشم لوطكه ركن شدين ايو ايتدي پس بني عليه السلام ذكر رحمة
 ايله واخوتي نفسنه اضافت ايله تنبيه اتر ديكه هر چند نفسك شدت و قوتي الله
 ايله مقبليته الله اولان ركن شديد دن ظاهر مراد قبيله و غاليه دريس پيغمبر و
 مؤزه ركن شديد ابوطالب ايدري نكته بيان ايدر و الذي قصد لوط عليه
 السلام هو قبيلة بالكن الشدي والمقاومة بقوله لوان لي بكم قوه و هي لمة
 هنا من البشر خاصة يعنى اولي كى لوطا كاركن شديد ايله قصد و همت اتر
 قبيله و غاليه ايدري دخی مقاوفا ايلك كه لوان لي بكم قوه ايتندن منقسم
 اولور و قوتن مراد الله بوراد همت بشتر در خاقه كه معرفه مشهوره مضار
 اولازير عارف ذمه كه بيلور كه افعال مطلوبه خارج ظاهر اولمن الاغني
 مظاهره بر خادم اسماء هم مظهره مقام متوجه المي كر كر كه حق قوه
 تمام و متوجه محض للرام و لا نكته كار بانيا و اوليا بويله در فقال رسول الله
 تعالى صلى الله تعالى عليه وسلم فمن ذلك الوقت يعني من الوتم الذي قال فيه لوط عليه السلام
 او اوجا الى ركن شديد ما بعث نبي الا في غفلة من قومه پس بني عليه السلام بو
 در كه اول زماندن بروكه لوط عليه السلام او اوي الى ركن شديد دي
 انبيادن بر نبي مبعوث اولماي الا كند و قومن شرا عدا سني متع و ف
 ايدجي بر طائفة شديد ايله بعث اولندي ارادة الله عمارت عالمه و ابقا
 دينه تعلق ايدجك بو مقوله ثابيات سبحانية و عنايات يزدا نيه منقسم اولور
 نكه حضرت رسول صلى الله تعالى عليه وسلم انما بي عنايت اتي و موسي يه هرون
 و عيسايه حواريون نصره قيلدي تا نبوت اختتام بولدي و كان بحنيه
 قبيله كاي طالب مع رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم دخی هر ييغبر عليه السلام قبيله
 سنا حفظنده اولدي نه كه ابوطالب رسول للهك اكبر قبيله سي ايدري م

فقوله لوان لي بكم قوه لكونه سمع الله تعالى يقول الذي خلقكم من ضعف بلا صا
 ثم جعل من بعد ضعف قوه و فرضت القوه بالجعل فهي قوه عرضيه ثم جعل من بعد
 قوه ضعفا و شبيهه بر لوط عليه السلام لوان لي بكم قوه قولني وائل اولورني
 الله تعالى بو كلام شريفك معناني لطيفن سمع نوراني ايله استماع اتر و كيون
 در كه بيورر شوال خالق كه سركا ولا ضعف اصليدن خلق ايتديكه عدم
 اصليدن ناسخ اولان نشاء در مراد بحسب الظاهر ضعف طوله در اما بحسب
 الحقيقة فالتاويل ضعف امكانيه حمل اولنسه و جرمي وارد بولده ضعف
 دن قوت خلق ايتدي اعضا سنده شق و اعضا سنده صلابت و برك ايله كه حتى
 اذ بلغ اشده مرتبه سنده وصولن كنائيه اوله لكن بونزه دخی معنى بحسب
 الحقيقة كسب روحانيت ايله قوه واجبيه حاصل ايدوب ضعف امكاني
 ز ايل قلعه محول اولمق جايز در و مذکور اولان قوه كه قوه ارضيه در ضعف
 ذاتي كه غالب اولور ضعف شبيه مرتبه نزول ايدري ديمك در واقعا
 حركه دوريه مقتضا سجه كه جمعي اشيا ده جاريد و امر ساري در
 نقطه و ضعف اولدن حركه ايدن خط مستقي بر نقطه و ضعف آخره منتهي
 اولوب ابتداء عين انتها اولسه قاعده و حكمت و وضع نظر الامر موافقت اولور بو
 مرتبه دخی معناني حقيقي يفرق بعد الجمعه نسبت اتسك بعيد اولمن
 فاجعل تعلق بالشبيه و اما الضعف فهو رجوع الى اصل خلقه و هو قوله
 خلقكم من ضعف فرب ما خلقه منه كما قال ثم يرد الى ازل العمر لكيلا يعلم
 بعد علم شيئا پس جعل شبيهه تعلق اتر زير شبيهه امر وجودي در اما
 ضعف ثاني كه اصل خلقه رجوع در و اصل خلق ضعف دن اولد و غنايت
 دليلي قرانده خلقكم من ضعف قوليد و ضعف مذکور عميد در كرم
 مستقلا متعلق جعل اولمن كن جعل بوقله مجموع ضعف و شبيهه
 تعلق امتداد جز ثاني اعتباري ايله پس حق تعالى انساني اولدن خلق
 اتر يايسه كروا كارد اتر ديكه اصل خلقه يعنى ضعف اوله رجوع اتر غنايت
 نكه كتاب كرمينده بيور مشرور ثم يرد الى ازل العمر ضعف ثاني يي ازل
 عمر له اذ ايتدي و رزم بوري بعد العلم عدم علمه تقليل ايتدي فقير ايدو
 رين بو وضع الهى نك سببي و حكمه بودر كه انسان كامل معلومات نظر
 مطلوبه بن حسب استعداد النفس تحصيل اتر كرف صكره نقضن بلكه محتاج
 اولمن عييف جود تمام اولدي زير نفس ناطقه نك ابدان تعلق دن غايت مطلوبه
 اصل حكمت اوزره اكتساب كما لا بد لا يقيه در بر و جرمه كه مطلوب حاصل اولوب
 شي اخر محتاج اوليه نفوس قاصره و غير و اصله ايله اعتراض اولما سون

زير امر آد نفوس كامله در ناقصين منزله عدمه در دير ليكل اعمال عدم
 شيك تقصير تد قاضي آيد ليعود كهيته الاولى في اوان الطفولية يعني نشأ
 طفوليتي جالند اولان هيئي كه عوده استون ايجون ديرو واقعا نقطه
 عود عين نقطه يد اولق وحلقه وجود هيته استدانه تامه بولق
 مقتضاي حكمت در اما سخا فة عقل و قلنه فهم حال عوام الناس در كار
 دن هر م مفراط ايله شيان فاحش و تشوش دماغ منقول دكلد كچه فقدان
 آله موجب شيان اولما غله نفس تحصيل دن قالور اما بعد المقارفة عن البين
 علوم مكشبه محله عايد اولور و نفس ناطقه طرق جهل دن مامون
 و مصون قالور لكن مراد الله بومقامه امكان بعثه استدلال اولما غني انبيا
 مطلق اختلا فوات عارضه بي بيان اولمشدر و عند المحققين احوال عامه
 ايله تقيده قلنا مشدر ريس آية من بوره ده ارذل عمر دن مراد ضعف اولور و غن
 بيان ايدوب شيخ بيور كه قد كثر انه يرد الى الضعف الاول يعني الله تعالى
 عز وجل يرد الى ازل العمر قولي ايله انسان خلق اولدو غني مرتبه يه كه ضعف
 اولدو رة و عود اولور دي في حكم الشيخ حكم الطفل في الضعف يشيخك
 حكم ضعف اولده و فتور اصلين طفوله حكم در لكن شيخ بعد القوة عود ايدور
 طفل هنوز قوه مرتبه سنه وار ما مشدر اي عارف صاحب نظر واي كزيره
 نوع بشري شيك بوكلاه منك لطف و نكه و دقيقه سنك معتبر اولسونكه
 الى الآن من سوابق الدهور والازمان شر احدث بر محققه بومعناي حتى نمايان
 و ظاهر اولما مشد و كثر اول اول الى الاخر اول نكه و مطويه بود كه الله تعالى
 عز وجل قول من بوز اناله و ريب و بعث نشور ايجون كه انسانك اطوار
 مختلفه بيه و حورث مقتضاه سيه ايله امكان بعثه استدلال اولمشدر ايدري
 بي بومقامه دخي و ما بعث نبي قولي ايله ايها ام ايدور كه بعث نبي كانه زمان
 فتورده و سن ضعف و شيبند اولوب تجد يد دين و احيا و نفوس جهله
 ضالين اولقره نظريعت و نشور اوله نيك بيور و ما بعث نبي الا بعد
 تمام الاربعين وهو زمان اخذه في النقص والضعف يعني لوط عليه السلام
 دعواي حضرت دليل در كه منصب نبوة انبياء سن اربعين دن صكره توجيه
 اولور و اوضاع الهيته دن بوضع كلي ايجون حضرت عيساه مختلف اشد
 بلكه انك دخي نبوة سن اربعين ده نازل اولما غله قول وار در اربعين
 خود سن الخطا طدر مزاج انسانيه نك فتور و ضعفه شروع زماندر
 زيرا اكثر اعمار ثلثاننه قريدر و اخر موده حيات قد شمسه نك مثلا بود
 العصر يكي در كه افتاب نفس غرويه بلكه مغرب دن طلوعه قريب اولما غله

ارض بدنه و قواي نفسانية تاب اشراق متدي اولور اما اشراق روحاني
 از ديد قوه بولور فلذا قال لوان لي بكم قوه يعني لوطك ضعف قوه
 بولور و غني ده كه قوت كامله تمنن ايدوب قول من بوزي قايكل اولدي
 كان مع كون ذلك يطلب همة مؤثرة يعني بوجه حال ايله كه قوت جسمانية
 ده كمال ضعف واردي كرو همة مؤثر طلب ايدري ايدري و قوه روحانية استي
 ايدري زير جسمانية دن فايوس ايدري فان قلت و ما يمنع من اطمية المؤثرة
 وهي موجودة في السالكين مع الاتباع فالاولى بها قلنا صدقت ولكن
 نقصك علم اخر بوزك ان المعرفة لا تترك الهمة تصرفا فكما علم معرفة
 نقص تصرف باطمة اكر سوال استفساري ايله ديلور سه كه همة مؤثر دن نه
 مانع منع اتدي و فوتن نه علت ايجاب قلدي سالكين ده خود همة من بوزي مجر
 اتباع رسل ايله بولور پس رسل متبعين ده بولونق بطريق الاولى جواب
 و بولور كه صدق كلامك مسلم لكن بوعلمك ما فوقك بر علم عالي اخر وارده
 سنك همتو كه نقص و كسر و رور و تصرفي منع ايدري زير معرفه توحيد
 عارفك همتنه تصرف قوم من بي معرفه الله من بوزك عالي و كامل اولمجه
 تصرف همت ناقصه و سافل اولور بلكه كد كج تصرفك تصور نه حال قائم
 بلكه هر كز تصور خاطر كمن و ذلك بوجهين الوجه الواحد لتحقيقه بمقام
 العبودية نظره الى اصل خلقه الطبيعي و نقص من بوزي ايك وجه دن ناينه
 بونبي مقام عبوديتك تحقيق اتدي در كه مجر عبدك او امر يتدي
 ايتا نينه موجب در كه ملك سيد نه تصرف قوم من زير تصرف من بوزي حكم
 ربوبيتدر والوجه الآخر احذية المتصرف والمتصرف فيه فلا يرتفع
 من رسل همة فيمنعه ذلك وجه ثاني وجه عارفك نظر شهود نه مرتبه
 احذية غالب و مراتب اسم صفت مقلوب اولمقدور بوجهه كه متصرف و متصرف
 دن ممتاز اولميه بلكه بينه ماده رابطه و نسبت تصرف قليمه بوبتقدير عارف
 بر صرف همة ايد جك مصرف كور من زير شهود من بوز و عرفان مذكور
 ارسال همتن صرف ايد وفي هذا الشهد يري ان المنافع له ما عدل حقيقة
 الي هو عليها حال ثبوت عينه و حال عدم و مشهود من بوزده كه مقام
 شهود احديثدر عارف كور ريلور كه تحقيقا انوك طريقه مسلو كه
 سند منافع و خلا فيه شارع اولان جاهل مقتضاي حقيقتن حدول
 اتمام مشدر اول حقيقة كه عين ثابت نك علماء ثبوت و خارج حادي جالند
 انك اوزر نه مجبول و مستر و خلا في غير مقرر در فما ظهر في الوجود الا ما
 كان في حال عدم في النبوة پس اول وجود منار عدن صورة في الفة ظاهر

اولادي الاحال عمدت و ثبوت علميسته ثابت اولان صور ظاهر اولدي
فما تقي حقيقته ولا اخل بطريقه. **پس منازع من نور مقتضاي حقيقت**
متجاوز اولادي واستعدادي چكوي طريقه مسلو كه سنه خلل و يوي
پس عارف مرات استعدادند كورد وكي صور ظهور متوجه ايكني آن
صرفه و صنف هرگز داعيه تصرف قوم مكر صورك ظهوري شرط تصرف
ايله مشروطه اوله اول تقديرجه كود تصرف عيذك اولز عين ثابتك اولو
فتمسسته ذلك نرا كما انما هو امر عرضي اطهره الحجاب الذي على عين
الناس كما قال الله تعالى فيهم ولكن اكثر الناس لا يعلمون ظاهر امر
الحق الدنيا وهم عن الاخرة هم غافلون **پس منازع ظاهر اولان صورته فالحق**
نزاع تسميه انك امر عرضي بي در والا اسم حاكم بريك شخص اراستد
استعدادي اوزره نه حكمه نظر اولسه ايكي سيخي عين و فاقده در زير
هر بي اسم حاكم حكمنه امثال امثال نهايت احدهما نك حكمي خرك
حكمنه مخالف اولما غله شكل نزاع حاصل اولور و بونزاعك ظهوري عين
ناسده اولان حجاب طبعيستن در كه ستر قدره و مقتضاي استعداد واقف
اولز هر شخص در ظاهر اولان حكمي مظهر نه نسبت ايردر مثال در مسائل حقه
طالب اولسه و عمر و كافر باطله طالب اولسه اوردت لوند محالقت و هم ايردر
نته كه حق تعالى اول محي بلر حقند بيور مشدركه اكثر الناس يعين عوام خلق ستر
قدري بلز لرحيات دنياد و نشاء اولي ظاهر بيوردر اما نشاء اخرب
كه عالم باطن و موطن مثالدر ستر قدرك مظهر در اندون غافلروي
خبر در بعد سبب غفلت حجاب قلب ايدو كه آيه قرآنك لطف اشارت
بيان ايدوب بيوردر و هو من المغلوف **يعني لفظ غلوف اخذ اولمشد**
قلب بعض اوزر بدر كه بعض حروف بعض اخر مقامه قلب اولما غله
من قلوبنا غلفاي غلافي كلام الله و قلوبنا غلف ديكر قولند ما خود
در كه معي بزم قلب از من محي بلورن يعني ما و آيه حجاب و ظرف غلافه مستور
اورد يكسور غلف سكون لامه غلفك جمع در عمل ضمك جمعي اولور و غي كمي هو
المكن الذي ستره عن ادراك الامر هو غلوه **اول غلافي بر پرده در كه كمي اشياء**
كود مكن و صفات نفسي صريه اوزر بلكرن حجب و منع اير نه كه
انا جعلنا على قلوبهم اكنه ان يفقهوه **الايه بوصفاني حكايته را كچه**
وضع حجب و حجب حكم الهية دن در كه حجاب اولما سه كتم عدمدن و حقه حقايق
ممكنه ظاهر اولما زدي **فلهذا و اما لي منع العارف من التصرف في العالم بالحيه**
پس مذكور اولان وجوه ثلثه و امثاليه عايفه عالم شهدا دتد هه ايله تصرفن

مايغ اولور زير اهمه نفس عبد مضاف صفة در عارف نفسي كور صبحك
هت نون منبعث اولور **قال الشيخ ابو عبد الله بن فايد للشيخ السقود**
مبشلي لا تتصرف فقال ابو السقود تركت الحق يتصرف لي كما يشاء
ويريد قوله تعالى امرا فاتخذوه وكيلا فالوكيل هو المتصرف ولا يشاء وقد
سمع الله يقول و انفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه **حضرت شيخ بو**
حكايي كلام تمثيل و تأكيد ايجون ايراد ايتدي و في الحقيقة كلمات محو باد
در يعنى ابو عبد الله بن فايد و شيخ ابو سعيد شبلي رضي الله تعالى عنهما
ايكي سيه و اخي شيخ عبد القادر كبريا في نك كبار اصحاب ندر پس ابو عبد الله
ابو السقود دن سوال ايتش كه بخون تصرف اتمز سن ابو السقود جواب
ويرمش كه فاتخذوه وكيلا **امره امثال و حق تصرف و وكيل اعمال اتمز ديش**
خصوصا سمع حقا نسبيته بآية كريمة يا اسماء ايتش ايد **و انفقوا مما جعلكم**
مستخلفين فيه **فعلم ابو السقود و الفاروق ان الاموال في بيده ليس له**
حقيقة و انه مستخلف فيه **ثم قال له الحق هذا الامر الذي استخلفك فيه**
وملا يكتك اياه اجعلن و اخذني فيه وكيلا **فامثال ابو السقود امر الله**
فاتخذوه وكيلا فكيف يبقى لمن هذا الامر هه يتصرف بها و الهه لا يقبل
الا بالجمعة التي لا تسع لصاحبها الى غير ما اجتمع عليه و هذه العرفة تفرقه
عن هذه الحقيقة فينظر العارفون التام المعرفة بغاية العجز والضعف
قال بعض الابدال الشيخ عبد الرزاق قال الشيخ ابو مدين بود السلام عليه يا ابا
مدين لم لا يعتصم علينا شي و انت تصاص عليك الاشياء و نحن
نرغب في مقامك و انت لا ترغب في مقامنا **پس ابو السقود و ساير عارف**
بلدر كه الزنه جاري اولان تصرفات في الحقيقة حق سارينكدر كند و لر
جانب حقن ارضه و ملكنه خلايف در نته الله تعالى بوصفاني قدرتي
انلوه بيان ايدوب دديكه بني شول مستخلف اولور و غلوز افعال كوزده
وكيل ايدك و فاعل حقيقي بين بلك سن فاعلوك نسبي مجاز در ددي
پس ابو السقود امر من بيور لم متمثل اولوب حق و كيل و نفسي متوكل قيله
پس شلور من بيور لم محقق اولان هه اهمه نجه قالور كه انك تصرف ايدو
صاحب هه فاني اولسه هه نه ايله قايم اولور و هه خود فاعل اولما ن
الاجمعية قوي ايله برو جمل كه صاحب هه نك متوقفي اولان مصرف هه ن
غيري خيالند بر شي قلميه معرفة من بيور خود جمع من بيور يفرقه باحث
اولور پس عارف كامل المعرفة نفسي غايت عجز و ضعف ده بولور بعض
ابدال شيخ عبد الرزاق ديش كه بود السلام شيخ ابو مدين بندن سوال ايلد كه

سبب نذر که بزیر شیک تحصیل نه توچه استک شقة اتز یعنی سهولت حصول
 بولور اما سکا طلب اند و کوک اشیا شده ایدر حال بود که مقام کم بزم مقام موز
 عالی در زیر بنسنگ مقام که رغبت ایدر و درین بزم جالوفه تماموز
 رغبت اتز سن بر تصرف مقتضای قریب که کوره و کلیدی و غیر الواقع
 حال بویله ایدر که بیورر و کذلک کان یعنی حال نفسند بوسوال اوزر
 جادی ایدی مع کون ابی مدین کان عند ذلک المقام و غیر بونک بوی ایل
 ابی مدین قائله مقام ابدال حاصل ایدی بلکه ابی مدین دخی زیاده سنه شامل
 و اصل ایدی لکن اظهار مقامات و کشف کرامات اتز ایدر ستر کمال ایل متلذذ ایدی
 و سخن تم مقام الضعف والعجز منه شیخ مصنف بیورر که بر مقام ضعف
 و عجز ده ابی مدین دن زیاده یوز و اول مرتبه نوده اتم در دیر لری و مع هذا قال
 له ابدل مقال وهذا من ذلك لبقيل یعنی ابی مدین مقام بونک بوی ایل که مقام
 ابدل اشمل ایدی بینه بول اکا بویله کلمات اتزی زیر ابی مدین مقام
 نسبت هرگز نظر بوی بوقدی شیخ بیورر که بوزم اول و غیر مقام عجز و عیوب
 ایل محقق در مقام ابی مدین کی و قال صلی الله تعالی علیه وسلم فی هذه المقام عن امرائه
 له بذلك ما ادري ما يفعل بي ولا بكم ان اتبع الا ما يوحى الي قال رسول مقيدكم
 ما وحي اليه به ما عنده غير ذلك فان اوحى اليه بالتصرف يحزم تصرف منع امتنع
 وان خيرا خذ وترك التصرف يعني نبي عليه السلام جانب حقن كذوبه وارد اولان
 امری مقابله مثل امتثالی مشتمل مقای بر مقامه در که بیورر مقام عجز اما فی
 سز کوسوب دیر که و ما ادري یعنی بکاوسر یعنی امتنه امر حادث اولی غی
 هرگز بلین و نفسه اتباع اتزین الامور و حی التي نازل ولا که اکا تابع
 و مقتضا سنه راجع اولوین دیر پس رسول مرتبه عجز دن دکم جدید
 تجاوز اتز یا سنه غیر مقبول و لکن اگر تصرف امور و حی نازل اولسه تصرف
 ایدر اگر تصرف ممنوع اولور سه کوا امتناع ایدر و اگر تصرف ایل عدمی میانزه
 مختار اولسه نادب تصرف ترک ایدر و اظهار عجز و افتقار قبولر الا ان يكون
 ناقص المعرفة قال ابو السعد الاصابه المؤمنین به ان الله اعطاني التصرف في
 خمس عشرة سنة وتركناه تطرفا الا مكره فحذر اولان عارف ناقص المعرفة اول
 لذه عجز و افتقار دن بره دار اولیه اصحاب شهود دن ابو السعد دیکو کند و نک
 مرید معتقد لوزن برسند دیش که الله تعالی بکا مقام تصرف و بره لای و نزل
 امان ابی تکر ما ترک و ایتار غیر ایدوب طور و رم دیر تطرف بر طرف کار و امر
 عجیب اشکدر مکلف صیغه سیه اولو غی زید اکا صعب در دکه کشی او کیون
 قادر اولما زیده دیک در نسخ بر مصنف و تطرفا واقع و لکن طرف اشک

دیک اولور و هذا السان الادراك یعنی بیورر که بوزم کور و اولان تغییر لسان دلاله
 دال ممله ایل تشط و تفاخورد و اما سخن فم ترکناه نظر فا و هو ترک ایتار و اما
 ترکناه لکمال المعرفة فان المعرفة لا تقتضيه بحکم الاختیار بیورر که ایتار
 ترک تصرف نور نظر فا دکل در ایل تطرف که ایتار غیر در بلکه بزم ترکون کمال معرفه
 ایچ در زیر معرفه تصرف استمیز که محض تصرف افناسن اقتضا ایدر
 محض ثابت اولسه تصرف نه ایل قایم اولور و اقتضا من بوز اختیاری ایل دکل حکم
 اجبار ایل در فقی تصرف العارف بالهمة في العالم فمن امر اطق و جبر لا باختیار
 یب عارف ذی حجة فحی ماسودن تصرف الله امر اطق و جبر باین ایل تصرف
 ایدر اختیار و ایتار ایل ایتز و لا بیشک ان مقام الرسالة بطلب تصرف قبول
 الرسالة الى جاء بها فيظهر عليه ما يصدره عند امتنه و قوله ليظهر دين الله اما
 مقام رساله بلا شك تصرف ايجاب ایدر زیر کتورد و کی رسالتک قبول تصرف
 ایل میسر اولور تا که امتنی قائل اند و کی دعوی رسالتی مصدق اولان معجزات
 بیانات و خوارق عادات ظاهر اولور و دینی حق مبتین و باهر اولور و والو
 لیس کذلک و مع هذا فلا يطلبه الرسول في الظاهر لان الرسول الشفقة على قومه
 فلا يريد ان يبالي في ظهور الحجة عليهم فان في ذلك هلا كصفيقي عليهم حال
 بود و ی رسول کی دکل یعنی تصرف محتاج اولمقره بر و لیک تصرف و استغنا
 اولویت ثابت اولور و بونک بری ایل که رسول تصرف محتاج در کرونش
 ظاهر حیثی ایل تصرف طلب اتز زیر اقومنه شفق و ارور پس انلرک
 اوزر نه حجت بالغه سی ظاهر اولوب قومک هلاک لکن ايجاب اندوکن استمز
 بر حجاب لول انلرک اوزر نه ابقا ایدر یعنی قوم رحمة و عاطفه ایدر و قد علم
 الرسول ايضا ان الامر المعجز اذا ظهر للجماعة فمنهم من يؤمن عندك ومنهم من
 يعرفه ويحده ولا يظهر التصديق به ظملا وحسدا و علوا ومنهم من لم يعرفه ويلحق
 ذلك بالسمع والابصار و دخی هر رسول امر سابقه عالم اولو و غی کی بلور که بوم معجز
 چنکه بر جماعت ایچون باذن الله ظاهر اولسه اول جماعت بوضنه هدایت
 استعدادی سیه غنایه ایدوب اول معجز سبی ایل ایمان کتورد و بعضی آخری
 معجز انما عارف اولور اما اظهار تصدیق ایتز انکار ایدوب و انکار مزبور
 یا ظلم شرعانی سیه سبیل اولور یا علو جاهی حجاب اولما غله یا صاحب معجز
 حسد غایله سیه ایل اولور یا خود ظلمت جطلن و غفلت بلاد تنز اص
 مزبورک انما عارف اولور واقفا و اما یوب سح و شعبدیه صل ایلر و فلما رات
 الرسل ذلك و انه لا يؤمن الا من انا رايته قلبه بنور الايمان و متى لم ينظر
 الشخص بذلك النور المسمى ايمانا فلا ينفع في حقه الا من المعجز فصرقة اللهم

عن طلب الامور المحجزة لما يفهم اثرها في الناظرين ولا في قلوبهم بوقت ان رسالته
معناي امم و مشاهد انديلايسه و بلوايسه كه اكر الله تعالى انزلون برسك
قلبه نور ايمان فيض ايد مؤمن اولور والا اولمز مع ذلك شرط استعداد
فطري معتبر در وقتا كه شخص مدعو بالايمان اول ايمانله مستحق اولان نور
نظر فكري ايله بقوي ايسه اولامر معجزه هرگز انك حقتد بر نفعي جايز اولمز
بس هم رسال علم التلام امور معجزه طلبندن قاصر اولوبه زيرا امم ناظرينك
نه ظواهر قوا تبديع نه بواطن قلوبندن اثرى ظاهر اولمز كما قال في حق اكمل الرسل
واعلم الخلق واصدقهم في الحال انك لا تمك من احببت ولكن الله يهدي من يشاء
ولو كان الهة اثر ولا بد لمن لم يكن احد اكمل من رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم
ولا اعلى ولا اقوى همه منه وما اثرت في اسلام عمه وفيه نزلت الاية التي ذكرناها
نتكمدعاي مزبوره شاهد عدل اصدق قائلتيك قوليدركه اكمل رسلي واعلم
بر تيميه واشرف خلق حقتد بيورد وفي مقال مؤكديدر كه بيورقي انك
لا تدي الاية يعني يا محمد سن سود و كوكي كسيه صرف همت ايله هدايت انك
قادر دكل سن مادامكه حقتك سبق مشتيتي وازليتة عنايتي اوليه اكر يا كز
همه عبدك اثرى اولايدي حال بوكه اثرك همتدن بحسب العاده مفارقتي اولمز
بس رسولوزدن اكمل واعلى همه بر فردو غيكن سبق عنايت اولما ما غله
همتك اسلامندن صرف همت ايله فيض اثر اين مريحتي اية مذكوره
اول همت مقابله نسل جواب تسليه اولدي وعبدك عجز و صفاتة وفناء
ذاته اشارة عليه بولندي ولذلك قال في شان الرسول انه ما عليه
الا البلاغ وقال ليس عليك هداهم ولكن الله يهدي من يشاء و زادي
صورة القصص وهم علم بالمهتدين يعني مجرد همة يغير مؤثر اثر اولما عجز
دركه حق تعالى شان رسولده بي كذا فلاق حصصه سيله بيور مشدر
وما على الرسول الا البلاغ في دني بيور مشدر اقبو كه هدايت سنوك
ذمتوك واجب دكل در بلکه سذف لازم بلاغ خبر حقتد مقتضاي سيني
اوزن هدي و اثر حتى سورة قصصه اذ ان تفصيل ايله زياده او
لشدر وهو علم الاية اي بالذي اعطوا العلم بهذا ايتهم في حال عدمهم بايضا
فهم الثابتة فما ثبت بذهن الزيادة ان العلم تابع للعلوم فمن كان مؤمنا
في حال ثبوت عينه و حال عدمه ظهر بتلك الصورة في حال وجوده و قد علم
الله ذلك منه انه هكذا يكون فلذلك قال وهو علم بالمهتدين فلما قال مثل
هذا ايضا ما يتبدل القول لاني لان قولي على حد علي في خلقي و ما انا بظلام
للعبيد اي ما قدرت عليهم الكفر الذي يشفيهم ثم سطلبتهم بايلى في

وهم

وسمهم ان يا توبه لفظا الذين مهتدين ده اولان لاني تفسير در معني حق
تعالى شول مهتدي لوك حاله اعلم در كه حال عدم ملزده ايمان ثابتة لمسيبي ايله ذات
حقه كند و لوك هدايتلي به علم اعطا اند لو بر حق تعالى بو معني سبيله علم معلوم
تابع اولد و غنى اثبات اتدي و معلومات مزبوره مشيتة ثبوتية دن وجود خارجي
خروج لوند اول معلومته اوزرينه بلدي بس عيني ثابت و عدم ازلي سنده مؤمن
ايسه مؤمن يلد كافر ايسه كافر بلدي يعني حال سابقند مؤمن اولد و غيچون خلا
حقتد دني مؤمن بلدي اول اجلدن اعلمه ايله متصف اولدي زيرا علم رسل
علم اللهك اول مرتبه سنده تجاوز اتز كه اول مرتبه اولافيض قدس مرتبه سنده
بعد مقدس رتبه سنده علم مخلوقدن مخلوقية حسي ايله عالي در بر وقتا كه حق
اعلمه ايله وصف اتدي ايسه كذلك قولك تبديلي دني نفى اتديكه لا تسئل
لكلمات الله بومقايده يعني علم اهليل فقير و حد علمدن تجاوز اولمز بس مضمون
مفيد حديث الشقي شقي في بطن امه و السعيد سعيد و اية كريمة و ما انا بظلام
للعبيد يعني بيور كه بن علم زليو كفر شقي تقديرا يوب بعد خلاف تقدير
انك وسعد و حد طاقتلندن داخل اوطيان ايمان مسعد طلب اتمدم كه
ضلام اولام اقل علم از ليد بخون كافر كفر و عاصي عصيان تقديرا اولندي
ايمان و اطاعة تقديرا اولنسه اولماز عبيدي ديوسوال عارفدن صادر اولماز
جاهل محجوبدن اولور زير مقام قضاء احكام فيض قدس مرتبه سنده مرتبه
قدر فيض مقدس طبقه سندر بر مقام مزبوره اقتضاي نسب اسماء صدى و ايدن
قضايله بومقايده تقابل اضداد ايجاب ايتد و كي تخالف صور احكام في سوال
اولمز زير اسما و صفات ذاته مستهلك اولد و غي مرتبه ده مقتضاي ذات
بلكه مقتضاي صفات عيني ذات اولور و مقتضاي متى الفه اثبات تكميل
صفات ايجوند و تكميل صفات عيني تكميل ذات و مراتب متقدده نظر
شهرود ايله بر مرتبه ده اضداد متخالفه بر مرتبه ده ايمان متخلف كور نور بر بوند
دخيل حكم نايته بولمز و بويولوز فرس فراست متمشي اولمز بل ما علمناهم
الا بحسب ما علمناهم و ما علمناهم الا بما اعطونا من نفوسهم فمأهم عليه فات
كان ظلم منهم الظالمون يعني بر نيجه ظلام اولور و كرم ائمه اعطاء وجود خارجي
جيدن غيري اثر و موز ترقب اتماشدر حقايق ثابتة لوند مدخلوز بوقدر
اعطاء وجود دن دني معامله مز علمي حسي ايله در بو علم خيال ك استعداد
نفوس اعطاء اند و كعلمدر اكر واقعده ظلم ايسه ظالم كرو كند و در در كه جواد
مطلقك فيض جود لا عرض در پس نه استر ايسه اني اولور و نه وير ايسه
اني استر و لا ذلك قال ولكن كانوا انفسهم يظلمون فاعلمهم و بواجلند

و الله تعالى كماله استدر اك ايوب و ظلي نفوس خلاقه اسناد ادي پر حق تعالى
 ظالم اولادي كذا كذا ما قلنا لهم الا ما اعطيتهم ذاتنا ان نقول لهم بوزاده
 شيخ قدس سره مراتب صفت كوستر كه اول علم بعلم ارادت بعد حكم قول در
 بعن نيم انور قولموزد في علمه اولان مقامه موزكي در كه ذاتموزك
 تقاضا اولوب اعطا اندوكي قولدر كه امر تكويني در معلوم اولاكه بوزاده
 حضرت شيخ كضرافتنه شرح تنبيه اتمه مشله در كه بكون متبته اولما مشله
 اعطاء خلقه اصناف اتموب نفسه مضاف اتمكوت مرادي و تغيير اسلوب
 مقصودي تقاير بين الواجب و الممكن اعتبار مراتب ايلم در نفس الامر و كذا
 ديكر حاصل و حد وجوديه كور نمز كيدر زير بونكه مقصود اولمه بخون
 الا ما اعطيتهم ذاتهم عيما يدي تا مل اولنه و ذاتنا معلومه لنا بما هي عليه
 من ان نقول كذا و لا نقول كذا في قلنا الا ما علمنا اننا نقول قلنا القول لاهتمثال
 و عدم الامتثال مع السماع منهم بعن حال بوكه بزم ذاتموز و مقتضاي ذاتموز
 بزم معلوموز در حقيقه ثابتيه و عين نفس الامر بزم اوزره كه قول
 مزبور متقاضيه در كل ميدر بزم سويلادك الاكه بلو كوز سويلادك
 بزم بزم بزم قول ثابت اولايكه اول قول كلمه بكن در و انلك بكون ثابت
 اولان امتثال قول كن در و امتثال مزبور في قطعي در اكي قول مزبور اس
 ايجاد ايسه يا امر ايجاد و انلك في اعيان ثابت لري امتثال اقتضائي
 ايسه يا عدم امتثال بونك بوي ايله كه اعيان مزبوره در قول مزبوري سماع
 واقع اوله كوك معنوي كوك صوري فاكمل متا ومنهم و الاخذ عنا و عنصم
 بعن جميع ظاهرا و لان تجليات و احوال عارضه و مظاهر ممكنات فاعليه
 حسي ايله بزدن و قابليت ايله انلردن در و كذلك اخذ بزدن در ايجاد
 و اظهار ايله انصاف و قبول انلردن در ان لا يكونوا متافخين لانك منهم
 صفات من وجه غير ذات و من وجه اخر غيب اولو غن اشعار در كه اكو اسما
 اسما اولو قلري حيثيات ايله بزدن اولما در ايسه بزم وجود موز
 بلا شك انلردن حاصل در بعن اعيان ثابت را بزم وجود شتم اتمامك ايله
 كره ظاهر در كل لدر را قانز انلردن ظاهر و بزم بزم ايله مشا ايله اولان
 و ضميرين سابقين متكلمين ايله مراد اسماء الهيته و صفات ربانيه در بزم
 اعيان اثار اسما و وجودات شهاديه اثار اعيان در حقيقه يا ولي هذه
 الحكمة الملكية من الكلمة اللوطة فانها لباب المعرفة فقد بان لك السر
 وقد انفتح الامر وقد ادرج في الشفع الذي قيل هو الوتر بين اي و يصادق
 من بوحه ملكية و كلمه و لوطية دن حقايق ايله از بر قل و بلكه لباب معرفه

وخالص جوهر حكمت و مفتاح باب حقيقت در زير معرفه عجز ذاتي و صفت امكانه
 رجوع و ترك تصرف و نفى وجود اثبات سجود بالخضوع و الخشوع بونكه ميت
 در و بونك سبي ايله خبر پوشيد و قدر ظاهر و سر سريان وجود ايله
 و نور احديت و مقام جمع و كثرته پيدا و و تو شفعه مندرج و شفع
 و تر دن هويدا اولور لكن بورا بغيته نك مضمون ايله عمل اولور بو
 فقير قصيد اللسان و عاجز الوجودك ثمره و شهود دن در **رباعي منش**
 تاحكه و حكم قضاء اكبر از سجلات صور شد برتر ظاهر نه شد چون
 بزبان جدل عدل پوشيد ستر اول خبر ستر قدر **فصل حكمت** قدرت في كلمة
 عن بوتي اولافض سابقك اخري فض لاحقه ارتباط و الصا في بيان دن
 مستغني در بعد چون حقيقه عز بونك اقتضاي عيني ستر مستدعايه
 طلب ستر قدر قدرا اولدي ايسه كه كيفيت احياء موتادن سوال ايوب
 اتني جي هذه الله بعد موتنا دش در كلمه سني كلمه بقدردن مخصوص اتني
 و قضاتك بالذات قدردن تدبيري اولدي ايسه اول قصد معناي قضاي
 مخصوص قيدي و دري ان القضاء حكم الله في الاشياء على حد علمها و فيها
 و علمه في الاشياء على ما اعطيتهم المعلومات مما هي عليه في نقصها
 معلوم اولاكه قضاء حكم الهيدر كه اشيا نك اعيان ثابت لري خبر تان ايد بلك
 احوال زلله نبت و اثبات اتمشدر الى ابد الابد اقتضاي مزبور از منه
 و اوقات حسي ايله شيئا فشيئا ظاهرا و لور ظاهرا و لان حكم
 مزبوره نك صور علميه و سابقه بزم مقدار بزم در كه اول صور اعيان تعلق
 ابدن تصورات و اعيان و احوال ان سبدر متصل عملدن عينه خروج
 اتمكه در شروط و اسباب حسي ايله در حقك اشياء معلوم دن علمي
 معلوماتك استعدادات قديم لري اقتضا ايتدوكي اوزره در كه اول
 معلومات نفس الامر اول حالات اوزره و مستقر در حاصل كلام
 علم الله تقاضا سنده كوره تعلق ايدريس تعلق امر حادث در تقاضاي
 وجود و حقيقت سبي ايله اولورين بالضرورة معلومه تا بعدر
 زير معلومات ذاته مستحبه اولو قلري اعتبار ايله صفة علم دن فقد
 زير اتمه ذاتن داخل در بزم متبوعيه انلره امر ذاتي در معلوم
 اولاكه علم تصرف ملاك امر مزكور اولان معرفه علم و معلوم و احكام
 و قدر در سري عرفانه بوقيدون كرمك كركدر غفلت اولميه و القدر توفيق
 ما عليه الاشياء في عينها من غير مزيد بعني نكه قضاء حكم قديم ازه ليدر
 قدر در شياي اعيان از ليه سنده حكم مستعد و نه حال اوزره مستر ايسه

فصل
 في
 علمه
 مر

اتی اوقات سب اتمک در زیاده سوزیر زیاده و نقصانه احتیاج قلز مثلا
 قضا اول یوبه بکر که هنوز در فی الجمله اتمش الحکم که مهیا قلمش و قدر
 اول یوبه الجوب وقامات اشخاصه مناسب بچکر بود و قلمش بعضی وقت
 قیت عین اشیاء ثابت و لایق وقت مخصوصه وجود خارجی خارج در پیش
 بعضی اشیاء مطلق ایله تقبیر اتمش الله اعلم غما حکم القضاء علی الاشیاء
 الایها پس اشیاء ازین ثابت اولان حکم قضا که وحد ذاتی تقاضای
 اشیاء سببی ایله در یغنی متبوعیه اشیاء و معلومان طرفند اید و کن کوستور
 و هذا هو عین ستر القدر لمن کان له قلب و الی السمع و هو شهید قیت
 الحجة البالغة یعنی اشیاء ازین واقع اولان حکم قضا که اشیاء که حق
 تقاضای حسی ایله فی الحقیقه ستر قدر در اگر چه بصرف محبوبیه مستور
 و مضمر در زیر اندک قبوله و تقاضای استعداد در کور من و ظاهر
 حاله ملایم اولمیان حکم ظلم و جور و حمل ایدر لوبلن که حکم مزبور باطن
 حاله ملایم در کند و استدر و کن بولش در پس بوسر عارف صاحب قلب
 بیلور که اشیاء علوم و معارفه ذوق و وجدانله منقلب اولور یا خود
 القای سمع ایدر یعنی اتمش که متوجه اولور و سمعه وارد اولانی فی توقف
 ادراک ایدر بیلور پس بوقدیرج همک عباد ازین حجتی ظاهر اولور
 و علیه سیم متقین و با هر یغنی هر نفسه استعداد نه کوره اعطای ایدر حکمتی
 و ارادتی و علمی حسبجه اجرا اتمش بلکه ارادتی و علمی استعداد عباد کور
 نقلی ایدر بلکه سبق اتمش در رود فی بوقدیرج منتزهای اعتراضات بود که
 اعیان ثابت استعداد لری ایله حقا محمولات ممکنه ستر در کور عید که وجودی
 و ایدر که حقیقه تقاضای ایدر بوجه باله حق طرفند ثابت اولمزی اما جواب
 شایع بود که اول مرتبه یعنی هویت طبقه ستر اولان جعل خلق جدید
 دکل در بلکه اول مقامه راجحه و خلق و حرث هرگز بوقدیرج اول مرتبه
 جعل در کور حقا صورت شوق مستحجه ایله غیب هویتان مجله اتمش
 که اول مجله در هرگز صفت و علم و ارادت و اختیار حکمی معتبر دکل حکم یجاب
 محض ایدر پس اول مرتبه نیچون بی عاصی غیر مطیع قیلد دیواعتراض متوجه
 اولمرتبه مقام احدیتن احکام تعدد و اثنیته جریان اتمش و بوقامه اول
 سواک اول مقامه تجاوزی و تربیتی بولمز و جعل اعتراضات من بعد انقطاع
 بولور کن کمال تقبیر بولمناغه فهم لطیف و روق جلی و اذعان جبلی که کرد و التزم
 فالحکم بالتحقیق تابع لوین المسئلة التي حکم فیها بالتقصیر و اتمش ایدر
 عینی سائله تا بعد ایله سائله که انوک مقتضای ذات اوزره حکم اتمش ایدر

اگر سائل سوال کند که اعمال ناسه ترتیب
 متواتر و عقوبت و جبهه اولور جواب
 ویلور که متواتر نیست و جبهه اعمال و اعمال
 مقتضای عبادت نیست و جبهه اعمال و اعمال
 حق تعالی جواب مطلق در سنان استعداد
 دلیله عبادت هرگز طلبانست و بوقدیرج
 تخلیق و کلام بیت و الی مندفع اولور

و ایدر مسئله مصدر می در سائل معنا ستر فالحکوم علیه بما هو فی حکم علی الحاکم
 ان حکم علیه بذلك الحکم فالحکوم علیه بما حکم به و فیه کان الحاکم من کان
 بر عین محکوم علیه نفسند موجود اولان حق حکم مقتدر سببی ایله کند و نک حکم
 بکا بوحکم ایله حکم اول دیو حکم ایدر یعنی بوحکم بکا اعطای ایدر دیو تقاضای طلب
 بروجیه اولور که طالب محکوم علیه حکم حکم کور نور پس محکوم علیه حکم
 اولور و غنی بکی هر حکم دخی حکم اندوکی سببی ایله محکوم علیه اولور نه مقوله حکم
 اولور ستر اولسون فحق هذه المسئلة فان القدر ما جعل الاشیاء طریقه
 فلم یعرف و کثر فیه الطلب و الاحاح پس ای طالب عرفان سن بوسله و قدرتی بوق
 مقدمات سابقه در انتاج ایله و تحقیق بل و کمال نکشانه منکشف قیلد که قدر
 ستر و خفاسی ستر و ظهور درین ناشی در که الی اذا جا وز حله انفس
 صند پی بومندان الی الحق عامه و خلقه معروف اولم یوبه عقال کشفند
 عاجز و حیران قلمشدر و بوقدر طلب و الحاح سبب اولمشدر فحاجه و حضرت
 آدم علیه السلام و موسی و حکایه حضرت و حروف سفینه و اقامت جدار و قتل
 غلام هر بری ستر قدر در خبر در اما شارحون احتجاجیک حکمتی بود
 ستر قدر مطلع اولان نفسه امر عوت مشکل اولور و اجرای احکام شرعیه
 ستر در و ستر ک قالور فقیر ایدر وین بولم بنف نقل یوزنون صادر
 در اما عقلم و زرقم و اصل اولور و غنی بود که کمال کیسی یعنی شرع علیه ستر قدر
 جمع اتمش اوله ذیل مکان عقلیسی وارد که مکرار ادت تعلق اتمش زیر اولیا
 کبار ظاهر شرعی جمع قیاسی ایله رعایتیه قادر اولور و معروف فیه منکر
 قیلور لومع هذا محکوم علیه کن اعذار استعداد لری نه مطلق لریکی پس انبیاء
 بخوبی محتج اولان الله مکر اصحاب قدر اندر نسبت ایله کمال اولور
 و کمال نبوت ستر قدر که اصحابی ایله حاصل اولور که اجوی احکامه هرگز
 تردد و توقف بولمیه یعنی انتحابولماد و غنی بکی ابتداء فی بولمیه و بوق
 کمال انبیاء مخصوص اوله الله اعلم و اعلم ان الرسل صلوات الله علیهم
 من حیث هم رسل لا من حیث هم اولیا و عارفون علی مراتب ما هی علیه امهم فاما
 عندهم من العلم الذي ارسلوا به الا قدر ما يحتاج اليه الله ذلك الرسول
 لا زاید ولا نقص دخی سن تحقیقا بلکه هر رسول صلوات الله علیهم
 رسل اولور قلی حیثیات ایله که اولیا اولور قلی حیثیه و اتمش مراتب و حقا
 یقنه و قابلیت نفس الامر ستر سنه و لایم مزبوره لری حیثیتی ایله معرفه مستش
 اوله رسل مزبور قاتند رسلها اولور قلی عملی حاصل اولان حصه و علمیه
 دکل الا ذلك الرسولك اتمش احتیاجی اولور و غنی مقدار ایدر زاید

در تقبیر ستر عبادی که در صفت
 ستر تقبیر مسئله

و ناقص اما نام سالفه و انبياي سابقه نك معلماي ائمتن معلوم اولور ارسال
 رسلان حكمت مقصوده بالذات لسان استعداد لرجه امتنوك سوال كرينه
 جواب ويروب مشكل لر بن حل اتمكدر كه مال اصلاح مفاتيح عموم نفوس
 عالمياندر اما بغير ان تكميل نفس رسول واحد مقصود ضمنى و عرضي دوش
 و الامم متفاضله ميرد بعضها على بعض في تفاضل الرسل في علم الارسل
 بتفاضل امها وهو قوله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض كما هم
 فيما يرجع الى ذواتهم عليهم السلام من العلو و الاحكام متفاضلون بحسب
 استعداد انهم وهو قوله تعالى ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض خالا
 ام ناسا سيد بري برنن زياده و نقصان استعداداتله متفاوت در ربي
 ارسال رسل في مقتضيات متفاوتة اوزرته اولوب بونارك دفعي علوم
 استعداد لوي متفاوت اولور نك قران عظيم ده تفاضل رسل علما
 و خلقا بيان اولمشدر آية مسطوبه ناطقه در و رسل مزبور علم علوم
 رسلالاته متفاوت اولور لوي كمي نفس لر بنه راجع اولان كمالا نفسانية ده دفعي
 متفاوتات توصيف اولمايوب بعض النبيين ايله تغيير اولندي اتمكدر نيت ايله
 كمالا تقا وني مقصود اولما و غنه اشارتدر لكن بونكيه شراح تبينه
 اتمام اشاردر اگرچه بعض ناظر بنه نيت ظاهرا اما بعضنه اضافت ايله مستر
 در و قال تعالى في حق الخلق والله فضل بعضكم على بعض في الرزق والرزق
 منه ما هو رزق حائي كالعلوم وحتى كالاغذية وما ينزل الحق الا بقدر معلوم
 وهو التحقيق الذي يطلبه الخلق فان الله اعطى كل شي خلقه فينزل
 عليه بقدر ما يشاء الا ما علم فحكم به وما علم كما قلنا الا بما اعطاه العلوم
 من نفسه دفعي الله تعالى حلق مطلق حقنره تفاوت فضولي رزق له
 بيان بيوردي على نيت ايله بيان اتمدي و تفاوت علومه بي مناسب
 كورمدي بلكه رزق عامي خلق عامه مناسب كورب و روحاني ايله جسماني
 يه تقسيم اتيكه برسيه مقوله علوم برسيه مقوله اغذية در بعد
 بين الخلق تفاوت نيت بيا ننه مستدي اولوب بيوردي و ما
 ينزله الهية يعني انزال سماوي قبول و انفعال ارضيه و متحنه حبي ايله
 اولور و اوراق مقدريه تابع قلنور و اولقدر معلوم اعيان ثابته نك
 استعداد اذ لية لر بنه كور طلب اذكرك حقوقدر زير الله تعالى اولافيض
 اقدس در ذوات ممكنه في تقاضاي اسماء ايله اعطا
 اذكرك مكره مثني حبيجه فيض مقدس انلوم
 انزال اوراق ايدر مثني حبيجه فيض مقدس انلوم

فان الله تعالى فضلنا بعضهم على بعض كما هم فيما يرجع الى ذواتهم عليهم السلام من العلو و الاحكام متفاضلون بحسب استعداد انهم وهو قوله تعالى ولقد فضلنا بعض النبيين على بعض خالا ام ناسا سيد بري برنن زياده و نقصان استعداداتله متفاوت در ربي ارسال رسل في مقتضيات متفاوتة اوزرته اولوب بونارك دفعي علوم استعداد لوي متفاوت اولور نك قران عظيم ده تفاضل رسل علما و خلقا بيان اولمشدر آية مسطوبه ناطقه در و رسل مزبور علم علوم رسلالاته متفاوت اولور لوي كمي نفس لر بنه راجع اولان كمالا نفسانية ده دفعي متفاوتات توصيف اولمايوب بعض النبيين ايله تغيير اولندي اتمكدر نيت ايله كمالا تقا وني مقصود اولما و غنه اشارتدر لكن بونكيه شراح تبينه اتمام اشاردر اگرچه بعض ناظر بنه نيت ظاهرا اما بعضنه اضافت ايله مستر در و قال تعالى في حق الخلق والله فضل بعضكم على بعض في الرزق والرزق منه ما هو رزق حائي كالعلوم وحتى كالاغذية وما ينزل الحق الا بقدر معلوم وهو التحقيق الذي يطلبه الخلق فان الله اعطى كل شي خلقه فينزل عليه بقدر ما يشاء الا ما علم فحكم به وما علم كما قلنا الا بما اعطاه العلوم من نفسه دفعي الله تعالى حلق مطلق حقنره تفاوت فضولي رزق له بيان بيوردي على نيت ايله بيان اتمدي و تفاوت علومه بي مناسب كورمدي بلكه رزق عامي خلق عامه مناسب كورب و روحاني ايله جسماني يه تقسيم اتيكه برسيه مقوله علوم برسيه مقوله اغذية در بعد بين الخلق تفاوت نيت بيا ننه مستدي اولوب بيوردي و ما ينزله الهية يعني انزال سماوي قبول و انفعال ارضيه و متحنه حبي ايله اولور و اوراق مقدريه تابع قلنور و اولقدر معلوم اعيان ثابته نك استعداد اذ لية لر بنه كور طلب اذكرك حقوقدر زير الله تعالى اولافيض اقدس در ذوات ممكنه في تقاضاي اسماء ايله اعطا اذكرك مكره مثني حبيجه فيض مقدس انلوم انزال اوراق ايدر مثني حبيجه فيض مقدس انلوم

اولور و على حبيجه قضاي احكام ايدر على حود كرو معلومات اعيانك اعطايه
 حبيجه در نكده تقضيا سبق ايتمشدر على معلومه تابع اولور و غي
 مسئله در حاصل كلام حق جل و علا اول دفعه واحدة فيض اقدس در هر
 هر شيه عطا خلق ايدر بعد فيض مقدس اول اعطا اندو كي خلقه اول
 خراين سموات و ارضيه ده بعد نبات و حيوان بعد اصلا اب و امها در
 ترك اندو كي و دايغنه شيئا فشيئا حدوث شروط و ظهور اسباب و اوقا تله
 تعلق مثني حبي ايله تنزيل قيلول ربي مفسر بن انزال امر رفع در تنزيل
 اندور يي ده كلوي معني بو تحقيق ايله مبتين اولور فالتوقيت في الاصل
للمعلوم والقضاي والعلم والارادة والمشيئة متبع للمقدريه بس توقيت
 اشياء اوقات مقيد سنة نسبت و تقدير در اصله معلوم ايجون ثابت
 و معلوم ايله قايم امر در ربي قضا و علم و ارادة و مشيئة جمله بنه تابع قدر
 و قدر تابع معلوم و مقدور در ربي القدر من اجل العلوم و ما يفهمه
 الله سبحانه و تعالى الالهي اختصاصه بالمعرفة التامة بس قدر كنه
 علم قدر در اعظم جميع علوم در حق تعالى بو علم ذاته مختص اندو كي معرفي تامة
 اصحابه تعليم ايتمشدر يعني اهل الله و كاملين در كاه اولنلر مخصوص عباد
 علم كيميا كيمي مثلام فالعلم به يعطي الراحة الكلية للعالم به و يعطي العذاب الاليم
 للعالم به ايضا فهو يعطي النصيبين ير علم سرفدر صاحبته من وجه
 راحة تام بخت ايدر و من وجه آخر عذاب اليم و حاله چاته و يور و وجه
 لر بن شرح بيان ايتمشدر اما فقير ايدر بن بر عارف مكاشف بو قدر كه
 مقتضاي ذاتي ذاتن تحلف اتمدو كي بلوب سرور دايي ايله سرور
 اوليه زير عين باقي طالب اولور و غي اوراق مقدريه كوك علوم روحانيات
 كوك اغذية و الميسه و حسيات جسمانيات و قننره هدر برسيه و اصل اولوب
 و جميع مقاصد جبلية برسيه نفسنه حاصل اولما غني بيلور اوقات مقينه سنه
 منتظر اولور اما عارف مكاشف حيثية معرفتي مقينه اولور و غي حاله
 قوت مطلوبدن يا فقدان موجود دن عذاب اليم ترتيب ايتك اصلا جبلية
 مقتضا سنه دكلور بلكه هواي نفسانية برسيه حبي ايله بشرتي صفته ايله
 غير كوك نم جبلية سنه مایل اولور و فساد اضداد عناصر دن ناشي اولان حسد و غي
 و صري سبي ايله نفسني مثالم قيلول اما الم من بور عوارض حادثه بشيبي الله
 امر اتي دكلور اكر امر ذاتي و خلق جبلية برسيه اولاد ايدر اول نخت
 مستعد اولور ايدر برسيه نفس انساني بحسب الظاهر بعض مطالب عالیه دن
 عدم استعدادن فن ايتكدر ما يوس اولمقدن تا الم حاصل ايدو كننر شبه

یوقدر اما بنرم مذهب آموز کشف عرفانه معین در پی بر عارف فید حیثیت
 مذکوره ایله عین ثابتة سنک ازله خلاف مقتضایه آیین و خلاف مقتضایه
 کذب و عالم آیین بر مطلب سنی یوقدر که فوقله متاکم اولمق بعد در مکر حین
 تالید محجوب اوله اول تقدیر حکم مکاشفده اولمز سوز خود مکاشف
 عارفده در حاصل کلام تالم عوارض حادته سببی الیه اولمق کمر مطلق اولمز
 مناسب دکلمد بر حکمین مزبورین نقیضین اولمق باعتبار الظاهر در اقل مراد
 قوت استعداد حاصل اولان عذاب الیه ایسه اولمز عارف تربت اقل
 احتمال عقلی کلمه زیر اسماء مرتبندون تخلف ایتمز لا بتبدیل کلمات الله در
 و ترتیب اسماء تکمیل ذات ایچون در عین واحدی تکمیل ایچون ذات مطلقه تربت
 نقیض ایتمکی عارف تخمیل می اید بر مزاق معرفت بوکه مساعدي او لو بعد
 تأمل عارفانه اولنسه نظر مزبور شیخ قدس سره حضرت تکریم فی ثابید غزبه
 واقع اولان نظریه ملا یمدر الله تعالی علم و به وصف الحق نفسه بالفض
 والرضی دخی بو ستر قدره علم سی ایله که معلومات ثابتة به علم در حق تعالی
 ذاتی وصف و غضب و رضایله توصیف قیلدی زیر ایمان مزبوریم بخلاف
 ایله نسب و اسماء و مظاهر مید اولوب جناحین قهر و جلال لطف و جمال
 نسبت طریق یمین و شمال ایله اقضایه دارین واستدعایه مقررین قیلوب
 بر یولو کما هالی جنته نعیم و بر یولو کی رازل دور خیم اولدی و به تقابل
 الالهیه در و وصف مزبور سببی ایله تقابل اسماء ظاهر اولدی زیر ایمان
 مؤمنه مطیع طلب ایمانله مظهر تجلی لطف و رحمان اولدی و ایمان عاصیه
 طالب کفر و خذلان اولوب مظاهر قهر سبحان اولدی و حقیقه به حکم بالموجود المطلق
 و الموجود المقتد لا یمکن ان یکون شیء اتم منه ولا اقوی ولا اعظم الغیوم ضمها
 للمقدی و عین المقتدی بر حقیقه علم قدر موجود مطلقه حکم اولور اثبات
 غضب و رضا و وصف صفات لطف و قهر و ستر اذنا سر ایله موجود مفید
 دخی حاکم اولور سعادت و شقا صفاتین و سایرین ماحیت غضب و رضاده
 افراد قلی ایله و ممکن اولر که دایره ستر قدر دن تالم الاحاطه و قوی الاثر و
 اعظم القدر بر شیء اولمز زیر معتقدی و غیر معتقدی به حکم تامل در بعض
 بعض حکم مظهر نه متجاوز و بعض اخری مظهری نه لایزم بولنا غله و لما
 کانت الانبیاء صلوات تعالی علیهم اجمعین لما اخذ علومها الامن الوحي الخاص
 الالهی قلوبهم سادجة من النظر العقلي لعلهم بقصور العقل من حیث
 نظره الفکری عن ادراك ما لا ینال الابال و ذوق وقت که گروه انبیا صلوات الله
 علیهم الی یوم الخزاء علوم مختصه لرین و حی خاص لهدیون کاه واسطه ملک کاه

نقیضین دن مراد صفتین دیک اولان
 نقیض صفتین اولیه که دفع قضیه
 دفع مکرر موقوف و احده ایسه صفتین و
 سیر در مکرر اولمز سواد و بیاض
 اجتماعي مکرر اولمز سواد و بیاض
 متا و احوال غرضه بن اعتبار
 اولنسه قابلید

وجه فاصی اصطلاح خواجگان در
 بطریق الاسباب اولیان
 بخلافه مستعمل
 مستعمل

و مضی

کاه وجه فاصیون بالذات اخذون اولوب طریق کسب و اقتناط و تامل و لوسه پس
 بالاستعداد و الخاصیه قلبیه نظر عقیدت ساده اولدی زیر بلور که
 ذوق فطری اولنسه عقل نظر حقایق اشیا فی نفس امریه اوزره بلمکدن قاصد در
 مادامکه نظر حذ ا داده اولمیه پس دفع سوال مقدرا ایله که اخبار من عند الله
 دخی منازعه و قهر مخصوص اولان معارفده متمشی اولمز زیر اسباب مدلول
 بر برینه متباین در مثلاً بر یسمع و بر یبصر فلم یبق العلم الکامل الا بالحق
 الالهی و ما یکتشف الحق عن عین البصائر و الابصار من الاعطیه فیدرک
 الامور قديمها و حدیثها و وجوها و محالها و اوجیها و جاینها علی ما هی علی
 فی حقایقها و ایمانها پس بوقدر وجه نمکند بر عمل کامل بولنمز الامور فی
 الهیه اولایخود عین بصایرون کشف عطا و البصائر دفع حجاب سببی ایله
 اولانکه انکشاف تام حاصل اولور امور قدیمه و حادته و اشیا موجوده و
 معدومه و محالات و واجبات و جازیات حقایق نفس امریه لرین و عین ثابتة
 لرین اوزره مراتب معرفتک صورت بغلیه لرین و لما کان مطلب العرفه علی
 الطریقه الخاصه لذلك وقع العقب علیه کما ورد فی الخبر و قنانه مطلب غیبه
 علیه السلام که معرفه ستر قدر در طریقه خاصه بنویه اوزره واقع اولدی
 ایسه که طریقه اخبار ملک در اول اجلن الله تعالی دن صدور عتابه
 سبب اولدی که خبرده وارد اولشدر اگر یا غدر بو طلیدت منتهی بود امیه
 دن ممتنع اولمز سنک اسمی دیوان انبیادن مای و راجی و رافع اولمز پیش در
 زیر طریق حصول ستر قدر کشف اختصاص در طریق بنوت ایسه اخبار و
 واسطه در طریق بالذات اولان علم بالواسطه حاصل اولمز فلوط کشف
 الی ذکرناه و بما ما کان یقع علیه غیب فی ذلك و الذلیل علی سراج له قلبه
 قوله فی بعض الوجوه انی یحیی هذه الله بعد موتها پس اگر غیب علیه السلام
 کشف مزبور طلب الله و طلب استعدادی اولنسه بوجه مظهر عتاب
 اولمز ایدر و و بما لفظی دلالت ایدر که طلب مزبور استعداد له اولنسه مظهر
 عتاب اولمز مایع اولمیه بعد حضرت عزیزک لوح خاطری نقض نظر دن
 ساده اولمز و غنه بعض وجه تفسیر ده انی یحیی هذه قولي ایله سوالی
 دلالت ایدر که معرفه سریر افعال قادر کون و فساد و مبدی معادن قاص
 اول بعض وجه قهر و جوی بود که مفسرین دن بعض قاتن قول
 مزبور ک قائل عزیز دکلمد بلکه ارمیا بعض اخری بعض بر علی
 کافر در یمشرو و اما عندنا فصورته علیه السلام فی قوله هكذا الصورة
 ابراهیم علیه السلام انی کیف یحیی الموتی و یقضی فی الک الجواب بالقول

یعنی غایت معرفت الهی است بر یو و ذائقیدن
 فاصی و لما غنه و الذلیل و در یمشرو مستعمل

أظهر الحق سبحانه فيه قوله فامانة الله مائة عام ثم بعثه فقال له وانظر
الى العظام كيف ينشزها ثم نكسوها لحما فهاين كيف ينبت الاجسام معا
بينه تحقيق فاره الكيفية اما انهم قنومزده معاشرا هل كشف وشهود
بصوتة سؤال عزيز استفرا ب واستعجابي مستضئ دكل مقام ولاية
ونبوة ايله محقق اولان قادر موحذ محي وميت اولان حقد
احياء امواتي واعاده ي ارواحي بعيد كور من بيت علك سؤال عزيز عليه
اللام جواب فعلي اقتضا ايوب جواب قولي مطابق سؤال اولاد و غنيو
حق قال اول فعل مؤلفي نفس عزيزه اظهار ادوكي فامانة الله مائة عام ثم
بعثه قولنذ بيا ن قلدي واول فعل بعث سؤال سائلك مطابق اولدي
اول من اجمال بعده تفصيل ايوب بعثك جميع لوازم من كوستري كه
عظام متفرقة بيزده جمع ايوب وكسوة ليله صولة جمعية بعلمه قدر كيفية اثبات
اجسام معاينه كور نور فسأل عن القدر ولا يدرك هذا الا بالكشف
للأشياء في حال بثوتها في عدمها في الحظ في لك برحق تعالى كيفية احيائي
عزيزه كوستري كي جين ده لسان طالك كيفية قدر في سؤال ادوي بعينه ثبوت
اعيان وكيفية ابتد او وجود مقدرات و بونارك ادراك و ذوق في طلب
التي بومطلب خود مجرد تعلم مخلوق ايله حاصل اولان بلكه كشف الهية موقوف
واشياء حال ثبوت و عدم اصل كورن نه ايدي مكشوف اولفه سببي در بعلم
عالي خود حقيقة عزيزه علم قدره اعطا اولمش فكدر واولمن فان ذلك من
خصايص الاطلاع الهية فمن الحال ان يعطه الا هو فانها صفات الاول اعني صفات
الغيب التي لا يعلمها الا هو زير بومز كور اولان جميعا اطلاع الهية مخصوص
اولان اشياء نور نتكه وجهي من بعد ظاهر اولوري
بوعلم الله دن غيري بملك فمال وغير محقد زير
مفاتيح اولر بالطبع والذات علم مخلوقون عالي وشان
خاد ثوب برتر و قد بطلع الله ما يشاء من عباده على بعض
الامور من ذلك الوجه ان اولور كه الله تعالى اعباد
مقر بين دن دلدوكي عبد حاصني ذلك المذكور دن
بعض امور مطاع قياوز مثلا بعض اعيان ثابتة لك
بعض احوالي وبعض استوداني علما كشف اتمكه لك
كيفية افتتاح وجود ذوق وجد ايله ادراك اولمن زير حضا
بص الهية دن درنتكه ايضاح اولمشه كركور واعلم انه لا تسمى الا في حال
الفتح والفتح هو حال تكون خلق التكون بالاشياء وقل ان شئت حال

تعلق القدرة بالمقدور ولا ذوق لغير الله في ذلك ومعلومك اولسون
تحقيقا شان وحال بومز اولر زير دوك اشياء اعدام ثابتة اولوقر حاله
مفاتيح تكمية اولمن لولا حال فحقه تسمية اولور و مال فتح اشياء تكوني تعلق
الله وكي حال را خود مقدوراته تعلق ادوكي زماندر وتكوني مزبورده
حقن غير نيك ذوق بوقدر فلا يقع فيها تجلي ولا كشف على طريق الذوق
الآ قدر ولا فعل الله خاصة اذله الوجود المطلق الذي لا يقيد بقدرة
مزبورده عبده ذوق طريق ايله تجلي وكشف واقع اولر زير قدرة وفعل حضا
الهية دن در زير وجود مطلق حقه مخصوص در حقيقة قدر وجود
مطلقه مخصوص اولر و غي كبري وجود مقيد صاحبي اليجاد واعدامه
قادر ومان مكر حقد غنايت سابقة اول اول تقديره في قدر
حقدر نهايت وجود مقيد يوزنن تصرف كوستري نكه قرآن
بيور فلا يظهر على غيبه احدا الا لمن ارضى من رسول محمد عليه السلام
كي حقد سبق اتمش اولر وعيسى عليه السلام كي برسنه شق قمر بري سنه
احياء موة معجزه و بولشدر صدق رسالت مصلحتي ايجون فلما راينا غيب
الحق له عليه السلام في سؤاله في المقدور علمنا انه عليه السلام طلب هذه
الاطلاع وقتا كه برحقك عزيز عليه السلام علم قدره واقع اولان سؤاله
عنا بن مشاهد اتك ايسه بلك كه عزيز عليه السلام اطلاع مزوري
طلب اتمش بعينه قدر و ك مقدوره تعلقك شهود ذوق سن استش بوقر
خصايص الهية دن در فطلب ان يكون له تعلق بالمقدور يعني بن
عزيز عليه السلام ذات ايجون قدرة تامر نك ذوقن طلب ادوكي ظاهر
اولر زير تعلق قدرة بالمقدور ك شهود ذوق سبي قادر بالذات مخصوص
اول منصب خاصي است و كيجون معاتب اولر كي طلب ايله عطا اولور كدر
وما يقتضي ذلك الامن له الوجود المطلق فطلب ما لا يمكن وجوده في الحق
ذوقا يعني مزبور اولان تعلقك ذوقن اقتضا اتمز الا واجب الوجود مطلق ايدي
بر عزيز عليه السلام نفس مخلوق ايكن مقتضاي فالح اولان غي استدي
كه هو كز اول مقتضايك خلقن صدور ي بحسب الذوق فلكي اولمان
فان الكيفيات لا تدرك الا بالذوق واما ما رويناه من اوحى الله به
اليه ليتن تفته لا محونك اسمك من ديوان التوق اي ارفع عنك طريق الخ
واعطيك الامور على التجلي لا يكون الا بمانت عليه من الاستعداد الذي يقع
الادرك الذوق يعني زير الكيفيات وجرايت ذكر فكر ايله تغيير اولمن ذوق صحي
ايلدراك اولور فعل وحضور سترانم روايت ادوكوز خبر و سما وي

وحي الهى له ان طلب معهود دن فرغت اتمزك اسموكى ديوان بنوتدن
 محو ايدى رين يفتى سندن طريق خبر و اخباري رقع ايدوب طريق بخلي
 وشهود اعطا ايدى رين تحلا خود استعداد قديموكة تابع درك اول
 استعداد مداراك ذوق قدر كه في الحقيقة جهره قرب ولايتك **فصل**
 انك ما دركك لا بحسب استعدادك فتتظر في هذه الامر الذي
 طلبت فما لم تره تعلم انه ليس عندك الاستعداد الذي يطلبه وان ذلك
 من خصايص الذات الالهية وقد علمت ان الله تعالى اعطى كل شيء خلقه
 ولم يعطك هذا استعداد الفاضل فما هو خلقك ولو كان خلقك لا عطاءك
 الذي اخبرته اعطى كل شيء خلقه فانت الذي تهى عن مثل هذا السؤال
 من نفسك لا يحتاج فيه الى الفهم في هذا غناية من الله تعالى بغير عيب
 السلام من علم ذلك من علمه وجعل من جهله يس بو تقديره معلوم اولو كه
 ادراك بحسب الاستعداد اولو زير ابو مطاوبك اولو معلوم نظري به
 متوجه ولسك ما دامكه استعداد اوليه اولو معلوم تحصيل ايدى مرسك يس
 بونك ايله استدلال ايدى رين كه سندن اولو معلوم تقاضى ايدى استعداد يونغش
 اكو اولو ايدى البتة اني اقتضا ايدى رين بول مطلوبي كسب واقفنا حقه
 حقه مخصوص حالت ايدون بيلور سندن حالاسن هر شيه حق تعالى حضرت
 استعداد قديم ويروب وعلوم مكتسبه اكا تابع ايدون سابقا بلوك ايدى اولو
 استعداد خاص سبك خلقك دكل وخلقكوك اعطا ولفش حالت دكل ايدى اكو اركه
 اولو استعدادك سببك اولو ايدى في حقايق قرآنية كه اعطى كل شيء خلقه **در**
 سكا اني اعطا وخبرني انها ايدى رين سن دني بالضروري نفسك
 اقتضايه ايله بوسوال دن منتهى وفاتح اولو ايدى رين ونهي الهية محتاج واما
 ايدى رين بولر چون خبر موز بوردن ظاهر شان عز بوردن سلب
 بنوتي مستقر ايسه حضرت شيخ افاده بالتضرع ادركه عتاب مزبور حق
 عزيز بيمده بينوع ادبي دن فايضا ولفش عنايت سبحاني وناذيب رحمان ايله
 وبونك عنايت اولو بعتاب املاد وغن بلي بلدي بلي بلي عالمدين
 مراد نفس شيخ اولو قدس سره وقتا كه علم سز قدر ذات حقا يا حقا اعلام
 اندوكى خواصه فخص اولو ايسه كه انبيا و اولياد **بيان**
 صفتي بنوت ولايت شروع ايدوب بيوردي **و** اعلم ان الاول
 به هي الفلك المحيط العام ولهذا تم تقطع ولها الانبياء العام
 واما بنوة الشريعة والرسالة فنقطعه **و** محمد صلى الله تعالى عليه
 ولم قد انقطعت فلا بني بوردى **بعض** مشرعا او مشرعا ولا رسول

كما قال النبي صلى الله تعالى عليه
 ادبني بلي فاحسن كما ينبغي
 الحديث
 سلك

هو

هو الشريعة او رعاية ذكلك ايله تغيير شيخك اصطلاحات قديمه سندن در ولا
 يتك خود فلكه مشابهتي احاطه وعموم مظاهر جهتتون ظاهر در اول
 اجلون فلك مزبورى احاطه وعموم ايله توصيف ايتد لرو
 فلك ولايتك احاطه سندن دركه مظهرى منقطع اولمز و افراد خارجيه به
 تناه بولماتر دني ولايت مزبور ايجوب اخبار عام واردر كه جميع شيان
 خبر ويور كرك روحانيات كرك جسمانيات اما بنوة جسمانياتون خبرده
 اكثر در بورد بنوة شريعية و ولايت تشريع بولماتر منقطع در اول
 اجلون محمد عليه السلام ده انقطاع بولش دركه ولايتي بوردى نقيض
 مقرض قاطع جنس بنوة قلش در پس من بعد بني مشرع كلدوكى كبي
 كسر رايله بني مشرع له دني كلز فتح رايله كه بونك دائره شريعية اخل
 وكلم شريعية حامل اولانته رسول شرع كلدوكى كبي **وهو** الحديث **فصل**
 ظهور انبياء الله لانه يتضمن انقطاع زوق العبودية الكاملة التامة
 فلا ينطلق عليها اسمها الحاص بها فان العبد يريان لا يشرك سبكه
 وهو الله في الاسم والله لم يستشع بنى ولا رسول ويستى بالولي وانصف به
 الاسم فقال الله ولي الذين آمنوا وقال هو الولي الحميد وهذه الاسم باقى حال
 على عباد الله دنيا واخرت فلم يبق اسم يختص به العبد دون الحق بالانقطاع
 البنوة والرسالة **حديث** مزبور كه انقطاع بنوتون فجر در اوليا
 اللهك ظهور في قطع امتشدر نته كه حديث مزبور دن عبودية كامله
 قطع اقتضا ايدى رين خود عبودية كامله ايله متصف اولمز مادامكه بنوة
 اوليه زير بنوة ورسالت اولمه وليه عبودية خاصة اسمي منطلق
 اولمز يس ولى نك ظهور كسر وقطع اولمز ايجاب ايدى رين عبد كامل بيم
 خاص استر كسيدنه انوك سبي ايله ممتاز اوله الله تعالى ايسه ولي ايله
 متصف وصي اولو اما بني ايله ورسول الله واما نته ايتين مزكور در
 اسم ولايت ايسه دنياه واخرته عباد الله اطلاق اولو نوريس بنوة
 ورسالت منقطع اولو ايقا عبد مختص وخالص اسم وصفة باقى قلن
الان الله تعالى لطيف بعباده فابقى لهم البنوة العامة التي لا تشرع فيها
 وابقى لهم الشريعة والاجتهاد في بنوت الاحكام وابقى لهم لوراته في الشريعة
 فقال العلماء ورثة الانبياء وهما هم ميراث في ذلك الا فيما اجتهدوا فيه
 في الاحكام مشرعو **بعض** اكره بنوة شريعية به ولايت منقطع در كن الله
 تعالى عبادن كلف وشفقت ايدوب بنوة عامة الشريعة انلوك ايجوب ابقا
 اندي دني انلوك ايجوب شريعة في الاجتهاد دني ابقا انديك قليسات عقليته ايله

مقامین احکام در خارج ادب و شریع اندر در فی نلوه و رتبه فی الشریع دخی
 ایقانیکه العلماء و رتبه الانبیاء حکمی ایله تشریف قیلدی بونلرک ایسه
 میراثی اجتهاد و ادب و مشروع قلد قلدی احکامده ثابتدر علمادن مرادی
 ظاهری و باطنی و عامدر **م** فاذا رایت النبی یتکلم بکلام خارج عن الشریع
 فی حیث هو عارف پس سچن کورسک که بر نبی تشریف خارج کلامه تکلم ایدر
 مثله لود لیتیم جمل ضبط علی الله کی دخی حدیث قرب فرائض و قرب نوافل
 کی اول کلمه جهت ولایت و معرفتی سببی ایله در نبوت ایله دکلدر نیز اثبوت
 جهت خلقیه در و امکاندر ولایت جهت مقانیة و وجوب در **م** و لهذا مقام من حیث
 هو عالم و ولی الله و اکمال من حیث هو رسول و ذو شریع و مشروع پس بو
 اجلدن در که مقام نبی عالم و ولی اولدوغی حیثیتلر ایسه **م** فاذا سمعت
 احدا من اهل الله یقول او ینقل الیک عنه انه قال الولاية اعلمی من النبوة فلیس
 یرید ذلک القائل الا ما ذکرنا فی سچن بر عارف محقق بالذات اشعنه
 یا اذن منقول اولسه که صفة نبوتدن اعلامدر سن بلکه مراد قائل بنم
 ذکر اندو کمنصارد که حیثیة ولایت حیثیة نبوتدن اعلامدر یوحسه
 و لی تابع نبی متبعون اعلاملق محالدر زیر اولی ده جهت نبوت فایته
 نبی مخرج خود جهتین جامودر **م** او سمعت یقول ان الولی فوق النبی
 و الرسول فانه یعین بذلك فی شخص واحد و هو ان الرسول من حیث انه هو ولی
 الله منه من حیث هو نبی و رسول لان الولی التابع له اعلمی منه فان التابع لا
 یدرک المتبوع ایدا فیما هو تابع له فیه از لود که لم یکن تابعا له فافهم یا خود
 و لی نبیک و رسولک فوقن در دیواستماع التبع بوندن دخی امر شخص
 واحد و حیثیة نسبت ایله دکه رسول ولی اولدوغی اعتبار ایله نبی و رسول
 اولدوغی اعتباردن اتم در زیر اولی تابع حیثیت ولایت و متبوعه غالب و
 و الاتابع و متبوع اولق لازم کلور **م** فرجع الرسول و النبی المشرع الی الولاية
 و العلم لا ترى ان الله تعالی قدم بطلب الزیادة من العلم لاهن غیره فقال قل
 رب زدنی علما و ذلک انک تعلم ان الشریع تکلیف باعمال مخصوصة و محلها
 هذه الارض منقطعة فالولاية لیست كذلك اذ لو انقطعت من حیث هی كما
 انقطعت الرسالة من حیث هی لم یبق لها اسم و الولی اسم باق الله تعالی
 بر رسولک و نبی مخرج من جعلی ولایت و علم در کور من عمن الله تعالی
 علمک زیاده سن طلب اتمکه امر ندی غیر نبیک زیاده سچی طلبه امر تمدی
 نته که قل رب زدنی علما دردی و جبری بودر که تحقیقا شریع نبوت عباد الله
 تکلیف اعمال مخصوصه در اعمال ایسه محلی دارد دنیا در اخرت تجاوز اتمن

علی ایسه

علی ایسه منقطع در بر اعمال حاله سیه دخی منقطع اولور اما علم و ولایت
 منقطعه دکلدر اکو منقطع اولسه رسالت انقطاعی کی هرگز اسم و رسمی
 باغ قلن ایدی اسم ولی خود الله ایچون ثابت در و باقی در **م** الله ولی الذین
 امنوا ایکی مواضع قرآنیة ده متعددن مذکوردر **م** فهو عبده تخلقوا
 تحققا و تعلقا **م** بر حقیقة ولایت واجب ایله ممکن میانده مشترک اولوب
 لکن واجبده تجلای بالذات و الاصاله و ممکناته بالمتبع و الاضافه
 اولدوغی کی ولایت دخی واجب بالاصالة حواسق عبادی ایچون بالمتبع
 ثابتدر و بعضندن تعلقا ثابتدر و بعض اخرده تحقق طریق ایله بعض اخر
 ده تعلق جهتی ایله ثابتدر مرتبه اولی عبد صفاتی و افعال صفات
 و افعال حقه افنا ایدوب تخلق یا خلاق الله اتمکه دیر لور مرتبه ثانیه
 داتی ذات حقه افنا اتمکه دیر لور مرتبه ثالثه فنا و دایتدن کرو
 افعاله و بقایه تعلق اتمکه دیر لور فرق بعد الجمع دخی اصطلاح ایدر لور بعض
 نسخه ده تحقق تقدیم اولمشغ غایب استرق رتبه سیه اعتبار ایله کی
 اقای نسخه ده وصف طبعه موافقتی وارد در زیر سالک ابتداء صفات
 و افعالی صفات و افعال حقه فانی کلور و تخلق یا خلاق الله ایدر بعد
 ذات ذات حقه فانی ایدوب تحقق بالحق ایدر و بعد الفتا کور و باقیاته
 تعلق ایدر که اول مرتبه بقا بعد الفنا و فرق بعد الجمع دخی دیر لور
 اخر مراتب در مروج صوفیه و باقی افندی کتاب ترتیب سابق اوزره
 شرح ایدوب بعد تعلقی افناء صفات ایله تقبیر ایدوب بعد تعلقی
 افناء افعال ایله بیات بیور مشل و جبری فهم اولمز زیر افناء ذات
 افناء صفات و افعال داخلر خصوصاً تعلقک افناء افعال هیچ علامه
 سیه یوقور منلا جای مروج بو محکم رخصه شیبندن رفع و ناعه علامه
 قلمرین اقامته اولقد رخصت و عنایت بیورمه مشلدر در غالب سفر
 معارفدن فقر فی فضله خورانه مل دروی ایقائ نواله در اندر
 تعالی اعلم **م** فقولہ تعالی للعزیز لیت لم یمنع عن السؤال عن ماهیة
 لا یحی اسمک من دیوان النبوة فیما یتک الامر کما کشف بالتحلی و نزول
 عنک اسم النبوة الرسول و یبقی له ولایتہ لفظ قول مبدی و خبری محذوف
 و عد لفظ در و وعیددر اعتبارین ایله ایتک دلالت قرینیه ایله خذف او
 لشد یعنی الله تعالی عزیزه خطاب ایله قول شرطیه سیه کم اکرم لهیة قدردن
 قطع سوال اتمن ایسک دیوان نبوتدن اسمکی حواید رینی پس اول حجاب
 رسم و اسم محو و زال بولق ایله امر و حال کشف تجلای انقیات

مثلا و تحققا و تعلقا
 و تعلق عبادت متن بو
 ترتیب اوزره شرح
 اولمشغ
 سیه

وسئل اولاد جهة ولاية قوت وبقا وحيشية نبوت ورسالت ضعف وفنا
بولوب اسم بني ورسول فايت وصفة علم وولاية ثابت قالورد يكدر
اولاد فاضلت وكال اولم اعتباريله وعيد وثبات شرف حال اولم ايلم
وعدد **الا انه لما دلت حريته الى الال على ان هذا الخطاب جري بحر الوعيد**
علم من اقترنت عند هذه الحالة مع الخطاب انه من الوعيد بانقطاع خصوص
بعض مراتب الولاية في هذه الدارات النبوة خصوص رتبة في الولاية من
المراتب **الما بود كل واركة يعنى وجه حقيقة توجيه اولسند بولام و**
عيد ايجون مسوق دكل ركن وقتا كه قرينه حاليله حضرت عزيزك
قرينه حاليله من ويدر سوال استغفر بيله بو خطاب مجري وعيد
جاري ايد وكنه دلالت انما يسد هر سامع كه بو قرينه حاليله وماليه نك
حطايه اقتران عالم اولدي بلده خصوص بعض مراتب ولاية داريناد
عزيردن منقطع اولاد زير نبوة ورسالت ولايتون بمرتبه مخصوص
در كه ولاية سامكه اولدو وحق بلدن بعضه بود في شامله در فيعلم انه اعلى
من الولي الذي لا نبوة تشريع عنده ولا ركنه بيو وعيد مزبورك وروندك
معلوم اولورك بني شول وليف اعلى در كه انه نه نبوة تشريع بولونه ونه
رسالت ومن اقترنت عنده حاله اخرى يقتضيها ايضا من رتبة النبوة
ثبت عنده عن هذا وعدا وعيد وان سؤاله عن القدر مقبول اذ النبوة
الحاص وليف بقرينة الحال ان النبي من حيث له في الولاية هذا الاختصاص
ان يقدم على عالم يعلم ان الله يكرهه منه او يقدم على عالم يعلم ان حصوله
اقابوني عارف بالله كه مقتضيات مرتبه نبوتون بر حاله اخرى مقارنه ايد
مثلا حقايق اشيايه كما هي عارف اولان بني كامل الولاية كيه كه قدرتك مقد
رانه كيفية تعلقه بحسب الذوق والوجدان مطلقه انك يانسند كلام مزبور
وعدايد وديكي ظاهر ووعيد كوكي باهر در وانك قدردن سؤالي عند الله
مقبول اولور وقرينه حاليله معلوم اولورك نبينك ولاية خاصة بيه
سبيي ايله حال در كه الله تعالى خسر تلمينك قائندن سؤالي مكره اولان
اشادون وحصولي مشكل وممتنع اولان مجري لا تدن استكانه اقدام ايله
فاذا لم تنهض الاصول عند راقرت عند وتقرر ان اخرج هذه الخطا الالح
عند قوله لا يجوز اسمك من بوان النبوة مخرج الوعد وصار خبر ايد على علو
مرتبه باقية وهي المرتبة الباقية على الانبياء والرسال في دار الال حرة الاله
ليست بحل شرع يكون عليه احد من خلق الله في الجنة ولا نار بعد
الدخول فيها برفقن كه احوال مذكور نك اقتران حال واما نه لايق

اولاد نفسده اقتران مزبور حاصل ومقرر اولسه خطاب الهي كه لا يجوز خطا
بيور انك فاستل مخرج وعده اخرج اولنور وعيله حمل اولنور دني بر خبر اولورك
علو مرتبه بباقيه دلالت ايد انبياء ورسلك دار آخر تن خصايصندون
اولور ذير احكام دار دنيا انقطاع بولور محلي فوت اولمانه زير دار مزبور
مخلوقا تدن بر فردك شريعتي اولمانه قابل محال اولمانه اهل الجنة
ونه اهالي نار دن مادامكه داخل ووارد اولمش اولان لزيار دارين
دن بر سبه تكليف وعمل دكلر بلكه دار مجازا تدن **وانما قيدنا بالاد**
حول في الدارين الجنة والنار لما شرع يوم القيمة لاصحاب القرات
والاطفال الصغار والمجانين فيحشر هو لا في صعيد واحد لاقاة الاول
والمواخذة بالجرمة والثواب العلي في اصحاب الجنة فازاشر في صعيد واحد بعزل
عن الناس بعث فيهم نبي من فضلهم وتمثل لهم نار ياتي بها هذه النبي المبعوث
فذلك اليوم فيقول انار سول الله اليكم فيقع عندهم التصديق به ويقع التكذيب
عند بعضهم ويقول لهم اقتحموا هذه النار بانفسكم فمن اطاعني فقد نجاد دخل
الجنة ومن عصاني وخالف امري هلك وكان من اهل النار فمن مثل امره
ورمي بنفسه فيها سعدون لالثواب العلي ووجد تلك النار بردا وسلاما
ومن عصاه استحق العصاة ودخل النار فنزل فيها بعلة الى الف ليقول لهم
من الله في عباد نفق مزكوري كدار اخرته محل شريعت وتكليف اولما مقدر
دخول دارين ايله تكليف اندو كوزك وجهي بودر كه يوم قيامتكم اصحاب فؤاة
كه بني ورسول مبعوث اولما دوني مدتك اهالي بيه در واطفال صغار
مجانين بعبارة ايجون شرع الكي وضع اولوب وبوجه سي بر ارض مستوبه
جمع اولوب بعد المحاسبه مواخذة ومجازات وثواب اعمال خير كريك ايله
مكافات اولنور لزيار اهل فرت وقيل البالغ متوف اولان اطفال وشرف
عقله مشرف ومكلف ايمان مجانين معزور لرد زير استعداد ازلية كريك
بومعناي منقاضي در وامتنان الكي سبق اتمانجه عدول وتسوية بولنر
واسباب علل وشروط وجود معلولات ممكنه اولمق عادة بهية ومشتية شهية
لهية در پس قوم مزبور غامة ناسدن بعيد بر سعيو سفيدة محشور
اولا لربونلوك ايجندن بر افضلي كندو ليه نبوت ايله مبعوث اولوب
وامتنان ايجون بر نار متمثل اولور اولبعث اولان كون دعواي نبوة
ايدر وظلقة عرض رسالت قيلور پس رسم معتاد اوزره استعداد
لر بجه بعضندن تصديق ايمان وبعض اخر دن تكذيب وخلاص صادر اولو
ورسول مزبور اول قوم امتحان ايجون نار مزبور دخول ايله ايلام ايدوب

كلو ريف من بولوب ايجون قبل التكليف
دقول دارين بوقدر بيله بعد التكليف
دفي التي اعلى اصحاب تدن
او كور مستقيم

وهر مطيع اولان ناجي واهل جنت وعاصي اولان نهارك واهل نار ديو اول
 بودا تش نايه دعوت ايدريس اولكه امر نه امثال ايدوب نفسى ناك افخال
 ايدو سعيد و مثاب اولور و نار من نور اكابرد و سلام اولور و شولكه
 حونه و امر نه خروج و طغيان ايدوب اول نار صوريه و دخول دن
 امتناع قيله في الحقيقة داخل نار و مستحق عقوبت بود و ككاز اولور
 تاكه حقل صفة عدتي اقامت اولوب مؤمن و محسنه ثواب وعاصي
 مسيئه عقاب ترتيب ايدوب امتياز مرتب حاصل اولور و كذلك قوله
 تعالى يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فهذا تكليف و تشريع فيهم
 فمنهم من يستطيع ومنهم من لا يستطيع وهم الذين قال الله تعالى فيهم ويدعون
 الى السجود فلا يستطيعون كما لم يستطيع في الدنيا امثال امراته بعض العباد
 كاني جهل وغيره فهذا ما يبق من الشرح في الاخرة يوم القيمة قبل دخول النار
 والجنة فلهذا قيدناه و الحمد لله رب العالمين . يعني حضرت شيخ ايه كرمه كشف
 و شهود نه دليل و ذوق نه سبيل امتياز ايدو و ايدو كلام من نور خلاف
 شرع اوليه يعني امر من نور دن فخر در الهك بوقوليكه قيامت جميع شيانك
 بواظن ظاهر و حقايق منكشف و باهر اولور و دنياه سجده استعداد
 لوي مفقود اولانك آخرت عدم قوت توري مبتين اولور قابل انكار و طار
 ديكرد و تشريع من نور بعينه دار دنياه اولان تشريع كماله ايجلر نه
 متميز اولور بعضتك فعله استطاعتك بعضتك عدم استطاعتك منكشف
 و ظاهر قلوب قادر و اماره ديروكي دنياه نسبت ايله در اقامه طين آخرت
 نسبت عدم قوت ظاهر اولور ديمك در و ايجلر ايله تمثيل عدم استطاعتك
 ظاهر اولور و عجب در و من كور اولان تكليف دنياه بقيه دركه محلي قوت
 اولانك آخرت تاخير اولندي فقير ايدوب قوت اولانك فعله خروج
 اتمه مكره كماله اوضاع الهية ده عبت يوقدر تناسخ ايسه باطل در اول
 تعذير جبري ك صرورة عقلية ايله شهودي وجود اقتضا ايدو
 و اهل شرع غايه كبري اولور باخصوص اشخاص منوره نك احكامي هفوز
 اهل ظاهر قائله متبين دكلر فروع حكم مجتهد فيها كبري در زير
 بعض بونلر اصحاب اعراف قلمش در زير دار مجازاته دخول و نفيم
 لقائه وصوله استحقاق يوقدر دنياه نه مظهر تكليف و امتحان
 اولمشلر در و نه كسب حسنة و سيئات قلمش در بعض اطفال مشركي
 خدام اهل جنت اتمش در رتب تارن خط ايجون و بالجملة با حكم شرعي
 ياكشف شهود اولمايحي نسب عقلية تشبيلت حالي اولن اول

فقير ايدوب نايه دعوت ايدريس اولكه امر نه امثال ايدوب نفسى ناك افخال ايدو سعيد و مثاب اولور و نار من نور اكابرد و سلام اولور و شولكه حونه و امر نه خروج و طغيان ايدوب اول نار صوريه و دخول دن امتناع قيله في الحقيقة داخل نار و مستحق عقوبت بود و ككاز اولور تاكه حقل صفة عدتي اقامت اولوب مؤمن و محسنه ثواب وعاصي مسيئه عقاب ترتيب ايدوب امتياز مرتب حاصل اولور و كذلك قوله تعالى يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود فهذا تكليف و تشريع فيهم فمنهم من يستطيع ومنهم من لا يستطيع وهم الذين قال الله تعالى فيهم ويدعون الى السجود فلا يستطيعون كما لم يستطيع في الدنيا امثال امراته بعض العباد كاني جهل وغيره فهذا ما يبق من الشرح في الاخرة يوم القيمة قبل دخول النار والجنة فلهذا قيدناه و الحمد لله رب العالمين . يعني حضرت شيخ ايه كرمه كشف و شهود نه دليل و ذوق نه سبيل امتياز ايدو و ايدو كلام من نور خلاف شرع اوليه يعني امر من نور دن فخر در الهك بوقوليكه قيامت جميع شيانك بواظن ظاهر و حقايق منكشف و باهر اولور و دنياه سجده استعداد لوي مفقود اولانك آخرت عدم قوت توري مبتين اولور قابل انكار و طار ديكرد و تشريع من نور بعينه دار دنياه اولان تشريع كماله ايجلر نه متميز اولور بعضتك فعله استطاعتك بعضتك عدم استطاعتك منكشف و ظاهر قلوب قادر و اماره ديروكي دنياه نسبت ايله در اقامه طين آخرت نسبت عدم قوت ظاهر اولور ديمك در و ايجلر ايله تمثيل عدم استطاعتك ظاهر اولور و عجب در و من كور اولان تكليف دنياه بقيه دركه محلي قوت اولانك آخرت تاخير اولندي فقير ايدوب قوت اولانك فعله خروج اتمه مكره كماله اوضاع الهية ده عبت يوقدر تناسخ ايسه باطل در اول تعذير جبري ك صرورة عقلية ايله شهودي وجود اقتضا ايدو و اهل شرع غايه كبري اولور باخصوص اشخاص منوره نك احكامي هفوز اهل ظاهر قائله متبين دكلر فروع حكم مجتهد فيها كبري در زير بعض بونلر اصحاب اعراف قلمش در زير دار مجازاته دخول و نفيم لقائه وصوله استحقاق يوقدر دنياه نه مظهر تكليف و امتحان اولمشلر در و نه كسب حسنة و سيئات قلمش در بعض اطفال مشركي خدام اهل جنت اتمش در رتب تارن خط ايجون و بالجملة با حكم شرعي ياكشف شهود اولمايحي نسب عقلية تشبيلت حالي اولن اول

خود خطا و خلل منصور قلند اما شيخك ذوق محقق در زير تقاضاي
 استعداد و ارتباط سلسله عايبات و مسيئات و حكمه و شريعت مراعات و
 عهد سابقه الهية و موافات كلام شيخك مستوفاد و كلام اهل ظاهر
 ظني و تخميني در بعد فقير لايج اولان ايه قواينه ده كشف ساق آخر
 الامر و عاقبة العواقب حقايق اشيا انكشاف تامله منكشف اولور و يمكن
 كناية اولان الشكر لو اذهب الكشف و اليقين و الذوق و الحمد لله رب العالمين
فصل حكمة بنو في كلمة عيسوي كرمه من كور و بحسب الاطلاق
 كلمه عيسوي به نسبتك و جبري بود كه حضرت عيسى عليه السلام بنوة عامه
 ايد مبتني اولمشلر ازله و ايدده نيكه حين بعثته بنوة خاصه ايله مبتني
 اولمشلر و بنوة عامه سبب اجلدن دركه مهوده ايكن بنو توتن خبر
 و يرديكه اني عبد الله اتاني الكتاب و جعلني نبيا دي و اخوانه
 بوشرف ايله امتياز بولدي و بطن اتمه دخی خبر و يرديكه لا تخونني خطا
 دفع غم و اضطراب قيلدي و بوسبب دركه عيسانك دعوة باطنه سي و
 اثار روحانية سبب اغلب ايدوي و اكثر احوالي روحانية ايجز ايدنر نايه
 ايدوي تجدد و خروج دخی جمله و اثار ولايت و نبوة عامه در در . عن مامو مريم
 او عن نوح جبريل في صورة البشر الموجود من طين . كلام خبري در استفهام
 تقرير يدير جبريل نوله بعينه الامه اولان جبريل در شيخ قدس
 سرع شهود نده بين الامرين تردد كوستور كات ماء مريمون ايجلر لدر
 ماده و هيو لانية سيدر اول اجلدن تقديم ذكر كبري ايجاب اتمش در و اثار
 جسمانية سبب اكاستند كرمه فاعله احتياجي جستن نفع جبرينه
 دخی نسبت اولمشلر نيكه اثار روحانية سبب اكرا جدر و بالجملة ايجز
 ايكن سندن دخی بعينه قابل و فاعله مكره در او و معنا سندن در و مصر غنايه
 نفع جبرين دن حاله مبتين هيسته فاعله اولق اوزره يعني جبريل نايه
 كان طين دن مخلوق اولان بشر صورتند متمثل اولور و نفي حاله ديمكدر
 حقل فتمت لها بشرا سويا قوله ايمادر . يكون الكو و ح في ذات
 مطهره من الطبيعة ترعوها سجين . ذات مطهره دن مراد ذات
 عيسوي اولق جبريل ذات مريم اولق ظاهر در تكوندن مراد حدوث
 دكل ظهور در تطهر دن مراد غلبه و احكام طبيعت دن خروج در طهعت
 مراد طبيعة مطلقه اولق و اري خود مراد بقعه و تضاد و عالم كون و فساد
 اولق و اري كيسي دخی دايي بجين جسيم و مانع عليتن نفيم در و في
 الحقيقة سجن طبيعت اولان سلسل و اغلال و قوت و نقلات

نقص عيسى عليه السلام

سوره بقره ده دخی قربان بقره بصفه من دزج نفس حیوانه در لکن
مقدما تهذیب خلق رویه حیوانیه و ظلمات در بطنه ایل نفس اماره نك
صوت مظهره سوادیه بصفه صوت نورانیته مقتدل اولوب اول صورت
مذهبه و واقع و صوره ذهبه و معنویه به دلالت اتمك اشارت قراینه در
حاصل اولی لکن تهذیب باطن اخلاق در عاجز اولوب عجل مذهب مزبور
حیوانیه در اله اتحاد انتمشلایدی و طعام روحانی ایل قناعت اتمیوب
ان نصیب علی طعام واحد نمیشلایدی عناد و فساد لوی مشهور و صلاح و
انقیاد لوی معروف و مذكور در فلذلك القدر من الحيوة السانیة فی
الاشیاء یسمی لاهوتا بین بومقدار حیوة که اشاده ساریه در لاهوت
تسمیه اول نور زیر حیوة صفة الهیه در که صفات اجزای مشتمله و منزله
زیر اسمی امام ائمه و سبعة در که علم و ارادة و قدرت و سمع و بصر و كلام و
تكوين در قوله و التاسوت هو المحل القايم به ذلك الروح یعنی لاهوت
مستری اولان فی الحقیقه روح اولوب تلك الحيوة انکله قايم و انك سبي الیه سادیه
اولدو غی کیه ناسوت دخی روح مزبورك محلی در که روح انکله قايم بلکه روح
انکله بالذات قايم اولان صفات ساریه بیه اولور بیه لاهوت صیغه و مبالغه
اولوب اله دن مأخوذ اولدو غی کیه ناسوت دخی کوه ناسوت مأخوذ صیغه
مبالغه در لکن ناسه مخصوص استعمال اولمن بلکه ناسه و غیره اطلاق اولور
افسما لاهوت روحا بامقام به یعنی پس وقتا که اسم روح صوت مشهوره
یسوتیه و صوره مثالیه جبریلیه به علی وجه اشتراك اطلاق اولور بیه
اطلاق مزبور طریق مجاز مسل ایروکنه تنبیه قصد اندی و ناسوت روح
تسمیه اولندی سبب قیام اولان شیک اسمی قايم تسمیه و حالکنا مع محله
اطلاق انکله دیری فلما تمثل الامین الذي هو جبريل علیه السلام مشرا
سویا کنلت انه بشري و قد موافقة لها فاستعانت بالله منه استعانت بجمیة منها
یعنی وقتا که روح الامین جبریل علیه السلام مریرا یحیی صوة بشریه ده تام الخلقه
متمثل اولدی ایسه مریرا فی قوت خیالیه سزه بشر کوردی و انی
کند و یله جماعه متوجه اکلا دی و اندن جناب حقه استعاذه اندی جمعیه
قوی نفسانیته و هم روحانیه بیه ایل متوجه اولدو غی حاله لیجملها الله
مع منه لما لم تعلم ان ذلك مما لا یخوز تاکه حق تعالی ان جبریلک فعل مخصوصه
امین اید زبیرا مریرا بشر اید زبیرا مریرا ایروکنه عالم ایدی محصلها
حضور نام مع الله تعالی و الروح المعنوی پس حضرت مریرا اول جمعیه ک حصور
بر حضور نام حاصل اولدی که اول حضور ایل روح معنویه و اصل اولدی زبیرا

اول حضور عین روح در اندن غیر شعور در حضور صلو کاملین کیه در که
حضور فی الصلو صلوتک روح منقوحی مثابه سنده در و صلوته یحضور
قابل بیه روح کیه در معلوم اولاک حضور فی الصلوته دیه تک معنایه کیه کیه
بیه صلوته ایدوکن بیکدر و صلوته متخص اولمقدر یعنی مشغول خاطر و مقتدر
و مشغول خاطر اولماق صلوتک غیر ایل مقتدر اولمقدر نیکه برکسته زمان
خوف واضطرار اید حق ایل حاضر اولور غیر ایل مشغول خاطر اولماق اولجله
در که حضور مع الله ندر اشد اولسه اجابة دعایه اولقدر اقرب و نیست اول
حال هم دخی بویه اولمدر فلما فتح فیها فی ذلك الوقت علی هذه الخ
عین علی باطیقه ادر لشکاسة خلقة الخال امه فلما قال لها انما انا رسول ربك
لاهب لك غلاما و کتبا انبسطت عن ذلك القبض و انشرح صدرها فنفخ
فیها فی ذلك الخیر عیسه فکان جبریل باقلا کلمة الله لمیرا کما یقول الرسول
کلام الله لائمه پس اکو جبریل علیه السلام حضرت مریرا اول استعاذه و
اضطراب و قنیه نفخ روح الله اندی ایسه که اول وقت جرح صدر و ضربه
در زبیرا مریرا خلیل اتمش اید یکه خلاف شرع کند و یه جماع اولنه عیسی علیه السلام
بر و جبراهل خروج انیکه کسه انک شکاسته خلقه طاقت کتور مییدی
نیرا اکو اتمک سوء خلقدن سوءت سریت ایدوید جینی جماعه واقع
اولان صور خیالیه که ابویه طاری اولور صوره و هیته و نفسانیته البتة
ولده ظاهر اولسه کدر زبیرا نفس هوا و القاء مینه صوره و هیته مزبور
ایل مصورا اولدو غی حاله واقع اولور پس اجمالاماده موجود اولان تفصیلا
صورتن ظهور ایدر لکن وقتا که حضرت جبریل و معنایله ملضم اولوب
و یو عائله ازله قصد ایدوب بیوردی ایسه که یامریم مضطرب اولمه بنسکا
رنگدن رساله کلام که سکا بر کلام ذکی و ولد طاهر باغشیم پس حضرت مریرا
اول حاله قبضندن بسطه منقلب اولدی و جرح صدر دن انشرح قلب بولدی
اول حاله انشراح روح الله منضوخ اولدی پس جبریل علیه السلام کلمه
الهی مریرا نقلی مثلا رسول الله کلام نقلی کیه اولمادی و انشرح صدره
سبب آیه بشاریه تذکره ایدیکه ان الله یبشرك الایة و هو قول و کلمه
القاها الی مریرا روح منه یعنی جبرائیل کلمه الله مریرا ناقل اولدو غی دلیل
الله تعالی نك بوقولی در که بیورد و کلمه القاها الی مریرا کلمه حقه
راجود منه ضمیر کیه پس نیکه کلام قدیم مجرد عن الالفاظ و الحروف لباس صوت
و حروف ایل رسول اتمنه نقل ایدر کذاک جبریل دخی نفس روحانی که مریرا
علمیه دن نقیات عیسویه ایل متقی در مریرا عین نقل اندی پس ایدی

غلام بیان

دخى ناقل اولادى موجب اولادى فسرقة الشهوة في من خلق جسم عيسى
من ماء محقق من مريم ماء متوهم من جبريل جري في بطونية ذلك القحلات
النفع من الجسم الحيواني ركب بما فيه من ركن الماء فتكون جسم عيسى
من ماء متوهم ومن ماء محقق يس بدت مريم عليه السلام اول نفع سبيى اليه
كم صورة بشرية اعتدالية حاصله شهوة صادية وليد زيرا اول شهوة تلك
في الحقيقة روح معنوي يه وادركه تحت دابة اذلية در بدت مريم اول
سرايت ايتشدر وسبب ايجاد عليه السلام اولشدر بلكه سبب ابداع
ايجاد جميع عالم اول محبت در جسم عيسى عليه السلام ماء محقق مريمي وماء
متوهم جبريل دن خلق اولادي وماء جبريل وهي اولاد في ظاهر درك مريم
سلطان وهي سبيى اليه موجود اولشدر تنك بعض اتيانك وجود خادجه
وهم مترتب اولاد في متبين در واول ماء متوهم نفع من يورث رطوبتند
سرايت ايدوب وهمنه مطابق وجود محقق اولدي زيرا برنفع كه جسم حيواندن
صادرا وله البتة البتة رطب اولور زيراجسم حيوانك ركن ماء محقق دريس
اول ركندن هواي منفوخ رطوبت سرايت ايدوب ما حاصل اولور يورث قوت
جسم عيسى عليه السلام ماء متوهم ايله ماء محقق دن يكون ايدوب ماء متوهمي
وهم مريم محقق قبلور ايكي سبب داني حال محقق اولور وخرج على صورة البشر
من اجل امة ومن اجل مثل جبريل في صورة البشر حتى لا يقع التكوين في هذه النوع
الانساني الاعلى حكم المتعاد وحضر عيسى عليه السلام صورة بشره ظهور
ايدوب صورة ملكه مصورا ولولوعتك وجري اللدستراي ايكي بودر كه جبريل
عليه السلام صورة بشره تمتل تشدر وجبريلك صورة بشرية تمتل حكت
تكون نوع الثاني حكم مفاد الهيدون تخلفاتك ايكون در يوحسه صورة ملكية
دخى بومقصودك حصول تحت قدرة الله داخل در خصوص صورية
النسائية اشرف صور در فخرج عليه السلام محيي الموت لانه روح الحيوان
الاحياء لله تعالى والنفع لعيسى عليه السلام كما كان لنفع جبريل والكل لله تعالى
عيسى برحيثية ايله خروج اديكه احيائي مودة خصايصندن در زيد روح الهى ادي
روح الهى خد احيائي مود خصايصندن در اقاله الحقيقة احيائية حقا
نيود نفع جهة عيسوية نكد تنك نفع جبريلك اولوب كلمة اللدك اولاد في كبري
هر ممكنك جهة وجوبي وصره امكاني وارد ريعن واجبدن صادر اولاد في جهة
وارو نسبة تقيت امكانية يه وارد ريس عيسى نك عليه السلام وجهه قد رشيته
ونسرات الهية به قدر في جهة اولي حسي ايله در جهة ثانية حسي ايله مبتلاي
عجز ما كندر وكان احياء عيسى عليه السلام لا اموات احياء محقق من حيث

مثلا جبريل زينة قريش التماكه كاه
وهم در وجه اوزرند وجه ارضك
مروم كن ايلن واسفارد ومانع
الغيز ذلك مستل

عظم

ما ظهر عن نفسه كما ظهر هو عن صورة امة وكان احياء ايضا متوهمها انه من انا
كان لله جمع الحقيقة الى خلق عليها كما قلناه انه مخلوق من ماء متوهم ومن ماء محقق
ينسب اليه الاحياء بطريق التحقيق من وجه وبطريق التوهم من وجه فيكون فيه من طريق
التحقيق ويحي الموت وقيل فيه من طريق التوهم فينفع فيه فيكون طيرا باذن الله
فالعامل في المجرور فيكون لا فينفع ويحتمل ان يكون العامل فيه فينفع فيكون طيرا من حيث
صورته الخشعية الجسمية وحضر عيسى عليه السلام احياء اموات امة سبب محقق
اولدي حيات مريم عيسا نك فعل نفعندن حاصل اولون حيثية ايله نك عيسى عليه السلام
صورة امتدن ظاهر اولدي اصل خلقندن ماء محقق در يكون اديكه ماء مريم محقق
متوهم دكلدر يس حضره عيسا نك من وجه محقق ومن وجه اخر متوهم اولدي يورث قوت الفاعل
مناسب در يورث حقيقة احياءه مستدر كه فاعل حقيقي ومؤثر نفس الامري در
وبالمجمل عيسى عليه السلام فعل احياءه في اياه توهمي جمع ادي حقيقة مجبولة يبريكون ماء
متوهم ايله ماء محقق دن مخلوقة ايدوب فعل احياءه عيسى عليه السلام من وجه بطريق التحقيق
نسبة اولنور ومن وجه اخر بطريق التوهم نسبت اولنور كه عيسى نك مظهر في اعتبار
ريله فقط بوسيدن در حضره عيسى عليه السلام بطريق التحقيق يورث اسناد حقيقي ايله
ويحي الموت بوسيدن وبطريق التوهم فينفع فيه فيكون طيرا باذن الله دندرك
يس عامل طرفه يورث باذن الله قولنله بر معنا اوزره لفظ فيكون اولور ينفخ قولي
اولان يورث نفع عيسادن اولور فقط وكون طيردن اولور باذن الله يس طير في
الحقيقة حقندن صادر اولور وفعل فاعل حصقة اسناد اولنور عيسادن صادر
اولان اتي نفع اولور اما عامل نفع اولور في تقدير وجه طير نفع عيسادن صادر اولور
وحقيقة احياء عيسا به نسبت قلنور كه امر سابق خداف طيرك صورة حسيه
جسمية يه اعتبار ايله وحقة نسبت اولنان اذن نفع اولور فقط وكذلك يورث
الاكمه والابصر جميع ما ينسب اليه والاذن الله اذ كان الكتاب في مثل قوله تعالى
يا ذى باذن الله فاذا خلق المجرور ينفخ فيكون النافع مادونه في النفع ويكون الطائر
عن النافع باذن الله واذا كان النافع نافي عن الاذن فيكون التكوين للطائر
فيكون العامل عند ذلك فيكون قلولا ان في الامر بوجهها وتحققا ما قبلت
الصورة هذين الوجهين بل لها هذان الوجهان لان النسبة العيسوية
لقطى ذلك يعني جميع عيسا به منسوب اولان امور خارقة العادات بوليد
مثلا ابراهيم الكه وارض وغيري لري هب بوليد در يورث زوجتين در جهة محقق
وجهه توهم ايله اول ابلندن كه كاه عيسى به نسبت اولنور وكاه اذن الله و
كما اذن كتابته اضافة اولنور ومثلا واذا خلق من الطين كهيئة ياد في
لي وابتدأ الاكمه والابصر باذيكي فانفع فيه فيكون طيرا باذن الله

وانه هو الله بما احياه من الموت بصورة بشرية عيسى ختم بين بعض ناظر لك
نظر فكر يسي حوله قابل اوله مودى اوليك عيسى ده اكه حلول اتدي و فاعل
احيا اوليك ديورين ايه صورة عيسوية بمقدن ايله سترا تمه كوي ايله كفر منسوب
اولدري **قوله** فقال اتقالا لقد كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم جمعوا بين
الخطا والكفر تمام الكلام كله لا يقوله هو الله تعالى ولا يقوله ابن مريم بل
تعالى بونلر كفر في قرانه حكايت اديوب بيورديكه تحققاتا في اولدري تونلر اكه
مسيح ابن مريم بوضو عيسى ايله حتى سترا تونلر بير خطايكه كفر تمام كلامه بعنه
كلامك كل سنه و مجموع عند جمع اتدوا خراسان اتدوا تنها عيسايه الوهيت اسنادي
ويا لكوز نيوت اسنادي در زير كفر ستر درو خطا هويرة الهية وكل عيسوية
حصر در حكن مزبورين باشقه باشقه حصر در جميعين قطع نظر ايله زير
عيسى دم مظهر هويتي حق اولماي اعتبار ايله اكا اطلاق اولنسه صحيح
نكته جميع مظاهر صورده حكم بويلد در حصر بوقدر و مسيح بن مريم حكيم في صا
دقد بغير شك لكن كلام تمام صحيح و اما زير انه هي عيسايه حصر صحي اولونه
مسيح حقيقة اعتبار ايله ابن مريم اطلاق جايز اولور **قوله** قد لوبال تشبهين من
الله من حيث احى الموتى الى الصورة القاسوتية البشرية بقوله ابن مريم وهو ان
بلا شك يس قوم بحان دغا احيائي حشيشي ايله ضمن سجد ده قله لري سبي ايله ثابت
اولان اكه الهوتية دن صورة ناسوتية بشرية يم عدول اتدوا ابن مريم ديمه لري ايله
حال بوك عيسى ابن مريم ايدونكده شبهه بوغدي لكن احيائي موي حشيشي ايله دكل
قوله فحبل السامع انهم نسبوا اللوهمية للصورة وجعلوها عين الصورة وما
فعلوا بل جعلوا الوهية الالهية ابتدا في صورة بشرية هي ابن مريم ففضلوا بين
الصورة والحكم بين حبل اتديكم بونلر الهيتي صورته نسبت ايدو لرا ما فسد
بويلد قلا در هويرة الهية ابتدا و كلام لرند صورة بشرية ده حالة اولانه قلا
ايله صورة كه حقيقتن ابن مريم در كه محل هويرة الهية در بس بونلر صورة بشرية ايله
حكم الكمي فرق و تفصيل اتدو بعنه صورة الهية حكن اسناد اتدو لركه صورته
حلول ايدن نوره اكه ديورينو خسه صورة عين حكم قلا در **قوله** كما كان جبريل
في صورة البشرية ولا نفخ في نفخ فيها ففضل بين الصورة والنفخ وكان النفخ من
الصورة فقد كانت ولا نفخ في نفخ من حدها الذاتي تمثيل فرق و تفصيل در بعنه
ديك در كه هو الهية موجود ايدو صورة عيسوية عين موجود ايكن و في صورة عيسوية و ان
احيائيون كن بين بينه ماده فرق حاصل اولدي نكته صورة بشرية ده جبريل مقتل ايله
حالا نفخ مودوم ايدو بعنه موجود ايكن نفخ مودوم ايدو بعنه صورة ما نند فرق
حاصل اولدي زير صورة موجود ايكن نفخ مودوم ايدو بعنه صورة حاصل اولدي نفخ

لفظ حلول لسان نصاري ده
حكايت ديورين مجاز در
حلول صفة مراد در
سنة

مورد

صورتك حذا تيسر ايلدو غي كي زير اعدم احيائي بونلر جردود محدود و سوزو
فما هو النفخ لفظكده ما ليس معنا سندر رصير هو فصل ايجون در بعنه فليس النفخ
من المحدود و بيلد **قوله** فوقع الخلاف بين اهل الملل في عيسى دم ما هو فن ناظر فيه
من حيث الصورة الانسانية البشرية فيقول هو ابن مريم من ناظر فيه من حيث
الصورة الممتثلة البشرية فينسبه لجبريل و من ناظر فيه من حيث ما ظهر عنه
من احيائي الموي فينسبه الى الله بالروحانية فيقول روح الله اي به ظهرة الحيوة
فمن نفخ فيه فتارة يكون الحق فيه متوها اسم مفعول و تارة يكون الملك فيه
متوها و تارة يكون البشرية الانسانية فيه متوها فيكون عند كل ناظر
بحيث ما يغلب عليه وهو كنه الله وهو روح الله وهو عبد الله **قوله** يرضى عيسى دم ده
اهل ملك اور تا سندر خلاف واقع اولوي شوكه صورة جسمانية و انسانية
حيثي ايله نظر اتدي اكا ابن مريم دي و شوكه اكا صورة ممتثلة و بشرية
جهتندن نظر اتدي اكا ابن مريم دي و شوكه اكا صورة ممتثلة و بشرية
جهتندن نظر اتدي جبريل و ملكه دي و شوكه خصايصا الهية مصدر اولماي
جهتندن نظر اتدي اكه احيائي موي در اكا روح الله دي بعنه انك سبي ايله نفخ
اتدو كنن حيات ظاهر اولدو غيچي اما خلاف جهة الهية ده اولدي غير يلدره
اولماي دقة نظر محتاج اولدو غيچون كه بعضا مطلقا اكه ديورين فضل ابن الله در
پر كاه عيسى دم متوها اولدي اسم مفعول صيغة سب ايله كاه ملك متوها اولدي
وكاه انسان متوها اولوي بعنه هو معتقد او همك بر مفداي جزوي اولدو اكه
سب و همك كنه تابع اولدي بر حق عيسى ده هر ناظر ك غلبه و ظننه كورن اعتقادي
نه صورت بغدي ايسه مشاهدة بيح الذر كرك كرك باطل ايله واقع اولدي
وعند اهل الحق عيسى كله الله اولديكن حصول نفخ جبريل دن واقع اولمق
اعتباري ايله روح الله اولدي مبدع احيائي ايله سب اعتباري ايله و عبد الله اولدي
صوت بشرية ملا حظه سب ايله نكته ايت قرآنية ده مسطور در كه ابي عبد الله
اتاني الكتاب **قوله** وليس كذلك في الصورة الحسية لغيره بل كل شخص منسوب
الى ابيه الصورت لا الى النافخ زوجه في الصورة البشرية فان الله اذا
سوى الجسم الانساني كما قال فاذا استوتبت و نفخ فيه هو تعالى من روحه
الروح فكونه وعينه الى الله عيسى ليس كذلك فاته اندرجت تشمية جسميه
وصورته البشرية بالنفخ الروحي وغير كما ذكرنا لم يكن مثله بعنه خلاف و قلا
كه صورة حسية دن حصة واقع اولدو هر كوي عيسى نك غيري صورتك ممكن
اولماي زير شخص بوقدر كه بونلر دن جبريل منسوب اوله و وجوه متقدده
صايب اولدو كوي عيسى زير شخص انسانية دن هو شخص البتة آب صوري يسنه منسوب

زير اعدم احيائي الهية
نبراهوتية الهية عين احيادر
وهو بر شيتك ضدي ايله تحقق
عيني من ايدو مسيحه

علماء و حضرات نشطو در و ملكا
و يغويين من هيلري در
نتيجه اولونه
سنة

اولور

وصورة بشرية سنه نافع روح منسوب اولماز زير حق تعالى بالذات نحن بر جسم
انساني في تسوية الله نته كه فاذا استويته بغير شدة بعد كد و روح
شريفتر اول جسمه روح نفع الله بغير روح من نور كوندن يعني وجودن
وعينده يعني ذاته الله تعالى منسوب اولور اما عيني بويله كند كه
تسوية تقدم ايد و تسوية نفع روح بالذات تعصب ايد زيرا عيسانك
تسوية جسمي و صورة بشرية نفع روح من نور كوندن يعني وجودن
معا واقع الوجود تقدم تسوية بولنر عيسانك غيرنر ايسه حال بويله كند
نتكه من كور اولدي **م** فالوجودات كلها كلمات الله تعالى لا تتخذ فانها عن
كن و كنه الله **م** يعني بغير عيسى عليه السلام كلمات الله الوجودات
الله در بوحكم عيسايه اختصاص يوقدر نتكه بعض ناظرين بويله توهم اتدرو
وحكم من كور جسمانية عام اولور في كي مثاليات و روحانيات و دخی
شامل در كلمات الله غير متناهيه در بعد و كنهن زيرا جملة في قول كند صادر
كن خود كند در كنن ساير كلمات ممتاز در تكوين و اصل كلمات اولق اعتبار
و دخی لفظ كن كله في قوليه در ساير كنه وجوديه و ديشلورد كه كلمات
وجوديه نفس رحمانی و ذرنه واقع اولان بقينا تدر فقير ايد و دين
كلمات وجوديه در مراد جواهر ديكر و الاكلمات لفظيه دخی اعراض موجوده در
بونار دخی مجسد و تجوهر ايد **م** فصل تسبب الكلمة اليه سبحانه بحسب ماهي
فان علم ماهيتها و ينزل هو تعالى الى صورة من يقول كن فيكون قول كن حقيقة
لكل الصورة نزل اليها و ظهر فيها **م** لفظ الكلمة لام عهد و اخون در معهود
كله يكن در اليه خيري حقه و جود حاصل معني ديك در معلوم اولماز كه كله
كن حقه في نسبت اولور مرتبة الهية في سببي ايله يوحسه مرتبة و اكون
تنزيه حسي ايله في نسبت اولور اكر مقام الهية ده اولور و في حسب ايله نسبت اولور
ماهية كله يكن معلوم اولماز زير حقه كذا في عين ذاته در ماهية ذات ايسه
معلوم بشدة كدر صفة دخی عين ذات الحاق ماهيت بجه معلوم اولور اكر نسبت مذكور
ذاتك تنزلي حسي ايله اولور سه پس قول كن بر حقيقة در كه كن لفظي قابل اولان
صورته تا بعد در كه اول صورة ذات حق تنزل ايتشور دخی اول صورته
ظاهر و مشدركه و كن كله سي ايله تكلم ايدوب احياء موات و ابراء
كه و انشاء طيف فليس در **م** فبعض العارفين يذهب الى الطرف الواحد **م** پس
بعض عارف لطف واحد زاهب اولور كله يعني الله دن غيري قائل كور منور
و يحيي و خالق و خد غيري يوقدر دير **م** و بعضهم الى الطرف الاخر و بعض
طرف آخر زاهب اولوب كله يعني متكلم اولان عبد در و يحيي و خالق باذن الله

عبد در ديور و بعضهم عارف في الامر ولا يدر و بعض آخر كله يكن امر نه
مختار اولور و طرفين دن قنفسنه نسبت ايد و جملين بلز **م** و هله
مسئلة لا يمكن ان يعرف الا و قاكاي يوزيد جين نفع في التملة التي قتلها
فحيث فعلم عند ذلك بمن ينفع فكان عيسوي المشهد **م** يعني بوسيلة و امر
كنه اولان نسبت معروفه حاصل اولماز الاسباب ذوق وجدانه اولور تعريف
بيان لسانله اولماز مثلاً لذة و قاع كي اول فعل فاعله حاصل اولماسه
بمن تعريف مجرّد تصور فاده ايد و تصور ايسه ادراك حقايقه كفاية
ايتن بي مادامكه بوليد قوت احياء موجود اولميه بومعناي ادراك اتمن نتكه حرة
بايزيد غلبي ايني ايله بصوب قتل اذكور نفع ايله كور احياء اتدو كي
حين ده بومري ادراك اتي اما عيسوي المشهد يمكن فهم اولور كه
كسه كه اوليان فعل احياء قادر اوله البته اكار و جانت عسادن حصه
و ساقله و ارد **م** و اما الاحياء المعنوي بالعلم فتلك الحيوة الالهية لذاتية
العلمية النورية الى قال الله تعالى فيها او من كان ميتا فاحييناه و جعلنا له
نورا يمشي به في الناس فكل من يحيي نفسا منيرة يحيي نفسا منيرة
علمية في مسئلة خاصية متعلقة بالعلم بالله فقد احياءها و قد كانت له نور يمشي
في الناس اي بيني اشكاله في الصورة **م** سابقا مذكور اولان احياء صوري ايدوب
اما احياء معنوي كه علمه اولور انك ايله حاصل اولان حيوة حقة ذاتية
ايدته و الهية نورته در كه عيني ذاته علم و حيوة مرتبة احدننه شئ
واحد در بعد علم اشرف صفات الهية اولم ايله شغفي علوه و نورله ايله
توصيف اتي و حيوة علمية حيوة حسية دن اشرف ادو كن اظهار ايدوب
زير علم و حيوة روح در و حيات روح حيوة حيدف ايد در كن حثك
ايحادي قليل الوقوع اولما غلة نفوسه واقع در كه قدرة تامه الهية مترتد
و حفايق حقيقة دن در بر و حيوة علمية دن حق تعالى اوليا و كليله نصيب تام
و بر مشدركه مستقدنر افاضه ايدوب حيوة نوراني ايله ذرنه كافي
بولور لنتكه قرآنه بولمشد و او من كان ميتا فاحييناه الآية يعني قبلي
موت جملين كن بز انوري احياء ايدوب بونوري ساري فيضاني ايله من ايدوب
ناسك اول نور ساري سببي ايله بواطن استعداد لورين سر ايدوب و بخواطر
نيا املون كشف و فراست ايله بلدر بر عباد الله اللهد دخی هر عالم رباني
بر نفس ميتة جاهله علم متعلق بر مسئلة خاصة و احياء اول
نوري ساري و كشف فراست اول نفس لحوه دخی ثابت اولور و ناسك
ضماير بلور اشكالون مراد ايدان صورته در قوله فلولاه و لولانا لما كانت

الذي كانا وقتا كمالا كيسي كله يكدن صادر اولدي يسه صدور مذكور
 ذاتي بالذات حقه منسوب او ما غله يا صورة انسان كماله مترتب او ما
 غله حقل اول صورته تنزل حسي ايله پس حضرت شيخ قدس سره بموضوعي كلام
 منظوم ايله تاكيد ايدوب بيروي كه اگر حق تعالى كه مصدر موجود اتر موجود
 او ما سه يا خود افراد كمالين كم انلر في بواسطة الذات مصادر موجود
 د اتر موجود او ما سه ساير موجودات عالم اكر بيش و اكرم بولمن ايدري
 زير اسباب او ما سه مستببات اولمز يا خود ديمك اولاكه اكر حق سبحانه و
 تعالى كه منبع جمع قوا و قدرت را و لمسه و بنم اعيان ثابته من عدم حصول
 بولما سه بوقدر موجودات بيقوله في حقل غيبت صحراي شهادته سفور و زير
 حجاب عدم من بجاي صفة موجوده كذا قلن ايدري بعد و لولا ان اللفظ لم
 واقع اولان كتابتد مراد جميع اعيان عالمه كه افراد مواليد و امتداد و شفا
 ديانه و مثاليات ايره و شمول كنند داخل **قول** فانا اعبد حقنا وانا لله مولانا
 نا. يعني بركه معشكر كمالين اوزر معبود بالحق عبادت ايدرو روز فيضني
 بالاسماء قبول ايله و صفات عينية يكاملية سني و وجود مراد دين
 اظهار قلم ايله و نسبت عبودية اضافته در بويستي طلب و اقتضا انك ايله
 حق تعالى بزم مولانا من در كه مزي صفات علمية موزر در موضوع قضية اسم جلالة
 ايله بغير اولمسه سبب جامعيت در شكه مصرع اتى المذكوره واقع اولان
 حمل بمعناي افاده ايجوت در كه بورد **قوله** و اما عينه فاعلم اذا ما قلت
 انسانا. يعني بر عين الوجود بلكه علم جميعا عين الله در زير اسمان وجه الاحدية
 عين مستدار اما اول جن ده كه سن بزم انسان اطلاق ايدرو سن زير عالم احدث
 اسما حيث شتد انسان كبريه مسي در پس زنجيك بن احديت جمع اعتبار ايله
 انسان كمالك ما عدايه في الحقيقة انسان دكلد و عينيه صلاحيتي بوقدر
 زير كمال بنفسه دكلد بلكه جهة خلقيتي افنا و جهة حقيقيتي ابقا ايله در
قوله فلا تحب بانسان فقد اعطاك برهانا. فكن حق و كن خلقا تكن بالله رحمانا.
 پس سن بو غيبتك شهود دن صور انسانيت و حيثية و بشرية سببي ايله مجوز
 قلمنه كه تحقيقا سكا الله تعالى بو غيبتية اوزر برهان قاطع و بر مشد
 كه تدن صادر اولان كله كن بعينه حقدن صادر اولان كله عاقي در
 بر جهة خلقيتيو جهة حقيقيته افنا ايله بعد مقام جمعه و عبوديته
 تنزل ايدوب بحسب الصورة خلق اول من بعد جهة خلقيته و حقيقيته جمع
 ايدوب و بين الحق و الخلق واسطه اولوب حقل تجليات ذاتيه و اسمائه سمي
 رحمة للعالمين اولكه جميع عوالم حاصل اولان كمالا لايقة سنك و ساطتك

ايله اوله م و غد خلقه منه تكن روحا و رحمانا فاعطيناه ما يدور فينا و اعطانا
 لفظ تغذين و زال معجمين ايله صيفه و امر در ضمير خلقه و منه حقه عايد در
 بعض خلقي حقدن غذا لنده استقامته و افاضه و وجود و كمالا ايله زير الغذاء
 عالم وجود حقدنر اسما و صفات سببي ايله كذا في غذاء حق
 د في خلقندرا احكام و اسما و صفاتني اظهار حيثيتي ايله زير احكام
 اسما خلقه ظاهر اولور و سن ذاتي رحمة للعالمين اولوب كرم عدم نقصان
 انلر تنفيس ايله تاكه انفا س غر فاندن ارواح مستريح اولسون و نفحات
 عطر علكدن اشباح استشمام قلسون روحك ايله ربحان عالم و عينك ايله
 راحت اكون و آدم و وجودك ايله امن خلايق اول ما با ملكه سن انسان مكرم
 سن عالم خراب اولماز و ما كان الله ليقد بهم و انت فيهم خطايه مجرم نبي عم
 وارد دكلد كه وار ثلغ د في نصيب وارد ر بعد معناي مصرع ثاني اوله
 مترتد و ديكر كه حقل وجودي سببي ايله بزدن ظاهر اولان غذاي علم
 و حق و قدرتي و بزم اعطائتو كي بقا بعد الفناء حقه رجوع ايله كرو حقه
 اعطائتو كي يعني وجود حقدن فاي مطلق اولدق **قوله** فصار الامر مقسوما باياتها
 و ايانا فاحياه الذي يدري بقلبي حين احيانا. پس طرفين دن امر عطا ثابت و حق
 امر وجودي كه معطى له در منقسم اولدي بزم ايله حق او را سندن بركه و حقايق
 و تقا معطى له اولدي و كاه بزم معطى له اولدق يعني اعيان ثابته معطى معدوميني
 اوزر نه اولدو غموز احوال دن بزم حقه اعطائتو كحق د في مقتضاي اعيان غموز
 اوزر بزم و يرد و غموز كرو بزمه ايقا اتي پس بزم قلموزي احيانا اتي حيات
 علمية ايله شول حق كه قلموزه عالم ايدري حيات علمية ايله قلموزه اني تجلده
 بيلن احيانا اتي كلامن اضممار قيل الذكروا در شويل معلوم اوله و كذا في اعيان
 و اكونا و اوزمانا. و ليس بذايم فينا و لكن ذاك احيانا. يعني سايقا مرتبه غيب ده
 و صور علمية ده اعيان ثابته ايدك بعد عالم ارواحه اكون موجوده اولدق
 حتى اخر تنزلانده انسان اولدق كنن بو ذكروا و كوز تجلي حق بزمه دايام الشهود
 و متوار اولور و دكلد بلكه احيانا واقع اولور استقداد قرب فرضي و نوا
 فل حسي ايله نكه حضرت بيغور عم بيور ركي مع الله وقت لا يعني فيه قلك
 مقرب و لاني مرسل بر مزبور وقت مطهر مانند كبريتا حرم معتبر كدر كه بزمه
 مكره دتيا و ما فيهما به دكوبيت سابق ايله لاحق قافيتي ميانند رعایت
 اولان خيا س لطيفدن غفلت اولينه و تمديد على ما ذكرناه في امر النسخ و الرو
 حاني مع صورة البشر العنصر هو ان الحق سبحانه وصف نفسه بالنفس
 الرحمان و قتا كه شيخ قدس سره غفلت لجنبك في حق روحاني صولة بشرية و جسمانية

ایله بنجه امتزاج ایوردیو تجملون سابقا ذکر اتدی ایسه مزبور تجب واستغرای
 دفع ایچون بوردیکه بزم امی نقضه صولة بشریة عنصرت ایله امتزاجنه
 اولنردیکه الله تعالی نفسی نفسی رحمانی ایله توصیف اتدی ننگه لسان
 نبی سندن اتی لاجدریخ نفسی الرحمن من قبل الهمین ددی **قوله** ولا بد لكل
 موصوف بصفة جمع ما يستلزمه تلك الصفة. وهه صفة ایله موصوف اولان
 ذات ایچون لابددیکه اول صفة مستلزم اولو فی جمیع امور بی صفة مزکوره
 تابع قله بی ذات حق مادامکه نفسی رحمانی ایله موصوف اول نفسی جمیع لای
 زمین اکاتابع قلی کرکدر **قوله** وقد عرفنا ان النفس في المتعقبات مستلزمة فذلك
 قبل النفس لافق صور العالم فیها کالجواهر الجویلا یولی الایین الطبیعة. وحقیقا
 سز یلور ننگه اگر نفس متعقباته نه مقول لوانی مستلزم در مثله کوبون
 تنقسم مستلزم در صور حروف وکلمات قبول مستلزم در کحروف
 لفظیة اولسون کونک غیر لفظیة بواجلردنر که نفسی ای صور عالی مستلزم
 اولدیکه صور حروف وکلمات منزله سندن در نفسی انسانیله بیکی بی دخی اعراض
 ستیله بی غیر قاره بی در کون برونه نمایش بقا و تدریج حاصل در برونه
 یوقدر اول تقیبات تدریجیة نایه تقیبات دفعیة در بعضی شغفه ده
 فیهلها مزکور اولوب نفسیه ضم مزکور ارجاع اولوب بعضی موصوف
 اولمشام سندن ریعه اول نفسی ای صور عالمه مثلاً جسمانیله جوهر هیولایه
 منزله سندن در ننگه هیولایه جسمانیله صور جسمانیله قبول اییدر کذلک
 نفسی ای صور عالمه قبول اییدر واول نفسی ایله دکلدر الایین طبیعت
 کلیه وفعاله بی صور جمع عالمی زیر صور عالم نفسی الهیة بی فایض اولوب
 وامن متعین اولور داود قیصری اییدر نفسی رحمانی مستلزم اولدیغی فی
 عینی طبیعت کلیه در واکافایض اولان نور دخی عینی طبیعت کلیه در پس
 عناصر دخی صور طبیعتون بر صور تدویع کویا لسان توحید اولسه غیر
 ناپید اولور حاصل کلام دیمک اولور که روح الایمین نفسی طبیعت نفخ
 اتدی صوة عنصرت بی انضامی ایله وعیسی من ظاهر وهوید اولور وهه
 المطلوب **قوله** فالعناصر صوة من صور الطبيعة وما فوقها من صورها فایض
 من صور الطبيعة بی صور فاعیة عناصر دخی کونک جسمانیله کونک روحانی صور
 طبیعت ندر که ماده بی طبیعت فایض اولمشدر در و دخی مافوق عناصر
 واقع اولان صور سموات سبع وملائیکه وعرش وکوسیه جمله صور طبیعت
 وهی الارواح العلویة التي فوق السموات یعنی مافوق عناصر ده واقع
 اولان صور که لفظ عالمی ندرن عبارت در صور ارواح علویة در که

ووجدان افعی مستلزم در و فیهلها
 نقطه بی مستلزم در و فیهلها
 اصل لواندر دکلدر
 طبیعت کلیه وفعاله
 مستلزم

کویا یوردی و فیهلها
 نفسی
 مستلزم

روحانی سندن روح عینی
 بی نفسی سندن جسم عینی
 و فیهلها
 مستلزم

ملائیکه

ملائیکه وعرش وکوسیه وائزک ما بیننده اولان عقول نیرات و نفوس مجردات
قوله واما الارواح السموات السبع واینها فیهلها عنصرت فایضها من دخیان
 العناصر المستولدة عنها وما يكون عن كل سماء من الملائكة فیهلها فیهلها عنصرت
 ومن فیهلها طبیعتیون اما سموات سبعک ارواح که مزبور نفوس مطیعه بی در
 انلر دخیان عناصر دکر عناصر تولد اییدر بر انطباقه قید اتدی زیر عقول
 و نفوس مجرده بی صور نوریه در دکلدر و دخیان ناردی اجزای لطیفه
 و کثیفه وارد در کذلک دخیان عناصر دخی اجزای لطیفه و کثیفه وارد در
 دخیان کثیفدن ایمان سموات و لطیفندن ارواح خلق اولندی
 باذن الله تعالی دخی هر سمانک ماده سندن خلق اولندر پس اول
 ملائیکه مکتونون عنصرتیون در مافوقنده اولان ملائیکه وعرش
 وکوسیه ملائیکه اعلای اطلاق اولنور انلر طبیعتیون در و
 نورانیات **قوله** ولقد اوصفهم الله سبحانه وتعالى بالاختصاص اعني
 ملائكة الاعلى لان الطبيعة متقابلة یعنی بونلر که مفاشر ملائیکه اعلای در
 طبیعتیون اولاقولای ایچون الله تعالی قبلندن اختصاص ایله موصوف اولور
 زیر طبیعت ظاهری حیثیتدن حامل و قایل صور متقابلة در و باطنی
 حیثیتدن فاعله و صور دخی فعل و انفعاله مظهر در و محال تاتیر
 و تاتیر مصدر در امور مزبوره حق دخی تقابل در زیر بر صورتک
 استقدادی صوة اجزایک استقداده مخالف حکم اقتضا اییدر
 بورادن منشآت تقابل فیهلها اولنور **قوله** والتقابل الذي في الاسماء
 الالهية التي هي النسب انما اعطاه النفس. و شول تقابل که اسماء الهیة
 میاننده واقع اولور ایله اسماء ذات الهیة ننگه نفسیه عالم ظهور
 توجیه اعتباری ایله لاحق اولور نسب اعتباری در ای اعطاء اتمک الای
 نفس رحمان اعطاء اتدی یعنی اظهار اتدی دیمک در یو خسته تقابل
 اسماء حاصل کل ایکی ایجاد اتدی دیمک دکلدر زیر تقیبات
 حضرت علی تقابل مزبوری موجود در **قوله** الا ترى للذات الخاصة
 عن هذه الحكم كيف جاء فيها الفخ عن العالمين. کور ننگه تقابل
 نفسی دخیان ناشی اولوب و ذات من حیث هو تقابل دخیان
 و منزله اولدیغیون در که حکم نفسدن قطع نظر ایله ذات بخت
 حقه صفة غنی عن العالمین واقع اولمشدر قل هذا خرج العالم
 عاصورة من اوجدهم ولیس المجد الا للنفس الالهی بی نفس ذات
 سکون قایله عالمی دخی اولور و غنیون در که عالم ظهوری و عدمی

صراي شهادته موجودك صورة اوزدني خروج اندي موجود عالم خودكل
 الانفس الكي در زير ذات بختك نسبة ايجاد دني غنايه واردر نفس
 الهي نك اشياي ايجاد صور اشيايله ظهوري در و بالجمله مراتب وجوديه
 ظاهر و باطنا ثابت اولان دكلر الانفس الهي در غمايه من الحراره علا
 وبما فيه من البروق والبرق و البروقه سفله وبما فيه من السوسه ثبوت ولم يتزل
 ينفس الهي جراته طبيعيه بيه وبما غنصره سببي ايله عال اولور و حد
 نفس اولان برودتي وطوبى سببي ايله سافل اولور ويوسه سببي ايله
 تاثير متزل اولور قال رسوب البروده و الطوبى بر عالم كبير دن
 سافل اتمك يعني اشافه چوكل برودت ويوسه مقتضايه دركذلك
 عالم صغيره انسان در حال بويله الانفس الهي از اذ سبتي دواي
 لاحد يتظره قاروده مانه قاراده وسب علم ان النصف قد كمل فيسقيه
 الدواي ليسرح في الخي شينكم سابق تنوير ابروب بيورر كه كور من
 مسكه طبيب مريضه دواي چورمك استسه قاروره ماسنه نظر ايدر
 كورر شوكه ماده سده رسوب اوله بضع حاصل اولور و غنه عالم اولور يعني
 اخلاطك صلاه مستعد اولور و غن بلور و خوجه قابل اولور و غن كورر
 زير اخلاط متجزي و متفرق اولور قبول خروج دليل در پس دواي
 مريضه ايجورر كه مطلوب حاصل اوله اصلاح مزاج در و سر عتله
 جناح اصل اولور و انما رسوب لوطيه و بروده الطيقه و قاروده
 واقع اولان رسوب مادت دني دكلر الاخلطك رطوبه طبيعيه سده
 پس رطوبت و برودت مذكوريتي عالم صفوه تسفل و رسوب اقتضا
 اندوكيه كبراده دني اقتضا ايدر ثم ان هذا الشخص الانساني عجن
 طينته بدييه و هما متقابلتان وان كانت كلتا يدييه عينا و بونون صكه
 معلوم اوله تحقيقا شخص انساني شخو صدون قنغسي اولور سده اولسون
 حق تعالى اولك طينتي بدنك مباشرتيد تخير انديكه برسي بدرجلال
 وقهر و برسيه يد جمال و لطف در يا خود برسي فاعليه و برسيه قابليت اوله
 حاله بوايك صفات متقابلتان در كوجه في الحقيقه بدنك ايكي سبه داني
 غير مبادكه ايسه كه مصدر رحمة و لطف اولقره مالاقتفا و تلي اولماز در
 وجود و قهر غضبك بحسب كم الشرح مالي رحمة و لطف اوليهاق تقابل
 صفتين نسبة شغوف قطع نظر ايله اولور تا مل اولونه قلا خفاء
 فيما بينهما من الفرقان ولولم يكن ذلك الا كونهما اثنين اعني يعني
 يدين اور تا سده واقع اولان فرقانه خفايوقدر اكر چا اثنين اولماندن

رسوب بر صبه ثقيل ماله خفاط ايد
 طور و في ظرفك دنيه چككه
 مثله قاروره رسوب چككه
 سببي سكه

غير فرقان

غير فرقان دني غنسه يعني اثنينيت نصيتي فرقانه كفايت ايدر اول
 مرتبه دن غيوي دني ديك در زير اقل مرتبه فرقاندر پس لوح در
 مرد لوح و صاليت در كه تغاير تعينه نك تحقيري و تقليله دلالت ايدر
 لانه لا يورث في الطبيعة الاماينا سبهما وهي متقابلان في اتم با
 ليدني يدني متقابلين ايله تخيرك سببي بودر كه هر طبيقه قابله
 فاعله مؤثرات اتمز الا طبيقتك مناسبت ايله ايدر طبيقه منضطر خود
 متقابل در برديت دني متقابلتين كورر ديكه فاعل ايله منضطر و مؤثر ايله
 مؤثر فيه ميانند مناسبت حاصل اوله حكمة مرسيه ده مبتين در كه اسباب
 ايله مسببات ميانند مناسبت مرعيه در مثله شعرحظه بتور منو سكونه
 الما وير من نباته و حيوانه و معدنه در حال بويله در ولما اوجده
باليدني ستماه بشر للمباشرة اللايقه بذلك الجناح باليدني المضافين
 اليه و قناكه حق تعالى انساني بدني ايله ايجاد الذي ايسه بشر ايله تشبيه
 اندي اول جناب مقدسه لابق وضع خاص ايله ايجاد اولور و ينجون در كه ذلته
 اضافت اولان عضون شريفيين ايله فقير و كفايت اولمشدر ننته كفل
مباشرة بشرتكم يعني ايكي جللك ظاهر لرينك بري برنه انصا لور پس يو
 فقير ايله محال قربه اشارت مراد اولمشدر و جعل سبحانه ذلك من غنايته
 بهذا النوع الانساني فقال لمن ابي عن التجرد ما منعك ان تسجد طأ
 خلقت بيدي استكبرت علي من هو مثلك يعني غنصر تا ام كنت من العالمين
 عن الغنصر وليس كذلك دني حق سبحانه و تعالى وضع مذكور ايله ايجاد ذاتك
 مقتضاي غنايتن قيلري كه سجود دني ابي ايد ملايكه بونكله اغراض
 ايد و بن ايكي مبارك الومله تشريف خلق اندوكه سجد دني سز منعه اندي
 بخسه استكباري اندوكوز كند و كوزي غنصر اوزدنيديك يا خود غنصر دن
 عال اولان ملايكه دن مي اولور و كوز مع هذا دكل سن ديدي استقصا ام اكاري
 طريقي اوزدني غنصر عاليلر دكل سزا استكبار لابق اولما سز مثلكوز
 استكبار ايسه موقعن و واقع اولماز محض جهل اولور و يعني
يا الهالين من علي بانه عن ان يكون في شانه النورية غنصر تا وان كان
 طبيقا ملايكه عالين ايله الله تعالى شونلي ادا دني ايدركه بانه نشاء
 نوريه سده غنصر ايه اولقدن منز و عال اولور اكر طبيقتك ايسه ده
 فافضل الانسان غيوي من الانواع الغنصريه الا يكونه بشر من طين
 پس انسان انواع غنصريه دن كند و نك غيوي خلقه فاضل اولما دي الا
 بشر اولما اي ايد يعني طين دن خلق اولور دني كند و ايله مباشرت

اتمه سببی ایلده **م** فهو افضل نوع من كل ما خلق من العناصر من غير مباشرة **پ** حقیقه
 انسان جميع عناصره من مخلوق اولئله من غیر مباشرت مخلوق اولئله دن افضل
 اولدی کونک عنصر دن مخلوق اولئله ملک اولسون کونک غیر زیلیدین ایلده
 مخلوق اولان برون واحد ایلده مخلوق اولئله اکل ایدوکنه شهره می اولور **قوله**
 فالانسان في الرتبة فوق الملائكة الارضية والسمائية **پ** بر انسان رتبة
 فضیلت و کماله بلکه شرف حاله ملائکه ارضیه و سماویه دن افضل در
 زیر ملائکه قبلتین عنصری لوردرکه یواحد ایلده خلق اولمشلی **م** و الملائكة
 المألون خير من هذا النوع الانساني بالنظر الالهی **ح** حال بونکه ملائکه عالون
 شرف حاله نوع انساندن خیر بودر نصیحتی سببی ایلده **ک** ام کنت من
 العالمین بیور مشدر **پ** یعنی ملائکه عالون دن اولدوغلور تقدیرجه سجد
 لازم اولن دیمک اولور لکن سجد نه عدم لزومده خیریه لازم کلز زیر
 عدم لزوم سجد نه تساوی فی الرتبة ده دخی بولنور تا مل اولون بولده بولم
 اصحاب افکار قدس **م** عظمه در دلائلین ظنیات کفایت ایدر بختل
 در اقا اعظم شبهات بودرکه شیخ قدس سره فتوحات مکیه سنه ایدر رسول الله
 کورده صلی الله علیه و آله ایتمده که بشری افضل در بخسه ملائکه می بیور دیکه
 ملائکه افضل در دیمده که بومده عایله دلیل طلب ایدر لرسه نه جواب
 و یویم بیور دیکه بوحیث قدسیه ثابت دکلمدر که حق تعالی بیورده می دکور
 فی نفسه ذکرته فی نفسی ومن ذکرته فی ملائکه ذکرته فی ملائکه خیر منهم و کذا
 الله تعالی ذکره فی ملائکه انا فیهم فوکره الله فی ملائکه خیر من ذلك الملائه الذه
 انافهم الحديث یعنی هر کسه که بی نفسده اخفایله ذکر ایدر بن دخی فی نفسده
 ذکر ایدر و هر کس بی ملائکه ناسده و جمعیتده ذکر ایدر رینی انی اول ملائکه
 خیر لوملا ده ذکر ایدر رین و پنجه ذکر وارددرکه حق بن حاضر اولدو غم اولدو
 ذکر اندی و حق انی ملائکه مزبورده دن خیر لوملا ده ذکر اندی در دخی
 مزبور ک نفی انشائنده و انا افضل البشر بیور مشدر تا مل اولونده
 فقیر ایدر دین بوحیثک سوقفدن ظاهر و حقیقتی شخک کشف مذکور دن
 متبادر اولان ملکه انساندن مطلقا نوعا و شخصا مفضل اولما مقدر اما
 علماء ظاهر عقادنه و علماء حقیقه شهودنه خصوصا حضرت شیخک
 کتاب فصوله انسان کامل جمیع موجودات ممکنه دن افضل اولدو غنده
 تصحیحه مخالفه توجیه وجه محتاجدر بر اولاد حدیث شریفک خبر اولدو
 اولئله بعد لا تفضلونی علی یونس بن ماری حدیث شریفک مذکور اولان کبی
 فضیلت فضیله من وجه ارجاع و لنوب الکلام هم نفسهم صلی الله علیه و آله

جوف

لا یق اولدو غندن ماعد بوحیث حضرت شیخ فتوحاتک جلد فاشنه یوز
 یکر می طهوز می سوالک جوابده جزاء و فاقدر دیوب قال الله تعالی
 جزاء و فاقا بیور مشدر بر حدیثک شق اولی جزاء و فاق اولدو غنی
 ظاهر در اگرچه عیدک ذکر می حقک ذکر می کلده و ندر لکن بومعنا
 وفاق ذکر نک مجز ملا ده اولما یوب خلا و خفاده اولما سیدر بعد
 شق ثانی دخی جزاء و فاق اولق فتوحاتده بوجرله موقعه در
 خیریه ملائکه واحد ده واقع اولالحال اعتباری ایلده و معنی دیمک اولکه
 عیدم بنی بوملا ده ذکر اسسه اول ملائکه دن عید می ذکر ایدر رین
 لکن اول ملائکه بنم ذکر من بیت اولدو غنی حیثیه ایلده عیدم ذکر نه نیست
 اولئله ملائکه دن خیر لودر دیمک اولما یخورد حقک اول ملائکه ده حضور
 و عدم حضور ی بعضی ذکر نک تعلقی و عدم تعلقی اعتباری ایلده خیر لودر دیمک
 اولما یخورد حقک اول ملائکه حضور یعنی ذکر نک تعلقی و عدم تعلقی
 اعتباریله دیمک اوله شکر بر جماعت حضور سلطان ایلده شرف اشده
 اول جماعت غیبت سلطان ایلده مقید اولان حالی اشرف و افضل اولور دیمک
 اوله جماعه واحد ایلک محصل کلام جمعیتی و کمالی و احاطه و اسمائیه حیثیه
 ایلده انسان کامل اوزرنه بر موجود ممکن تفضیل اولنما مشدور اولنور
 و معنای خیریه بساطتیلده اولان شرف قرین مستعمل در و کما متاسیدر
 نه که افضلیت و جمعیت و کمال احاطه و اسمائیه مناسبت اولدو غنی
 کبی اما بومعنا به شرح اشارت بیور ما مشدور و توجیه ایلده تقید اما مشدور
 مع هذا شیخ و شرح کتاب قاطبه انسان کاملی جمیع اسوادت تفضیل
 ایدر لکن بوشهره و وارده نک دفعنده تداروک بیور من لور و فصر
 عیسویه ده افضلیت و خیریت انسان کامل ایلده ملک میا ندره من وجه
 ایدوکی اچیلر بده مصر حدر و ملائکه عالون مطلقا افراد بشردن نص
 شریف ایلده خیریتی ثابت اولقدن انسان کامل جمعیتی و کمال حیثیه ایلده
 جمیع موجودات ممکنه دن افضل اولما مق لازم کلز هم نفسک مسئله
 مشدوره عند علماء الباطن و الظاهر بویله در پس شیخک دخی واقعه
 مذکوره ده فضل مکرر سوالی و حضرت جوابنده واقع اولان فضیله ملک
 فضیله مزوجه حمل اولفاغه بودر اولان قرینه و صادقه در بعد حصرتک
 صلی الله علیه و آله و انا افضل البشر بیورده و غنده دخی مراد شریفی خیر
 معنا سیدر و لفظ خیر مطلقا تفضیل اچنی اولق لازم دکل در شرط من
 ایلدو غندن و قرآن عظیمده خیریت مذکور اولوب افضلیت اولما دخی

و عدم حضور ی

حضرت موسی صوره نازده كورد و كي زیر اسم جمع جميع شرايط تجلي ايدري و طلبنده
 احدى الهمم الهمة ايدري پر تجلي في مطالب اولان شيك صورتند و اقع
 اولوي كه صوره نازده يعني هر نيزه توجه قلعه لوانده حق كورد كه استعدادي
 و ايدري اول اجلان در كه كحضرت موسی م قبسك خبرن في طلب
 اتسه يعني حجر يا شجر استسه كروانلرده و في حق كور ايدري حياالتند
 ناكس اراس اولمازدي يعني باش اشغه قلندي و اما هنر كالمه العيسوي
 قام له الحق في مقام حقي تعلم و يعلم سقمها غائب اليها هل هو حق ام لا مع علم
 الا في بصل وضع منه ذلك الامر مالفظ اما بومقامه كان ايهام رفع شبهه و ايهام
 ايدري كلام باقون فاد اولان احيا و حتي و معنوي دن حكم مرتبه و جمع و اولو هيتد
 مع هذا مقام فرقون حق عيسى م مفارغه و مثاليه و مقاليه و قرينه واقع
 اولمش در مقام فوق بعد الجمع دن بيانه انما زيروب بيور كه اما بومكلمه عيسوي
 كه حكاية و تقال و قتا كه انوكون كاهي و لنبوتكم حتى تعلم مقامه قايم اولوب
 صيفه م متكلم ايله و كاهي و لما يعلم الله الذين جا عدوا منكم و يعلم مرتبه سنه
 متون اولوي ايسه كه صيفه م غيبته را يك سذن و في مراد طريقه و اختياره
 متخير ايجون بحد علي مفيد اولور اعتبار من بور كله عيسوي نفسنه و اتمه
 حفره قرانه نسبت و حكايت اولنان مفيد دعوي الوهيتدن سوال امتحان ايله
 استفهام و اختيار ايدوب بيور كه دعوي مزبور واقع مديا و كلمي در مع هذا علم ايسه
 حكم مزبور و وقوعه لا وقوعه شامل محيط ايكن فقال انك قلت للناس اتخذوني
 و ابي الهين من دون الله يرحق تعالى مقام خطابه متكلم اولوب و كاهي عيسوي
 خطابه قلوب سوال اتمد كه سن مسن اولافته و الهه و بني الهه غير الهيني
 اتخاذ ايدوب ديوار ايدري و ايدري في الادب من الجواب للمستمع يراوب
 مرفقه مستفهم ايجون مخاطبه بوجوب صالحدن لادبر كه اختيار عرده سنه خروج
 مبسر اوله اكره مستفهم كند و نك جوابه عالم ايدوب كين محجب بلورسه لان لما تجلي
 هذه المقام هذه الصورة زير و قتا كه حق تعالى مقام امتحانده و صوره مرفقه
 ده كاهي عيسوي تجلي ايدوب و مقصود مستفهم تحدد علم امتحان اولوب علم مطلق اولما
 ايسه اقتضت الحكمة الجواب في التفرقة بين حكمت اقتضا انوكون جواب محجب صوره
 تفرقه و الا بين المستفهم و المحجب تفرقه بولا يعني الجمع لكن عين ملاحظه
 ايله يعني جمع بين الحق و الخلق و بين التشبيه و التنزيه بلام مشاهده ايد كه حقيقة واحد
 باعتبار مقام التنزيه حق و بلام حظه مقام التشبيه خلقد فقال فقد التنزيه
 سبحانه فخذ بالكاف الذي يقتضي المواجهة الخطاب بعيسى عليه السلام اولو
 تسبيح منضم اولان تنزيه في تقديم ايدوب و بويكي تشبيه و تحديدا اقتضا

اعلم انه كل من بورده جمع بين التنزيه و التشبيه بولندي ما يكون لي من حيث انا
 لنفسي و نك ان اقول اليس لي بحق اي ما يقتضيه هويتي لاداني يعني اي مكناتدن
 منزله اولان رب سبحانه بنم ايجون هر كز بن ككوم ملاحظه بيه حيثي ايله سنك
 ذاتك ملاحظه سذن قطع نظر ايله ذات حقيقتي و لايق اوليا في سويلك ثابت دكله
 يعني بنم هويت غيبتم و عين ثابتم بلكه ذات موجودم اقتضا امتد و في امر خطيري
 تكلم بنم من حيث انا قدرتم يوقدر مكر ذاتك مظهر بنم حيثي ايله اولو شته
 بوكه دكواتك لسان تفرقه دند ان كنت قلته فقد علمته انك انت القايل
 من بعد لسان تفرقه دن توحيد عدول ايوب بيور كه اكر بن اول قولي يارب
 و دم ايسه سنك دآين علمك اكاشا ملدر زير بنم صور قله مفيد ايد
 تكلمه قايل سن و مقتضاي قرب فوايض ايله فياض و موارد موهل سن بن
 هي نورضا شمل سن فوايض موارد و موهل سن سن جوهر سن جوهرده
 عرض حال و محل دللده مقول و قايل سن سن و من قال امر فقد علم ما قال
 و انت اللسان الذي اكلم به و برشي قايل اولان خود مقولي بيلورن خود بنم
 باعث تكلم اولان لسان بنم بلكه قائمك ر و انم سن سن نته كه امر من بور مقتضاي
 قرب نوافل در كه اصدق القايلين اني حديثك ناقل در و لسان مذكور لسان
 جمودر كما اخبرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ربه في الخير لا الهي
 نته كه رسول الله نزه اني خير الهيد يعني قرب نوافل در و ايد اولان حديث قدس
 ربتدن خبر و يودي فقال لسانه الذي يتكلم به فجعل هويته غير لسان
 المتكلم و نسب بن بيور ديك بن عبدك مقام فناء صفاتك لسان متكلم و ايد
 يرحق تعالى هويتي عين لسان متكلم قلدي و كره من عبد بن نسبت ادي نته
 مقتضاي قرب نوافل بود زير قرب نوافل مرتبه سنه فاعل عبد اولور حق كا
 انه حكمن بولور اما قريب غرايضه فاعل حق اولور و قتا كه مقام عيسوي مرفق
 من بورده شامل اولوي ايسه كا اشارت بيور ديك ثم تتم العبد الصالح الجواب
 بقوله تقدم ما في نفسي و المتكلم هو الحق و لا اعلم ما فيها بوزن صكره عبد صالح
 يعني عيسى م جواب مستطابني تمام ادي بوقول ايله كه مستفهم لسان عجز
 و نيا ايله سن بنم نفسنه اولان معنياه اكاه و واقف رازن دي حال بوكه
 بوكاهي متكلم كرو لسان حق و قايل حق ايله مطلق و محقق ايدري زير مقتضا
 قرب فوايض بود كه عيسى عليه السلام تكلم مزبورده الحق اولو و حق فاعل و قايل
 نته كه ولا اعلم نفسنه دمي متكلم حيثي عين عيسوي ايله ذات حقد بعد و قتا
 كه متكلم تقدم ما في نفسي قولنده حق تعالى اولوي ايسه لفظ واقع اولان ضمير متكلم حقد
 كناية اولور و نفس متكلم و نفس حق و حدة بولوي بوقدر وجه و لا اعلم ما فيها ده

اعاده و نفسه مظهر احتياج اولم از اجاع ضمير و در كفايت ايد پر بغير شينه
قدس سره تغير لفظ قراني بونكه و لفظيه به مشير اولور پر مراد ديك
اولور كه اني لا اعلم ما في نفسي فكيف اعلم ما في نفسك يعنى بن نفسه اولايه
بمزن پر نفسكه اولايه نه كيفيتد بل بن نفسك ايله نفسك خود نفس واحد
غير منفرد فتنى العلم عن هوية عيسى عم من حيث هويت ومن حيث الله قابل
وذو اش پر حق تعالى علم هوية عيسى دن عم نفي ادي بلكه نفس عيسى هويت
سبي ايله نفي ادي لكن نفي مزبوره ايله عيسى عم غير حق اولور انك انت
فما بالفضل والعماد تاكيد البيان واعتماد اعليه يعنى تحقيقا سن يارب
علام الغيوب سن پر فضل و عماد ايجون كلمه و انت كتوردى كه بيان حكمى و بيان
مزبوره اعتماد حاصل اولاكه لفظ انت بوايكى فايده مفيد در اذلا يعلم الغيب
الا الله لفظ انت مفيد و بيان و تاكيد اولوب افاده و تجديد اتمد و كند دليل
در عيسى الله دن غيري كمنه بلز پر حكم مزبوره كامنه غيرى صدورى توفيق
در فرق جمع پر اول خلق حق ايله تفريق و تميز ايدوب كلمه و تنزيه ايله
بجائك ديدى بعد جمع ادي و جمعى اوضاى حق و وارجاع ادي نيكه
ان كنت قلته فقد علمته توحيدى و تكثيرى دى جمع و تفرقيه لازم معنى لورد
كه بيورد و وحد و كثير و وسع يعنى سر بيان هوية ايله توسيع ايدوب تعلم
ما في نفسي دى و صديق يعنى مظاهر اعتبارى ايله تضيق ايدوب ولا اعلم
ما في نفسك ديدى الفاظ مذكوره دن تضعيف مبالغه ايجون درم نثر قال
تمما بالحب ما قلت لهم الاما امرتني به پر عبد صالح يعنى عيا و جواب سابقى
متمم و مؤكد اولوب ما قلت لهم الاما امرتني ديدى زيرا ان كنت قلته ايله جواب مطلوب
حاصل ايدى يعنى سنك امر كه سويلادم قائل فى الحقيقة سن ايدى فتنى اولامشير
انه ما هو شمس حضرت عيا عم مقدما نفسده قول نفي ادي شو معنى مشير
اولو غي حاله كه نفس عيسى عم اول مقامه موجود دكل ايدى قند قائل قائل
قول اولو لا زير جميع هستى وجود حقد در تعين عبد حق مطلقه فاحى مستر كدر
ثم اوجب القول ارباع المستفهم و لو لم يفعل كذلك لا تصف بعدم علم الخلاق
حاشاه من ذلك پر عيسى عليه السلام بعد النفي قول ايجاب ادي مستفهم ايله
رعايت ادب ايجون زيرا كه بويله اتسه يعنى اول نفي بعد اثبات قلسه حضرت
عيسى حقايق اشيايه عدم علم ايله متصف اولمق استدعا ايدى ايدى حاشاه
يعنى اول حضرت بوجاهه بعيد و رتبة كمال بنى بوصفه دن متشنى در
نير قول صورتده ثابت حقيقتده معدوم در پر اكر قولى نفيه قضايتسه
صورة حل و ير ايدى ايجاب حضرتسه معناه نقصان لازم كلور ايدى

فقال

فقال اللهم امرتني به وانت المتكلم على لساني وانت لساني **شعر** جوت
وجودى عيسوي شد مقدم كيست تا كويد سخن اذيك دتم مراد ايجاب قولى
تفسير در بعض رجاله هوية اسمائيه هوية عيسى عليه السلام ضمنده
اثبات اقدم بن لسانه قائل سن سن بلكه لساني سن بن صوتك لساني
ظاهر سن ددي كلام اول قرب فريض ثاني قرب نوافل درم فانظر الى هذه
التثنية الروحية الالهية ما اللفظها وما ادقها بن نظرايه تشبيه
مشارايله كه روحه ايله متصف در صورتى اعتبارى ايله كه عيسا دن
صادر اولور و الهية ايله موصوف در حقيقتى حسي ايله نه عجب لطيف
عبادى ايله و نه عجب دقيق در اشارى داود قيصري قدس سره و توابعى
عبارة مزبوره و تشبيه اولمق حمل ايدوب بايله نون بناد در ثقل و زنج
در عيش و اكثر ناظرينك تشبيه قرائى ثاء منطوقه ثلث نقاط ثنى دن
اولمق اوزر و تصحيح در زيرا حكمه مزبوره حكمه بنوتة در حكمه بنوتة دكل
ديمش اما دقت نظر و لطف مشرب شهادت ايدى كه لفظ مذكوره تشبيه و لطف
ولفظا اولو و اقرب اولانك شراحن مثلا جاي اناب الله برهان بومذهبه اهل
در مصنف قرائت اولان نسخة دن بويله نقل ايدى ايدى لر نظر اولونه فقير
ايدى رادقية و الطيفه تشبيهده اظهار در خصوص تشبيه نوع من التشبيه در
زير ائمة مطلق خبر و يرمكدر تشبيه خبر مشرب ادر بو تقدير جرح و حية و
الهية ايله موصوف اولمق ايكى سنك تفاوته اولمق اود قيصرتك روية
ايله انصاف تشبيهه به تخصيصك وجهى قلن نسخة مفقوت على المصنف
ثاء منطوقه ايله تشبيه تصحيف اولو و غنى بوجهه بقليل اديله فان هذه
الحكمة حكمه بنوتة لاهية بنوتة يعنى حكمه مزبوره حكمه بنوتة بكونه دكل
فقير ايدى و ريت تفرير تعريف مزبوره قائل بومرته مبالغه و استعزاه بوقابل
بر قابل و متحمل كل لرد غفر الله ذنوبنا و ذهب عيوبنا بعد المذكور مصنف
امر ما موربانه شروع ايدوب بيوردى ان اعبدوا الله فجا بالاسم الله
لاختلاف العباد فى العبادات واختلاف الشرايع يعنى اى رب سنك بكلام
اندوك فعل ما موربه الله عبادت اتمك يكد پر معبوديه اسم جامع اولو
مستماى جميع صفات اولو و غنى و حمى زير عابد لر عباد ادر مختلفه الوجود
در فلكل وجهة من تلك الاسماء هو موليتها مضمونچه هر عابد ذاتك مظهر
اولو و غنى اسم خاص موجبة ذات و ليلر يعنى ذات حقه قرب نسبت حاصل
ايدى لر بوجه مخصوص و ارد كه اول وجه مخصوص ايله حقه عابد و مرتبط
اولور و الطرف الى الله بعد انفاست الخلاق سر شريفه شرايع مختلفه ثابتة در

تأخير مذکور نقل از بن
مورد به ظاهر ادي بومرته
سلك در

يسوع اسمك مستأجر خاص ايله سالك ومطلوب حقيقي به وصلته مالك اولور
 بعد عيساك اتمته شريعة خاص اوزنه عبادته امر اتدوكي كليته مزبويه
 ضرر ويز من شرب عيسويته خاصته نك وجودي اثبات مطلوب كناتيت ايدر
 پس مثله جامينك شرخه اولان اعتراض منفع اولور **م** ولو يخص اسمك واحد
 دون اسم بل جاء بالاسم الجامع لكل اسم خاص ذكر ايوب مثله ان العبد والرحمت
 ايدري بله جامع على اسم اولان اسم ذاتي ذكر اتدي **م** ثم قال له بني وربكم و
 معلوم ان تشبه الى موجود بالو تشبه ليست غير نسبتة الى موجود آخر بوجه
 عيسى ثم اسم الهي اضافة ايله تفصيل ايدري بنم ربم وسزوك ريكوز دي و حاله
 بومعا معلوم دركه اسم ربك بر موجوده نبقى موجود اخره نسبتك عيني
 دكلدر غيري در زير هر بي بر اسم خاصك مظهري دركه انكله مرتا اولور قلذلك
 فصل بقوله ربكم و زني بالكاينين كناية المتكلم وكناية المخاطب وبواحد
 عيسى هم اجمال سابق اضافة ايله تفصيل ايدري ربك و ربكم دي برونه كناية
 متكلم برونه كناية مخاطبين ايله زير انقده مضاف ايله بالضرورة تقد مضافا تقضا
 ايدري **م** الا ما امرتني به فابست نفسه وليست سوى عبوديته اذ لا يؤمر الا ما امر
 ينقص منه الامتثال وان لم يفعل بوجه مصنف الاما امرتني قولي لسان عيسا
 دن اعاده اتدي مقام عبوديته فعلق اولايدي تكو بر وتقر بر مصلي اني بون نفس
 عيسى دن مأمور اولدوني حاله بعد النبي اثبات اتدي اكرجه في نفس الامر ثابت
 اولان حقه عيساك عبوديتك غيري دكل ايدري زير انون امتثال امر متصور
 اوليان كسه بر امر له مأمور اولمن عبوديت ايله متمثل امر اولمق شانت اولون
 در اكرجه امتثال امر فعله دخی كلز ايسه ولما كان الامر ينزل بحكم المراتب ينضج كل
 من ظهر في مرتبة قائما بما يعطيه حقيقة تلك المرتبة وقا كه اهل مراتب متصفون
 اولدوني حاله وشان انك سبب حكم مراتب ايله نزول وفيضان اولدي ايسه بواحد
 دركه هر مرتبه ظاهر متقني اولان موجود ممكن كوك اول مرتبه حق اولون كوك
 باطل مرتبه مذكوره نك حقيقي اعطا اتدوكي لونه متلون اولور يعنى مرتبه
 حاكم اولور وصاحب مرتبه محكوم عليه اولور پس قول مشهور دركه سالب مراتب
 جالب زندقه والحاد وعدم رعایت شرایط باعث كهر وعناد اول **م** كرفهم
 مراتب نه كني ذنبي **م** مرتبه لامرورها حكم يظهر في كل مأمور و مرتبه الامر
 فاحكم بيدوي كل امر **م** پس مرتبه مأمورية ايچون بر حكم اتدريكه هر مأموره ظاهر
 اولور و حكم مزبور انقياد امر طاعة حكم واجابة دعاء بوسه طائله كه مأمور اول
 امر اجادي ايله مأمور اوله يا اجادي واجايي مقتله اولاما چني ياكوز امر
 اجايي ايله مأمور اولسه مأمور مزبور حقيقتده مأمور اولن زير امر اجادي

مثلا جامك اعتناك عبادت شرف
 بوندك اولور و حاله انك ايدري ان
 المختلفه الاله بخلافه لاوتيا
 عيسى ماما امرتني به فابست نفسه
 شريعة خاصة انتهى

مثلا و كوكي ماله بر كامي
 نور قضا ايله اولمق مقدم بر كامي
 امر نه مطاع اولماز اقامه التواضع
 ظاهر اولور شخمي مزبور بوجوب طاعت
 يا موجود با قدر متفكر اولمق

اوله اثر ظاهر اولن بعد قول مزبور عباد اولدوني حاله در اما مأمور
 رب اولسه مأمور به ظاهر اولماز مكره عايد عباد لسان استعداده اولاكه
 ان طلب ظهور بوله وكذلك كثرية ايچون دخی حكم ثابت دركه هر مأموره ظاهر اولور
 فيقول الحق الصلوة فهو الامر والمكلف والمأمور العبد ويقول العبد
 رب اغفر لي فهو الامر والحق المأمور فما يطلب الحق من العبد بامر هو
 بعينه ما يطلب الحق من الحق بامر **م** يرقى بمانه وقا له مثلا عبادته اقامة صلواتك
 ديوم ايدري في الحقيقة امر مكلف بكسر اللام حق تعالى اولور و مكلف عباد اولور
 ومثله عباد لسان استعداده يارب بكما مغفرت ايله ديود عايدري پس بوضو رتبه
 عباد ايچون امر حق مأمور اولور پس حقل عبادن امر ايله طلب اتدوي بعينه عباد
 حقن امر يود عايدري ايله طلب اتدوي در ايكي سزون دخی امر مزبور انقياد در **م**
 ولهذا كان كل دعاء مجابا ولا بد وان تأخر بعض المكلفين عن الاجابة من اقيم
 مخاطبا باقامة الصلوة مثلا فلا يصلي في وقت فيؤخر لا امتثال ويصلي في وقت
 اخر ان كان ممكنا من ذلك فلا بد من الاجابة ولو بالقصد **م** وبواحد
 يعنى مأمور دن و امر دن هو بر سنك بر حكمي اولدوني غيري دركه هر دعاء حقيقي
 مجاب بله هو امر حقيقي مطاع اولور بشرط مقدوره مقابلت بولور
 پس حصول اجابتدن لا بد دركه اكرجه متاخر ايسه ده ففقدان شرط ووجود
 مانع سببي ايله مثله بعض مكلفين كي كه مقام تكليفه اقامة صلوات ايله
 مخاطب اولن اولون در وقت امر اقامة صلوة اقامت اتن و امتثال تاخير ايدري
 وقت مؤخره قيلور پس اكر مخاطب مذكور امتثال مزبور قادر ايسه كرو وقت
 مأمور به ده حصول اجابة امر دن لا بد در يعنى اكرجه تاخير امتثال بالقصد
 والعمد ايسه ده قنده قالديكه غفلت و نسيان ايله اول **م** ثم قال وكنت عليهم
 ولم يقل على نفسه معصوم كما قال النبي وربكم شهداء ما دمتم فيهم لان الانبياء
 شهداء على اهلهم ما داموا فيهم **م** بعد حضر عيسى هم يوردكه بن اتمم اوزنه
 شهيد اولدم مادامكه ايجلرونه بنى ايدم و سمايه مرفوع اولما در امتي
 ايله نفسي شهودتيد در شريك اتدي سابقا بر بويتيد شريك اتدوكي
 كي زير ربي وربكم تفصيلنده اضافة ونسبت ايله بكثر اولمدي
 زير انبياء امتلري اوزنه شهداء در شهيد ايسه اسم حقد ر انبياء خو
 مظاهرو اسماء حقد پس شهيد اولان اعيان انبياء ايله عيني حق اولدي
 وعين عيسادن هم مضمتي مطلق قالدي پس بوقد بر وجه كلام نفس
 عيسى هم ماده دن منخلع اولمق ايها ايدري تاقل اولنه **م** فلما توفيتني كنت
 انتاي رفعتني اليك وجنتهم عني و جنت عنهم كنت انت الرقيب عليهم توفيتني

مصنف رحمه الله تعالى دفعني ايل تفسير ايلي لحيات المعاني موقوع رفع ايكون
 ذير اوق في معاني امار ده ظاهر در يوز اول وقت كه سن بني جناب عزونو كه
 رفع ايله سن و انلي بدت و بني نكردن محبوب قلا سن انك اوزر نه
 رقيب ناظر سن معلوم اولكه حيات عيسى عم اكر چه قران عظيمه وما
 قتلوه وما صلبوه ولكن شبه لهم ايستند منصوب صدر غنا و ريب دن
 موارد لکن اتی متوفيك ابتله لفظ توفيد بعض مفسرين خلا ف
 مساع ظن ايدوب عاقه نصارى شبه سن مبتلا اولمشدر و بعض
 صوفيه اي تي تاويل ايدوب جي بروج و ميت جيسد ديشدر اما بوجهر
 بعون الله التفسير بمقام در و حايث شيخدن استمداد له كشف علي
 حاصل ايدوب قاعده حكمت و تصوف اوزر جمهور علماء سن نصرت واصحاب
 بعينه عنايت قمشدر ذير ايراد حكم و سيل و مشهور در حاصلا بود كه نفس ناطقه
 ايله مسي اولان روح كه نفس منطبعه فك غيري در قلب ايله ذخي تشبيه اولور
 انك متوفيه سيج حق تعالى در قدرت له اخذ ايدور ذير انوزا ابتله ذات حقه نسبت
 كامله و اردر بالذات اكما مجذب اولور اما روح حيواني كه نفس
 منطبعه در بعد حدوث البدن حادث اولمشدر اول واسطه ملك ايله
 متوفى اولور ذير ذات حقه قرب نبتي يوقدر نسبت جانب ملكه در قواي
 فلكه و قواي نفسانيه نك بري برنه نسبت لظاهر در پس قران عظيمه خبر
 و برن توفى در كه ايكي موضوعه بلم ذات حقه اسناد اولمشدر بري سنده
 كتابه مشكل ايله كه اتی متوفيك در بري سنده كتابه خطاب كه فلما توفيتي در
 پس قران عظيمه توفى ملكه اسناد اولما و غندن فهم اولور كه عيسى عم
 بجسد و جسمانيه جي وزنده اوله روح حيواني بيه مقبوض اولما غله
 بوراده تا مل يوسله بعد كشفك من حيث هو عالم لطيفه عروجك شهره بيه
 دفع اكر چه مقدورات ممكنه دن اولوب مخبر صادق خبر و برسي اعتقاد موصده
 كافي در لکن امكان دن مراد امكان عقلي صرف فيد ريوخسه استعدادي ميد
 بيان محتاج در بعد بومدعايه دليل عقلي ايرادي قابل در كه غايكه و هم شكوك
 بالكلية فاعل اولاد دليل بود كه شيخ قدس سره فصوصه ذكر ايدوكي اوزر
 حضرت عيسى عم ماء متوهم رومانندن خلق اولمشدر كه نفخ جبريل
 عليه السلام دن حاصل اولان رطوبت در كه ماء محقق مرعيه ايصال ايله في الحال
 تحقق كسب اتمشد بوجمله ايله اصالت فاعله در قابله ده دكلر پسي
 حكم جزاء اغلبك اولجا بقية و كثافت كه اكل و شرب حاصل اوله اوقام
 عيسى عم رياضات و مجاهدات ايله مرور امكن هم قليله ايله زيل و ملاق جايز در

عاده يقين حاصل اتمكه بومرته كفايت ايدور و تقليد اهل ظاهر دن خلاص بودور
 جهل بوعوام خود حد اعتبار دن سا ققدر و بومونا محقق و مشهور در كه تعلق
 ارادة الهي ايله كثافت لطافت مبدل اولوق امر ممكن در خصوص اجسامه
 اهل لطافت كثافت امر عرضي سيم در بي و اشرفه الارض بنور ربنا
 حكيم بخون ظلم نوره متصل اولميه و لطافت جاني غلبه قلبيه اكر چه
 شارح واردات سماويه مرحوم شيخ محي الدين يوصي ايدور حيات بدن
 عيسى به دلالت اين ايات مقطوعه الدلائل دكلر عرق احتمال خلا في
 قطع اتن ذير و ما قتلوه و ما صلبوه يقينندن قطع نظر ايله اتی متوفيك
 تكلمند فلما توفيتي خطا بنده ايكي سنده بكم توفينه معاني اما نك ظاهر
 ديك استر و تفسير يقوير نقل ايدور كه بعض مفسرين توفيك مراد
 موت در مشلوله علم شيخ صدر الدين قدس سره ايدور روح عيسى عم
 نفسه و جسده رياضت ايله غالب اولدي ارض بدني غير ارضه تبديل ايله
 ير جسد ي روحه تابع اولوب جسد بالكلية سا قلا اعتبار اولدي
 حضرت الياس كي بونك بدن محسوسه خود مشهور و متواتر در ذخي بود
 و ما قتلوه و ما صلبوه ولكن شبه لهم ايستك معنا بيه كانه ميت بجسد
 في احكام اعتبار ديك در بعض شيوخ مزبور دن شرح فصوصه فصل
 عيسويه ده بونك نقل ايدور كه جسم كثيف ظلي ايدور حاصل اولان بدن حقيقه و
 هر تيله جسم لطيف نوراني ايله مشر كدر و فعا بي لوي مرتبه حسبي ايله در در
 لکن احد همايه فنا و زال تعلق امكن آخر تعلق لازم كلز مرتبه ده مفايرت كفا
 ايدور جمهور متكلمين كي بود عواي و هي بيه احتياج قلند كه روحه بوجهر لطيفه
 سايه و جسمانيه اشاتندن صكره اول جسم لطيف نوراني ماده
 اعضا اولان جسم كثيف ظلي بيه ماهيت و حقيقت مفايرد بديور في
 غير مادي بل في ماده هم يعنى بيه ماده مك غيري اولان جسمه بلكه اتمك
 دي اجسامه تجلي اتدوكوك حاله رقيب و ناظر امكن ماده دن ناظر و ملق
 مقام فوقه اشارت در بغير ماده ناظر اولوق مقام جمعه اشارت در بجه ماده دن
 رقيب اولوق حقيقت معناسي در حلول و اتحاد دكلر نك كلام اهل حق بودور
 اذ كنت بصير هم اذ لي يقتضي المراقبة ذير مني انك نور بصيرتي سن
 مراقبه بر نفوس و بود حقايق اقتضا ايدور و مشهور الانسان نفسه مشهود الحق
 اماه ير انك نفس مشهودي بعينه حقا نفسني مشهودي لام عهدي در
 مراد انسان كامل و فوق تعالى بصير انساني كامل در و صورة انسان كامل
 صورة مقدرات الله خلق عا ادم على صورته و على صورة الرحمن الحديث

يت

وجعله بالاسم الرقيب لانه جعل الشهود له بعد عيسى م حتى اسم رقيب ايله ذكر
 قیلد نفسی ذکر اوردوکی بی اسم شهید ايله مذکور قیلادی زیرا که حضرت
 عیسی م شهودی نفسی چون اثبات اتمند و شهود عیسی م ماده
 عیسوی ده بعینه شهود حق اولمشد فارادان بفضل بینه و بین
 ربه پس لایکه نفسی ايله ربه مابینی جمعدن فرق اید تقبیر اسم و توصیف
 وصف ایلد تقبیر قلمغ ایلد مثلاً حق رقیب ایلد معبر ایدوب و نفسیه
 شهید ایلد خبر و یرمک کیم حتی یعلم الله هو حی معلوم اولاکه عیسی م
 تقبیر خاص و وجه عبودیتی ایلد فی الواقع عبد اولوب غیر حق اولدو غیچون
 زیرا وجه عبودت جبهه ربوبیتک غیر در واث الحق هو الحق لکنه
 رباً تحقیقاً و واقعاً حق دخی هقد عیسی م کلد تقبیر ربوبیت ایلد متعین
 وجهه اطلاقه قید عبودیتدن مختص اولدو غیچون فجاء لنفسه بانه شهید
 و فی الحق بانه رقیب پس نفسی چون اسم شهید کتوب حقه اسم رقیب
 کتوری حق ایلد نفسی مابینی فرق ایچون بعد اسم شهیدی نفسیه تخصیص
 بالذکر ایدی اکر وجه فرق مزبور امر بالعکس دخی اولسه میسور ایدی زیرا
 انبیاء علیهم السلام شهادت ایدم در و قد صرهم فی حق نفسه فقال علیهم
 شهیداً یعنی نفسی حقه اتمی نفسیه ذکرده تقدیم ایدوب
 علیهم شهیداً دبی شهیداً علیهم دیدی مادمت فیهم اثباتهم
 فی التقدیم و ادباً اتمی نفسیه اوزرینه تقدیمه محتاج قلب ایچون نتر که
 تواضع کملین خلق انبیاء و عالمین بو فی اقتضا اید و اتمی سایر امتدن
 مشهور دینده محتاج انکیچون و مکالمه حقه مراعات ادب ایچون
 و آخرهم عن الحق فی جانب الحق فی قوله الرقيب علیهم لما يستحقه الرب من التقدير
 بالرتبة و دخی جانب حقه حقن تاخیر ایدوب و الرقيب علیهم دیدی الرقيب
 دیدی زیرا دبا ایچون تقدیم بالرتبة جایز در ثابتد و حقک رفقا ببتنک
 انکم اختصاصی بو قد جمعی امه علی السویه در تقدیم ایسه اختصاصی بحاج
 ایدر و مورث ظل معنا اولود ثم اعلم ان الحق الرقيب الام الذي جعله عيسى م لنفسه
 و هو لشريده قوله عليهم شهيداً فقال وانت على كل شيء شهيد فهو الشهيد
 على كل مشهور بحسب ما يقضيه و حقيقة ذلك المشهور بوجه عیسی م
 اعلام اذیکه حق رقیب ایچون بر اسم حاصلدر که عیسی علیه السلام اول اسمی
 نفسی چون اثبات قلدیکه اول اسم شهید در که حقک علیهم شهید اولدو مذکور در
 بی عیسی علیه السلام وانت على كل شيء شهيد ددی زیرا انکی نکرات و شمل شامل
 در کند و نفسک شهادتی ایلد حقک شهادتی تفرقه ایچون زیرا حق تعالی

محمد

جميع مشهور انك شهيد يدرك حقايق اقتضائك وكي اوزره عيسى عليه السلام
 ایسه قوم خاصنه شهید در فقط حاصل کلام دیمک در که اگر چه اسم شهید
 حق ایچون ثابت اولدو غی بی عیسی ایچون دخی ثابتدر لکن شهید و
 شهید فرق قاضی و بعد و اردو که مزبور لفظ علم و نکره ایلد تقبیر
 ضمننده بیان و تقریر قلتمش در زیرا شهادت عیسی م زمان معتنه ده
 قوم مخصوص بعینه مقصور ایدی اما شهادت حق جل و علا جمیع شهادته
 عام و شامل و عامه از منده من الانزل الی الابد ثابت و حاصلدر فیه علی
 الله تعالی هو الشاهد علی قوم عیسی علیه السلام حین قال کنت علیهم شهیداً مادمت
 فیهم فی شهادة الحق مع مادة عیسویة کما ثبت انه لسانه و سمعه و بصره
 پس عیسی م قرانه بتبیه اتریکه حق تعالی قوم عیسی اوزرینه شهید اولد و کنت
 علیهم شهیداً مادمت فیهم قوله ایلد پس شهادة مزبور حقک ماده عیسویة دن
 شهادت اولدی نکره قرب نو افله حق تعالی عبدک لسانی و سمعی و بصری
 اولدو غی کیم ثم قال کلمه عیسویة محذیه لها کونها عیسویة فانها قول عیسی م
 باخبار الله تعالی عنه فی کتابه و انما کونها محذیه فلو قوعها فی محذیه بالمكان
 الذي وقعت منه فقام بها ليلة كاملة یقرها و یردد ها لم یعد الی غیرها حیث
 طلع الفجر فذهب بها و ان تقفر لهم فانک انت العزيز الحكيم بعد
 عیسی م کلمه مزبور که ان تقدیم ایدر کا هی عیسایه نسبت ایدوب
 کلمه عیسوی دیدی و کاه سرور انبیایه اضافت ایدوب کلمه محذیه دیدی
 اما عیسایه نسبت وجهی کتاب الله ده لسان عیسی ده خبر و یرله بی ایلد
 ثابت اولدی اما محذیه علیه السلام اختصاصک سببی زیرا آیه مزبور نازل
 اولدو در پیغبر عزیر بولیده کماله نایم اولما یوب طلوع فجر و ارجحه بو
 آیه کریمه استلزام اکثر بر و تقریر ایلد قائم اولدی که ان تقدیم فانه عبادک
 و ان تقفر لهم فانک انت العزيز الحكيم اما سبب استلزام و تکریر بحسب
 الذوق بودر که کلمه مزبور بر کلمه جامع در که صفی جمال و جلال و نقص
 و کمال انده مجمل در جمله دن عید مناسب بود و جواب و خذلان و ربه ملا یر
 غفور و ستر له بر و احسان در و نجه بونک امثالی که بعد التعلل غایبان اولدی
 و هم ضمیر الغایب کمال هم الذین کفروا بضمیر الغایب فکان الغیب سر الخمر
 غماید بالمشهور الحاضر یعنی ان تقدیم بهم لفظ نه ضمیر غایب ایچون در
 نکره قل هو الله احد ایتنه دخی هو ضمیر غایبدر و نکره ضمیر غایب ایلد
 هم الذین کفروا یرلوی پس معنای غیب الوری مشهور و حاضر ایلد هر که
 اولان حق ایدی لکن حجاب غیب و تعین ظلمات سائر اولما عین حق

ادركون قاصر اولدو وجب شخصيه مانع ادراك حق اولوب انحق مظاهر خلقيه
كوردو حق ظاهر كوردو **فقط** اول اولدو حق محصور اتدو. اقرب ايكن
جمله دن دور اتدو. سدا يروب نور عجايب كفرله. ظاهر ايكن حق مستور
اتدو. معلوم اولاك هم الذين كفووا ايستل كفووا غيب متنا سيات
اولدو عي كيم ان تقدبهم ايستل دخی ستر و غيب و تقدب و مغفرة متلاي
درونگه سبب تقدب و مغفرة ساحيه و قرب حضور دن احتياج تعينات ايله
دور اولمقدركنك محجوبلره كفو و عصيانله حكمه باث و بادي نور بعيت
سرور دن محجوب قلمقدرد. **فقال ان تقدبهم الغايب وهو عين**
الحجاب الذي هم فيه غير الحق. بعدة تقدب ايله ضمير غايب ميانده بيان
مناسبت شروع ايدوب دريكه ان تقدبهم لفظنده كه ضمير غايب ايله مذكو
اولمشور اول معذبتك عذابي عين جابدر كه حق دن انك سبي ايله
محجوبلر كه عذاب اخروي دخی اول حجابك صورتی واقع اولور. **فذكرهم**
الله قبل حضورهم. يعنى عيسى عم انري الله ايجون مذكورين قيلدي
و حق قاتله وجود ذكرى لفظي ايله حاضر لاري حضور عيني لر نور مقدم
حجاب تعيني لر يني از له و افنا ايله. **حتى اذا حضر وانكون الحيرة قد حلت**
في النجس فصبو به مثلها. حن اول وقتده كه حضور حقده حاضر و حق كلي
اشياده مشاهد به قادر اولالرو حال حيوة لر نه اولان ذكر حق تذكيره لر
يس وجود حق ايله مغفورون و مستورون انذكرن تحقق ايدوب حق
ايله فان مطلق اولدقارن بلدر حال حيوة لر نه مشار اليه فنا ذكره
ضمير ما به بر فنا حقيقي و ماده و محكمه و استعداد حقيقي لر اولوب اخ
اول حضور ذكرى استعداد لر ين عين حضور حقيقي قيلد امين فانه عبادك
افرادى ضمير خطاب متعلق اولان مكايه بيان شروع ايدوب ان تقدبهم نظر
سنگ جزاسن اعاده قيلدي. **فاقرء الخطاب للتوحيد الذي كانوا عليه.** پس
ضمير كاف ايله خطاب مفرد قيلدي قوم عيسى نك اصل فطر لر نه ثابت اولان
توحيد بنا ايدوب اكر چه اول توحيد اكر ينك شعوري يوع ايسه ده
ولا ذله اعظم من ذله العبيد لانهم لا تصرف لهم انفسهم. **يعنى عبادت ذله عباد**
دلاله ايدو حال بوكه ذلت عبيد دن اعظم ذلت اولمذير انفسهم تصرف
مستقله لر يوقدر اذ تلى ارادة سيده ملحق و عينا ارادة حق دريس
اذلاله احتياج لر قلن زير بوندن ادون و احقر مرتبه اولمذير مكر مغفرة اولونه
فهم يحكم ما يريهم سيدهم معنائه سابقا ذكر اولمشور. ولا تيكلم فيهم
فانه قال عبادك فافرد. **يعنى سيد مذكور كعباده مذكور حقن شر يكي يوقدر زير**

165
افراد خطاب ايدوب مبارك ديرى واحد اضافت اندي عباد كم ديمه ديم
عدم شركه و افراي افاده اندي و المراد بالعباد اذلالهم ولا اذل منهم
لكونه عبادا معنائه سابقا بيان اولمشور و بلنشديكه ذله عبيد دن
اعظم ذله اولميه. **فذا و انهم تقتضي انهم اذلال.** پس بونلرك اذلا اولمايه
مقتضي اولان نفس و اتلريد. **و ذلت بونلره امر خارجي دكلر ايتدر فلا**
تذكرهم فانك لا تذكرهم بادون مما هم فيه من كونهم عبيدا. پس يارب سن بونلر
ازلال انم سن زير سن بونلر اذلال انم و كوك تقدير به قولك ذللت
اشغ بر ذلت ايله دخی اذلال ايدو من بحسب الطمع و العقل مغفرة لازم
كلش در كه بيورد. **وان تقدر لهم يستترهم عن ايقاع العذاب الذي يستحقونه**
بمخالفتهم ما يجب لهم. غفر يستترهم عن ذلك و ينفهم منه. **يعنى اي رب اكر**
اندره مغفرة ايدرك و سبب مخالفته ايدو مستحق اولدقلى غذايك
ابقاعندك ستر ايدرك. يعنى انرك ايجون غفر قيلور ايسك فتح غيب ايله
غافر ستر معنائه عدل عادل معنائه اولدو عي كيم ايله غفر و پرده كه
ذلك الابقاعندك ستر اولوب ايقاعى اندره منع ايدو. **فانك انت**
العزیز الحكيم اي المنيع الحق. پس بو تقدير اوزر نه يارب سن بر ذات عزيز
سن كه فلك حمايتكده و دائره و قصر سلطنتكده داخل اولانه سلطات
غلبه و قهر ايله شاملدر كه غنر ايجون انده احتمال وجود و شركت يوقدر
اول احديت حاسنده اشيا متلاي و هلك دب. **وهذا الاسم ذا اعطاء الحق**
لن اعطاء من عباده يسمى الحق بالعز و المعطي له هذا الاسم بالعز و بواسطه عزه
حق قال بر عبيد اعطاه الله يعنى بواسطه انك تحلاه قلته حق معطى اسم مغنر
ايله سما اولور و عبيد معطى له اسم عزيز ايله تسميه قلنور زير امطر عزت
اولور و عند الحق و الخلق عزت و اكرام بولور. فيكون منع محي عما يريده
المنعم و المعذب من الانتقام و العذاب. **پس عبيد معطى له منيع المحي اولور.** يعنى
منقمتك انتقام سندن و معذبتك غذا بندن خلاص بولور زير هر كز غير
انده تصرف قادر اولان بر امرك امره مامورون بر ما كيم حكمنه محكوم عليه
اولور. **و جاء بالفصل و العباد ايضا تاكيد البيان و ليكون الاية على**
صاق واحد قوله انك انت علام الغيوب. وقوله كنت انت الرقيب عليهم فجاء
ايضا انك انت العزيز الحكيم. **يعنى ايه سابقه ده كتور و فصل و عماديه**
بوندره دخی فصل و عماد كتوري تاكيد بيان ايجون و يشانه عيسى ده وارد
اولان اميلر معلق واحد اوزر نه سوق اولما ايجون انك انت يكي و كنت
انت كيم بعد انك انت العزيز الحكيم. دخی اول سوال اوزر نه منسوخ اولدي

فكان سؤالا عن النبي م والحاصل منه على ربه في المسئلة ليلة الكاملة الى طلوع الفجر
 كان يريد طلب الاجابة فلو سمع الاجابة في اول سؤال ما كثر وكان الحق
 يعرض عليه فضوله ما استوجبوا العذاب عرضا مفضلا فيقول له في كل
 عرض وغيره تقدّم بهم فانه عبادك وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم
 ضمير كان رسولك سابقا صادرا لاولان تردده عودت ايدرك ويرددها
 فممنه مذكور در بعض بني علي السلام ايله ليلة تمامه ده ترديد سؤال الحاح
 مسئلة ده رتبه تو جهاتي تا فجر مراد طالع وضع امتداد جابت فالتق اولمجي ايدري
 ذير اكر سوال اولده استماع اجابة مراد قيلكسه تكرار واقع اولمجي ايدري
 بعد شيخ قدس سره مقارعه حضرت عليه السلام مقام تفضيل من بيان ايدوب
 بيور كه سبب تكرار و تراد حضرت حق سبحانه وتعالى امتك جزئيات ذنوب
 و معاصي سني و موجبات اولان افراد عذابي و مجازاتي حضرت رسول كره
 بعد كره و مره بعد مره عرض مفضل ايله عرض اكثره هر عرضك و هر
 عينك مقابل سنن خطاب نوعي و خطاب شخصي ايله خطاب اتم سيد پيغمبر
 پيغمبر و صلى الله تعالى عليه و لم جناب خدايه هر عرض مقابل سنن جواب و يروب
 ان تقدّم بهم فانه عبادك ديمه سيد ريوبو من كورده حق تعالى نك جزئيات تو
 علمه اشارت وارد رفته كه حديث آخره رتبه عبادك خطا بنده اعترف ذنب
 كذا ديوزنوني خردا فردا عداية سنده يوم معظا ظاهر در بعد يوم مقامه
 بين الكرامين نوع مخالفت فهم اولنوب بيان محتاج در اذهان قاصر نه ثبت
 ايله ذير فلو سمع الاجابة ما كثر منضم اولان سؤال واحرك تكرير در كم
 معصيته واحده نك عدم حضور لازم كلور وكان الحق يعرض عليه فضول
 قولدن فهم اولان اسوله و متقدّمه در كه جزئيات عامي
 متكرره نك طلبونذ حاصل اولور تا مل اولونه فلوراي في ذلك العرض ما يوجب
 تقديم الحق و ايتار جنابه لرعا عليهم اللهم يعجزني عن يوم مقامه و حتمه عباد
 طرفه ايدري و اكر احتمال مغفرة و ملا الله تعالى جانبين اختيار ايدوب اراده يعضو
 مغفرة قلا يوب بلكه طلبه و انتقام ايدوب دما و عاليه ترجيه اتدور ايدري ذير
 بهر حال رضا رب ذوالجلال تقدم اقتضا ايدوب دماي عارفين مرادي لسان
 استعداد است من الذي يشفع عنده الابدانه حكمه ما ذون اولماد فكر
 امر شافع اولنور فاما عرض عليهم الاما حقوقا به ما يعطيه هذه الالية من
 التسليم لله التوفيق ليعضو يرفق تعالى بني من فضله من كور عرض اتدوي
 امتد عرض اتمه الا امتك سحق اولدقوي شفي اتدويك الالية اعطا اتدويك
 تسليم و توفيق الامس الى جنابه الشريف و توفيق عضو من ذيرين در اما

معاني تسليم ذير ان تقدّم بهم فانه عبادك قولن مشتمل در اما عرض عضو ذير
 ترديد ثاني وان تغفر لهم بيور طش در بعده نصع اولماد و غي ذير
 اللهم اغفر لهم و يندويكي تدفق ايدوين ترديد ثابته اكر فانك
 انت العزيز الحكيم تا كيد اولماسه و تقديمه كور عذابك صكره وقوع
 ترداد تكرار زياده بولماسه ايتك عضو دلا لتندن طلب توفيقه دلا لتي
 اظهر اولوردي و اداة قهره ايتار جناب حق فهم اولوردي الله اعلم
 و قدور ان الحق تعالى اذا حبصوت عبده في دعايته آياه اخر الاجابة عنه
 حتى يتكرّر ذلك الدعاء منه حياقيه لا امرضا عنه ولذلك جاء بالاسم
 الحكيم و الحكيم هو الذي يضع الاشياء في مواضعها ولا يبدل بها عما يقتضيه
 و يملكه حقايقها بصفاتها بعد تاخير اجابة محض مقتضاي عناية
 الهيته اولوب اتمارة اعراض اولماد و عنه دلا لت ايدرك حديث نبويه
 حق سبحانه وتعالى عبد دا عينك صوت حينئذ تلهذا اتسه اجابة
 دعا سنده تاخير ايدوب دينش تكرير دعايله اول صوت حتى اصفا
 ايچون بود كل كه افعال و اعراض قصد ايد اول اجلدن در كه حق تعالى اسم
 حكيم ايله موسوم قلندي ذير حكمه اشيا في مواضعه وضع ايدوب
 حرم مستعدنن تجاوز و مقتضاي استعدادات حقايقه مخالفت
 اتمه مكرير لوصفايت ايله متلبس و خلوط اولدقوي حاله فالحكيم
 هو العليم بالترتيب فكان صلى الله تعالى عليه و لم يترداده هذه الالية فكلذا
 يتلوه و الا فالسكوت اوليه يرحمكم دانا اولدركه ترتيب حقايق
 اشيا به بالغه ايله عالم اوله ذير اني عليه السلام اية مذكور يكرلو تو دادنده
 الله دن عليم و عظيم اوزرته ثابت قدم ايدري پس امتدنت هر كه
 بوايتي تلاوت ايدرك كور كه وراشكه اول علم عظيم اوزره تلاوت
 ايدرك كل ايسه سكوت اولدركه قل خير و الا فاسكت و اذا وقف الله
 عبد الى نطق بامر ما فوافقه اليه والا و قدرا جابته فيه فقضاء حاجته
 حتى حق سبحانه وتعالى مقام عيود ينن سحق اولش و افناء ربوبيت
 قلش عبد صالحه اموردن برامك و حاجتك نطقه و طلبة توفيق و يرسه
 اول توفيق و يرمز الا علم ازه لي سنده دعاسنك اجابتي و قضاء خا
 حتي مراد اتدويكي اوزده و يور محصل موفق و ناطق و معطي و اخذ
 كند و ذاتي اولور اول اجلدن اجابة دعاه احتمال الخلف قلن اقدار
 نطق توفيق ايله تعبير كنهه سيه ذخي بود كرا و لنان در ذير الله تعالى كاه
 اولور بر عبد دن برامك طلبه اقدام ايد و قدرة نطق و يور لكن اجابة

ایتن ازلده دیلر زیرایی استعداد له حادثه کوره توقف اولور اما استعداد
 قدیم و علم ازیله کوره توقیف اولور محض سوق و اقدار اولور حاصل کلام
 اقدارک مراتبی وارد در قدرت تامه و استعداد و استطاعة کامله مستجمع جمیع
 شرایط اولان البته مع العفل اولور یتراجا به دعا بودر العارف کیفی الاش
 رة فلا یستطیع احد ما یضمته ما فوقه ولیست بر مشایرة رسول الله صلی الله علیه و آله
 تعالی علیه و آله پس لایق بود که راجع حاجه اولان عبد صالح موفقی اولور و غایت غایت
 مضمون اولان حاجتک تأخیر ذن ملول و ملیوب رسول الله صلی الله علیه و آله و آله
 زینتی کی غایه ملازمتا تسون و حصول مسئولی امر محقق بلسون علی هذه لایة فی
 جمیع احواله حتی یسمع باذن او بسمعه جاد و مجرب و اول مثال به و رسول
 متعلق در تاج ولیست بر لفظه متعلق در یعنی ایتن مژگوریم که لایق و معموده ده
 واقع اولور در سوک ملازمتی کی ملازمت قلسون جمیع احواله دیمکدر
 یعنی مکررین و صدقتله و لسان حق التکرر حتی حاجه دیکانی اذن
 جماعیسیه ایل شد بخه یا اذن عینی روحانی سی ایل یعنی قلبی ایل استماع
 اید بخه معلوم اولور که بوحله سمع جسمانی روحانیون تقدیم اولور و غنی شری
 اجلیون در امار و خان بطبع مقدس در بر مقارعه و غیبت اول روح
 نازک اولور بعده قوای جسمانی به نزول ایدر نته که قاضی بیضاوی
 تفسیر سوره طه دن تودی یا موسی ده بومعنا یر اشارت ایدوب
 دیش در که تلقی بر تیر تلقیا روحانیاتم ذلك الکلام لیدر انتقل
 الی حسن المشرک کیف شیت او کیف اسمعک الله الاجابة فان جازک
 بسؤال اللسان اسمعک باذنک وان جازک المفع اسمعک بسمعک کیف
 مذکور حتی بسمعک قیدی و ظریفی در یعنی هر نه کیفیت ایل اولور اشدن
 یا خود نه کیفیت استماع ایدر سه سن دخی اول کیفیت استماع ایدر سن پیکر
 حقیقی سؤال سلیق و جواد ایل مجازات ایدر سمع روحانی ایل و قلب عینی ایل
 اشد سن و کاه اولور و وقف لبیک اجابة توقف وجود مطلوب موافقت
 ایدر و کاه اولور قول لبیک اجابة تقدیم اولور لکن وجود مطلق فعله
 کلن و تأخیر اولور اسباب دائمیه فی فض شیشی ده مرو را تمشور رجوع
 اولور **فصل حکمت** رحمانیه فی کلمه سلیمانیه حکمت رحمانیه کلمه سلیمانیه
 نبتک وجهی و عتیه حضرت سلیمانک عالمه عموم لطیفی در که صفة
 رحمانک مکرم عام و شامل سلیمانک دخی تلقین و حق و انس و وحش و طیر
 مکتومند داخل در انه یعنی الکتاب من سلیمان و انکه ای مضمونه بسم الله الرحمن
 الرحیم انه خیر کتاب سر له راجع در فتح سین ایل یعنی بومکتوب حضرت سلیمان ندن

نسخ
 من
 کتاب
 سلیمان

وارد اولور و بونک من سلی کسر ایل سلیمان ندن بومکتوبک مضمونی
 بسم الله الرحمن الرحیم در نفس و مضمون مستطاب اسم الله ایل مصدر در اسم
 سلیمان ایل مصدر اولان مضمون مکتوب دکل در حجت بعض اصحاب تفسیر بیان
 اندوکی علت مقتضا سینه اعتراض مشهور متوجه اولان کتابند ذکر اولور
 م فاخذ بعض الناس فی تقدیم اسم سلیمان علی اسم الله تعالی ولم یکن كذلك و کلوای
 ذلك بما لا یبغی فما لا یلیق بمعرفة سلیمان بر تیر پس بعض مفسرین تقدیم اسم
 سلیمان وجه لیم بیلان مینشئت اندو حال بونکه اسم سلیمان مضمون مکتوب دکل
 بلکه مقول بلقیس ایدی و شان بنوته لایق اولماز معان ارتکاب ایدوب اسم الله
 تقدیم اولماز و وجهی قلوب اسهل لای مهابتی سینی ایل بلقیس لحررق
 مزقندن صیاندر دیر لکن بومعنا حضرت سلیمانک معرفة بر تیر و عارف
 مقادیر استعداد اولکانه بالجملة منصب نبوت ناسزا در نته که بیورر و بلقیس
 تقول فیہ انی الفی الی کتاب کیم ای یکر علیها یعنی حاله که بلقیس بنفسه
 شان کتاب حکایت و حواشی سنره اولان ماکینه و انیت ایدوب دیر که تحقیقا
 بکابو القا اولان کتاب کیم مکرر علیه هادر یعنی کرامت شانندن و صفا
 تندن در بر احتمال فرق و حرق بورادن مرفوع اولور بعده شیخ قدس
 ستر مفسرینک بوراده منشأ خطا برینه تنبیه ایدوب بیورر و انما
 حله علی ذلك من ترقی کسر کتاب رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و آله
 حتی قراء کلمه و عرف مضمونه یعنی قایلین مزبورینی بومعنا به حامل غالب
 کسری جاهل کتاب رسول الله صلی الله علیه و آله و آله و آله و آله و آله و آله
 و کسری مکتوب حضرتی فرق ایدی پس ترقی کسراده تقدیم و تأخیر اسمک مدخلی
 معرفت در صکره فرق ایدی پس ترقی کسراده تقدیم و تأخیر اسمک مدخلی
 اولما دی بلکه محض قبول ایمان موقف اولور و غنی اوزره انبیانک استعدادات
 مدعوینه عارف اولما دی لرایله حضرتک کسر به انما مکتوب انما کسره اعتراض
 متوجه اولماز لیر عدم هدایت نهایی علم انبی سبوق ملک انبیانک بحسب الظاهر
 ایمان دعوت انمه لیرینه مانع اولور کروه انبیاهیه نبوت لری ایل تحت ظلال
 خیمه غن حکم بالظاهر مستتر لرحمة و لا یتلوی ایل والله یتلوی السرائر
 نورذن و رای عزرا علاوه متغیر در مقتضای قدر قضای بری بر
 تقاض و تراحم اتمز هر ممکن بودری و مرتبه به و هر مرتبه نک بر حکمی و مقتضای
 اولور حقایق اشیا به عارف اولان بیورر فکذلک کانت تفعل بلقیس لکم
 توقف لما وقت لم یکن نمی الکتاب عن لمرقة لمرقة صاحب تقدیم اسم علیه
 السلام علی اسم الله و لا تأخیر یعنی بلقیس فی کسری کی فاعل فعل ترقی اولور ایدی

تفسیر ایدوب بومکتوب و غنی انبیانک
 و الله تعالی انما یکر علیها
 شان معروزی ایدی و عادت مطر
 دیکله اولمازی نته و
 صفت کسری اولور
 تکرر سلی

فاذا رايت الخلق رايت الاول والاخر والظاهر والباطن . يعني كلام سابق
 عارف والان ظاهري كورمكه معاني اوله انتقال ايد زير نسب زمانه دن اول
 صادر اولان نسبت بود ومقابل ابي آخر در ظاهر وباطن دخی بويله درسته كه
 نتيجه كلام سابق بود . وهذه المعرفة لا تقب عن سلمات عدم
 بل هي من الملك الذي لا ينبغي لاحد من بعده يعني الظهورية في عالم الشهادة . يعني
 معرفة من كورمكه معرفت در كه سليمان عليه السلام كي بي كاملان فايت ومختلف
 اولمان ملكه بولياس ملك در بوكا مخصوص در بوندن صكره كن انبياءك
 قائمه راست يعني ملك من بورك شهادت ظهوري غيريلي وديمان ديكر
 زير انفي ملك وديلك جايز ورتكه بورد . فقد اوتي جود صلح ما اوتيه
 سليمان ولكن ما ظهر به . پس تحقيقا سليمان عليه السلام وديمان ملك
 ونصرف بكماله محمد عدم وديلي لكن بوندن خرق سليمان كي اظهاري ايله مقيد
 اولدي زير ما مود او لمادي . ممكنه الله تعالى تمكين قهر من العفريت الذي جاء
 بالليل ليضل به فمما اخذ وربطه ساري من سوار السمير حتى يصيح من رجا
 بها فيشهب به ولان المدينة قد تم دعوة سليمان عليه السلام فرد الله تعالى
 خاسيا . پس محمد عليه السلام حق تعالى قهر عفرية قدرت ودي الجليل عفرية
 كه حضرت بريكي كلوب اضلالايجون حضرت دخی اخذ نه همت ايوب وسجد
 عمود لربك برسنه اول شيطان ملعون باغلدي قصد انديكه صباح
 اولني باغلطونه وصبيان مدينه به عليه اولان لكن حضرت سليمانك رب
 صلي ملكا لا ينبغي لاحد من بويك دعائي تذكر ايوب . ثابث عفرية دن فارغ
 اولدي پس حق تعالى شيطان من بويك بني سنك اضلالا ظفرون محروم اولون
 حاله اطلاق اندي . فلم يظهر صلي الله تعالى عليه ولم بما اقر عليه فظهر بذلك سليمان
 پس بريم بنموذ اقدار اولون في تصرف عفرية اظهاري قلمادي سليمان
 اظهاري قلمي زير ايكي بدي في ما مود بدي بري نفيه بوي اثباته ثم قوله ملكا
 فلم يتم فعلنا انه بريم ملكا ما بوده لفظ ملكا دعان نكرة اياد اولوب
 اذ ان استغفرت عاري بولدي عاري اولدي ايسه عام ولامادي پر معلوم اولدي
 سليمان عليه السلام املاكون بوملك منك استدي مجموع املاك استدي
 فوايناه قد شورك في كل جزء من الملك الذي اعطاه الله تعالى فعلنا انه
 ما اختص بالمجموع من ذلك . حاله بزمشاهه انك كه حق تعالى ودي
 ملكدن هر جزو دن غير مشارك اولدي پر معلوم اولديكه ملك مشار
 اليه دن سليمان دم فرد مجموع مختص اولدي زير مجموع دخی شخص
 مجموعية ايله افراد ملكدن بر فرد معني در . قوله ويحدث العفريت انه

ما اختص

ما اختص بالظهور وقد يختص بالمجموع والظهور . حديث عفرية ايله
 معلوم اولديكه سليمان عليه السلام ظهور ملكه مختص قلندي بالكلوز
 واز اولديكه نفس مجموع افراد مختص اولدي . ولولم يقول صلي الله تعالى عليه
 ولم . حديث العفريت فامكني الله منه لولنا انه لما هم ياخذ ذكره الله تعالى
 خاسيا قلنا قال فامكني الله منه علمنا ان الله تعالى قد وهبه التصرف
 لمرات ان الله ذكره فتذكر دعوت سليمان عليه السلام فتادب مع فعلنا
 من هذان الذي لا ينبغي لاحد من الخلق بعد سليمان عليه السلام الظهور
 بذلك في العموم . وكره حصة محمد عليه السلام حديث عفرية فامكني الله
 منه ديمسه بربويله ظن ايد دك كه وقتا كه بني عدم اخذ عفرية قصد
 اندي ايسه الله تعالى دعوت سليمان في تذكر اندي تاكه الله تعالى كند ويم
 اخذ عفرية قدرت ويرم وكن معلوم ايله . پس الله تعالى عفرية خاسيا
 وذيلا رد ايله . پس وقتا كه فامكني الله ديوب الله قدرت ويرد وكن
 صريحا ذكر اندي ايسه ملك كه الله تعالى بني سنك تصرف كامل ودي
 عفرية بغلدي بعد سليمان حق تعالى تزكروا تركه اولدي تذكر
 ايدو رعيت اندي پس بومذ كوردن معلوم اولديكه سليمان
 دن صكره غير لايق اوليان ملك موهوب كه سليمان مختص ايدو عاقه
 ايجون اظهاري ملك ونصرف امتش يوحسه نفس ملك دكل ايتي اكر نفس
 ملك اوليا بدي محمد عليه السلام وويله بدي . ولسر عرضنا من هذه
 المسئلة الا الكلام والنتيب على الرحمن اللين ذكرها سلمان عدم
 في الامين للين تفسيرها بالسان العرب الرحمن الرحيم ويزم بومسئله
 المذكورن بالذات والاصالة مقصود وشن حكوم اكرجه بالفرض ما بين
 بعض كلام اخر خلد اندي ايسه دكلر لامعناي رحمتيه تنبيه دوكه سليمان
 عليه السلام اندي بر اسمله ذكر اندي كه لسان عربي تفسيره تفسير
 رحمن رحيم ودير سليمان عليه السلام لسان عربي ايله تكلم اند نردن
 دكلر . فقيد رحمة الوجوب واطلق رحمة الامتنان في قوله ورحمة
 وسعت كل شيء حتى وسعة الاسماء الالهية اعني حقايق النسب پس
 حق تعالى رحمة وجوب كه معناي رحيم دن وجوب ايله وجزاي عمل
 ايله تقيد اندي ورحمة وامتناي مقابله عملدن
 مطلق قيلدي كه ورحمتي وسعت كل شيء قوله
 المذكور در جميع اسماء الهية كه حقايق نسبدر شامل اولدي
 فامتن عليها بنا فمن نتيجة رحمة الامتنان بالاسماء

وحق سليمان عليه السلام انه لا يقدر والله
 على اخذه قبل ان يات مع

جزو عالم ایلد فسخ لامله نفس مجموع عالم در که لای لام تفصیل در و عالم که هر حرفی
 بهر جزوی می و عالم و فاطمه در اول ایلدن در که کلام مجرب صادق که فسخ کتاب
 رب الفلین جمع ذوی العقول ایلد منساق در اما امحایب خطاب سخن حکم بالظن
 اول ملردن در که بوقوله سفهم الحقایق اولان الفاظک نفی سابقه می و کله
 بالفی می منتقم و منتقم اولزلر و عقاید تعلیه به لری قید و قلا ده سندن اغنا
 و ارجل لری منحل فلز لرو لله در قول ما قبل و ذل **شعر** و بجز سبکی واضح
 اهتدی و لکن الا هوای عمت فاعمت **قوله** فلا یقده قولنا ان زینا
 دون عمرو فی العالم فی ان یكون هو حیة الحی عین زید و عمرو و یكون علم
 فی عمرو و اکل منه فی زید کاتفاضلت الاسماء الالهیة و لیست عین
 الحی فصولی من حیث هو عالم اعلم فی التعلق من حیث ما هو مرید و قادر
 و هو هو لیس غیره پس اگرچه مظاهر خلقیه هوئیة ساریه ایلد حاله اسماع
 الذات کی ایسی بی نرم بین المظاهر بیان مفاضله ده زید عمرو و حسب
 العالم دون در و کوز هوئیة حی عین زید و عمرو و بلغ قاصد و مانع و
 و فی عمر و ده حاصل اولان علم زید ده حاصل اولان علم اولور و نه که
 اسماء الالهیة متفاضله در ذات مغایره یوغ آیک بی ذات حق تعالی
 عالم اولد و حی حیثیة ایلد مرید و قادر اولد و حی حیثیة اعم در حال بود هو
 ذات حیثیة حسب ایلد مختلفا و لمز اع اولان عین احقده غیره لازم کلز
قوله فلا تعالی یا ولی هذا هذا وجهه هذا و تنفیه هنا و تثبته هنا
 الا ان اثبت بالوجه الذي اثبت نفسه و تنفیه بالوجه الذي تنفیه كالا
 بجماعة التقي والاثبات في حقه حين قال ليس كمثل شي وهو السمع
 البصير فاثبت بصفة سمع كل سامع بصير من حيوان و ما نمة الاحیوان بی
 ای بی و لی عازم حق تعالی بی جمعی بر اطنب بر کور و بر بیل زنها که مرتبه
 اسماء اثبات اتم مکرر بر وجهه اثبات ایلد سنکه حق تعالی نفسی
 اول وجهه نفی اتش اولد نه که شول آیه جامع بین النقی والاثبات
 کی که لیس کثل شی و دیوب نفندن مثل نفی اتدی نفی عین اشیا
 اولد و عینون و هو السمع البصير و نفی بر صفة ایلد اثبات ایلد
 اول صفة جمع سامع و بصیر اولان حیوانا نه عام در نفس الامر ده ای
 به حیواندن غیر نفی یو قدر بی حق تعالی جمعی اشیا به عین اولو لازم کلز
 و الا سمع و بصیر اشیا به محض و لما **قوله** الا انه بطی فی الدنیای ار راک
 بعض الناس و ظهر في الامر لكل الناس فانها هي الدار الحیوان اگرچه انبای
 مزبور نك صیق دنیا ده اعین محجوبین دن مستور در اما آخر نه که

ث
 اول وجهه اثبات اتش اولو
 نفی و نفی اتش اولو
 ابد سنکه حق تعالی نفسی

مجاوب

در

مجاوب جهالت بعد صوری منکشف اولای جمع ناس جدید البصر اولوب هیا
 اشیا ای ادراک اید بر لری دار آفرین دار حیوة در نه که اندر مواج
 عباد نطقه کلوب اندوکی افعاله اشهاد اولس کرک در **قوله** قال الله تعالی فی
 کتاب المکنون و شهاد اید لایم و ارجلهم بما کما لویا کسبون و کذلک الدنیا
 الا ان هیوتها مستورة عن بعض العباد و لیظهر الانضام و التفاضل بین
 عباد الله بما یدرکونه من حقایق العالم یعنی حقیقة حال دنیا و فی دار حیوان
 اما حیوة نظر اهل دنیا دن مستور در و بین عباد الله اختصار و تفضل
 برونک ایلد مقدور در که اهل آخره بالفعل دنیا ده غسغ طبیعت اختیاره ایل
 نسیم ریاض لوکشف الفطای ایلد مرفوع القناع اولوب نور بقیع ایلد حقایق
 عالی ادراک انتک ابرغ و یقین یا نلر دن متفاوت اولور **قوله** فی عمر و
 کان الحق فیها اظهر من الحق فی لیس لذلک الموعود به عارف که فلک علم و عرفانی
 اوسع و اعلم اولد حق اندر حکا اظهر و اعرف اولور داین علی ضیق اولان علی
 نسبت ایلد بی عموم نور علم سبب از دیاد انکشاف ذات حق و معرفت صفات
 حق اولور **قوله** فلا یجب بالتفاضل ولا تقول لا یضع کلام من یقول ان
 الخلق هوئیة الحق بعد ما ارایتک التفاضل فی الاسماء الالهیة الیه لاشک
 انت انها هی الحق و مدلولها السی بها لیس الا الله تعالی بیای ساک
 راه معرفت زینهار تفاضل خلائق سببی ایلد افتاده ده سمون و مجاب اولد
 و حق هوئیة خلق اولو قولند ظلمت تشبیه ایدر کتاب قلبی من خود ساک بی
 الاسماء و اق اولان تفاضل کو ستر دم و مفاضله و مزبور ایلد کوا اسماء علی بی
 اید و کند شک منعدم و مدلول و بیای اسماء الحقیقة الهک غیره و کل
 اید و کند عقلک جازم در **قوله** ثم انه کیف یقدم سلیمان ام اسم علی
 اسم الله كما زعموا و هو من جملة من اوجده الرحمة فلا یتدان یقدم الرحمن
 الرحمن لیضع استناد المهورم لیده کلام سابق مقترضه مابین اید و کند اشانه
 کلام تأخیر ایلد تعبیر اتدی و بیان مقصود شروع قیلدی یعنی زعم اهل
 ظاهر مقصودی به مفسر اولور که سلیمان صفة رحمة اید ایلد موهود کمال
 رحیم ایلد مسعود اولور در پس رحیم و رحیم بالطبع سلیمان ندن تقدم بولش در
 بو تقدیر رحیم و رحمان و صفای مقدم کرک در نه که موهومک دینی صفا
 انلره استنادی ثابت و صحیح محبت ملامت اولد **قوله** هکذا عکس الحقایق
 تقدم من یسحق التأخیر من یسحق التقديم فی الموضع الذي یسحق تقدمه
 الیها و لما زعم اهل ظاهر عکس وضع حقایق و نظم لا یقلر منه ناسوا فی در که
 مسحق تأخیر اولان موضع تقدم اید و بی حق تقدم اولان بحسب الموضع

در

تاخر استند بر سنج اولد قلمي مواضعه نسبت ببلد قول و سزا حاکم بلیقیس و
 علیها کونهم تذکر من القی الیها کتاب و ما علت ذلك الا لتعلم اصحابها
 ان لها اتصالا الى امور لا یعلمون طریقها وهذا من التدبیر الالهی فی الملک
 لانه اذا بهل طریق الاخبار والواصلت للملک خاف اهل الدولة علی انفسهم
 فی تصرفاتهم فلا یصرفون الا فی امر اذا وصل الی سلطانهم عنهم یا منون
 ذلك التصرف قلوبهم لهم علی عیدی من یصل الاختار الی مملکهم فکان قولها
 القی الی ولم یستم من القاه سبائیة منها اورثه الحذر منها فی اهل مملکها
 او بدورها وبهذا استحققت التقدیم علیهم کلاما مذکور اولان بلیقیس
 سلیمان وجه نبی و مرسلک و مقتضایه اولان اهتد او هدا یتک
 حکمی بیانیدر که سیر بلیقیس عارفک علو علمند و احاطه یحکمتند
 بعض در که ملکی کتاب ذکر اندی بومعالمه دن مقصودی اصحاب بلد و
 اسرار و ملک و سلطنتی کند و عارف اید و کن اصحابند اظهاراتک بیک
 واقعا ملک و سلطنتند تدبیرات الهیه دن در که میانترین امور
 سلطنت اولان لاریا د شاه و اصل اولان جمعی افبار و واقف و لو
 کرک در بلکه پادشاه میانترین ملک و دول معرفتک ما و راسما اولان اسرار
 سلطنت اکاه کرک در که هرگز انرا چون اول ففایای علیده شاه آرا
 اولیه تاکه ناکاه روای مملکتدن خضایای امور دن بر امر صعب ظاهر
 اولوب انلردن استطاق اندکن انلر جواب میجند مستحضر بولتا بوب
 سلطان عالم انفس و افاق نظام تصرفات امورک حل و عقدند شعور و طا
 اولان بی مباشرت مور ملک اولان امر و اعمال بلکه و کلامه سالضه باد شاهن
 تعریف اند طرندن انک غائله و هائله سیه و لایحه سمع پادشاهه ایضا انرا اید
 بتجسس کر هزار مصانعه و صیل بلکه غماز و ایشی لره ریشی ایلدسی و عمل ایدر لر
 تاکه پادشاه عاقل کند و لردن غافل و لوب نفس لر نید راحت و آسوده فی حاصل
 اولان بلیقیس لفظ القی مجهولا ایراد ایدوب و القاء مکتوب ایدر سلیمان
 ایدر کن قومنه بلد هر دو که مورث خوف و حذر و زیل فساد مقصود اولدی تاکه
 بوقوف عقل ایلد قومنه تقدم اندی و سنج سلطنت اولدی و نتکه کلاه
 حکمدر صدور الامر قیور الاسرار فقیر ایدر بر که صدور الصدور
 ینف عن نقوش السطور ینف صدر اعظم اولان لک سینه لری کتاب مجور
 اثبات که جمعی عالم شامل و اسرار کلید کائنات اند حاصل بر جمله الی نقی
 سطردن ستغنی و حروف و صورتن عالی کر کرد و اما فضل العالم
 من الصف الانسانی علی العالم من الخج باسرار تعریف و خواص الاشیاء

فملور بالقدر الزمانی فان رجوع الطرف الی الناطر بداسرع من حرکت
 فبما یحرک فیہ فان الزمان الذي یحرک فیہ البصر عین الزمان الذي یعلق بصر
 مع بعد المسافة بین الناطر والمنظور فان زمان فتح البصر زمان تعلق بینک
 الکواکب الثابتة و زمان رجوعه طرفه الیه زمان عدم ادراک و القیام
 من مقام الانسان لیس ذلك ای لیس له هذه الشرعة فکان قول اصف
 بر جیای عین العقل فی الزمن الواحد فراه فی ذلك الزمان بعینه مستقرا عند
 لئلا یختل ان ادراک و هو فی مکانه من غیر انتقال و لم یکن عندنا اتحاد
 الزمان انتقال و انما کان اعدام و ایجاد بحيث لا یسهم بذلك الا ان عرف
 یغنی صف انساندن اولان عالمک فضل و زیاده سیه نوع جندن اسرار تصرف
 و خواص اشیا دن عالم اولان نک او زرنه قدر زمانی ایلد معلوم در زیراهه نفی
 سنک اتیان عرش قدر زمانی اقل ایسه اول فضل در زیراهه بشرکه اصف
 بر جیا در انوک کلاه سال اتیان عرش بلیقیس ارقدار طرف ایلد موقید
 حضرت یمانه قبل ان یزیدک طرفک دید و کچ فویدر بری شک یوقدر که
 طرفک ناظر نیدر جوی قائمک قیام مجلسندن اسرعدر کرک حرکت بصر دن مراد
 ابصارک مبصر تعلق او نسوون کرک ایسه افتتاح انطباع جفتی اولون
 اگرچه بصر دن مبصر اولان حرکت نوریه و هیة در اما حرکت جفت حقیقه در
 بعد بوفجندن مراد قایل طرفه العیندن اقل اجزای زمان در زیراهه حرکت اندر که
 زمان بصر تعلق اندر که زمانک عین در مع هذا بین المنظور و الناطر بداسرع
 امر ظاهر یکی زیر زمان فتح بصر و حرکت حج المبصر بعینه خلک ثوابه تعلقک
 و آردر کرک زمانه در بلکه ای آیتد زنتکه زمان رجوع طرف دخی عین زمان
 عدم ادراک اولدی و خی کیم اما انسانک مقاسندن قیای که عالم جنک یغنی غریبک
 سلیمان آیتک یقبل ان تقوم من مقامک در و کچ در ای حرکت دکلدر بعد فقیر
 اید و بر شیخ قدس سر ناظرک نظر فی خلک ثوابه تعلق ایلد غیبی کیم سیه حرکت
 ابصار در همانند محض ایدر کن اظهار در که بویله بعد مسافه در بوجلیه سرعت
 حرکت جسمانیته کر تصور سا و لمز نه قدر جسم لطیف اولد بین قوله اصف عملدر
 قوله غفر تیدن اتم و علمه اعلم اولدی زیر قول و فعل آن واحد مضارف
 اولماری اما قول غفریت بونک خلافتد ملا یقبلدی زیر اقلدن متخلف
 اولدی و قوله عین فعل اولدی و عجوب در که الله تعالی انا آیتک مکا یسندن صکر
 فعل آخره تعرض اندرین فلما راه مستقر عند دیدی بعد کلام و لا آراه به
 صراغاً یوب مستقر قبلدی ایلد مقید فلما روخی ادراک سلیمان دم عرشک
 بلیقیس کاندن ثابت ایکن رفع حجاب نابین ایلد تغییر انتقال ادراک مناسنه

تخیل و لنما سون اچون در حال بود که صاحب کما شفه یعنی خلق جدید عارف
 او تشریف آتیده انتقال نیز بر آن زمان ایله اولی امر محال در زیر ماحت قدر
 داخل اولان مقدر و آیه ممکنه در کل در معتدرا لکن تعالی متعنه قادر
 دکلدر زیر انتقال حرکت در حرکت ایسه زمانه در اجزایه مقدره ایله تدبیر
 اقتضا ایدر آیه الوقوع اولما زایه الحصول در بی عرض بلقیس آن واحد
 اعیان و ایجا را و ثوب ینم سباده موجود اولان صوریه اقدام و ضربت
 سلیمان صوریه جدید ایله اتحاد قلندیک بر خفیه ایله بو خلق جدید بر
 ناظر ک شعوری اولیده الا خلق جدید عارف اولان لرون اوله **قوله**
 وهو قوله تعالی بل هم فی لیس من خلق جدید ولا یضی علیهم وقت لا یرون
 قید مثل ما هم راون که ضمیر هو عدم شعور عاید در که لا یضی عنک مصدر
 مضیی در و بونلرک عدم شعوری الله تعالی نک ستر قول من بورد که
 بیور بل هم فی لیس الایه یعنی بلکه او تشریف آتیده خلق جدید در بیور
 جدید آفریده موجود لر در اعیان و ایجا دایله و ما ذلک علی الله بفریز
 بوخو را الله تعالی ید نسبت امر سهل در و ممکنه تا در و متعذر دکلدر
 زیرا بونلرک اوزرینه بروقت آنی مر و رانز که بونلر سابقا کور و کلز
 لباسک و خلقک تبلی لاحقا کور بید لر زیر هر موجود ک مثل ما حی
 موجودی مثل سابق معد و ین عقیر لکن زایه تبدل شایلی حق ایدر من
 هو یه اتصال کور نور اعراض سید که نته که اعراض من بورد متصل بتجدد
 الا مثال و انا فانا انتقال اوزره اولما غیب جریان ما انهار که اجزایه
 اتصال کور نور مخصوصا متککک جواهر قائم بناتها خلق اندک طریقی
 انتقالات انشائیة سیم غایه بطور اوزره اولما غیب ثابت و مستقر
 حق اولنور که لکن هر نفس در سعه و بطوره مراتب استعدادیه سیمی
 ای عالم عدم در بر قاطع کمال ظهور ایدر و کور عالم عدم آفره سفر
 انکس در عدینک مابین باغ وجود دیوار و درین یا ینس انوک بخار
 عدم در بستان شهادت ینم ینور لکن هب المثل از له یختی استجار
 قد مد و بوجلیات متکثره اسم ظاهر حکمی ایله معد و وقت محدود و انتهائیا
 اگر چه طرفین من بورد در فی الحقیقه مراتب وجود در زیر طرف اول
 عالم مثال غیب انکس طرف ثانی عالم مثال غیب محال در عد میلری علم
 اضایه در **قوله** و اذا کان هذا کما ذکرناه فکان زمان عدمه اعم
 العرش من کما نه عین وجود من قبل تجدید الخلق مع الانفاس و لا یلی
 لاحد بهذا المقدم ینم عرشک سلیمان قاتلنن حصوی مذکور اولان

فقیه ایدر و ین حرکت اخلاک رقی در شکل قطعه
 قیاس اولان را بریده صفات قطعات بعد
 را بریده یکبار از تدریجی شب و یونور
 قطع اندک لری م قری قری و بعد از
 التفت و تدریج سبب ایدر در عقل
 سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 تعاقب اعیان و سبب سبب سبب سبب
 شریک سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 مثال شریک و اول در بعد الله
 الی انظم

نک

در

اعدام و ایجا دکی اولدی ایسه بی عرشک مکان در عدم اولما ینم حای
 قرب سلیمان زمان وجود نک عینی اولدی هر نفس بلکی هر آن بطن
 جدید کاین اولما غلکه هر مد وجود سابق زایل ینم مثلاً به بر وجود
 لاحق حاصل اولد لکن اتحاد ناسدن بر فرد بوتفا و ت لطیف مطلع اولد من
 بلکه وجود متحد دی وجود نایک عینی صانور انفا سجد دی رحمانیه
 اولان خلق جدید مائلی خلق زایلدن فرق ایدر من و نری الجبال تحسبها
 جامده و هی تمر من الشجارب معنایه عقل جامدی و نفس جامدی ظفر
 بولما **قوله** بل الانسان لا یشعربه من نفسه الله فی کل نفس لایکون
 نم بکون بلکه انسانک نفسنه علی علم حضوری و علم وجدانی یکی هر مد
 اول معدوم صکره موجود اولدی غیب ادراک ایدر من وجود اول زایل
 ایله وجود ثانی عارضی بر کور **قوله** و لا تقل تم یقتضی المهل سؤال
 مقدر در جواب سؤال بود که لفظ ثنک مقتضایه مهل و تحلیل زمان بین
 الوجود و عدم در بسو هر نفس واحده وجود و عدم یجا اولور جواب
 و بود که نم متع اقتضا انک حکمی کلی دکلدر بلکه عند العرب بعض مواضعا
 تقدم رینه عایله اچون اولور نته که بیور **قوله** فلیس ذلک یصح
 و انما یقتضی تقدم الرتبة القالبه عند العرب فی مواضع مخصوصه
 کقول الشاعر کفیری الوردنی ثم اضطرب و زمان ینم الهز عین زمان
 اضطرب الهز و ربلا شک و قد جاء بتم و لامه لینه شاعرک شعول زمان
 هز و تحریک ردیتی نک حرکت و اضطراب ردیتی بلد مقیده اتصالیه
 و آردر بنماده مهل تخلل انز **قوله** کذلک تجدید الخلق مع الانفاس
 زمان الهدم قید زمان وجود المتل تجدید الاعراض فی دلیل الاشاعر
 یعنی زمان هر زیدی عین زمان هر و را ولد و یی که در بتلا تجدید خلق
 مع الانفاس دخی زیرا انز دخی زمان عدم و زمان وجود مثل مقیده و
 اتصال اوزره در نته که العرض لایقی زمانین متعاشک اثباتنن و آرد
 اولان دلیل اشاعر ده تجدید اعراض بویه در یعنی محل جوهر واحد
 اوزر نه تعاقب اتمال عرضیه ذاهب اولم لدر در بروعه که اشخاص
 عرضیه در هر شخص ثانی شخص اوله مثال وجود اول و شخص اول معدوم
 اوله انا فانا بویه تعاقب نایت اولد لکن غلط احس ایله ناظر از شخص
 واحد ستر خلق ایدر لر دایم ینم شله حواله که شله لکن شخص جواهر و اعراض
 مجموعنک بتجدد ن قائل اولور فقیر کثیر التفسیر بر مقام بعون الله بلکه
 العلم بویه شکشف اولور که وجود عین نفس رحمان در و تجلیات ایجا دیه

یعنی تجدید خلق مع الانفاس در غیبت
 زمان غریب که در دیتی ایله نفس
 روح در دیتی که در دیتی اسم روح در
 عرب ایدر که زریه اعراض اولور
 روح الا متعاقب اولد جوهریه بویه
 سبب

ن

مثله نفسی است لئلا نفس را بهیچ وجه در تجلیات اعدایه نفس و بر
مرتبند اول و بی که برسی محمد صیات و برسیه مفرج ذات در حاصل کلام
عالی کند و ده و کند و ی عالم بیلن بومعنا ی ذوق شهود ایلد زوق
ایدرا اما بزه کند و ی بلن کرک کند و ی کورن کرک تحقیق آخر شیخ بد
الدین سیمای قدس سره بومعنا اعتراض ایدر که بولام یعنی مصرع
من نور ایلد تمثیل شیخ اتحاد اتمه قوی مشعر در زیر آن هنر مخان
حرکت واضطراب روحی منافی بد کلام شرح خود سابقا بولام تقریر
التمیز ایدر که زمانیکه بر آن ایجاد و آن آفرین اعدا ماضی اولد و زمان
ایته بخیر اولد لکن بحسب الظاهر آن عدم آن وجود منافی بر و الا یعنی
اگر منافی بر اولد از سه وجودات کایته افر آن القائل اولد متحقق اولم
لازم کلور زیر اهر وجودک عدم دینی آن و آحادره مصارف اولم
وجود عدم دینی اول آن بولنور آن فنا به و آخر حال بولام اولور
بوجود امر محال بی محالی موجب اولان دینی محال در ویر بولام و هک
فقیر اید و برین حرکت بلیقک سابقا من کور اولد و ی اوزره اعدا م
و ایجاد در محض فطیه زمانه ده داخل اولان حرکت دکل در حرکت
احسانیه ایلد تقدیر اولونه بلکه حرکت روحانیه در بلیق قوت جسدانیه
حرکتی در که لطیف روح ایلد کشف جسم میانند بر زخیر برسی حرکت منور
ظاهر زمانه تقریر اولد و کفر بلکه باطن زمان ایلد تقدیر اولد و نور که آن
در نیت که متحرک دینی لطیف بر زخیر برسی حرکت دینی و حرکتک دینی
قدری و اندان به دینی امر لطیف بر زخیر که اکار روحانیه زمانیه
دیر لرف الحقیقه اگر چه آن در اتمه شکام و حکیم در و ی آن دکل در که
زمان مقتدر اولد و قبول تجزی و انقسام قیلد بلکه آن در مراد متصل
و آحاد بر امر روحانیه در که طرفه العین ده فلك نامنک کواکب ثابته
سین روح با صر و انسانیا اول آن لطیف روحانیه کور که اند هرگز
نسبت قرب و بعد تصویر اولنم **قوله** فان مسئلة حصول عرش بلقیس
من اشکال المسائل الا عند من عرف ما ذکرناه آنفا فی قضیه زیر مسئلة
حصول عرش بلقیس مسائل مشکله دندرا لا بکر که سابقا الزکرا اولان حکم
اجاد و اعلا م عارف اولان قائلند مشکلا اولد بخل اولد نیت که محلت
مذکور اولد فلم یکن لا اصف من الفضل فک ذلك الا حصول البقیه بدین مجلس
سلیمان عم بر حصول عرش بلقیس ده عالم اسرار تقریر اولان من نکا و نر
آصفک ثابت اولان فیضی اچو مجلس سلیمان تجدید عرش اولد یا بر الله

فعل آصفک اولد یا صوره آصفک ده حقک اولد نیت که احیا و اما نیت ده حال
بولد در **قوله** فما قطع العرش مسافه ولا رقیب لدارین ولا خیرها
لترقیهم ما ذکرناه بی اهلای ظاهر دوی که نه عرش مسافه قطع اند
و نه ارض عرش اچون طی اولندی و نه آصف ارضه خرق اندی بزم دوی
فهم ایدنله نسبت ایلد **قوله** وکان ذلك علی بدي بعض اصحاب سلیمان
عم و صوابیه لیكون اعظم سلیمان فی نفوس الخاضعین من بلقیس واصحابها
دینی اول فعل عظیم و تصرف قوی مضرة سلیمانک اصحاب بلقیس در حاضر
اولنلرک نفوسند اشترا عظامه سبب اولم اچون ایدی **قوله** وسبب
ذلك کون سلیمان دم هبة الله تعالی لداود دم من قوله تعالی ووهبنا
لداوده سلیمان والهيبة عطا والله الموأهب بطریق الاتهام لا بطریق الجزاء
الوفاء او لا الحقائق یعنی سلیمان دم که بو تصرف عظیم ظهور بر نیت سبب که کند
الندم ماعدا اصحاب الله دینی جاری اولد سلیمانک عم داود عهده
طریق ایلد عطا اولندی و ی در که ووهبنا لداود سلیمان بولر بشدر هبة
خود و آهیدن بطریق الاتهام واردا و لور جزای اعمال اولم طریق بقیل
اولنر که موهوب لک اعمالند موافق اولد یا الحقائق استعدادی ندی
لازم کلد **قوله** فهو التوکل السابقة والحجة البالغة والتميز المدامعة
بی سلیمان عم داود بلکه جمیع عالمه نیت کافیه و رحمة و اینه و آخری در که
اولد آودک دین اتمام و اتمه اندی بعد امتنه انا لطیف و رحمتی
ایصال قلدی و حجة ظاهر در که عاقله برهان ایلد مطلوب بلن شیخ
اولدی و متکررین اولان کافر نیک سیف صارم ایلد و برن دلدی و
لدی **قوله** واما علمه ففهمناها سلیمان مع نقیض الحکم یعنی سلیمانک
فضیله علی نیتک تفصیلی بودر که بر حضرت سلیمان نه هم نفس حکومتی تفهم
و تعلیم اندک و هم داود حکمتک نقیض تعلیم اندک بوماده ده بر تو
غنی بر شخصک زرعی اکل اندی ضمین داود عم مرا جعت اندک غنی
صاحب زرعی حکم اندی بعد سلیمان عم حکومتی رفیع و عدل ایدوب
اولا غنی اهل عرش حکم اندر که حریره اصلاح ایدوب اولکی مرتبه سنا ارباع
ایر لردن ضمین مالک لربن بری بر نیت ایدر **قوله** وکلا اتاه الله
حکما و علما و کان علم داود عم علما شوی تا اتاه الله و سلیمان عم علم الله
فی المسئلة دینی داود و سلیمان هر بر سن الله تعالی حکم و علم و یردی لکن داود
علی من حیث الاجتهاد و یردی اتا سلیمانک علی مختلف فیها ده بعضه علم الله
سلیمان نسبت اجتهادیه بیه یوقدر **قوله** اذا کان هو الحاکم بلا واسطة فکان

سلیمان ترجمان حق در مقصد صدق کما ان المجتهد المصیب بحکم الله الزی بحکم
 الله فی المسئلة لو تولاها بنفسه و بما یوحي به لرسوله له امران و المجتهد المحیط
 بهذا الحكم لا یصرح کونه علما و حکما زیرا مظهر آورده دینی که چه حکم حق ای
 لکن دآورد عم و ساطی ایله ای دی اما مظهر سلیمان حکم و عالم بعینه
 حق ای دی سلیمان و آسطة اعتبارا و لنما دی بی سلیمان مقصد صدق و ترجمان
 حق و سفیر محض مطلق اولدی بعین نته که حکم قدیم حق اصابت ای دی
 مجتهدا چون مسئله ده حکم مقابله سندن اگر چه حکم حقیقی حق ایسته ده
 ایکی امر حاصل در بر سی اجرائتها در بر سی اجرائصا به حکم بحکم قدیم
 سفیدون مختلف اولان مجتهد محیطا چون اجر واحد و ادر فقط
 اجرائتها در زیر اجرائتها در فی امر حق ایله و رتبه که آفیه باقی دلیل
 شرعی ایجاب ایتد و کی حسب ایله اول دینی مقدر موصی ایله عمل و لغا
 الیق و رها داسکه دلیل اصله فطایع ظاهر و ولید اما دلیل فطاسی
 ایجاب انسه موصی ایل عمل اولان **قوله** فاعطیت هذه الامة المحمدية
 رتبة سليمان و رتبة داود علیهما السلام بی یواست که انت محمد
 صلی الله تعالی علیه و سلم حق تعالی طرفندن اصابت مکره رتبه سلیمان
 علیه السلام اعطا اولندی و اجتهاد ده رتبه دآورد دم اجتهاد اولندی
قوله فما افضلها من امة بس انت محمدیة نه بحی فضل امت اولدی
قوله ولما رأت بلیقی عرشها مع علمها ببعده المسافة واستحال
 انتقاله في تلك المدة عندها قالت کانه هو و صرقت مذکور و لیا
 کمال سلیمان علیه السلام و چه آفرین دلالت ایدر که و قتال بلیقی
 عرشینی حضور سلیمان کور دی ایسه بعد مسافة بی سبی ایله اول قدر
 مدته قليلة ده عین عرشک انتقال محال ایدر و کن بیلور بطریق التثنية
 کانه هو دی ری یعنی بو عرش بنم عرشه بکثر از خود دیدی معا تره مسقر
 عبارتله و کندن صادق اولدی **قوله** بما ذكرناه تجديد الخلق بالانوار
 وهو صدق الامر كما انك في زمان التجديد عين ما انت في الزمان الماضي
 بنم مذکور اولان تجدید خلق و ایامه امثال سبی ایله نفس الامر
 عرش اول عرش در حجب الحقیقه و امر صادق قدر نته که زمان تجدید
 عین که زمان ماضی ده و آق اولان وجود کوک عیندر **قوله** ثم انه فن
 کمال سلیمان التنبه الذین زکری الصرح فقيل لها ارجلي الضرع و کان صرحا
 املس لا است فید من زجاج فلما راية حيت التية اي ما دكشفت عني
 سايفها حتى لا يصيب الماء ثوبها فينهها بذلك على ان عرشها الذي فيه

منه

من هذا القبيل وهذا غاية الانصاف فانه اعلمها بذلك اصابتها في قولها كانه
 هو بعد سلیمانك كمالا علمندن در مرصد ذکر اید و کی تنبیه فعلی که حاله عرش حاله
 کی اید و کندن فعل صرح ایلها شارة ایدیکه عرشک ایجاد و اعدا سندن و جود ثانی و جود
 اوله عاقل اولدی و دینی کی صرح دینی غایت لطف و صفا سندن مانک غیری ایکن مایه
 مشابه اولدی پس فعل صرح مشیرا ولدی که بلیقی کانه هو قولندن صادق و قوت و
 سطا بق اوله بعد چون بلیقی صرحه دخول ایله مامور اولدی حاله بو که صرح فر
 بعبر بر صرح املس زجای ایدیکه او سندن پای مکس بر نفس ثابت اولنمزدی
 و اهل نظر سطحندن ذن قدر خروج و دوشی بولانمزدی پس بلیقی صرح مذکور
 شرح لطیفی کور دیکه که مایه ضایع صانندی و کان مایه لجین اجر ساق
 سمیانی ثوبدن عاری قلدی ناکه راتن پاک اول ایله ترا ولید و آب روی
 عارضه ضینه قطره ضرر کلیه و بالجمله صرح مایه همانندی سبی ایلدی
 کور و کی صرف عاره دینی بوقیلدن ایدر و کندن بلیقی فی الحال متنبه و تنقطن اولدی
 الحق حضرت سلیمان بوقیام حکمت و کفایت و عدل و انصاف ببیلندن سالك
 اولدی ناکه بسط بساط ملاطفه و تألیف طبع ایلد عدم نجاسته و نقره غایت
 بالکلیه رفیع ایدوب تسخیر قلوب بلیقه ماکک اولدی و بالضرورة ایمان تلغی
 بالقبول قلب بلیقی ده استقرار و حصول بولدی ای عارف شر و حدت بلیقی
 کشف ساق ایدر بلیقی دکل دست سلیمان ایدی بلکه سلیمان و بلیقی ده متصرف
 اولان بدرجت ایدی ای طالب حقیقه حضرت داود ایله حکایه او بر با وسف
 یعقوب ایله امرا ی عزیز زینخاضعفا عشاق اتمه قلله المثل الاعلی در هان
 هان قنطره ی مجازدن کذر و ماوراء نهم سفر کرد رای عاشق معلوم اول
 حضرت داود مظهر اسم و دود اولما غلبه عوف در بر عشق و محبت دینی که
 صنعت ایسه سلیمان ملک موروث در بونکته دن در که نسبت ستر محبت حضرت
 سلیمان بنی کاملا یکن عشق و عاشق اولونندن صبی مایل ایددی یه نشاید
 مهر محبت عاقبة العاقبة بلیقی سبای کشف ساق اسرار معرفت قابل ایدی **نظم**
 هوای عشقه کل ترک ایلد طوق سلطان یولن یل کو نور سون تختکی او کون
 سلیمان یولن کشف ساق معرفت قیل آشنایی بحر اولوب صور غریب
 لخت و درویش عرفا نلق یولن سندن السون تأیث عصیان اولنلر
 نضح و بند و ارضوح وقت اولوب کو ستر شیمانلق یولن زاهد تلی سوال
 اسرار خاه عشقندن کلبر و ایدال صور ببال حیرانلق یولن و آرنم سر و فرما
 ندن او کون نوعیا سمت ارباب و فائز ک دمانلق یولن **قوله** فقالت
 عند ذلك رب اني ظلمت نفسي واسلمت مع سليمان اي اسلام سليمان الله رب

فم

که

العالمين فما انقارت سليمان واغا انقارت لرب العالمين **بسم** بليقي نبيي مذكور
 ايله متنبه اولدوق كفر وشرك ايله نفعند ظلم وعدوان ايله وكنه معرفت حاصل ايله
 وحقق استمداد معرفت قلوب شاه راه دين سليمان سلوك ايله روبر بلكه في
 الحقيقة سليمان في واسطه معرفت بيلوب وبالذات مالك يوم الاخران تربكيا
 حضرتنه وملكوك اولدي زير سليمان جمله عالمين دن اولوب رب عالم اولما
 اكلادي **قول** فما تعبدت في انهارها كما لا يتقيد الرسل في اعتقادها في الله
 بسم بليقي رب سليمان انقيادند مقيت اولما ري بلكه رب مطلقه فقاد
 اولدي نته كه رسل وانبيا ري هر بري رب مقيت نسبت اولغز لر رب
 مطلقك رسل وانبيا سدر زير ملامت اسمايه عار فلر در مظهر خاصه تعبد
 اغز لر طري ولايت دن باطنه نسبت لري زياده در حق دريجه مظاهر مطلقه
 كور لر اگر چه بنو تلي سبي ايله ظواهر شرابيع ايله مقيت لر در **قول** بخلاف
 فرعون فانه قال رب موسي وهرون وان كان يلحق بهذا الانبيا والبليقي
 من وجه ولكن لا يقوي قوته فكانت من فرعون في الانبيا والله ينفذ ايمان
 فرعون ايمان بليقك خلا فند ملا بسدر كه زني هارون وموسي به
 اضافت ايله تخصص اتي اگر چه من وجه انقياد بليق ري يلحق قلفوخ
 جاي ندر زير رب موسي وهرون عي رب العالمين در لكان ايمان بليقي قوي
 كه دكله بسم بليقي ايمان فرعون دن افق در زير بليقك انرا انقيادي
 لفظ ومعنايه شامل در فرعونك اولما يوب تاويله محتمل اولدي بعد شيخ
 قول مذبوري كه رب موسي وهرون در فرعون اسناد حقيقي ايله اسناد
 اتيكه مطلق كما لا تصرف در لكان اسناد مجازي كرك در زير فرعون قوي
 صريح قائل اولما سند **قول** وكان فرعون تحت حكم الوقت حيث قال انبت
 بالله الذي امنت به بنو اسرائيل فخصص واغا فخصص لما راي السحرة قالوا في
 ايمانهم بالله رب موسي وهرون يعني فرعون زمانه شك مكنه مطيع وقيضا
 تابع ايدي زير غرق وهلاك دن خوف ناك ايدي بن اگر چه قولند تخصص اتي
 لكان ايمان قوي كه دكله صحيح مطلق ايدي اما قول سحر به ارازل ناسك اولدي
 ايله تقليد دن فحجب تغيير لفظي تغيير قيدي اگر چه قولنك رب موسي و
 هرون ايله مؤدايه بر ايدي **قول** فكان اسلام بليقي اسلام سليمان اذ
 قالت اسلمت مع سليمان فقبضته وما يترشني ومن العقاب لا امرت به مقفده
 ذلك كما كنا نحن على الصراط المستقيم الذي الرب تعالى عليه لكون نواصيا في
 وسخيل سفارتنا اياه بن اسلام بليقي رب مخصوص ايام مقيت اولما قن
 اسلام سليمان كه اولدي زير سليمان ايله بله ايمان كوروم دري ورعواي متنبه

بسم
 غيب

دن

ي

قلدي

قلدي حتى سليمان عم عقايد دن بر عقيد يه زاهب اولما ري الابلقي ري
 اكا ذاهب بولندي اول مذهب معتقد اولدوغي حاله نته كه امت محمد دن بر
 الله تعالى فوقند ذاهب اولدوغي صراط مستقيم اوزره ذاهب ثابتوز و بزم
 نواصيه صفايتموزك قدرند مفعود اولدوغيون ويدندن سفارت و
 مختلف متمنع قلندوغيون فقرايد ويرين ستر توحيد وذوق شهود ايله
 فريدا ولتكر معناي تمثيل كور ستر لرو اعتقاد بليقي عموما اعتقاد ايلما
 كه قلمقه ايلما و تفضيله فرقند محتاج اولمز لر **قول** فحنى مع بالضمين
 وهو معني بالتحريك فانه قال وهو معكم ايما كنتم وحنى مع بكونا خذا
 بنوا صينا بسم بزم حتى ايله معتموز ري نسبتي نسبت تضيي در وحقك بزم ايله
 معيتي نسبت تضيي در زير حقك بزم ايله معيتي ذاتي بزم قيوم صفايتموز
 اولدوغي در كه وجود موز آنك ايله قايم در وانوك بجلي وجود بسمي اولما س
 بزم كز موجود اولما زوز بلكه حق معدوم ونا بود قالوز بعد بزم انوك
 معيت موز بجلي موز بزم صمك اول بجلي ضمندان حتى ايله بزم قيا موز در
 و بزم انوك قيا موزك معنايه ظلال وعكس موزك اند ظهور بزم زير
 اعيان ثابت موز شتم بوي وجود انزعاجه الامر بزم انوك قيا م وجود موز
 اند ظلال موزك قيا م ضمندان ثابت اولور اما انوك بزم ايله معيتي قيو
 جبي ايله صرحا اولور ضمندان اولما زنته كه كلام وارد في التنزيل بمضمونه
 شاهد در و دليل در كه بيور **قول** وهو معكم ايما كنتم يعني مع تعالى ستر و
 ايله بزم هر يرد محاضر در ديوت صريح ايدي **قول** وحنى معكم بقوله اخذا ببول
 صينا يعني بزم حتى ايله بله قايموز حتى تعالى بزم ناصيلر وموزي يد تضيي
 ايله اخذا ولحق سبيله نته كه آيه كريمه ناطق اولدوغي مضمون مستثنا
 وما نر ايه الا هو اخذ بنوا صيته شامل اولدوغي معنادر كه صرحا
 منقهم اولمز **قول** فهو تعالى مع نفسه حيث ما شئ بنام صراط بسم حتى
 تعالى صراط مستقيم دن بزم ايله هر نه مقام م شئ ايدي سه نفسي ايله
 وعين ذاتي ايله شئ ايدي زير بزم هو بتموز وحق بتموز وجود متعين
 وجود مطلق ايسه عي حق در بسم حقك عدله معيتي نفسي ايله معيت در
 غيري ايله معيت دكله **قول** فما احسن العالم الا على صراط مستقيم وهو صراط
 الرب تعالى وكذا علمت بليقي من سليمان فقال لله رب العالمين وما احصيت
 عالم من عالم بسم عالم دن براحديو قدر الا صراط مستقيم اوزره ثابت دكله
 از ليه لري اول صراط رب اوزره رب ايله شئ ومروا قضا ايدي نته كه
 بليقي سليمان دن اخذ معرفت ايدوب سليمان صراط مستقيم ده ماستي بله وكجوه

ن

بيتي

ط

رات

در که اسکت الله رب العالمين ددي رب عالمين واحد يا ستعدده قصرو
 حصاره دي نند که رب موسي وهرون دينلر اند و کي که وختنا وخصيص
 کان اشرف موجود لري معبود اند و کي ساير ارازل ناسک معبودي اولي
 بلکه خلافي اولد مع هذا بويلد کلد **قول** واما التسخير الذي اختص
 سليمان ع وفضل غيره وجعله الله له من الملك الذي لا ينبغي لاحد
 من بعد فهو كونه من امر فقال تسخير بالرياح بامر الله في كونه
 تسخير فان الله تعالى يقول في حقنا كلنا من غير تخصيص وسخر لكم
 ما في السموات وما في الارض جميعا منه اما سؤل تسخير که سليمان خصص
 اولدي وآنوک ايله غير او زرينه تفصيل اولندي والله تعالى اولد يکلي
 اندن صکن غير لايق قلما دي اوله فضل وخصوصيت سليمان کي محرمه امري
 ايله وجوده کلد يدي در بعض اول امر دن سهولت وقوع بولميد که هج قاي
 سليمان کي امري عقيدند **فسخر** بالرياح بحري بامر بيوردي يني تسخير
 مزبور کي اختصاصه محرمه تسخير اولد وحي حيشته ايله ولاماري زير آهوج
 تعالى بزم جميعوز کي حقن بغير تخصيص وسخر لكم ما في السموات والا
 ديد يني ارض وسماده اولنلردن جميعيني سينه سخر قلد مديک **قوله**
 وقد ذكر تسخير الرياح والجحوم وغير ذلك ولكن لا من امر قابل من امر
 الله فما اخص سليمان ان غفلت الا بالامر من غير محيية ولا هي بل محرمه
 الامرو انما قلنا ذلك لانا نعلم ان اجرام العالم تفعل لهم النفوس انا
 اقميت في مقام الحقيقة وقد غاينا ذلك في هذا الطريق فكان من سليمان
 محرمه التلطف بالامر من اراد لتسخير من غير همة ولا محيية ودفعي
 تعالى تسخير زجاج وخنوم وسایر من دخی ذکر اندي لکن بزم امر مؤثر ايله
 اوليوب حقک امري ايله اولدي بي اي عاقل فهم معقول ايد رسک بلويد
 اولسون که سليمان نه تخص اولان في الحقيقة بر منصبه که جميعت سوز و غريه
 قلب سوز ميشرا ولما زوجه قوتيه به محتاج داما سليمان نه نسبت محرمه
 سليمان ايله آسان و ميشرا و لشدر زير اطرقي مشايخ معلوم در که نفوس
 قوتيه کي همة و غريه قلوبنلر اجرام سموات و نفوس علويات تفعل
 و ميود برا و لور نفوس مزبور مقام جمعيته قائم اولسه حتي حضرت
 شيخ قدس سر بز بومعناي طريق صوفيه دن عيانا کوردک ريوسور
 اما سليمان کي همة و جمعيته ايله ولما مشدر بلکه محرمه طرف لسان ايله امر
 اند و کي کي ما مور به وقوعه کلد در نند که سايقامور ورا ندي **قول**
 واعلم ايدنا الله واياک بروح منه ان مثل هذا العطاء اذا حصل للعبد

ي

رض

س

اي عبد كان فاته لا يتقصه ذلك من ملك آفرته ولا يحجب عليه كونه
 سليمان ع طلب من ربه تعالى فيقتضي ذوق الطريق ان يكون قد جمل له
 ما اذخر لغيره ويحاسب به انا اراده به في الاخرة فقال الله تعالى له هذا
 عطاؤنا ولم يقل لك ولا لغيرك فامتن اي اعطا واسك بغير حساب فلما
 من ذوق الطريق ان سؤل له ذلك عن امر ربه والطلب اذا وقع عن الله
 الا الهى كان الطالب له الاجر التام على طلبه والهادي مع اشتاء قضى
 حاجته فيما طلب منه وان شاء امسك فان العبد قد وفي ما وجب
 الله عليه من امتثال امر فيما سئل ربه فيه فلو سئل ذلك من نفسه من غير
 امر ربه لم يحاسبه معلوم او لا كحق تعالى بزي كوني امر و حايه سيد المي
 قلسون بومقوله عطا لحي عباد الله دن بري سنده ميشرا ولسه ملكا فرند
 حصه من نقص انزير برانجلى ان حد ومن عطا يه نهايت يو قدر جوار مطلقه
 جزئيه جوده نه ضرر كلز بونك بري ايله که سليمان بومر به يربند
 طلب اندي حتي ذوق طريق بوني اقتضا اند که عطا يه مزبور غير لجن
 ارخارا ولفش ايکن سليمان انجون دن ياده تفقيهم اولنمش اولد دخی روز
 جزاء محسنان دن محسوب اولد زير احقک سليمان هذا عطاؤنا ديوب
 وعطاني لفس جواد نه اضافت ايد وب عطاؤنا و عطاؤ غيرک ديوب
 بعد سق بوعطاء دلرسک اسسا کي ايله دلرسک غيره وير بغير حساب وير
 يني عطا يه عباد کي وير مه عطا يه رجب جواد کي وير در وکند معلوم
 در که سليمان عم که سؤل امر ربه ايله او لا طلب وسؤل خود امار ايله
 اولسه سائلند اجرام حاصل ولور من غير تفير و حساب بس باري
 تعالى دلرسه سائل مزبور کي حاجتن قضا ايد و دلرسه اسسا کي ايد
 اما سائل امتثال امر انمش ولور لکن اگر سائل من عند نفسه سؤل انمش
 او لا يدي محاسب اولر ايد **قول** وهذا سائر جميع ما يسئل فيه الله
 تعالى فما قال لنبه محمد صلى الله تعالى عليه وسلم قل رب زدني علما فاستل
 امر ربه فكان يطلب الزيادة من العلم حتى كان اذا سبق له لبي ولوفي
 يتظلم يتساوله علما كما ناولك روياء لما راي في النوم انه اتى بدمع لبي
 فشر به واعطى فضله عمر بن الخطاب قالوا فما اؤليه قال العلم وكذلك
 لما اشترى به اتاه الملك باناء فيه لبي واناء فيه غي وشرب اللبن
 فقال له الملك اصب الفطخ اصا جله الله بك اسنك فاللبي مع ظهر
 فحضر صورة العلم فحضر العلم مثل صورة اللبي كحبر مثل صورة بشر سوي
 لمريم وقال لما قال عليه السلام اننا سر نيام فازا ما نرا انبها رينه على ان

يد
ن

كل ما يري الانسان في الحياة الدنيا **قول** انما هو بمنزلة الرقيا للثيام
 خيال فلا بد من تأويله يعني حق سليمان انه مذكور ولان حكم من يورح قدي
 مسؤل اولان جميع سؤاله ساري وجاريد برنته سلطان شريفة قلرب
 زدي علكا تعليم ايدوب اول دخی امتثال امر ايدوب حتى يقطعه ليس
 عرض اولنوب علمه تاوئل اتدي ورويا سنده قدح ليس ايتا اولند قدح
 فضله ستي غر ووروب ونه ايله تاوئل اتدرك ديو سؤل اولند قدح علم
 جواب ويردي ودی ليله سعرا حید ملك مهورانا نین كنوروب
 بري سندن ليس وبرسندن عزم ولوب بحسب الامر خري ترك ايدوب
 لبني تناول انكره ملك قائل اولدكك قابليتكن اولان علم ومعرفت
 مصيب ومتناوله اولدك وصو تعالی سنك سبك ايله امتو كی رآخی
 مصيب علم ومعرفة ايدردی حقیق بودر که ليس هر موطنه که ظاهر اولد
 صورة علم کورستر ورجبر ایل کیم که مریم اجون صورة بشتر مقدر لره ظاهر
 وحيات حستی ده مؤثر المادي وفي الحقيقة ایلک سنك دخی مؤثر آسمه مياتدر
 نهایت جبر نك حيات حست لبتك حيات معنوي در اما حاله من بر موطنه
 وقامت نيت ايله در امر بالعکس دخی اولور عارف حقیقة اولان بيلور
 ننه که بني عليه السلام التماس ينام حديثي دلالت ايدر که موطن دنيا ده
 کورن خيال لاق خيال مثالية کيم تاويله محتاج اولد زير موطن آخرة نيت
 مؤولدر مثالي خيالية وخیال شهادت نيت نچ ايشهادت دخی مثالي کون
 بوله در **شعر** من مات فقد قامت القيامة والعارف يعرف الاشارة **قوله**
 انما الكون خيال وهو حق في الحقيقة كل من يفهم هذا جان اسرار الطريقة يعني
 عالم صور واشكال يا فرد جميع عوالم معاني وصور احوال مطلقا خيال زير مجموع
 کون ظل غيب مطلق واثار اعيان ثابتة در وکاته بوضيا لآت اجون وجود
 وهي ثابت در نفس الامر دکلدر وجود حقلدر وفي الحقيقة موضع مک و
 جود اولان وجود حق وزات مطلق در پس هر که صحیح بومعناي فهم وارا
 اتدي نتیجہ سلوک سالکين اولان اسرار طریقه واصل اولدي **قوله** مکان
 صلی الله تعالی علیه وسلم اذا قدم له ليس قال اللهم بارک لنا فيه وزدنا منه واطمن
 خيرا منه من اعطاه الله ما اعطاه بسؤاله عن امر الهی فان الله لا يجاسبه به في
 الدار الآخرة ومن اعطاه الله ما اعطاه بسؤاله عن امر الهی والامر قبيح الي
 الله ان شأ محاسبه وان شاء لم يجاسبه وارجو ان الله في العلم خاصة اخه
 لا يجاسبه فان امره لبني عليه السلام بطلب الزيادة من العلم عين امره لامة فان
 الله تعالی يقول لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة واي اسوة اعظم من

هنا

هذا لنا بشي ملن عقل عن الله ولونيتها على المقام السليمان علي عامه لواتب
 امره بملك الاطلاع عليه فان اكثر علماء الطريقه جهلوا حاله ليمان وكم
 وليس الامر كما زعموا كلام سابق شرح وايضاح در بعضه فحي خفة ليس عرض الوهم
 بركة وزيا ده ايله دعا ايدردی وخير لوسيه ايله اطعام من طلبدرن مراد علمدري
 شول عطاي که سائلنا الله تعالى سؤلنا مراد من صکن سوق اتدي دار آخري
 انچه بحاسبه انحرما شول عطا که سائلند سؤلله امر واردا ولما دن ابتداء سؤلله
 اعطا اولونه امره مفعول در در لوسه حساب ايدرد لوسه انحرما الله دن
 موجودر که علمه واقع اولان عطاي خاصه محاسبه اولنور زيراني سنه
 زياده طلب ايله امري هان امتنه امزك عيني در ننه که الله تعالى رسول
 ايله اميني بيانن اسوة حسنة اثبات اتدي بي علمد اعظم اس بي
 ثابت اولور فقير بو محله اوله امر مزبور ضايع بنيدن اولو شيريه
 حایل اولور بعد بوشيه طاري اولور که نثره محاسبه اعماله ظاهر در
 باعث مجازاة سيات وحسنات در اما عملد بومعنا ظاهر دکلدر که زير
 علم مقوله كيف در عمل مقوله که ومقدر در پس محاسبه وجه اولور بعد
 آخر كلام لرن بيور در که اگر مقام سليمان في اهتدائه بنيت التسم نچ امور صبه
 حاصل اولور ايدري که اطلاعي سکا سورث هول وضوف اولور ايدري
 اکثر علماء ظاهر بين رتبة سليمان في فهمه قاصد در و امر انلرک
 زعم اند و کي کي دکل در ديرواقعا امر بويلدر صنفه اکلا دخی دکلدر جوار
 مطلق نيت ملک سليمان نه در که دولت آخرة تفاوت ونقص ويره
شعر زهول روز شما از ري چه ترسي تو کيستی که در آن روز در شمار
 آري **فصل حكمة** وجودية في كل دأودية حكمة مزبور دأوده اضاف
 اولنا لوك سبي زير وجود در مراد ظاهر وجود انساني در مع كماله
 اللايقه كمالات آدمية ايسر حاصل ولما زال احقاي خلافة مظهر ولما غل
 اولور پس حقیقة آدمي دأوده كلنجه انبيائي سالفه ده شيئا فشيئا ظاهر
 واطهر اولوب تا که صفة دأوده محض لطيف الهي ايله بنيدر کسب وتعلیم نياميه
 وکمالات داکر سي بولدي اول اجلدن بونسبة اختصاصيه به سر وار
 تلندي **قوله** اعلم انه لما كانت النبوة والرسالة اقتصاصا الهيا للشئ
 شي من الاكتساب اعني نبوة الشريعة كانت عطايه تعالى عليهم السلام
 من هذا القبيل مواهب ليست جزاء ولا يطلب عليها منهم جزاء فاعطا
 اياهم على طريق الاتمام ولا فضلا اي سالك طريق تكميل رسوله اوله که
 وقتا که شريع ايله مقيد اولان نبوة ورسالت اقتصاص الهي وهر هيت

ع

رهایی اولوب ثم يكسب وعمل اولدي ايسه صفك انبياء من بوره يدي
 عطايي موهبت و امتنان قيلند اولوب جزا اعمال و مقابله كسب و عيا
 اولادي پس اول من موهبت مقابله اندر در جزا مطلوب اولما يوب
 طريق انعام و افضال و زره ثابت اولدي بعد بنوع تشرع ايله نيكه
 و همي بود بنوع عاقله ولايت كسب بيايله مثلاً زمان در بره كدن
 خارج زير اولاييت حسنه ده مكنتيه در خمونين ده غير مكنتيه در و
 كسبك في الحمد انبياء عامه مدخلي واردر و كسب در مراد اراده ملكند
 افلا ندر بر فضل خاصه تقليد در كه حال تعلقه اقتدار اهل اول فضل
 ايجار ايد بعد من بوره فتصا صراحتي كه فيض مقدس تا بتدريضا قدس
 اقتضاي ايمان نك نبوت في منايه دكلدر نيكه افعال عباد موطى لها
 نيت اختياريه در اما سوط امر و غيبه نيت ايله جبريه در اصحاب برزخ
 و توسط بينماي تعديلايد و ب اختيار جبري اثبات ايد در الله اعلم
قول فقال تعالى ووهبنا له الحق وبعقوب يعني لابراهيم الخليل وقال في
 ايوب عليه السلام ووهبنا له اهله وملكهم معهم وقال في حق موسى م و
 هبنا له من رحمتنا اخاه هرون نبيا الى مثل ذلك پس عطا ياي من بوره
 حق تعالي هبه ايله تبديل ايد و ب بيورديكه ابراهيم الحق هبه اترك
 و ايوب اهلي هبه اترك امثالي اهل تحت و داخل در موسي حق هبه
 ذكر اتي و بوهيات و عطا ياك جمله بي رغة اضطراره در و حاله
 و همت و پرستد حكايه نرند معلوم در انبالي دي بونله الحاق اولونه
قول فالذي تولا هم اولا هو الذي تولا هم تانيا في عموم احوالهم و اكثر
 وليه الا اسماء لوتفاب پس شول اسم كه انبياء توي اتي و بنوع و رها
 اندر مخصوص قيلاري بعينه تانيا دي انبيا اول اسمك نيكه سنه و طرقت
 تابع لرد احوال لزنك مجموعند اولسون كرك اكثرند و اول اسم
 منوي و ستر حاكم و هاب در **قول** وقال في حق داود م و لقنا نينا
 داود منيا فضلا فلم يقر به جزاء يطلب منه ولا اخبر انه اعطاه هذا
 الذي ذكره جزاء بعد معنای من بوره بعض انبياء ذكره در ماعد
 فحق مخصوصه داوده و برل فضل مخصوصه بيا نه شروع ايد و بيورديكه
 بزد آوده عطا يافضل و پررك و مقابله ندر جزا طلب انديك دري
 مثلاً شكر طلب داوده نسبت اندي آندن استدي و ذكر او در ان فضل عا
 لندر بر عمل مقابلي در ديور و پردي **قول** ولما طلب شكر على ذلك
 بال عمل طلب من آل داود ولم يتعرض لذكره و اوليشكره الال على ما انتم به على

داود فهو في حق داود عطا نفع و افضال و في حق آل على غير ذلك
 و قنا كه عامه نفع تعلق حكم و جوب شكر عام اولدي ايسه حق تعالى
 فضل داود ك شكر في داود در طلب تيوب قائم مقابلي اولان الندر
 طلب اتي و مرچا ذكر داود تعرض انم دي ناكه فضل داود در بناتله آل
 داود اقامه شكر ايد لر بس نفع من بوره داوده نسبت من و افضال و آلند
 نيت معا و جزا اولدي **قول** فقال تعالى اعلموا آل داود شكر و قليل من
 عبادي الشكور پس حق تعالى آل داود اماريد و ب و انلردن نفع سابقه
 مقابله ندر عمل ايله شكر طلب اتي زيرا شكر لسان ايله و سايه جوارح ايله
 دي اولور و بيوردي بنم قوللا رمدن عبد شكور قليل در كانه شاكر كثير اوله
 اما شكور بنصف اولان عبد قليل اولانكه مبالغايله شكر ايد نجي در بس داود عطا نفع
 سندن شكر ايله مطالبه اولادي **قول** وان كانت الانبياء عليهم السلام قد شكروا
 تعالى على ما انعم به عليهم ووهبهم فلم يكن ذلك من طلب من الله تعالى سبحانه
 بل تبرعوا بذلك من عند نفوسهم كما قام رسول الله صلى الله عليه وسلم من
 نوريت قدماه شكرا لما عقر الله تعالى ما تقدم من ذنبه و ما تاخر فليسا
 قيل له في ذلك قال افلا اكون عبدا شكورا كويا سوال مقدردن جواب و پرديكه
 انبياء من بوره نك شكر حق طلبند منيعت اولما دي بلكه شكر تبرع كنند
 لردن اندر نيكه شاه شريف محمد علي السلام ذنوب سابقه سيه و لاحق سيه مغفور
 اولوي مقابله ادا وظيفه شكر ايجون عبادن بروجه قيا نام اترك
 مادي منصب اولوب متوهم اولدي و افراد من بورك و جهندن سوال اوله
 بن عبد شكور اوليا بني ديوجواب و پر ايد دي بدي نبرعدر عبادت نوع
 عليه السلام دي تبرع قيلند در **قول** وقال في نوح عليه السلام
 انه كان عبدا شكورا والشكور من عباد الله قليل و دي حق سبحانه
 و تعالي نوح پيغا مبرحقند مدحا و ثناء مبالغايله شاكر قوم ايد
 عباد من ايسه كثرة ايله شكر ايد نجي قليل در دي **قول** وقال في نوح
 انعم الله بها على داود انه اعطاه اسماء ليس فيه حرف من حروف الا
 نصال پس صفة داوده اول نعم موهوبه بر اسم ايله مستحق قلنديك
 ان هر كز حرف اتصال يوقدر بس عالم ن تفر د و انفصال معنان
 اشعار اتي زيرا عالم حروف كلمات مجموع در فقير ايد و ربي
 حرف من بوره داود ك ما قبلند و ما بعدند اولان انبيادن
 منفصل و ممتاز اولسنه دلالت ايد اما حروف داود تشبه دكله
 اني سي صبي ايله مرتبه اسم محمد در اخطاط اشارتي و آرد زيرا هر كز

بل

قد

جملة ووحدايته اسماء لا تيقن وحروف اتصال شوله حروف در كه مابعد اتصاله
 انكش شايه اوله اتصاله وانفصال مابعد لونه نسبت ايله معتبر در اما ما قبل نسبت
 ايله جميع حروف قابل الاتصال در **قوله** فقطع عن العالم بذلك اخبار الناس
 عند مجيئه هذا الاسم وهي الدال والالف والواو وسمى مجيئه حروف الاتصال
 والاتصال فوصله به وفصل عن العالم مجمع له بين الحاليتين من طريق الرفع وال
 يجعل ذلك في اسمه بس حلق تعالى داود بواسمك اعطاه سبي ايله العالم قطع
 ايدي ومجته بواسمك بزه قطع من نور ودر خير ويرد كه حروف من نور الفقه و
 وقال در كه حضرت داودك بنير مجاهده ومحل علمك انفسا لند داله در و
 سنا يلد اسمك ستمائيه اتصاله در بعد محمد عليه السلام حروف اتصاله وانفصاله
 ايله من زوج اولندي بين جانب خلقك انفسا لند و طرف حق اتصاله و
 وسيل وكوب برزج جميع كحالات اولدي بعد جمع بين الحاليتين اسم
 ولفظ محمد ده بولندي **قوله** فكان ذلك اقتصاصا فمجد عليه السلام على داود
 اعني التبيين عليه يسميه فتم له الامر من عظم جهاته بس جمع بين الحاليتين من
 حيث اللفظه والمعنى ولفي محمد عليه السلام ايجون اختصاص داود عليه السلام
 اوزرنه تفصيل اولندي بس محمد عليه السلام ايجون جميع جهاتك بر جمع تمام اولد
 مراد اسم وسمى مجتهريد جميع ايله تعبير تخينه اطلاق جمع طريق در ولفظ
 اسماء شارية تفسير در كه فكان ذلك ده مذكور در **قوله** وكذلك في اسماء
 احمد يعني امرنا في رسول الله صلى الله تعالى عليه و لم احمد اسمك في معتبر
 وحروف اتصال حاوهم وانفصال حروف الف و زال در **قوله** فمجان ملكه
 الله سبحانه وتعالى ثم قال في حق داود فيما اعطاه على طريق الاتمام عليه ترجع كماله
 مع التسبيح فتسبيح تسبيحه ليكون له علمها بس من كورا و لآن جمع بين الحاليتين
 كه اسماء محمد و داود ده موجود حكمة الله في در كه انقطاع وانفصال
 فظي وخارجي سب انقطاع واتصال عقلي ومعنوي اولدي بعد حق تعالى داود
 عليه السلام حقتن اوله على طريق الاتمام اعطا انديك لري جمله جبالك انوك
 ايله يلد اعاد تسبيح اندوكن ذكر اند بلكه وشجر الجبال مع تسبيح بالعتشي
 والاشراق ديدي تا كه جبال دخی داود تسبيح كني تسبيح ايله لرتا كه داود
 ايجون واغلو على كني اعماله حاصل اولد بون نكتة لطيف و ارد نظر اولد
 وكذلك الطير لفظ طير مجرور در يعني ترجيع جباله كني ترجيع طير دخی هرة
 داود عليه السلام تسبيح اندكي واعاد طير داود عليه السلام جباله ايله
 منظم اولور تسبيح داود كني تسبيح ايله لرتا كه الله تعالى بيورر والطير
 محسولة كل د آواب ودخی بيورر ويا جباله اوي سحر والطير والنبات الحية

الحديد الآية فقير ايد ويرين جبال دن مراد اعضاء بدنية وطير دن مراد
 قواي نفسانية اولد وحاصل يعني تسبيح داود هم قلبي وهم قابلي هم صوري هم
 معنوي اولوب طيفت روضه متابع اتدي وكما تسبيح وعبادت بولندي
 ديمك اولا الله اعلم **قوله** واعطاه القوة ونفث بها واعطاه الحكمة وفصل الخطاب
 دخی حق تعالى داوده قوة روحانية وبردي وقوة ايله صفة لند كه قرآن ذلا
 انه آواب ددي دخی حكمة وبردي يعني حقايق اشياء عالم واسما وصفاته
 معرفة جزئية وبردي وفصل الخطاب شرع واحكام ويرد كه حق ايله
 باطل وصواب وخطا ميانني فاصل اولدي **قوله** لتعلمن الله الكبري والمكانة
 الزلني التي فضة الله تعالى بها التخصيص على فلا فتد ولم يفعل ذلك مع احد
 من انبياء منسبه وان كان فيهم خلفاء فقال يا داود انا جعلناك خليفة
 في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى اي ما يحطرك في ملكك
 من غير وجهي بني فيصلك عن سبيل الله اي عن الطريق الذي اوجي به
 الي ربي بعد عطية عظمي ومرتبه في ذل كه حق تعالى داوده عليه السلام
 مخصوص فمشر خلا فتد قرآن عظيم ده تخصيص وتصريح قلد وغندر كه
 انباي جنسي اولان سايرا نبياي بواقتصاص شريف ايله تشريف قلما دي
 الكرمه انلرده دخی خلفا و خلافت بولندي لكن بولندي ايله بولندا دي
 تخصيص مذبور انا جعلناك خليفة في الارض خليفة قوله در كه ذكر
 اولندي وبويرلدي كه يا داود ملكك هو احسن نفسا نيت كه اتباع الله ما را
 وجهي نازل اوليه تا كه سني ساير رسل مبرور وجهي اولنان طريق
 مستقيم دن ضال و رهجور فليم بعد خلافتك علوشا في صورة مرتبة
 الهية اولد وغندر **قوله** ثم نادى لطانه معه فقال سبحانه ان الذي يقبلون
 عن سبيل الله لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ولم يقل له فان
 ضلكت عن سبيل فللك عذاب شديد بعد حق سبحانه وتعالى لطفا
 و نكر تاهبه في سابقه ملايم رعايته ادب ايدوب ضلالي صريحا داوده
 نسبت اندري بين سن الرط ليقض ضال اولور ايسك سكا عذاب شد
 ثابت اولور ويدي **قوله** فان قلت وادم على السلام قد رخص الله سبحانه
 على خلا فتد قلنا ما نص مثل النصيص على داود عليه السلام وانما قال الله
 اني جعل في الارض خليفة ولم يقل اني جعل آدم خليفة في الارض اكر اعتراف
 او ثبوت حق تعالى آدمك دخی خلا فتد تخصيص اندري بس داود عليه
 السلام كه دكلد زيرا حق سبحانه وتعالى اثناء قصه آدم ملايكه
 خطا باين ارض خليفة نصيباين رين ديمك كن آدمه تخصيص خلا فتد لازم

يد

مكه

آخذتة که رسولوز محمد علیه السلام دخی اهل هدایتک هدا سته اتباع
ایله مامورا وادی وحکم حقندن انرا اخذ اند و کی که اخذ اندی اتا بوجه
یعنی تابع ایله رسولنک میانه فرق بود که توابع انبیا علیهم السلام
بومرید و واسطه متابعت ایله و اصل و لور را اتا حضرتین که عیسی علیه
السلام و محمد در و صولده و واسطه متابعت محتاج اولما در و بر احد
اتباع اتد ل **قول** و هو فی حق ما یرف من صوة الاخذ تخص بهما موافق
هو فی غیره منزلة ما فرزه النبی صلی الله تعالی علیه و لم من شرع من تقدم من
الرسول یكون قد فرزه فاتبعاه من حيث تقریر له لا من حيث انه شرع لغيره
یعنی بزود اول و یه عارف که عین حکمی منبع حقندن اخذ ایدر هذا
لاخذ اخذ خاص الکی ایل مختص و لور و و یه مزبور اول حکم مأخوذه رسول
مشرعه موافقت قبول رسول الله صلی الله تعالی علیه و یه تقریری منزله
در که و یه اکا اتباع ایدر رسولک تقریری حیثیتندن یو غنیه غیرک شرعی
اولوب غیراجون شروع اولوب حیثیتی ایل و کال و الا شرع شسوه
اتباع لازم کلور خود باطل در حاصل کلام است محمد دن شول اولیا
عارفین که رسول متقدمینک اکا امکا من منبع حقندن اخذ ایدر و اکا
تابع اولور لور یو غنیه ایله در که یغیر موزا یه تقریراتش و کند و یه تقریر
قد اتش اول و الا رسول متقدمین است مخصوصه لور شرع اند کلری حیثیت
ایله اولیه **قول** و كذلك اخذ الخليفة عن الله عین ما افذه منه الرسول
فتقول فی بلسان الکشف خليفة الله و بلسان الظاهر خليفة رسول الله
ولهذا ما ات رسول الله صلی الله تعالی علیه و لم و ما یضرب خلافة عنه
ولا عینه لعلمه ان فی امة من یاخذ الخلافة عن ربه فیكون خليفة
عن الله مع الموافقة له فی الحكم المشروع فلما علم ذلك صلی الله تعالی
عليه و لم محالاً مر بعده خليفة نك حقندن اخذ حیثیتندن دکلا رب
خليفة مزبور یه لسان کشف ایل خليفة الله و لسان ظاهر ایل خليفة
الرسول دیروز بومر ف تجلیه اجون در که بنی علیه السلام صین ارجا
لسان ظاهر ایل خلافة قدر منیه تنصیف بومر ما در تقریر ایدر و ربی عدم تنصیف
وجهه اجون اشاره لطیفه اولما دی و خاندان نبوة دن بوقدر افتلافا
کثیره بالمدة مرفوع قلنما دی و صهی الله تعالی اعلم بودر که خلافة غیر الرسول
سبب ظهوری افتلافا مزبور ایدر که هزار حرکت و مصلحت خفیه بی غل
اولوب آخر الامر پس برده و وجیب عینده و محجب اولان حکم لامرایی
جلوه کما ولوب من عند الله خلافة محندن مقرر اولدی **قول** فلله خلفاً

نقطه

فی خلقه یاخذون من معدن الرسول و الرسول ما اخذیه الرسول و یرون
فضل الرسول المتقدم هناك لان الرسول قابل للزيادة الى لو كان الرسول
قبلها **بسم** معلوم اولدی که حق خلقنده یه خلفا سی و اردر که بزم
بنیموز و سایر رسول متقدمین اخذ اند و کی معدندن انلرت اخذ اند
کلری اخذ ایدر کی رسول متقدمینک فضلنه عارف و الفضل المتقدم
کیمنجه معترف اولور زیرا رسول متقدم زیاده قادر در بونلر و کلر
تقریر ایدر و ربی جزئیات اسورده تقریرات یسیر بولمغین زیاده
لازم کلر بعد خلیفه مزبور شول زیاده قبول انز که اگر رسول
لنفسه اول خليفة عهدندن بولفسه زیاده مزبور یه قبول ایدر ایدر
یعنی رسولک زیاده یه حکم وجودی و عیدی برابر اولمز مجرد مصلح
حادثه که اقتضای عهدی ایل ظاهر اولور برنی الا موجود اولسکه
یون قبول ایدر و یه ایدر بحسب المصلحة و الا سحسان خلیفه قبولنده قادر
اولما ز مکر ما تحت کلیات شرعیه ده داخل جزئیاتندن معدود و الا
زیرا ایوم املت که دینکم خطابنک مقتضایه بودر که بحسب الحکمة
الی آخر الزمان تجدید احکام احتیاج منقطع اوله **قول** فلا یعطى
من الحکمة و العلم فیما شرع الا ما شرع للرسول فاضمة فصوص الظاهر
متبع غیر مخالف خلافة الرسول الا تری عیسی علیه السلام لما خلیت الیم و
انه لا یزید علی موسی علیه السلام مثل ما قلنا فی الخلافة ایوم
مع الرسول امواجه و اقرو فلما زاد حکما و نفع حکما کان قد فرزه
موسی علیه السلام لکون عیسی عم رسولک یحتملوا ذلك لان مخالف
اعتقادهم فیه **بسم** خلیفه یه امور مشروع حکم و علمدن اعطا اولما
الا خاسته رسول اجون شروع اولان امورک یکی و علی اعطا اولدی
بسم خلیفه بحسب الظاهر منبع اولدی مخالف و مخترع اولما دی اتا رسول
خلافتک مخالفدر که بونلرت ما بیند خلافا واقع اولور کولر بیکه
عیسی و ام اولما یهودی خیل اندر یک دین موسایه مخالف اولیه نده خلقا
زمانه پیغامبر و موز له خلافا اندر که کی بس عیسی یه اتباع اندر
ودنیم مؤمن و مقرر اولدر بعد و قنا که عیسی ده بام الله موسی مقرر
اندر که حکمی نسخ اقدام و شریعتنه بینر زیاده کرو لورسه بوحال افتلا
اندر زیرا اعتقاد یهود برادر یک دین موسی مؤید اوله و شریعه عیسی آتی
نسخ انید **قول** و مهلت اليهود الامر علی ما هو علیه فبطلت قبله و کان من نصیحة
ما اخبرنا الله تعالی کتابه لفریزعنه و عنهم فلما کان عیسی دم رسولاً قیل

و هذا الخليفة ليس تعالى
تأنيده و من صفای نفسی
زیاده و نقصان و فی
اوله که عیسی

الزيادة اما بنقص حكم قد قدرنا و زيادة حكم على ان النقص زيادة حكم بلا شك
 لكن يهود لرسل الله جاحل اولدلو و مقتضاي صلته واستعداد قوم اوزر
 حكمك زياده و نقصانده قابل اولمار و غن بلما دلو بس قتل عيسايه طالب
 اولورننه كه خبر صادق قران عظيمه حال عيسى و يهودون بزهره خبر و بر
 بس و قتل عيسى عم رسول الله ولي ابيه شريفه موسايه زياده قابل اولدي
 و حكمه نقصه قابل اولدي اكرم نقصه في الحقيقة زياده در لكن بقرع بعد الامان
 قلدي افاديدني اولما غنجون زير آبر شينك حكلي اياصني شريفون نقص الحكمه
 حكمك زياده سني مشن در **قوله** و الخلافة اليوم لها هذا المنصب و انما ينقص لو
 يزيد على الشرع الذي قد قرره بلا جهاد لا على الشرع الذي شرفه به محمد صلى الله
 تعالى عليه و لم ديني كمالا موجوده اولان خلافة ايجون مذكور اولان منصب
 زياده حاصل دكلدر بس زياده و نقص واقع اولور سبه قابل اجتهد اولان سو
 يمكن اولور كه قصد نقص مرجع واقع اوليه مكر مجتهد راي و قياس ايلد حكم ايل
 و بالجملة زياده و نقص رسول الله بالمشافه خطاب اولنان احكامه و بالجملة
 بمشرا و لما ز **قوله** فقد يظهر من الخليفة ما يخالف حديثا ما في حكمه فيجعل احده
 من الاجتهاد و ليس كذلك و انما هذه الامام لم يثبت عند من جهة الكشف
 ذلك الخبر عن النبي عليه السلام و لو ثبت حكم به و ان كان الطريق فيه
 العدل عن العدل فما هو معصوم عن الوهم و لا من الثقل بس ازا اولور كه اخذ
 عن الله اولان خليفه دن صكر حكم ده بعض حديثه مخالف امضاها اولور
 و امر من بور حكم اجتهد دي خيل اولور اما دكول در زير اول ما ملك
 قاستن كشف طريق ايلد خبر من كورك بني دن صدور بي ثابت اولمدر
 زير اكر ثابت اولسه خبر من بور ايلد حكم ايدرايدي من آتمه و هو مقطع
 اولور ايددي اكرم روايت حديثه عدالت شرط در عني عني عادي
 عادل كركدر لكن عدول من بور و همدن معصوم اولور و نقل بالمعنى
 سندن خلاص بولر لرا ما قول بس و هو و نسيان امرتاني منشاء تحقيقات
قوله فمثل هذا يقع عن الخليفة اليوم و كذلك يقع عن عيسى عم فانه اذا
 انزل برفع كثير من شرع الاجتهاد المقرر بس برفع صورة الحكم الشرع
 الذي كان عليه النبي عليه السلام بس بوقوله اقر زمانه خليفه سندن
 ديني واقع اولورننه كه حضرة عيسى دن ديني صادر اولم كركدر زير
 حين نزول انمه و مجتهدين مقرراته و كيجه احكام اجتهدية برفع
 و زجر اتسه كركدر تا كه سبحانه سر آورده و ظنون و اوها مرفوع اولوب
 و افات طمان صورته شرع و متبوع اولور و لا سيما اذا تعارضت احكام

دي

الائمة في النازلة الواحدة قيعام قطعا انه لو نزل وحي لنزل احد الوصوه فذلك
 هو الحكم الاكبر و ما عداه وان قرن الحق فهو شرع تقرير لرفع الجرح عن هذه الا
 واتساع الحكم فيها خصوصاً كه احكام ائمة و اربعة نازله و احده تعارض سبل
 بطريق القطع معلوم اولور كه اكر فرضا زمان وحي اولسه حكم وجوه مختلفه دن
 واحد سين اوزر نه نازله اولور ايدريكه اولم حكم حكم قديم الله در باعدا سبه كه اذ
 شرعيه و علت عقلية سبه نيتله صقدر مشرع تقريري و حكم اجتهدية دي در سبي امد
 رفع جرح واتساع حكم در كه الله تعالى بيورر يرحم الله بكم اليسر ولا يريد
 بكم العسر و قول رسول الله صلى الله تعالى عليه و لم در كه بعث بالخليفة التام
 السمت الحديث و ظاهر بود كه اختلاف بونما سبه وجوه متكثرة ظاهرة
 اولما زدي و سعة رحمة بولنما زدي اما حاجت مرفوع اولسه مقتضايه اجتهدا
 و علت دفع جرح فضيل اولور **قوله** و اما قوله عليه السلام اذا نوبع خليفين
 فاقتلوا الاخر منهما هذا في الخلافة الظاهرة التي لها السيف وان القفا فلا يذ
 قبل احدهما بخلاف الخلافة المعنوية فانه لا قتل فيها و اما القتل في الخلافة
 الظاهرة و ان لم يكن لذلك الخليفة هذا المقام و هو خليفة رسول الله ان عد
 في حكم الاصل الذي به يحل وجود الهين و لو كان فيهما الله الا الله لفسد ما دفع
 سؤال مقدر در كه استصواب اختلاف مجتهدين اذا نوبع خليفين فاقتلوا الا
 حديثي من آف دكليدر ديشلش جواب و بر لور كه قتل من بور خلافة ظاهره و نا
 صاحب اولور الفرم و السيف در كه بولر خلافة اتفاق ديني اتسه احد هانك
 قتل لازمه زير خلافة صورته ده اتحاد صورتي ناميسر در بس و كاه شرع
 و خلفاء صورتيك تعد دنه فساد عقلي حاصل و تنزيل سما و يد برهان تمامع
 واد در و نازل در اما خلافة معنوية تده اتفاق و اتحاد ممكن و اختلاف فرقة
 احد معين آخر من آف و مضارم اولما ز عالم معنوي موطن مضايقة دكلدر خصوصاً
 خليفه بباطن قطب در قطب ايسد اكثر اولمز واحد در با في ظفاي معنوية انكه
 تختن سلطان فخرن مغلوب و تملك اولما عني سبه جهة واحد حاصل ديت
 تعد د فضيل در بون سخي قتل خليفه ي احزا اولم اكرم خليفه ي ثانياك معاني
 او كيكي دكل ايسه و تعارض و مخالفة حقيقية بصلاتي يوعسد مجتهد مخالف
 صوري موجب قتل اولور زير عدل و لسفيليه رسول حكمن اولور ايد
 دير حاصل كلام وجود الهي بي ابطال و محال ايدن اصل قرآني و برهاني غانغ
 ايلد خليفه ي ثانياك ديني قتل و ابطال الحكم اولور دينك اول الله اعلم
 شيخ شارح داود قيصري و طور باي خليفه قدس سره ها شموله دن منتك
 يحل عبارتي بخيال اخذنا مشر و بعض معاني به آيه مبني قلمشدر در نظر دقت ايلد

مه

له

يل

كه

در

نظر ولتوب الله تعالى وجهه صوابه ظفر بولن خطا موزي اصله مع ابن بنم
خيالم اول معناه ساعدا ولما دي مرموم مناجاي وصايش الذي شرح ل
استمداد ادم الله اعلم **قوله** فحقى نعلم انهما لو اختلفا تقديرهما لكانا
فلا الحكم هو الا لعل الحقيقة والذي لم ينفذ حكمه ليس باله ومن ههنا يعلم ان
كل حكم ينفذ اليوم في الهالم انه حكم الله وان خالف الحكم المقدر في الظاهر لم ي
شرعا لا ينفذ حكم الا لله في نفس الامر لان الامر الواقع في العالم انما هو على حكم
المتشبهة بالحقبة لا على حكم الشرع المقدر وان كان تقريره من المشيئة ولذلك
نفذ تقريره خاصة فان المشيئة ليست لها فيه الا التقرير لا العمل بل جازية
يس بنم معلوم وزدركه كرفليفتين فرضا افتلا في الله لمرامد هكلك حكم
ناخذا ولور آخر ك اولما زبى ناخذ الحكم او لان اله حقيقى ولور اولما
اولم و يوند معلوم ولور كهر حكم ك عالمنا ناخذ اوله البتة حكم الله في ظاهر
شرع مخالفه في اولس زبرا البتة نفس الامر كهم ناخذ حقتك ولور غير
اولما زبرا واقع امر مشيئة قدر ينفذ مقتضاي مشيئة مطابق ولور حكم
شرع مطابق اولم لازم او حركه كبر شرع مقتضاي مشيئة دغى ولور
نفس تقرير ناخذ وواقع ولور كعمل مقرر اولما زو حكم تقريرى سلتم
فلنم زبرا تقريرى شرع متعلق او لان مشيئة علم وحكم متعلق اولم لازم تقر
تعلق ايدى مشيئة خاصيتى مجرد تقريره در عمل وحكم تجا وزانما
دامك اكاستقلا مشيئة تعلق اعية **قوله** فالمشيئة سلطانها عظيم ولها
بعلها ابوطالب عرش الذات لانها اذا تقضى الحكم فلا يقع في الوجود
ولا يرتفع خارجا عن المشيئة فان الامر لا اله الا هو لى ههنا بالمسمى مقتضى
فليس الا الامر بالواسطة لا الامر بالتكويى **بى** شيك حكم قديم ولطيفى
عظيم در بواجده در ك ابوطال بصفتى شتى عرش ذات قلشد زبرا
الحكام وجوده مقتضيات ذات انكله ظاهر در ما تحت نبت مقتضى
بالذات در بى دايى وجوده خارج عن المشيئة بر حكم واقع ولور
يامرتفع اولما زبرا امر الهى تحت مقتضيات مسمى اولان بر شى ايله مخالف
اولونس اول امر كدر الا تكليفى در امر تكويى ككدر زبرا امر تكويى ده
مخالف جريان **قوله** انما من اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون مقتضى
مشيئة مفارق اولم **قوله** فما خالف الله احد قط في جميع ما يفعله من حيث امر
الشيئة فوفقت المخالفة من حيث امر الواسطة فافهم **بى** واجب تعالى يدر
هر كز جيبى افانده مخالف اولما زكن مخالفت واقع اولس امر تكليفى ايله
اولم كمراد امر الواسطة در وجه الحقيقة فامر المشيئة انما يتوجه على ايجاد

نور

ن

ن

الفصل

الفعل على من ظهر على يده فيكحيل الا ان يكون حقيقة حال امر مشيئة
فعل ممكن تعلق الله توفقه انما الاعيان فعله توفقه ايدى يظهر فعل اولان
فاعالون قطع نظر ايله بى واقع اولما زالا كوني معنى وجود فعل ولكن
في هذا المحل الخاص لكن فعل مزبور فاعال مخصوصا ومحال معينين بولنور
قوله فوفا بى مخالفة لامر الله ووقتا بى موافقة وطاعة
لامر الله **بى** كاه اولور فعل مزبور مخالفة لامر الله ومقتضى باري
اطلاق ايدى لمرامر مزبور موافق اولس ويتعبد لسان الحمد والزم
على حسب ما يكون ولسان حمد وزبان زم دغى موافقة ومخالفة
مزبور بى حسبى وزره واردا ولور **قوله** ولما كان الامر في نفسه
على ما قرره لاه لذلك مال للخلق الى السعادة على اختلاف انواعها
فبترعى هذا المقام بان الرقة وسعت كل شى وانما سبقت الغضب الا لى
والسابق متقدم فاذ الحق هذا الذي حكم عليه المتأخر حكم عليه المتقدم فسا
الرحمة اذا لم يكن غيرها سبق يعنى جود افعال عباد وابستة قيد مشيئة
حق اولدوغى مقرر ومقاد اولدي ايسه بى بوجهه در ك مال فلا يوق
آخرا لامر لا يوق سعادت اولوب انواع مختلفه بى ايله مرجع سعادته ارجاع
اولس لكر كدر نته كلسان حق سبحانه وتعالى بومقامه رحمتك شيئا
اوزره سبقت ايله وسقندر تبيرايدى وصفة غضبدر تقدم ايله **قوله**
وتحريرا ندى زيرا رحمة سبب وجود عالم در بى جميع موجوداته شامل
وجله در اقدم در بى غضبدر دغى مقدم اولور زبرا غضب وجود
عيني در تخرىدر بى هر سابق مقدم اولما ق جوق غضب متاخر ك
على ايله محكوم عيسى اولان جدر محرم سابق لا حق اولما اكاستقدم حاكم
اولور واكلتف صيط رحمت متصل اولوب وغضب متشك يدنر ناخذ
ايله راحت بولور زبرا رحمتك غيرى سابق الوجود بوقدر محصل كلام مر كة
دورية مقتضا سنجه جود منتهاي سير اضرعين اول واول غير اضر
اولمدر بى دوره وجودك نقطه اوى رحمت اولما ق بالضروري
آخري دغى رحمة اولور بى مال محمول وافعال رحمة مرتب متعال اولور
قوله فهذا معنى سبقت رحمة غضب كحكم على من هيل اليها فانها في الغاية
وقت وكل سالك الى الغاية فلا بد من الوصول اليها فلا بد من الوصول
الى الرحمة ومفارقة الغضب فيكون الحكم لها في كل واصل اليها حسب يعطيه
حال الواصل اليها **بى** معنى حديث سبقت رحمتى على غضبي بورد كة ذكر
اولندي ناكه سير وحر كة ايله اكاستصلت يسرا ولدته اكاسترحمة حاكم اوله

لته

زیر آرمه واقف سرحد وجود غایه لطیف وجود در و جمعی مکنونات
 کمال شهود در وجود ساکت و اصل غایه الفایات اوله وجه رحمت البت
 نایل اولور غصدن مغارق اولوب آخر تحت مکره رحمتی شهلک
 اولور بی حال واصل نه ایسه و استعداد حاصلی نه اعطا اندی ایسه
 دخی آنوک ایله حاکم و عامل اولور زیر آرمه روریه وجودیه که
 غایه الفایات در رحمت اصلیه در مرغوب فیها در و مهر و ب عنریا
 اولان غصن در بی بحسب الدرجات بعض عباد اچون عین نغم ده
 جیم و بعض اضر اچون عین جیم ده نغم حاصل اولور بعض متوسطین
 دخی برزخ اعراقن مقیم اولور **شعر** عجب مکنه عجب عبره عجب بد
 عجب غایت ایدر هر رحمتک تصحیف صور یله صوکن رحمت جیم اهر
 نغم اهل نغم اهر جیم اهل عجب ترکیب مزج اتمش و بیروب براور که
 کیفیت **قول** سخن کانه ذاقم شیا هذ ما قلناه وان لم یکن فهم یناقل
 غنا فانه الا ما ذکرناه فاعتمد علیه وکن بالمال فیه کما کنا فیه
 الینا ما تلونا علیکم وما الیکم ما وهبناکم منا یعنی هر که بر من
 ساعه تعرفن جام حقیقت اتمش صاحب ذوق و شهود اوله بزم
 دد و کموز و صوح معالی بی بغیر حجاب کور و روش که مؤمن اولیا
 و انبیا اوله اولمز ایسه دخی بزدن اخذ ایدر و بالو اسطر حجاب
 تقلید ایل نظر ایدر یلور بی معلوم اولسون که صوح بزم دد و کموز
 در قولنزه اعتماد ایله و فقا لموزدن صاحب جمال اوله که تا که
 بزم حاملوز سنده دخی حاصل و بزم ذوقوز و جدا غوز سنده
 واصل اوله بی و معلوم اولسون که هر فیض حقایق که بزدن سینه
 نایل اوله عقد بزدن نازل اولشد بر من بعد بزدن دخی
 سینه ستوا تر و متصل اولان و آریات و بهتیه دن غافل اوله
قوله واما تلیین الحدید قلوب قاسیه یلینها الزجر والوعید
 تلیین النار الحدید وانا الصغیر قلوب اشد قساة من الحجان
 فان الحجان تکسها وتکلسها النار ولا یلینها هفر داودک عیا
 جلیله و تخفنه سندن تلیین حدید در که مراد معنوی داودک
 ظهور بالسیف ایدر و ب قلوب قاسیه حدید یله تقابل سندن کسر
 حدید بعد بالحدید اتمه سیدر و قلوب مزبور حدید متقا و تالدر
 بعضر مستعد و لما یان اولوب فی الحال اذعان و قبول دعوت و بعض
 آخر حدید و حجان مرتبه سندن غناد و شیره ایدر بی داودک تلیین

ساعت اوله که وصال فیض مابین ترک
 لام صله مکنه لطیفه و آه ایدر و
 له یانندن شمع اتصال اولوب تخلص
 و اسطر به کمال ایدر و کده است
 اوله

در

حدید

حدید اتمه بی فی الحقیقه قلوب قاسیه کلمات محرمه زجر و وعظ و مکنه و آیات
 معجزات ایله نهارک حدیدی تلیین کبی تلیین اتمه سیدر صوته مدیدک تلیین ایدر و
 کبی زیر قایه کوکلر حجان دن قور یلور زیر حجان نه نار کسر و کشتن ایلدن نور یلور
 تلیین ایدر من انا قلب قاسیه بی هم کسر و هم تلیین ایدر **متر** و اما الان الحدید
 الا لعل الدروع والرافة یتینها من الله ان لا یتقی النبی الا بنفسه فان الذرع
 یتقی بها السنات والسیف والسکین والمضل فانقیع الحدید بالحدید فحاجه
 الشریع الحدید یا عوذ بک منک فهدار روح تلیین الحدید فهو المنتمی للرحیم
 والله الموفق یعنی من تقایه داود حدیدی ملازم قلادی الادروع علمه قادر
 اولما غیور اولدوغ مثلنک مضرتندن انسانی حفظ ایدر طرف قدغن تبیه
 حاصل اولما غیور که بر شیک مضرتندن خلاص کرو اول شیک نفسی ایله
 قلب ایلد اولور مثلنک مرع کیمک ایلد زخم سیف و سنان و ساکن و سیکان دن
 افتما و خذرا اولور بی اسدی ای عارف مشاهد و ساکن موحظ نظر ایله
 حدید دن حدید ایلد برهیز و حذر قیلدک حتی حدیث نبوی و شرع
 محمدی بومضایه ناطق و یوسر شریفه موافق کلدیکه بیورر اعوذ بعفوک
 من عقابک واعوذ برضاک من سخطک واعوذ بک منک یس منای
 حدیث مذکور تلیین حدید سز کورک روحی و حقیقتی در که ذات و احد
 صفات تعدده ایله هم منتقم هم رحیم بر اسم منتقم دن اسم رحیم استعاده و التجا
 اولنور که فی الحقیقه حقدن حق ایلد حذر قلنور مرتبه صفات ضدین
 مرتبه ذاتن عین واحد کورنور ستر دن توفیق ربانی کر که اطلع
 میسر اوله **لنشد الحقیق** بر ذات بجه اسم و بجه وصف و مراتب بر
 بحر بجه موج و بجه ابر در افشان ذات از لیده نه نقد دن تکثر بحر ایدر
 نه زیاده و نه نقصان **لنشد عطار** هرد و کون موج بر ارتد صد هزار جمله
 یکست لیک باطوار آمد در باغ عشق یک احدیت که یافتست شاخ
 و درخت برک و کل و خارا آمد عکسی ز زیر برده و وحدت عالم زده
 در صد هزار برده بندر آمل **فص حکم** نفسیه فی کلمه یونسیه
 بعضر لفظ نفسیه فتح فایله در دیمشدر بعض اهر سکون ایلد تصحیح تفسیر
 ایک بی دخی صحیح در زیر وقتا که نفس یونس علیه السلام تنفس نفس
 رهانی ایلد ظاهر اگر بطن حوتدن تخلص اولنوب سالک قوم لا اهل
 اولدی ایسه و بحسب الحقیقه و المیفه ابتلاع حوت رحم و شیعه و جلدیر
 ظلمات لثنه ایلد سی در اطلاق و رهاتلنوب عالم ارواح مضایه که اهل فیض
 سیدر بلا فی و بلا صق قلند ایسه و یا خود غم ظلمات حوت طبیعتدن و بحر

دنگه

وحرر يولايه وجمالته ظلمه نيدن حجة بولوب ظلمات ايسه كانه مقابله
النوار شريفه و طريقت و حقيقت ايله منور قلندي ايسه لدي البته حكمة نيز
بوصفت ايله توصيف و تليق ايلندي **قول** واعلم ان هذا النشأة الانشأ
بكالها روحا و جسا و نفسا خلقها الله تعالى على صورته اي عارف
جان و واقف بر صورته انسان معلوم اولا كنه تعالى نشاء انسانيه
بنقها ما مراتب ثلثه بي ايله كند و صورته جامعته هي اوزر نه خلق اندي
تاكه بر رخ برا رخ اولوب بوطرف جانب تنزير ناظر و طرف اضري
جانب تشبيد و معتبر اولوب كانه قلب عالم باطن و ظاهر قلند و
مرتبه مزاجيه و توسط اعتداليه بولشد كنه غالب نه مغلوب نه ظاهر
نه مستتر نه مجرد نه مركب بل كنه بين التوحيد والتركيب مخبر **قول**
فلا يتولي جل نظامها الا من خلقها اما بين وليس كذلك الا ذلك
او بامر **قول** بين جود حق سبحانه و تعالى كند و صورته جمع رحمانه سنده
خلق اندي ايسه انسانيه بي صورته جمعك نظامه حل ايد و بوزن
قادر و لولم لا خالق و ناظر قادر اولور كنه يا بالذات يد قدر خلق
اتش در بغير واسطه الامر يا واسطه امره اتش در اما في الحقيقة
بغير امر و توسط اتد و كي مقرر در كنه سلطنت مشيد و خارج بر امر و قد
و توسط امري ايله مراد امر تكلفي **قول** و من توليها بغير امر الله
تقد ظلم نفسه و يقدر حد الله فيها و سعي في خراب ما امر الله به اذنه
و هر كنه صورته مزبور نك ظلم نظامه بغير امر الله تعالى تولي ايد
و بنفسه محكم عازم اوله اول كيشي حقيقتا نفسه ظلم اتش اولور
صورته مزبوره شانه حد نفسي و حد الهی تجاوز قلش اولور زيرا
صورته مزبوره نك هدي نفسي هدم در بعينه و حقت عمارت سازد و
شيك خرابه سعي اتش اولور بوفود سعي باطل و تحزيب بلا طائل
قول واعلم ان الشفقة على خلق الله تعالى احق بالرعاية من العزة
في الله اراد داود بينا بيت بيت المقدس فيها ملر فلما فرغ منه
تكرم نشك ذلك الى الله تعالى فاجاب الله اليه ان بيتي هذا لا يقوم
على يدي من سفك الدماء فقال داود عليه السلام يا رب الم ياك
ذلك في سبيلك قال بلى ولكنهم ليسوا بعبادي فقال يا رب كابل
نيئا نه علي يدي من هون فاجاب الله اليه ان ابنك سليمان
يتبه فالغرض من هذه الحكاية مراعاة هذه النشأة الانسانية
واذا قانتها الولي من هدمها الاتري عدو الدين قد فرض الله في حقهم

الجنة والصالح ابقاه عليهم وقال ان جنوا لكم واجمع لها وتوكل على الله
اي طالب حقيقة معلوم اولا كنه عباد الله اوزر نه شفقت غيره في الله سفا
رعايتون احق و اولي در بوسد عايله دليل ضرة داودك بنيا جليل
المقدس ملر صرف هت و توصيه ارادة اتد و كيدر و بعد الغراغ من هدم
اولد و غندن جناب غرته شكايه قلد و غندر كنه تعالى دن بوضله نزل
وحي اولديك ياد اود بوبيت رفيع البنيان سفك دنما ادي بغمضون
انسان دو كتك الندن بنيان بولزد دكن داود ربنيا عذرايد و ب
دك يارب اول فان سنك غيرتك و شريفتك بولنه روان اولما دي
حق تعالى بيور در كنه بلي ياد اود لك انلر دخي بنم عبادان پروردم
دك كيدر اشجار كلستانك قلع و قمع مرتبسي اولا باغبان هر كز
رضا و بر سر اگرچه تنديان خزان و صرصر زان خراب اتك شامور
ايسه ده محصل حكمة باري بويلد در كنه بر مظهرت بوزندن صفة قهر
مظهر خنده اجلايدر كنه مقابله ده استحسان بولما زكرو اول آية
قهر قهر بل جزا و مكافاة اكثر عايدت ربي داود عليه السلام فهم
اتديك هادم و مجز بلغي صفت ايدن صفة عمادة لايق اولما زاندر
تضرع انديك يارب بالذات بنم المدين ينسرا و لما زسه بلم دمن بر
بيت مذبور كنه موار ليعني ارزا في قيل ديوجك حق سبحانه و تعالى دخي
بيور در كنه اول بيتك موار نيك او غلك سليمان اولا بقدر ربي قصه
مع آردن حصه اعتبار بودر كنه نشاء انسانيه فك مراعاتي و امراء
حيوي مقصود اهر اولا و بيت معمور قلب انسان كنه كعبه يد آية وجود
و مظهر و مجلاي ميبود در اني اقامت و عمارت هدم افتادن اقدم
هر نه مرتبه اولسه بود دقيقه ملقي و مهلك كركز بلكه فوق الحد مرعي
و مستعمل كركدر بعد حكم مزبور تنوير دليل ايد و ببيور در كنه اعداء
دي حقنه جزم و صلحون مقصود بقاء نوع عباد الله در كنه شيئا
فشيئا شرف ايمان ميبود ايله مشرف قلنوب اول صوة و بقاء صوري
دخي جود معنوي به متقلب اولمقد در بعد عناي آية كربه ديك در كنه
اكر كفار صلح مایل و جزيه يد قائل اولسه لر سزدخي اول سيمه قبال اولور
و حق نو كال قيلوك كنه سزندن سزندن اعلم **قول** الاتري من وجب على القصاص
كيف شرع لولي الدم افذا العذبة والعفو فان لم يخفق يقتل الاتري سبحانه
اذا كان اوبياء الدم جماعة فرض واحد بالدية او عفا و يا في الا و ديا
لا يريدون الا القتل كيف يراي من عفا ويرحم على من لم يعف فلا يقتل قصاصا

یعنی ظاهراً کور می رسد که بر کسند مظهر حکم قصاص اولسه و بی مقتول
 بخیر در دلو سه دین آلوده لوسه عفو بدست گیرایا ایدر سه قتل مقرر
 اولور یو خسه عند الشمارع قتل یوقدر و دینی کور می رسد که کج
 اولیا مقتول جمع کثیرا و لسه اچند بریسی دینه یا عفو زافیه
 اولسه و اولیا باقیه قتل استسه شرعاً جانب عفو مرجع و مراعاة
 قلوب و طرف قتل مرجوح و ملقا اولور ستر و حکمتی رحمت و وجوده
 سبقتی در **قول** الا نراه علیه السلام یقول فی صاحب السیف ان قتل
 کان مثل یعنی کور می رسد که بی علیه السلام صاحب تسعة ده که
 مقتولک علاقتی در و بی قتل اول علامت کتک الله بولندی ایسه
 آنوک قتل طلب اندر که بیور مشرک بوعلاقتی بولندک مثلی قتل اول
 تسع صاحبک قتل کی در که ظلم قتل اولتقد پس بوقضیه ده دینی
 جانب عفو و بقا معتبر و اولی کور لای تسع کسرون و ساکون
 سیان ایل جیل عرضدن حرام کی یعنی اگر قولایه کی انلودر **قول** الا نراه بقول
 و جزای سینه سینه مثلها محفل القصاص سینه ای سوء ذلك الفعل مع کونه
 شرعاً من عینی و اصل فاجر علی الله لانه علی صورته فمن عینی عند و لم یقتله
 فاجر علی من هو علی صورته لانه احو به اذ انشأ له و دینی کور می رسد
 منکه الله تعالی بیور و جزای سینه سینه مثلها پس سینه تانسه که
 قصاص در امر شروع ایکی حکم انی صفة سوء ابله مکات قلد سیه اسفا
 جزای و رعایت طری اولی مشهور در زیر بیور هر که ترک جزا و افتیاد
 اولی قلوب عفو و صلح رضا و بره ابروی و جزای الله تعالی او زین
 واجب در زیر قصاص و لیا جی و یا عفو قلنا جی عبد صورة مقدر برانی
 افنا صورة حق افناد رفت که ایضا صورة حق ایقا اولد و دینی کی بر عافیت
 ابروی صاحب صورة او زین اولور و حق تعالی عفو عبد احو در زیر
 کند و ایله منشاسیدر و نفیسی اچون مرایه در **قول** و ما ظهیر الا اسم الظاهر
 الا بوجه فتواعاه فانما یرأی الخی مال بود که ذات حق و وجود مطلق
 اسم ظاهر ایله ظهور مرآت دی الا انسانک مرآت و وجودی ایله اتری بر هر که
 انسان مرآت اتری **قول** و ما یرم الانسان لعینیه و انما یرم الفعل من فعل
 و لیس عینیه و کلا متا عینیه کان سؤال مقدر در جواب در که صور حق
 دیک انسان نه و بر هر که کاه محو و کاه مذموم اولور حق خود حق
 هو هر که محو در جواب و بر هر که انسان دینی لعینیه قبیح مذموم و کلا دیک قبیح
 اکافل و صفة حیثیه در طاری در فعل و عین انسان و کلا بر عین

زم

مذموم و کلا در **قول** و لا فعل الا الله و مع جنازم منها ما ذم و مع منها ما عذر
 کان بر سؤال تجلید جواب در که هر شیک بر عین خارجیسی مقرر اولج
 حسی ایل فعلک دینی عین ثابت بر بی فعل دینی عینی میبند مذموم اولیا
 مدوح در زیر آدم و مدح نسبت خارجیه دن ناشی در جواب و بر لور که هر
 فعل فکالدر بوجله ایل بعض مدوح بعض آخر مذموم در حیثیه نسبتی ایل
قول و لسان الذم علی جهة العرض مذموم عند الله فلا مذموم الا
 ما ذم الشیاع بر عین فعل نفسند مذموم اولیا لسان ذم علی جهة
 العرض النفسانی عند الله مذموم اولور ما ذم که شرع تعیین انید زبرا
 کاه اولور فعلک قبیح و ذمی اول ذم اید یجنک حاله عدم ملا یبند ن
 نایش اولور بی مذموم او در که آنی شیار ذم این بی شیخ بور آده مذهب
 اهل حق تصریح بیور دیک صی قبیح شرعی اولوب عقلی اولیا **قول** حکم علیها
 الله تعالی او من اعلم الله تعالی كما شرع القصاص للمصالح ابقاء لهذا النوع
 و ارداعا المقدر حد و دانه ذم شاری تعلیل در این شاری ذم عقلی
 بر حکم خفیه و تفهید در که عالم حکم الله دریا انیا و اولیا عارفین در که
 عالم لدی ایل عمل در نند که شرع قصاص صحت حکم و مصلحتی که فی الحقیقه قصاص
 بقاء نوع واحد و افراد انسان در صورت قتل فرد ایسه ده **قول** و لکم
 فی القصاص حیوة یا اولی الا لسان و هم اهل لب التبی و الذی عشر و اعلم ان
 التوابین الا الحقیقه و الحکمة اول حکم مشرعه قدیمه انبوا به کریم در که مذکور
 اولی بعضی در نه نظای آیه مذکور بر بطاید و ب خبر مقدم فلسفدر
 و سفایه قصاص من بورده نازل در بوا به دیمک در که دیمشدر نزل فی
 هذا المعنی قوله تعالی الحج دیمک او زین فی ضمیری قصاصه ارجاع اشد
 بعد ضمیر لفظهم اولوا لالباب بر آیدر و اولوا لالباب در مراد هر
 شیک بند و حکم خفیه سنه عارف اولمشدر و بر لور که ظاهر لفظه او زین
 عاقل دیمک را تا اولوا لالبابک مرادی عاقل عارف در که اسرار وجوده
 و حکم شرعی و احکامه عارف و تفتن اولد **قول** و انما علمت ان الله تعالی دینی
 هذه النشأة و اقامتها فانت اولی بما عانتها لذلك بذلك السعادة
 فانه ما دام الانسان حیاً یرحمی له تحصیل صفة الکمال الذی خلق له و مع
 سبی فی هدمه فقد سبی فی منع وصوله الی ما خلق له و قنا که سن بالذک
 ایسه که حق تعالی بونشای شریفه انسانیه دینی و ابقا و اقامتد ساهی
 یس ای عارف بیب سبب النشأة اول رعایت اولی و احو حق باعت
 اولو به و اقیست و اول هواد مطلق من ممکن محتاج سن سنوک ربیه

در

نفا علی ابد آرد نشا بعد از کرم
 و مقدر ملک و صی در بوا به
 در سبب در حکم

سعادة وصولك اول نشاءك رعايتي اياه در كه يلكه في الحقيقه اول
 نشاء سنك نشاء نو كدر عيني در وماذا امكان انسان فايزد و نشاء
 و نشاء كون و حصول در التماس ندن تحصيل صفات كمال مافوق المستول
 و تاسور در پس هر كه نشاء كوني سر برونك هدم بناسنه ساي اول كمال
 خلق له نك عدم حصوله مانع و مطلوب اصلي نك عدم وصوله بسبب
 داعي اولور بسبب طرف حقدين مجازاة بالمثل و لنوب انك دني نفعنده
 اولان كمال منتظر نيد وصول بيشتر اولما ز امر شرع دني اولست زيرا
 وجود دني مكافي در مقتضاي معرفه موجودين بود **نقشه** مست اولور
 مرغ من كل يقه سن چاك ايلر عارف و حرة اولنلر بوني ادراك ايلر
قوله وما اصب ما قال رسول الله صلى الله تعالى عليه و سلم الا ايتكم
 بما هو خير لكم و افضل من ان تلقوا عدوكم فتصبروا ارقابهم و يضربوا رقا
 ذكر الله متدعاي سابق اثبات ايجون بيومر كه نه كوزل در مضرتك
 بوقوي كه بيورر بوخيردن عارف متبسا و لو كنه تحقيقا ستره اعداي
 دينستقابل و متقابل و لمقدن كلكه ذكر الله قائل و لمق خير بود زيرا غرا نك
 ضميره اگر چه اعلاي كلكه الله حاصل ايسد كن هدم بنان الله دني واقع
 بس ثواب شهادة هدم بنان وجوده بدل مفاد ك اولما ز نه قدر هدم
 فقير ايد زيرا ذكر الله ده نغير شر هدم الوجود خير اعلا موجود در تامل
 اولونه بعد غزوي ضروري حال دني ايجاب انسجال بويكه در ديك در
 لكن معلوم اولسونك بوللا مدق عارف مراد نهي غزو بها دكلر جاشا
 و كلا بلكه محرم عرض نفيض استر و اظهار معرفه در غفلت اولنيد **قوله**
 لا تخف لا يعلم قدر هذه النشأة الا انسانية الامن ذكر الله الذي كمال مطلوب
 فانه للعالم في جليس من ذكر و الجليس هو و الذاكر و يتي م يشاهد الذاكر
 الحق الذي هو جليس فليس بذاكر زيرا نشاء انسانية نك تدبير بل كن
 الا حق ذكر مطلوب ايله ذاكر اولان عارف بيلور زيرا حق تعالى ذاكر
 عارفك جليبي در جليس ايشه بود اينس ذاكر اولور بسبب ذاكره جليس
 مذكور دن كور سوب غفلت ايد ذاكر اولما ز بسبب مطلوب كه جمعي قواي
 روحانية و نفسانية نك حضور و جمعيت در بروج ايله كه وجود ذاكر
 فاني مطلق اولوب باي مذكور حق اوله كه وسيله ديدار در مافضلة
 غزو بها ثواب شهادة تدركه مؤتاسي دخول جنت **قوله** بين تقاروت
 راه از نجاست تا نجاست فانه ذكر الله تعالى سار في جميع اليدن لافن ذكره
 بلسانه خاصة فان الحق لا يكون في ذلك الوقت الا جليس اللسان

بكم

ده

خاصة

خاصة فبراءه اللسان من حيث لا يراه الا انسان بما هو **قوله** زيرا
 حقك ذكر كي كه ذكر مطلوب اوله عبدك جمعي اجزا در روحانية و جسمانية
 سند ساريم در اتا ذكر غير مطلوب كه حق الحق لسان ايله مذكور اوله
 اول زمانه حق جليس انسان اولن بلكه جليس لسان اولور انحق اول نقد
 جمعي قوي و جملة اجزا مقصود لربن المزملا صفات سبعة دن بصرو سمع
 حصة يخاصة لربن بصر و سائر اولما ز لرب غير ذلك بسبب مرتبة ده لسان
 حق كور و اما انسان من حيث هو انسان كور و دني الاله كور مر كه
 اول رؤيت روح ايله و قلب ايله كور مكر مرتبة يجمعيت در بلكه انسان
 انكله كور مكر دني الاله كور مر كه اول الاله لسانك كند و ستره مضمون حاله
 يراه ضميري مقبعا هو ضميري لسان غايد در بعض اول لسان مخصوص اولان
 حالت بصراطلاق اندري زيرا انكله كور و در ديك اكله بصرديك اولور بسبب
 اشارة اولور كه هر شيتك صفات سبعة كماليت دن نصيب اوله
 اما حصول صفات مذكورة نك محالة ايله محقق اولما غيبي رؤية لسان
 سي بصرايله اولم بلكه روحانية مخصوصه ايله اولور **قوله** فافهم هذا الشرع
 ذكر الفاظين فالذاكر من الفاظ حاضر بلا شك و المذكر جليسه فهو نشاء
 و الفاظ من حيث غفلته ليس بذاكر فما هو جليس الفاظ بسبب اي عارف
 اذا عان ايله بوسه شرفي كه هر كز مراتب وجوديه ده بر غفلت حق اولور
 مكر سدوم خفض اوله زيرا هر شيتك بر حضور وارد بر بعض اجزا بسبب ايله دني
 اولست زيرا بعض آض غافل اولما دن مجموع غفلت لازم كلكه بسبب جزء
 ذاكر نك مذكور ايله حضور حق اولما غل جليس حق اولور اگر چه جزء
 غافل جليبي ايله جليس دكل ايسد ده بسبب دني بالواسطه جليس حق اولور
 نهايت يقيني در عي و آحاد دن مشاهداتش اولور هل غافل مطلق اولن
 اما غافل من وجه اولور **قوله** فان الا انسان كثير ما هو ادي العين
 و الحق احدى العين كثير بالا سماء الالهية كما ان الانسان كثير بالا
 ولا يلزم من ذكر جزء ما ذكر جزء آخر فالحق جليس جزء الذاكر منه
 و الاخر متصف بالفعل عن الذكر ولا يتدان يكون في الانسان جزء يدرك
 الحق به و يكون الحق جليس ذلك الجزء فيحفظ باق الاجزاء بالنشاء
 زيرا انسان كثير در احدى العين دكلر حق بر جزء دن مذكور اولور
 مجموع مذكور اولور لازم كلكه زيرا واحد العين دكلر بوقدر بر وجه
 بر جزوي ذاكر سار بر غافل اولور و حق تعالى جليس ذكر ذاكر اولور
 بسا انسانك لا بد اجزا دن هر جزوي باري ذاكر حق كركد مر كه

برص

هه

كه

ي

صورة شخصیه حی و باقی اوله زیر اس وجود ک بقایه مد فیض وجود
 مطلق ایلدیر که اول وجود حقدر وسیله مدد خود کرد **قوله**
 مددایت قلموزه ذکر که هرگاه مدد بزه و بر فضیله بر دل آگاه مدد
 مددایت حق تو که طوغری گذرگاه مدد مدد الله بزی ایلدیر که آه مدد
 زیرا اول نجه جزئی مدد حضور نه که صفک جلیس جزو اولی انده ناشیه
 سایر اجزای اعضا به دخی عنایت سرایت اند و روبر اول غایتک
 مجموعی بدن حمایت اولور و بالجمله اول نور حضور الیه حقیقه حیات
 اولوب سایر فایزات بدن تاثیر ایدر و معلوم اولسون که نذر
 اولان حکم عالم صغیر حکم عالم کبیره دخی مقایسه اولوب بر مدیت
 صحیح حکمی ایلدیر که بیور لا تقوم الساعة و علی وجه الارض من یقول
 الله الله یفنی بر یوزن ما ذاک الله ذکر ایدر ذکر اوله قیامت
 قویز و بنیان عالم کبیر که شهادتله بی در خراب اولمز زیرا انسان
 کانه عالم کبیرک شخص جزو بیسی اولق صبی ایلدیر اجزای بدن
 بر جزوی منزله ست در بیسی عالمک بر جزوی ذکر یونفع
 ایلدیر اولور اول جزوه جلیس محقق اولوب سایر اجزایک بقایه
 غایب افش اولور بعد مراد بور آده ذکر ایلدیر انسان مطلق در
 او اسطر ناسدن ایسده زیرا انسان کمالک ذکر بی جمیع اجزای
 عالمک ذکر بی متناهی سن **قوله** و ما یقول الحق هدم هذه النشأه
 بالمسیحی سوا فلیس باعدام وانما هو تفريق فیما خذ الیه سؤال
 بخیلدن جواب در که چون انسان جزو ذکر تقریر اوله هرگز انسان
 مدار موت و قتل اولماق کر که ی زیرا انسان خود بقایه تقدیر
 رندن تحا و ز قیامت قادر اولمز حاصل جواب بودر که حق
 نشای انسانیه هدمه والی اند و کی شی موتله سینی در
 اعدام و قتل کلدیر بلکه تجزیه اجزای در که نفس ناطقه مادی
 عنصریه دن حاصل اند و کی سجن طبیعتدن تخلیص ایلدیر و به
 قریب ایدر فقیر ایدر بومرتیه عامه انسانیه نسبت اولمقد
 عالم یوقدر مکر مرتبه انعام اولان عوالم حسابندن خط
 اول **قوله** و لیس المراد الا ان یأخذه الحق الیه بر جمع الامر که
 بودخی سؤال و عیددن جواب در که عیدک مراد عالم غنا صرده
 مکر و بقا کلدیر جواب و بر مر که مراد انسان عارف کلدیر لا حق
 تعالی نفس ناطقه سن بر قدرت ایلدیر و بر مر جمع جمیع امور اولان

حضور علیه و موقوف سایه ده ثابت و و افقا اولوب عند ملک مقدر طاهر
 و مستقر و لقدن بومر ادک خلا فی مقصود ایدن زمره و بشره مدود
 اولمز **قوله** فاذا اخذته الحق سوی له مرکب من جنس النار التي تنقل
 الیها و هی دار البقاء لو وجود الاعتدال فلا یموت ابدا ای لا یفترق
 اجزای **قوله** سجن که حق سبحانه و تعالی بتوفی الانفس حی موتها
 متطو قیحه نفس انسانیه تو فی ایدوب ذاتنه رجوع ایدر سائر انفس
 مرکب اولمز منتقل اولد و یی که عالم مثال در اول عالمک حقایقندن
 مرکب بر مرکب لطیف تسویه و تفرد ایدر که اول مرکب انتقال
 اند و کی موطن جنسندن اولور یعنی هیئته مجموعه بی باقیه الاجزای
 اولوب قایل هدم و قتل و تفروق و اتصال اولماز بعد و اصل اولدیر
 مقام که موطن حشر و جزا در اول موطن مناسب و انوک حقایقندن
 حاصل بر اولمز که مرکب دخی تعلق ایدر که در آرجیت و نار و با کارخانه
 نفیم و نور آده اول بدن ایلدیر باقی و بر قرآرا اولور زیرا اول موطن
 ثابت اولان اعتدال حقیقی اجزای سنه تفرق و اختلاف و بر مرتب
 هرگز موت اضطراری کور **قوله** و اما اهل النار فما لهم الى النعيم
 ولكن في النار لا بد لصورة النار بعد انتمها من العقاب ان یكون
 بردا و سلا ما علی من فیها و هذا نفیم هم مقال من بور سؤال مقدر و در
 دفع اجون در که امرک کل بی حق را جعدر دیکدن نفیم اولمز که
 مرجع جمیع حقایق ایدر واحد اولمز مع هذا صورة باقیه انسانیه
 امر متفا و تدکر فرق در سعاد عارج مدارج نفیم زمره اشقیانازل
 مدارک محمی در و حاصل جواب بودر که مال خالدی فی النار دخی
 آخر کار نفیم در که صورت عذاب عذب و مآله متبدل اولور
 و شدت نار مدت عقاب بامر الله منتهی اولدیر قال برد و سلا ست
 تحول قلموز زیر اهر شیک اصیلی رحمة در رحمة و عذاب امر عظیم
 لکن نفیم مذبور نار اجندن اولور یعنی اعتبار طبیعت ایلدیر الم صرا و لکن
 بلکه منافی طبیعت ملائم طبیعت اولوب قوه حاشه ادراک ملائم
 اولور بازک معذب اولما یس خود ادراک منافی ایدر مذکور
 اولان دلیلک بعضی مستند ی عقل و هو دایس نقل دخی موجود در که بیور
 بعضا کابر محمد ثانی مرتبه مشهوردن قوی طو تر لر معنای جلود اجون ورود
 ایدن نصوص خود جلود فی النار دلالت ایدر جلود فی العذاب الخرد بر لر
 بعض علما بو حمله بوایه کریمه ایلدیر نقص ایدر دایس که ان المجرمین فی عذاب

جهم خال دون الآية فقير ايد وري تا وثل قاشاني ده وعلى هذا محل
 الخلود على الملك الطويل لانهم من المتناهي وغيره ديتي واقامهم عصاة
 مومنين اولادنه شامل ايكي خلود معناني خفي منه حل اولفني مشكل در
قول فتعني اهل النار بعد استيفاء الحقوق خليل الله محين التي في النار
 فانه لعذب يرونها واما لقور في علمه وتقر من انما صورة تولى من
 جادوها من الحيوان وما علم مراد الله فيها ومنها پس اسم منتقم حقوق
 الله استيفاء الخد كمن ينفه وجوه خالفات وعداوات وصفوف متضادات كذا
 اسماء متقابلين هري بالتمام صليين الدقان في المثل نعم اهل نار ونعيم خليل
 رقب جبار كيه اولور كه ناره القا اولند في جاني ده واقع اولان نعيم در كرسنه
 واما اولور كه خليل شبيهها اولور كه اني هر كز عذاب يو غدي جواب
 واولور كه خليل مجرور روية نار ايله مذهب وحكم واهل طبع ايله تفر يولي
 اعتقاد اوز رينه صورة نار القند جوار من اولان حيوانه موم در مضطرب
 ايد في حاله بولكه حقت مرادي كند و نه صورة عذاب رحمت ايد و كيه بلادي
 فقير ايد و رين افعاله رجعتي ضد ندرن كوستر يك معاني ده حقيقتي مجاز
 ايله ادراك انك كيه مهي زوقه راي در **قول** فبعد وجود هذه الالام
 وجد بردا وسلاما مع شهود الصورة اللونية في حق وهي نار في عيون الناس
 پس نند كه حضرة ابراهيم دم الام شهوده نك وجود ندرن صلي كنند و
 خفته ناري برد وسلام كوردي ساير ناس عيون ندرن غيره نار ايكي كذا
 زمره وكفار مستحق اولد قلري الام لحازاة نار ايله مصاب و تعاقب
 اولد قدرن صكره ناري برد وسلام بولد لرا تما صورة لونية سن مشاهد
 خايه اولمز لرا كره انز مرتبسي كور ندرن ناس ساير ناسك عيون ندرن نسبت
 نار و بونلره اضافة ايله نور و راحت اولور **قول** فالشي الواحد يتنوع
 في عيون ناظرين هذا هو الحق الالهي پس بولقد يربح شي واحدا قلا ضعون
 ناظرين ايله يتخذ وتعايل قبول قابليين ايله متنوع ومختلف اولور جعلي
 الهدي بويكه در بلكه بوجاه عيان تجلي رقب متعال در مثلا تجلي حق
 نفسند واحد بحسب الناظرين متعدد زير احوال تعالى ناظر اسماء
 مجابية سي ايله تجلي ايسه اعيان خارجيه في صور مجابته متباينه
 كور كه هر بري مياين ذات حق كور نور انا ناظر عارف كثره اسمائه
 سي ايله تجلا ايسه اعيان مجالي اسماء كور و ريس وحدة ذاتيه سي ايله
 تجلي ايسه اعيان كثيره ده تجلا اولان ذات واحدي مشاهد ايد
 پس نار كه امر واحد در صورة من بورد و تجلي وجداني الهدي به مثال اولور

اگر قاضی بنیادی و قاضی اوزر بنیادی و قاضی اهل انوار
 اولور و سبب ایت اندرده و بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 خصوصاً ایت قاضی بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 متعاقبون بکار او و بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 با کتون بکار او و بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 خصوصاً ایت قاضی بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 ظاهر در و قاضی بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 حقیقتی در و قاضی بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 حقیقتی در و قاضی بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد
 حقیقتی در و قاضی بنیاد و بنیاد و بنیاد و بنیاد

جا یزد که عین ناظر صورت مذکور ايله ظاهر اوله نند که قول آتی ذکر اتمالی
 بشار حد **قول** فان شئت قلت ان الله تعالى تجلي مثل هذه الامروان شئت قلت
 ان العالم في النظر اليه وفيه مثل الحق في التجلي فتتنوع في عين الناظر بحسب مزاج الناظر
 يعني پس سن اي عارف بواجته ايله نظر ايله دلوسك مال نار ي تجلي وجداني به مثال
 ايد رس و ديتي ديس سكه امر من بوري حق تعالى صور متنوع ايله تجلي ايد را فود
 استرسك عالم مثال طور رس و ديتي ديس سكه عالم في الحقيقه عالم منتهی اولان نظر
 عارفن يا خود عالم نافذ اولان نظره حقت مثاليه در يعني بحسب القول تجلي
 اولوب و عین ناظر كی مزاجی واستعدادی ناظر حسب ایل متنوع اولقد عالمك
 حق مثاليه در بول شیخ قدس سر نار ي مثال مزاج اولما غه ديتي اشارت ايد
 بيور **قول** او يتنوع مزاج الناظر ليتنوع التجلي وكل بهد اسايغ في الحقايق
 يا خود مزاج ناظر امر واحد ايكي تعدد تجلي به بتقيد متنوع و متعدد اولور پس
 تخيلات نلته سرفضا بقدر جايز و شيعوي حقدن تجا و زدر نند كه بيانند
 بيور **قول** فلوان الميت او المقتول اي ميت كان او ميت مقتول كان اذا
 ماتا وقتل لا يرجع الي الله لم يقض الله بموت احد ولا شرع قتل فاكل في قبضه
 فلا فقدان في حق يعني مريم كاهن ايد و كنه تمهيد ايد كه اگر برتيت با حله يا خود
 مقتول بقتل قاتل هرنه ميت و هرنه مقتول اولور س اولسون كرك سيمار كرك شقي
 تجي جاني مومن و قتل حق راجع اولمسه حق تعالى بر فردك مومنه و قتلنه
 راضيا اولمز ايد و قاتلك تبلي مشرع قلما ايد زير اعدم شرع ضرر با كليله
 اعدام موجب انتقاء ربوبيت در زير ربوبيت مريب ايله تحقق اولور
 پس حق تعالى فناء ذاتي مريد اولو متنوع و عدم و اعدام باطل در عبيد
 ممكن محل حكم اسم ظاهر و زابل اولس تحت حكم اسم باطن داخل اولور و كذا
 حقدن خارج و عاطل اولما ز پس كل مور حقت قبضه تصرفند ثابت در
 و هر كز حقت نسبت فوت و فقدان يوقدر بلكه فوت فقدان ممكنه نسبت
 و عالم صورته اضافة در والا تفرق اجزا فوت و فقدان ايجابا **قول**
 فشرح القتل وحكم بالموت بواله بان عبده لا يقوته فهو راجع اليه بسوق تعالى
 قاتل الجحون قتلي مشرع اندي وموتة قضا اندي زير اعدم نك فوت اولما
 كند و بدم راجع اولما عین بيلور ايد **قول** على ان في قوله تعالى واليد يرجع
 الامر كل اي فيه يقع التصرف وهو المتصرف فما خرج عنه شي لمن يكن غسل
 هو شي هو عين ذلك الشيء وهو الذي لا يعطيه الكشف في قوله تعالى وا
 يرجع الامر كل بوجله ايله حقت واليد يرجع الامر كله **قول** في تصرف حقدن
 واقع در و تصرف و تصرف في جملة سيمقدرديك در و حقدن بر شي ظاهر

لید

ما ظهرت الجاهات التي لا ياتسان وهو على صورة الرحمن يعني هو اجن
 جميع جهات تدن ثابت وحج محيط جميع جهات تدن اولد وفتجون در جهات
 حق ايله ثابت اولور اما انسانا ناله ظاهر اولور حق ايله اولمزير حق
 محيط جميع جهات تدن بر فوق بوقدر كه احاطه وحق اوليه و برحت
 بوقدر كه حق انوك تحت قبلايه ساير جهات تدن في حال بريكه دره قد
 جميع جهات تدن اما انسان اجن بر فوق ثابت تدن كه انسان ثابت
 دكلدر و برحت ثابت تدن كه انسان اند موجود دكلدر بر محيطها
 اولمانع ايله يا تحت ظهور جهات اولدي دني انسان صورة حق
 در زير اجامع صفات متقابله در اول اجلد جهات متقابله ايله
 تعدد انش در **قوله** ولا مطعم الا الله يعني غداة روحانيه و جسمانيه
 الله دن غيري بوقدر زير حق كه وجود مطلق در وجود غداة هو
 وهو يطعم ولا يطعم تولد دن مافوذ در **قوله** وقد قال تعالى
 في حق طائفة ولوا نهم قاسوا التوريه والاخيلا ثم نكروا نعم
 فقال وما انزل اليهم من ربهم فدخل في قوله وما انزل اليهم
 كل حكم منزل على لسان رسول اولهم لاكلوا من فوقهم و حال اوله
 حق تعالى بر طائفة مقدره كه قوم موسي و عيسي عليهم السلام در
 بيورديكه اكر بولندا حكم توحيد كما هو صحتها قائم واجلي بتمارها
 و كمالها تراوت انسه لر بعد تنكير و تميم بعد التفريق والتخصيص
 ايدوب وما انزل اليهم ديري كه رسول لسانه منزل وغير
 رسول ايله ملهم اولان دني كلام شامل قلدي تاكه اند ساير احاد
 ناس دني داخل اولدي بعد جوابند لاكلوا من فوقهم ديكه در
 ارزاق روحانيه و مواهب و معارف و هبة نفس بغير عمل حسب
 حاصل قلوب ديكدر **قوله** وهو المطعم من فوقه فثبت اليه
 يعني الله تعالى مطعم و فائز اولور جهة فوقيه دنكه اول جهة زانته
 نسبت اوله مشدي ومن تحت ارجلهم دني ارزاق روحانيه اهل انراق
 علو تنزيه دن اخذ اندكاري بكم احوال و مواجيدره كسبه نفسا
 نية دني شئون كيم سلوك طريق ارجل ايله جذب ايددر لرا و في عملدر
 روح نايه سيم عمل نفس در اول محض نبض روحانيه نايه سيم كسب فاكور
 نظر نفسا في اولك مقدمات منتج محض ثواب ثابتيك كاه خطا و
 كاه صواب در وهم ايله مشوب اولد و غنجون **قوله** وهو المطعم من
 القبة اليه نسبها اليه نفس على لسان رسول المترجم عنه بس حق تعالى

في
 درون

جهة تحته دن مطعم اولوب بقاء طعام نفساني ايديجيدر نيكه
 جهة مزبور و نفسنه نسبت اندي اما نسبت لسان رسول مزبور
 ايدوب و صيفه معلوم ايله ارا اند و كي نسبة تحته نيكه بعد
 وحتي از آله ايجودر **قوله** لو لم يكن العرش على الماء ما لفظ
 وجوده فانه الخيرة يحفظ وجود الحق الا تزي الى اذ مات
 الموت العرفي يخل اجزاء عظامه وينعدم قواه عن ذلك التظم
 الخاص اكر ما تحت عرش اولوب و عرش مافوقه مستقر اولسه
 وجودي تحفظ و باق اولمازوي زير وجودي حيا ناله محفوظا
 اولور و حيات نايه بقاء بولور كور لمز مسكه بر حق موت غافل بيت
 وفوت عاري ايله فايت اولسه اجزاء نظامي بوزلور و عقور نفا
 بوزلور و قواي نفسانيه سي هالك و سعدم اولور و شروط طبعي
 مرتفع و بني سري بدير سعدم قلنور **قوله** قال الله تعالى
 لا يؤب عليه السلام اركض برحلك هذا مقلل بارد يعني ماء
 بارد **قوله** لما كان عليه من افراط مرة الالم فكنا الله
 برد الماء مقدم دن فهم اولدي ايسه كه ثما سوقوف عليه
 حيات و مزيل شر ايدگر باندن الله تعالى ايوتيه خطاب
 ايدوب بيورديكه خاك يا يوكي ايا غوكل ضرب ايله كه اند
 ماء بارد قلدي و واديدر غل ايله قالب بد نوك صرك و درن
 اسقامدن تطهير قيل و صارت قلب باطنوي رياضات روحانيه
 ايله بتريد تدبير ايله موصوفدن ذكر صفته النقا اولنوب
 معنايه بارد ريح ايد و كنه بيان ايد زير الم مرض مورت حارة
 ايدري حق تعالى برد مايله دفع ارادة اندي ديري **قوله** وهذا
 كان الطب النقص من الرايد و الزيادة في الناقص والمقصود
 الاعتدال ولا سجيل اليه لانه يقارب به يعني حق تعالى
 ايويدن حارة مفرطه ازاله اندي حارة معتدله اندي
 زير مقصود ازاله فساد ابدى اثبات فساد دكل ايدري
 بومعادن در كه طبت كيفية زايدي نقص و كيفية ناقصة
 زباده قلمقدن غبار تدن كه مقصود اولان قرب اعتدالي
 حاصل اوله زير اعتدال ميق في حال دكل عقل اكا ذال دز
قوله وانما قلنا ولا سجيل اليه اخذ الاعتدال من اجل ان
 الحمايق والشهوة يعطى التكوين مع الاتعاس على الدوام

صيل

معلوم اولانكه ما كجيب الحق مانع ندي
 وادرا اولانكه و شمع طاهر ايدري قلمقدن
 ثانيا حارة مفرطه و معتدله ايدري
 سيدر ثالث تقوية هضم ايدوب
 طعام ثاكول بد نك منافذ ضيقة
 سده متعسف الله سيدر لكن م
 طعام لازم اولان ازاله ايدري
 اولور ايويدن ايسه بعد صفة البدن
 منقطع ايدري فوود طعام و شرابه
 او نفاذ و غنة نكته لطيفة
 مورد اوله الله اعلم

ولا يكون التكوين الا على سبيل الوحي في الطبيعة الخافا او تعقيفا وفي حق
الحق ارادة وهي ميل الى المراد الخاص دون غيره فالاعتدال يوزن بالسواء
في الجميع وهذا ليس بواقع فلهذا منصفان حكم الاعتدال واعتدال مقيقتك
وجوده سبيل اولاد وغنى دليلي بودر كه شهود ومعرفة حقايق على
الدوام اعطاه تكوين مع الانفاس ايدري يعني هر نفس تجد دكون ونفسا
كو ستر منكون مع الانفاس ايسه مكنوك ميلنه موقوف اولور وميل
مكون عالم طبيعت اخلاف وتعيين ايله مستمرا قلنور لكن هي باريد ارادة
ايله تعبير اولنور وارادة مزبور مراد خاصك وجود اعتدال ايدري
وطرف عدمي وجودي مرجح اولور اعتدال وجود ايله عدم ميانيني شوق
استر بس اعتدال وقوعه كلك محال اولور زيرا وقوع بولسه وجود فوت
اولو لازم كلور وجود خود مقتضاي تجلبي ذات قدر فوت اولما ز اول
اجلاره وجود اعتدال ممنوع ومحال عد اولندي **قوله** وقد ورد في العلم
الايهي النبوي اتصاف الخلق بالرضى والغضب وبالصفات من ايل للغضب
والغضب من ايل للرضا عن المرضي عنه فصوصا علم الهي نبوي واراد اوليك
حق تعالي صفة رضا وغضب ايله متصف بلكه يعني ما فوق ضرار صفات
متقابلة متضادة ايله مقيد اولور هلا رضا من ايل غضب اولور وغضب
مرضي عنه دن رضاي آزاله قيلور تاكه احد مكين نفاذ بولور شرط
خارجي بي ايله بس اعتدال بخ متصور اولور كه نفاذ احد مكين اعتدال
ايله جمع اولما ز **قوله** والاعتدال يتساوي الرضا والغضب في غضب
الغاصب على من غضب عليه وهو عنه راض فقامتصف باحد الحكمين في
حقه وهو ميل اعتدال **قوله** خود حقه رضا وغضبك تساوي بيدر
اول خود محال در بس بر غاصب بر مضروب عليه غضب انز كه اندر راضي
اولش اولد بس حق غضب احد مكين ايله متصف اولش اولور ورضاي
قيوب حكم غضبه ميل انش بولنور **قوله** وما ارضي الحق عما رضى
عنه وهو غاصب عليه فقامتصف باحد الحكمين في حقه وهو ميل وحق
تعالي بر مرضي عنه دن راضي اولما ز كه اكا غاصب اولد بس حق تعالي
خود رضاه احد مكين ايله متصف اولور واتصاف مزبور مضرب
در كه خلاف اعتدال دليل در زير تغليب احد ميانين در نكده كلسا
ميزان كيفيتك طرف مكنته مایل اولد وغي كبي شيخ قدس ستره
بور آره صفة غضبي مطلق غاصب نسبت ايدوب صفة رضاي حقه
نسبت اندو كنره نكته لطيفة شيخك طرف رضاي خطه ن ترخ

انتهى

انتهى سدير لطف ظرافية فهم اولور بونكته عقل تبيرا ولهم ذوق
داير در **قوله** وانما قلنا هذا من اجل من يري ان اهل النار
لا يزال غضب الله عليهم دائما ابدا في زعمه فالهم حكم الرضا من الله
ففتح المقصود فان كان كما قلنا مثال اهل النار الي ازالة الامر وان
سكنوا النار فذلك مرضي الله تعالى عنهم فزال الغضب لزوال الالام
اذ عين الالم عين الغضب ان فمحت مع بز بولاي ادا اندك الابر حمله
اندك كه عباد دن زوال غضب فلا تات اند دي بلكه زوال مزبور شرط
رضاي ايله مقيد وجود مسكوت عنه اولدي بوليد ايلدين اصل
مدعي ثابت ومقصود حاصل در كه وجود ميل وعدم اعتدال حقيقي
حاصل كلام مزبور زعم اهل ظاهر وظاهر نفس اوزر ينه مسوق
در كه شود ايسه خلود عذاب واستمرار غضب در وكر مراد بزوم مقالمز
اولور سه كه مراد مراد مذكور اولدي يعني مثال اهل نار زوال الالم
وآزاد اولد ناره ساكن وداخل اولد قلري حاله صورة نار باق
ايكن كرو على الاستمرار راحت ورحمت اولد لربو خود محض رضا و
زوال غضب خدا در بود اغي اولكي كبي عين مدعاي مثبت اولور كه
عين الالم عين غضب اولجاق زوال الالم زوال غضب اولور زوال غضب
ايسه اثبات رضاي مقيد اولوب احد طرف حكم نفاذ بولور
اعتدال منفي اولور اكر فقط فهم دن محفوظ اولدك ايسه **قوله**
من غضب فقد تاذي من المضروب عليه فلا يسعى في انتقام المفضو
عليه بايلاسه الا ليحد الغاصب الرامة بذاك فينتقل الالم الذي
كان عند الى المضروب عليه والحق اذا فرديت عن العالم تعالى علوا
كبير اعن هذه الصفة على هذا الحد بس شيخ قدس ستره سابقا غضب
حقك ذكرندن فارغ وغضب خلقك ذكرنه شامع اولوب اولما مقام
بعد مقام فرق اشارت قيلدي لينه خلا يقدر بر خلق غضب
اتسه مضروب عليه دن مثالم اولوب انتقامه سعي ايدري وايدرو
ايلام ايدري تاكه غاصب راحت بولور ونفسنده ثابت اولان الالم
افذا انتقام غضب اندو كي شخصه انتقال ايدري بس بومغه مقام
جميعه ظاهر ومستقر اولور متاهي عالم دن لينه خلقه غنا
ذاتيسي سبيل فرق وافراد قلستك حق تعالي صفة مزبور دن
منزه ومتعالي اولور بغير خلق بالارو كي صفة غضب در عالي وعاري
ديك اولور ولا صفات قديم ذاتن منفك اولما ز **قوله** واذا كا

ن

نسبت حکمت لودر مابین طرفین ده وجود بولر لور مثلا اسلام بوله ادرنه
 اسکوبدن قریب واسکوب اسلام بوله ادرنه دن بعید برپس بلاد
 مژکوره وجود لریس مثال مژکوره حکم قرب ادرنه ایل ثابت و حکم
 بعد اسکوبله قائم در نفس قرب و بعدت عین خارجیه لری یوقدر
قوله واعلم ان ستر الله تعالی فی ایوب علیه السلام ای غار
 معلوم اولسون که حق تعالی نک ستر یفی که ایوب و د یقندر **قوله**
 الذي جعله عبرة لنا و کتابا سطورا حایا عن احواله تقر هذه الامة
 الحرة لتعلم ما فيه و تلحق بصاحبه تشریفا لها **قوله** انما یسودع که حق
 تعالی انی بوا تمجده سبب اعتبار و کتاب مثبت و برقرار قیله یکه آنک
 احوال حکایت عبرة اوی الایصار اولوب و اول کتابک مضمون علم
 صاحب کتاب مرتبه سبب لحوق اوله و بوجه دن غایه و غرض تشریف
 ذات حضرت ایوب علیه السلام اول **قوله** فانتی الله تعالی اعنی
 علی ایوب بالصبر مع دغاثة فی دفع الضر عنه فلما ان العبد اذا رعى
 الله فی کشف الضر عنه لا یقصر فی صبره و انه صابر و انه نعم العبد
 كما قال الله اوب ای رجع لی الله لا الی الاسباب بس جمله تشریف
 ما عدا حق تعالی ایوبیه صبر الیه تنافی لای بونک بری الیه که ایوب
 دعای کشف ضر اتمشدر بر معلوم اولد یکه عید دای کشف ضر است
 صبر فی مانع دکل ایتمش جمع اولو عین صبر دای کشف ضر له و صابر یقندر
 حکم قارح و بومقابلده نعم العبد الیه توصیف نعمت حاضر یوغنی نته که
 تنای ایوبیده الله تعالی ایوب حقندن مباشر اسباب اولما ایوب
 حق محضد هوعندن اکا مبالغة نسبت ایدر ایدی / و اوب دد و کیدر
قوله ولحق یفعل ذلك عند السب لان العبد یستند الیه ان الاسباب
 اولمزید لایمها کثیرة و السبب واحد العین فرجوع العبد الی الواحد العین
 المنزل لکب ذلك الالم اولى من الرجوع الی سبب حاضر یا لایا فوج
 علم الله تعالی فیه یقول ان الله لم یسبب له وهو ما ارعاه یعنی حقک
 بر فعل بطولیه سنه مربوط اشلا روکی زیر اجد سبب اسناد ایدر و جریان
 سنه الله بومشوال اوزره در اما لایق بودر که عید اسباب رجوع عید
 بلکه سبب الاسباب راجع اوله زیر امرک یا الامدن بر امک مثلا سبب
 مزید سی جوقدر کشتی یغنی سندن مد کجیلین بلکه اما سبب واحد
 العین در پس عیدک واحد لعیند رجوعی سبب خاصه رجوعندن اوی در
 ای سبتدن ازاله ایدر اما سبب خاص کاه اولور علم الله مواخ او لما زرا

حق تعالی

حق تعالی بنم دعای قبول اتمادی دیوا غلر مع هذا لول کشتی مقصد متوجه اولماش
 ایدی و مطلوب وجه خاص مقدر استماش ایدی **قوله** و انما یسودع که حق
 لم یقضیه الزمان و الا الوقت فعل ایوب بحکمة الله ان کان نبیا لما علم ان الضر
 الذي هو حبس النفس عن الشکوی لغير الله لا الی الله بحب الطائفة فطر
 هدر فی ان الشاک یقصر الشکوی فی الرضا به بالقضاء و لیس كذلك
 فان الرضا به بالقضاء لا یقصر فیه الشکوی الی الله و الی غیره هو
 انما یقصر فی الرضا به بالمقفی و حق ما حوطنا بالرضا به بالمقفی و القدر
 هو المقفی ما هو عین القضاء یعنی بلکه دای مزبور سبب خاصه ماثل
 ایدر یکه اول سبب مقتضای زمان و استدعای وقت دکل ایدی اما
 حضرة ایوبک علی مکنه الله مطابق اولدی زیر ابنتی الله ایدی و عار
 مصالح وقت و مقام ایدی پس وقتا معلوم اولدی ایسه که خلق
 صبر بکسر صوقیه فانتی مطلقا شکایتدن نفسی منع ایتکدر کن
 حد صبر اهل حقیق یا نند نفسی الله دن غیرید شکایتدن منع د
 الله شکایتدن منع دکلدر بر طائفة اوی بی حد مزبور معرفتدن
 حاجیا و لا نه کانه بشاکینک شکوایه قضاء الله رضایه منافع اولور
 اچون اوله اما نظر مزبور نظر صایب دکلدر زیر قضاء به رضایه
 قارح شکوی اولمز کرسد شکوی الله اولسون کونک لغير الله اولور
 بلکه شکوی مقفی نک رضایه مانع و قارح اولسون عین واجب
 اولان ایسه قضایه یعنی احکام الله رضادر یوض مقفی به رضایه
 واجب دکلدر زیر مقفی اکثر یا مکروه بالطبع در شرع علی و لیس
 نفس فلندن نفرة ایدر خصوصاً عباد الله رضایه بالمقفی ایلد فحاطب
 دکلدر در و یقصر غیر رضادر عین دکلدر تا که اخرها به خطاب اخره
 خطاب مستلزم در **دقیق** بعد قضاء حکم الله در که اشیا ده علی ضد علیه وارد
 اولمدر و جارجده واقع و موجود اولان تقضی به در و باعث شکایت و
 دخی تقضی به در یعنی محکوم به که عید محکوم علیه در عین ثابت سیه آخ استعداد
 قدیم سیه ایلد مقندن طلب اتمشدر و اول شکایت حقیقتدن عیدک نفسندن
 شکایت در پس حکم قائم بالحی ایلد محکوم علیه منابر بر سبتدر و حکم سبتدر رضایه
 واجب اما مقفی مقتضای عین عید در دبلر راضی اولسون دیکر
 اولما سون نته که خبر صحیح در من وجد غیر فیلهما الله و منی وجد شر
 افلا یلوقن الا نفسه **قوله** و علم ایوب علیه السلام ان فی صبر النفس عن
 الشکوی الی الله تعالی مقارونة القهر لا کفی و هو مهمل بالشخص ذال ابتلا الله

لان

بما تيا لم منه نفسه فلا يدعوا الله في ازالة ذلك الامر المعلوم بل ينبغي له
 عند الحق ان يتضرع ويسأل الله في ازالة ذلك الامر فان ذلك ازالة
 الاسباب عند العارف صاحب الكشف **قول** فصرحت اليك بكونك بجليل
 عارف اولد بك حقيقة سالك مسالك الكشف نفسي بث شكوي الي
 الله دون منع الله فصرحت اليك بمتقاومت ايدوب قوس طويلا واولوب
 بوضوح شخص ايله بلبس مهمل مضمدر كه من تعالي نفسي برالم ايله متالم وبتلي نفسي
 ايكن ازاله من طلب اتمن بلكه مقتضاي عرفان وحقيق بودر كه هلك غفلت لئيم
 ضر من بودر كه نفسند كشف وازال من عارف اولان جناب الله طلب
 ايله بلكه بولده سقا مله ضمنده نجم مراتب جليله قطع ايد شهور تو صيد كوره
 بوازاله جناب حقود ازاله در منزل دغي جناب حقدر منته بوسه اثار
 ايدوب **بوسه** **قول** فان الله تعالي قد وصف نفسه بان توري قضا
 ان الذين بوء ذون الله ورسوله واي ازي اعظم من ان تبليك بيلك عند
 غفلتك عنده وعن مقام الله لا فعله الرجوع اليه بالشكوي فيرفع عنك
 فيضع الافتقار الذي هو حقيقته فيرفع عن الحق الذي بسوء ذلك اياه
 في دفعه عنك اذ انت صورته الظاهره **قول** زير امو تفتاني في كل اذيا وبلغ ايله وضطره
 وقرآن الله ورسوله ازا ايد بلكه كفتنه انتقاين دكرا ايد و بولون اشد و اعظم
 قنغ اذ در كه ذات حقود و با حقا قند غفلتك و بعدر سببي ايد بيلاي غرود
 مبتلا ايدر كه كيفي ايدراك اتمن سن تاكد بث وشكوي خيبر ايجون جناب الله
 ايدرس و خيري مرقوع قلز سن ديلز سن تاكد افتقار امكان كه سنك نفس
 حقيقته رضى وقوع بولوبرس ما را امكان صورة ظاهره من سنك زانك
 استدعاي كشف ذات حقود رفع ازا ايد باعنا و لور **قول** كجا جاع بعضا
 بكي فقال له من لازوله في ذلك الفن معايتا لفقار العارف اغنا جوعني لا بكي
 بقولنا اغنا بيلاي بالضر لا سئل في رفعه عنك و ذلك لا يقدح في كونه صابرا خلفنا
 ان الصبر اغنا هو من النفس عن الشكوي لغير الله او غنى بالغير و بها خاضا
 من وجهه الله و قد عين الحق و بها خاضا من وجهه الله تعالى وهو المستحق وجه
 القوبة فيده من ذلك الوجع في رفع الضلال من الوجوه الاخر المسماة اسمايا
 وليت الا هو من حيث هو تفصيل الامر في نفسه نته كه بعض عارفين مبتلاي مرض
 جوع اولوب في افتقار بكا ايدر مكر بو في مذاق قن معرفت اشد و بعتاب
 ناسرا ايدر عارف جواب و برر كه بني بويلا ايدر مبتلا ايدر بندن بكا و شبانه واه
 سحر كاه استر بلكه كاه و بكا استغاثه و مدد و در در كاهه صدادي يا اهد
 ايدر بولوب معامله اهل بازار بولور و ضا حير ما يده ناله و زارا اولان محبت

ة
ل
ع
ر
ن

خواه لري فهم ايدر نته كه صاحب بلا دغي ايدر بني فضل خدا آنك ايجون مبتلا
 اندا كه متصل سايل رفع ضر و بلا و بودرد لكاه ناله و كجا كنو و اولا قلم هير
 شاع اولوب برر بجان اول فبا يغفلت و راحت برآمزه زمان بر نازه دردا
 اود لوب كودن آه سحر استر لراه من الفتن و خلافة و بومنا بنصا بر لغنا
 اولماز و شكوشكا يتي قدح ايتز ب معلومز اولد بكي صبر در كطري معنا الله دن
 غيري يه شكودن جسي نفس در و غير الله دن مراد و جح حقود بروصه فاض
 قله حاجات ناس اولما غيبي بوسه رند كه اكاه و جه هوية مطلقه دير لرو
 احدى جامعا قور لري داي عارف و سالك مكاشف نفسند دفع ضر
 استدعا الله كسر قلب و فتح عين بصيرت و بولور دن ايدر و جهه افرد
 انزير اوجوه من بولور بيلاب رسوي و غير اطلاق اولنور اكرجه في الحقيقة
 وجه هوية ايله و بولور آخر ما بينت من ايرة من حيث الجمع و التفصيل **در قوله**
 فالعارف لا يحجه سؤاله هوية الحق في دفع الضر عنك عن ان يكون جميع
 الاسباب عنه من حيثية خاصة وهذا لا يلزم طريقته الا ارباء من عباد الله
 الامناء على استرا لله فان الله امنا لا يعرفهم الا الله و يعرفهم بعضهم
 بعضا و قد فحشك فاعل و يا بكانه فستل بس عارف حقود كه من ايله حق
 اولد بكي هوية جامعه حقود سؤال رفع خرائشه ساير اسباب جزئية
 في متقينة حيثية خاصة دن ايمان مع اولما سبين مانع و حاجبا و لوزيرا
 عارف غير و سوي كور من الاعين و احده ارجاع ايدر و طريقه من بولور
 ملازم اولما زالا اربا عارفين بالله و امنا اسرار احدث اولنور اولور
 زير احقك شق عايتن مستور امنا حقايق كنودن و در غيري كه
 بلز مكر بعضي بعض افرن بولوبس نصح توحيد من قبول ايد و بولوبس ايل
 عامل اول و حقود غير دن سايل مراد اولد ترك وسايل قيل **فتممكنه**
 جلالية في كماله بحويته و قنا كه غالب حال يحيي عام احوال جلالية اولدي
 ايسه فص من بولور مكنه جلالية ايله توصيف و بليق اندي خبر بولور عام
 وارد كه يحيي و عيسى ميانند مقاولا و لوب ضرورة يحيي ايل و وضع عبايله
 كانه بسط حالتك افراطن سؤال ايدوب دغي كه كاتك قد امت مكر الله
 و عبايله و صفة عيسى دم مقابلده بولور كه كاتك قد ايت من فضل الله بعد
 قيل حقود وحي نازل اولن كه سنك بكا اجب كن بكا من ظني زياده اولن و نته
 بولور كن كه ان آفتكنا طناي حاصل كلام عيسى م ايله يحيي بك حالي نية
 افراط و تفريط اولدي و وحي الهي و توحيد تر باي نية توسط و اعتدال كور
 ستر كم معاني ظن ايه مشور در ذوق اولون **قول** هذه حكمة اولية في الاسماء

ر

فصل في
عبد الله

كه انا عند حق عبي في وحي الهي
 بر نظيره دغي و ارد اولن و

یعنی مذکور حکایت جلالت اسم حیاء بن اسماء اولیة سبب اولی زینت صفا
وجود در سبوقیه بالعین قبول انزاج اسم حیاء بنی ستماسند اقدم بر تمامه
اطلاق اولی باشد **قول** فان الله سماه يحيى بمذکور ذکر یا ولم يجعل له
من قبل سميا یعنی حیاء اول بر تمامه سیمه اولیاد و غنی بیان در زیر او سیمه
ذکر حیاء ایما اولیاد و اندک مقدم بر سیمه و غنی یعنی اراشی و لمار و غنی کتاب الله
مقدم **قول** مجمع الله بین موصول لصفته التي عن غير من ترك ولد احياء زکوة
و بین اسم فذلك نسما **حیاء** بنی حق تعالی منای سیمه علی صفة حیاء جمع اندی
اولی حیاده ایما عاریت و گذشتگان مرسلین صفتی ماضی اولیاد
علی بنی حیاء وضع اولی صفة ایله سیمه جمع اولی اکرم و صفتی معنا
رعایت اولی امر لازم دکلر اکرم رعایت ممکن اولی صفة مزینة ظاهره حاصل
کلام وضع اول ایله منای نقول عنه در خلاصت ایدر وضع تاغی ایله منای نقول
عنه دلاکت ایدر **قول** فكان اسمه يحيى كما العلم الذوق فان آدم حتى ذكره
علی السلام و فوجا حتی ذکره بسام علی السلام و كذلك الانبياء و لكن ما جمع
الله تعالی قبل حیاء اسم بین الاسم والعلم منه و بین الصفة والآلة کما غایت منه
بین حیاء بنی بکرم نای محیی اولی که ذکر یا یقلدی لفظ افعال صفة
مضارع اولی او زره شول علم ذوقی که محیی قلوب عالمین اولی و آقا صفة
حیوة و علم متشابهان در و نیک که علم ذوقی معلوم مذوق در غیر برحق
محتاج اولی صا حیدر حیوة بنی بکرم **حیاء** اسم حیاء بنی ایما امکان بود در
صفة حیوة ذکر بودند منقهم اولی امر آخر احتیاج فکر فقیه لایح اولی که
سور مریم اولی مذکور اولی ذکر مریم **قول** يحيى يومئذ يطفئ
خاله دکلر زیر او حیاء در مراد ذکر در و حاصل خبر ذکر یا یقلدی
حال ذکر نور طلبی ایما حیاء در بعد لفظ ذکر ایله ذکر یا میان در نوع لفظ
جناسیه و ایدر اکرم صومر معده سندن خارج ایسه ده بعد نیکه و غنی
اخر آید اشارت ایدر و بویور که آدم شیت ایله و نوح و سام ایله ذوق نام
اولی سایر انبیاء بنی کذلک لکن حیاده اولی خصوصیه عطا که اسم علم ایله
صفت میان بنی جمع در اولی ذکر یا یه مخصوص اولی و بویور دندر که
ولده حی حق مقدم ذکر اندی که بویور **قول** رجب هب لی من لدنک و یثاقکم
للی تعالی علی ذکر ولده کما قدمت اسمیه ذکر لیا و علی الذآر فی قولها عندک
بیتا یلحظه فاکرمه الله تعالی بان قضی حاجته و سماء بصفته حتی یكون
تذکار الماء طلب منه ذکر یا لانه عم انزاع ذکر الله تعالی عقبه اذ الی
لدنایه تعالی بر بنی و برت من آل یعقوب و لیس ثم موروث فی حق

ل

که

و نیک

عای

هؤلاء الا مقام ذکر الله والدعوة اليه یعنی لدن حق مطلق بدنگه ذکر ولده
تقدیرم اندی نیکه که آسیده امرای فرعون در ذکر جاری دارند تقدیرم اندی که
رب این شکر قریب که و جوار که بکایت بنا ایله و دی بسحق تعالی ذکر یا یه
اکرام و قضاء مرآم ایدر و حیاء کند و صفتی ایله ستمای قلی که ایما در تاکه مطلق
ذکر یا یه کلا صفا اولی زیر بعد الموت و انقضاء الحیوة بقاء ذکر یا یه
مراد لردن مختار مثنی ایدر و لدن سراج و اجداد و سبب ذکر خبر و سداد
اولی و ایما یعقوب و وارث ذکر اولی و ایما موروث اولی آل
یعقوب حقیقت دکلر الا مقام و کلا یه و مقام بنوقه در بنوقه منقطع و کلا یه متقوا
در **قول** ثم انه تعالى بشرة بما قدمت من سلا مسخیر یوم ولد یوم موت و یوم
یبعث حیاء بنی بکرم بصفة الحیوة و هی اسمیه و اسم بسلام علی و کلا یه صدق حق
مقطع بد بعد حق تعالی فضلند ذکر یا یه شتولاری و لدنک ابتداء مالند
و ناصیه و استعداد ثابت اولی سلا مثنی و شیطان در خلاصه و ایما یه
تالیته ده بلکه اولی شهادة و ثانی بنی برزخ مثالی و حی بیخ آفر در سلا متدن
خبر و بر دی بنی هفت اقیان صفا تندن صفة حیوة ایله موصوف اولی
و سلام حق ایله شرف بولدی حال بود که کلا یه صدق مقطع به در **قول** وان
كان قول الروح والسلام على يوم ولد و یوم اموت و یوم ابیت حیاء کللی
الاتحاد و الاعتقاد و ارفع للثا و بلاء شیخ بیور که اکرم قول عیسی م معنا
ایجاد ده ظاهر الکل در قایل قول و سلم و سلم علی بر دکلر مرتبه عبودیتدن
نیضان ایدر بعد مرتبه تا و ثل و ارجاع اولی لازم در اما حیاء ده و ایدر
ایجاد و اعتقاد اکمل و تا و ثل ایدر در زیر مقام ربوبیتدن ناخبر در رفوع الو
سیاط در بعینه قول مقدم **قول** فان الذي انخرقت فيه العادة في حق عيسى ما
هو النطق فقد تم في ذلك الزمان الذي انطقه الله تعالى فيه ولا يلزم للتمكن
من النطق على اي حال كان الصدق فيما به ينطق خلاص الشهود لم يكن في سلام
الحق مع هذه الوجوه ارفع للابتناس الواقع في العناية بالحقية به من سلام عيسى
على نفسه وان كانت قرينة الحال تدل على قربه من الله تعالى في ذلك و صدق
اذ نطق في معرض الدلالة على براءة امة فضواحد الشاهدين والشاهد الآخر
هو الجزع الياس فسقط طبعا جنياس غير محل ولا تذکر کما ولدت مریم عیسی
عم من غیر محل ولا ذکر و لا جماع غیر معناد بیان الکلیه بود که حق عیسی ده واقع
اولی طرف عاده که نطق که زمان غیر معناد ده واقع در باضمون عقل عیسی
اولی من دیا مر الله تعالی تمکن و کامل ایدر نفس قاضیه و آرد در معنی نطق ای
بهر حال کلامه و نطقه صا دق و لاف لازم دکلر ممکنه نسبت اولی کلام محتمل

ر

رت

ط

ی

یعنی عندک بیتا دوی یعنی یاری

یعنی مرتبه نفس رحمان در ابتدا شیئی حسیله تحت ستم مرتبه
 داخل در این ستم مرتبه اولی است و اولی بمرتبه در بعضی شیئی مرکب
 نفسی در کد نفس مرتبه و نفس رحمان در بعضی شیئی مشارالیه در بعضی
 عین موجوده نیک شیئی در بعضی شیئی موجوده اندر کد شیئی فاشا کد
 بعد از آن غیر النهایه شریط و سبب و وجوده کلک در کد عالم
 شهاده و کد آخره کد جوهر کد عرض کد مرکب کد سبب الح **قوله**
 ولا یعتبر فیها اصول عرض ولا ملائمه طبع باللائمه و غیره لایم کل
 وسعه الرحه اللحقه و صور یغیر مرتبه مذکور نیک تعلیق در حصول
 عرض لازم دکل در زیر جواد مطلقه فایض در کد کد ملائمه و
 طبع اولی متصور اولی جمیع تحت ستم مرتبه الهیه در جمیع الوجود
 داخل در **قوله** وقد ذکرنا فی الفقه الکی ان الاشیاء لا یكون الا للمعلوم لا
 للوجود وان کان للوجود فیکم العدم وهو علم غریب ومثلثه نادر و
 لایعلم حقیقه الا اصحاب الاوهام فذلک بالذوق غدهم و اما من
 لایؤثر الوهم فیهم فهو یبصر عن هذه المسئلة یعنی فتوحات سکیده
 بر ذکرت کد که ظاهر اشیا در مؤثر اثر امر معلوم ثابت فی المرتبه
 یعنی بواسطه اشیا ظاهره علت مؤثره در و بواسطه معلق که ذات من
 جیت هی در منبع جمیع سما و مصدر لشیاء در اکا بمرتبه موجود
 فی الخارج اطلاق اولی در زیر امر و قیاس لازم کلورها شایع الکره مؤثر
 دخی فاعل مؤثر اولی و لور کد معلوم استنادی لازم در مثل لاطان نافذ
 الامر اولی سلطنتی واسطه سید در سلطنتا مرعده در دیر لور مثل فریون
 نوادر عربید در تحقیق عالم اولی الا اصحاب اوهام بعنایه الملک
 العلم پس علم من یور اصحاب و هم قتل ذوق و کشفی در استلای دکل
 زیر الملک که قوه و هیئتی مؤثر اولی و لید بر مثل در بعد عدا و لغیر
 سلطان و هم قوی الاثر در **قوله** فرحه الله فی الاکوان ساریه فی الذوا
 و فی الاعیان جاریه مکانه الرحه التلی اذ علتم من الشهود مع الافکار
 عالیه پس و فاکا ایجاد اشیا صور کونیه در افشاء هویه الحقیقه نایب
 اولی الیسس رحه که وجود در اکوان ساریه اولی سریان هویه که
 رحتک اکوان سریان نایب در بعضی بعضی آخر منقطع اولی
 مکانه مرتبه معنا سید در مثل امتلک مؤثری در افضلک فضل اولی و دخی
 لفظا و معنی مرتبه نیک صفتی در بعضی رحتک مرتبه علیا سبب قیاسی و لور
 ایل معلوم اولی انکا داور نیکالیا و لور معنا ریک اولی که شهود انکا

شکل شیئی تعیین در معلوم اولی
 شیئی و ارشادیه و ارشادیه و ارشادیه
 بری مقول ثانیه در اصطلاح کلیم اولی
 کلیم مقول ثانیه در اصطلاح کلیم اولی
 اولی مقول ثانیه در اصطلاح کلیم اولی

دخی مقارن اولی سید مرتبه رحه عابد در **قوله** فکل من ذکرته الرحه فقد
 سعد و ما عدا لای ذکرته الرحه و ذکر الرحه الاشیاء عین ایجادها انیها
 فکل موجود موهوم و لا یحب با و لولیتی عین ادراک ما قلناه ما نراه من
 اصحاب البلاء و ما نراه من ید من الالم الاضطره التي لا تفر عن قائم ید
 یسهر که رحه وجودیه ای ذکر اندی مذکور بر یور سعید اولی و لور
 بود منبع خیرات و مصدر بهر اندر و یور عالم برشی یوقدر که ای رحه
 ذکر انید پس جمع موجود سعید در و رحتک اشیا ذکر ای ایجاد ید پس
 هر موجود مرحوم در اما با ولیتی صاف برشی قول لور ید ادراک در
 سکا حجاب و منبع اولی سون شول ظاهر کور کد اصحاب بلا و دنیا و
 رحتی وجود نیک کور کد الالم عقی سبی ایل انجلین الالم عقی که صافید
 یغیر بله قائم اولی کد دن ساکن فقه اولی از زیر انیم وجود رحه عا
 و ثمر سار در جاده در دیر کد در مراد وجود اولی و دخی عیشیدن در و اولی
 مذکور اولی الالم اخرویه و بلا یای دنیویه نسبت عدیده دن ناشی
 نفس ماهیه طاری اولی و ماهیتک استعدا از یسند جاری نسب
 عدیده عدم اسلام که عدم عبادات و مجاهدات که ای غیر ذلک اما نفس
 حقیقت وجود در هر کد شهادت را و لور ذکر و خیر محض در شرو و حقیقات
 آتی متین قلما در **قوله** و علم اولی ان الرحه اما هی فی ایجاد عامه فیا الرحه
 بالکلام او جلالا و کلام بی ای عارف اولی معلوم اولی سون کد رحتک اشیا
 عمومی ستم و موهوم و لور ایضه ضمن ایجاد مقتضی اولی سید ایجاد و لور
 غضب کد شلا **قوله** ثم ان الرحه لها اثر یوهمین اثر بالذات بعد رحتک
 اشیا در اثری ایکی و بهل در و بهل اولی اثر بالذات در بعضی نفس اشیا
 و ذوات اشیا در و اثر در صفات دن قطع نظر ایل که اثر حقیقی فی بود که
 صفات ده اثر اثر دکل در **قوله** و هو ایجادها کل عین موجوده و لا یظهر
 الی عرض و لا الی عدم عرض یدیه اولی اثر بالذات که متحد و اشیا
 نظرا و لور هر عین که موجود تی مراد در ایجاد دن و دخی رحه
 مؤثره نیک ایجاد اشیا عرضی و عدم عرضی یوقدر یعنی اطلاق
 ذاتی قید عرضی دن عاری اولی و دخی کد عدم عرض قید دن
 دخی عاری در **قوله** و لا الی ملائمه و لا الی غیر ملائمه یعنی رحه
 عرضی و عدم عرضی ناظر اولی و دخی که ذوات موجودات مایه
 ملائمه و عدم ملائمه دخی ناظر اولی و لور اطلاق سابق موجود نیک
 اولی و دخی که اطلاق من یور دخی موجوده نسبت اولی و لور فاهنا

در بعضی مقارن اولی سید مرتبه رحه عابد در
 ذکر الرحه الاشیاء عین ایجادها انیها
 فکل موجود موهوم و لا یحب با و لولیتی عین ادراک ما قلناه ما نراه من
 اصحاب البلاء و ما نراه من ید من الالم الاضطره التي لا تفر عن قائم ید

في عين كمال وجود قبل وجوده بالمتظرف في عين نبوته زير آرمه هرقابل
وجود اولاد عين موجوده ناظره بلكه عالم الله عين بتوبينه سند و
عليه من ان بيد شرف قدر **قوله** ولهذا رات الحق الخلق في الاعتقادات
تأبته في العيون الثانية بواجل در كه ينفه نظر رحمة عالي عنه وعلم شامل
اولد و عجبون در كه اعتقادات استدلالية بلكه تقليد يده بالجلد مرابا عينا
مصورا ولا في خلقه وصوره بعينه سبي ايله اعيان ثابتة مرتبه سند
عين ثابتة سبي ايله وجود فاهري يد كلز در مقدم كور زير اهلوي كعالم
شهادت يلسي ووجود كبر كرك عرض كرك جوهر كرك معاني كرك صور لتيه
آنك نبوت علي سبي ووجود مثالي سبي مقرر در قتي ذوقه وشهودي بر در
اذعان اولوندر كه بجه مهاكك در خلاصه و بجه معارف خواصه سبيلور
كمال باشا زاده مؤايد رساله سند بر مقدم بر بورد در آغاز اخش
لكي اهلند دسان اولما مشدر رحمة الله تعالى **قوله** فرحمته بنفسها بالاجاد
ولذلك قلنا ان الحق الخلق اول شي و مرسوم بعد رحمتها بنفسها في
تعلقها بايجاد الموصوفين بس رحمة نفس رحمة ايله حق خلقه رحمة قبله
اعتقاد ان ايجاد اقل سبي ايله بواجل در كه ينفه رحمة عاقه حق خلقه
في الاعتقادي عين ثابتة اول كور بجه نفس رحمة اند و كندن در كه
حق خلقه في الاعتقاد رحمة نفس رحمة اند و كندن صكي اول مرسوم اطلاق
اندر ك ينفه ايجاد موصوفيه تعلقه اول مرسوم حق خلقه اولديك رحمة مؤثره
انري اولي واقع اولدي بس رحمة شامل اول نفسنه شامل اولوج مرتبه
ثانيه ده حق خلقه شامل اولدي معلوم اولاد حق خلقه اولدي بجه موصوفيه
اولما دي بلكه بر امركي نك فرد تي ايله ضمنا اولديك اول امركي شئنه مشا
اليد **قوله** ولما انشأ من السوال فيسأل المجوبين ان يرمهم في اعتقادهم
واهل الكشف يستلون رحمة الله ان يقوم بهم فيسئلونها باسم الله فيقولون يا
احنا ولا يرمهم الا قيام الرحمة بهم انرا ولكه مختل ينفه اصله نسبت انري اما
رحمة ايجون انر مشا في دعي و آرد رانك فيضني اعيان سائلين رني سوال
سبي ايله اولور السند استعدا دري مقتضا سنجي شونكر كالكشا
حقا يعلق مجوب اولالرا اعتقاد لري اوزره حق خلقه در رحمة استرلر
بوصور تدره سؤل عنده حق خلقه اولور و سؤل رحمة واقع اولور كه
انرا نلاره واصل اولاد افاقا يلقا شياد ن مجوب اوليان اها ككشف
وتعين رحمة الله ن انكر ايله قايم اولما غي سوال ايدر لر بس بوزلار كه
سؤالند سؤل عنده رحمة الله اولور و سؤل قيام رحمة اولور كندر

رحمتك نفسنه رحمتي عين نفسنه
تقليد عبادتد بر بومته در ارم
و مرسوم ممتاز اولما زير
سبحانه

ايله تا كه موصوفين اولد قلري كي راجحين اولالر بس رحمتد سؤل
ايدر لروا ندر اسم الله ايله تعبير ايدر لر زير يا الله احنا ديولر يعني
بزه رحمتك ايله تجلي ايله ديولر و حق تعالى انلره رحمت انزل الا انكر كل قيام
مرحمتي رحمة ايدر بس اي عارفي بجهاب دعاي مجوب بجه مستجاب اولونكر
سؤل ده سؤل عنده حق خلقه اولما في حق خلقه خود نه نفسنه
و آرنه غيور بس ايصال رحمتد بجه قدره اولسون اما سوال ثاني ده
سؤل عنده الله ورحم ورحيم در سؤل اسم رحمة ايله خلاصه در بس
دعا بجه نار و اولسون و مكاشفين موحدين متضل ما سوال لونه ايضا
رحمة قاصدين در كرمو سطيل بلو كندن ايسه يا خود من غير ظهور
نمكي ايصال رحمة استرلر نتيه نوز مر سندن ايسه زير امتها لر ضفا
الهيته ايله ظهور در نجر لوز بر اريا فلا كندن يو كسك او جولو
قوله فلها الحكم لان الحكم انما هو في الحقيقة للمعني القايم بالحل
فهو الرام على الحقيقة بس مرسوم اوزرنه حكم رحمة ايجون ثابتد زير
حكم صفيقتد بلا واسطه محل ايله قايم اولان معنا ايجون در كه نفسا رسي
حيث نجا اوزرنه حاكم در ديش ايد دي عدم وجود ده مؤثر دك لري
دخي بو كه قريب مفاد برعي قريب سبق اندي سلطنت سلطان و
عالم عالمان حاكم و مرتبه ذي مرتبه ده و منصب ذي منصب حاكم و شور
ددك لري در بس حقيقتد رام اولان دخي اول معاني قايم بالحل در
قوله فلا يرمهم الله عبادة المعني بهم الا بالرحمة فاذا قامت بهم
الرحمة وجدوا حكا ذوقا زير حق تعالى مقبول و مقصود قول لرونه
رحمتا نزل الا اعيان و ماهية لرونه قايم اولان رحمة واسطه سيده
ايدر بس بونكر ايدر رحمة قايم اولسه نفسا لرونه حكم راجحني اذعان
و ذوق ايدر لوفقيرايد و رين رحمة مزكون دن مراد علم در زير رحمتك
وجود و علم صور يه سندن در كه عبادة معني بها خود غير عالمان
در ذوق علي مقدم ماهية و سب بقاء انند در **قوله** فمن ذكر الرحمة
فقد رحم واسم الفاعل هو الرحيم والراحم بس شول سائل رحمتي كه رحمة ذكر
اندي اول سائل مرسوم اولدي واسم فاعل رحمن ورحيم اولدي به اهل
كشفك انر سوال بس رحمتد و جبران حكم رحمت اولدي اما مجوبنك غايه
امري اعتقاد لرونه حق موصوفيه موصوفيه اولدي بس خط مكاشف قند
فظ مجوب قند **قوله** انزل من السماء والارض والحكم لا ينفذ
بالخلق لانه امر يوجب المعاني له وانها ينفذ اهل كشفك خط نفسي حكم رحمتد ن

ي

ل

نك

ف

اولیای انکه کسی عالی اولد و عیون بیور که حال بود که حکم ایسه خلق
متصف اولور و لوزیر خلق اکادیر که مبدء اکا صولق انزاله نازل بلیکه
فعل در پس خلق مرقبه میگردد و وجوده انزال یعنی اشفا اولور و بر اقلی
معایله لذاتها اقتضا ایدر پس حکم هرگز نازل بولمیزد بر احوال اولور
وجود در سابقه در **قول** فالاحوال لا موجوده ولا معد و لا لای
لها فی الوجود لانها نسبت به معد و نه فی الحکم پس احوال موجود و کلدر
معدوم دخی کلدر اما موجود اولماد و دخی زیر اعیان خارجی بی یقین
نسبت حکمت در عقیقه در معدوم اولماد و دخی حکما نبوتی در زیر اعیان
ثابت نیست که ذکر اولور **قول** ولان الذي قام به العلم بسمي عالمًا وهو كماله
زیر بر شئی که آنکه علم قائم اولد اکا علم تسمیه و نبوت یعنی آنکه احوال
عالمیت ثابت اولور پس بر شئی که نبوتی در آخر و نبوتی که وجود ثابت
مستلزم اولماد ایسه لکن شایسته وجودی مستلزم اولور و بر احوال
بود که نفس و وجود اولماد یوب هر شئی که نبوتی دخی نبوتی اولماد
ایله مساوی کلدر حاصل کلام بر شئی که نبوتی در نفس نه موجود
غیر اولور و احوال موجود دخی نفس اولماد یوب لکن موجود و غیر
اولور و احوال طرفین عدم وجود ایله متصف اولماد طرف واحدی
عدی و طرف آخری نبوت ایله متصف اولماد و وجوده اقرب و شایسته
وجود ایله قیام اولور در بعضی و هو الحاله قولن مال علم قائم اولد و
ذاتک عالم اولق فی حال در دیگر مرجع ضمیر معنای مصدر در کف
عالمی معنای عالمه در **قول** فقام ذات موصوفیه بالعلم ما هو عین
الذات ولا عین العلم وما قامه الا علم و اذات قام بها هذا العلم
لردن دخی مراد بیان حال در بعضی عالم ذات موصوفیه بالعلم در عین ذات
کلدر پس عین علم دخی کلدر زیر اکا لاجرا سنک بر سر اعیان اولماد
و بالحاله ذات موصوفیه بالعلم و حاصل کلدر بالعلم و ذات قائمه
بالعلم یعنی بومر که جزئیة بخال اولور و ذاتک عالم قیامی علمین
مستلزم اولور **قول** و کونه عالمًا و عالم مزبور ک عالم اولق فی ذات
مزبور احوال شایسته معنای مزبور ایله انصاف سبب ایله پس
انصاف مزبور در عالم نسبت علیه حادث اولور که المستحق عالمی معنای
در که نفس حال و النسبة علی الحقيقة نسبة من الرام هي الموصية للحکم
فهی الراجعة و رجمه حقیقت معنای نبی در که انی راجع ایجاد ایدر و اول
رجمه ایله حکم مرحوم او زرنه موجب اولور پس راجع دخی رجمه صفتی

که

در که مرحوم ایدر قیاس ایجاد ایدر **قول** والذي وجدها في المرحوم
ما اوجدها ليرحم بها و انما اوجدها ليرحم بها من قامت به موصوفیه
مراد حقد یعنی شو که مرحوم ده رجمه ایجاد ایدر بحر ذاول شخص
معنی مرحوم قلع احوال ایدر بلکه اول شخص مرحوم شخص راجع
اولماد عیون و راجع خلق قلنا عیون ایجاد ایدر ضمایر مؤنث رجمه عاید
قامت لفظن فاعل رجمه در به صمیری من لفظن عاید در معنای ظاهر
قول وهو سبحانه ليس بحال لحوادث فليس بحال ایجاد الرجمه فیه صفات
عین ذات و لیس بحسب الجمع و لیس بحسب ستم ایدر و ی تحقیق در بیوردی
حق سبحانه و تعالی بحال صوافت کلدر پس ایجاد رجمه دخی بحال و لیس رجمه
الزام و لیس بحال الی قیام الرجمه به فثبت انه عین الرجمه و لیس
بکه حق تعالی اسم راجع ایدر مستماد راجع ایسه راجع صفتی ایدر موصوف
اولماد انکه رجمه ذات صفا ایدر قائم اولماد پس یوب دخی رجمه احوال
لازم کلدر که رجمه عین راجع اولد و راجع عین رجمه ایدر و ی نبوت بولماد
قول ومن لم يذوق هذا الامر ولا كان فيه قدم ما اجترأ ان يقول انه
عین الرجمه او عین الصفة فقال ما هو عین الصفة ولا غيرها سؤال
عالم که امر مزبور معرفت ذوق وجدانله ادراک ایدر و مسالک نظر و
برهان و طریق توحید و عرفان قدم راجع اولماد ذات عین رجمه
و یاعین صفة دیکه مطلقاً نیست که مذهب معتزله و حکما در حجت
انز **قول** فقال ما هو عین الصفة ولا غيرها و صفات الحق عندک
هو ولا عین یعنی یعنی امر مزبور ذوق ایدر که ابوالحسن اشعری
ذات صفاتک نه عین در نه غیر در ردی و صفات حق آنکه قائمه
ذاتک نه عینی در نه غیری در **قول** لانه لا يقدر على نفسه زبرا
اشعری حجاب خلقی از الایدوب بقی صفات حجت ایدر مزنته که شیخ
عن قریب انی کشفه تفریح ایدر **قول** ولا يقدر ان يحملها عینه دخی
صفاتک ذات عینی قلنا ایدر دخی حکم ایدر مزنته که حکما و معتزله اول
طریق ذاهب لردن **قول** فدل على هذه العبارة و هی عبارة حسنة بس
ناچار بوعبارته عدول اندر که عبارة حسنة در بعضی طریقه متوفیه اولماد
و ایدر لری بحسب الظاهر الزام دفع ایدر مزنته که کتب کلامیه در مسطور
قول و غیرها احوال مزنها و ارفع لافکال لکن عبارة مزکون نک
غیری بجه عبارة دخی و ایدر که امر کشف اندر احوال و اشکال و ایدر رجمه
النبوت **قول** وهو القول بنفي اعيان الصفات وجودا قايما بذات الموصوف

در

کلام مزبور در حکما و عالمی
فهم علم فطنته وضع قدم احوال
فهم و نفور و اشعری و ی تحقیق
در حجت الکلا فیر

من حيث الفهم والذهن غير من حيث
الذات والخارج عین در بعضی تحقیق هم عین
و هم غیر و نه عین و نه غیر در حجت

و انما هي نسب واضافات بين الموصوف بها وبين اعيانها المعقولة بعد
اول مغاير عبارة عنه ولو لم يوافق كشف اولان عبارة اعيان صفاتك
وجوده حيث تدل لنفسه قايلا ولمقدر بعينه موصوفه خارج قايما في نفق
لكل ركن ثبوت عليكي نفق ذلك ركن صفات من لورده نسب واضافات تدرك اعيان
معقولة ايله ذات موصوفها ما بينت ثابتة **قوله** وان كانت الرتبة جامعة فانها
بالنسبة الى كل اسم التي تختلف بعد صفته مرتبة بالكلية كرمه انواع رحمتي جامعة ايسده
لكل اسماء متقابلة دون هرا اسم الهيته يه نسبت مخصوصه سببي يله متنوعه وتختلف
قوله فلهذا الاختلاف يشل سبحانه ان يرم بكل اسم التي بواقتلا فاجلندن ذكر
حق تعالى دون هرا اسم الهيته سببي يله مرتبة طلبا ولنور ومطلوبه بابرشور **قوله**
فرجه الله والكنايه هو الي وسعت كل شئ في بس رحمة هي كاسم جلاله مضاف در
ورجه كناية كضمير متكلم مضاف در حديث ورحمتي وسعت كل شئ شيابه
شامل ويا مثل اولان رجه در كه ذكر في سبقت اندي **قوله** لعلها سبع كثيرة بعد
بتعدد الاسماء الهيته بعد رجه شامله في مذكوره ايجون شعبه لري وارده
اسماء الهيته متعددي ايله متعدده اولور زير اهر اسم كه مضاف اولور رجه
خاصه حاصله اولور **قوله** فما لم بالنسبة الى ذلك الاسم الخاص الهي في قول
السايل رب ارحم وغير ذلك من الاسماء هي حق المنتقم لرا ان يقول يا منتقم
ارحمي بس رحمة جميعي شعبه شامل اولور مادامكه سؤل اسم خاصه الهيته
نسبت اولونه كه سايل رب ارحم قولند ذكر انه وكما اسم رجه مرتبه كماله طلب
اندر كه حاله سايل اسمك في حاليه بوبله در رحمتي اسم منتقم ضد ارحم اي
سايل اسم من لور له رحمت استسألك ايجون يا منتقم ارحمني دعائك لا زمره
قوله وذلك لان هذه الاسماء تدل على الزات المستما وتدل بحقايقها
على معان مختلفة فيدعوا بها في الرحمة من حيث دلالتها على الذات المستما بذلك
الاسم ورحمتك جميع شعبه عدم عمومك سببي بود كه اسماء مبرور اول
اسم خاص ايله مستما اولان ذات مخصوصه دلالت ايد كه شارع اكاخص
اتمس در واسماء مبرور حقايق متنوعه سببي ايله معان مختلفه يه دلالت ايد
بس سايل مثلا طلب رحمتك ذلك الاسماء مستما اولان ذاته دلالت ايد فينتسده
دعا ايد زير قبله حاجات تلك الذات در غير ذلك **قوله** لا بما يعطيه
مدلوله ذلك الاسم الذي ينفصل به عن غيره ويتميز فانه لا يتميز عن
غيره وهو عند دليل الذات يعني مجرد ذلك الاسم مدلوله اقتضا ان
امر له بر اسم آخر انك ايله منفصل ومنز اولور دعا ايمز نفق سايل دعائند
دلالت حيث تدل قطع نظر ايله مجرد اسم مدلول خاصي اعتبار ايله دعا وطلب

تمت

انز بلكه مطمح نظري وقبله حاجاتي ذات اولور مدلول خاص اعتباري
قالور سه متوجه اليه ذات اولما زود عاجيز قبول اولور زير اسم دآخي
قائند دليل ذات اولما زود عاجيز قبول اولور زير اسم دآخي
وضع شارع قائم مرتبه قالمز **قوله** وانما يتميز بنفسه عن غيره الذات
ان المصطلح عليه باي لفظ كان حقيقة متميزة بذاتها من غيرها وان كان
لكال قد سبق ليدل على عين واحد مستما **قوله** حال بود كه ذلك الاسم دون
مميز اولور الا لذاته مفهوم اصطلاحى سببي مسيله متميز اولور خصوصيه
خارج اعتباره احتياج قالمز زير معارف مصطلح عليها هر قنق لفظا ايله
ايسه اولسون غيري وعبري وفارسيه بذاتها حقايق متميزة در غيرندن
منفصل اولور اكره جميعي سببي ده نفس الامر ده بغير اعتبار الوضوع والاصطلاح
عين واحديه دلالت ايجون دفي سوق اولور في ايسه كه ذات متميز
قوله فلا خطاب في انه كمال اسم حكم للاخر فذلك الحكم ايضا سببي
باعتبار دلالتها على الذات المستما بين يومضاده خلا في يوقدر كه هر
اسم ايجون بر حكم ثابت در كه اسم اهر ايجون ثابت دكل در وذات
مستما دلالت معتبره اولور في كمال الحكمة دفي دلالت اعتبار
اولور كركر بس حاصل كلام بوا ولد يك كجى برسائل دعا التسه وبر اسم
مخصوص ايله معناني مخصوص طلب اسسه مثلا مريض يا شافي ديسه
ذات الهيته دون اسم شيا في حيثيله رحمت شفا طلب ايد بر اسم مبرور
مترتب اولان رحمت سايل اسماده حاصل اولان جميعي شعبه رحمت عام
اولور فته كه مدعاي سايل بولدي **قوله** ولهذا قال ابو القاسم بن العتي
في بيان الاسماء الهيته ان كل اسم على انفراد مستي جميع الاسماء الا
كلها اذا قدت في الذكرفه جميع الاسماء وبواجلندن در كه في هر
اسمك نفسند وحت ذاتن وضع خارجي اعتبار رنسون ذات مستما
دلالت اولور بس جميعي سمه جهة حقيقة سما بولند وعيجون كه صاحب
كتاب خلع نفلين ابو القاسم بن قسقي قدس سره اسماء الهيته بيانندن
بيور ديكه هر اسم على انفراد جميعي اسماء الهيته ايله مستما در نفق ذات مطلقه
دلالت اعتبار ايله بس اسماء الهيته ده هر قنق اسمي ذكرده تقديم اسلكر
اسم وجودي كركر لفظي كركر رقي الهيته اسماء آخر ك جميعي سببي ايله
منعوت قبالور من مثلا اسم حي ذكر انسك هو المليم القدير دير س
وعليم ديسك هو الحج القدير المريد برسن اليه غير ذلك **قوله** ولذلك
لدلالتها على عين واحد وان تكثر الاسماء واختلفت مقاييقها يعني اسم

لفظ اعتباري خاص بلكه خذ في
كل لفظ وقع في شئ في تفرق
على المصنوع بويك
رب

هيته

واحد جمعی سماه الهیه ایلله شعونه اولدوغی بودر که عین و احد به و ذات
 مطلقة دلاکت ایدر کرمه اسمایی متکثره و حقایق اسماء مختلفه لیسکه ذات
 ایسه جامع جمعی اسماء درین بر و اسطه ایلد شعوت بجمیع الاسماء اولوب
 زمره مرصومینک رحمت و وصول طریق طریقین اوزره در بری علی طریق اولوب
 در که عبادک عبارتی ايجاب ایدر نیت که احادیث شریفه ده مثلا حدیث یاران
 کان مقام علی الله ان یرخل الجنة و حدیث اخره و جبت له الجنة و ارادوا و لم یسند
 لکن اشاعه ايجابه قابل و لما یوب لیاقة ایلد توجیه انکار در و جوب مزبور
 فی فضل و امتنان اولنسه جایز در **قوله** قوله تعالی فاستیکم بالذین یعقون
 و یؤتونه الزکوة و ما یقدم به من الصفات العلیة یعنی طریق مزبور ده
 ایدر بوایت در که یوسر لشی انفاعی الخشاء و ایتای زکوة ایدوب صفات
 علیة و عملیه ایلد مقیده اولنر رحمت مکتوب اولد ظاهر کتابه و جوبید
 و الطریق الاخر الذی تنال به هذی الرحمت طریق الامتنان الالهی الذی
 لا یفترون به عمل و هو قوله و رحمتی و سعت کل شئی و طریق آخر که
 رحمت انکله نیل و وصول یسرا و لو طریق امتنان الهی در که مقابله عجله
 جزا و عوض طریق ایلد و لیه بلکه جود و احسان اولد و بوجا دلاکت
 ایدر و سعت رحمتی کل شئی در **قوله** و منه یقل لیغفر لک الله ما کان
 من ذنبک و ما تاخر دخی اول طریق امتنان دن بعض در رض قیام
 فتح مباین در و بغیر مجازاة العمل و مجازاة بغفر ذنب ضعیف و کبر
 و حدیث و قدیم در **قوله** و منها قوله اعمل ما شئت فقد غفرت لک
 دخی رحمت امتنانیه دن بعض در شمول رحمت که عید محققه خاصه اولد و بخی
 فتوحات مکتبه ده یوسر که اجنار الهیه دن در که بر عید مذهب عمل
 ذنب ایدر و مغفر فی سبقت ایدر که بر رب غافر الذنبی اولد بی
 حق قیام اول عید مذنبه ایلد و بخی مرتبه ده یا و بخی مرتبه ده دیلد و کی
 اشله سکا حقیقا مغفره ایلد دم دیه فاعلم ذلک صیغه امر مشا ایلد
 اولان علم مقصود ایدر و کنه تنبیه در بی بو خبر الهیه دن ظاهر اولد که
 عید مزبور ک موافق دن انطلاقه سبب عیدک مغفره زنبه و ثواب
 سنه علمی در بعض اکابر شراح دیشلر که میدان رحمت مزبور ده و بخی
 سبق او دیا و بخی درین اولد فقیر ایدر و برین فاعلم ذلک العلم قولند
 ششک نکته و ظاهر در بینه یوسر که غافل اولد علم مزبور دن کماله
 امر بومعناه علم در دولت رحمت امتنانیه علم در علم بومیدان علم در
 انما جرد و واسطه علم زکاب ایدر و ب غنود و بساطه غفلت و اسودت

لانت

فند

بسته است

بسته است اولی کرک غارفا و لان اشاره ایلد معنایه واقف اولور
 و السلام علی الدوام **فصل حکته** ایناسیه فی کاله الیاسیه معلوم اولد
 و فتاکم الناس بحسب روحانیتهم ملائکه و عالیله ایلد انش و افتلاط
 ایدوب و مزاج غصری بی صبی ایلد طبیعت انسانیه به ارتباط ایلد بیسه
 شیخ ابودحکه ایناسیه و کاله الیاسیه به مناسب کوردی بی فض زبور
 تازمه و تشبیهی بیان ایدوب بریسه ملکیت موافق بریسه بشریته لایق
 کوردی بی تاتیه و امرجهتی الیاسیه حاصل اولدی و الیاس هوادر بیسه
 بعد الیاسی ایلد سخی اولان بعینه ادریس در که کشف الهی ایلد معلوم و کشف
 کتب تفاسیر ده مذکور اولان قصه ادریس و الیاس منابرته دلاکت
 انحر دلاکت ایدر ایسه قطعیة و کل در بیستمال نیک منابرته قطعی
 اولنر لیس ادریس مزبور قریه و بعلیکه بعثت در صکن الیاس ایلد
 سخی اولدی و برلر مغفرون دیولر الیاس بمعوف مزکور الیاسی
 یاسین در که بسطاهرون که اخ موسی در هم بعد موسی عم بعث
 اولندی و برلر و بعضی بفسر ادریس در درلر و ادریس که ادراس قرآ
 محل ادریس ده و برلر بی کشف حفرة شیخ روایت اخرید موافق
 دشدی معلوم اولد که ماده الیاس یسنا اولدیکه قلب فراق در
 و الف و لام صدرا اولدیکه مصدر تعریف و اظهار در که منصب نبوت
 شعار در و ادریس عین الیاس اولجاق حکم انشیت باعتبار الیاس
 اولور بری سماوی بری ارضی اولور و حکم اتحادی اعتبار در در
 ایلد اولور فضی متعدد ایتانی قیل العروج الی السماء حکم قدوسیه
 و بعد النزول حکم ایناسیه اعتبار ایلد در **قوله** کان بنیاقیل لوج عم
 لوجدن مقدم بی ایدر ملک اوغلی در فض میم و سکون لاسله متوشخ
 اوغلی در متوشخ اخنوخ اوغلی در اخنوخ ادریس در حکما بوکه هر س
 الهامسه دیولر **قوله** و رفع الله مکانا علیا فحوض قلب الافلاک
 ساکن و هو ذلک الشمس ثم بعث و بعد انقضاء البقاء عالم علو ارفعاع
 ایدی حکلا ساکن قلب افلاک در یعنی ذلک رابع که محل کورد متین
 و قطب دو برج سند بر در و بعد النزول من السماء آخر الزمان نزول
 عیسی که قریه و بعلیکه بعث اولندی نیت که یوسر **قوله** الی قریه بعلیک
 و بعد اسد صم و بیک هو سلطان تلخ القرية و کان الضم المسمی بعل
 مخصوصا بالملک یعنی بعلیک نام کوبه بمعوف اولدی بعل اسم بیت در
 بک اسم امیر قریه در نیت که لسان ترکیدن امیریکه دیولر کاف فار

نقص فی التفسیر
 عند السلام

بسطه است
 اوغلی در

ندر

نیت

رفع فی بعض کتب التفسیر ان الماضی فی الانبیاء
 باید انهم انفسهم و انما انزل فی السماء اری
 و عیسی علیها السلام و انما انزل فی الارض فحوض قلب
 انما هی اولی و انما هو ذلک الشمس و انما هو ذلک
 عیسی که قریه و بعلیکه بعث اولندی نیت که یوسر
 الشریقی

ايله وضعت بورد ملك سفور مخصوص ايدري ظاهر آنز كچون علمري
 دخی تركيب منهي اولدي ومضاف تقدير اولندي زيرا افتتاح من مقصود
 قلندي **قوله** وكان الياس الذي هو ادريس عم قد مثل له انقلاص الجبل
 الحق بليان من البتة وهي الحاجة عن قوس من ناي وجميع الاله من نار
 فلما رآه ركب عليه فسقطت عنه الشجرة فكان عقلا بلا شهوة فلم يبق له
 تعلق بما يتعلق به لا غراض النفسانية وحال بكون الياس نام ادر يسيل مني
 اولدوفي حاله كهو زخاكون افلا كه عروج انما مشدي اكاء عالم مثاله
 شام جبل لينان ايله مسمى اولان نقلوا اولدي يني ايكى شق اولدي
 وار آسند ناردن بر قوس اشكارا اولديك جمعى الات ركونى نار ايدري
 پس وقا كه ادريس عم اول فرسي بويله ركوب ايجون مهتا كوردى بلدر كه
 موصل منزل مقصود در في الحال ظهر نه سوار اولدي تاكه نار شهوة نفسا
 دوش طبعه تدن ساقط اولوب سبكبار قلندي لينان ضمن لاسله
 لبانه دن مشاخذ در لينان حاجت در كه اول جبل حاجتگاه اهل الله ايدري
 جلدن مراد جسمانية ادريس اولق دخی جايز در كه انكل روح هين
 او ايدرو مطلوبه اتصال وانتهيا قيلور ادريس بروجهل مرتاض
 ايديكماون التي سنه ودی اكثر عدي واجهري وايومري انقلا
 جبل دن مراد جهت جسمانية كسر مغلوبى در كه دير لرتاكه مكان
 عاليه سيعلى اولدي **قوله** فكان الحق فيه منزها پس ماهية ادريس
 حيثية عقله بحتى ايدن حق احكام جسمية دن منزله اولدي **قوله** فكان
 على التصرف من المعرفة بالله فان العقل اذا تجرد لنفسه من حيث اخذ العلوم
 عن نظر كانت معرفتها الله على التنزيه لا على التشبيه پس ادريس عم معرفة
 الله دن تصف مرتبه ده اولدي زيرا عقل فحق كه نفسان بغير مدخاله
 الوهم مجرد اولو اعلاوي نظرو فكرندن اخذ ايدرو وضعية من بعد
 ايلانك ذات الله معرفه بطريق التنزيه اولور بغير التشبيه زيرا اولو
 عقليه منج اولدوفي تنزيه فقط در كه صرافه وحده مانع اولدي عقل
 تحويزا عز **قوله** واذا اعطاه الله المعرفة بالحقى ملكية معرفة بانه
 فنزله في موضع وشبهه في موضع اما حق كه الله تعالى اكا جعلي بسبي الله
 معرفه كشيء اعطاه ايد معرفه ذات صفه كامل اولور زيرا هين ايلانل
 اولور بسبب موضع تنزيه ده تنزيه ايدرو موضع تشبيه تشبيه
قوله وراي سراي الحق في الصورة الطبيعية والعنصرية وما يقبل له
 صورة الا ويرى الحق غيرها وهذه المعرفة التامة التي جادت بها الشرايع

ق

يل

المنزل من عند الله تعالى بعد ادريس عم صفك صور طبيعية ده ومواد
 عنصرية ده سراي كوردى تاكه بر صورة قلندي الا صورة عين حق كوردى
 وبو معرفه تامه وجامع بين التنزيه والتشبيه در كه اني شرايع منزل من
 عند الله كوردى **قوله** وحكت بهذه المعرفة الا وهام كلها ولذلك كانت
 الا وهام اقوى سلطانا في هذه التشبيه من العقول يفي معرفة من يكون تلك هين
 تشبيه وتنزيه اشتماي حيله حاكم او هام در كه ملكه اصحابه منقاد اولور
 زيرا وهم موجبات افكارك ما اولاسنه استشراف ايدرو قوه فكرية يتابع
 اولماز ومطلق تقييد ايلد ومنزه صورته حاكم ايد والي غير ذلك وبوامله
 در كه يني وهك ما وراي عقله تجاوز بالضرورة صابتي شايع اند وكچون
 در كه نشا انسانيه ده او هامك سلطنتي عقلمن اشد واقوى **قوله** لان
 العاقل ولو بلغ ما بلغ في عقله لم يحل عن حكم الوهم عليه والتصور فيما عقل زيرا
 عاقل مركب عقله مبلغ عقولك منتها سنه دخی واصل اولدو خلاص عقل
 اوزره حكم وهون خالي ولما زوم عقولك صرف سنه تصور صورته هين
 قال المنزل **قوله** فانهم هو السلطان الاعظم في هذه الصورة الانسانية وبه جادة
 الشرايع المنزل پس وهم من صورته كامله انسانيه ده حاكم اكبر در وشرايع
 منزل دخی وهك نازل اولمشدر زيرا جميع صور جزئية اخرويه موهومات
 مستقدينك اعتقاد ايله صور با غلر **قوله** فثبتت ونزعت شتى في التنزيه
 بالوهم ونزعت في التشبيه بالعقل فاربطا الكل بالكل پس شرايع واحكام بين
 التشبيه والتنزيه مترج وساري اولدي بس مقام تنزيه حكم وهك ايله
 تشبيه اندي وهم صورته دن منزله اولان معاني مجردة يديلى صورة البتة
 ايدرو مقام تشبيه عقله تنزيه ايدرو وب وهك اثبات اندو كي غوايه صيته دن
 معاني بطلته مجرد اندي بس عقله وهون هر بري تنزيه وتشبيه هر
 ربطا اولور نه تنزيه تشبيه دن خالي ونه تشبيه تنزيه دن عاري اولور
 بسور **قوله** فلم يكن ان يخلو تنزيه عن تشبيه ولا تشبيه عن تنزيه پس
 تنزيهك تشبيهك ونه تشبيهك تنزيهك خلوي نكل اولما دخی ونز
قوله قال الله تعالى ليس كمثل شي ونزعه وشبهه يني جمع بين التشبيه
 والتنزيه دليل قول الحق قرآنيدر كه اولا مقتضاي بلاغت اوزره مثلندن
 نفي مانده اندي كه مثلي مثلي نقي اولماق مثل عيني نقي اولور اولونه ايله ثابت اولور
 يخلو مثلك مثلي نفي عينك مثلي مستلزم در ديه وز بعد طرف تشبيه دخی
 بولندي نفي مثل اثبات مثلي مستلزم در كه نقي وسيله اثبات موضوع لازم اولور
 اولور كمثل لفظك ثابت اولان مثل شيت عيني تشبيه اولور **قوله** وهو

ن

كه

كه

لور

السميع البصير فثبت دليل تاييد ذلك آية قرآنية في سورة البقرة آية ١٧٠
 قوت والي حق ايجون اثبات اندك قوه سامه وقوه باصره در بوند دني معنای
 تنزيه ثابت در زیر جمله تعجب و تقدیم هوا فاده اید و کیه معنای تنزیه
 نسبتی در لکن بویافته و نزهه دیمادی نظم کلام صریحاً تنزیه افاده انما ذکر
 بناء قرینه دالتیله لکن اولی وندی **قوله** وهی اعظم آیه تنزیه نزلت و
 ذلک لم یخل عن تشبیه بالکاف یعنی آیه لیس کثله نازل اولان آیات تنزیه
 اعظم و اعلا یسه در بوجمل ایل کاف تشبیه در خلیه سوق اولنما دیکه جب
 الظاهر تشبیه کالات اید **قوله** فهو اعلم العلماء بنفسه و ما عین نفسه
 الا ما ذکرناه تم قال سبحان ربک رب العزة عما یصفون ولا یصفونه الا
 بما یعطیه عقولهم خصوصاً که حکم ذاتند و نفسند علی جمیع علماتک علندن
 اکثر و اعلا در زیر علم کسی دکل علم حضوری در کند و خود نفندن بین
 التنزیه والتشبیه بعبیر اندی بعبیر تکرار تنزیه اید یک سبجان ترک ددی
 و ترجیح دنی مقیده تنزیه در علم الله مراد قوه تنزیه بنیه اولان
 وبالجملة ممکنات تنزیه اید و کیه صفاتند ذاتی تقدیس اند و کیه زیر
 ممکنات عقول قاصه شک افاده اند و کیه معانی ایل تنزیه اید در روح
 تعالی ایسه ذاتی اول تنزهت تنزیه اید در تنزهت بیور **قوله**
 فنزهه نفسه عن تنزههم اذ حدوت بذلك التنزیه یعنی حق تعالی الشفی
 اندک اند و کیه تنزیه در تقدیس و تنزیه اندیکه زیر اندک لری تنزیله
 ذات حق تجدید اند لری از انبیا در تمیز قیل لرو و سبازله محد و دگوشتر
 تعالی شایسته عما یشین و ذلک لقصور العقول عن ادراک مثل هذا یعنی
 تجدید مذکور نلردن بطریق الهی و لما مشدر بلکه انظار فکری لری
 مساعدا و لما د و فحیون در که ادراک دقایق در بوسه شریفی فایده
 اولد لرو بلما ذکر حق تعالی بحالی صفاتند ششیه و حقیقه ذاتند متزه
قوله ثم جادت الشرایع کلها بما حکم به الا وهام فلم یحل الحق عن صفته
 بظهرها بعد جمعی شرایع و احکام محکوم به او هام اولان اشیا سببی ایل
 و آرد اولدی بین شرایع بین التشبیه والتنزیه و لجا یقی دانی مظاهر
 صفاته بر صفت در خالی قلمادی بر خود عین تشبیه در **قوله** کذا قالت
 و نراجاوت فعلت الامم علی ذلک یعنی شرایع دینی بنم در کم کیه دیکه
 سوزم شرعه مطایق در و شرایع احکام و زرایع او هام ایل نازلدر
 و جمعی امم هم شرایع او هامه عامله در **قوله** فاعطاهما الحق الحقی فلیقت الا
 بالزل و رآته فتنطق بما نطق به کل الله بنی فیاض مطلق یعنی حضرت

معلوم اوله
 که شریع ابوی علم باری تعالی بی عالم علم حضوری
 در انما ذکرناه در و افق السبب صفت حق تعالی
 یوزندن اعتبار او فحق تعالی مستطیع راوند
 اما مظاهر آیات صفات تعالی عارف ظاهر
 حضوری او نور و جمعی عارف ظاهر

حق امه اعطاء تجله ایل در محبت جامع بخشاید و بام دینی علاقه وراثت ایل
 رساله بلخی اولد که که علماء امت کانیاد بنی اسرائیل بیوردی تاکه و آریین لافین
 دینی ناطقین بلخی اولد لرو بین التشبیه والتنزیه معنای ذویه و خطه تفسیر
 بولد لرنند که بویافته کریمه دانی بطریق الا قیاس و جهینه استیناس ايجون
 سوق اولندی **قوله** الله اعلم حيث یجعل رسالته اقتباس ده معنای متبادر
 رسالت منقطع در متعدي اولان و آرد در دیک در معنای حقیقی صدره
 مناسبه آتک صورت تشبیه و تنزیه اتمالی بیان در و آیه مقبضت
 اولی بویافته که کفار قریش حقندن نازلدر را شیری ابو مهله و ازا جا
 آیه قالوا لیس فی حق حق لیس مثل ما اوتی رسل الله عبارة قصوره لفظ
 رسل الله اقتباس در خارج عدا و لغو کرک اولر سه لطافه معنای در
 و توجیه زکوره ضرر متوجه اولور زیر لفظگا و تید سند هذا القول ولوب
 و کلام قوم مقطوع ببولی کرک رسل الله متبد اولوب و مستأنف عده
 اولن لفظ الله خیر یاید موجه اوله تنزهت بیور **قوله** فاعلم اعلم
 موجه له وجه بالخیریه الی رسل الله یعنی الله قولند مستأنف تفسیر اولن
 لفظ الله ایکی وجه ایل موجه در وجه اول رسل الله لفظگا مرفوع مبتدا
 لفظه الله اولی مضاف الیه و لفظه الله تانی لفظگا مرفوع خبر ثانی اول
 و رسل الله اولنک مندا لیه اولما جی او تیده مندا لیه هذا القول ولوب
 و مشار الیه صفت محمدا و لصلی الله تعالی علیه و سلم و لفظ اعلم مبتدا
 محدوق خبر اوله تفسیر هو اعلم قولند و الله اول موضوع اولوب الله محول
 اولمعه معنای تشبیه ظاهر در و کلام مزبور بوقد یرحمه ان الذین یبای
 یعونک انما یابعون الله کیه و ید الله فوق ایدیه هم مما تلی در کلام مجازی
 دکل حقیقی در **قوله** وله وجه بلا یتدای الی اعلم حيث یجعل رسالته وجه
 آخر کتب تفسیرده اولد و دینی اوزر مبتدا اولوب اعلم خبر اولمعه ربی
 وجه مزبور معنای خبریه فی الفاظ حقندن اخذ عقول قاصه بنیه
 ایل عقول تکلفن سالد در و کلام الوهمین حقیقه قیه اما عقول کامله فلیت
 ایل ایکی یسه ذاتی حقیقه تحقیقه در کلام مزبور در انهم امره بوقد یرحمه
 واضمار و وضوح و خفایه ایل مختلف لریسه ده و اختلاف مزبور اضافت
 ایل در **قوله** و لکن قلنا بالتشبیه فی التنزیه و بالتشبیه فی التشبیه یعنی
 بویاکی وجه کلام حقندن در که بنیه اهل تحقیق تشبیه فی التنزیه
 و تنزیه فی التشبیه مرفی و قائل و لرق مثلاً جایی انا والله برهان ایدر
 آله یوحی میجر اولرق لسان اهل ظاهر کت بلکه اچلندن اکابر کسرام

ن

زی

الله اعلم جملة سنده بهمة تنزيهه وتشبيهه عالم اولئك ايسه معلوم كقوله
 الله اعلم تركي بنين عبارة لفظة الله على التحقيق برحقيقته عبارتند
 صور رساله ظاهر ولدي زياره الله موضوع اولوب الله محمول اولجا
 علم ذات اولدوحي اعتباريله عبارة اولمش اولور ورساله الله كه موضوعه
 ذات وحيقت مرتبه سنده بولمش اولور كه اول صورة عبارت قبول
 ايدر زياره مقام محمولين اولجا قمر ذات اولما زياره علميه
 اولور وحققت سركور سماع اهل تصديق ايجون خطاب اولمش كلام
 دقيق ذوقه در كه واري عبارتند اهل شاره عرضيد ايد ايد
 بوني اشارت بيلن فهم ايدر زياره سوز سوزيد زياره جامينك سابقا
 جوابين اطينان وانشرح بولور وحي بولار تله در كره مخدوع على
 الظاهر اعتبارضه جردت ايدر لرو وديركه الله علم ذات واجيد وملكه
 اطلاقي بلاك اتفاق شرك ونفا قدر جواب وپر لور كه اهل تحقيق عرضند
 تنزيه وتشبيه ظاهره ككله توحيد ده نفى وثبات در كلدر
 افتلاف عبارتند در مثالا لا اله ده واقع نفى بحسب المفهوم واقبة
 وملكه شامل در حق قابل ككله نفى بلاغدر زمان توقف انسه
 شرعا كافر اولور ايمان با الله بس مقارنت اثباته مزبور كذاته اطلاقي
 صحيح در نفى مزبور ك شرع ونفس الامر ده وجود يوقدر لاف
 اثباته در وبعاجله ككله توحيد عنوانه ايله معنون اولمش در
 وكلام توحيد ايله مسمي قلنا مشرر ظاهر كلام ايك قابل كلامي
 ديني اتمام ايدر ايك بس طرفي كلامك نفى تنزيه فقه اشارت
 وثبات ايسه فقه دلا تدر وصوره مخصوصه تركي سب احاطه
 جامعيت دليله در كه ذات حرك ما تحت عدم وجود مطلقه شمولي
 بلد وشرع مقولدر كه ستر شريف مرجاه في حضرة خواج نك قدس
 شرح شرفي حيتري ايله مشرف اولد قلند مجلسه ذكر لا اله الا الله
 اولمش حضرة مفناي ككله توحيد در اخاضه واستفاضه مراد
 استكشاف افش وديش كه نفى الهه معدومه تحصيل حاصل ونفى
 موجود نفى بلا طامل شريف الهية سوهوم نفين اراده بيور
 فقير ايد وزي بومنا ديني تشبيه وتنزيه ارجاع اولما سكه
 صحت بولما زياره نك نفى اثبات در وثبات نفى در ككله توحيد
 خالي اولما كذالك عبارة آية ككله مذكوره ده وساير كلمات
 جامع ده حال بولدر ليع تنزيه تشبيه در وتنزيه تنزيه در

ايرلر بس نك نفى بدون الالباده قائل اولان كافر اولور بس
 مشبه دني بدون التنزيه وعكسي كفار قيلنور وبالجملة تشبيه
 تنزيهه وتنزيه تشبيهه مقارنت كركدر كذالك آية مذكوره ده
 الله اعلم جملة سنده وجه خبري وجه ابتداء ثبوت منفك اولما مع
 كركدر عكسي دني يعني ابتداء خبري منفك كركدر بس
 نك ككله توحيد خارجيه وجودي وعيني يوقدر بلكه مؤيد
 خارجي ذات واحد در آية ده دني امر بولدر مع هذا وجه
 خبري الله ده رساله مختص در اعيان در خبري سنده متناول
 دكلدر زياره قرب نوا فلن حق انلرك سمي وبصري وساير قوايه
 اولمش در بس جمع مزبور ككله توحيد در جاي نوا ولوب تحلل
 ان ايله كفر لازم كلك مزبور آية خود جمع مذكور يعني جمع بين
 التنزيه والتشبيه براعتار لطيفه در زمان در بلكه اندك
 منزله در بس اندك بخون احترام اولما يوب بولدر اولونه
 ينع امر قبلي قابلي ككي دكلدر زمان وان اقتضا **قوله**
 وروح هذه المسئلة ان الامر منقسم الى مؤثر ومثرفيه وقتك
 كلام شيخ قدس شراستعدا رات صورت كندوده بخلي ايد
 حرك احكاميه اظهارده متفاضلا واطرافه منجا ولدي ايسه
 وبومنا صورتك حق تاخيرن افاده قلدي ايسه شيخ
 مؤثر حقيقي ومثرفيه نه در بيان فصد ايدوب بيورد بكة
 بومثله نك يا بوحكمتك روي وفضي بعض نسخه اوزره اسر
 وجود يعني نفس الامر مؤثر ايله مؤثر فيه انقسايد يعني جمعي
 اشيا قابل وفاعله وهيو لا وصورته در مكره مؤثر سوجد
 اندر مؤثر فيه قابل فعل اندر يك **قوله** ولها عبارتان
 وسمين مزبور ايجون ايك عبارت وآردر كه بوعبارتلايله
 انلردن تغييرا ونور بس مؤثر فاعله تغييرا ولنا عبارت
 اسم الله در مؤثر فيه مقول به دني عالم ايله تغييرا ونور
 ماسوي الله در نك بيور **قوله** فالمرئى بكل وجه وعلى كل
 حال وفي كل مضرة هو الله تعالى بس وجوه مظاهر سماء در
 هر بري بوجه ايله واهوال واعراض مؤثر فيه دني هر حال اوزر نه
 ومضرات الهية وكونيه در هر مضرة اوزر نه مؤثر حقيقي وفاعله
 نفس امر الله در **قوله** والمؤثر فيه بكل وجه وعلى كل حال وفي كل

حصرة هو العالم. وكذلك قابل فعل نزل في حقه متوجه ولما زهر
 بروهي ايله وبعد الوجود افعال متغيره وبتدله سببي ايله مضافات
 معدوده بيه ايله عالم **در قوله** فاذا ورد فالحق كل شي وباصله
 الذي يناسبه بسوي عارف مكاشف جنك سكا برورد ورويه
 واوروه كه آثار دن بر اثر ظاهر وله اصله الحاق ايله وناستيت
 قيل بس جون واوره حصرة الكهيدون اولا متلا وجود وعلم وقدره
 وامثاله در حصرتنه الحاق ايله واكرضه عالم دن ورتبه امكانه دن
 ايسه فقر و احتياج وساير تفاصي كونه كه عالم ممكنه وما سوايه
 اسناد ايله فاق الوارد ايد الا بد ان يكون فرع اعلى اصله زير آهر
 واردر بر اثر در كه اصل مؤثر دن متفرع اولما بيه لازمه **در قوله**
 كما كانت المحبة الالهية عن النواقل من العبد يعني اثر وارده بر مؤثر
 لا بد ايد وكنه تمثيل در كه محبت الكهيد اثر در كه عبادك نواقل دن
 وارد اولور زير قرايض زوايد دكلدر وجود محبت اقتضا انزل كه
 محبتوزد آني نوازم **در قوله** فهذا اثر بين مؤثر ومؤثر فيه
 مشار اليه هذا محبت الحق در بيه بس محبت الحق فاعل مؤثر ايله قابل
 مؤثر فيه ما بينت اثر قايم ونسبة مترتبه در بعد بحسب لظاه
 مؤثر نواقلدر يا فاعل نواقلدر عباد در ومؤثر فيه هو قابلدر
 اما بحسب الحقيقة مؤثر الله در ومثا نواقل ومثا نواقله عباد در
قوله كما ان الحق سمع العبد وبصر وفواه عن هذه المحبة يعني
 شول نواقل دن شفع اولان محبت الكهيد نك انزدر كه حق سمع
 وبصر عباد وقواي عباد اولور نك كه حديث نواقل لومر عايشه
 عاد لدر **قوله** فهذا اثر مقتدر لا تقدر على انكاره لبقوة شرعا
 ان كنت مؤمنا يعني قواي عباد غير حق الحق بر اثر مقتدر در كه
 انك انكاره قادر دكل بس زير شرعا ثابتدر كه حق قول نواقل
 طرق صحيحه ايله لا يزال العبد يتقرب اني بالنواقل در اكر مومن
 هو ايسك واما العقل السليم اما شول عقل كامل صامى كه عوايق
 كمالات لا يقدره سلامة بولش كه وعقايير فاسده دن خطر ايله
 اوزره خايه نكش اول **قوله** فاما صاحب بجلي الكه في بجلي طبيعي
 فيعرف ما قلناه بس خايه دكل كه عقل مزبور بجلي طبيعي ده بجلي
 الكه صامى اوله واصل استعداد دن مقدم اولان حقايق قواي
 عباد عي هو املقدس واردر كه توفيق بولد بوقدر بر زم قولزه عارف

دن

و

اولور كه حقت صورة اشباهه نوما ويقتطه ظهوري در كه ونف الامر
 مؤثره وبتدله النفس اسير **قوله** واما المؤمن مسلم يؤمن به
 ما ورد في الصحيح يا خود عقل مؤمن مسلم اولوب بنم قولزه حديث
 صحيح واردا وكذا ونجي اوزره ايمان كتون كدان العبد لا يزال
 يتقرب الي بالنواقل در الحق كدان ايمان كتورد وكي حكم جاليد وسوء
 بحث وتفتش دن خايه اولما **قوله** ولا بد من سلطان الوهم ان
 يحكم على العاقل الباعث فيما جاء به الحق في هذه الصورة لانه
 مؤمن بها بس سلطان وهك غلبه سندن لا بد در كه صورة مزبور
 بخالي ايدن حقت كورد وكنه هر حكد عاقل باحث اوزر دن وهك
 واهم صامى غالبا ولصورة مزبور كرك نومره كرك يقظه ده بخالي
 اسنون بر آبرد زير واهم ساجاد بس عند الله ايمان كتور مشدر
 وهك غلبه سنده سبب اولدر كه حكم صور ظاهر دن افذا ايد در
 بس ما داسكه حكم شهادت ك اولسد غلبه سلطنت وهك در اما عالم
 مثال وفيال باحث عقل عايد **نكتة شريفة** سكو حلا مقتداي
 عاشقان سلطان عارفان بقية السيف كشكان محبت اخبر
 جريم كشان شربت شهادت ولي وقت زمان كتاب فصوص
 اولان خدمت ترجمه ومؤلف مقابله سنده آيا هيج عالم مثالده
 ويا خيالده لقاء مؤلف اصل ايله مشرف اولوق بيشرا اولور بجلي
 دد كلنن خاطر م بوسوداي سر بر ايله بر بجلي كد ايدريكه زلف
 ماه رؤيان ككي كره كير وبريشان ايدري ناگاه سياه تشكرو صواب
 شاه دمياغي مغلوب اندك بر بجلي اول سلطان بهان جسم ومان
 شاه بلا استعداد خان مراد حضرت بجلي بر بخت سخت سرفراز
 نمايان اولدر دست يسار يمونه بر خاتم المايني الفص كه
 صورة ختم ختم ولايته قطو نطق ايدري وبنم دخي صول الما اكما
 مقابل برانكشترين فص زمره بجلي بجلي متصل ايك سنك بري بجلي
 بريق لمان سنك كوردم وشعاي احدها اخبر دن تقيس كوردم
 وكر اول تختك جواننده بري برندن تيقا وق بغي سر برم لر
 وآر ايجندن برا علاسن الدم واور زرينه واور برم ياد شاه
 تقرب ادم في الحال الوم بر رقمه صوندر لروكاته ايجندن شكل كنوندر
 حن فرمان قيله لرفير دخي ورقه الوم الدم هر چند كذا قوسنه
 وغبار شبهه يومنه قصد ادم عرق عقاب وحل وقصد بيشرا ولما

مکویا نعت عینک بولمادی که نظر ایدم آخر بواضطر بل اول عالم
 که ایدوب خیال و شهادت سفر ایدم اثنا: در ریاده فصک
 تعبیری نطق ظاهر ایدی اما سائیری مکرر بیشتر مذکور دن اول
 یثی یا اول التي کون موزن صکن که احادی والحدون باهتر
 اون بشی در حضرت پادشاه بوسند: سابقه رمضانند تالیف
 اندوکی فتوح رمضان ایلد بیستی کتاب مستطابنی مقرر یان حضرت
 بریسی ایلد بوقیه کندی لکه بعین اول رقعته نک صورت شهراری
 بی درالحج طیند درج اولنان معارف منتها ی دقایق لطایف
 اولماغین سندن لسان بیان واقف اولماز و ما و مر و ظاهره
 محال معال بولا مزیر بوجلائی تنک اولما غله فرسفر است بحت
 جلال ایلد میران السیماز و بواسناده مناسب حال برواقع جلیل
 المنال دینی بوکه کاتب مستور و ترجمه استانه قوللا مریدن کاتب
 محتره عالم مثالان بریاغ ایچند کنار ابرو آند مسود و شریفه
 کتابت ایلد مشغول ناکاه ایکی شخص نمایان اولمش بری آب رو
 طهارته نوبه ایدر بری طرف کاتب اقبال ایدوب کیفیت کتابت
 استکشاف حال ایدوب کاتب رسم مهرود اوزره اندر کین شخص
 ایدر بزور مکرر کتبی بچون کتم ایدر سز و بیکانه لک بولن کیدر
 سلطان مراد امری ایلد یازکان ترجمه: فصوص الحکم رکلمدر
 بونی نورشول آیدرست ایدر وجود مظهر تصنیف انشدر که خضرة
 شیخ اکبر در دکن کاتب مزبور لرزان و بچورا ولوب و اول
 شیخ جابینه متوجه اولوب عرض ایدر که بر یازکان کتبات سلطان
 مراد کت منلا نوحیه امراتر و کی ترجمه: فصوص در فی الحال صفت
 شیخون مقابله ده بوارده اولور که الله فوق و یر الله فوق و یر
 الحمد لله القوی التي بومقاوله و مثالیته دن وارده اولان خبرضا
 بیکرک ما اندر شهر مکرری مذاق جائه لازمی بروجهل اثر ایدر
 و تضاعف قوه قرو برشدر که اگر تلخی و شیر ایدر در و مزیز قوم
 کنه کاران سقا جماعله معا و نت اقتصدی رکتور مبه و بونی ذکر
 مراد طاب لری محمده الله ترغیب در و بو ترجمان منطق الطیر
 کلا من زمره انانی تقریر مر که اگر چه مثل سایر در و لن یصلح
 العطار ما یصلح الرهر ثم لله الحمد اگر چه بالذات اول سلطان
 کند و شخصه مخصوصا اشارت اولمادی لکن متعلقا غرض بر سنه

مک

نرن

عفا

وکی

اولی و اول حضرت عالم صور نک برصورة اشرف و اکبرند کورمک هم لوجید
 صرف هم کمال شود مرتبه سیدر بعد بومقوله و اردانی صدر مکت ابدی برو
 انشای سخند درج انک داغزا اولماغین بومحله دخی سابقا نثر کتابه
 ولاحقا فتوحات رضانی کور دکن یا لبدیهیه یازلوب ارسال
 اولنان نظم درایه مضحق قلندری **نظم** ای شه مشکل کشاروشن ادا
 عقد بکشا ازل معقود ما کن رهادر لواز قید عرف و صوت تابناشد
 فرصت اوقات غون: قایل قول مقولم لحوکن شکر دایم رآیدر لحوکن
 عاشق و معشوق و عشق و محب: هر یکی جویست از خانه بروب طوق
 کردم خدمت بر جان و دل جان فد کردم ترا بی آب و گل صدق نیت
 بر میان کردم مکر: در میان جسم و جان کردم مکر: آن شب رویا کن
 دادی یک ورق: برده ی آن رقعته کن یکباره شیخ موسی طودم جوا طوار
 عشق: شرح عشق کن که هستم یار عشق: یار نقش صورم هم یار نحو یازد
 یار صحو: یار کثرت بار وحدت یار شوق: یار هر سو یار ختم یار فوق
 تو مرا می شمع و بی پروانه کوی تیرم انس با بهانه جوی من ز باغ تونه
 کال خواهم بد کل: به سبوح جویم نه بهمانه نه مال: کشت بهمانه شکست
 جری خاک: یاک شد ز لایش تن جان یاک: **قوله** و اما غیر اللو من
 یحکم علی الوهم بالوهم فیتخیل بنظر بالفکری انه قد اهل علی الله ما اعطا
 ذلک الخلی فی الرؤیا والوهم فی ذلک لا یقار قحیت لا یشر بعقل
 عن نفسه: اما صورة تشبهه من حق کتور و کینه ایمان کتور من غافل
 صاحب اعتقاد فاسد اولوهم اوزرینه حکم کذب ایلد حکم اولور یعنی
 حکمتی کذب نسبت ایدر و نظر فکری بی ایلد خیل ایدر که اول حال ریاده
 تجله نک اعطا اندوکی منای تشبهه الله محال اولو زبوا مقدمات فکری
 بونی منج اولور پس حکم و هی توهم فاسدی ایلد ابطال ایدر زبوا عقل
 ما دام که نور ایمانله منور اولمیه و شرابع ایلد تحقق بولمیه و هم شیطان
 مناجه سندن تویر لمز بس حکم و هم صرف اولجای و هم و هی مصدق
 اولوب ابطال حکم حاصل اولور و نفسندن غفلی اولور و عیون ابطال اولور
 شعوری اولور **قوله** و من ذلک قوله تعالی ادعونی استجب لکم و قال تعالی
 و اذا سئلتکم عبادی عینه فانی قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان فاذلک یكون
 حجبا الا اذا کان من یدعوه یعنی مؤثر و مؤثر فیه دلائل جنتیندن
 قرب نوافل قیلندن در آیه اولیکنا دعونی استجب لکم در آیه ثانیه
 و اذا سئلتکم عبادی در پس حق سبحانه و تعالی مرتب اعتبار ایدر هم دایم

یعنی حقک صولت بنا بر ظهور و هم
 مؤمن حکم اغفل ایدر و شرع سلسله
 ایدر و هم شیطان و هم مؤمن حکمتی
 کذب ایدر و ترتیب مقدمه ابطال
 قیود

هم محجب وهم سائل وهم محجب اولو يعنى حق تعالى آية تانية
محجب اولما زداي موجود اولما نيجه وآية اولي ده سحجيا ولما زاد انك
دعاء داعين بولنما نيجه بس دعا آية اولي وثانية ده مؤثر در محجب
مؤثر فيه در زير دعا اولما زدي واستجابة بولنما زدي بس بمقام
برداي مؤثر ومحجب مؤثر فيه دن لايد در كه صورته مختلفين اولان
قوله وان كانت عين الداعي عين المحجب فلا خلاف في اختلاف الصورة
صورتان بلا شك اگر چه بحسب الحقيقة عين داي عين محجب ايسه ده
اختلاف صورته خلاف يوقدر وبوايكي بس بلا شك صورتهان در كه صور
داعية صورة كونيد انسانية وصورة مجتبية صورة الهية اسمائيد
بس هر شي و مناسبتة الحاق ونسبة سوق سابق او زره دعا
اولو نور مثلا ان حقيقة وتاخر خلق نسبت اولو خلق كركدر **قوله**
وتلك الصورة كلها كالاعضاء لزيد فعلوم ان زيدا حقيقة صورة
شخصه وان يري صورة حكيمة ولا مراهة ولا عينه ولا حاسة فوكثير
الواحد انما كثر بالصور لواحد بالعين وقتا ككلام بمقام مجرول
ايسك كيان حق واحد ومظاهري اعتباري متعدد كور نور ابرار مثالين
انديك بري برندن كثر في و شخصي متفاوت اولو مثلا صور متفايرة اعضا
زيد كيك در زير نفند حقيقة واحده شخصه در لكان يري اعضا بدينية
شدن بر واحد شخصي در كه صورته صورت رجله مفاير در كلك صورته
راسه وعينه وجايند دفي بويله در و اعضا فركون بدن هر يك كلك افزه
نسبي و مفايرة في بويله در ريس شخصي زير هم كثر ايله هم واحد ايله متصف اولو كوك
صورتهان كثر وعين ده واحد اعتبارا اولو نور **قوله** وكما الانسان بالعين واحد
بلا شك ولا شك ان عمر واما هو زيد ولا خالد ولا جعفر وان اشخاص
هذا العين الواحدة لا تتناه وجودا مثال سابقه كالشخص نسبت
قلتمشدر بس انسان معين بلا شك واحد در اما انسان كلى غير معين
مثلا عمر و زيرك غير در صورتهان وصفتاه صور شخصه ده و
خصال فاصبه في مضمونه كه كلك خالد و جعفر وسائر صور اشخاص جز
ثبة كه وجودا غير متناهيم در **قوله** فهو ولو كان واحدا بالعين فهو
كثير بالصور والاشخاص بس انسان فركون كركيه واحد بالعين
لكن اعتبار كثره وصور و اشخاص ايله كثره و متعدد در كلك حق تعالى
واحد بالذات كثر بالاسماء والصفات در و متعدد اسماء وصفات
وصلة ذات ضرر ويرمز لكن عقول قاصه ليجون مراتب كونية وضرر

اولو كرك صفت واجب حقيقة ممكنه فاعلم
صواب ويرلور كه مفايرة مراتب و صفات حيله
واحد در اما صفات او و اشخاص مراتب و صفات حيله
واجب ممكن فاعلم فاعلم فاعلم فاعلم

ملاحظه

ملاحظه سند لا بد در كه شيئا فشيئا نور معرفت كحل بصيرت تا اولو
رفع اسباب خيالات قلد **قوله** وقد علت قطعا ان كنت مؤمنا ان الحق
يتجلى يوم القيمة في صورة فيعرف ثم يتحول في صورة فينكر ثم يتحول عنها في
صورة فيعرف وهو الحق ليس غيره في كل صورة واي سالك تحقيقا بس
اگر چه خير شارع مؤمن ايسك بالذات حق تعالى عيني ايله يوم قيا
تجلى ايله بس اقلا شكل معروف ومقبول كور نور قابل اولان قبول
ايدر وثانيا تجلى ايدر شكل مجهول وسنكرده كور نور اني داي برطا
رته و برطا نيجه قبول ايدر وثالثا كور شكل معروفه تجلى ايدر
مقبول كور نور صورتهان نك خود جمل سند تجلى عين حق در بس
مظهر استعداد نيجه كور **قوله** ومعلوم ان هذه الصورة ماهي تلك الصورة
الاضري فكان العين الواحدة قامت مقام المائة ومعلوم در كه صورة
اولي معروفه صورة تانية منكن نك عين دكلدر غير در كلك
ثالثه تانية نك غير در بس بكره كعين واحد يفع ذات الهية
مقام مراتب قائم در ناظر ك استعداد نه كون كور نور بلكه حقيقة
وجود حق در سعين اولان حصص وجوديه دن كندر و مرات
وجود دن كورده كي صور قدر مراد سوز نسبت و اضافت در كه مفيد
افتصاص اولو نور بوفسه حاشاكه وجود متشخص اولو عارف ذوق
ايدر **قوله** فاذا نظر الناظر فيها الى صورة معتقدة في الله تعالى
عرف فاقرب فاذا اتفق ان يري فيها معتقد غيره انكره كما يري
في المرأة صورته وصورة غيره فالمرأة عين واحد والصورة
كثيرة في عين الراي وليس في المرأة صورة منها جملة واحدة بس
فحين بر ناظر مراته نظر اشبه و مرأة حقك صورة معتقدة سن كورسه
اقرار واعتراف ايدر واكوا اتفاقا معتقد غير كورسه كه كند و يه
سناكر اولسه في الحال انكار ايدر مثلا زير مراتب صور مجهول در
عمروي كورسه ونفسي كورسه بري معروف بري مجهول اولو نور
مع هذا مرات عين واحد وسبب اختلافات اختلاف صور در
وهر كز اول صور ك بري س مراتب حاد دكلدر بلكه مقابلة صور
حاصل اولو نور اعتراض در **قوله** مع كون المرأة لها اثر في الصورة
فلا تزل الذي لها كونها يرد الصورة متفايرة الشكل من الصغر والكبر
والطول والعرض فلها اثر في المقادير بوزنك بري ايله مراتك
صورده بوجه ما اثر في وارد مراتب صورتهان مراتب هر كز اثر في صور

د

متغيرة الشكل ردة افعه سیدر زیر ابورک اشکال مخصوصه بیکه صفر و کبر
 و طول و عرض و استقامت و اختاد در مراتب من مأخوذ در سمر آنک مقاد
 بری صورده انثری ظاهر اولور **قول** و ذلك راجع اليها لاختلاف مقادير
 المراتب و انترمز بورك تغيرات مختلفه در مراتب نسبت و ارجاع اولند و
 وجهی مقادیر مراتبی مختلفه اولد و غنچون در معنی آینه لرصف و کبر و طول
 و عرض و استقامت و اختاد ایله متفاوت و اولد و غنچون در شهادت
 حسن ایله بولقد یرجہ مرات استعدا ذات مظاهر مثال اولور
 یاخود حضرات اسمائیه به مثال اولور **قول** فانظر في المثال مرة
 واحدة من هذه المراتب لا تنظر الجماعة لیسای سالك عارف مثال
 من بورده سحر مرات واحد به نظر یله نظرک نظر کاملین اولور
 جماعة معتقدین نظری ایله بقی که مراد عوام جهل در اما سراد
 مصنف او زرینه قرأت اولن انسخه شریفه ده صیغه نبی ایله
 لا تنظر واقع اولن معنا بک اولاکه وجهک و ص صریفه توجیه ایله
 کثره بقیه **قول** وهو نظرك من حيث كونه ذاتا فهو غني عن العالمين
 یعنی سکر مرات وحد به نظرک مقه ذات اولد و غنی جنتین در نظرک
 بسرحو تقا جنتین سز کوره ایله که ذات محض اولد و غنی اعتبار در
 عالم لردن غنی در **قول** و اما من حيث الاسماء الالهية فذلك الوقت
 یا کون کا المراتب اما نظرك اسما وصفات جنتین ایسه اول و
 حق تعالی مرایی شعدده مثال کبر خلاصه و يقال اگر حقیقه
 واحد و مرتبه سحر کور و ب اشخاص جزئیة سی اولان مرایی
 یقین سک حقیقه مزبور و ذات غنی عن العالمین کور و
 و اگر مقتضای اسمائیه دن اولان مرایی مختلف به توجیه اید
 ایسک کثری مظاهر و فقر اسکانی مشاهدات **قول**
 فاتي اسد الهی نظرت فيه نفسك او من نظر فانما يظهر
 لنا ظر حقیقه ذلك الاسم بی اسماء الهیه دن هر قتی اسم
 اولور سیه اولسون قتی نفوس و صور عقیله که انک مراتب
 کور و سک بی هر نظرت نظر نبی ظاهر و تجلی اولان اول
 اسم نظورک حقیقی در بی اسم مزبور هر ناظر مرات مظهر
 اولور **قول** فهكذا هو كما مراد فخصت یعنی شان الهی مطلقا
 تجلی اندن و ظهور استن بویل در و بلجله ذات احریه
 مدر که دکدر زیر این جت هی صور تدن عاری در لکی جمعی

ص

صوری مظهر و یادی در **قول** فلا تجزع ولا تخف بسای طالب معارف
 شهود نفسکدن متخجب اولوب واقف اولد و غکه جذع واضطر آب
 افعه و طلب شهود حقیقه اقدام ده هجوم فنادن خوف و حذر قلم که
 تا جرحائف بویازا زده سود مند و رایج اولماز **قول** فان الله لما
 يحب الشجاعة زیرا الله تعالی شجاعی سور شجاعتک ایسه مرتبه علی
 افتاء نفسدر که سبب ظهور بقا د حق اولور نجوب اولد و غنی ادراک
 ملا بعد که مستلزم بقای ابدی در **قول** ولوعلي قتل حية وليست الحية سوي
 نفسک مراد تضحیل حدیث در که ان الله تعالی يحب الشجاعة ولوعلي قتل
 حية حیه دن مراد دخی نفسکدر غیری دکدر که اعاد عدود و روقی
 نجوب و اهدر **قول** والحية حية لنفسها بالصورة والحقيقة حية
 ایسه قتل یله معدوم روح اولمز بلکه بذاتها صور نوعیه سی ایله
 باق و صور حسیه سی ایله فانی در **قول** نفس از در هاست او کی مرده
 و انشی که یقل عن نفسه وان افسدت الصورة في الحسن كلام اصل
 حکمت در که ذکر اولنور وجود الشی لا عن شی و قال و عدم الشی
 بعد الوجود بالمرأة محال یعنی برشی و بعد الوجود نفسندن بالکلیه
 زایل و سعدم اولماز اگر چه صور حسیه سی فاسد اولور سیه ده زیر
 عالم عقلیه قائمه اولان حقیقی یا قیه در زیر اصور صور حسیه
 متخضر دکدر صور عقلیه ایله مصور و لقا مکن در **قول** فان الحد
 يضبطها والخيال لا يربطها زیرا عالم عقلیه موجوده و یا قیه اولان
 حقیقه محدود و سی صور عقیله استناد ایله انی تفرق واضطرار
 ضبط ایدر و خیال منفصلی مثال دن انی زایل قلمز وجود روحانی مرتبه
 سنه تعرض اولنمادی اگر چه شکلین دن اولان نظام معتزلی بعد متنا
 مشایخ اهل سنه اثبات اعتسار در کمال پاشه زاده مهوم رساله
 سنه یز مشلرد **قول** و اذا كان الامر على هذا فهذه هو الامان
 علی الذوات والعزة والمنعة فانك لا تفكر علی افساد الحد و
 و قنا که حال بومنوال اوزر و نجر اولدی ایسه معلوم اولاکه بوجوه
 شامله دن ذوات اوزرینه امان من الله در و دخی غرت و فیت
 و دخی جانب حق در حافظ روحا سرلدر که طیران هلاکدن صقلر
 زیرا سن افساد صدوره قادر اولمز سک دخی بر مقتولک قلیل
 صور مثالیه سی ازاله ایدن مز سن و ای غز اعظم من هذه العزة
 فتخیل بالوهم انك قتلک و بالعقل والوهم لم تنزل الصورة موجودة

در

ب

در

لر

في الحديث وكونه بولك غنة فتدبره كحقيقة باقية ولا وفانية
 اولان انجي صورة حسيه اوله بيس وهم كاذبك ايله توهم ايل سنكه
 قاتل سن اوله سن ومقتول بالكلية فنا ايل سن حال بولكه حكم
 عقل وهم صادق ايله صورة نفسانه وحقيقته موجود **در قوله**
 والذليل على ذلك وما ربيت اذ ربيت ولكن الله ربي والعين ما اذ
 الا صورة المحمدية التي تثبت لها الذي في الحسن بعه قاتل سن
 اوله ايوب الله ايل وكنه دليل آية كريمة وما ربيت اذ ربيت
 ولكن الله ربي دركه حسن بمرعي عين صورة محمديه دن غيري
 رأي كورمدي ايله صورة كه ربي انكلا قايم ايلدي **قوله** وهي التي
 الله الربي عنها اوله ثم انته لها وسطا ثم عاد الاستدراك
 ان الله هو الربي في صورة محمديه وصورة محمديه اول صورته
 حتى اوله كلاسند ان دن ربي نبي اندي بعد وسطا كروا نون
 اثبات اندي بعد بطرح الاستدراك كرو صورة محمديه ده الله
 ايجون ربي اثبات اندي **قوله** ولا بد من الايمان بهذا حال بول
 بومز كون ايمان دن لا بد دركه وجهي باز در **قوله** فانظر الى هذا
 المؤثر بيس اي عارف محقق نظر ايله شواسم شونزه كه اسم را سیدر
 مظاهره فيلاني اظهار ايجون مرتبه وجمع دن فرو نه كيفيت ايله تنزل
 اندي **قوله** حتى انزل الحق في صورة محمديه واخبر الحق نفسه حتى حق
 تعالى نفسني ببع حق صورة محمديه انزل اندي دخی خبر مزبور عينا
 حق نفسني اجنار اندي **قوله** فما قال احد مناعة ذلك بل هو قال
 عن نفسه والخبر صدق ولا عان به واجب سواء ادركت علم ما قال
 اولم تدركه فاما عالم واتا سم شوس بيس قول مزبور في ظاهر نزد
 بریز آنك طرفندك سويليوب ويردي بلكه مستقل كند ونفستند
 سويلادي وسويلادو كه خبر صدق در واکا امان واجيد كرك
 ددو كه قولك ستره عقلك ايله واقف اول كرك اوله واقف اولور
 سك عالم عارف اولور سن اوله از ايسك مقلد مسلم قالور ربي
قوله وما يدرك على صفيف النظر العقلي من حيث فكه كون العقل
 حكم على العلة انها لا يكون معلولة لمن هي علة له هذا حكم العقل
 لافساد به وما في علم الحق لا هذا او هو ان العلة يكون معلولة
 لمن هي علة له اي طالب اگر نور عقلك ستر مسموعك عجائب مرفوع
 اعدي ايسه معلومك اولسونكه وهم ايله مشوب اولان عقل ضيفك

نظر

نظر كور بيسه ادراك حقا بقدر على ماهي قاصدر و بومر عايد دليل
 بودر كه عندا العقل بر ماله معلولك معلول اوله امكن دكلد ايتا
 عارف مكاشف نور تجلوي التي بوني اشراق ايلو كه بر علة معلولك
 معلول اوله امكن اوله زير مقتضاي شهود وتوجيه اوزره عين
 واحد اطوار مختلفه ده ظاهر اولور كه صورة علة دن و كاه صورة
 معلول ده بروزا نكله و علة دخی كاه علة قريبه و كاه بعيد و كاه
 متوسط اولور معلول دخی بويلا در وايكي بيس متضايان در و
 اطوار مختلف و مراتب متعدده تجلا ايدن ذات واحد منلاطو
 عدمه كه ثبوت علم دن معلول عين علة دن تقاضاي وجود ايدر
 نته كه علة دخی تقاضاي فيض وجود ايدر بيس ما فوق ما تحته الي
 غير النهاية قابض ومستفيض اولوب كتم عدم دن وجود شهادته
 حق **قوله** والذي حكم به العقل صحيح مع التجرية النظر وعقل واه
 حكم اولد و نجي شي كه سابقا سذكر اوله حكم سيلي در نظر مكاشف
 دخی صحيح اولور ترتيب مقدمات نظرية سنك حسي ايله بعض
 شخه ده عبارتي تحرير زواقع اولش را اخبرك اعجابي ايله تحرير
 مناسبه بعض اخذه تحرير زواقع اولش تقطير اوله اوزره ايك
 سنه دخی معنا ظاهري موجب تضاييف اوله ندين احترازاتك
 ايله ديك در تضاييف علة ومعلول ما بيننا علة ومعلولة بيس
 بيس علة علة ايجون كمال در و كمال مزبور تمام اوله انا لا وجود
 معلول ايله بيس معلولة معلول علة اولور بيس علة من حيث
 هي علة معلول اولور بيس مذكور اوله ان معاني تضاييف دن احتراز
 انك كركدر كه عقلك علة من حيث هي علة معلولك معلول اوله
 ديوا سناد اندي و كي حكم سيلي صحيح اولد فقيل ايدور بيس عبارة تحرير
 زايه منقوط ايله عبارة تحرير دن را مملد ايلما اولد و نجي حال
 اوله زير تحريرك غايه احتراز مذكور كرك در بيس تصريح
 احسن **در قوله** وغايته في ذلك ان يقول ان امرئ الامر على خلاف
 ما اعطاه الذليل النظر في العين بعد ان ثبت انها واحدة في هذا
 الكتاب يعني عقلك امر مزبور ده كه كشف مكاشف حكم اندي و كي محلك
 صحت حكم نظره نرا ايله مقتضا ايدو كه غايه مركبة و نص في نجي امر
 مهوردي دليل نظري اعطا اندي و كي حكمة في الف كورسه ديك در كه
 عين مذكور صورة علة ومعلول او رتاسند ببع كثير مزبور ايجان واحد

زير اندك و اولان معاني تضاييف حكم
 مذكورك ثبوت اقتضا ايدر عقل
 هو ذ سابقا مذكور اولد و نجي اوزره
 حكم مزبوري سالب در نه كه هذا حكم
 در العقل لافساد به سبور مشدر
 بيس نظر مكاشف حكم عقل صحيح و كاه
 وجود علة وجود معلول من علة
 الذات سابقا سذكر اوله ان معاني
 در و لازم كلور ديك كركدر كه نظر
 عقله نظر مكاشف حكم عقل اتفاق
 ايدر مزبور

وعلامته علامتان الواحدة هذا الكشف فيري من يعذب في قبره و
 ينعم ويري الميت حيا والصامت شكلا والقاعر مائتيا والعلامة الثانية
 الخنف بانه لو اراد ان ينطق بما رآه لم يقدر بل بحقيقة حيوانيته بي
 هر كه حكمة من بوره يدفعه حكمة ادرسيته كه حق تعالي اكانشاد بين الالهنا
 ايد وبعثي قبل نوح عليه السلام بني اياك تحصيل عدل بمنمري قلوب
 بلا استعداد سمايه مرفوع اولدي بعد تكميل رسالت ايله ارضه نزول
 اندي وجمع بين المنزلتين قبلدي اكا اطلاع مراد ايدن مقام سماء روحه
 ارض شهوت حيوانيه ايله تنزل قلسون تاكه واردات رحمانية سنه او هام
 عقليه مزاج اوليه زير احيوآن مطلق مرتبه سنه نزول انسانين اسفل
 فصل غير ناطق دكلار بي دآيه منكشف اولان ثقلين دن ماعدا اكا
 منكشف اولان مرتبه من بوره ايله كه حيوانيتي دن مطلقا حقيقي بل اول
 مرتبه نك علامتي اولان كشف عذاب قبور وقوف وميتك تعذب وتنعمه
 اطلاع در وكني موتاي اضا كور و صراحت اينا اكانكلم و ناطق اولور و
 ناطق اولور وقواعد مائتي و تحرك كور نور و علامه تاييد حزن و يك در
 حيثه ايله كه حيوانيتي و عجايب مرتبه سي در ايله حقيقه ن كورد و كخورق
 كند و ده سويك كدر و ممكنه بوليه **قول** و كان لنا ليلته قد مضى
 هذا الكشف غير انه لم يحفظ عليه الخرس فلم يحقق حيوانيته ولما اقامني
 الله في هذا المقام تحققة حيوانيتي حقيقا كليا فكنت اري واريد النطق
 بها شاهرا فلا استطع فكنت فكنت لا فرق بيني وبين الخرس الذي
 لا يتكلمون فاذا تحقق ما في كونه انتقل الي ان يكون عقلا مجردا في غير مانه
 طبيعته فشهرا مواعي اصول لما يظهر في صور الطبيعة على كذا وقتا
 حكايه ايد لر كه بزم بر مرید من واري كه كشف من كور اكا حاصل اولشدي
 لكن في زباني خاصه سي ايله تخصص وحيوانيته مطلقه ايله يتحقق اولما
 مشدي اتاهي تعالي بي مقام من بوره اقامت اند و لك حيوانيتي ايله يتحقق
 تام مرتبه سنه متحقق اولدم متى كورد و كم سويك استسم قادر و لما زدم
 آخر بلردن دخی نورمي بولما زدم بعد شيخ ايد رنجي عارف مقام
 من كور ايله يتحقق اولس مقام حيوانيت ده عقل فخره منتقل اولور
 عين ماذ في طبيعته سنه ساكن ايك ينع بعض امور مشاهد ايد ركه
 صور طبيعته ظاهرا و لان اصول واقع اولور حتي اول حكم بزه دن
 ظاهرا اولدي اني بيلور و بوعلم علم ذوق اولور فقير ايد و رين شيخ كه
 سابقا مرتبه بسايط جلد دن مجاري وجود مطلقه انسانن قيب در

ديش ايد بولم دخی اول مقامه ملا يد ركه حيوانيه مطلقه كشف
 قبور حاصل اول انسانيت اوليد بي يا نفس الامر ده كشف من بوره ايداي
 ملا يد ركه حيوانت مطلقا انسانيتن اعلا در سكر اعلا لوق افضليت
 ايجاب اغيه هله مقام تحلل راده يكلام در والسلام **قول** فان كوشف
 على ان الطبيعة عين نفس الرحمن فقدا وني خيرا كثيرا بس اكر بومقام
 صاحبته طيفه نفس من ايد وكي معلوم اولان عارف مكاشف خير
 كنير اعطا اولمشي اولور زير نفس رحمان وجود در وجود ايسه
 خير كنير در خير كنير بولور **قول** وان اقتصر معه على ما ذكرنا
 فهذا القدر يكفيه من المعرفة الحاكمة على عقله فيلحق بالمعارفين
 ويعرف عند ذلك ذوقا فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما قتلهم
 الا لحدید والضارب الذي خلعت هذه الصور في المجموع وقع
 القتل والربي فينا هدا بصولها وصورها فيكون تاما فان شهد
 النفس كان مع التمام كاملا فلا يري الا الله عين ما يري فيري
 الراي عين المرفق وهذا القدر كاف الله الموقوف اكر عارف من بوره
 مقام حرس ايله مرتبه مذكوره يا اقتضا ايد سه كه اول مرتبه صور
 طبيعته ظاهرا و لان اصولك كشف وشهودي در كه و هر حكم كه
 فرعون اصلنه تفرغك معرفتي در بي بومقام مشهور و معرفة
 عارف اولان كفايت ايد ر و عقليتها كمالا ولما غطاه وهم دن خلاص
 ايد ر و عارف لر زمر سنه ملحق اولور مباي افعال الحق بولور
 و هر فرعك اصولنه ارتباط ذوقا وشهودا ادراك ايد و ب
 فلم تقتلوهم ولكن الله قتلهم معناس و راي نظردن نور يقين ايله
 كور ركه مراتب وجوديتك جميعا حقت ظهوري و بظاهرا
 كونيه ده افعالك وسايط ايله اندون صدور ي نه وجهه در تاكه
 وسايطدن فعل نفی ايد ر و جلد سي حو ايجون اثبات ايد ر اكر صمد ار
 متيده قابل حدید و ضارب شد يد در كه خطه صورته اولان
 هوية الحق اثر يد ر بقتل و ربي مجموعدن حاصل اولوب و عارف
 من بوره و قل عارف اولور و ني كي اصول اشياي جميعا ينع هقا
 مجرد ده كونيه في صور طبيعته سي ايله مشاهد ايد و ب جميعي
 امور تمام اولور بي اكر حقايق مجرده ايله نفس رحمان دخی شاهده
 ايد ر ايسه تمام و كامل اولور و هر كورد و كنده الله كور و ر غير
 كور من جتي راي عين مر كه كور بومرتبه معرفه عارف كافي وصفه بصل

نای در **فصل حکمة احسانیه** فی کلامه لقانیة احسان فعل ما یبغی فعل
لما یبغی در بخود لوازم حکمت در اول جلد در که حکمت حکمت
احسانیه دیوتسمیه اولندی تعبیر ترکی ایل احسان لایق اشل
سید متعلقات لایق بی ایل بالجل فعل خیر در کرک خیرات مالیه
وقالیه کرک مبرات قلته وقالبیه **قوله** اذا شاء الاکیر
قاله فالکون اجمع غداق معلوم اول که مشیت ذات الهیته
نفس مقابله اشیا به توصیف در ذلك الشئ کرک اسم اولسون کرک صفة
کرک ذات و ارادت احد جائز بی طرفین ممکن تخصیص در بر مثال
عدم وجودی یا جود در عری تر میج بی مشیت مطلق توجه
اولوب ارادة توقم مع الرجیه اولسه و ارادة متعلق مشیت اولوب
بینهماده نسبت تقدم و تأخر اولسه بعید اولمز بی معنای بیت
اولور که حق ذات الهیه صفة اراده متوجه اولسه وجود کرک
تخصیصه وعدم اوزرینه ترجیح متعلق اید و بحت قیایه در ذق
اولما عجوب بی جمیع مکنونات ذات حق تعالی بغدا اولور عدا
اولما نیک سبی زیر حق استمائی وصفایه جنتیدن اعیان ظاهر
اولما زالا مکنونات ایل اولور ظهوری مغنیته نیک غذا ایل فاوزیا
سی که در **لطیفه** نحن قل انسان که متلاعبا داند فرایضه
ونوا ذله تقسیم اولسه دینلور که فرایض بر قرینه سورخ اولور
عبد باطن و فای و حق ظاهر و بای اولور رزق اولوب و کاه
حق عبد رزق اولور بی بعید اولمز که بیت اول قرب فرایضه
و بیت تاغ قرب نوا ذله اشارت اولم بعد برید رزقا جملی
شاه نک معقوله در ان ناصیه محذوف اولم اوزره اصلا
وانرا **قوله** وان شاد الله برید رزقا لنا فهو لقنا کما یشا
یعنی اگر حق تعالی بری مرزوق و مفتزی انسه کند و ذات
غذا اولور زیر صورتی ایل افتضا بولور نکه که بیت سابق
نفسی مفتزی و کون اکما غذا که اولور دی بیت تاغ ده اسر
بالعکس در بر مصرع دخی ان ناصیه مقدره در تقدیری وان
شاد الا که ان برید رزقا لنا دیکدر زیر حقک موجودایه انجا
سبی صورتی ایل اختفایه در غذا صورت مفتدا ایل محبتی اولدی
که **قوله** مشیتیه اراده فقولوا لها قد شاءها فحق المشاء یعنی
من وجه هویت غیبیه ده مشیتیه عین ارادت در لکن اراده تقدم

رایتیه

بعد قرآن موضع استعمال اراده تنوع
اولم اراده مجزا ایجاد و مدو متعلق
ایضا اعلام معصومه انما متعلق
ایجاد و اعداء متعلق
اولور

رایتیه وارد پس اراده و مغایر مشیتیه قاتل و ملک که اگر مغایر اولما
مشیتیه اراده متعلق بی ایدردی و اراده متعلق و مقول مشیتیه
اولور دی بالجملة بینهماده نسبت متعلق اظهار مغایرته کفایت
ایدر مضغه قرأت اولسان بنسخه ده بیت فرموده لفظ مشایخ
بممله ضبط اولمشدر یا تلافی در مصدر بی اوله یا خود تلافی
اسم مقول اوله صیغه مزید فیه اوزره اوله خلاف قیاس
اوزرینه اتابیت ثالث فتح نیم ایل تصحیح اولمش شلاقی در
مصدر بی اولمغ اوزره **قوله** برید زیاده و برید نقصا
ولیس مشاوه الا المشاء یعنی صفة ارادة وجودک ماهیته
زیاده س اقتضا ایدر که ایجاد اولور اما مشیتیه نفس ماهیته
متعلق ایدر وجودک و عدم در قطع نظرا ایل بی متعلق و ایدر
اولور که مشاعین مشاعر و کی در اما ارادتک متعلق بتقدیر
اولور تا که بین المشیتیه و الارادة فرق ظاهر بولور مشابیت
فرموده فتح ایل تصحیح اولدی و بی ابطال الزوم دفع ایچون در
ابطال تکرر قافیه در **قوله** فهذا الفرق بینهما محقق فی
وجه فیهما سواء یعنی وجه اختلاف در مذکور اولان تقدم ذات
و متعلق لرتیک ایجاد و تقدیر مشیتیه ایل ارادة میان بی فرق
اما وجه اتحاد در که جهة هویه غبیه در ایکی سیم دخی بر ایدر
قوله قال الله تعالی ولقد آتينا لقمان الحكمة و من یؤت الحکمة
فقد اوتی خیرا کثیرا فلقد ان بالنص ذوالخیر اکثر بشهادة
الله له بذک یعنی الله تعالی حق لقمان علیه السلام ده اعطای
حکمة ایل منت اندی و قید تدریکه حکمة اعطا اولسان خیر کثیرا
اعطا اولمشدر اولور زیر حکمة محض خیر در بی لقمانک خیر
کثیر صاجیه اولدی و فی نص قرآنله و شهادت رب منان ایل ثابت
اولدی **قوله** والحکمة قد یكون متلفظا بها و سکوتیاعنها
وحکمة کاه اولور که تلفظ و تعبیر اولور احکام شرعییه که ایت
واحادیث در مشافذ در کاه سکوت عتبا اولوب اندک
خبر و برکنز و تعبیری و لفظی اولما زاسر الکهیته که نا اهل
ستور اوله **قوله** مثل قول لقمان لابنه یا بنی انما انک
مستقال صفة من خردل فتکن فی صحرة اوفی السموات اوفی الارض
یا ان الله یعنی لقمان حکیمک فطای شفقیا در که اغلیغور

دن

در

دن

اكر صورة عليك صغر قد رده جبهه و خردل آغري اولسه اولدخا فصفاه
امكنه دن مثلاً جوف صخره صتمان مخفي يا حذب وسحق ارضه مخور
ومحفوظ اولسه مين محاسبه ده حق قباله اني اخضاره قادم اولور
وسلسله معلوماتي منتظم وجا ضر قيلم لطيف خبر در كه صفه
نبتا مر مذكور سبل و بسير در **قوله** هذه حكمة منطوقها وهي ان
جعل الله هو الالهي بها وقرر ذلك في كتابه ولم يرد هذا القول على قائله
بس حكمة منطوقها اني قد ركه لقان حق قباله اني قد ركه
دفي كلام منطوقها كذا بنده تقر بر اتي و قبول اتي وعقلا و شرعا قوله
منطوقها قائله ركه ايله مرد و د انا دي **قوله** واما الحكمة للسكوت
عنها وعلت بقرينة الال فكونه سكت عن المودة اليه تلك الحكمة فما ذكره
ولا قال كذا بنده ثبات بها الله اليك او الي غيرك فامر الال ببيان
عاما اما حكمة سكوت عنها كما قرينه بحالته ايله معلوم اولمشد
لقان كذا بنده مذكور ده كه ايتا اولند و غند سكوتيد زير ظاهر منطوق
صريحاً ذكر انا دي بغير او غند حين تعليل ثبات بها حكمة در ذكر انا دي
كند كه ايتا ايد و كند سكت اولدي نه ساكه ايتا ايد ردي ونه
غير كه ايتا ايد ردي بيايتاي محوم او زرنه ارسال و اطلاق ايد
نه نقبان اتي ونه تقيص اتي نك انا و مائة في تقيص اتي **قوله**
وجعل الموتي في السموات او في الارض تنبها لينظر الناظر في قوله
وهو الله في السموات وفي الارض بغير حكمة مذكور في سموات وارض
موجود اولي شرط ايله موتي به قبلي و قدرة حق توسيع دائره
وجود اتي و تنبيه قبله بكة ناظر في السموات او في الارض قوله تنبيه
نظر ايدوب و ذينه بوقولدن وهو الله في السموات و في الارض حق
انتقال و كذب ايد بيس و قباكه حكمة منطوق بها دن موجودات خارجة
عليه اشارة اولوب و حكمة سكوت عنها دن مقابلته اولان
موجودات عليه غير خارجيه به دلالت اولدي ايسه نكته يعرجان
و حكمة لقان بولي افاده قبله بكة حق تعالى من حيث الذات والصفات
عين جميعي معلومات اوله نكته بيور **قوله** فينه لقان ما تكلم به
و بما سكت عنه ان الحق عين كل معلوم لان المعلوم اعم من الشيء
فان انكر انكرات بغير بيس لقان تنك بها و سكوت عنها ايله
تنبيه اتي بكة حق تعالى هر معلومك عيني در زير ايعلوم شي دن
اعم در شي موجود فخص در معلوم وجود وعدمه فعم در ايعلوم

معلوم اوله حكمة ما تاتي به
ايتا بيسه ذاتك صاطم اعتبار
عبارة در بغير ذات صاطم اعتبار
وارفع واسفل مواضع بر قسم وزر
بوقدر كه اكانا مل و محيط اوليه
وهو بكل شي محيط
سبحه

اعلاه

اعلاه نكرات در كه بوندن اعم مفهوم بوقدر كه ممكنه شامالدر
قوله اعم الحكمة واستوفها ليكون الشاكلة كاملة فيها فقال
ان الله تعالى لطيف في لطافته و لطفه الله في الشيء المستحق بكذا الخ
بالذاتين ذلك الشيء بعد نشاء لثباته حكمة ومعرفة بالله كامل
اولا يخبرون حكيته تبيين و ايتنا قلوب ان الله لطيف دذي بس لطافته
صورته سندن مثلاً زير ايله مستحق اولان شي دن جبر و خبر در
ولطفه معنوي سندن حيوان ناطق ايله محدود اولدو و في حاله شي
مزبور ده معني عين در لطافته صورته مناسب كورج لطيف معنائه
ملايم كوروب و برن ستمائيه برن محدود و مقابل ذكر اتي كنده
لطافت و آرد در **قوله** حتى لا يقال فيه الا ما يدل عليه اسمه بالتواطى
والاصطلاح بغير واحد ساريه ده هر كز تبيين صوري و معنوي ملحوظ اوليه
اولا زير و يخبرون كذا شي و مذكور ده مقول اولما زوشي و زير نور او زرنه محمول
اولا زالا بر مفهوم مقول و محمول اولور كه شينك اسمي اوله مفهومي دلالت
مطابقة و اصطلاح ايله دلالت ايدرو عين واحد حقه دلالت ايدن
هر كز بونلر ده مقول و محمول اولما زوشي قفا ذاته و تقدس شانه **قوله** فيقال هذا
سماء و ارض و حجة كه ارضي فخطا ولوب وارض دن عالي اولان جرمه مقول
اولان بر مفهوم مدر كه اسم موضوعي اكا توافق ايله يا اصطلاح قوم ايله عصر
ايله دلالت ايدرو اكا مقول اولور محمول قالور و هذا اسماء دنيلور بارض و
صخره دفي كذا لك **قوله** و حجة بغير صخره ده نظروف فرض و ثبات شجره فرد
دفي مقولي اسم مذكورك بالمطابقة دلالت ايدو بغير مفهوم در **قوله** و صول
و ملك و رزق و طعام و الفين واحدة من كل شيء فيه بغير حيوان و ملك
دفي مقول لسته بويله در انا بولايكي بيسه دافي معتدي و رزق و طعام و غذاء
و حال بولك جمله ده ساريه اولان عين بر لطيف ده در هر بر سندن ايعقل
انتزاع ايدرو عين مزبور به دلالت و معنا و مفهوم بونلر ده مقول ايدو
دكل در بر حقيقة و بر شي افتضايه بوقدر كمال لطافته سبي ايله **قوله**
كما يقول الاستاذ ان العالم كالمائل تلجوه جوهر جوهر واحد موضوعي
العين واحدة ثم قالت ويختلف بالا عراض وهو قولنا ويختلف وناكز
بالصورة والنسب بغير بغير سابقا من لور و لكان توافق و حذو اصطلاح
حسب الاجمال ايد بكة تباين اقاليم اولسه دن ناييه اوله انا حذو اصطلاح
تفصيلي ولوب تباعد ازمنه و تقيضات ازمنه ايله اوله اناك مثالي اشائ
قوي در كه عالم جوهر بدين محائل و جمله بيسه جوهر واحد بالنوع در در بر

زير ايه اصل بالمصدر كذا بنده
تعلق تصور اولما زير نفس مصدر
و كذا بنده ايد بنسب بغير حذو
اوليه

مثلاً بيسه بغير بهايه ظرف و فوضون
اولا بونلر دن سماء و ارض
صخره و شجره
مع جو

كنا هذا اسماء دنيلور في الحقيقة
او زرنه محمول اولان مدلول بسماء و ارض
و سماء و ارض زير الفلك محمول و
موضوع اولما قش سندن و كذا بنده
سبحه

بعينه بزم عين قائم بالذات واحد دريد وكنز در عين اشاعه
جوهر واحد اعراض مختلف ايله افتلا ف بولور دكاري بعينه بزم عين
واحد كنز صور و نسب ايله مختلف و متكثرا و لوب حقه بعض صور
مختلف و متكثرا و لوب حقه بعض صور و نسب ايله بعض آفزون تميز اولور
دو و كنز در **قوله** حتى يقال هذا ليس هذا من حيث صورته او عرضه
او مزاجه كيف شئت فقل حقه عرف صوفيه ده بوشيك بر شي غير در
دينلور صون حيتندن بكي دغي نه كيفيتله قائل اولور شيك اول
وقت قفي مذهبده داخل اولور شك اول **قوله** وهذا عين هذا
حال بود كه مشار اليه اول ايله شمار اليه ثاني عين واحد در جوهر ند
تماما حيتندن نتكدا شاعر **قوله** ولهذا يوه خذ عين الجوهر في كل
حد كل صورة و مزاج فنقول نحن انه سوى الحق و نطق ان المتكلم
ان المسمى الجوهر وان كان حقا ما هو عين الحق الذي يطلق اهل الكشف
و البقي ف هذا حكمة كونه لطيفه يعنى عالم من حيث الجوهر واحد و لوب
در كه عين جوهر هر بر دي صورتك و مزاجك حازند مقابله بر بزم
قولن در اول جوهر ماضود ما سوي مقدر و غير تحقق در اما اشاعه
ظن ايد كه جوهر مزبور خود حق ثابت و تحقق اوله لكن اهل
كشف و شهود اطلاق اند و كي حقاك غيري اوله عيني وليد بلس كلام
مزبور حقاك لطيفه اولد و غناك حكمتي و غنى به در كه لطف سراني
ايله موجود اشيا اولور و حشيم عاي اول صنع دقيقه عاقل و انبيا
اولور **قوله** ثم ثبت وقال خبراى عالم عن اختيار و هو قوله تعالى
و لنبلونكم حتى نعلم و هذا هو علم الاذواق بوندن صك لقان ذات
حق صفة خبرايله صفتلاري بغير اختيار جهندن عالم در دي اختيار
اشياى بطريق الخبر و البيان بلكدر و محصل و سيله فطاهر ايله قال
اولان علم ذو قيد كه قوايله و الايله محصل اولور حضور دي دكلدر
الرب بحسب التوحيد الصرف بود غي حضور دي به مصروف اولور **قوله**
فعلم الذوق مقيد بالقوي بى علم ذو قي قوايله مقيد در زير اذائق
علم مذوق و ذوق انزالا قوي روحانية و جسمانية ايله بالواسطه
ذوق ايد **قوله** وقد قال الله تعالى لخبر اعن نفسه انه عين قوي
عين في قوله كنت سمعه و هو قوة من قوي العبد و بصر و هو قوة
من قوي العبد و لسانه و هو عضو من اعضاء العبد و رجل و يد
فما اقتصر في التعريف على القوي بحسب حقه ذكر الاغضاء وليس العبد غير

هذه الاعضاء والقوي فبين سمي العبد هو الخواص العبد هو السيد
فان النسب متميزة لذاتها وليس المنسوب اليه متميزا فانه ليس به
سوي عينه في جميع النسب فهو عين واحدة ذات نسب و اضافات
وصفات حال بود كه الله تعالى كنت سمعه و بصره قولن در صرعا
نفسند عين قواي عباد اولد و غنچون خبر و يرشيد زير اسمع
و بصر هر بر دي قواي عباد در بر قوة در حضور صاحب يد سز كورد
حوار حدن لسان و يد و رجل دغي عطف ايد و ب تعريف مجرد
قوايه قصر لوب اعضاء ده عد و صراعتن در عباد خود قوا و صوا
رحنك غيري دكلدر بكي سمي عبادي عباد نسبت عباد بتد مجرد دي
حالتن عين حق اولدي لكن عين عباد نسبت عباد بتد ايله تعتيدي
حالتن سمي اولما ز بعينه حق اولما ز نسبت سيادت ايله ماخوذ اولد و غي
حالتن زير ان نسب لذاتها متميز در بعض به بعض آخرك نفسي اولما ز مثلا
عبديت نفس سيادت دكلدر لكن منسوب اليه متميز دكلدر زير اعيان
واحد در هر كنز قبول تعدد انز و جميع نسب موجود قائم بالذات
و ذات و نسب و اضافات و صفات در **قوله** فمن تمام حكمة لقان
في تعليمه اينه ما جاء به في هذه الآية من هذين الاسمين الالهيين
لطيف اخيرا سمي بها الله تعالى فلو جعلوا ذلك في الكون و هو الوجود
فقال كان كان التمه في الحكمة و ابلغ بى لقانك تمام حكمتن
در كه او غلنه تعليم ده الهين ده آيت كريمة ده لطيف و ضير سمي لود
و حقيتي بونلرك ايله سمي قبلدي لكن اكر بومعناي صيفه بكون ده
مؤدي قبله ايديكه وجود در بعينه كود دن صيفه ب ما فيه مشفق ايد
و كان الله لطيف اخيرا ديه ايد دي حكمتن اتم و ابلغ اولور ايد دي
زير امك بوايك صيفه ايله از لوب اتصافنه طالت ايد دي باض
حقه نسبت اولنسه از ليه افاده ايد براز ليه ابدية مستلزم
اولور ايد دي اما قل لقان دن اعتذار قائل در كه مقام تعليمه
مناسب متعلقه قبول اقرب اولوب معناده خفيف و سادة
اولنخ القا اتمكدر و شك بوقدر كه از ليه و ابدية معناده
زياده در و تفهمني بكلفه مؤدي در **قوله** فحكي الله تعالى لنا
قول لقان على المعنى كما قال لم يزد عليه شيئا وان كان قوله
ان لطيف خبير من قول الله فلما علم الله تعالى من لقان انه لو نطق
تمها لنطق بهذا بى حق تعالى قول لقان نقل بالمعنى ايله مكاتبه

ایتمدی بروجه ایل که مقولند زیاده ونقصا نه دی اگر چه ان الله
لطیف خبیر کلام مقایسه زیر حق تعالی وصفین مذکورین ایلاما
جمعی انبیاسنه خبر ویرشردر کن تعلیم ولدان لقمان تکلم انک
ایله لقمانه نسبت ایدوب اندن حکایه قلیدی زیرا حقک معلوم ایلکه
اگر لقمان آیتی نیم مراد الله بونک ایلکه ایدر ایدی بعضی شاعر
لما تشدیدا ایلکه لما شریطیه اخذ انتمش و جوابی بخذ و ففر
قلشدر خلا ف ظاهر در **قوله** و اما قوله ان تک متعالی صیه من
خردل من یی له غداء و لیس الا الذرة المذکورة فی قوله من یعمل
شغال ذرة خیرا یر و من یعمل شغال ذرة شررا یره فیما یصفر
شغل و الحیة من الخردل اصفر غداء اما حقک متعالی صیه تولد
حکمت لطیفنا صفر مقتدی ایلکه اصفر خردانک و نسبتی و مناسبتی در
حق تعالی مبالغه ده حقه خردل مقتدی مناسبتنه غذا قلقد
فوت مصحت اعز دیکدر حاصل کلام ایتدیه مذکور اولان غذا
صیه خردلک مقتدی مناسبتی فی یعمل قولند مذکور اولان
ذرة در که حله و ضفیره در پی صیه خردل اصفر غذا اولد و فی کیه
ذرة و کتر دخی اصفر مقتدی در مراد سورده زلزله ده اولان
ذرة در **قوله** ولو کان الله اصفر من الذرة لحابه کما جاء
بقوله تعالی ان الله لا یسبحی ان یضرب مثلا ما یعوضه فما
توقها ثم علم ان الله ما هو اصفر من البعوضة قال فما فوقها ینف
فی الصفر یعنی اگر عرشه وجود ده ذرة دن اصفر موجود مقتدی
اولان ایدی و غذا قسمند صیه خردله دن کتر موجود بولونه
ایدی الله تعالی ان کتور ایدی نه که ان الله لا یسبحی ان یضرب
مثلا ما یعوضه ددی بعد بعوضه اصفر ذرة و ایدر و کتبه
علی تعلق ایدر ک صفر ده ما فوق دن ذکر ایدی **قوله** و هذا قول
الله تعالی فی الزلزلة قول الله تعالی ایضا قاعلم ذلک یعنی مذکور
اولان الله لا یسبحی ان یضرب مثلا ما یعوضه فما فوقها
قوی الله قولیدر کز لک سور زلزله ده واقع اولان دخی
الله قولیدر پیس بر ایکی قوی الهک ایدر و کن معلوم ایدر و
نکته سن تدبر ایلکه بعوضه دن تری و زریه اقتصار نه نکته احو
تا که کلام فهم اولوند نه که سور **قوله** فحقن لعالم الله نسا
ما اقتصر علی وزن الذرة و غه ما هو اصفر منها فانه جاء بذلك

ند

علی المبالغة بسی تحقیقا بزبیلور زک حق تعالی اوزان ذرة دن
اصفر و اراکی وزن ذرة ید اقتصارا تمادی زیرا اگر ذرة دن اخر
موجود اولاییدی حق تعالی مبالغه احو انی کتور ایدی بعد
ان تک متعالی صیه قولند نکته آیه زلزله ده اولان حکم
مجا ذلک لغیر و قطیر و قوعنه تنیه در ساری تأمل اولوند
نوحمل ذرة نک اجزاء صغیره یه ایلکه اعتراض اولمز زیرا مراد
بر اسم ایلکه سما و متعالی اشیا ده بوزن اصفر بولمز دیکدر و الله
اعلم بو کلام مقام تنزیه دن تأدب مع الله در نه که فحقن لعالم
تشیهدن ایدی **قوله** و اما تصغیر اسم الله فتصغیر رحمة اما
لقمانک او غلغله اسم تصغیر ایلکه ادا نک حکمت افاده رحمة و عاطفه
میل ابوة در **قوله** و لهذا وصاة فی سعادته اذا عمل بذلك و اما
حکمت و صیغه فی نهیه ایاه ان لا یشرک بالله فان الشریک الظلم عظیم و لو
و عاطفه غم سیدر که او غلغله سبب سعادت دنیا و آخرت اولان اعلم
صیه بی القا ایدی اما شریک دن نهینک حکمتی او غلغله تبیه
زیرا شریک ظلم عظیم در یمنه حد حکمتدن مبالغه ایلکه تجاوز در
بعضلر اما نک جوابی بخذ و ف اخذ ایدوب فیه لا یبینه
دیکدر دیشا اما سایر شراح سکوت انتمشدر ظاهر فان الشریک
جمله سن جواب فهم انتمشدر در **قوله** و المظلوم المقام حیث یفتیه
بالا نقسام و هو عین واحدة حال بو که مظلوم اولان مقام الوهیه
شرک انی تعدد متعلقات سببی ایلکه نقسم قیلوب و انقسامه یمنع
اتش در بر نف من بوزر حد مقام دن مجاوز در زیرا مقام منوب
عین واحدة در تعدد متعلقاته تعدد قبول اعز زیرا تعدد غیر
اکا الوهیه شریک برون عبارتدر بو خود باطل در **قوله**
لانه لا یشرک معه الا عینه و هذا غایة الجهل زیرا مقام منوب
ایلکه شریک اولمز الا عینی شریک اولور زیرا هر موجود کما کما شریک
فرضا و لغشدر فی الحقیقة انک عینی در و بر شریک عینی و شریک
انک خود عین جهل و غایه حماقتدر **قوله** و سبب ذلک الشریک
الشخص الذي لا معرفة له بالا مر علی ما هو علیه ولا حقیقة الشی
اذا اختلف علیه الصور فی العین الواحدة و هو لا یعرف ان ذلک لا
فتلاف فی عین واحدة جمل الصورة الواحدة مشاركة للحرر فی
ذلک المقام فجعل کل صورة جزء من ذلک المقام و معلوم فی الشریک

انه الامر الذي يخصه بما وقت فيه المشارك ليس غير الامر الذي
 يشارك اذ هو لا خرفا ذاماته يترك على الحقيقة فان كل واحد
 منها على قطعه مما قيل فيه ان بينهما مشاركة فيه وشرك مذبور
 سبي كاي اول مقام الوهيتي كما مر مشترك فيه در صور مشترك
 تجزيه وخصص انك ايله اولور مثلا بر شخص عاي تجوب كه انك نفس
 الامر وحققة شبهه على ما هي معرفتي وشهودي اولسه فحق اكا
 عيني واحد ده غايش ايدن صور مختلف كونه حال بوكه اول شخص
 تجوب اختلاف من بور عيني واحد ده اولد وعني بلسه وولور
 معدوم موجود نما اولوب اول عيني باي ايله باي ايدون فهم
 اتسه اول صور دن بر صور اجزايه من بورده مشاركت
 قايوم مقام كاول عيني واحد در بين الصور بين تقسيم وتجزيه
 قلما غلغل عيني مذكور كه وجود مطلق در هر بر صور ايجون بر جزو
 بر مصداقنا تا كلا بوجود امر معلوم وحقق در كه اول احد شر يكين
 اعتبارا وندان ده فرضا وندان مقصد وحين كه مشترك فيه فرض
 اودنان مقام دن كه اول مقام وجود مطلق اولسه بوكه مقصد
 مخصوص در اول شركت آفرده اولان جزك وخصصك عيني دكلدر
 زير آهر بر جزو حصه يه مقية احد شر يكينه مخصوصا وشره وهر بري
 اول شركت فيه اعتبارا وندان مقاسدن مقصد سبي ونصبي ايله قايلا
 بلكا اول امر مشترك فيه قابل تجزي وخصص دكلدر نهاية الامر
 هر بر نه نسبة خاصه سبي واضافة من وجهي اول جاهل بر نه دن
 اني مشترك فيه بر نلري مشترك ظن ايلر **قول** وسبب ذلك التركة
 المشاعة وان كانت مشاعة فان التعريف عن احد هما ببال الاشاعة
قال دعوا الله او دعوا الرحمن هذا روح المثلثة سابقا مذكورا اولان وسبب
 ذلك بطلانه معطوف در بينه وسبب ذلك تارة تجزيه الامر المشترك
 فيه وتارة اضري المشترك المشاعة ديمك در بينه كاهي سبب بر امر عاي
 انفساي ايله اولور نه كه مذكورا ولدي وكاهي سبب شركة شاع اولور
 ار مشترك فحق شر يكين ميانند شاع قلما غلغل كه شر يكان اكا على سبيل
 البدل متواتر ولا بعدى باطل در زير شركة اگر چه امر مشترك شاع
 سببا يله شاع ايسه ده البتة امر مشترك فيه ده احد شر يكيندن آفرسن
 تصرف وناظر اشاع سبي مزيل اولور وامر مشترك فحق شر يكين مختص قايلا
 بر صور من بور بر باطل وحيث امر توحيد ده روح مثله ولبالب

قول

قول من بور در كه **قال** دعوا الله او دعوا الرحمن قاياما تدعوا فله الاتحاد
 الحيني يعني شركة في الحقيقة شركة سبي در ولاء كثير دن هر قنيتي
 ذات اهديت جامعة دعوة اتسك كلا شتت مشترك در سبي سما جله ذات
 واحد در كه تفاوت افتلا فدن منزلة در اگر چه بين الاسما بحسب المفهوم
 فلا في وارسه ذات جسته كز سرب انز **فصل حكمة** اما سبة في كلاتها
 رونية اسامة على الاطلاق القاب خلافتدن در وهر سوكه مبعوث الشيف
 او خليفة واما مذكره اما مقي هر و نه نيتك حكي هم جانب فقيد بالذات
 هم طرف موسي دن بالواسطه ولما غلغل اجتماع مهين دن قوه واشتداد بولور
 در كه شرف انصاف شرفه كاي كور لدي **قول** اعلم ان وجود هرون عم كا
 من حضرة الرحمة بقوله ووهبنا له من رحمتنا يعني موسي عليه السلام اخاه هرون
 نبيا فكان نبوته من حضرة الرحموت فانه اكبر من موسي سنا وكان موسي عم
 اكبر منه نبوة معلوم اولكه وجود هرون عم حضرت رحموت دن ايدي
 ننه كماله تعالى رحمتوزدن موسي دن عم قرنبايش هرون بني ويردك
 امتنان ايله دي ظاهر ذات حق مضاف اولان رحمتك مبالغة ايله انصاف
 شبهه قلز وشتا اكبر اولو شفقة او فريده ايجاب ايدر موسي اكبر نبوة
 اكبر ايسه ده لكن جنس الخلق اتدي رحمت فعلوت در جبروت وملكوت
 كي صيغة مبالغة در وهر ورك مبالغة در رحمة دكلتي حرف هائيند در
 حاضرة دكلت ايدر حاضر ظاهرا ولما زال الاسباب نور ايله اولور قلب بقيه
 حروف هار وندر نور ايسه ظاهر وجود وجود ايسه رحمة منسظم
 بعد موسي دن غالب حال تسلط قهر و غضب هرونن اكثر خلق رحمة ورة
 اولدي ايسه سوال موسي ايله امر نبوتن لشريك اولندي تاكه مزاج نبوت
 اعتدال وچكوتة عامه ايسه كمال حاصل اولد وهر ورك سنا اكبر و موسي
 نبوتن اكبر ولما غلغل مساواة وعتدالت بولورنه **قول** ولما كان نبوته
 عن حضرت الرحمة لذلك قال لآخيه موسي عم يا ابن آدم فانه مضافا
 بامه لآخيه اذ كانت الرحمة للام دون الاب او فرغ الحكيم وفتاكه
 هرون حضرت رحمتدن اولدي ايسه هرون موسي دن اول خطاب اضطرار
 يا ابن آدم ددي وموسي امته نسبت اتدي زيرا اخ لاب واتم ايدي
 ابنه نسبت اتادي مع هذا خلقندن نسبت ابوك اكر بس مقصود هرون
 خطابدن طلب رحمة اولد ونبون نسبة خلقندن را عدي زيرا رحمة امته
 مخصوصا ولوب اب ايجون اولو ملكه او فرد ربيعه امته متب اولان
 الترفقة وعطوفتدن ابلغ واكثر در فقير ايد وربي حكمت عقليه سبب بوردر

نص هرون
عزير السلام

رقة ورحمة امور انفعاليته دندراي ايسه معاني انفعاله
وقبول اثرده مطلقا رجلا دن اكثر واكثر يي اظهره **قوله**
ولولا ملك الرحمة ما صبرت على مباشرة التربية بني اكرامه
كمال رقة ورحمة اولاسه اثناء تربيته يولدده اولاد شدايد
وزحمته بجه صبرايدرايدي **قوله** ثم قال لا تأخذ
لحييتي ولا براسي ولا تشمت بي الا عداي فهذا كمال بل كل واحد
منه نفس من انفس الرحمة وهرون بومرتبه تطفد من صكر الحيد
اخذاقه وباشوي چكه ديويلاور ورايدي وموسي عليه السلام
هرون عليه السلام صبا جندن وصفا لادن چاكوب غضبي كجزايد
زير آسب غضبي حمة دين وفوت كمال وهرون دن توهم تقصير
واعمال ايدي وبرجمله هرون هضم ايديوب اما شامة اعداد
فجزايد مرتبه يصب ووصح وخلق اخذ بوقدر اولور كه
بونكر كه هر برسيه انفس رحمتك بر نفس التي در كه طوق نفس
بشده بوكا ساس اولماز بوجب در كه مزبور غضب موساه حكت
و ادب اول **قوله** وسبب ذلك عدم التثبت في النظر بها كما
بين يديه من الاكواح التي القاها من يديه فلو نظرت بها نظر
تثبت لوجد فيه الهدي والرحمة فالهدي بيان ما وقع من الامر
الذي اغضبه مما هو يري منه والرحمة بافيه فكان لا يثابته
بحراي من قومه مع كره وانه استن منه يني موساد صادر اولاد
غضبك سبي واخذ لحيته هارونك باغي موساتك الذلة القاد
انذو كمالواحه نظرده تبي وتوقيف اولماز وغيره فقيس لايج
اولور كه عدم تثبت غضبه سبب اوليه بلكه غضب عدم تثبته واخذ
لحيته داغي اوليس غضبه عكت متقدمه عاقبت امر عدم علمه
مطلقا زير غضب بر فضل نفسا في در كه بلا رؤيه ونظر سرعه مركبا
ايدوب واكر تامل ولحنه غضب عدم تثبته سبب اولور تثبته عدم
تثبت غضبه سبب ايدي وبالجملة غضب هم سبب وهم متباين
جايزد زير موسيه عليه السلام اكر الوامه نظر لحنه ايدي وثبتت
اولسه ايدي رحمة وهرايه بولور ايدي يني قربندراييه هرونك
عذر نه واقف وقوم يني اسرائيلك اكا عذر ينيه وعبادة
مجلد مجلل ينيه مقتدي اولور ايدي وملاي ناسل كوزكون
كند و دن اسن واكبر برادر ك صا جندن چاكوب تغير بربليغ انرايدي

سبب

اكر صا وضاع انبيا صلوات الله عليهم مكنه ففية دن خالي ولما زلكي غفلة
بشيرة ايله بلا رؤيه تحمل ومرة فعله مصدر اوله لري داخي جايزد راس
الله تعالى وتقدير قوله فالهدي يني يني هاري اول شيتك بيان
غضب موسي م ايدي هرونك ذيتي اذن بري ايدي دني رحمة كد لوح
مكتوب ايدي هارون دن موسي يني رحمت ايدي **قوله** فكان ذلك من
هرون شفقتة على موسي لان بنو هرون من رحمة الله فلا يقدر
الا مثل هذا بس هرون عليه السلام دن بوضو وثبات جبلتي اخي موسايه
شفقت ايجون ايدي موساتك حمة ديني سن بيلور ايدي بنو هارون
رحمة محضه دن ايدي مزاج بنو موسي م اعتدال ايجون كاشرايدي
بس اذن صدر ورايما دي الا صبر وقرار زير تفرقة ظاهره ككندو
خلافتن كاشرايدي هرونك رحمت ورفقتن ايدي ننه كه موساتك ثرة
سبب اجتماع ايدي بونك امتالي دوله محترمة ده ايدها الله تعالى و
وايدرها ن مان حضرة عمرايل رضي الله تعالى عنه زمان علي و عثمان
در كه تفاوت ما بين زمانين بالجمع والبيان ظاهره فاضن در زير
طبيعت لبنت نشنت واخلاق وخلق صلابه واجتماع واتفاق
قطعه اولما سدرست ولطفيله هر كاد زينهار غلظم اولوب
درشت اول سموتري بوليشه ادي مفرور سن عرضو ك صقل خار
يشنت اول اما ظاهر صاف غفلت انه كه بوجله نك هر يري براسه
مظهر واول مظهر اولور وني اسبك حكنه وظهره مطيع ومضطر در ذلك
تقدير العزيز المليم **قوله** ثم قال هرون لموسي م اني حثيت الي
تقول ان فرقت بين بني اسرائيل فجعلني سببا في تفرقهم فان عباد
العجل فرقت بينهم وكان منهم من عبد اتباعا للسامري وتقليدا
له وسمنهم من توقف عن عبادته حتى يرجع موسي اليهم فيسألون
في ذلك الحثي هرون ان ينسب ذلك الفرقان بينهم اليه وكان موسي
اعلم باكر من هرون لان علم ما عباد العجل العبادات الله فغير
قضي ان لا تقبل الا اياه بس هرون موسايه وديك بن خوف ايد
سن يني تفرقة يني اسرائيل سبب اطيحس وحققت دينك بريشتا نلني
بنم صنعدن شكست بلد سن كمن حسب حال برظنك خلافتنه دال
در كه دعوي سامري ايله مجله عبادت در سبب تفرقه يجمع ديانيت
اولان زير بعض مقلدين بني اسرائيل دعوى سامري به اتباعه ترك
مبين ادي بعض آخر بن افتاد وادي و ترد و جهالت وسر نهاد

در

به تخیل و ضلالت اولوب کین عبادۀ مجلده مجله اغیوب توقف و ترک
 دین همد آده اظهار تکلف ایدوب رجوع موسایه تنظرا ولدی یا مقلده
 سؤال وظلمه مشکله رخسار یقینده کشف قناع وهم و خیال تدبیر
 هرون قورقیدی که بوفرقان قوم اولان فساد حمله بیه کند و بیهنا
 اولونه انما موسی دم نفس الامرده هرون دن اعلم و مرتبه و کلامه اکرم
 ایدی زیرا اصحاب مجل فی الحقیقه غایب مجل اولاد قلری نه نفی نظیف
 و قبی ترک الاغیوب والا ایاه ایلد عالم و اکاه ایدی **قوله** و ما کم
 الله بشی الا وقع و کان عقب موسی اخاه هارون لما وقع الامر فی
 انکاره و عذم اتساعه فان العارف من یری الحق فی کل شی
 و حال بوکه حق تعالی برشی حکم ایدی الا اول کم واقع اولدی
 و عدم مطلقدن حیرتین کلری بی قضایه مزبور احکام تکلیفی
 اینجا بیه مقصود دکلر که دایره عالم کون و فساد ایلد مقصود
 در که بلکه شامل جمیع ممکن اولدی حتی مقصود اهل ظاهر که قضایه
 وقوع مقضی اقتضا اعتز دیو توجیه محتاج اولان بلکه حکم تقدیریه
 دخی عامد رزیرا مذهب مشایخ سکا شفیق بود که جمیع محتملات
 کلمات قرآینه مراد الله اوله مادام که شرعا مانع و عقلا منزه اولم
 مخصوصا انوار کشف ایلد غطاء شبهه مکشوف و از واق دماغ
 معرفت و شهود ایلد معروف اولان بومادی حکم عبادۀ فی الحقیقه و
 حقه مخصوصد و بوجهله عابد اولیا ادرکنده مقصود برشی
 حضرت موسایک هرون علیه السلام عتباری انکار دن واقع اولان
 قصور فضله اضطراب اذعان دن وضو شرب توجیه و عرفانه
 ایدی که مزبور تفرقه و کونیه و بریشانی صوریه بیه مساعده و قبول
 کوسا برشی زیرا عارف اولدر که حق هر چند کوره بلکه حق عیان
 هر شیء بله ظاهر وجودی مظهر دن تمیز وظلی نوردن تفریق
 و تیرین اغیوب بلکه کمال فیض قدس دن نفی خال تمایل قبله
 و طی طواید و ادیه مقدر سن ایلد قایل متقابلین اولان نشکرت و تقاضا
 صاحب لری بیور **نظم** لازم فی شمس باطل السوی ففی ظل
 و هی شمس و هی فی **قوله** فکان موسی بری هرون لربیه علم وان
 کان اصغر منه فی السن و لذلك لما قال هرون ما قال جمع موسی
 الی السامری فقال له ما خطبك یا سامری بی بی فاما صنعت سن و ک
 الی صورة الجمل علی الاختصاص و صنعت هذا الشیخ من جلی القوم

فان شمس همد در با سواد نظر فی
 لیک لعل شمس نسبت فی لیس شی

حق اذنت

حتی اخذت بقولهم من اجل اموالهم فان عیسی هم بقول لینی
 اسرائیل قلب کل انسان حیث ما لهم فاجعلوا اموالکم فی السماء
 لکن قلوبکم فی السماء پس موسی هم بحسب العمل فی هرون
 ایدی اگر چه بحسب السن هرون دن اصغریسه ده بی بون دن
 معلوم در که عالم حدیث السن سطح جاهله ناصح متقدم اولان
 اما هرون دخی بحسب الخلق فی موسی ایدی که هرون اولسه
 موسی هلاک اولور ایدی لولا علی لهلك عمری و موسی برنی
 هرون اولد و غندن که هرون موسایله متفاد سن تمام اندر کون
 موسی فی الحال سهولت مقابلدن کجوب سمت سامری به رجوع فقط
 غناب اینه شروع ایدوب ددی که ما خطبك یا سامری یغی بونک
 ضلال و خطبك و خطاء فاحشوک باعث نه درای سامری دیق
 و آله مطلقدن نه تیز رجوع اندرک و نه عجب امر باطله عدول اندرک
 ضوضا ضویر مجلده انشرف بیکری بولمادک و ضوضا جلی قوم
 یوسخی ضنع بد که مصنوع ایدرک بکر بونلرک قلوبنک قطع لرندن
 آلوب صنعتله بوضویرت بقلوب اندرک که بونلری حکم طبیعت ایلد
 مال لرینه مایل و مال بیزت اسوردن معرض و صوب صواب دن
 تمایل و تحاوز قلرک فقیر لرورین لال طایفه برورک عالم
 طبیعتن تم بقر خصوصال مجله رغبتلری سایر حکومت اکثر اولد
 بر سر و رضوضا عیسی دم بو طایفه کتاب اخیلدن فطاب ایدوب
 بیورر که انسانک قلبی البتد مالی جانینه مایل در بر اموال کز
 لوجه الله بذل و تصدق ایدرک و صرف طرایح علم و مفارغ عالم
 قلرک تا که جلب قلوب فقرا و صلحا یله بالذات و بالواسطه اولان
 سمواتی مفتوح قلر سن و عالم علویدن نواتر فتوح و سنووع بولک
 بالجمله ما لکرم ماوی اولدی و بی بیکر دخی سماوی اولد معلوم اولان
 هرون علیه السلام کتر بجز بنیه عبادت انکاری بنوقی مبتندن
 مقدر عامۀ انبیادیه بی عبادۀ اصنام شوک و بشدۀ اولان کلشن
 لکن موسی علیه السلام هرونک بمقام سن انکاری انکار محبوبین
 ایدرکین کشف ایلد بکن ایدی و عتاج عتاج بتیه و ارشاد ایدی
 تکیل نقصان اچون زیرا انکار اولیا و انبیاء عبادۀ اصنام
 انکار عوام محبوبین که دکلر بینه صورۀ خاصه و جلای معین
 ایلدی تقیید دن تخیل قصدا اندر زیرا جلای مخصوصه اقرآر

که در

و نطاهر با قیة به انکار ضلال اضر و طریقه فساد دیگر در بر **قول**
و ستمی المال مالا الا لکون بالذات یبیل الیه القلوب بالعبادة فهو
القصور الاعظم المعظم فی القلوب لما فیها من الاقتصار الیه
ماله مال دیوتسمیا و لندی زیرا قلوبک اکامیلی ذاتی و ارد
بسد هئا و خار جاقصود اعظم و ستفای اکرم اولور زیرا
صاحبی بالطوع و الرضا نفسی احب و اکرم یوغ ایکن و قلوب
معظم اولور و یی نیل هر مقصود و تحصیل حوائج اکام مقصود
اولور و یی اچون در مکنه خود افتقار از ایدر هر حکم صریح
مالکوک حکم صدر ماله در مالک جاه و قدری کماله در
کامله قهر ملک ذاتی در مالک صنعت سلطنت صفا یدر عاقل
ظن ایدر که مالک عزیه متضمن حال اولور و یی اولور اما عارف
نهم ایدر که مالک صوره کماله متصف اولور و یی مستخر قلوب عالم
ملک اولور زیرا کمال عزیز و محبوب لزات در و مالک دخی کذلک
عزیز و محبوب در لکن قهر و سلطنت و ساطن ایل در سری تامل
اولور **قول** و لیس الصور بقاء فلا یتم من دها بصورة العجل
لوم یستعمل موسی حرقه فقلت علی الفیرة فحرقه ثم تسف بهاد
تلك الصورة فی الیم نسفا حال بود صور اچون مطلقا بقا یوقدر
بصورة عجلک ذهابن در کلا بد ایدی اگر موسی علی السلام
حرقه استحال تسدی زوال یولور ایدی بن موسی علیه
السلام غیرت حق غلبه ایدر و ب صوره عجل و بهارنی حجر
طرح و القا ایدر و ب غباری بر باد هوا قیادی **قول** و قال
له انظر الی الهک قسما الهاب بطریق التنبی النعام لما علم انه
بعض الحالی الالهیة لا حرقه یعنی سامری به خطاب ایدر و ب
دیگر که الهیة نظرا بکه کور که بخدا طرح و اقنا ایدر زیرا آله
مطلق خود هرگز محرق اولور بعد تسبیح آله ببلغ عالم اهل
ظاهر و نه و تقبیر در اما شیخ اوزره عجل من نور کسب
مجال الیه دن بعض ایدر و کینه تنبیه در بر بینه و تعلیم اچون فقیر
ایدور بن تبیه و تعلیم ظاهر بود که هر و نه متعلق را تمام آشنای
کلام صفة موسی آنک هر و نه در اعراض ایدر و ب سامری به رجوع
اند و کمال الهی سامری به خطاب صفت هر و نه تبیه قصدا و لونه
قول فان حیوانیة الانسان لها التصرف فی حیوانیة حیوان لکون

الله تعالی سخرها للانسان ولا یستما و اصله لیس من حیوان مکان
اعظم فی السخیر لان غیر حیوان ماله ارادة بالهوججکم من تصرف
فیه من غیر ابائیة و اما حیوان فهو ذواردة و عرض فقد یقع منه الاواء
فی بعض التصرف زیرا حیوانیة انسانک حیوانیة حیوان تصرف و حکمتی
ثابت در کماله تعالی ماد و نی انسانه سخر امتشدر خصوصاً اصلی
حیوانی اولیه تسخیر او فرا اولور زیرا مستقلاً صاحب ارادة و عرض
اولور متصرف غالبه بطبع مطلق اولور اما حیوان ذواردة بویل و کله
زیر بعض محل خلاف مراد در ایا و امتناع ایدر **قول** فان کان فیه
قوة اظهار ذلک ظهر منه الجموح لما یرید منه ذلک الانسان وان
لم یکن له هذه القوة او تصادف به اتفاقاً و من لا یرید منه کما
یقاد الانسان مثله لا مر فیمار فیه الله به من اجل المال الذي یرجوه
المعبر عنه فی بعض الاحوال بالاصح بسی اگر خلاف مراد انسان فی
تمشیته و اظهار قاده را یسه شریکها و لوب صاحبیه خلاف
و مراد نفسیه میل و مسارعت ایدر اگر قوه مزبور یوغسه یا خود مرادی
صاحبی مراد نه موافق ایسه امر نه تابع و منقاد اولور فیه که برانسان
کند و در رفیع الشان مثلنه احتیاج مالی اچون سخر اولور مثلاً
اجرة ایل نفسی اکام محکوم قبلور **قول** و رفع بعضکم فوق بعض
لیتخذ بعضکم بعضاً سخرها فان تسخر له من هو مثله الامن حیوانیة
لا من انسانیتة فان المثلیض ضدان فیسخر له الرفع فی المنزل بالمال
او بالجاه یا انسانیتة ننه کماله تعالی نکت قولنن نص اولور تذکره
بیور حق تعالی سزید درجات متفاوته و ازرنه خلق امتشدر
تاکه بعضکزی بعض آخر محتاج اوله و یوسب ایل بعضکزی بعضکزی
تسخیر ایدر و ب مابین حصول اختیار و امتزاج قوه و حدت
یولنوب بقاء صوره یوغیتیه به سبب اولور بر مثل مثل اخری
ماهیه انسانیتة ده مشیزکت ایکن تسخیر ایدر من الاحیوانیة
حیوانی ایل در زیرا مثلیض ضدان در الضدان لا یجتمعا
در زیرا ضدین اشئین در الاثنان لا یحتضان حکمی بذهبیة قریب
در بسی حکم بود که منزله سی ارفع و اولی افلان ادنای تسخیر
ایدن کاه معرفت و کماله که محبوب بالذات در و کاه قوه جاه و مال ایل که
محبوب بالمرضدر و بالجملا اعلی ادنای تسخیر ایدر مفرود ایدر و کاه
کانه ایکی سی شیء واحد اولور مثلاً برا و ک جمعی اها لیس کتخا یت

ت
ل

حکومتند مقهورا ولما غلبه جمله سرك وجودي مضحل اولوب صوره واده
 كبر بوموال اوزره رؤساي بيوت رشو قريه حكمتن مقهور اولوب
 رؤساي قريه امراء بلدان حكمتن امراء بلدان اميرالامراء ولايت حكمتن و بول
 برلطان اعظم تحت حكومتند مجتمع اولوب نظام عالم وسعاش بني آدم فاصل
 اولور جمله سبي سر وحدتدن خيرو جمله سبي سلسله رايان وحدت و تسخير وجود
 ملك و سخر خلافتند بر در و الله اعلم بالستر اير بومعنادن در كه شيخ
 قدس سره زاهد اولدي كه آفرمايچرخ من رؤس الصلوات حق
 الحياه حديث سترنه مطلع بولوله زيرا مقتضاي اصل جبلت و مادي
 نجات در كور كنسكه آذناه ائمه مسلمين صدر اول بولاسل
 رفته جاه اجود رآه مستقيم دن تبا و اولوب حتى اخلاص
 نفسلرين مرتكب اهانت اهلبت رسول الله قلوب ساقطگاه
 غفلت و غرور اولديلر ليليا ذبالله **قوله** و تسخر له ذلك
 الامرا يا و خوقا و طمعا من حيوان يمشي لا من انبياء ينطق
 انسان افرادناكه اعلا سته سخر اولور وجهه حيوانيتدن اولور
 يوضه همه انبياء نيتدن اولما زير استخيرات كمال ايله اولور
 بس كامل سخر قلال و ناقص سخر مقبول اولور فتح خايله يا خود
 فقد بقدمال يا طمع كفاف نفس و عيال اجود اولور ايكي سبي
 دايي نقصان و ملازم نفس حيوان در انبياء من حيث هو
 نقصان و خوف و طمع دن سالم در فضا تسخر له من حيث مثله
قوله الا تري ما بين البراهيم من التحريش و اول انسان
 رفيع الشانه كند و مثالي اولان انسان كامل سخر اولما زير
 ماثلنه تضاد و تضاد ايدر و هي بري رايستدن مشترك اولور
 رايست ايسه متخذي اولما زير بس نزاع و فساد لازم كلور مثلا
 ما بين برهاني اولان تحريش و عداوة جبلت كه قري المزاج واقع
 اولان نلده اولور اسود و كلار كه و كذلك هو مشترك بالسوء او
 لرد محال بويده در **قوله** لانها امثال فالمتلان فندان زير بونلر
 امثال در و امثال امتداد در زير ما به الاشتراك محلتنا زعفر
 نه قدر شديدا و لس نزاع شتة بولور احتجاج و صيقه و قرايه
 بوقيله و ندر **قوله** و لذلك قال و رفع بعضكم فوق بعض درجات
 فافهم معني درجه فروغ التسخير من اجل الدرجات و بوايلد در
 نص شريف تفاوت درجات اوزره نازل اولدي بس سخر فاعل ايله سخر

لان

نفس

مفعول درجه واحده جمع اولمز لركه بري بره تزام احباب ايله يلك
 نازل الدير رفيع الدرجه مقهور و تابع اولور و امر تسخير درجه
 دن نايسته اولور **قوله** و التسخير على قسمين تسخير مراد للتسخير اسم
 فاعل قاهره تسخير لهذا الشخص السخر تسخير التيد ليعبد وان
 كان مثاله في الانبياء و تسخير السلطان لرباعاه وان كانوا
 امثالا في فخرهم بالدرجه تسخير مزبور دني ايكي قدر بر سر
 اول تسخير در كه سخر فاعلك مرادي اولور و اول شخص فاعل
 سخر مفعولي قصد و اختيار ايله قاهر اولور انبياء نيتدن مثلي
 ايكي يا خود بديا تسخير ايله جاه اولور سلطانك رعا يا سخر
 تسخير كيا اولور نفسك امثالي ايكي دفعه جاه و درجه ايله بونلر
 تسخير ايدر كور كنسكه انبياء ملوك دن اوليانا اكثر يا انقياد ايتلر
 نه قدر فرط قوه مالي اولسه مماثلتدن ممتاز اولور و بخون مكره
 و غلبه ايله اول اول دني نوع استياز در **قوله** و القسم الاخر تسخير
 الجبال تسخير الرعايا للملك القايم بامرهم في الذات منهم و جانيهم
 و قتل من عاداهم و حفظ من الحزم و انفسهم عليهم و هذا كله تسخير الجبال
 من الرعايا بسخر و من بذلك عليهم و يستجى على الحقيقة تسخير المرتبة فالمرتبة
 حكمت بذكر ذلك من الملوك من بسخر لنفسه و من من عرق الامر فعمل انبها المرتبة
 في تسخير رعاياه فعلم قدرهم و حفظهم فاجزه الله تعالى على ذلك اشر العلماء
 بالا مرعي ما هو عليه و امر مثل هذا يكون على الله في كون الله تعالى في شئون
 عبادته قسم تاي في حال و شان ايله اولان تسخير در مثلا رعايا نك فصالحه
 قايم اولان ملكي رعايا نك تسخير بري كه كه ملك مزبور ايتلر دن دفع
 ضرر اعداي حفظ نفس و حمايه عرض و مال و مخالفت ايله قتال بالجملة
 اوزر برينه حفظ و ناظر و ملق و سخر ايدر بر لز بونلر كه قيتي حال رعايا
 ملكي تسخير در اگر چه في الحقيقة تسخير بالمرتبة در زير ملك حاكم مرتبة مزبور
 در بس ملوك دن بفضل شان مزبور ده اولان سبي تسخير ملأ حظ
 ايدر رعايا بعض عارف بكامر اولوب قدر حقوق رعيتي و سخر خلافت
 حقيقي ايله فهم ايدر تاكه حكمت عملندن اجيري اولور علما نك مقتضا
 شريعت و حقيقت ايله هر كملري مقابلتدن ملجور اولور قلري كه
 ايكي سرك دني اجري على الله اولور زير حق عين شئون عباد اولما غل
 حكم رعايا ده اولور اگر چه عين شئون ملوك اولما غل حكم ملكه ايسه
قوله فالعالم كله سخر بالمال من لا يمكن ان يطلع عليه انه سخر قال الله

ل

يله

ي

تعالی کل یوم هو فی شادی پس عالم جمیعاً حال ایله مستخر فاعل در برشی و که
اکا مستخر اطلاق شرعاً ممکن اولیده نشه که حق تعالی هر آن بر حال و بر شأن
اوزینه منتقل اولور دیک در بسا حوال ایله منفعل و متناثر اولوق کونور
اکم حق تعالی و تقدس من حیث الذات تحت تسخیر و تأثیره داخل اولور
لکن من حیث الصفات اولور زیرا اسماء حق من حیث الالهیه تأثیره
دلائل انزلیه تأثیره دلائل آیدر اما هویتی و اطلاق اختیار ایله
شؤون عبادت مضمون اولجاق حال ایله متاثر و مستخر اولوق اولور
اشیاء شئون الالهیه و اعیان ثابتة اطلاق بوقبله در **قول**
فکان عدم قوه رداع هرون بالفعل ان ینفذ فی اصحاب الجبال تسلیط
علی الجبل کما سلط موسی علی حکه من الله ظاهرة فی الوجود لیسیر فی
کل صورة وان ذهبت ملک الصورة بعد ذلك فما ذهبت الا بعد
ما تلست عن عايدها بالالهیه و لهذا ما نفی نوع من الانواع
الا و عباداً ما عباداً تاکه و اما عباداً تسخیر بعد هرون کارداع
یعنی اصحاب الجبال تسلط و منع عباداً بحال ایدوب و افتنا و صورة انما
سند عدم قوه اولوب بالجمله موسی آنک تسلط کن که شایه ارادی
اولماد و فی جناب حق عالم کون بر حکه ظاهر در که هر صور و هر
سز یو بیندن و خصم و معبود یتر حکمی اخذ ایدر که هر صور و هر
تصویری یا فی کل ایسده هلا عابد نظرند لباس الهیته یلیت اولور
بواجال و در که صور نوعیه و معبود اولماد بر صور یوقدر عباد
قاله ایله شمس و قمر و سایر کواکب که هر بر سی حکم طبیعت ایله و تکرار
ادوار و وقت معین ده حکم یو بیند متمین اولور و تقاضای عالم
طبیعت اثر بی ظهور کثرت بر روی عباداً تسخیر ایله که اصحاب منصبه
مال ابلجون اولان عباداً که **قول** فلا یذمن ذلك لمن عقل و
یا عیدنی من العالم الابعاد التلیس بالرفقة عند العابد والظهور
بالترجیه و لذلك یسمی الحق لنا بر فیع الدرجات و لم یقع رفیع الدرجات
فکثر الدرجات فی عین واحدة و انه فقی الابعاد الا ایاه فی رجا
مختلفة کثیره اعطت کل درجه علی الهیة غیره و اعظم جمیع غیره
و اعلاه الهی که کما قال تعالی افرات من اخذ الهیه هو الهیه هو اعظم معبود
فان لا یعبد شی الا به ولا یعبد هو الا بانه شیخ عام کلامه اهتفام
لا یذمن ذلك دیری زیرا که تسخیر و تسخیر و تأثیر و تأثیر جمعی مراتب
کونییه و معتبر و جاریه و سبب و سبب محتاج الیه میانند اولان اثر

ط
ح

وار باصرف و صیایع و عباد و اجتماع که سبب بقای عالم و آدم در عاقل
لونی رعایت منو قودر و عباد و برشی معبود اولمادی الا عند العابد
فقط جاهله تلبس در صحن اولور و بومر تبید درجه ایله ظهور و
صحن بولور بواجال و در که حق تعالی نفی بزم اجور رفیع الدرجات ایله
تسمیه تلبس و عباداً مزبور افراد رفیع الدرجات و افع اولمادی تاکه
عین و آخر ده درجات کثیره ظاهر اولور زیرا که درود غیر عباد
انک دیو حکم انک درجات کثیره و مجالی مختلفه و بنم ظاهر اولان عین
واحد و ذات نفرد عباداً ایدر دیک در بر درجه بر مجلای
الهی اعطا ایدر که اول مجلاد ذات عباداً اولور اما بوجه مجلاد
اعظم مجلای هواد که قرآن کریم در بیور را فرات من اخذ الهیه هو
بسا اعظم معبود هو اولور زیرا که شیخ عباداً افوک بسی ایله اولور
کندر و سبب ضرور معبود بالذات در بی معبود بیند و الوضهین اولوی
جمله احوال و اعلی **قول** و فیہ اقول شعر و حق الهوی ان الهوی حیث
الهوی و لولا الهوی فی القلب ما عید الهوی معنای بیت حق محبت
اصلیه که حدیث قدسیه فاحیث ان اعرف ضمیره مذکور اولور
و حق هو الهیه مصدر و محصور محبته سر قدر و مقدر ظاهر عباد
جلو کرا و لولا نور عشق و محبت اول آفتابک شعله سندن و اول
شمسک لفسندن در قلوب متعلقین بحال حقه و کمال مطلق اوله و آنک
سلسله سندن فخر و اول خبر بیک کشندن مضطرب در بونی انک
در کشندی اول باده نک نشسته سندن سست و اول مجلسک بری سندن
باده برست اولور در **نشد الحقیق** محبت اولسه عالم هرگز عالم اولور
مخبر اولسه عقیده آدم آدم اولور و بزا اول ضری صفای نشسته سندن
بزمانه ملک کفیه عارف اولور و کم اولور و محبت بر مذاقه کوسره
شیر بر می بلخ محبت و مسیری ربی آدم محرم اولور و شیخ قدس سره
فتوحات مکیه سندن ایدر بعض کما شفا عده هو ای کوردم الوهیتی ایله
ظاهر و عرش سندن قاع و قاهر جمیع عبادیه و احادیث و اسطر
و مترصد بر اولش صور کوننده اند اعظم معبود کوردم در کما
ایدر **قول** الا تری علم الله فی الاشیاء ما املک کیف انتم فی حق من عباد
و اخذ الکما فقال و اضله الله علی علم و الضلالة الحیره یفحق
تعالی نک اشبار کمال علمی کورم من سن که شول هو آسنه عابد اولور
الانخذ ایدر نک حق در کلام نام سولاً مشر که حق تعالی علی

ین

وارد را یکی حائنه بد ضلالت القا آید و بوجایه انشدر ضلالتا
 حیرت در و عاید هوای حیرت القا و لکن یوزر که معبود را بدین روکی شیشه
 نظر آید و کور که کند و بیک بر عاجز لکن علم مذکور حاصل آید که هرگز عبود
 معرض و ذایل و لماز بلکه مضطرب و مایل و لور و افعال مذکور غیر
 بدین پس سلطان هوایک انسانه استلای بوندن ظاهر و هویدا اول
قول و ذلک الستم انما لما رای ان العاید ما عید الا هو اة بانقیاد
 لطاعت فیما یأمن به من عبادة من عبادة من الخصاص منی ان
 عبادت الله کانت عن هوی ایضالا فله لوم یقع له فی ذلک الخباب
 المقدر من هوی وهو الارادة بحیثه ما عید الله ولا اثره علی غیره
 و ذلک کل من عید صور ما من صور العالم و اختزها الهامات اختزها
 الهامات الهوی فالعاید لا یزال بحیثه سلطان هو اة لم تر العیون
 تنوع فی العایدین فکل عاید امر ما یکفر من عید سواه و الذی
 ارد یشتیجار لا تخار الهوی بلکه احدیة الهوی فانه عید واحد
 فی کل عاید فاضله الله ایحیرة علی علم بان کل عاید الا هو اة و ما
 شتمه الا هو اة و صادقه هو اة الا ما المشرع اولم یصار فی اتا
 بیان تمام و فقا که عاید هوای حق تعالی کور که عبادتی هو اة
 مخصوص و هو کنتک امر نه مطیع و نقاد بروج ایل که هوای عبادتی
 که توصیه آید را یسد اکامتویة و غیرتدن معرض اولور ضتی حق
 عبادتی دخی هو اة سینه تابع اولما غله و اکاموا فقت ایل ایدر
 زیرا اگر عایدک جناب مقدسین هو اة و ارادة نفسانیه سی
 اولسکه محبت اخوان اولان ارادند که در حیات جزا دشت و ضرر
 نجا نارد و رخ منفور که هرگز حق ارا دتله عبادت انزوما
 سوی او زر نه از تو صبح قلکرا ایدر که ذلک عید اضنام و صور
 عالم بر صور فی انجاز اخر الا هو اة ملازم ایل ایدر پس عاید را یزا
 تحت حکومت هو اة محکوم و عله هو اة ملول و نه مودر بر بوند
 حق تعالی معبودات کونیه مقتضیات عایدین ده متنوع کور زی
 بر هر عاید تقاضای مقتضات کون معبود مادی بر معبوده
 عبادتی فخص قلکرا غیر بد عبادت ایدر فی اکفار و انکار و نه
 اضرار ایدر پس بر مقوله عایدک عبادتی علم دکل ملکه مهمل
 و محاب ایل در اما شول عاید که ادر فی تنبیه و علم فی الجملة سی
 اولور اول مقوله عاید بخیر و مضطرب اولور زیرا علی سببی

بیت

ت

ل

ایله هو اة

ایله هو اة اتحاد کور بلکه اجابة بولور زیرا هر عاید بختی ایدر هو اة
 و احد و شان منفرد در پس فاضله الله علی علم ایل کلام اتمام اولور که ضیق
 الله معناسنه در بوجهله که هر عاید هو اة سینه عاید و عاید در عید ایدر هو
 سندن غیری دکل در که کرک اول هو اة مصارف شرح اولسون کرک اولما
 سون مصارف اولیان منقیات شرح که لولان مشروعات کبی نکاح
 مرتبه را بعبود و ارخه و تنزی و استمیتاج هو اة ایدر الی غیر النتیایه پس
 عاید روح قسم اولوب عاید جاهل غیر منقاد شرح عید اضایه که عاید مجرب
 منقاد شرح که نه هو مجلا اولور و غیر بیلور نه معبودین و نه عبادت سینیان
 بیلور بر مقام حیرت دخی و آرمز مستخرج اولور و ربقه یقلیده قالور
 ثالثی عاید بخیر در که حقت فاضله الله نازل در مرتبه معرفت قدری
 بوقدر اما ادنا عارفین عدا و لور بعد صدر کلام واقع اولان فاک
 حوای فاضله الله قوی بعد مسافه اولما عید و خول فایه ده اقدام و
قول و العاید فاکل من رای کل معبود مجلی الحق بعد فیه و لذلک حق
 کلهم الهام مع اسمه الخاص مجرا و مجرا و حیوان و انسان او کواکب او ملک هذا
 اسماء شخصیة فیه و الا لوهیة مرتبه معبوده الخاص و هی علی الحقیقة مجلی
 الحق لیبر هذا المجا بد الخاص المعتكف علی هذا المعبود فی هذا المجلی المختص و لهذا
 قال من عرف مقالة بهالة ما فیدهم الا یقربونا الی الله زلفی مع تسمیة
 ایاهم الهام و عارف مکمل اولور که مجلی الهی هوایه مخصوص تلمیه و فرقه یثالثه
 سابقه که که تخصیص معبود ایدر بلکه هر معبود مجلی حق بله بواجل در که عار
 معبود مخصوص ایتوب هر معبوده اسم الة اطلاق ایدر مع هذا هر یک
 بشخصه و تفرقه اسم خاص و ارا یکن مثلا شجر که و حجر که و حیوان و
 انسان و کواکب و ملک که پس مذکور اولان اسمایه بسمیات مذکوره
 شخصیته جیل در نوعیتی و جنسیتی ایل دکل در مکر اعتبار ضمنی اوله
 پس مرتبه سی حبسی ایل اسم الة اولور و شخصیته اعتباریله شجر و حجر و
 انسان اولور فیه اولون العاید له لفظه ضمیر که عاید مذکور کرک
 معبود نه عاید در معنی دیک در که الوهیة بر مرتبه ده در که هر عاید
 بر خیاله القا ایدر که اول مرتبه انوک معبود مطلق که مرتبه سی اولحال بود
 اول مرتبه مجلا یفقد بر مجلا در که عاید مذکور کرک نظریه مقابل در
 تا که عاید مخصوص مجلا ی مخصوص معبود مشار الیه مشاهد ایدر بعض
 اسماء و صفات خاصه ایل دیومذات توجید کرک و آرمذوق ایل دکل ایسی
 امری عارف بالحق تسلیم ایل بدین بواجل در که بی معبود خاص فی الحقیقة مجلا

فلر

ده

حق اوله و غچون در که عارف بالاستعداد والقطرة که هنوز صیقلات
بالفعل واقف اوله جاهل قاله سن تلفظ ایدر و مجهول و ناشه سوز سوز
زیرا متوادی کلام ادراک اغترضا نمیدهم الا لیقربا قریا دیک بوجلاي
کثیره معبودات مجازنه در که وسایط قرب معبود بالحق والحقیت
بس بونلر قاله للرب تعینات کونیة نک فظهر بین اعتبار الخوا و لورلر
مع هذا مظاهر بوره ید آله اطلاق ایدر کبری مخرج بهادر نه کبیر
قوله مع تستیهم ایاهم الهیاتی قالوا اصل الالهة الالهة واحدا ان
هذا الشیء عجیب فما انکره بالیجیوا من ذلك فاقسم وقصوا مع
کثرة الصور ونسبة الالهة لیهما لفظ الهادة لام الى معنایه در
یعنی بونلر بری الیه که طایفه و مزبور ید بجالی الیه تسبیح و تسمیة
ایدوب الیه و متعده الیه و احد خلق بجه اولور یدلر بری بکر الیه
اولاد و اخی و جری انکارا ندر لر ز بر اخصب الصورة بجالی متکثر بسی
ایله و اقفلر ایدر که انلره نسبت الوهیت قیلور لر ایدر یونانوسا
ابائیه و رجوع و ابائیک کوچ کلری **قوله** فاجاد الرسول و دعاهم
الی آله و احد عرف و لا یشهد بس رسول الیه کلوب بونلری آله و اولور
دخوف انرا که آله مزبور نلرک قانتد معروف و غیر مشهور ایدر یغ
وحدة حقیقی الیه معلوم اما بصر لری الیه بصر و مشهور و دکل ایدر یغ
قوله بشهادتهم انهم اشیع عندهم و اعتقدوا قولهم ما نمیدهم
الا لیقربونا لربی لعلهم بان تلك الصورة مجازة و لذلك قامت الحجة
علیهم بقوله قل سمعتم فی اسموتهم الالهة یعلمون ان تلك الاسماء لیهما
حقیقة یعنی انلر قانتد آله معلوم غیر مشهور و برشهادة الیه تابدر که
انلر آله مطلق اثبات ایدر و معتقد ایدر و اصنام مشهوره لرب اکا
مقر بات قیلر لر بس انلرک ایچون بر آله معلوم ثابت اولر غایتی
بصری الیه مشهور اولر ز بر اول مشهور اولر و لان حقیقتد مجر و شجلیه
بلور لر ایدر اول اجلد در که الزام ایچون اصنام مزبور ید تسمیة الیه
امر اولر قلند کروا سماء کونیة الیه شجیما قدر **قوله** و اما العار قوت
بالامر علی ما هو علی یعنی شول عارف کمالر که اشیا حقیقی و زر
واقفلر و وحی بجالی متعده و فتنده مشاهد و بکا شغلدر
قوله فظهر و ن بصورة الانکار لما عید من الصور بس نلر صورات
معنیة الیه انکار صور نلر کور بونلر لر بونلر معنی ید معبودا لاله
اغترضا بجالی حقد در بونلر **قوله** لانه من یبصره الیه یعلم ان یكونوا بحکم

یعنی کلام ناقص اجمالی ایدر کما
بجالی اولر غیبه اقتضا ایدر و یک
اولر غیبه
اقتضا ایدر
بجالی

الوقت

الوقت حکم رسول الله الذي امنوا به عليهم الذي سمعوا شواهد زبوا عارفك
علم لدنید مرتبه بی بونی اعطا ایدر که بونلر رسول وقتك و انبیاء عهده
حکم اقامت ایدر لرو بونلرک و زرینه حکم اولر انبیاء و جوب متنا
اصنام انکار و مخالفت اقتضا ایدر ز بر بونلر انکار مزبور الیه مؤمن شجیه
اولنور لر **قوله** فبهم عباد الوقت بس بونلرک وقتك عارف لر ایدر ز بر اتقوی
ظهور حکم بالوقت بس شجیه حکم باطن ایدر که مرآة مرور اندر بونلر
مقی باطن وقتد عبادة انک عین صدق عباد و ندر **قوله** مع علمهم بانهم عباد
من تلك الصورة اعیانها و ان ما عید و الله فیما بحکم سلطان الخلی الذي
عرف منهم و مجهل المنکر الذي لا علم له بما جلی یعنی بونلرک بری الیه عابدین
عارفین عباد تلر صور اعیانته و اشخاصنه قصر اقنوب بلکه سب حکم سلطان
بجالی ید صورده ظاهر اولر الاله عبادت ایدر و نفس صور اعیانده کبری
عالمدر و منکر بجالی و لکلر بونلر معنای جاهل لدر **قوله** و ستر العارف
اکمل من بنی و رسول و وارث عنهم فامرهم بکلا متراج عن تلك الصورة
انترج عنهار رسول الله الوقت اتباعا للرسول طمعا فی محبة الله ایاهم بقوله
قل ان كنتم تحبون الله فاتبعونی بحبکم الله و عارف کمل و بنی مزجی
بار رسول و یا و آرت بجلاي مزبور یغ مجبور لدر ستر اندر و صورده
اقتنا بل امر اندر ز بر رسول وقت کندر و سیه اقتنا بونلر بس رسول
اتباعا اقتنا بک لازم اولر و محبوب حی اولر طمعدین او تقوی اتباع
رسول و حی لازم کلری ز بر اجوبیة قرآن اتباعا مشروط اولر
قوله فدر عالی الیه بصر الیه و بعل من حیة الجملة و لا یشهد بس رسول
بونلری بر آله دعوی اندر که بونلر محتاج اولیه و اجانما خالی ماسوی
ایدر که معلوم اولر کفیه کندر آبی اولیه فتنه کبیر **قوله** و لا یدر که
الابصار بل هو جدرک الابصار للطفه و سرائر فی اعیان الاشیا
فلا تدرك الابصار کما انها لا تدرك ارواحها المذرة اشباحها و
صورها الظاهرة وهو اللطیف الخیر یعنی ابصار حسیته حقی ادراک
ایدر فز بلکه اول ابصار ادراک ایدر کمال لطفند و جمعی اعیانده سربا
انوری مثال اشباح و صور ظاهرده مدر اولر ادواح لطیف حقی
بصری ادراک اندر که در و اقداآت حقی نقاد فی مدر ندر نه مع عالم
که در و جمعی صور اشک ادراک ندر منزه و عالی در بر بونلر و سرائر الیه
لطیف و خیر در **قوله** و الخیر ذوق و الذوق حقی و الخیر فی الصور فلا
تدمنها و لا بدمنه فلا یدر ان یبصره من لاه بجواه ان فحمت و علی الله

بونلر محتاج الیه اولر و هو

نندن

السبيل. بفتح خيرة ذوق وشهودايله حاصل ولور وذوق بقليل بلونور
 بس بقليل ظهور بخش تريكه صور مظاهره ن نمايش بولا وصوره ن لا بدولر
 حق انه ظاهر ولا وحقه ن دخی لا بدولر بولا وصوره ن تخطا قله صورته
 برناظر و بوجاهه برعاش حاضر كرك كذا في چشم هو آيه بعينه كوره وعاش ديرا
 اوله **قطعه** **محمده** فهم انه وكسه سويلر وكم سوز تري اي يار وآر
 قصد سفر بلكه هب راه هدا در ايناه سبيلك بر يكور بولر تري آخر
 سر نازل كل كعبه مقصود خدا در **فصل** **حكمة** علوية في كل موسوية خضرة
 موساي حكمة علوية تخفيفك وجهي اوله فرائد لا تخف انك انت الاعلى
 وتنايا حديث لا تفضلوني على موسى **قوله** حكمة قتل الانبياء من اجل
 موسى ليعود اليه بفتح فرعونك واعوان فرعونك اطفال بني اسرائيل
 موسي اوله احتمال ايله قتل تري موسي بعوده اجون در بفتح مريد واقفا
 ارواحه روح موسايه عم قوه طيبه كثر ما جود در زير انبيا نك وشيا
 ملكه ارواح ارواح طيبه در سائر نفوس جزئيته دعوام كيه دكلر بديلر
 مقدم خلق اولمشدر وكلي ناري ايله ارواح امت لرن تحت شمول نصير
 فلر بيه داخل قلوب لرفقير بولوكو متك لرحيمه نك ايدور و بيه كاذنور
 موسي اوله اعتقاد ايله قتل اتر و كند بولنر سني موسي اوله لرواسم
 مستماده تاثير بليغ ايدوب روح موسي يه مريد وكليه حاصل اوله
 نه آن كه مطلق اطفال قيد ندرن بومعني حاصل اوله زير ارواح
 اطفال مكلفين كيه دكلر طيبين وطاهرين در بس حكامك اوله نوه
 مرجونه قاتال اولر وكسه اعتراضه بوله بولما زك دمسلد قاتال
 كني رده وطوفان عظيمه ده وباه شدي رده ملكه ارواح مقبوضه
 مريد واجتماع ايله بروج كلي ونفس قويه خلق الفقير ارواح انبيا
 واوليا وعلما اقوياك زير كلام حكيم ملكه شيخ يكره مروجي
 بوقدر فيض فياض عجز وقصور لهما ايدر هر كز لطيف وروفا
 نبي بوقدر بلكه سيماده ميانين و **قوله** بالامداد صوب كل من قتل لاطل
 لانه قتل على نه موسي عم ومات جهل فلا بد ان يعود صوبه على موسي اعني
 صوب المقتول من اجل بفتح هم موسي اجون مقتول اوله طفل صوبه غيا
 وامر آد صبي ايله موسي بعوده ملك اجون زير اطفال موسي اوله
 اوزر نه قتل اولندي حال بولك فاعل حقيقي حق اوله اعيا ريل قتل بولر
 جهل بوقدر ارواح اطفال عيان موسي اوله عجزون ايدو حكمة معلوم
 در اول جهل و كان صوبه فرعونه مضاف در بس هم مقتولك صوبه

موسى
 فصل عليه السلام

منهم فاضل بوقدره غاليا حضرت شيخ
 قدس سره حضرت ليرنك لانه قتل على انه
 موسي عليه السلام بوجوه و غي
 علان مقدم قاتل ايدو
 باز شد

مقتضاي

مقتضاي علم قديم اوزره موسايه عودا نكلا زمين **قوله** وهي حيوة ظاهر على
 القطر لم يدرها الاخر من انفسا نيه بل هي على قطر بلي وحال بولك صوب اطفال من
 بون حيوة ظاهره در كه قطر اصلية اسلاقيه اوزر نه ظاهره در كمال عرض
 نفسا نيه و بخندن ملوث اولمشدر در بلكه قطر بولنر كذا اوزر نه در كمالست
 بريكه ما جري **قوله** فكان مجموع من قتل على انه هو كل مكان منها
 لركه المقتول فكان كانه استعدا در و م كان في موسي عم وهذا اقتصاص الهي
 لم يكن لاحد قبل بفتح موسي اول جابت فرعون در اسم موسي ايله سني اولو
 وموسي بودر بوقتل اولن ان اطفالا كذا و اخذك هيتة مجموعي وطبيقة كلية
 اولري اجتماع قطرات ايله خرو غدر وانفاق كوكبا ايله قوه شمس منير حاصل
 اولر و غي كيه وارواح مزبور در هر برك استعدا در نه اقتصاص اولن ان
 مواهب فضائل موسايه بجمع اولري بوجود براضيا صراحي در كه
 موسايه اول برني يحصل ولما مشدر **قوله** فان حكم موسي عم
 كثيرة وان انشاء الله تعالى سره منها في هذا الباب على قدر ما بلغ به الامر
 الا في في خاطري فها اول سا شو فتمت به من هذا الباب فما اولر موسي
 الا وهو مجموع ارواح كثيرة جمع قوي فعالة كان الصغير يعني في
 الكبير وموسايه حكمة لري جو قدر اظهار نيام الهي و رور اتركه بن
 سكا اول ملكه سرود اسم كرك در انشاء الله تعالى وحلا مذكور اوكلة
 حكمة صوبه مجتهدون بطريق المشا نة اوله واصل اوله در بون موسي
 عم ولا دندن مزبور اوله اوله دكثيره بيقبوضه نك جمعا قواي
 فعالة بيا ايله بطور غري وحكمة الحقية دندر كه صغير وكبيره فاعل اولو
 وثانيرات عجيبه ايدر شيخ نا توان مخدضدن جوان ايدر افضل بشر دن
 حكمة مزبور ده جو خبير وآيت اولنر سلاطين عظام دن مرصوم
 سليمان اثناء شكار ده بر روستا نك خانه سده نزوله لازم ملك
 مقرر كرك بر سده زنه ر قونا غزده نيدن بويك كنه اوليه
 دغن معنای كلامي تعقل ايدم مشلر اخر صاحب خانه نك طفل صغيري
 اولر قد باد شاه غضب ايدوب معنای امر ظاهر اولمش **قوله** الا تري
 الطفل بفعل في الكبير بالخاصية فنزل الكبير من رياسته اليه فلا
 عبه كور من سنك طفل صغير بالخاصية شيخ كير ده بجه فاعل
 مؤثر اولو ر حقي شيخ كيري مرتبه بريكندن كند و مرتبه نازل
 ايدر حقي كير انكله ملا ايدر و شرعا ملا عيه نك بوقدر صوا
 احكام طيبندن رخصه و نوسه اجون در **قوله** وبرزق له و

القوي على فنون العلم فاعلمه بذلك انه وان كان الروح المدبر له
 هو الملك فانه لا يدبره الاله فاصحه هذه القوى الكامنة في
 هذه الناسوت الذي عبر عنه في التابوت في باب الاشارة
 والحكم بن موسى تابوت حمة القانك سبب اشاري
 اليه في سجانه وقلبي موساي عليه السلام اعلام انديك صمك
 اكرم روح مدبري ملك ايسده لكن قبل التعلق جمة فاعل
 سخر اول من مادامك جمة انطباع اليه اسباب فلات
 وقواي حاصل اية اول اجالين در كه ناسوت يزندن كاين
 اولان قواي نفسه مصاحب قيلدي ايسه ايله ناسوت كه اندي
 باب اشارات الهيته وحكم ترابين ناسوت ايله تعبير اولندي
 بن في نفس الاجسم مستقل تابتو كيم قابل حسي ومركب وظهر
 نكه نفس مستقل دني تابتو مقارن اولوب و يتم علم وقوي وموا
 مستغرق ومزروح اولما سة اكتساب سوار حقايق ايله نرو
 علواطلاق وسموعيندرن قدر نازل وحوش او ابر قيله نزل
 لذلك تدبير الحق العالم فاته ماد ترة الاله وبصورته فاد ترة
 الاله كنزوق الولد على ايجاد الوالد والمسببات على اسبابها والمزج
 على مشروطها والمعلولات على عللها والمرد لولات على دلالتها والحققا
 على مقابقتها وكل ذلك من العالم وهو تدبير الحق فيه فاد ترة الاله
 واما قولنا وبصورته اية صورة العالم فاعلم به الاسماء الحسي
 والصفات العلي الي يستحق بها وانصف بها يعني سابقا مذكور
 اولان كيم در حقتك على تدبري يعني عالم نفس عالم ايله يا صورته
 عالم ايله تدبير انشي در صورته من مراد اعيان قابله در كه قبول
 فيض صورة ايدر لرو على نفس عالم ايله تدبير اندي وكم متلا و
 لك ايجاد واله توفقي كسببها نكاسبا به توفقي كه متلا صورته
 سهركت فاعل بخاره وما زده خشنه وبارك خيل صورة اية
 سنه وغاية وغرضي تصوير اية سنه توفقي كيم وبوجه ايله رفع
 موانع وجمع شرائط دني موقوف عاليدرو وسلبك عليه توفقي
 وجود نهارك طلوع شمس توفقي در محققات فتح قانده صيغة
 مفصول در مراد حقايق شخصيه در كه حقايق نوعيه سنه متوقف
 وبز نلرك جميعي عالدين جز در وتوقف مذكور دن مراد حقتك
 عالم تدبر اية سيدرو وهو تدبير الحق جلة سنه ضمير هو توفقي عايد

۴۲
 طات

پس حق تعالى تدبري على نفس عالم اوله اندي اما حق تعالى عاي
 صورة عالم ايله تدبير اندي شيخ قدسي ستر ايدر مراد صورته
 اسماء حسي در وصفات على در ايله اسماء حسي كه حق تعالى نك
 ذات انكله اقتاف قلوب **قوله** فاما وصل اينا اسمي به الاله
 وجدنا معنى ذلك الاسم وروحه فاما العالم فاما تدبر العالم ايضا
 الا بصورة العالم يعني حضرة اسماء دن بزه براسم نازل واصل
 اولما مشن در كه انكله حقايق در بر حقيقة نسجه اولشي
 اوله الا اول اسمك روحى ومعنا سن بزه عالم شهادت دن
 مشاهد ايدر بولور طر ورزبي عالم ايله تدبير اولندي
 كيم صورة عالم ايله دني تدبير اولندي **قوله** ولذلك قالني
 حق آدم الذي هو البر الناجي الجامع لنفوت الحضرة الالهية التي
 هي الذات والصفات والافعال ان الله خلق آدم على صورته
 ليست صورته سوي الحضرة الالهية فاحد في هذا المختصر الشريف
 الذي هو الانسان الكامل جميع الاسماء الالهية وحقايق ما خرج
 عنه في العالم الكبير المنفصل وجعله ووجاه العالم فسخر له العلو
 السفلى الكمال الصورة يعني مرات عالدين صور اسما موجود وهو
 يدا ولد وعيكون در كه حق تعالى حق آدم كه نمودار نامه وجود
 وقهر سن نسجه حسي وبود جامع كثر نفوت حضرت
 الهيته وحيلاي ذات وصفات وافعال نامتناهيه در ان
 الله تعالى خلق آدم على صورته ددي صورته خود كبر
 حضرت الهيته سيدر غيري دكله بر سر مختصر شريف كه مرتبة
 انسان كاملا در جمع حقايق كونيه بي بل كائنه وسيكون
 نيه موجود ومنتدج قلدي در ايلي قطره دن وقطر يدري
 منفصل متضاد وعكسند كه الكمل في الكمال حكم عاينجه الرب
 اكر يلا اكر اسفل اكر اعلا زبردست قهرمان سدر عال
 مقهور ومنتدج اكر اكر اكر اولان برده نوك اصول
 كوز لركه هر بر ي مقامات اوج مصيضة كيم راست در
 كيم تحير بالحمد هر بر ي بر صورة كاملا دن بر كمال منتظر
 متركيلور در زير آدم روح عالم اولدي وعالما آدسوز عالم
 اولما دي ذلك تقدير العزيز العليم **قوله** فكانه ليس شيء
 من العالم الا ويستبح الله بحمد وكذلك ليس من العالم الا وهو

دن

مستخر هذا الانسان لما يعطيه به حقيقة صورته فقال وسخر لاه
 ما في السموات وما في الارض جميعا منه **بسم الله** جميع مفردات
 عالم دون بر فرد واحد بوقدر الاحق لسان عماد يسبح
 وتقدير ايدرك ذلك بوقدرت جميعا انسانه سخر اولور زيرا
 حقيقة جامعته انت اقتضاسي واسما غطتك اعطاسي عالم آرد
 سخر اولور زيرا حق تازيه عين عباد تدر وعابدت غير
 سخر تدر نفع خاياله ننه كه معبودية سخر تدر كسر خاياله بس بو
 اجالون در كه الله تعالى بيور ردي وسخر لاه ما في السموات
 وما في الارض جميعا منه ضمير منه موصول عابد در جميعا تا
 كيد حكم اجون در **قوله** فكل ما في العالم تحت تسخير الانسان
 علم ذلك من علم وهو الانسان الكامل ومهل ذلك من مهله وهو الحيوان
 بس جميع ما في العالم تحت تسخير آدم در صفاتي ذاتة ونقص كمال نقص
 كماله من مأفوذ در كرا انسان كامل ايسه دكل ايسه مهله مهندون
 مستفاض در يعني انسان حيوان ايسه زير آمرت در **قوله**
 فكانت صورة الناصبي عليه السلام في التابوت في اليم صورة هلا
 في الظاهر وفي الباطن كانت نجاة له من القتل في كايحي النفوس
 بالعلم من موت الجهل كما قال اومن كان ميتا فاحيائه يعني بالجهل
 كما قال اومن كان ميتا فاحيائه يعني بالجهل فاحيائه يعني وجعلناه
 نور اعشى به في الناس والهدى من شله في الظلمات وهي الضلالة ليس
 بخارج منها اي لا يهتدي اذ فان الامر نفسه لا غاية له بوقوف عندها
 فالهدى ان يهتدي الانسان الي الخير فيعلم ان الامر حيرة بسوسا نك
 تابوت القاسمك صورتي وتابوتك في القاسمك مناسبه ظاهره صورة
 هلاك باطنه معنای نجاة در كه قتلون ناي اولوب سبب علم ايلهي
 نفوس ناي باهل اولدي ننه كه حق تعالى بيور ردي ومن كان ميتا يعني
 سخر جهل ميت ايكي سري صوب عالمه اميا اقدر كي دغي علم اجون
 نور هدي يرقا دقي كه اكاتباء علم هداية اولور لر وضلالون
 نجاة بولور لر شمول ظلمات ظلال مبتلا اولور هر كز خروجه
 و نجاة قادر اولينظر كي زيرا امضلال ومهالت نفسيه ندر
 غايه سوز ونهايتسوز در بر موقف قرار ي بوقدر كه ضاك
 حابر ضلال مهله مهندون خلاص بولجاه قهقهه بغير الفور در كلر
 بومعاد بر سر هدايت في الحقيقة انسانك حيره محورية مقتدر

اولور زيرا

اولما سيد بر ايله حيرة كه شهود وحق تجليات متكررة و حاصله
 اولوب عقول و اوهاي محير اولور وانوار حقايق بروم هذا ظاهر
 اولور كه انهام بصاير در كندن قاصرو عاجز قالور ننه كه نور تدر
 عالينك خوانند سرور عالم وبهتر ني آدم رب زدي عليا تحير ايسو
 بس معلوم اولديك مشها ي امر حيرت در **عطار** كار عالم حيرت ننه
 غير نيت حيرت اندر حيرت اندر حيرت **قوله** والحيرت
 فلق وحركة والحركة حلق فلا سكون فيها فلا قوت ولا وجود
 فلا عدم يعني حيرت مقتضاي اضطراب در وسستوجب حركة
 وحركة ايسه مستلزم حسرو حيات در بس حيرة محود صابنه
 هر كز سكون بوقدر بوقدر بوقدر موت دغي بوقدر بس حيره محوده
 صاحبي موجود ايد و صاحب بقاء سره دي و حيات دايمي
 اولور ننه كه ضلال صاحبي بونك خلا فخره مبتلاي موت ابدي
 ونناي سره دي اولوب هر كز نور وجود بولما **قوله** ولذلك
 في المال الذي به حيوة الارض وحركتها قوله فاهترت وعلمها
 وقوله ورب وولادتها وقوله وانبتت من كل زوج بهيج
 اي انها ما ولدت الا ما يشبهها اي طبيعتها مثله او كانت
 الزوجية التي هي الشفعية لها بما تولد منها وظهر عنها يعني
 حيوة علمية ناسه اعطايه هداية ايد وبقاء ابدية به مودي اولور
 ما به طبيعت دغي حال بويلا در كه سبب حيوة ارض بدن اولور و
 حركة اولور فقير ايد بر عارف موحد نظر ننه صفة واحد نك
 برسي لطيف برسي كشف در علم ان هان سر آيت اندو كي كي
 ما دغي ابدان ساريه در ننه كه حقك كلا مثل اهترت ديد و
 بوكا اشارت در و رب دد و كي ارضك حملنه اشارت در يعني زياده
 اولور ديك در وانبتت ولا دتنه دلا ندر و تري الارض هاند
 فاذا انزلنا عليها الماء اهترت ورب وانبتت من كل زوج بهيج
 آية سور مجده مذكور بر بني ارض توليد اماري الا طبيعت
 بر مثل ونظيره توليد ايد كي كه اكازوج وشفيع اولدي
 ننه كه عالم طبيعت حوا آدمك ضلع ايسر نك خلق اولور
 اكازوج اولدي بس ننه كه ارض نك بسط ايك انك اجون شفعية
 ايله سني اولان زوجيه حاصل اولدي يعني ارض برونه كند ورون توليد
 فظاهر ولا نشيء وساطي ايله زوجيه حاصل اولدي وخارجيد بر شيد

مدخلي اولادي **قوله** كذلك وجود الحق كانت اكثر من لوقته والسماء
 لانه كذا وكذا بما ظهر من عند من العالم الذي يطلب شيئا من خلق الله
 الالهية كذلك وجود حق ديني نفس واحد بسيط ايكن انك لا يجوز كثرة
 وتعد اسماء كذلك وكذا وجود حق دين ظاهر وهو يد اولان عالم وسا
 وحقايق اشياء واسمك بي ايل اولديك حقايقك هريري اقتضاه شي
 وحكم استعدادي ايل بر مقتضا طلب الله سبل **قوله** فقت به وبخالقه
 احدي الكثرة وقد كان احدي العين من حيث ذات كالجوهر الجوهرا
 احدي العين من حيث ذات كثر بالصور الظاهرة فيه التي هو حامل
 لها بذات كذلك الحق بما ظهر منه من صور الخلق فكان في صور العالم
 مع الاحدية العقلية فانظر ما احسن هذا التعليم الاله الذي خلق
 الله بلا ظلام على ما شاء من عباده بن نفس عالم وخلق عالم سبي الجوه
 احدي كثر ثابت اولدي نته كفضا سماحي لبيده سبي اني در كسماحي
 احدي بالذات كل بالاسماء والصفات در حال بوجها عالم ازل اولدي
 العين ايدى ذاتي حيث ن شول جوهر جوهرا في كبري من حيث ذات احدي
 العين در ايتا ذاتك حامل اولدي وحي صور ظاهري سبي بلك كثر در حق
 تعالى ذاتي كذلك من حيث ذات احدي العين در ايتا كثر وذات ن
 ظاهر اولان صور بخلات سبي ايل ك مقتضات اسماء والصفات
 دد و ك مقتضات اسماء من حيث ذاتي مقول سبي ايل مجلاي صور عالم در
 يعني ذات اعيان ثابت به مرات اولدي وحي اعتبار بيله سبي عارف و
 صاحب هفت تعليم الهيتك منه نظر ايل ك حق تعالى بونك اطلاق صفا
 عباد ندي شيتي تلو ايد و كنه نصيب المتشدر لقي دكام افواه عوام
 اولما في لايق تور ما من در فاتقوا الله وبيككم الله ومن يتق الله
 يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب آيتي بوعليم الهيتك لشار
 ندر ك ذكر اولندي واقفا احدي ارضه انزال سبي ما يله ماصلا ولا
 كثر صور نبات نباتات احدي ذات باريد تقاضاي احكام اسما و
 صفات ايل ماصلا ولان كثر صور علمية ومعلومات الهيتك به من سبل
قوله ولما وجد آل فرعون في اليهم عند الشجر سماء فرعون سوي
 والموهو الماء بالقطبته والنباه هو الشجر فما به ما وجد عن
 فان التابوت وقف عند الشجر في اليهم فاذا قتله فقالت امرته
 وكانت نطقة بالنطق الاله في فيما قالت لفرعون ان كان الله
 تعالى فلقها لكما ل كما قال عليه السلام من راح من شهد لها ولمريم

طاتي
في

نبت

بنت عمران بالكمال الذي هو المذكور آن وقتا كقتل انبياءه مسلطا ولا
 طائف فرعونيه تابوت موسى بحرب شجره في معهوده قاتل
 مقابل قصر فرعون واقف بولد لرايسه فرعون حضرت موسى تسجيه
 اندي زيرا موسى قبطيه مادر وساد في لسان مذ كورده شجره
 بسرهوا يكي سنك قاتل بولنما غله بوايكي اسمي تركيب ايد وب
 موسايه اطلاق اندي تاكه لفظ ما وما نازل الا لقا بموضو
 السما اولدي بعد فرعون رسم مقتاد اوزره موسى انك قتل
 طلب اندك اماري فرعون كنه مظهر فرعون سجايه ايدى ناطق
 نطق الهام تراني اولوب فرعونيه سويلادي تحول حصن بتمت
 واختيار اولدي زيرا الله تعالي ابي اصل استعداد ن كمال انج
 خلق ايدى ننه سلطان انبياء م بنت عمران ايل بونك حقت
 حسن شهادت بورد قن ذكر ان اجون ثابت اولان كماله
 توصيف ايد وب نكلت من النساء اربع مريم بنت عمران
 واسمه امراة فرعون وخديجه وفاطمة بيورده قلري وماري
 فرعونك به اختيار قابل اولدي وحي كلام فراني بودر ك ذكر
 اولنور **قوله** فقالت لفرعون في حق موسى انه فرقة عنى ولك فيه
 فرقة عينها بالكمال الذي حصل لها كمالا وكان فرقة عين لفرعون بالام
 الذي اعطاه الله عند الفرق فقبضه الله طاهرا مظهر البس فشي من
 الخت لانه قبض عند ايمانه قبل ان يكتسبه شي من الانام واللام
 تحت ما قبله بني سراما فرعون كاسبه دن انطقنا الله الذي
 انطق كل شي و نطق فحيه حق موسى افرعونيه وسنك وبنم
 فرقة العين بورد يدي واقفا سبه به فرقة العين اولدي وحي فايز
 اولدي وحي كمال مظهر به بونك سبي ايل تامل اولدي وحي در ايتا
 فرعونيه فرقة العين اولدي وحي اعطا اولان ايمانه سبتي ايل در
 كتاب مذ كور اولدي وحي اوزره بس حق تعالى فرعون طاهرا
 قبض اندي يعني طاهر بروم ومظهر بجهيد اولدي تاكه انه
 خبير در هر كز صور في معنوي بر شتي قائدي زيرا عند الايمان
 قبض اندي ك روح طاهرا اولدي وعند الفرق قبض اندي ك برني
 داخي مظهر ايدى بافصوص سلام ما قتلن قطع ايد برني حيث
 انا مدن ننه قورن بروضه ايمان مباشر كسب اولادي
 ومقبوض اولدي فقيرا يد و برين ايمان فرعون د اقول كثر واه

ن
 لسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي جعلنا مني غفورا
 من ابادي من اعزوني ولم يجعلني
 عاقبا قال يا ابراهيم واسمك
 بالضم والفتحة واسمك بالضم
 على سبيل ما كان وما كان لا يسمي
 حتى قار كانه فقتله في بيوتهم
 عليه وعلى آله وصحبه وسلم
 القرآنية القائل على من خلقه
 من فرغته زمان بالاراد والاصح
 والكر والاعتراف بالاراد والاصح
 واما في قوله تعالى فاقبل
 مني هذا الصلوة يا ابراهيم
 فاقبل مني هذا الصلوة يا ابراهيم
 فاقبل مني هذا الصلوة يا ابراهيم
 فاقبل مني هذا الصلوة يا ابراهيم

فرقت فيقول فرعون انما فرقت المراتب العيون ما تفرقت العيون ولا انقسمت
في ذاتها ومرتبي الان الحكمه فيك يا موسى بالفعل وانا انت بالعين وغير
بالرؤية. **بوجلك** ستر شريف بويله كشف ايدركه وقتا كهضرت موسى فرعونك
سؤال اتدوي ربي العالمين ك جوابك لسان توحيد له رجب العالمين عيون
عالم قلدي ايسه فرعون داني عالمه داخل اولم حبي ايله لسان من نور
ايله تكلم ايدوب وقومك بومعنايه قائل سن امدي تبدل غيري
اله اتحاد ايدريسك سيني سجوني دن قيلمورين دي بواصل
اوزرنه كه لفظ شيخك سيني حروف زوايد دن اولوب
حروف اصلية سيني اوزرنه مادي جنون حاصله وده كه جيم ونون در
يعني جني اما عباده مضاعف حاصل اولم ادوغندن مناجاي
عذر ايدركه مذكور اولان لسان لسان اشاره اولجا بومر بيه
دخي واضح در ولطف در كه سجوني دن اسقاط سيني ايله لفظ
مجنونين بايقه قالوب يا دخي زايده اعتبارا ولما غله بعد ولب
ايله عبارة مجنون حاصل اوله جملتك مجنوننا لفظنا شارة بولونه
تاكه كلام سابقه ولا فقه ملايم سوق اولونه يعني يامن ساين سيني
تحت ظهور من وسلطان تغليظه مستور ومقهور ايدرين زيرا
جوابك بنم مدعايي ثابت اندك زير رقب العالمين عيون عالم اوكان
بن خود عالمه داخل بسنك اوزر وده صور بده خود غالب وظاهر
اولد ونم مقرر سيني مهند دن مجنون حكم اوليه اكر يا موسى بجا سوال
ايدرسك كه ستر توحيد عارف اولد وذك تقديرم بجا سيني ستر
ايله وعيد كه جاهلا ولما زس سيني عيتم واحد ايك سنك قاهر تيك
بنم مقهور تيم بجه فرق ايدرسك ديلرسك جواب وبرلور كه عين واحد
مراتب متفكره فرق ايدريسك متكثر كوستر رحد نفسنده عين واحد
متفرق ومنقسم اولما زس بنم مرتب الان فاعلم ايله سنده حكم در اكر
حسب العين واحد واما بحسب المرتبه متعدد وزديدي **قول** فلما فهم
ذلك موسى منه اعطاه حقه في كونه يقول له لا يقدر على ذلك والرمية تشهد
بالقدرة عليه واظهار لا ترفيد لان الحق في رتبة فرعون من الصبور
الظاهرة لها الحكم على الرتبة الى كان فيها ظهور موسى في ذلك
المجلس فقال موسى له يظهر له المانع من تعديه عليه او لوجئتك بشي
مبين فلم يسع فرعون الا ان يقول قات به ان كنت من الصادقين صي
لا يظهر فرعون الضعفاء الترائي من قومه بعد الانصاف نكالتوا برابوا

هذه ختم كقول
اوزر ودي كقول
اولوب ايمان ايدرسك
اولم ودي ايمان ايدرسك
اولم ودي ايمان ايدرسك
هم ايمان ايدرسك
مقام عصيان ايدرسك
لغوا ولور ايدرسك
سبكي ندر ديلور سبكي
وبر لور كه عدم
يا سبكي قاع اولد
والت يا سبكي
والت يا سبكي
ابا متلا اولم
متلا اولم
اول حاله اولان
عذاب قور قور
اولوب الله
انبا و آياته
اولمان ايمان
مقول اولم
ايمان ايدرسك
متقين در ريب
لا اله الا الله
به بنوا اسرائيل
شول وقته ايمان
ايمان ايدرسك
اولم ودي ايمان
مشاهده ايدرسك
عند الله مقول اولم
بغير ايمان ختم
الله احبنا على الدنيا
واختنا به وسهل علينا
جواب

فيه وهي الطائفة التي استخفها فرعون باللسان الظاهر في العقل فان
حدا يقف عنده اذا جاوزها اصحاب الكشف واليقين. يعني جون موسى
كلام فرعون فهم واذا عان اتدي جوابنده حتى اداسن اما اتديك
سن بوكا قادر دكلسك دي رينه ظاهره خود فرعونك موسى
اوزرنه قدرته دلالت ايدرايدي وموسا ده اظهار ان شهاد
ايدرايدي زير احلكه رينه فرعونك صورة ظاهره حيث دن
موسى اولد ودي مرتبه اوزر اول مجلسك حكم ثابت ايدري اكر
آخر الامر كل ايسه ده بس موسى عليه السلام فرعونك تعدي
سنة مانع بيان ايدوب او لوجئتك بشي مبين. يعني بوندي
وتجاوزي بجا اكر برصم آيات ومعجزات اولور شني وكثور جك اولور
دخي ايدرسن دي بس فرعون مخالفته قادر اولما يوب اكر
كوجك ايسك كتور دي زجر وني اتدي تاكه قومندن ضعفاء
الزاي اولسلفا تده فرعونك عدم انصاف ظاهرا ولوب فقه
كمان ناشايسته ايمد لرو اول طائفة ضعفاء شولر ايدركه
فرعون انلره الهانت اتش ايدري وانلر امرنه اطاعت قلشدر
ايدري كه قوم فاسقلر وعقول صحيحه اعطا اند وكندن فارملر
ايدري يعني مقتضاي عقول فرعونك لسان ظاهرا يله ادعا اند
اند وكنه انكار در يعني اول فعل مدعاي منكره اقرار اتمشدر ايدري
زير فعل صحيح بر حتم معين وموقف خاصي واردر كه اصحاب
كشف ولا سنده تجاوز ايدرعقل ايدس **قول** ولما جاء به
موسى بالجواب بما يقبله التوقن والما قل خاصة. يعني عقلك
حد معين اولوب وكشفك بهايتي اولما دوجون در كه موسى
جواب اولي موقنته وجواب ثاني عقلابه مخصوص قيلدي
قول فالتقى عصاه وهي صورة ما عصى به فرعون موسى في آياته
عن اجابة دعوته فاذا هي ثعبان مبين. اي بجه ظاهرة
فانقلب العصية التي هي السنية طاعة اي منه كما قال الله
يتدل الله شيئا لهم حسنات. بس موسى القاء عصا اتدي
ايله عصا كه فرعونك صورة عصا بدي واجابة دعوتندن
ابا وامتناع كوستر ايدري بس وقت القاده عصاي مزبور فقلب
ثعبان مبين اولدي يعني حية يظا هصر اولدي بس معناي عصية
موسا كه صيغة سبة در طاعة وصية مبدل اولدي الله كه الله تعالى

هذه الامور
المكينة
فما سلكناك من العلم
التي اريدت
التسليم
بدي بوندي
قول فرعون
او لور ودي
بعد التسليم
ويرلور كه
هذه بدي
عليه اولان
امسك
قدش سر
باسك
برامل مقدر
نجه احكام
عند الله
خدم ايد
حضرت
شربلوي
اولد
مقول اولد
ايموب
الا
مقول اولد

ديك طر بن اسلم در وجه و برهمنين مذهبند اوفوق در **قول** والا اله نكل
 حكم آخر ليس هذا موضع ثم ليعلم انه ما يقبض الله احدا الا وهو
 مؤمن اي مصدق بما جاءت به الاخبار والاهلية واعني من المختصين
 ولهذا يكن موت النجاة وقتل الغفلة فاما موت النجاة فموت
 اي يخرج النفس الداخل ولا يدخل النفس الخارج فهذا موت النجاة
 وهذا غير المختص وكذا قتل الغفلة يضرب غفلة من وانه وهو
 لا يشعر بقيض على ما كان عليه من ايمان وكفر ولذلك قال عام وغير
 على ما مات عليه كما انه يقبض على ما كان عليه والمختص ما يكون الا
 صاحب شهود فهو صاحب ايمان بما فيه فلا يقبض الا ما كان عليه لا
 كاف صرف وجودي لا يخبره الزمان الا بقراين الحال ويعرف بالانكا
 المختص في الموت وبين الكافر المقتول غفلة والميت فجاءة كما قلنا
 في حد النجاة اما ال فرعونك حكمي علم آخر در كه انوك ذكرى بول
 مناسب اولما زير آهمل جيل لري اوزره مصر ولد لريده معلوم
 اولسونكه الله تعالى مختص بني موندن برا حدي قبض المزا الا ما
 جاور من عند الله عام ومؤمن اولد وغي حاله قبض ايدى لفظا
 بر مقام مؤمنه وكافر عام در زير انص ايله ثابت در كه هر كاه حال
 آخرته ناظر اولوب و وعد وعيد دون هر مستاهده اند وكنت ايمان
 كنور ركن ايمان ثاس اولما غلة نافع اولما زير اي حال مختص موت
 صاحب ايمان در زير صاحب شهود وايقان در بواجلد در كه موت
 نجاة وقتل غفلة موصوف بالكرهه در اما موت نجاة نيك مدي
 بودر كه نفس داخل انسان خارج مزوج ايدى ونفس خارج داخل
 دخول ايدى موت واقع اولسد موت نجاة مكنه در مختص
 مكنه كونه وقتل غفلة بودر كه مقتول مقابل ايله شغول ايكى وراء
 ظهر ندر عني ضرب اولونه شعوري وضوري اوليدى حكم ايمان
 وكفرون حكم ايله تصف ايسه اول صورة ايله مقبوض اولور نك
 شارع بويرد كه هر نفس نه صفتل قبض اولور من اول صفت ايله مختص
 اولور نك آخر نفس نه صفت ايله بولندي ايب اول صفت ايله مقبوض
 اولد وغي كيه يس برا حدي مقبوض اولما زالا ايمان وكفرون هر نه هيئت
 راسخه ايله موجود اولور من اول هيئت ايله مقبوض اولور زير كان
 حرف وجود ريد بر معناك بر زانده مختص وجوده دلالت ايدى
 مقارنفة الزمان مكر قراين حاله بولونه تاكه زمانه دني دلالت ايدى

ديك طر بن اسلم در وجه و برهمنين مذهبند اوفوق در **قول** والا اله نكل
 حكم آخر ليس هذا موضع ثم ليعلم انه ما يقبض الله احدا الا وهو
 مؤمن اي مصدق بما جاءت به الاخبار والاهلية واعني من المختصين
 ولهذا يكن موت النجاة وقتل الغفلة فاما موت النجاة فموت
 اي يخرج النفس الداخل ولا يدخل النفس الخارج فهذا موت النجاة
 وهذا غير المختص وكذا قتل الغفلة يضرب غفلة من وانه وهو
 لا يشعر بقيض على ما كان عليه من ايمان وكفر ولذلك قال عام وغير
 على ما مات عليه كما انه يقبض على ما كان عليه والمختص ما يكون الا
 صاحب شهود فهو صاحب ايمان بما فيه فلا يقبض الا ما كان عليه لا
 كاف صرف وجودي لا يخبره الزمان الا بقراين الحال ويعرف بالانكا
 المختص في الموت وبين الكافر المقتول غفلة والميت فجاءة كما قلنا
 في حد النجاة اما ال فرعونك حكمي علم آخر در كه انوك ذكرى بول
 مناسب اولما زير آهمل جيل لري اوزره مصر ولد لريده معلوم
 اولسونكه الله تعالى مختص بني موندن برا حدي قبض المزا الا ما
 جاور من عند الله عام ومؤمن اولد وغي حاله قبض ايدى لفظا
 بر مقام مؤمنه وكافر عام در زير انص ايله ثابت در كه هر كاه حال
 آخرته ناظر اولوب و وعد وعيد دون هر مستاهده اند وكنت ايمان
 كنور ركن ايمان ثاس اولما غلة نافع اولما زير اي حال مختص موت
 صاحب ايمان در زير صاحب شهود وايقان در بواجلد در كه موت
 نجاة وقتل غفلة موصوف بالكرهه در اما موت نجاة نيك مدي
 بودر كه نفس داخل انسان خارج مزوج ايدى ونفس خارج داخل
 دخول ايدى موت واقع اولسد موت نجاة مكنه در مختص
 مكنه كونه وقتل غفلة بودر كه مقتول مقابل ايله شغول ايكى وراء
 ظهر ندر عني ضرب اولونه شعوري وضوري اوليدى حكم ايمان
 وكفرون حكم ايله تصف ايسه اول صورة ايله مقبوض اولور نك
 شارع بويرد كه هر نفس نه صفتل قبض اولور من اول صفت ايله مختص
 اولور نك آخر نفس نه صفت ايله بولندي ايب اول صفت ايله مقبوض
 اولد وغي كيه يس برا حدي مقبوض اولما زالا ايمان وكفرون هر نه هيئت
 راسخه ايله موجود اولور من اول هيئت ايله مقبوض اولور زير كان
 حرف وجود ريد بر معناك بر زانده مختص وجوده دلالت ايدى
 مقارنفة الزمان مكر قراين حاله بولونه تاكه زمانه دني دلالت ايدى

نك

نك كه الله تعالى نك وكان الله عليهما حكيم **قول** ما نحن فيه مثال درسي
 كافر مختص في الموت ايله كافر مقتول بالغفلة يا فؤد بالنجاة نك فرجه ثابت
 شوق اول مؤمن شوق ثاني كافر اولور اما مؤمنه اياغ نفع وبوري شيخ
 خبر وبور من كل حكم ظاهر نك كه يوم ياتي بعض آيات ربك لا ينفع نفسا
 ايمانها لم تكن امنت من قبل **قول** ايدى اما امر ظاهر اما امام مالك
 قاضى مشيت القدره در نفيكا وثباتا حكم اولمزد وملت زير ايمان
 ثاس مذهب مالك مقبول اولمزا في شك ايجاب ايدى اما ايمان ثاسك
 ولقوبه ثاسك مقبوليتي صج بودر كه سبقت راحية ايمان اولد وغي
 تقديره اولمزا كوضف شيخ قدس سر العزيز بو مقامه دني توقف ايدى
 زهي حسن ظن مشمول رحمة الهي وزهي اعتقاد كمال بسط وسبق لطف نا
 متناهي **شعر** استمر سما برميم لطفك فراوان اولد وغي **قول** واما
 حكمة الخلق في صورة النار فلا نها كانت بعين موسى فيحكي له في مطلوبه
 ليقل عليه ولا يعرض عنه فانه يحكي له في غير صورة مطلوبه اعرض عنه
 لا اجتماع همت على مطلوب خاص ولوا عرض لعا دعل فاعرض عنه الحق
 وهو مصطفي يقرب من قربه انه يحكي له في مطلوبه وهو لا يعلم **شعر**
 كتار موسى براها عين حاجته وهو الا لكه وليس يدريه اما هو قبال
 نك حضرت موسايه ذاتي ايله وصفت كلام ايله صوت نازده تجلا نك
 حكمتي بودر كه صورة نار موساتك اول ماله مطلوبه ايدى بن صج
 تعالى مطلوب صورته تجلا ايدى تاكه صورة مطلوب نك اقبال
 ايدوب واندن اعراض ايمه زير اكر اول ماله صورة مطلوب نك غير
 صورته يحكي ايسه ايدى اندن اعراض اتمك احتمال ايدى زير اهتي
 مطلوب خاص ميبين اوزرينه مصروفه ايدى اول ضرر محلي فيهلك
 غيري اولجا في فقدان غيره اعراض لازم كلور ايدى واكر انفا
 اعراض ايسه حكمي عمل نفسه عورت يعني مقابل ايدى اعراض اعراض
 اولور صج دني كند ورون اعراض ايدوب جزاء وفاق اولور
 ايدى نفوذ بالله من ذلك موسى خور مصطفاي صج وبر كزيد
 مقربان ال مطلق در وحق در بنه دليل محقق نيمز ميكه صورته
 مطلوب نك يحكي ايدى اول خور مطلوب حقيقي سبيل ايدى تاكه
 تعليم الهي واقع اولوب سنك طلبكاري اولد وحقك مطلوب بايدى
 بودر من بعد خلق نيلين دنيا وعقبا قيل وفرادي قدس وطلهارتي
 مقرباوي ايله ريندنا ضد اشتد في معاني بيت بودر كه صج

رجه قاضي عاص
 يعني قاضي عاص
 شفا اولد رسول الله صلى الله عليه وسلم
 حضرت رسول الله صلى الله عليه وسلم
 جبريل عليه السلام
 قنبر اشرف المومنين
 بن حنظل
 زهرا بنت علي
 هبة بنت علي
 واصل اولدي
 امين ايدى
 اولين سوء خاتمه
 نور فرزند
 اولوب مطاع
 آيتي نازل اولدي
 سوء خاتمه دن امين اولدم
 با حركه فاخته الله
 كمال الاخيرة والاولي
 على قول المفسرين
 ايدى كدن ملكه ايدى
 علاء الدوله ايدى
 كهي بر طارم بالاشيتم
 فخر ايدى اوزره لمعات
 انوار قدسيه غضب ايدى
 ايدى وقتاكه غرق
 صحنه كلوب مرد طلب
 ايدى اغرني حواله ايدى
 بشارت ديدى امام سوي
 حضرت تقي مشهور اولد
 كتابه

تعالی نك ذاتی مظاهره كوروب بلیس محبوب سول نارایله موسی
مشیدر كه نارعی حاجق كوروب یعنی آنش غنصری كوروب و مطلوب
اولا آنش صافور مال بوكه اول نار كوروب و كی نورالیه درلكن اول
آنك آله اید و كندون خبیر و كاه دكلدره یك اولور **فصل حكمة**
صمدیه فی كلكه فالدیة صمد لغتده شئی محو قدر بو مقابله در عطا یه
و محتاج الی مدنا سنده در كه خالده سنان قومندون ملجاء و مقصد
لرندن مرجع و مرجی اولما غیث حكمتی حكمة صمدیه قیلد لر **فصل**
و قصه اته فی زمن الفترة بین نبیا و بین عیسی علیه السلام یعنی
خالده قصه سی بودر كه زمان فترت ظهور ایدون هفت سالت
قبیلندون بلا عدد نه ساكنه ایدی بركون بر مغفان دن برنا عظیم
بقوب غار و نروع و اجناس صیوان قومایوب اهللك اندی
یس قوی خالده العجا ایدوب خالده دخی عصایله ناری ضرب ایدوب
نار رجعت بطن غار اندی بعد اولاد نه وصیت اندیكه بن غار
دآخل اولاین و بالكلید ناری اطفای این اتنا سز بنی اوج كون
غامندن صكنه كلوب باب غار دن دعوت ایدك بازین الله تعا
سالمك خروج این دن دری و شرط اندیكه اكرا و ج كون تمام كلك
ایكن دعوت ایدر سكوز بنی ضایع ایدر سز جقار بن اتنا اكلفنر مر
هلاك اولور بن دری اولادی اوج كون تمامه صبرایوب وارو
غارده صیحه اند لر خالده جقدی لکن بونلك صیاحندن راسندن
ام صداع حاصل آنش ایدی در یكه بنی ضایع اید و كوز پس عن قرب
وفات اتسم كرك در بنی دفن این سكه و قبری دره قرق
كون منتظر و لكز تاكه بعد الامر بعین بر حار مقطوع الذنب
وارو ج بر قطع غنم ظاهرا و لیس كر كدر فچنكه بونلر بن قبری
محازی اولار و واقف اولوب طون لر بن قبری بنشایدن
تاكه سز اموال بر زخی و قبری عن یمین و روبة خبر و یرم دری
بسرق كون منتظر و لوب آهرا اول قطع غنم ایدلر حار را بتر كلوب
خدا یه قبری و واقف طور دلو بس مؤمنلر بنش قصد اندلر
لكن اولادی حیت جاهلیت ایدلر غار ایدوب نبش مانع اولدیله
بر غیبه صهل ایل صیف كه بویله علی شریف ضایع اولدی **قید**
واتنا حكمة خالده سنان فانه اظهار دعواه النبوة البرزخیه
فانه ما ارعی لاحبار باهنا لك الابد الموت فامر بنش عینم

سور كلكه انما نبی
انما نبی انما نبی
عن انما نبی
عليه السلام
لما خرج اخاه
و دخل اخاه
او علی الى الله
عليهم فخرج
بلا آله الا الذي
به نبی سئل فاسته
ان الرب رحیم الان
بجناحین و قلت ان
وقد عصيت قبل و كنت
من المفسدين
فاوحنا الى ربی ان آمرك
بعضاك المحرف العظام
كل فرق كالطور ستره
آیة فوحی حضرت موسی
بحی عصایله اولادی
امر اولدقد اولادی
امثال امر ایدوب و دق
امحق ایدلر ظاهر اولادی
بولدردن جمله اصحاب
موسی صرافه جاده حق
ارد لر جبه قریون دخی

فیخیرات الحكم فی البرزخ علی صورة الحیوة الدنیا فیعلم بذلك صدق
الرسول كلهم فیما اخبر و انه فی صیوتهم الدنیا فکان عرض خالده ایمان العلم
كله یا جاءت به اللول كله لیكون رحمة للجمع فانه تسرت بقرب نبوته
من نبوة محمد صلی الله تعالی علیهم وسلم و علم ان الله تعالی امر له للعالمین
ولم یكن خالده بر رسول فارادان یحصل من هذه الرحمة فی الرسالة المحمدیه
علی حظ وافر و لم یؤمر بالتبلیغ فارادان یحظى بذلك فی البرزخ لیكون
اقوی فی العلم یه الحق اما خالده سنان حكنی بوور كه زیبر دعوی
الی نبوة برزخیه اظهار ایلدی زیبر خالده بر زخدن خبر و یرم یكی
ادعا اندی الا بعد الموت ادعا اندی حتی قبری بنش و انوب
و كند و دن سوال اولما فی وصیت اندی تاكه بر زخده اولاد حكم
صیو دینا صور تندر اولاد احكام یكی اولند و غندن خبر و یرم یكی
الله و لذت و سعادت و شقا و نذ بنفیتها دنیاده اولاد كی
ددریه تاكه خبر خالده ایلد سزل انبیا نك صیفات دنیاده و یرم یكی
اضاره صدیة معلوم و مؤكذ اولد عرض جمعی عالمك سز نك من عند الله
كتمرد و كی خبر لر بنه سفق و یتقن اولوب ذات رحمة عالمیان اولاد
زیبر نبوتك نبوة محمدهم حضرت تدرینه قرب شرف ایلد مشرفا و لذت
بیلوب یكی قریبیتی مرغوب طوبوب رسول رحمة للعالمین زنبت
ایله كند و س دخی رحمة للعالمین قلعه سبی اندی مال بوكه خالده رسول
اولما دری اما بوسالة محمد تیدون نصیب و آفر و حظ سز اوزرینه
اولما غنسی و مراد اندی اما چون تبلیغ احكام ایلد ما مؤملادی
باری موطن بر زخده تبلیغ شرف بر لما غنم قصد اندی تاكه
ظلقك اموال برزخیه سز یكككك علم ذوقی افری اولدیو
قول فاضا ع قویه و لم یصف ع م قوم بانهم ضاعوا و انما
صفهم بانهم اضاعوا بنشراهم حیت لم یبلغوا مراده فعل بلفظ الله
اصرا منبته فلا شك و لا خلاف فی انه له اجر له منبته و انما الشك
و الخلاف فی اجر العلم المطلوب هل یساوی عنی و قورع مع عدم
وقوعه بالوجود ام لا فان الشرع ما یق بدالتاوی فی مواضع
كثیرة كالالاتی للصلوة فی الجماعة فیقوته الجماعة فله اجر منبته
الجماعة وكما المنته مع فقر ما هم علیه لاصحاب المروة و المال فضل
الخیر فیه قلد سزل اجورهم و لك مثل اجورهم فی نیتهم اوج عملهم
فانهم جمعوا بین العمل والنسبة و لم یقض النبی ع م علیهم و لا

دخی عی كزوب
جملة علی كزوب
انما اولی كزوب
دخی راه نك صیو
سلوك ایلد و سز
لكی بكنیة اصحاب
لكی بكنیة اصحاب
بن فدر قالمیوب خالده
دزیا الجند اولادی
كردك دزیا د اولادی
كردك دزیا د اولادی
اندری قبلوب اوجی
یعنی غریب ایلد
یعنی غریب ایلد
نولدی حسب الامر
فكاهه آمنت انما الله
الا الذي آمنت به
اسرائیل دیرك فعودك
بر ما فی طشره جقدی
جبرل علیه السلام ایدر
حضرت رب الارباب
جل شانده زحم ایدون
بلد و كم یكون در عقی
انی قنادمله اولدیم
دیدمكه بوندن اول
الله و رسولنه عاصی
اولوب عبادنی اضلال
ایلدك ایماذ كلك و شك
بوحالده فی مؤمن اولادی
فی الواقع الان ندمت
وما یفنع الذم دیندن
اول تدارك لارم ایدون
بوموا عطر بر غیر

على احد احد منها والظاهر انه لا تساوي بينهما ولذلك طلب خالده
سنة الابلاغ متى يضع له مقام الجمع بين الامرين فيحصل على الامرين
والله اعلم. بس قوم خالدي اضاع ايدي اباي عليه السلام قوم فالت
ضايغ لى صفى ايله توصيف اندي زيرا قوم يضايع اولور كه
خالديتبلغ حكم ايله مامورا ولما دي اما بتبلغ ايله مامورا ولسه
وقوي امره طوتمه سلا اول تقديرم ضايغ عدا اولور لراي
لكن قوي اضاعت بني ايله صفتلي برحيتيد كه مراد خالدي
بتبلغ اما دروا في ضايغ ايدر بعد خالدي مع تعالى ابراهيمه
يتشدري يتشدري مادي يعني طلبكار اولدوغي رساله توانيد و
مرتبه سته واصل اولدي ديوسوال اولنسه جواب و برلور كه
مصول امره شك وكمان بقدر لكن شك وترد براراده در
عمل بطوربك بحسب الوقوع اولان ابره واصل اولور في وثمانى
وقوع نفس وقوع وجود وقوع ايله برابر طور بلور في زيرا شرعا
مؤيد تساوي مواضع كئبرده حاصلدر مثلا مقتلي صلوة
جماعت سعي ايدوب يتشمسه حاضر في اجرة بلور ورفي فقير
يقني تيه اصحاب مال و ثروة اند وكي خيرات اجور كه اجرو برلور
بني فقير يقني دلته كه يارب اكر بنم رضى مالم اولسه بوقدر
زياده حسنة ايدرايدم مشايخ قانتن مامورا اولور و بنيتي
ايله شاب اولور اما بتبلغ مع العمل قنند محض نيت بغير العمل
قندر بغير تفاوت را كه تا بكي اكره تفاوت بينه هفتد
نص و آرده ولما مشدرا اما مقتضاي عقل تفاوت تدبر بر اولدكه
بين بينهما عقل تساوي اولما و غيچون در خالدين سنان
طلب ابلاغ اندي و بطوليه دخول ناسوزانله بومد عكسه برهان
كوسترد و برزخده اولور اولسون تك كشي عنوان سالت
بولسون و يرب جمع بين الامر من ايدوب نيتي قريب فعل تيا
عمل قنلدي **نص حكيم** فردية في كل محمدية انما كانت مكتوبة في
لائه اكل موجود في هذا النوع الانساني ولهذا بداء بالامر و ختم
فكان نبيا و آدم بين الماء والطيق ثم كان بنشأة العنصر بخاتم
النبين و اول الافراد لثلاثة و ما زار على هذه الاوليد من الا
قدار فانه عنها. يعني حكمة محمدية فردية اولدوغيك سري اكلية
ايله تفريد در فقير ايدريه بلكه سري تفرد ايله اكلية در كه مبدا

عقله و رايه
بهره و رايه
نصبت بين
انفسنا و انفسهم
و ترجمه و ترجمه
الخاسر و الخاسر
و ابن جبر و ابن جبر
و ابن المنذر و ابن المنذر
و ابن طبراني و ابن طبراني
عن ابن عباس رضي الله
انه قال قال رسول الله
صلى الله عليه و آله
لما غرق الله فرعون
وقال اميت ايه قال
جبر ايل يا محمد لور ايتيه
و انا اخذ من حاله
فاوسه في فيدي
الله سبحانه و تعالى
اغراق ايلوب اول حاله
آمنت آه ديدك سالت
اغزني بالحق ايله سالت
ايدرايمش بكاس عظيم
رحمت اولدك ديدك
و قال ايضا اني على
كنت على خوف من قول
امان فرعون الى
حين بعثتك

نصبت

نصبت كونيه در واية كريمة اذا اراد شيئا ان يقول له كن
فيكون صورة فردية ثلثة در كه ارادة و قول و وجود و اوله
موجود نور محمد در كه عم نوع انسانين اكل و اكل اولدوغي
اجون در كه امر عالم و آدم م و آدم بني و كاية و ساير كالا
بجمل و مفصل بونك ايله بتدا و بونك له تحتم قيلندي بس محمد م نيتي
اني امين ايكن هنوز آدم بين الماء والطيق ايدي يعني بين الجسد
و الروح برزخ يا خود صورة علمية بنوبت ايله صورة غيرة وجود
ميانين برزخ جامع و قلب و قلب ايدي بعد نشاء غيرة سي ايله
خاتم النبين اولدي بعد اول افراد عدييه ثلثة در زيرا واحد
عدد دكلدر و اولية مزبور او رزينا افراد اعداد در هر زايد
اولان بواصل اولد و متفرع در و تسعة ثلثة نفسي نفسنه
ضربون متفرع در الى غير النهاية بس نتي اول افراد وجوديه در
ساير افراد موجودات بوندن شفرع اجزا و تفاصيل در **قول**
وكان عليه السلام اقل دليل على وجود ربه فانه اولي بجواسيع
الحكم التي سميت اسماء آدم. و في هفت رسالت عم وجوديه
اقوي اقل اولدي زيرا ذاتي جوامع الحكم اولدي ايله كل كه
سميات اسماء آدم بر جمع جميع اسماء اولدي ذات واجبه ذلالت
در تا كه من جميع ذات عين ومن و صيا لم رتبة غير در نته كم مرتبجا
در قوي اهدية مرتبة سيد فقير قلم ناسجد و آرده اولوب
عبارة اول دليل اولي لاج اولور زيرا اول مرتبة مدلولية ذات واجب
و اول مرتبة يد دليلية مرتبة محمدية در الله اعلم **قول** فاشبه الدليل ثلثة
والدليل دليل لنفسه. بس محمد صلى الله تعالى عليه و لم نثلثند ديكه
مشابه اولدي يعني نته كه قياس منطقيه ده اصغر و اكبر ده اوسط مشاب
مرتبة محمدية دني روي و صبي و صيغة كليت و جامع سي ايله اول افراد
و وجوديه در خبر در حال بودر كه دليل كرونفسه دليل در كه مد
معرف نفسه بوجله اوضح سبيل در زيرا دليل ايله مدلولك فرقي
مرتبة صبي ايله در بوضع بالذات دليل بين مدلولدر بس دليل نفسنه
دليل اولي لازم طور **قول** ولما كانت حقيقة عم تقطى الفردية الاولى
بما هو دينكم ثلث التي لذلك قال في باب المحبة التي هي اصل الوجود حيث
اني من دنياكم ثلث بما فيه من الثلث. و فتاكه صيغة رسول عم مثلث ثلث
اولي سي ايله فردية اولي اعطا ايدر اولدي ايس بواجله نتي عليه السلام

نصبت و انك
فما بعثت و انك
عليك القيس ان رايست
فيه قوله تعالى في حق
و في بعض التروص الافراد الثلثة في الوجود
التي هي ذات الالهية والالهية الالهية
والحقيقة الروحانية المحمدية المستحقة
بالعقل الاول
الان وقد عصيت آه
فقلت ان ايمان لم يقبل
وفيت به فكان بعثك
رحمة لي يعني جبريل
رسول الله
بعضه ببطيف منزلة فكلده در هاتما
اول دليل اولي لاج اولور زيرا اول مرتبة مدلولية ذات واجب
ايتن اول افراد ثلثة اولدوغي اول
دليل اولدوغي اثبات ايدريه صفت
شيخ قدس سره آري من جنب الحاشية
الطليقة و المأكل و ازل اولوب بوزنه
غير اول احمد بوقدر ديك در
نجم اولدنه
كند و به در جهاله دني رحمت
او لروغن بيان ايدوب
ايدركه يا رسول الله
بوت او جبريل

باب مجتهد كداصل وجود ومبدأ وجود ظهور من هو در بجا شرك دنيا كوز
اشياء ثلثة محبوب اولدي ددي حقيقت منظر ولا تثلث سبب بل تاكه
خارج باطنه موافقت ايد دنيای نفسه اسناقت انادي مخاطبه
مضاف قبلدي زير دنيا يدي بالذات دكل ايد بالعرض وبالواسطه
قوله ثم ذكر النساء والطيب وجعلت فرجه عينية في الصلوة فابتداء بدكر
النساء واخر الصلوة وذلك لان المراهقة جزء من الرجل في اصل ظهور عرسها
ومعرفة الانثى بنفسه مقدمة على معرفة ربه فانه معرفته ربه في نفسه
معرفة بنفسه لذلك قال هم من عرف نفسه فقد عرف الله بعد بني آدم
امور ثلثة محبوبه نسا ايله وطيب وصلوة ايله بيان ويميز اندي وكرنشا
تقديم وصلوة تاخير بدوب وطيب لوازم نسا دن اولما غنى توسط قبلدي
زير امر اصل ظهور عرفت ربه در معرفته ربه در معرفته ربه در معرفته ربه
جز كد ان مقدم اولدي وغي كبي مال بركه انك نفسك معرفتي معرفته ربه در
مقدم در زير امر معرفته ربه در معرفته ربه در معرفته ربه در معرفته ربه
من عرف نفسه فقد عرف ربه في عرفان هر كلف در ربي معرفته ربه معرفته
ربه در مقدم اولدي ويا امر ظاهر ربه معرفته ربه معرفته ربه معرفته ربه
مفرع در ربي بخون نسا صلوات مقدم ومبدأ اوليه **دقيق** فقير ايد وري
من عرف نفسه فقد عرف ربه معرفته ربه معرفته ربه معرفته ربه معرفته ربه
عبي مر در معرفته ربه در ربي دليل آخر سبيل **قوله** فان شئت قلت
منع المعرفة في هذا الخبر والعجز عن الوصول فانه شايع فيه وان شئت
قلت بثبوت المعرفة بعد معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه
بمعرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه
منع معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه في معرفته ربه
اول كد امر شايع وشاهد ايد در واكر در ربيك بحسب الصفات والكمالات
جواز معرفته الهية قولند قايل اولكه بود في ملك واضح ومجتهد واسع **در قول**
فلا قول ان يعرفه ان نفسه لا تعرفها فلا تعرف ربه والنا ان تعرفها فتعرف
ربه بكي ترد يد اول سنك حقيقة نفسكي بلما دكوك بيلوب وكند وذا نوكك
عدم معرفتي ذات ديك عدم معرفته معرفتك ولد وغيد و ترد يد ثاني
سن نفسكي صفات وافعال واناري وكمالات لا يقبلي ايله بيلوب وبلد وكوك
معرفته حاصل بيلوب وبوكيله ايله ربه كد في كمالات اسما وصفاته عالم اولم
قوله فكان محمد صلى الله عليه وسلم دليل على ربه فان كل جزء من العالم دليل
على اصل الذي هو ربه فاجم بين محمد صلوات الله عليه وسلم ربه كد اوزر ربه واضح

فوق ذلك لا
ايضا في معرفته ربه
او كما سنك في معرفته ربه
وقد كد سنك في معرفته ربه
كسب حقائق نازل اولدي
فيعرف حقائق ربه
الان وقد عرفت قبل آه
آيتي كوردم بالكمالات
مقبول اولم كد بوجاهات
سو نددم بوند دني
رحمت اولدي كد سنك
ديدي كد سنك في معرفته ربه
شيخ قدس سره في معرفته ربه
امانه دليل اولم كد سنك
عفاي اجمالا وتفصيلا ايضا
صفتها نامور اولم كد سنك
زياه وناقص اولم كد سنك
في معرفته ربه
قوله الباقين طرقت
روايت صحيحه ايله
اولان حكايه سبب ايله
جبريل عليه السلامه
نخل وضعت ورضا
بالكفر اسناد ربي و
مقوله افتراه بقرآن
صاحب الكشاف رد

دليل

دليل در تراشك جلايبي وصقاله وصفاسي وكما لانتك صفتي وشو في سبب ايله
عالم دن هر جز كل اصلي سنه ورتبه دليل ربي آدم ايسه احديه جميع اجزاء عالم دن
بسي جميع اسماء الحقيقه دليل در كه اصول اجزاء عالم دن آدم در بونقديرا ورتبه
نسا سلطان انبيا به حب دنيا ونايفرها اولوب كلك جزينه جنتي كسايه
جت وشتاق اولدي كد لك ترك عبد دني ارتباطي واشتياق بولدر
نته كه حكيم ابو علي ايد ربيك سببه ارتباطي عاكسند زياده در
كور لمز ميكا جابنتي ارتق سوراي سستيني كور نور كه مقتضاي عشق
مغلوبيد در وصا امرو وقيدرو جدا نله فهموا ونور **قوله** فانما حجت
اليه النساء فحق اليه قل لانه من باب حنين الكل الي اجزائه فايان
بذلك على الامر في نفسه من جانب الحق في قوله في هذه النساء الغصير
ونفخت فيه من روحي ثم وصف الحق نفسه بشدة الشوق الى لقائه فقال
للمشتاقين يا داود اذني اشد شوقا اليهم يعني المشتاقين اليه وهو لقاء
خاص دني سلطان انبيا به نسا انوكيون فحبوب اولدي كه زير امر اولدي
ظاهر اولما غلا جزوي كيا اولدي بركه كلك جزينه سيلي مفرس اولما غلا
بني آدم دني نسا به ميل وحنين ايد وني بوسب ايله ضرر صلي الله تعالى
عليه وسلم اظهار امر وبيان حال اندي كه جانب عقد دني حال بوموالا ورتبه
در ربي اول دني عبادنه كلك اجزاء به حنين وبيلا في كني حنين وبيلا ايله
بهر كل جز ورتبه واصل فرغنه ميل ايد و طرفين دن هر برك مزوج
حب ومن وصا آخر محبوب اولور بعد مع تقاي نفسي لقاء مشتاقينه
شدة شوقه وصف ايدوب دني بيورد يكه ياداود بنم مشتاق قلوب
شوق انلك باكه شوقند زياده در زير لقاء خاص در كه صوة
مجد وشتاقان اولان لقاء صوة اطلاق وغيب ده اولاند
خاص در بعضيلر خود افتصا صر بعد الموت اولما غلا تقير انمشلدر
لطيفه بس مرة مع مرة محمد به اولوب ومرات محمد به مرأي صلح
اولدي ومرة صوة مرات اولم محايب انفاقيات دندرا زكبايه
شامرين دن كه نعرض بيومر ما مشلركم ترك الاقلاق للاجر والله
عليم بالباطن والمظاهر **قوله** فانه قال في حديث الرجال ان احدكم
لن يري ربه حتى يموت فلا يدين الشوق من هذه صفتي يعني
لقاء من بولر لقاء خاص اولد وغتك فرعيد مر حديث رجاله سنك
بريكوز ربي كور من ما دارا كه محايب بد في رفع انية وسوطي موه
وآرمي بس خلقك مشتاق اولد وني لقاء عبتك بعد الموت لقايدرك

دليل در تراشك جلايبي
وصقاله وصفاسي وكما
لانتك صفتي وشو في
سبب ايله
عالم دن هر جز كل
اصلي سنه ورتبه
دليل ربي آدم ايسه
احديه جميع اجزاء
عالم دن بسي جميع
اسماء الحقيقه
دليل در كه اصول
اجزاء عالم دن آدم
در بونقديرا ورتبه
نسا سلطان انبيا
به حب دنيا ونايفرها
اولوب كلك جزينه
جنتي كسايه جت و
شتاق اولدي كد لك
ترك عبد دني
ارتباطي واشتياق
بولدر نته كه حكيم
ابو علي ايد ربيك
سببه ارتباطي
عاكسند زياده در
كور لمز ميكا
جابنتي ارتق سوراي
سستيني كور نور
كه مقتضاي عشق
مغلوبيد در وصا
امرو وقيدرو جدا
نله فهموا ونور
قوله فانما حجت
اليه النساء فحق
اليه قل لانه من
باب حنين الكل
الي اجزائه فايان
بذلك على الامر
في نفسه من جانب
الحق في قوله في
هذه النساء الغصير
ونفخت فيه من
روحي ثم وصف الحق
نفسه بشدة الشوق
الي لقائه فقال
للمشتاقين يا داود
اذني اشد شوقا
اليهم يعني
المشتاقين اليه
وهو لقاء خاص
دني سلطان
انبيا به نسا
انوكيون فحبوب
اولدي كه زير
امر اولدي
ظاهر اولما
غلا جزوي كيا
اولدي بركه
كلك جزينه
سيلي مفرس
اولما غلا
بني آدم دني
نسا به ميل
وحنين ايد وني
بوسب ايله
ضرر صلي الله
تعالى عليه
وسلم اظهار
امر وبيان
حال اندي كه
جانب عقد
دني حال
بوموالا ورتبه
در ربي اول
دني عبادنه
كلك اجزاء
به حنين وبيلا
في كني حنين
وبيلا ايله
بهر كل جز
ورته واصل
فرغنه ميل
ايد و طرفين
دن هر برك
مزوج حب ومن
وصا آخر
محبوب اولور
بعد مع تقاي
نفسني لقاء
مشتاقينه
شدة شوقه
وصف ايدوب
دني بيورد
يكه ياداود
بنم مشتاق
قلوب شوق
انلك باكه
شوقند
زياده در
زير لقاء
خاص در كه
صوة مجد و
شتاقان
اولان لقاء
صوة اطلاق
وغيب ده
اولاند
خاص در
بعضيلر
خود افتصا
صر بعد
الموت
اولما غلا
تقير
انمشلدر
لطيفه
بس مرة مع
مرة محمد
به اولوب
ومرات
محمد به
مرأي صلح
اولدي
ومرة صوة
مرات اولم
محايب
انفاقيات
دندرا
زكبايه
شامرين
دن كه
نعرض
بيومر
ما مشلركم
ترك
الاقلاق
للاجر
والله
عليم
بالباطن
والمظاهر
قوله
فانه قال
في حديث
الرجال
ان احدكم
لن يري
ربه حتى
يموت
فلا يدين
الشوق
من هذه
صفتي
يعني
لقاء
من بولر
لقاء
خاص
اولد
وغتك
فرعيد
مر حديث
رجال
له سنك
بريكوز
ربي كور
من ما
دارا
كه
محايب
بد في
رفع
انية
وسوطي
موه وآرمي
بس خلقك
مشتاق
اولد وني
لقاء
عبتك
بعد
الموت
لقايدرك

عبد ربی کور و لقا سی لقا ستم و لور لقا دینا مطلق در بویل
 دکلدر بی حق تعالی بوصف ایلد متصف اولان عبدک لقا ستم شتا
 اولو لازمدر **قول** فشوق الحق کھنکھنایه المقربین مع کوند برام فحبت
 ان برود و نایه المقام زکک بن صفک مقربین حضرت اولانک لقا
 شوقنک سببی بونک بری ایلد حق تعالی فورانلری قبل الموت
 کور را یکن بود که مقربان برنی بعد الموت کور مکی سور یعنی انلر کند
 ذاتی کور کله حاله کور مکی سور اول حاله خود مقام دینی
 ای ایدر بی مارا که مقرب اول مقام دن یا موت ارادی یا موت
 طبعی ایلد خزوج اغید حجاب دینی سرفع اولما زور بی کور مزور
 دخی انی کند و بی کور و کماله کور سز و لقا لقا محض حاصل
 اولما **قول** فاشبه قوله تعالی حتی تعلم مع کوند عالم **بسم** حق تعالی
 کند و بعد نه کور را یکن کور مکی سور که مشق اولد و دخی صفک ضعیف لیا به
 علم ان نیست ثابت ایکی حتی تعلم در و کبی در که مراد صوره مظاهره
 اولان علم در یعنی علم ماد ثمر بافتل حاد قدر مذهب شهر اوزره
قول فهو يشناق هذه الصفة الخاصة الى الوجود لها الا عند الموت
 فیتل بها شوق فھملیہ **بسم** حق تعالی بوصف خاصیت مشتاق اولور که
 اول صفتک وجودی بعد الموت حاصل اولوب یا عند الموت تاکا اولو صفتک
 آب تاب ایلد التراب تاب شوقنی تسکین و سدد قبول **قول** كما قال في
 حديث التردد وهو من هذا الباب ما ترددت في شيء و انا فاعل بتر
 في قبض عبد المؤمن بكرة الموت فأكبر مشائتة ولا بد له من لقائه فبشره
 وما قال له ولا بد له من الموت لثلا بعه بذكر الموت فنته که بویا یل
 یعنی باب حب و اشتیاق دن اولد و دخی حاله حدیث تردد قد الله تعالی
 بیوردیکه بن فاعیل اولد و غم اشیا دن برشی دده تردد اتمام بعد
 مؤمنک قبض در و صند اند و کم تردد کبی که اول سونی مکروه
 کور بری دخی انک غنی و غنی مکروه کور بری زیر حاجت شتا
 محبوبنک مکروه البتہ مکروه اولور اما بهر حال عبدک بقالقا
 مفارقتی امر حال در دردی بی حق تعالی عبد لقا سنی بت بر قیل
 لا تدل من لقا ددی اما لا قبل من الموت اتمام دخی عبد محبوب تدا
 موت ایلد معلوم و مرهوب اولما فی اجور ضصوصا لقا صفا سون عبد
 مستلزم در بی بلاغت کلامی دخی متفق اولور که مرآت نظم شریفه
قول ولا كان لا يلبق الحد الا بعد الموت كما حال دم اي احدكم الا بری رجه

عبد ربی کور و لقا سی لقا ستم و لور لقا دینا مطلق در بویل
 دکلدر بی حق تعالی بوصف ایلد متصف اولان عبدک لقا ستم شتا
 اولو لازمدر **قول** فشوق الحق کھنکھنایه المقربین مع کوند برام فحبت
 ان برود و نایه المقام زکک بن صفک مقربین حضرت اولانک لقا
 شوقنک سببی بونک بری ایلد حق تعالی فورانلری قبل الموت
 کور را یکن بود که مقربان برنی بعد الموت کور مکی سور یعنی انلر کند
 ذاتی کور کله حاله کور مکی سور اول حاله خود مقام دینی
 ای ایدر بی مارا که مقرب اول مقام دن یا موت ارادی یا موت
 طبعی ایلد خزوج اغید حجاب دینی سرفع اولما زور بی کور مزور
 دخی انی کند و بی کور و کماله کور سز و لقا لقا محض حاصل
 اولما **قول** فاشبه قوله تعالی حتی تعلم مع کوند عالم **بسم** حق تعالی
 کند و بعد نه کور را یکن کور مکی سور که مشق اولد و دخی صفک ضعیف لیا به
 علم ان نیست ثابت ایکی حتی تعلم در و کبی در که مراد صوره مظاهره
 اولان علم در یعنی علم ماد ثمر بافتل حاد قدر مذهب شهر اوزره
قول فهو يشناق هذه الصفة الخاصة الى الوجود لها الا عند الموت
 فیتل بها شوق فھملیہ **بسم** حق تعالی بوصف خاصیت مشتاق اولور که
 اول صفتک وجودی بعد الموت حاصل اولوب یا عند الموت تاکا اولو صفتک
 آب تاب ایلد التراب تاب شوقنی تسکین و سدد قبول **قول** كما قال في
 حديث التردد وهو من هذا الباب ما ترددت في شيء و انا فاعل بتر
 في قبض عبد المؤمن بكرة الموت فأكبر مشائتة ولا بد له من لقائه فبشره
 وما قال له ولا بد له من الموت لثلا بعه بذكر الموت فنته که بویا یل
 یعنی باب حب و اشتیاق دن اولد و دخی حاله حدیث تردد قد الله تعالی
 بیوردیکه بن فاعیل اولد و غم اشیا دن برشی دده تردد اتمام بعد
 مؤمنک قبض در و صند اند و کم تردد کبی که اول سونی مکروه
 کور بری دخی انک غنی و غنی مکروه کور بری زیر حاجت شتا
 محبوبنک مکروه البتہ مکروه اولور اما بهر حال عبدک بقالقا
 مفارقتی امر حال در دردی بی حق تعالی عبد لقا سنی بت بر قیل
 لا تدل من لقا ددی اما لا قبل من الموت اتمام دخی عبد محبوب تدا
 موت ایلد معلوم و مرهوب اولما فی اجور ضصوصا لقا صفا سون عبد
 مستلزم در بی بلاغت کلامی دخی متفق اولور که مرآت نظم شریفه
قول ولا كان لا يلبق الحد الا بعد الموت كما حال دم اي احدكم الا بری رجه

فقت ان كره الموت بسبب شتا
 وانذع الاعراض بحدیث و سز
 لقا الله كره الله لقا
 سز

سند

حق

حتى يموت لذلك قال الله تعالى ولا يد من لقا **بسم** وقتا که عبد مشترک
 حق لا یق ملاقاتی میسر اولما یوب الا بعد الموت اولدی ایسه نه که مصر
 حدیث شریفین سزدن بریکز المایخه دینی کور مزد یوب بیوردی الله
 تعالی دخی شرط مذکور جواب اجور و لا بد من لقا ددی یعنی عبد
 لقا مدنه فرآق محال موت دن دخی پس بعد و افتراق محال دمی اولا
قول فاشتیاق الحق لوجود هذه النسبة **بسم** صفک اشتیاقه دکلدر لقا
 مذکور نک وجود نه در وصفه نسبت دن مراد لقا عبد در بر
 لقا عبد حقه عدا و رتا سندن نسبت در بعد صفة شیخ قدس سر
 نثر سابق نطفه کتور و ب بیوردی که **بسم** حق الحبيب الى رؤی
 وانی اشد الیه منیا **بسم** عبد حبيب بنمر رؤی شوق و ضیایلد
 حال بو که بنم انک لقا ستم سئل و منینم انک صینندن اشد در
قول و بهیقلوا اليقوس وثائق القضاء فاشكوا لاني و يشكوا
 الانبياء یعنی نفوس بشریه مضطرب و شوق لقا دیدارم ایلد
 و صالو مترقب اولور لکن قضاء الهی و تقدیر مرعانی رؤ
 سز برور دن ایا ایدر زیر مقدر و رات ممکنه احوال مضروب
 سی ایلد مقید لر در وقتن برآت مقدم و تأخر انزلیس وقت
 حلول اجل منتهی اولیخه بی انذن شکایت ایدر بی کذلک حب دخی انین ده
 شکایت ایدر **قول** فلما بان انه لم يخلق فيه من روجه فضا اشتاق الى نفسه
 و قتا که حق تعالی بومعناي اظهار ابدی ایسه که بوجهای انسانیده
 کند و ر و صندن نفع انشد بر بی معلوم اولدیکه حق تعالی کند و نفسه
 تعینات خلقیه سی ایلد متعین اولوب ضیع صیق ایلد بضع اولان
 ذاته و هوید سعینه ستم مشتاق در **قول** الا راه خلقه على صورة لانه
 سز روجه یعنی کور مرزی که انسانه کند و صوره جامع سی اوزره
 خلق اندی زیوا کند و روحندن منفوخ ایدی **قول** ولما كانت
 نشأته من هذه الاركان الاربعة المماة في صفة اخلاط احدث عن
 نفعه اشتغال بما في صفة من الرطوبة دخی و قتا که آدمک نشانی رکان
 اربعه دن اولدی ایسه که جسد نه اخلاط اربعه ایلد ستمادر بی
 نفع نفس مرعانی دن اشتغال نار حراة عزیزیه حاصل اولدی که اول
 اخلاط اربعه مزاجندن حاصل اولان رطوبه سیندن که اول رطوبه
 عزیزیه دخی سراج کبی اولوب روح متا به نور سراج اولدی
 و مادّه دا اشتغال نار حراة عزیزیه حاصل اولدی که اول

اخلاط اربعة من اجندن حاصل ولا رطوبة سببند که سبب نفخ ايله
 سريان روح حیوانی در دن حاصل اولدي الى غير ذلك من الاسباب
 والاسباب **قوله** فكان روح الانسان نارا لاجل نشأته **بسی روح**
 انسان نارا اولدي زیرا نشاء جسمانیه سی نارد بر بوتقد بر روح
 حیوانی سی یا نفس ناطقه صورة ناریته ده ظاهر اولدی که هر آره
 عزیزیه ایلد موجب استعمال اولدی **قوله** ولهذا ساکن الله سوي
 الا في صورة النار وجعل حاجته فيها **وروح** بدن الان في صورة
 ناره ظاهر اولد و یخچون در که حق تعالی سوسا به صورة ناره
 تجلی اتدی و صورة ناردن تکلم ایدوب و حاجت من صورة ناره ایجا
 قیلدی **قوله** فلو كانت نشاءه طبعیة لكان روحه نورا **بسی** کرا انسانا
 نشاءه عنصریه اولسه ایدی بلکه ما فوق سمواته نشاء ملائکه کی نشاء
 طبعیه نوریه اولدی یعنی انوک روحی صورة نوریه ایلد ظاهر ولا
قوله وكنی عنه بالنفخ تشبیہا لانه من نفس الرحمن **یعنی** الله تعالی
 روحدن وبدن انسانه افاضه سندن نفخ ایلد کنایت اتدی و نفس
 مرماندن اولکانه اشارت قیلدی زیرا نفخ البتة نفس ایلد اولور ولا
 زید **قوله** فانه بهذا النفس الذي هو النفخ ظهر عينه وياستعداد
 المنفوخ فيه كان الاشتغال بنور الانوار زیرا نفس من نور ایلد نفخ
 خارج عن روح و وجود روح ظاهر اولدی بعد من نفوخك فیهمك
 یعنی بدن انسانك استعدادی بیبی ایلد حاصل اولان اشتغال نارا اولدی
 نور اولمادی زیرا عنصری الماده در نته که ذکر کی سبق اتدی طبعی نور
 دکدر ملائکه کی **قوله** فبطن نفس الحق فيما كان به الانسان انسانا
 فنحن اليها حينئذ التي الى نفسه وجئت اليه حينئذ التي الى وطنه
 محبت الیها النساء فان الله احب من خلقه على صورته وجماله
 ملائکته النور علی عظم قدرهم ومنزلتهم وعلو شانهم الطبیقة
 فمن هناك وقت المناسبة **بعد** نفس حق تعالی و تقدس صورت
 بدنیة انسانیند که منصب روح حیوانی در مختلف و مستتر
 اولوب بعد اندن کند و صورته بر شخص انسان فی مشتب
 اولوب اکا اسراة تسمی اولدی اصلی رجل ایلد مستحق اولدی
 کی بی کند و صورته مرأة اولماغله اکا نفسه مایل اولور کی اولدی
 و مرأة یعنی شیک و طنن مایل کی نائل اولدی زیرا سوطی اولدی رجل ایلدی
 سوطی نای سی صورة مرأة یا هود و جاز الله اولدی تاکه سار جاله مرغوب و محبوب

بسی بخار در روح حیوانی
 بخار در نفخ سبب بخار در روح
 و نفخ و نفس مرمانه اشياء متناسب
 اولور و نفخ فید من روحی بویاری

بسی همان صورة نوریه ایلد
 ملک اولور صورة ناریه ایلد حاصل اول
 نشاء عنصریه انسا اولور و نفس
 رجمان نفس و قدر انان صورته
 منزه و باطن در

واقع اولدی

واقع اولدی زیرا الله تعالی کند و صورته خلق اتدو کی سودی و ملائکه
 اکا سجده اندر دی مرتبه لری نور اولوب و عظم قدر و علو منزلت لری
 ظاهر ایلدی بی بو مقامدن مثالیله رجل او ترساندن مناسبت واقع
 اولدی زیرا بعینها عبد له رقب واصل ایلد فرع مناسبتی اولدی **قوله**
 والصورة اعظم مناسبتة واجلها واکملها فانها روح ای شفقت
 وجود الحق کما كانت المرأة شفقت بوزنها الرجل قضیرته زوج
 فظهرت الثلاثة حق ورجل و امرأة **و معلوم** اولکانه شئین اورنکانه
 مناسبت صورته یعنی صورته اشتراك واقع اولماق مناسبتة النور
 مناسبتاتک اعظم و اکمل در زیرا وجود حق کند و وجودی ایلد فرد ایلدی
 تزویج انشی در نته که مرأة رجل فرد ایلدی تزویج اتدی تاکه ثلثه ظاهر
 اولدی که فردا و ایدر که حق در و رجل و امرأة در **قوله** الحق الرجل الى رقبه
 الذي هو اصله من المرأة **بسی** رجل رقبه من المرأة و ما مثل
 اولدی زیرا اصیل در و محبتی در مثلاً مرا نکه رجله من کما اصله و
 فرقیة علاقه سی ایلد **قوله** محبت الیه ربه النساء کما احب الله من هو
 علی صورته فواقع الحب الالمی یکن عنده وقد كان حبه لمن یكون الرجل
 منه وهو الحق فلهذا قال صبت ولم یقل احبت من نفسه لتعلق حبه
 بربه الذي هو علی صورته صبی في محبته لامرانه فانه اقتضاه الله
 اياه تخلقاً الحقاً **بسی** من تعالی رجاله نسای محبوب ایدو کی بی زیرا هر محبت
 تعالی کند و صورته خلق او ثانی محبوب اندو کی بی زیرا هر محبت
 نفسدن احب یوقدر زیرا نفسدن اقرب یوقدر بر حبت واقع اولد
 الا شول رجلدن که صورة مرأة اندن صادر اولدی نته که حبت رجل
 شول ذاته اولدی که رجل اندن متکون اولدی ذاته مرأه قدر
 و تشبیہ ده تأمل اولونه که بری اصلک فرعه صید بری عسکد ایتا
 فی الحقیقة عین در یعنی بوجهتدن که رجل محبت حق ایدی فعلی صیفة هر
 ایلد ادا اتدی نفس متکلم ایلد ادا اتدی زیرا مرأه جمیع طاهره ظاهر
 اولان هویتة الهیة بنی محبت اتدی حتی مائة امرأة اولان دخی اول
 هو مبدع یک در زیرا رجل محبتک اولک بالذات حینک تعلق رتبه در که
 آنوک صورتی اوزریند خلق قدر حق امرأه سنه تعلق دخی بفک امرأه
 تعلق جندن انور ی تعلق ایدر و فخلق باخلاق الله طریق کیدر
قوله ولما احب الرجل المرأة طلب الوصلة اي غاية الوصلة التي
 تكون في المحبة فلم یکن في النشاء العنصرية اعظم وصلة في النكاح وهذا

فقط ایدر بی یعنی حق تعالی آدم محبت اتدی
 من شئین و کلیتیه علاقه سی ایلد کلک جن
 محبتی کی بی برقیقة لابن اولدی
 خلق من نور ایلد تعلق ایدن و جنوی
 اولان مرأه تعلق ایدن بی خلق الهیة
 تحقیق معاشنه بودر اما سار شراج
 بودر فیقه و شرح و بیان اما در کم ترک
 الاول بلا فر

يقم الشهوة اجزائه كلها ولهذا امر بالاغتسال منه ففت الطهارة كما قلنا
 فيها عند حصول الشهوة فان الحق غير مبرهن على عبد ان يعتقد انه ملتد
 بغيره فظهر بالفصل ليرجع بالنظر اليه اذ لا يكون الا ذلك وقتا
 رجل يحب امرأة اولدي ايسه مرادون غاية وصليته طالب اولدي
 وحال بوكة نشاء عنصريه ده نكاحه ونعني جماعه معروف اعظمه
 بوقدر واعظيته ديل در كه شهوة سارية جمعي اجزاء رجل واسرارة
 عام اولور وشهوة مزبور نكاحه مومند در كه شارب نكاح مزبور
 اغتسال ايله امراتي تاكه عند حصول الشهوة ماري مزبور در حال
 او لا عموم فناسفا بلسنده عموم طهارت حاصل اولوزير افتاء مزبور
 التذاذ عن العير در حاصل اولد وعجوب وبونظر محبوب فقد بتيميد
 اند وكچون نجاسته مكينة عاتية ايله ملوث اولوب غسل محتاج اولو
 وعارفه دعي بوصوة نقايص وانجاسته بولما عله شراغسل واجبدر
 بعد حق تعالى عبدك كند ودون غيريدن ملتذا ولما بين اعتقادند
 كندون غيردر ربي عبيدي غسل ايله تطهير ايدركه عبد مزبور وجه مقه
 نظر ايله براعتقادند رجوع ايدن زيرا واقعه ونفس الامرده التذاذ
 حقله در هر كز غير يوق وغيره التذاذ بوقدر مكر غير معنا ملا فظ
 اولون **قول** فارا شاهد الرجب الحق في المرأة كان شعور في منفعل
 واذا شاهد في نفسه من غير استحضار صورة ما تكون عنه كان
 شهوده في منفعل عن الحق بلا واسطة فشهوده للحق في المرأة اتم واكمل
 لانه يشاهد الحق من حيث هو فاعل ومنفعل **بسن** تجر رجل حق مرادة
 اتسه شهودي منفعل ده واقع اولور واكر رجل حق نفسه شاهد اتسه
 مرانك رجله ظهوري ميشتند بيسر جلك حق شهودي فاعله واقع اولو
 وحق على الاطلاق نفند شاهد قلسه لكن نفندن بكون ايدن
 صور دون بر صورتي استحضار ايدن كي حاله اولسه شهودي فقد
 بلا واسطه منفعل ولا شيد اولور كه نفس رجله زيرا نفس بر جلي
 فقد بلا واسطه منفعل اولدوني كي بيسر جلك حق مرادة شهود
 اتم واكمل اولور زيرا نفي مهيئين ايله مشاهده ايدركه بري جهته
 قتل ويري جهته انقطاعه در مهيئين ايله **قول** ومن نفسه ومهيئين
 هو منفعل فاصلة يعني فحين رجل حق نفند شاهد اتسه صور
 ماري ضيائته استحضار اتمامه كي حاله اول وقت فحق منفعل
 اولندوني ميشتند شاهد ايدركه **قول** فلهذا احب قال صلى الله

تعالى عليه ولم يكمل شهود الحق فيهن ان لا يشاهد الحق بمراد الحق المواد
 ابدافان الله تعالى بالذات غني عن العالمين **بسن** بواجله در كه
 نبى دم نشاء محبوب ايد ندي حق انلرده كمال ايله مشاهده ايلد
 كچون زيرا حق هر كن موارد در مجرد اولدوني حاله كور مكنتي
 اولماز زيرا عوالم ممكنه دون غني بالذات در بيسر اشرف مواد واقرب
 مظاهر من الذات مراد در نكاحه **قول** فاذا كان الامر بهذا
 الوجه متسعا ولم يكن الشهادة الا في مادة شهود الحق في النساء اعظم الشهود
 واكمله واعظم الوصل النكاح وهو النظير المتوجه الى الله على بن خلقه
 على صورته لخلق فيري فيه صورته بل نفسه فسوة وعدله ونفث فيه
 روضه الذي هو نفسه فظاهر خلق وباطنه **بسن** حق بحسب الحق اورد
 متنع اولوب مادة سوزم كن اولما بحق حق نسا ده مشاهده اتمك
 اعظم واكمل شهود اولدي وحال بوكة اعظم وصله نكاح يعني وقاعد
 زيرا نظير ترقبه الهي در يعني حقت كند وصورتها خلق اندركه
 نكاحه توجهنك نظيري در كه عبد حق خليفه اولوب صورتي كور
 بلكه نفسي كور بيسر ظاهر متوي خلق در وباطن مقدركه عيني
 مطلق **قول** ولهذا وصفه باليد بيهذه الهيكل فانه به يد
 الامر من السماء وهو العلو الى الارض وهو اسفل السافلين
 لانها اسفل الاركان كلها وسماء من السماء وهو جمعها واعده
 من لفظه ولذلك قال دم حب الى من دنيا كملت النساء وتم
 يكن يقل المرأة فراعي تاخيرهن في الوجود عنه فاق النساء
 هي التأخير قال الله تعالى انما النبي زيادة في الكفر في
 باطن انسان روح اولوب وروح عيني حق اولدوني وعجوب در كه حق عاتية
 زوي مدبر هيكل تحتو بر نسا في قلدي وتديري ايله موصوف قلمسي آيت
 قرآنيه ده اني جاعل في الارض خليفة يسور له وغدره فليفه بالضرور
 در فقير ايدري آية مزبور دن فضا وثمان مدبر مدد عالم
 اولمقدله تا هيكل سزم مدبر كي يد بر الامر من السماء الى الارض دن
 فهم اولور يعني اعلاي عليين دن اسفل ساقينه كليده در كه ارض
 زيرا اسفل جمعي اركان در روح امر وجودي تدبير ايدري كدر
 ومرتلك دني رجل نسبي ارضك سمايه نسبي كي در بيسر صورة
 رجل ومارتي مدبر اولان مدبر سما وارض اولور فقير ايدري
 ماخني فيه بوجله دن اقرب وانسب معنا بودركه روح هيكل رجل

و امراده هر بوند و حد ستمای عقل ایلد ارض و نفسی ورتاسنده بدتر
و رابط و شهرستان بد نند ساری الحکم و جاری اولام و النقی در و
اجزای بد بنده و قوای روحانیه نک مجموعند صورت جاسعه و هیئته
و حدانیه روح در بعد الوضود و الظهور رجالدن متأخر اولد قلری
اجنوح نسایله ستمی اولد لرجع در که لفظند و احادی کلزی
بر اجدل بنی عم حبب اتی من دنیا که بلیت حدیث شریفند و
نسایله تعبیر اندی زیر معنای نسایله تأخیر در و بعد آدنسانک
رجالدن تأخیرنه مشیر در و آیه کریمه انما النبی زیاده ف الکفره
نسنه نک تفسیری تأخیر در اینک سب نزول بود که کفار قیل
و نهیه اشهر حرر بر و راید بجه صبرا غزل را بشر و صرته قتالی شهر
آخر تأخیر ایدر لرایش اول زمانده و ارد اولش که تا صیر منبر زیاده
ف الکفر در و شد و عناد و شرک در **قول** و البیع نسبه نقول بتأخیر
فلذلك ذکر انما آیه فما اصبهن الا بالرتبه و انهن محل لا نقال فیه
له کالطبیعه بالحوح التي تقع فیها صور العالم بالمتوجه الا رادی والا
الالحی الذي هو نکاح فی العالم الصور الفرضیه و هیه فی عالم الارواح
النوریه و ترتیب مقدمات فی المعانی لا نتاج و کل ذلك نکاح الفرقه
الاولی فی کل وجه من هذه الوجوه و دخی و رسیه برشی و صانوه الماف
بیع نسبه دیر لرغنی و تأخیر اولد و غیج و حدیث مجتهد نسایله
تعبیر اولندی و رسولک صلی الله تعالی علیه و لم یزلاره محبتی
حسب المرتبه اولد بیکه طبیعه کلیه مرتبه سیدر و محل انقیال و تأخر
قوایله انا اولد قلری حبله در پس نسایله رجالدن نسبتی کانه
طبیعه کلیه نک صقه نسبتی که در که مرتبه لر صبی ایلد که صق تعالی
ابتدای صور عالم طبیعه کلیه ده توقیه ارادی ایلد مرید اولد و غیظ الد
نقض ایدوب معاینده مرتبه صور اخراج اندی بعد امر الهی
ایلد که مراد امر کن در و عالم صور عنصریه ده نکاح ایلد تعبیر
اول نور و عالم ارواح نوریه ده هیه ایلد معبر اولور و بین المعانی
ترتیب مقدمات لیلد تعبیر اول نور که سب انتاج نتایج در و نور
جمعی و صوره مذکوره نک هر بر و صحنه فردیه اولینک نکاح
راجع و انوک کلینه منفرع قیل نور **حقیق** بود که اول نکاح
سما یئدر که عالم اراء و صورار و آیی نفس در حانی ده یعنی
طبیعه کلیه ده سب ایجاد اولور بعد اجتماع ارواح نوریه

سب ایجاد عالم اجسام طبیعه و عنصریه اولور بعد اجتماع آخرتولات
ثلاثی و لواصقنی ایجاد اولور و آخر نکاحات نکاح را بعدر فتوحات
مفضل در **قول** من احب النساء علی هذا الحد فهو حبت الهی فی انفسهن
علی جهة الشهوة الطبیعه خاصه نقصه علم هذه الشهوة و کان
صوره بلا روح عنده و ان كانت تلك الصور فی نفس الامرات
روح و لکنها غیر مشهوده لمن جادل مرایه اولانی حبت کانت
لجود الائنات لکن لا بدری من **سب** هر که نسایله بومرتبه ده سور
یعنی حقیقی و مظهر بتنی مشاهد ایلد محبت ایدر اول محبت محبت
الهی در و حبت نورانی در اما شونلر که نسایله مجر د شهوة طبیعه
اوزر نه سور لر و ستر محبتی بلکه ستر نسایله بلمز لر بومحبت شهوانیه
نک ادر کی انلره نقص و یرو رسی صور ستره انلره صور یرج
کور نور اگرچه نفسنده زی روح ایسده زبر ارجل امراء سنیانسه
ملوکنه جماع ایدوب روحنی و سترنی بلکه اینی جماد کور ماکدر زبر
مجرد التذاذ اجنوح جمع اولور اما التنازه در و ملتد کدر
و سترنی نه در و بولذة ایلد بتجلی نه در بلز **قول** فجهل فی نفسه
ما یجهل لغيره من عالم یتیمه هو بلسانه حتی یعلم یعنی التذاذ کلین
ایلد متصف اولان ملندی بلین جاهل اولان نفس بلز شول نفسک
غیری اولان شخص بونک نفسی ما دامکه بولسانه ایلد تسبیح
ایدوب بلدر بنجه بجه بلمزایسه بودخی کند و نفس اول
مرتبه بلمز زبر اکنده و نفسک مظاهر عقد بر مظهر اید و کنه
معرفة حاصل انا دی که ستره کند و صورنی اید و کن بیلد و ابکی
سند دخی مجلی حق اولوب ملتد و ملتد به واحد مطلق اید و کنه
عارف اول اولادی فقیر اید و برین مرحوم سلاجای بوجملک بعینه
حل و شرح بیورها مشیر حاصل کلای دخی معنای اقرب ایلد انا الله
مشیر شارج صارین الدین تقلید ایلد مشیر و صوفیه لوبایه خلیفه
مرحوم لفظی بجهل ده ما دنا فیه اخذ ایدوب منه ضمیر بر رجل
جاهله ارجاع انش و غیردن مراد غیر عارخدر و غشی ترکیبی بودر
و المراد بالغير من اجتهن حبت الهی فانه یعلم ان التذاذ نقصا
الرجل لمن و ما فی قوله ما یجهل لنفسی و الضمیر منه راجع الی الرجل الی اهل
من نفسه انی کلایه ضمیر منه نفسه راجع اید و کیه ظاهر در آود تفریح
اعشدر اما سلاجای ملتد و ملتد به ارجاع ایدر ظاهر بود که بونلر کند و

مسئله كيد را تا مذهبني اظهار ده استر مذ هيك ايله عيان اولور تا سائل
صائب كر كر **قوله** كما قال بعضهم **قوله** عند الناس ايني عاشق غير ان لم
يعرفوا عشقي لوح شعر شاعرك معنا سفلو بنم عاشق ايد و كم بلدي اما عشق
كه متعلق در كه عاشق اولد و غم يلما در ديك در التناذ بلنوب ملتذا
بلنما دويكي **قوله** كذلك فهذا الحب التناذ افا حبا لكل الذي يكون
فيه والمثرة ولكن غاب هذا روح المسئلة فلو علمها لعلم من التناذ ومن التناذ
كان كاملا كذلك برجل جاهل التناذ از سوباس بولند و غي محله دني
محبته ايدر كه اول محل مرده در كن روح مثله اندن غايدر بغي ملتذا
و ملتذ به دن خير و اكا هي بوقدر زيرا اكر مثله عارف اولايدي
ملتذا و ملتذ به بلور و عالم كامل اولور ايد **قوله** وكما نزلت المرأة
عن درجة الرجل بقوله وللرجال عليهن درجة نزل المخلوق على الصورة
عن درجة من النساء على صورة مع كونه على صورة بئس نكته مراد
درجة در جلدن نفق قرانله نازل اولدي بونك بر عايله حقك صورت
مخلوق دريس عارفه فهم مراتب لا زبدر توحيد صرفه مقيد كركز
قوله فلك الدرجة التي غير عنها كان غيا عن العالمين و فاعلا
اولا فان الصورة فاعل تان فاعله الالهية التي للخلق بن شول
درجه كه حق اول درجه سبي ايله جلدن بتمزا اولور اول درجه سبي ايله
حق عالمردن غني اولور و مبداء كل و فاعلا اول صفتي ايله امتياز بولور
بني اول درجه حقك جهة و جوبيدر كه جهة غناسي در وجهه امكازي
جهة نفق در زير اصوله نوعيته كه حقيقة انسانيه در صورة حقك
مخلوق در فاعل تاخ در كه بوردني مبداء اضاف در كن مبداء المياري
دكدر في خلافة ايله دريس حق اجون اولان اولية انسان اجون
تايست دكدر غاية الامر خليفة و اوي و مبداء الخلفا در **قوله** فتميز
الاعيان بالمراتب فاعطي كل ذي حق حقه كل عارف بئس ازل ازال بفيض
اقدس كل شي في خلقه تفضي نفق شرف بفضله الله تعالى اعيان ممكنه يجب
المراتب كه هر برنك حد مخصوصي واستعدا ر مناسبي تقاضا سي در
امتياز علي بعد امتياز عيني و يرشدر بر هر عارف بالحقايق اولنلر
اعيان ممكنه دن هرزي حقه مبدلور مرتبه سنجه مقني و بر مكره لازم
اولان و بر مرتبه ايله عارف بالحقايق عدا اولنلر **قوله** فلماذا كان
حب الناس محمد صلى الله تعالى عليه ولم عن حب النبي وان الله
تعالى اعطى كل شي حقه وهو عين حقه فما اعطى الا بالا

بلا مستحقا

بالاستحقاق استحققه بسماء اي بذات ذلك الحق لفظ فلماذا من امت
النساء جمله منه متفرع در بغي جهة شهوة و محض التناذ حب رسولده
مرعي دكل ايددي بلكه مرتبه نسا يه علم و معرفتي حسبي ايله ايددي
حق تعالى هرزي حقه حقني و مرتبه سني اعطا اند و كر اوزر اعيان
نسا دني ازلن محبوبات رجال اولق انلرك تقاضا مرتبه سي
و ذاتي اولما غن محبوبا ب حضرت محمد عليه السلام اولدر بئس حب
محمد عليه السلام نسا يه عيان محمد عليه السلام اولدي محبوبية
نسا عيان نسا اولد و غي بكي و تقاضا سي استعداد في حب يدين و آخرت
محبوب اندي و حق تعالى هر برنك مستمسي و حقيقتي نه ايسه اني
و يردي تاكه فيض اقدس اولان اعطا بولند ظاهر و صورة نما اولدي
وهو عين حقه لفظند ضمير هو بي داورد قيصري حق بلي عطايه
ايرجاع انش فقيرايد و بين خلق عايدا و لوح اولدي در كه اقرب
و عاري عن المزايدر و مفعول اعطا فود عين حقد در مال واحد
ايكن ضميري بييد عايد قلع زايدي **قوله** وانما قدم النساء
لا يقن بجل الاطفال كما تقدمت الطبيعة على من واحد منها بالصورة
بني حديث سابق نسا يه تقديمه سبب محل انفعال اولد قلري
اجون در كه قابلك بقبول و تقدي في فاعلا مفعوله تقدي بكي
بالطبع در عقلا لا زبدر نكته طبيعة صورة مقوله سندن تقم
ايجاب اند و كيكي و هي عن قريب ظاهرا اولور **قوله** وليست الطبيعة
على الحقيقة الا النفس الرحمان فانه فيه انفتحة في عالم الاجرام
خاصة و طبيعة كلته في الحقيقة دكل الاعيان نفس رحمان در حب
العقل تميز و حب الحقيقة عين در زير اصور عالم اعالي سي
واسا في لطيفي و كيني حله نفس رحمان دره منفصا و لمشكر در
و اتصال دن تفرق بولشكر در و طبيعتك نفس رحمان في
نسبتي صورة نوعيته نك صاحبته نسبي كي در و صور ملك
طبيعة كلته ده رنسم اولد و عنك سبي زيرا نكته جوهر
هيولا فده ساريد اولور عالم اجرام مخصوص اولد و غي حالان
قوله وانما سرها انها لوجود الارواح النورية والاعراض فلذلك
سرايان آخر انما لفتحه نك وجود ارواح نورانية سرايان سرايان
آخر در زير ساري ايله مستري فيه ميانن طبعاملا زبست مناسيت

لازم در پس جواهر روحانیه به سیران طبیعت جوهریه سیرانی ایلدولور
 فته که اعراض ده طبیعت عرضیه سیرانی ایلدولور و بی کی حاصل کلام اسداد
 ظهورده فرعک اصله مناسبتی کرکدر جوهرمادیه جوهرو لور و
 احداث جواهریدر عرض کذلک اعراض ایدر و طبیعت عرضیه نفس تجلیه
 و ظهور تجلی به مظهر اولور نته که طبیعت جوهریه نفس تجلیه مظهر
 اولور عارف اهل شهود بیلور **قوله** ثم انه عليه السلام غلب
 في هذا الخبر التائيت على التذكير لانه قصد اليهم بالنسبة فقال
 ثلث ولم يقل ثلثة بالهاء الذي هو اعداد الذكرات بعد بني
 عليه السلام حديث سز كورده تائيتي تذکیر او زرین غلبه
 اتدري شأن نسائك اهيتي قصد انكمله حتى ثلث و ثلث
 ثلثه دیندی که عدد ذکرات اچون وضع اولغش در عکس ثلث
 جمع اشیا در **قوله** اذ وفيها ذكر الطيب وهو مذكرة وعادة
 العرب ان يغلب التذكير على التائيت فيقول القواطع وزيد
 حرجوا ولا يقول صرحي فقلوا التذكير وان كان واحدا على
 التائيت وان كان جماعة وهو عربي . لفظ ان يغلب مذكرة
 تغلب در معنی دیمک در که ترکیب حدیثه نسا ذکرا و لغش در
 طقت ذکرا و لغش در طیب ایسه مذکور در حال بوکه عاده عرب
 تذکیر تائیت غلب ایدر لر بر سجید در که القواطع وزید
 حرجوا دیر لر حرجی ریز لر تواظلم صدور جمع مؤنث وزید و آمد
 ایکن و شکلم کلام یعنی بنی علیه السلام صدور عربی در بلکه اضمح
 فصحا به عربی در **قوله** قرأ في النبي دم المغيث الذي قصده
 في الحبب اليه ما لم يور ترجيه . پس بنی علیه السلام تغلب مذکور
 ایلد شول معنای رعایت ایلدیکه الله تعالی نسائی اکامحبوب
 تلفقه قصد اتدی پس قصد بنایه بفعل اولوب فاعل الله
 تعالی اولور یا هور بنایه فاعل اوله و فاعل رسول الله اوله
 و معنای کلام بنی هم شول معنای رعایت اتدی که نسا نیکه تجیه
 قصد اثرا ایدی که اول معنای شأن نسا ده اهتمام در مهارا که
 معنای فروری و تجبیتی اختیار نفسی اچون اولیه بلکه الله اچون اولی
 ضمیر به تغلبه عاید در رخی به شغل قدر ضمیر صله محذور در تقدیری قصد
 دیکدر الیه ضمیر رسول عاید در ماده اچون قدر ضمیر فاعل رسولکدر

تقدیر کلام

تقدیر کلام به مؤثر الحق لنفسه یعنی مادامکه نسا به تجبیتی نفسی
 اچون در مختار اولیه بلکه الله اچون اول **قوله** فقلت الله ما له
 یکن یسلم و کان فضل الله علیه عظیما فغلب التائيت على التذكير
 بقوله ثلث بغیر هاء فا اعلمه صلى الله تعالى علیه و سلم بالحقایق و ما
 اشتد رعايته للحقوق . یعنی پس حق تعالی اکا بلمد طری اشیا بی
 احباب ایدن او زرینه فضل عظمتی ثابت اولدی زیر محبت نسا بی
 احباب ایدن معنای اکا بلمد ردی حتی تائیت تذکیر تغلبه ایدر
 دی اگر معنای بلمد مسه بر یا ان عاده عرب اولزه تکلم ایدر ایدر
 پس بغیر هاء ثلث دیمک نه عجب عالم بالحقایق اولدی و رعایه
 حقوقه نه عجب بولدی **قوله** ثم انه صلى الله تعالى علیه و سلم جعل الخاتمة
 نظيرة الاولى في التائيت و ادراج بينهما التذكير بين النسا و ختمه
 بالصلوة و کلیتاها تائیت و الطیب کهور و وجوده فان الرجل عدو به
 ذات ظهر عنها و بین امرأة ظهرت عند فهو بین مؤنثین تائیت ذات
 و تائیت حقیقی و الصلوة تائیت غیر حقیقی و الطیب مذکریتها
 کادم بین الذات الموجودة عنها و بین حق الموجودة عنه و ان
 شئت قلت الصفة مؤنثة ايضا و ان شئت قلت القدرة
 مؤنثة ايضا فكن على أي مذهب شئت فانك لا تجد الا التائيت
 يتقدم حتى عند صحابه العلة الذي جعلوا الحق علة في وجود
 العالم و القلة مؤنثة . بعد حضرت رسول و اقف اسرار فروع
 و اصول فلقده وجودك و دائره ظهورك اوله عین آفرینها
 سی ابتدا سنه ناظر ایدر کی تذکیر ایدر و ب تائیت مظانم نظیر
 اولی قیلدی و بینهما ده تذکیر در درج اتدی که اول نسا ایلد
 ابتدا اولندی و صلوة ایلد غنم و اتها بولندی و طریح تائیت
 و بینهما ده طیب تذکیر ایلد مذکور اولدی بنی علیه السلام ک
 وجودی کی وجود رجل بر ذانلما امرأة ما بینت و توسط ایدر
 رجل ذانلما ظاهر اولدی و امره در حله صادر اولدی پس رجل
 مؤنثین او تراننده بولندی بری تائیت ذات بری تائیت حقیقی که
 امره در کذلک عیان هده نسا تائیت حقیقی صلوة غیر حقیقی طیب
 بینهما ده مذکور شلا آدم کی که کند و به مصدر اوله ذات ایلد کند
 دن مصدره اوله ان امری حق او رت سند در رجوع اگر در رسک
 مقدی صفة ایلد تعبیر ایلد که صفت مؤنث در علم کی و قدر کی و اگر در رسک

تعلیم اتدی نسا

مقدّمی صفت ایلہ تعبیر ایلہ کہ بودی مؤنث در بی فنی مذهبده اولور
ایسک البتده تأییدی مقدم بولور سیک حتی اصحاب علة که حتی و
جود عالمه علة قلوب حتی وجود واجب علة العلل و علة اولی اطلاق
اتدور دخی مؤنثه حکماء فلسفیه اصحاب علة ایلہ تعبیرده الهام
لطیف وارد راس حضرتک حدیثده سرتده وجوده و اصحابه و
و شهوده تنبیه وارد **قوله** و اما حکمة الطیب و جعله بعدلتا
فلما فی التای من رواج التکوین فانه اظیب الطیب عنایه
بحب کذا قالوا فی المثل السائر اما حکمة ذکر طیب و نسادن
تأخیر نه سبب قریب نسادن رواج تکوین عالم فاصلا در
اسوتده و لما غله و حق تعالی این سبب وجودا و لا دایم قلع
ایلہ صاحب الکشف و الشهود رواج وجودا و لا دی مراده
ایدر بواجده ششم ماری ملکه الذر رواج در و جوی رواج
طیبی واجبی در مثل سایرده دایرا ولد و فی اوزره تحت کائناتک
غنا و جبینده بولد و فی لذة و حاله در زیر اول غنا قدر
عینی و حقیقی شمر ایدر **قوله** و لما خلق عبدا بالاصالة لم یرفع
رأسه قط الی السماء بل لم یزل ساجدا و اقام مع کونه منفلا
حتی کون الله عنه ما کون فاعطاه رتبة الفاعلیة و التاثر
فی عالم الانفاس حتی انی یجوامع الکلم التي هی الاعراف الطیبة
و قنا که رسول حق صلی الله تعالی علیه و سلم اصل جبلتده عبد خلق
اولندی ایسه که سولا سندن منفعل و متاثر اولقندن شانندن در
هکیز باشن منصبیادته رفع اتحادی که اول منصب منصب فعل
و تاثر در کند و مرتبه و خاضی دکلدر بلکه جهة عبودیتده سا
و متذل و واقف و منفعل اولدی و بر صلا ایلہ مرتبه و انفعال
مرتبه و فعل جتا و زاجل و نوا نیدی حتی حق تعالی اکابر کون و انفعال
نقابله سندن بر مرتبه ده یروز و ظهر و فعل تاثر عطا قیلدیکه
عالم انفاسده و مرتبه و ار و احل سبد و جمعی سکونات اولدی
حتی رتبه و جوامع الکلم ایلہ مشرف قلندی که مراد اعراف طیبیه
وجود و انفاس تنبیه و بورد و شهور در **قوله** فحیث ایلہ الطیب
فلذلک جعله بعدالتای یعنی رواج مذکورده و هو رتبه
اعراف طیبیه ایلہ موصوفه در بنی دم محبوب اولوب بعد
ام جمعی اشیا و لان و هو طیبیه و بالطبع متاخر اولد و فحیون

بالضعف

بالوضع نسادن تأخیر قلندی و قول مذکور طیبیک نسادن تأخیر
دلیل ثانی بولندی **قوله** فزاعی الدرجات الی الحج فی قوله تعالی رجع
الدرجات و العرش لا یسقوا نیه علیه بایم الرحمن یعنی بی سوره
صلی الله تعالی علیه و سلم ذکر و لنان خیر النبی ده درجات الهیه
و مراتب کلیه که حتی لیون ثابت اولمشدر رعایت ابتدای ایلہ در
الله تعالی نیک رفیع الدرجات بولنده مشارالیه اولمشدر که عرش نفس حایه
در اندن طیبیه کلیه ایلہ تعبیر اولور که عقل اول آدم بنی سکر در
نته کطیبیه کلیه و نفس رحمانی حق او مرتبه نسادن بعد حدیث نسادن
جمعی مراتب الهیه بر مجامعیه اولمق لازم دکلدر خفیه و احوال کفایت
ایدر تاکه بعضی عرضک اعتراض متوجه اولماز اما ذوالعرش اولماز
معنای حقک اسم رحمن ایلہ عرشه استواسی در اما صفة رحمن ایلہ
اتصافدن قطع نظرا یلذات من حیث هی غنی عن العالمین در عرش
خود جلد عالمدر در و استوا امراضه در **قوله** فلا یبقی فی من صوی علی
العرش من لا یصبیه الرحمة الالهیه و هو قوله تعالی و رحمتی وسعت کل
شیء بس عرش مزبور محیط اولد و فی اشیا که صور جسمانیه و جسد
و روحانیه و معانی اسماء الهیه و حقایق کونیه در که اعیان ثابت
ایلده اما در جمله سنده رحمت الهیه اصابت ایدر و رحمت شامل و لما دخی
بر شئی و جاف و کمتر فالز و معنای مذکورده که الله تعالی وسعت رحمتی
قوله ایلہ اخاده اثن در شراح قیصری رحمة الله علیه عرش مزبور رفیع
الدرجات قولک شرحده عرش کریم ایلہ تعبیر ایدر اما عقلة المستو
فرد و فتوحات فلک اطلسی عرش رحمانیه در که روحانیه بی نفس
رحمان و اسم رحمان و جسمانیه بی فلک اطلسی در و عرش کریم کریم در
فلک اطلسی عرش کریم اطلاق یوقدر **قوله** و العرش وسع کل شیء
و المستوی الرحمن محقیقه یگون سریان الرحمة فی العالم یعنی شوله عرش
که عرش رحمانی ایلہ سنام در محیط جمعی اشیا در و عرش مستوی و عالم
سندی اسم رحمان در که الرحمن علی العرش استوی اکابر هاند در
و عرش مزبور اسم رحمانک مظهری و جمعی واقع اولمشدر بی
ی شک حقیقی ایلکه عین ثابت و شمول وارد لکن معنای سریان
یوقدر بس سریان انک لطیفه روحانیه روحانیه و جسمانیه بی
جسمانیات سادی و شامل اولور یا خود حقیقه ضمیری اسم رحمانه
عاید اولوب و حقیقه اسم در مر آنک سا بر اسمادن استیادنه سبب

اولاً حقيقة مخصوصه بي ايله ديمك اول **قول** كما قد بيناه في غير
 موضع في هذا الكتاب ومن الفتوح المكي **بمعنى** نتكته بزبور سنياني بركتا
 وفتوحات مكينة دون بجه موضع بيان اندك پس بين اولاً ههنا
 عرشك بحقيقة سرياني در يا اسم رحمانك حقيقي ايله سرياني در
 اسم رحمانك حقيقي من مراد حقيقة خاصة سيدركه انوك ايله
 ساير اسمادن ممتاز اولور بومعنا در شرح داود قيصري قدس سره
 بيناه ضمير حقيقي اسم رحمانك بيا في ايله تفسير ايدوب بيان
 مزبور ضرورتان كتاب مذکور کلد در بلکه شارح کلام در پس
 بجه مرجع ضميري اولف صالح اولور تأمل اولونه **قول** وقد جعل الطيب
 تعالى في هذا الالتحام النكاحي في براءة عايشه رضي الله تعالى عنها
 فقال الخبيثات للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات للطيبين
 والطيبون للطيبات في هذا الالتحام النكاحي جملة بي طيبك صفتي
 واقع اولشد في براءة عايشه جملة بي جعل نك مفعول ثانی سی در
 معناديمك در كه الله تعالى طيبی قلدي ايله طيف كه بين الرجل والمرأة
 بواللحام نكاحی ده ثابت در براءة عايشه ده الله تعالى عنهما صور
 ومذكور قلدي يعني الطيبات للطيبين ديدي بيشهاد براءة
 حق اولحقاق براءة حق وصدق اولدي زير طيب براءة اطلاق
 اولور كه الله صفة طيب موجود اوله پس حقك انله طيبا طلاق
 براءت نسب اتفاق در **قول** اولئك مبرؤن مما يقولون يعني
 ازواج نبي صلى الله عليه وسلم افاكلرك ومفتريلرك سياتك نظر
 افك واخترادن بريلرد زير طيب لرو طاهر لرد در **قول**
 فجعل رواجهم طيبة لان القول نفى وهو عين الراحة بس حق
 تعالى رواج طيبني ساير صفتلر بكة طيبه قلدي مراد قول لرد در
 زير طيبك كلة صادرة سي البتة طيبنا ولور يعني صادرة اولور
 وخبيثك خبيثه اولور بعد قول نفى در نفى عين رايه در
 بس رواج ايله قول دن كتابت اولندي **قول** فيخرج بالطيب
 والخبث على ما يبظهره في صورة النطوع يعني طيبك
 نفى صورة نطقند طيب جوداني طيب اولد وخبثون يعني سبب
 ظهوري نه ايسه سبب دفي اكانا يع اولور في صورة النطوع جملة سي يخرج
 قوله تعلق در **قول** من حيث هو لا لمح بالاصالة كلمة طيبة يعني نفس
 الله تعالى بنسوبا ولد في صفت ايله بالذات ولا صالة بغير طيب

بدن

وطاهر در

وطاهر در مكوجب العواض خبيث اولد **قول** ومن حيث ما محمد وينم
 فصول طيب وخبيث يعني من حيث الذات طاهر اما من حيث العوض والقول كه
 جابت فلقدن در بعض طيب ومحمد بعض خبيث ومذموم در **قول** فقال عليه
 السلام في خبيث النعم هي شجرة خبيثة اكره ريحها ولم يقل اكرهها فالحسين
 لا تكره واما يكره ما ظهر منها والكرهه لذلك ومذموم سابق
 دليل در كه نبي عم تويمك بيان خبيثه شجرة خبيثه در در يوب وتعليل خبيثه
 زير اراجي سندن استكره ايدون ديور سوري اما ذاتن استكره ايدون ريح
 ذمه دي زير ذات من حيث هي مستكره اولما زير ارجيت ايله متصف قلتم پس
 مكره اولان صفة عارضه در كه ذات دن ظاهر اولور مكره وتعلق ايد
قول اما عفا وبعد ملايم طبع او عرضا وشرع او نقص عن كمال يعني اول
 كراهي يا عرفه ناس اقتضا ايد عرق اخرده اوليه يا خود طبع شخصه ملايم
 يا عرض غير ملايم اولوب شخص اخر ملايم اوله يا بر شريفيت مكره وشرع
 اخرده محمود اوله يا بر شينه نسبت نقصان وشرع اخر نسبت كمال اوله الغي
 ذلك **قول** ولما انقسم الامر الى خبيث وطيب كما فرغنا من حبيب اليه الطيب ذو
 الخبيث وقتا كه امر خبيث ايله طيبه تنقسم اولدي ايسه بني عم فخر بن طيب فخر
 اولوب بحبيب الهى ايله خبيث اولما ري **قول** ووصف النبي عم الملا تكة
 بانها تناذي بالزواج الخبيثة لما في هذه النساء النفرية من التقصير فانه
 من صلصال من حماء مسنون اي تغير الریح فذكره الملا تكة بالذات يعني
 عم ملا تكة ارواح خبيثه دن تناذي اولم صفتي ايله صفت لدي زير انشاء
 وعصية بانسانينده صفة تفصيل حاصله در صلصال دن خلق اولما غير
 رايجه خبيثه صابى بر طين اسود در مسون متغير الریح ديمك در پس ملا
 بالذات وحسب الطبع اندن استكره ايد رير زير اصفاي جوهر لري صبي
 ايله مامور كشفية نيتلري اولما زير عوارض دن تناذي اولور لرضديت
 مقتضا سجنه بواجالند در كه ملا تكة ايله مناسب طهارت ظاهر وباطن لازم
 وملازمة رواج طيبه انلا ره ملا بعد **قول** كما ان مزاج الجمل يفرز
 براجه اولور دهي من الرواج الطيبة فليس الورع عند الجمل برج
 طيبة ومن كان على مثل هذا المزاج يعني وصورة اصره الخ
 اذا سمعه وسر يا لباطل وهو قوله تعالى والذين آمنوا بالبا
 طل وكفروا بالله ووصفهم بالخسران فقال اولئك هم
 الخاسرون الذين خسروا انفسهم فانه من لم يدرك الطيب من
 الخبيث فلا ادراك له يعني امراضا في اولوب ملايمه طبع ايله مشروط

اید و کین بلدر که مزاج جمل را چش و در رد و متضرت و متضرت اولو
 حال بود که مزاج و در صحیح المزاج نسبت ایله الطیب و راجح درین
 بمقوله مزاجه معنی و صورت حق معرا و لور تا که استماع مقصد ملو
 و باطل و سرور و لور ننه که قول خدا و الذین استنوا بالباطل
 بمقصد در که ضلالت بر نلره وصف جزائی اولتر در زیر شول
 نفس جاهل که طبعی خبیث در فرق انزاتک ایچون نور در راه
 ثابت اولمز و رتبه و بر یامدن ترقی بولمز زیر اجنبیتک باطنی طیب
 اولور لیس صورت خبیثه مد رج ایکن بکنز مع هذا خبیث و
 طیب کبی فظاهر هو به الهیة دن بر مظهر در که جهه طبعی اولماسه
 طیب حقیقت دن صادر اولما زدی زیر اصول حکمت بین العلة و
 المعلوم مناسبت شرط در **لا تنکر الباطل** في طور **فانه بعض ظهوراته**
قوله فاحبب الی رسول الله صلی الله تعالی علیه و آله الا الطیب من کل
 شیء و ما تم الا هو یعنی شان رسول علیه السلام هر شئی که طیب محبوب
 اولدی زیر انشایی کما هی بیلدی هر شئی که حقیقتی خود من حیث هی
 طیب در بر ان ترک صفتند طیب در غیر سی بولنمادی **قوله** و هل
 یصور ان یکون فی العالم مزاج لا یجد الا الطیب من کل شیء لایع
 الخبیث ام لا قلنا هذا لایکون فانما وجدناه فی الاصل الذی
 ظهر العالم منه و هو الحق فوجدناه بکره و حجب و لیس بحبیب الا
 ما یکره و لا الطیب الا ما یحبب **اگر سوال اولت که ایا مقصود**
میدر عالم بر مزاج که هر شئی طیب کوره خبیث بایم و کور میده
جواب ویر لور که بر مفعلا عالم همه و انجا ده نسبت جایز در مفعلا
خلق و مرتبه و فرق اضافت ایلد بکسر اولما زیر عالم تا کوب و
ایجاد مرکب من الاضداد در مقتضیات اسماء متفاد و تعادل مقدار
و محبوب و مکروه در ننه که حدیث شریف و ابراه و لمشد که حق
تعالی عقلی خلق ایدی نور محمدی در بعد اکا خطاب ایدر تبار و
فی الحال عقلا قبال اندی بعد ابرددی عقل اربا راندی بری صورت
جمع بری صورت فرق بری صورت محبت بری صورت کراهت بری
صفت جمال بری صفت جلال دیکه جایز در و العارف یکفیه
بعد فکرت و کراهت ایلد انصاف فظاهر صفت در حجب الزات
دکدر **قوله و العالم علی صورة الحق و الانبیاء علی الصورة بل فلا یکر**
نه مزاج لایدک الا الامر الواحد من کل شیء بل نه مزاج بدک الطیب

من الخبیث

من الخبیث **حال بود که عالم صورت حق او زرنه مخلوق و انان صورت**
او زرنه خلق اولنشد که صورت حق و صورت عالم بر سی بوعالم ترکیب
و امتزاج بد مزاج بولمز که هر شئی امر واحد را ک این که اوله ضلالت
اولیه و بر طیب بولمز که خبیث ایلد اختلاط قلبه **قوله مع عالم یا خنه**
خبث بالذوق طیب بغير الذوق فی شمله اصلک الطیب منه سیح
الاسبان بحیثه حضور صا معلوم در که عالم زوق ایلد خبیث و لا شیء
 حق بصری ایلد کما اولور که طیب اولور بری شیء من نور که صفتی بری
 ایلد طبعی احسان حسن ذوق ایلد جهه حشاش احسان شاعلا و
 لور **حکایت** بعضی شایخدن منقولد که جمیع کثیر ایلد جیفیه مرور
 ایدر لور و نظر لری جیفیه تعلو اند که نه کوزله و شلری و ایدر لور
لطیفه بر کون مرجوم نور الدن زاده مصلح الدن افندی ایلد
 صحتن نفر جکا هن ایدک ناکاه دامنوم بحسب قرصا به اندی
 از اده سندن قتی مسرع و مجدا ولد و فم کور و ب مکر و ستار هج
 بر ریجای بود ای صوفی کیش ایدی بیور در که باشکوز او زرنه
 محبو بکوز کچی ایلده ایا غکوزه بولا شش غشی مرتبه سندن ایدی
 شمیدی بحسب الطبع بوعجب منقور و بکرو اول نه غیب مرغوب
 و محبوب دید لور رحمة الله علیه سر عارفه ضعی دکلدر **قوله**
 هذا قد یکون و انما دفع بحیث من العالم ای من الکوین فانه
 لا یصح یعنی مزاج مذکور قلیلا بولنور که اما عالم کون فساد
 بالکلیه صفة خبیث مرفوع اولق صحیح اولمز زیر طایبعدن
 بری سندن خبیث اولان اخر طیب و عکسی اولور مثلا لعاب
 انسان انسانه طیب و صیده به شتم قاتل و شتم صیده به سب
 حیات و غیره زهر هلاهل اولور **قوله** و رحمة الله فی الخبیث
 و الطیب یعنی حال که رحمة الله خبیث و طیب ده و موجود در
 زیر ایلکی سی دخی نفس رحمان ایلد وجود بولشد و جو رعای
 بر رحمت در **قوله** و الخبیث عند نفسه طیب و الطیب عند خبیث
 یعنی خبیث نفسه طیب لور لور زیر هر شئی و نفسه می فتنا
 قدر زیر قری و قری مناسبتی در اول ایلدن در که طیب دخی
 عند الخبیث خبیث در که صند فی و بصیدی در **قوله** فاقم شیخ
 عطیة الا وهو من وجه حق مزاج ما خبیث و کذلک بالکلی
 کما مر و اما الثالث الذی به کملت العزذبة فالقلوب بر بوعالم

تگویند بر شئی طیب یوقدر که از جبهه در بر سنده نبت ایله جیست
 سر وجه اولیه طیب دخی بویله در نبت که ذکر می مرو راندی بعد امو
 ثلثه نکت حدیث ده ثالثی که فردیه آنکله مکمل اولور اول صلوة و
 بی تقدیر کلام حدیث النساء والطیب والصلوة و جعلت قرع عینی فی
 الصلوة و در پس او عینی نکت ضد ما بعد نکت عینی مذکور و لما غل در
 یوقدر هم ربط کلام ده واقع اولان تکلف احتیاج قلزم **قول** فقال
 و جعلت قرع عینی فی الصلوة لا نهامشاهد یعنی نور عینم و سرور قلم
 صلوة هم موجود قلندی دوی بی مصلی نکت صلوة نور دین سلی و
 زیرا صلوة مشاهد دین آرا الوتفیت در و مشاهد فی جوب قرع العین
 عاشقانه و نور دین یحیی صاد قد بر بعد مغرب و بعض لغات ستاره
 قرع و قرار و سکون نفس در که اطمینان سرور در حاصل اولور پس قرار
 لازم سرور اولور و سرور سبب نور دین اولور زیرا قریب معنائند در
 برد عین سرور در کنایه در زیرا سرور آب دیده نکت بروردن ایجاب
 ایدر غم شخونان و مرآت ایجاب ایدر **قول** و ذلك لا مناجات بین
 الله و بین عبد كما قال فاذا ذكرني اذكركم و صلوة مشاهد اولد غنک
 بیانی بود که صلوة مناجات در که عیدک رب ایله مکالمه ففی سید
 نکت بنی ذاکرا و لک بر مرتبه که سرمد کور پس ذاکرا و لک بنی حق حیدر
 و ذکر قالی ذکر اولک قلبی به منقلب اولور ذاکرا عین مذکور و لک
 دیکر که صفک عیدی ذکر نکت منجایی بود که یوضه حق تعالی فی صفت
 الذات جو آرحدن غن و منزه در اندن ذکر متصور و لما لا واط
 مظاهر ایدر **قول** و هي عبادة مقسومة بين الله و بين عبد بصفين
 نصفها الله تعالى و نصفها للعبد كما ورد في الخبر الصحيح عن الله تعالى
 انه قال قسمت الصلوة بيني و بين عبدی نصفین نصفها لی و نصفها
 لعبدی و لعبدی ما سئال يقول العبد ليس الله الرحمن الرحيم يقول
 الله ذكرني عبي يقول العبد الحمد لله رب العالمين يقول الله حمدني
 عبي يقول العبد الرحمن الرحيم يقول الله تعالى اني على عبدی يقول
 العبد ما لك يوم الدين يقول الله تعالى حمدني عبي فوض الى عبي
 فهذا البصف كله لله تعالى فالصلاة ثم يقول العبد اياك نعبد و اياك
 نستعين يقول الله تعالى هذا بيني و بين عبدی و لعبدی ما سئال فوضع
 الاشتراك في هذه الآية يقول العبد الحمد لنا الصراط المستقيم صراط الذي
 انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين يقول الله تعالى هو لا يد

لدي

لعبدی

لعبدی و لعبدی ما سئال فخلص هؤلاء لعبدی كما خلا لا و له تعا فاعلم
 هذا وجوب قراءة الحمد لله رب العالمين في لم يقرأها فاصل الصلوة
 المقسومة بين الله و بين عبدی یعنی صلوة عبادة مقسومة در که عیدک رب
 اور تا سنده تنصیف اولور نصف ربک و نصف آخری عیدک اولمش در
 فته که خبر صحیح در مضمون ابراد و نصح قلتمشدر که عینی عبد پس الله
 الرحمن الرحيم و سئال الله تعا عیدم بی ذکر اندی دیر پس مقابل ذکر عید ده
 ذکر رب حاصل اولور مباهات و ابتهاج مضمون اولما غل نکت که فهم ایدر
 و بیور عید الحمد لله رب العالمين دسه رب عیدم بی محبوب اندی دیر
 بودخی طرف زدن عید عیدی شمر در و عینی عبد الرحمن الرحيم دسه
 رب تعا عیدم بی یکا ثنا اندی دیر بودخی قلب تنایه دلالت ایدر و دخی
 عید ما لک يوم الدين دسه رب عیدم بی عیدی دیر یعنی عیدم بی تعظم
 اندی و امری بکا الصمدی دیر بودخی جانب تربدن عکس عیدی افسار
 اندی بی نصف مذکور صیقا خلاص عید حق الله اولور عید عیدک ایاک
 نعبد و ایاک نستعین **قول** مشترک در بعد عیدم ایچون نه سؤال ایدر سسه
 مناجات در دیکر اکمل تحید در و ایتک اشتراک عبودیتی خالص عیدک
 و لستعانت خالص حقک اولم ایدر بعد عید اهدنا الصراط المستقیم تاکه ولا ولا
 الضالین دیر پس الله تعالی بوا بیلری و سایر مسؤل لری بی جمعا عید اعطا
 ایدر پس بر تقسیم تعلیم در صکن قراة فاتحة صلوة و جوبین تفریم
 ایدر که فاتحة سوز صلوة صلوة مقسومة اولما ذریر اما ذاکر صلوة
 جمع قطوئی وجوب امکان اولیه و قاب قوسین او ادنی مرتبه بین
 بولیه معراج مؤمن اطلاقه تحصیل لیاقت قلزم معلوم اولم که بوجد
 قدیمی دلالتی فایده در جزا و لمق فهم و لنور **قول** و لما كانت
 مناجات فیهی ذکر و من ذکر الحق فقد جالس الحق و جالس الحق فانه
 صحیح الخبر الاصح انه تعالى اذا جلس من ذكره و من جالس من ذكره
 فهو ذو بصیر ای جلوسه فیهی مشاهد و رؤیة و تنا که صلوة مناجات
 اولدی ایسه مناجات ایسه ذکر در پس هر که صفی ذکر اندی صی ایدر جلوس
 اولدی و حق دخی نکت ایدر جلوس اولدی اضا فتطرقی ایل و هر که ذکر
 اند و کنز جلوس اوله و حال بود که بمرجید صاحبی اوله البته جلوس
 پس یوقدر بر چه صلوة مشاهد و رؤیة اولدی و هر که بر معنایه
 حقیقت صلوة ایلر تنصیف اوله حال صلوة تنصیف البته شهود روحی
 و رؤیة عینی ایلر صقی کورور **قول** فانه لم یکن ذا بصیر لم یکن هنرنا

يعلم المصلي مرتبته هل يرى الحق هذه الرؤية في هذه الصلوة أم لا فان لم
 يره فليصل بالايمان كأنه يراه فحمله في قلبه عند مناجاته ويلقى السمع
 لما يرد به عليه من الحق اكر مصلي بصيرة عرفان صاحب دكل ايسر وحقك
 هر نظرند ظاهر وهر مجلادون تجلاد اولد وخن بالما ايسر حتى كور
 بس بومقامدن مصلي بغير معرفته مرتبه سن بيلوب وصلوتند
 شهوري ورويتي ايله حق كور ورا كلربس اكر بومعرفته استعدادي
 بوغسه يادي صدق وايمانله و تقليد رؤيه ايله قبل سندن حق
 تخيل تسون و مناجاتندن تصقور قلسون وجانب حقدن
 كلن و ارادت روحانيتبه وعينيه به قولن طو تسون **قوله**
 فان كان اما ما لعلله الخاص به وللا نكة المصلين معه فان
 لكل مصل فهو امام بلا شك فان الملائكة تصلي خلف العباد اذا
 صلى ويون كما ورد في الخبر فقد حصل له مرتبة الرسول في الصلوة
 بس اكر مصلي كند و نك عالم خاصند يعني مرتبه مخصوصه سندن اولان
 اهل ظاهر وخلقندن اولان ملائكة بخلاصه مصليته امام تقدي
 ايسر كه هر مصلي البتة امام مقتدي دريا جماعة محله سندن يا اهالي بيته
 هج اولما زب قروي ملكه و مخصوصه سندن داخله سندن و خارجيه سندن اكر
 صور تا مفرد ايسر ده نته كه بومعنا خبرده و ايردا اولمش در بر امام
 مرتبه رسول و ماحصل در كه امامت في الحقيقة صفوق عبادة قيام
قوله فيقول الملائكة والحاضرون ربنا لك الحمد فان الله قال
 على لسان عبد فانظر علو مرتبة الصلوة فما بلغ غايتها و اوكا
 له فيها قرة عين لانه لم يرم من بناجيه فان لم يسمع ما يرد من الحق
 عليه فيها فما هو من التي سمعه ومن لم يحض فيها مع ربه مع كونه
 لم يسمع ولم يفرق بصل صلا ولا هو من التي السمع وهو شهيد
 يعني بس ملائكة حاضرون ناس ربنا لك الحمد قولن قبال وحق تعالى
 لسان عبد بن سمع الله لمن حمد ذكر اولوب في الحقيقة نور توحيد
 صلوة ايله ذكر ذا كرو مذكوب برا ولور بس اي عارف مكاشف
 اسرار علو مرتبه صلا في كور و صلوة مناجيه نه مرتبه به نته
 قبلور بس انا هكه صلاتندن درجه در رقيه و آرمدي غايه صلايه
 ايرمدي دني افو كيون صلوة قرة العين حاصل اولما دي زيرا
 ناجي و مناجي كدر نلما دي اكر و ارادات غيبه به القاء سمع
 اتك مرتبه سندن و آرمادي ايسر مناجي اولما دي وني كي سمع

والى اين ينترى لصاحبها حق
 لم يحصل درجه الرؤيه في الصلوة
 صح

رتبه

رتبه سن دني بولما دي بلكه حين خطابده خارج اولوب اكاهر كن مصلي
 اطلاق صحيح اولما دي و صلوة اخي قيام و قصود دن عبارة اولوب و
 افاده بي اخي قتل سيف دن خلاص اولدي **قوله** و ما نتمه عبادة
 تمنع من الصرف في غيرها مادامت سوي الصلوة بس معلوم اولدي
 بين العبادات صلاة قرب فرايض و قرب نوا فلي جامع اولد و بولم
 در كه عباراتندن بر عبادت بوقدر كه غيرنده تصرفندن مانع اولد
 صلوتندن غيري مادامكه صلاتندن دايم و ثابت اولد يعني عبادة
 صلاة عبدي نفسند مي متخص ايدوب غيري عبادة نل مشغول
 انز و عبدي عبادة صلاتندن شاغل اولما زسا بر عبادات
 بولم دكلدر **قوله** و ذكر الله فيها اكبر ما فيها لما شتمل عليه من
 اقوال و افعال و نفس صلوتندن داخل اولان اقوال و افعالده ذكر
 الله جميعندن اكبر در و لذكر الله اكبر **قوله** وقد ذكرنا صفة
 الرجل الكامل في الصلوة في الفصح المكي كيف يكون يعني حال بوك
 برجل كامل في الصلوة ك كيفيتي بز فصح مكي آدلو ك كتابمزد و ذكر
 انشدك بوكلام جمله اعتراضيه در كه دليل ايله بدلول اولمش
 معترضه در و دليل ذكر اولنان در **قوله** لان الله تعالى يقول ان
 الصلوة تنهي عن الفحشاء والمنكر يعني الله تعالى كلامند بيور كه حقيقا
 صلوة عبد مصلي في فحشادون و منكر دن مانع اولور فحشا فخور نهايد
 منكر اعدر مباح دني شاملدر يعني هر نته كه صلوتندن شاغل اولد
 منكر در زيرا مصلي حقيقي صلوتند مشتغل اولسه بالضروري غيري
 حقدن فارغ اولور مصلي غير حق في دني اولسه بهر حال صلوة
 شتمل اشيا كه قرآءة و اداء اركان صلاتند راني ماسوآدن نهي
 ايدن طهارة بدن ثوب و طهارة مكان نه قدر نه فخور فغنه
 سبب اولور مضاف صلاتنه حد و غايه بوقدر صبيان و عباين
 دني بولما دي عدا ايدرايسر قلد رفق افضلدر **قوله** لانه شرع
 للمصلي ان لا يتصرف في غير هذه العبادة مادام فيها يقال له صل
 زيرا شان بودر كه مصلي اجون عبادة مخصوصه سندن غيري
 تصرف اتمه مك مشروعه در مادامكه فعل من بولم مشغول و مقيد
 اولد و كاجب الحال مصلي الخلاف اولونه زيرا صور حال
 غيره مجا و زدن ناهي در **قوله** و لذكر الله اكبر فيها
 و حال بوك ذكر الله صلوة شتمل اولد وني اشيا نك اعظم در

پس بخون اغیار بی مانع اولیه **قول** ای الذکر الذاذی یکون
 من الله لعبده حين يجيبه في سؤاله والفتاء عليه أكبر من ذكر
 العبد ربه فيها لأن الكبرياء لله تعالى ولذلك قال والله
 يعلم ما تصنعون. وفتا که ولذکر الله الکبرایکی معنایه مثیل الای
 ایسه که بری عبدک حتی ذکر بری عکسی در لکن شوق اول
 نتیجی و دلیل اولی اغیر شوق ثانی به اشارت اندیکه عبدک
 ربی ذکر بری ربک عبدی ذکر نک نتیجه سید که معنایک
 در که عبدک ربی ذکر نک ربک عبدی ذکر بری شوق الله جواب
 و ذاته شناختند. اگر در زیر صفت کبریا صفت مخصوص در
 بواجل در که الله تعالی صلا تکوین و مندرج افعال و اقوال
 مصنوع کوزی بیاوردیدی زیر ذکر و علی اشتمال و اگر در
 بخون بالیه **قول** وقال والقي السمع وهو شهيد فالقاع السمع هو
 لما يكون من ذكر الله اياه فيها. کذکر عبدک ذکر بری نتیجه ذکر بری
 اولد و بخون در که عبد حقیقه صلوایله و ذکر ایله تحقیق ایله من
 ایسه باری القای سمع السمع و حقیقه استماع ایله تحقیق و بعض
 فلسفون که حقیقت انی ذکر بری هر حال مذکور نیستی مستمع اولور
 و عبد کمال ذکر بری سلکند منک فلور **قول** ومن ذلك
 ان الوجوب لما كان عن حركة بقولنا تنقلت العالم من العدم
 الى الوجود تحت الصلوة جميع الحركات وهي تلك حركة مستقيمة
 وهي حال قيام المصلي وحركة افقية وهي حال ركوع المصلي وحركة
 متكوسه وهي حال سجوده فحركة الانسان مستقيمة وحركة الحيوان
 افقية وحركة البسات متكوسه ولبس الجمار حركة من ذاية فاذا تحركت فاما
 يتحرك بغيره يعني ضمن صلوة مفقون و مسترا و لان اسرار جلیله و ذکر
 حضرت وجود که حرکت مقوله در حاصل در عالمی عدم اضافی و ثبوت
 علی در وجود عینی نقل انشی در و حرکت موجود آت بالطبع
 حرکات ثلثه به منقسم و متخدد در که مستقیم و افقیه و متکوسه
 در بر صلوایه در فی جمیع حرکات ثلثه یعنی مستقیم و لما غلبه صمعی عوالم
 متحر که صلوات مندرج اولور تا بیان اشتمال زیر حال قیام
 مصلی حرکت مستقیمه در که حرکت انسان در و حال رکوع حرکت افقیه در که
 حرکت حیوان در و حال سجود حرکت متکوسه در که حرکت نبات در
 و جمیع حرکت ذاتی یوقدر بر حرکت قصر یا اولد و فی بر جمل در

بص

پس صلی ربی تمام اعضاء بدنی و قوای انسانی و حیوانی و نباتی بلکه
 اجزای جمادی سی ایله نسخیه و مجمل عوالم اولد و فی اعتباری ایله که
 متوجه و مستغرق عبادت اولانکه ادا شکر نعمه وجود و شمول مراتب
 مذکور و سایر نعم مترتبه قله شرف مرتبه و حال و مثال معلوم در بعد معلوم
 اولانکه انسان حرکت نمون ظاهر بی قامتک استقامت اوزن سمع
 تراشد حرکت در که کافه راس سیمایه صعود ایدر کی حرکت ایدر کره سایر
 جهات و فی حرکتی ثابت در لکن فوقه حرکتی حتی بصره سایر بدن اظهر
 بعد انسان در و مانع حیوانی حال نمون حرکت اظهری راسک جانب
 افق حرکت در که سایر جهات و فی حرکات اعضایی مقرر ایستاده و
 حرکت نبات منکوسه اعتبار اولد و فی راس نبات نباتک اصل در
 ارض در غدا بی و سب نشو و نما بی اصولک جهه ارضه و مقتدر حاصل
 اولور بعض شراخ حرکت اشکاسیه بوقدر مجرد اشکاس در و عین اما اصول
 نباتک اعماق ارضه نفوذ و در خولی عین حرکت منکوسه اولد و فی ظاهر
 در علم فلاحه نظری اولان بیاورد بر نباتک حرکتی و وجهتیش در اصل
 حرکت منکوسه در و فروع اغضایک حرکتی مستقیمه در اما بیاورد
 انسانک و حیوانک حرکتی نسبت نباتک جانب راسه اولان
 حرکت اعتبارات در جانب قدس اولان حرکت اعتبارات اما در بعد
 اگر چه انسان و حیوان اجون عند الارادة حرکت دوریه و فی
 ثابت اولور اما تقسیم بر بور طبیعت نسبت ایله و لما غلب اکما
 تقرض اولور **قول** و اما قوله ثم جعلت قری عینی فی الصلوة ولم
 ينسب الجعل الى نفسه فان جعلت للجعل للمصلي انما هو مرجع اليه
 تعالى لا الى المصلي. یعنی حدیث سابقه جعلت لفظی صیغه مجهول
 ایله وارد اولوب و جعل مصلی به نسبت قلنا یوب حق اضافتک
 سبی زیر تحقیق مصلی به تجلی سی کرو حق مراجع مصلی نک اند
 مدخلی یوقدر اگر سوال اولن که با عبدک استعداد قدیمی سنک
 هر که حکمی یوقدر جواب و بر لور که انوک اعتباری و حکمی عالم
 شهادت و فیض مقدس کون در اما فیض اقدس نسبت استعداد
 حتی حقیقت افاضه عطا سیدر که عباد اول مقام من مضحک کی در
 که استیاز علی مرتبه سیدر بی جمعی و آردات جمیع الامتنان اولور
قول فانه لو لم يذكر هذه الصفة عن نفسه لا بالصلوة على غير
 فجعل منله. زیرا حق تعالی اگر بوصفیتی نفسه نسبت اتسه

صلاة امرت بجلالنا ولورايدي بس صلات بجلالنا اولسه شاهدي
 اولورايدي زيرا صلاة مفروضة عيدين واجيد ركن بجلالنا واجب
 دكله رعنايه باري و امتنان الهي به موقوفه **قوله** فلما كان
 منه ذلك بطريق الامتنان كانت المشاهدة بطريق الامتنان
 فقال وجعلت قرع عيني في الصلوة بس وقتا كه جلاي مزبور
 بني سنه بطريق الامتنان اولدي ايسر جانب بني دن شاهدي
 بطريق الامتنان اولدي زيرا توفيق الهي سبق اتمسه مشاهد
 بجه بيشرا ولورايدي جعلت صفة مفعول اولو لا زم كلاي **قوله**
 وليست المشاهدة المحبوب التي يقربها عيني المحب من الاستقرار
 فيستقر المين عند رؤيته فلا ينظر معه الى شئ غيره و
 مصلي نك قرع عيني دكل الامشاهد به محبوبه در كه عيني
 تحت اتمك سبي ايله قلر و تمكين بولور نقر فعل مضارع
 فتح قافله كه كني بقرع عينا ولا تحزن في الآية يا كسر ايله
 اولي سرور نايليني قرار معنا سنه در زير امر روية معشوق
 حاله عيني عاشق مستقر اولور وغيره ناظر اولما استقرار
 ماخوذ در بقضلي سابقا مورا تمشد **قوله** في شئ وغير
 شئ طرف مذكور روية متعلق در معنا ديك در كه عيني
 تحت روية محبوب ايله مستقر اولور كرك اول محبوب
 صور بحالي دن بر جلا اولسون موبنايه صورة نازكي و
 بني عم صورة شاب امر فقطط كني ياخود شئ ده اولور يعني
 صور تال اوليه بلكه معناه اولو لا تجلي ذات كني **قوله** وكذلك
 نفى عن الالتفات في الصلوة فان الصلوة الالتفات شئ تجلته
 الشيطان من صلاة العبد بجه مشاهد محبوبه يعني صلوة ثوب
 مقر مشاهد به ديدار اولما عيني مصلي صلاته غير التفات دن نمي
 اولور كرك صور ي كرك معنوي زيرا التفات مصلي بر سنه در
 شيطان اني استيوب بولما زالنه كرد و كني في الحال فرصتي
 فوت اعيوب محتي مشاهد به محبوب دن صرف ايد و بـ
 محرم ايدر **قوله** باللوكان محبوب هذه الملتفت ما التفات
 في صلاته الى غير قبلته بوجهه بل كه حق مصلي ملتفتك
 محبوب اولايدي هر كز صلاته قبلت كني غيري به وجهي ايله
 ياخود عيني ايله متوجه ي اولورايدي و وجه محبوب بلكند

دن

كه

منه

مشهود ايك غير وجودي ويرايدي بوجهه ديدي بعينه دينا
 اعراض بالوجه كراهته اشتد اولما عيني اكرجه عيني ايله دني
 التفات وارايدي ايسه **قوله** والاشنان يعلم حال نفسه
 هل هو كنه المشاهدة في هذه العبادة الخاصة ام لا
 فان الانسان على نفسه بصيرة ولو انني معاذيرو فهو
 يعرف كذبه من صدقه في نفسه لان الشئ لا جهل حاله
 فان حاله زوي يعني حال بودر كه انسان حال نفسه اعلم
 در كه عبادة تن بومنايه و كليلد زير كركشك نفسه على
 ذوي و وجداني در بس مراد بودر كه كني بومنايه ده دكل
 ايسه هت كرك ترك التفات التفات كرك انسان نفسه
 بصيرة اوز رينه در كني صدقيدن ممتاز قبلور مكر نفسند
 غافلا و لان اول خود كار عاقل دكل باق نه ديك كرك **قوله**
 ثم ان مسمى الصلوة له قسمه اخري فانه تعالى امرنا ان
 نصلي له واخبرنا انه يصلي علينا يعني مسمي صلاتك
 بر قسي ديخي واردر زير الله تعالى بزه امراتش در كه اكنا
 صلوة ايد و رصلوا عليه وسلموا تسليما قولي ايله و بزه خبر
 و بر مشدرك بزم اوزر يموز مصلي اولو هو الذي نصلي
 عليك و ميلا ثكته قولي ايله بس عبدك صلاتي افعال مخصوصه
 ريك صلاتي تجلي و ايجاد دي و رجمة و مسمي صلاتك قسي
 كله نك اسم و فعله و رفرة قسي كني دكله هر بزن مابهة
 موجوده اوله بلكه بر مسمي افعال مخصوصه مسمي اخري تجلي
 و ايجاد و رجمة ننه كه دنلور صلوة الهدن رجمة مؤنذر دعا
 ملكدن استغفار در **قوله** اذا كان هو المصلي فانما يصلي
 باسمه الاخر و قناكه مصلي صبه به سباق يعني بارش انلر فدن
 تجلي نك اردنجه بكنه اطلاق اولندي ايسه ننه كه تجلي جمله نك اولنج
 كالسه اطلاق اولور شيخ قدس سره بيور كه تجلي حق تعالى مصلي اولسه
 اسم غرا يله مصلي اولور و معنای لغوي تجلي بولور يعني بزم صور
 استعدا را غوز ايله بجلال اولسه اسم غرا يله اولور زير آخر ته جب
 اللغة مصلي دن استفاد اولور ننه كه بيور **قوله** فياخر عيني وجود
 العبد وهو عيني الحق الذي يخلفه العبد في قلبه بنظر الفكرى و بتقليد
 وهو اله العتقد بس حق تعالى مصلي دن استفاد اولو اسم غرا يله

متجلی اولیای حق و وجود عید در متاخر اولیای شایسته
اولان شول حقیق عینی در که عبدانی قلبند نظر فکری بجای ایل
بالتیلا بدخلو ایدر و مرات ذهند صورت بقله در تیر اول
صوت آله معتقد اولور بعض نسخه ده والاله المعقود واقع اولش
لام ترفیله و ترکیب توصیفی ایل و فتح قافله نند که نسخه اول
کسفات و اضافت ایل ایدی بی شک یوقدر که اعتقاد وجود
معتقد تابع در و آله معتقد دخی فتح قافله وجود معتقد
تابع اولور کسفات خاله و اندن متاخر اولور که زیر استوع بالطبع
تابع مقدم و تابع اندن مؤخر **قول** و تنوع بحسب
ما قال بئذک الحکل من الاستعداد كما قال الجید رهی الله تعالی
عنه من سأل عن معرفته الله تعالی والعارف فقال لول المادی لول انایة
وهو جواب ساد خیر عن الامر ما هو علیه بس صور له تابع استعداد
اولان اعتقادات مختلفه نك صور متنوعه بی نسخه مختلف ومتنوع
اولور زیر احق مطلق ايجون بر محال بقین یوقدر رسم وضفت و
نعت ایل مقید اولما از وحدانی البقت در نقت که میرا المؤمنین
کمال اخلاص نفی و صفات در د و کی بومفاد و جندک لورالما
لور انایة دید و کی مقیقه حاله خبر در زیر اما ايجون لور
یوقدر لطیف مطلق در ظروف کثیره نك ألوان مختلفه بی شکلون
اولور **قول** فهدا هو الله الذي یصلی علینا بس بوقایه مختلفه
صور استعداد ایل بجلی اولان عقد که بزه نصلی و بزدن
متاخر در آیه مذکور ده کله و کی اوزر **قول** و از اصلینا
نحن کان لنا الاسم الاخر اما نحن بزحق اوزر نه مصلی
اولسوح اسم آخر بزم ايجون اولور و آخرت ایل بزه تحقیق اولور و صور
نایند و حق اول بزاخر اولور **قول** فکنا فيه كما زکناه في حال
من له هذا الاسم فتكون عند بحسب حالنا وصفاتنا انی قینا
بی بز بومقام که آخرت ایل بحقیق مقابله ثابت و کاین الدف
شول صلاتن آخرتی ثابت اولان مصلی نك حال که اولدق که
مذکور اولش ایدی بس بز حقیق قاتن حاله و متصف اولور
صفا تمزجی ایل ثابت اولور **قول** فلا یظهر الحق الینا الابصوت
ما جئناها فان المصلی هو التاخر عن السابق فی الحلیة بی حق تعالی بزه
نظرا عن الاستعداد من اعطاء اند و کی صورت ایل نظر بجلی ایدر یعنی ما

د

جلی کماله و نقصان در ظرف نك لوند تابع اولور زیر مصلی بی
سیاقه متاخر در بی بجلی کانه عبد استعداد در مصلی حق بجلی
در بی بجلی استعداد قدیمه تابع و اندن متاخر در **قول** و قول
تعالی کل قد علم صلاته و تسبیحه ای رتبه فی التاخر فی عباده
مرتبه و تسبیحه الذي یعطیه من التزیه استعداد و دخی آیه
کریه ده کل قد علم صلاته و تسبیحه در مراد اعیان موجودا
هر بری و صور عقاید اعیان ظاهر و کلا حق مرتبه
بلوب دیک اولور و تسبیح بکم رتی نقایص و ناشایسته
منزه قبلور دیک اولور اما صورت عقاید و ظاهر اولان
حق بزه صلاته و تسبیح بزی نقایص و تکمیل و اساخ امکانه
در تظہیر در لفظ یعطیه نك فاعلی استعداد در و ضمیر مفعول
کله عاید در **قول** فاس شیء الا هو یستبح حمد مرتبه الحلیم الفقو
بی صبیخی عباده علم ساری اولجاق جمیع سر رب حلیمک و رب
سائر الذل و جنک حمدی مستبح در حلیم مرتبه ماد و نه تنزل در که
صور نشانی ظهور و کمالات غیبیه سن اظهاره سبب و لما یخبرون
قول و لذلک لا یفقه تسبیح العالم علی التفصیل واحد واحد **قول**
یعنی انبیا در هر شیء ايجون بر تسبیح خاصا ولد و غند در که
جمیع عالمک علی التفصیل تسبیح بالما از زیر تفصیل وجوده و اسرار
مراتب الهیه به حد و غایه یوقدر حاطه سی و سع ممکنه دکل در
قول و ثم مرتبه یعود الضمیر علی العبد المسبح فیها فی قوله تعالی
وان من شیء الا یستبح حمد و بودند بر مرتبه وارد در که اول
مرتبه حقیق عبد اوزرینه صلوتیدر و بمرتبه عالیه ده مصلی و
حامد و مسبحه عاید اولور و عبد السنه عقد بر لسان مسبح
اولور **قول** ای یحمد ذلک الشیء فالضمیر الذي فی قوله یحمد
یعود علی الشیء ای بالثناء الذي یكون علیه یعنی یحمد ضمیر مقه
عاید و لما از شیه عاید اولور یعنی هر شیء حق نفسه اولان ثنا
یله ثنا ایدوب زیر اشیک نفسه ثنا بی بعینه حق ثنا سید
سری بودر که هویت احذیه مرتبه الهیه ده ظاهر اولد و غی
کی مراتب کونیه ده دخی ظاهر اولور بی اکران در هر
شیء معبودی مسبح اولسه کند و صور بند ظاهر اولان
هویتی مسبح اولور بی هم مسبح اولور کربا یله هم

مستبح اولور فتح بايله وهم حامد وهم محمود اولور **قوله**
 كما قلناه في المعتقد انه انما يتبين على الاك الذي في معتقد
 وربط به نفسه وما كان من عمله فهو راجع اليه فما اتى الا
 على نفسه فانه من مدح الصنف فانما مدح الصانع بلا شك
 فان حننها وعدم صنفها راجع الى صانها واليه المعتقد مصنوع
 للناظر فيه فهو صفة فتنازه على ما اعتقد تنازه على نفسه
 ولهذا ايدم معتقد غيره ولو انصف لم يكن له ذلك **ي** تنكبه
 معتقد آله وجا على معبود اولورده ديش ايدك يعني اشياك
 نفسه تناسي آله مجمول لرينه تناسنه تشبيه اتديك
 انسان اعتقاد اتد وكي آله مجموله يعني ذهني تصور اتد وكي
 آله تناسي ايد زيرا اعتقاد اتد اول تصور اتد وكي صورة آله
 لكن في الحقيقة كند وكي مصنوعه وجموليد زيرا كند وكي
 جلي ايله وتصوري ايله حاصل وكي در بوضه اكه مطلق
 تصوري ايله مصور وتعين حاصله متعين اولمز بسنناكه
 عبد آله مجموله ايد في الحقيقة نفسنه تناسنه اما حال
 بويك ايد وكن بكنز آله مطلق تناسنه صور زيرا بوضه
 مدح وشناسه في الحقيقة صانعه ونقاشنه تناسنه مثلا
 آخري استاده ديك كي در زيرا مصنوعك ونقشك ص
 وكي صانعه ونقاشنه راجع در بواجل در دركه غيرك
 معتقد في ذم ايد مثلا كافر بهت برست در ديوشتم ايد
 خبري بوقدر كه خانه قلند او ندن اعظم نجه بتلري وار
 در جاني كيه صقلر اكر انصار في اولسه يت برستي ذم اتز ايد كه
 اول صفة كند وده مع زياده موجوده **قوله** الا ان صاحب
 هذا المعبود الخاص جاهل لما شك في ذلك لما عدا على غير نيا
 اعتقد في الله الا كه بومعنا محقق دركه معبود خاص حاجتي
 البت جاهل اولور زيرا غيره اعتراض ايدر ومعتقد لرينه
 انكار ايدر اكر بيله ايد كه جمله ده معبود متين آله مطلقه
 استعداد لري صفة تجلي اتد در غيرك آله دني بودر ديوب
 حجاب انكاره دشمن ايد **قوله** اذ لو عرف ما قال الجني
 لون الماء لون انا لسم لذي اعتقاد ما اعتقد وعرف الله في
 كل صورة يعني اكر حضرت جنيدك لون الماء لون انا ليه قولك

مناسي

مناسي بل ايديك حق تعالى صور عيان واذها ناله تجلي ايدر
 استعدادي وقابلي لري مقدار نجه ديك در هر معتقد كاعتقاد
 تسليم ايدر ايدري وهر صورده كورد وكي حق ظاهري انكار اتد
 ايدري ومؤمن حقيقي اولوب سفاوته عظمي به واصل اولور ايدري
قوله وكل معتقد فهو طاق ليس يعلم فلك قال الله تعالى
 انما عند ظن عبدي بي ايا لا اظهر له الا في صورة معتقد فان
 شاء اطلق وان نشاء قيد وهر معتقد كه كس قافل اعتقاد خاص
 ايله معتقد اولو وحق متعين ومفيد كونه اول عالم اهل يقين
 دكلر صاحب ظن در زيرا عالم عارف اولسه يعني هر صور قفل
 كور ايدري وهر عقابده اعتقاد ايدري انكار له محجوب اولمز
 ايدري كل مبتد اطان خبر در بس هر معتقد طان اولد وغي اجله
 دركه الله تعالى بي عبد مك ظن اتد وكي اوزره در دي بستي اكا
 ظاهر اولما زين الامتقدي صور ندره ظاهرا ولور بي درسه
 عديم بني مطلق فلسوف وجميعي مظاهره بولسوف يا خود درسه
 استعدادي ويرد وكي صورة معينه مظهره سي ايله مفيد فلسوف
قوله فانه المعتقدات تاخذة الحذور وهو آله الذي وسعه
 قلب عديم فان آله المطلق لا يسه شي ولانه عين الاشياء
 وعين نفسه والشي لا يقال فيه يسه نفسه ولا لا يسهها
 فانهم والله يقول الحق وهو يهدي السبيل معلوم عارفين
 اولكه قلب انسان كه لجم صنوعي در نفند برشي ومفيد
 وعوارض تعين ايله متين وجد و شخص ايله شخص در بس
 ادراك اتز الا كند وكي شخص معيني ادراك ايلر بس قلب
 انسانه آله مطلق صغز دني مدرك اولما غه قابليت اولمز
 مثلا بر طرفك اجند مطول ايدن شي نظر في احاطه ايد
 مز بلكه طرف اني احاطه ايدر آله مطلق ايسه حدود در
 اوضافدن منزهدر بلكه جميعي اشيا ده موجود در بلكه جميعي
 اشياك عيني در غيري بوقدر معتقد لر كه ايسه حدود
 ومفيد در قلب عارف صغز اكر تنافض سؤلن ايدر لر
 ايسكه خبر رسولدر كه حق تعالى زمين واسمانه صغز الا
 قلب عارف صغز بوبرشدر وم توفيق ندر در جواب
 وير لور كه حقك قلب عارف صغز ايسه استعدادي قدر نجه

حقك بجلالسي در پس تجلی ایدن حق مطلق در آن اطلاق
 حیثیله دکلدر زیر اطلاق ایدل تجلی عید و وجود تعین نور
 حضرت موسانك طلب رؤیتند لکن ترآنی جواب بومعنايه
 اشارتد که جبل وجودك بجارتجلی بد استطاعتی
 یوقدر پس حق تعالی مجموع اسما وصفاتی ایلله
 دفعه واحد قلب واحد تجلی ممکن اولماز
 اگر چه قلب عارفك جمعی اسما وصفاتك بختلايه قابلیتی و آرد
 اما واحد بقدر واحد اولور دفعه اولماز
 اشته نطق لسان کاملین و شور
 عارفان مکاشفین بودر فهم
 عارفین کرک و الحمد لله علی
 التقوی و الشکر
 لولی الحقایق
 والتحقیق

لم یعطی انعام نعم الا تمام و علی آله النبی واصحابه الطام والسلام
 مؤلفه المقبر نوی جلی
 تا کم ایرشدی طم طبع صواده غم • اولدی فصول فض حکم طی فحتم
 تألیف اولدی تمام اولد چون رقم • تاریخ آخرتی دیدم آخر القلم
 لما انتهى الکتابه بالفضل اللهم
 قد قلت ارخ القلم اخر القلم

۱۰۰۲

